HET BOEK VAN MORMON

EVENEENS EEN TESTAMENT
ANGAANDE JEZUS CHRISTUS

HET BOEK VAN MORMON

EVENEENS

EEN TESTAMENT

AANGAANDE

JEZUS CHRISTUS

HET

Boek van Mormon

EEN VERSLAG GESCHREVEN DOOR
DE HAND VAN MORMON
OP PLATEN
ONTLEEND AAN DE PLATEN VAN NEPHI

Aldus is het een samenvatting van de kroniek van het volk van Nephi, en ook van de Lamanieten — Gericht tot de Lamanieten, die een overblijfsel zijn van het huis Israëls; en ook tot de Joden en de andere volken — Geschreven op gebod, en ook door de geest van profetie en van openbaring — Geschreven en verzegeld en in de hoede des Heren verborgen, opdat zij niet zouden worden vernietigd — Om te voorschijn te komen door de gave en de macht Gods teneinde te worden vertaald — Verzegeld door de hand van Moroni en verborgen in de hoede des Heren om te bestemder tijd te voorschijn te worden gebracht door iemand uit de andere volken — De vertaling daarvan door de gave Gods.

Tevens een samenvatting ontleend aan het boek Ether, dat een kroniek is van het volk van Jared, dat werd verstrooid in de tijd dat de Heer de taal van de mensen had verward, toen zij een toren bouwden om de hemel te bereiken — Hetgeen is bedoeld om het overblijfsel van het huis Israëls te tonen welke grote dingen de Heer voor hun vaderen heeft gedaan; en opdat zij de verbonden des Heren zullen kennen, zodat zij zullen weten dat zij niet voor eeuwig zijn verworpen — En ook ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart — En nu, indien er fouten zijn, zijn het de vergissingen van mensen; daarom, veroordeel niet de dingen Gods, opdat gij vlekkeloos zult worden bevonden voor de rechterstoel van Christus.

Oorspronkelijke vertaling van de platen in het Engels
door Joseph Smith jr.

De eerste Engelstalige uitgave is verschenen
te Palmyra (New York, VS) in 1830

INLEIDING

Het Boek van Mormon is een boek met heilige Schriftuur dat vergelijkbaar is met de Bijbel. Het is een kroniek van Gods handelen met de vroegere bewoners van Amerika en bevat de volheid van het eeuwige evangelie.

Het boek is door vele profeten van weleer door de geest van profetie en openbaring geschreven. Hun woorden, die op gouden platen stonden geschreven, werden aangehaald en samengevat door een profeet en geschiedschrijver die Mormon heette. De kroniek doet verslag van twee grote beschavingen. De ene kwam in 600 v.C. uit Jeruzalem en viel later uiteen in twee volken, bekend als de Nephieten en de Lamanieten. De andere kwam veel eerder, toen de Heer de taal had verward bij de toren van Babel. Deze groep staat bekend als de Jaredieten. Na duizenden jaren werden al deze volken vernietigd, met uitzondering van de Lamanieten, die de voornaamste voorouders van de indianen zijn.

De belangrijkste gebeurtenis in het Boek van Mormon is de persoonlijke bediening van de Heer Jezus Christus onder de Nephieten kort na zijn opstanding. Het boek zet de leerstellingen van het evangelie uiteen, geeft het heilsplan in grote trekken weer en geeft de mensen aan hoe zij vrede in dit leven en eeuwig heil in het toekomende leven kunnen verwerven.

Nadat Mormon zijn schrijfwerk had voltooid, droeg hij het verslag over aan zijn zoon, Moroni, die er enkele woorden van zichzelf aan toevoegde en de platen in de heuvel Cumorah verborg. Op 21 september 1823 verscheen deze zelfde Moroni als verheerlijkt en herrezen persoon aan de profeet Joseph Smith en gaf hem aanwijzingen met betrekking tot de oude kroniek en de bestemde vertaling ervan in de Engelse taal.

Te zijner tijd werden de platen aan Joseph Smith overgedragen, die ze door de gave en de macht Gods vertaalde. Deze kroniek is nu in vele talen uitgegeven als een nieuw en aanvullend getuigenis dat Jezus Christus de Zoon van de levende God is en dat allen die tot Hem komen en de wetten en verordeningen van zijn evangelie gehoorzamen, kunnen worden gered.

De profeet Joseph Smith heeft over deze kroniek gezegd: 'Ik vertelde de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook.'

De Heer zorgde ervoor dat naast Joseph Smith nog elf anderen de gouden platen te zien kregen en optraden als bijzondere getui-

gen van de waarheid en goddelijkheid van het Boek van Mormon. Hun schriftelijke getuigenis volgt hierna als 'Het getuigenis van drie getuigen' en 'Het getuigenis van acht getuigen.'

Wij nodigen alle mensen waar ook ter wereld uit om het Boek van Mormon te lezen, de boodschap die het bevat in hun hart te overwegen en daarna God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of het boek waar is. Zij die daartoe bereid zijn en in geloof vragen, zullen door de macht van de Heilige Geest een getuigenis van de waarheid en goddelijkheid ervan ontvangen. (Zie Moroni 10:3–5.)

Zij die dit goddelijk getuigenis door de Heilige Geest ontvangen, zullen door diezelfde macht ook te weten komen dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is, dat Joseph Smith zijn openbaarder en profeet in deze laatste dagen is, en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk van de Heer is, wederom op aarde gevestigd ter voorbereiding op de wederkomst van de Messias.

HET GETUIGENIS VAN DRIE GETUIGEN

Het zij bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken tot wie dit werk komt: dat wij, door de genade van God de Vader en onze Heer Jezus Christus, de platen hebben gezien die deze kroniek bevatten, die een kroniek is van het volk van Nephi en ook van de Lamanieten, hun broeders, en ook van het volk van Jared, dat van de toren kwam waarvan is gesproken. En wij weten ook dat zij zijn vertaald door de gave en de macht Gods, want zijn stem heeft het ons verkondigd; daarom weten wij zeker dat het werk waar is. En wij getuigen ook dat wij de graveersels die op de platen staan, hebben gezien; en zij zijn ons getoond door de macht Gods en niet door die van de mens. En wij verklaren in ernstige bewoordingen dat een engel Gods uit de hemel neerdaalde, en ze meebracht en voor onze ogen neerlegde, zodat wij de platen en de graveersels erop aanschouwden en zagen; en wij weten dat het door de genade van God de Vader en onze Heer Jezus Christus is dat wij hebben aanschouwd, en wij getuigen dat deze dingen waar zijn. En het is wonderlijk in onze ogen. Niettemin gebood de stem des Heren ons om ervan te getuigen; daarom, uit gehoorzaamheid aan de geboden Gods, getuigen wij van deze dingen. En wij weten dat indien wij getrouw zijn in Christus, wij onze klederen zullen ontdoen van het bloed van alle mensen, en vlekkeloos zullen worden bevonden voor de rechterstoel van Christus, en voor eeuwig bij Hem zullen wonen in de hemelen. En de eer zij de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest, die één God is. Amen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

HET GETUIGENIS VAN ACHT GETUIGEN

Het zij bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken tot wie dit werk komt: dat Joseph Smith jr., de vertaler van dit werk, ons de platen waarvan is gesproken en die er uitzien als goud, heeft getoond; en wij hebben zovele van de bladen als door genoemde Smith zijn vertaald, bevoeld; en wij hebben ook de graveersels daarop gezien, en dit alles heeft het voorkomen van zeer oud werk en van vernuftige makelij. En hiervan getuigen wij in ernstige bewoordingen: dat genoemde Smith ons de platen heeft getoond, want wij hebben ze gezien, en gevoeld hoe zwaar ze zijn, en weten zeker dat genoemde Smith de platen heeft, waarvan wij hebben gesproken. En wij maken onze namen wereldkundig om tot de wereld te getuigen van hetgeen wij hebben gezien. En wij liegen niet, waarvan God getuigt.

Christian Whitmer	Hiram Page
Jacob Whitmer	Joseph Smith sr.
Peter Whitmer jr.	Hyrum Smith
John Whitmer	Samuel H. Smith

HET GETUIGENIS VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

De woorden van de profeet Joseph Smith zelf over het verschijnen van het Boek van Mormon luiden:

'Op de avond van (...) eenentwintig september [1823] (...) richtte ik mijn smeekgebed tot de almachtige God (...).

'Terwijl ik aldus doende was God aan te roepen, bemerkte ik een licht dat in mijn kamer verscheen en steeds helderder werd, totdat de kamer lichter was dan op het middaguur, waarna er onmiddellijk een persoon naast mijn bed verscheen, staande in de lucht, want zijn voeten raakten de vloer niet.

'Hij droeg een los kleed van een weergaloze witheid. Het was een witheid die al het aardse dat ik ooit had gezien, overtrof; ook geloof ik niet dat men iets op aarde een zo buitengewoon wit en stralend voorkomen kan geven. Zijn handen waren bloot, evenals zijn armen tot iets boven de pols; ook zijn voeten waren bloot, evenals zijn benen tot iets boven de enkel. Zijn hoofd en hals waren ook onbedekt. Ik kon merken dat hij geen andere kleding droeg dan dit kleed, want het stond open, zodat ik zijn borst kon zien.

'Niet alleen zijn kleed was buitengewoon wit, maar zijn gehele gestalte was onbeschrijfelijk heerlijk en zijn gelaat was waarlijk de bliksem gelijk. De kamer was buitengewoon licht, maar niet zo intens helder als onmiddellijk om zijn gestalte heen. Toen ik voor het eerst naar hem keek, was ik bevreesd, maar weldra verliet de vrees mij.

'Hij noemde mij bij de naam en zei tot mij dat hij een boodschapper was die mij was gestuurd vanuit de tegenwoordigheid van God en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij te doen had en dat mijn naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn, ofwel dat er onder alle volken zowel goed als kwaad over zou worden gesproken.

'Hij zei dat er een boek was verborgen, op gouden platen geschreven, dat een verslag gaf van de vroegere bewoners van dit werelddeel en van hun herkomst. Hij zei ook dat het de volheid van het eeuwigdurend evangelie bevatte, zoals die door de Heiland aan de vroegere bewoners gegeven was;

'tevens dat er twee in zilveren bogen gevatte stenen waren — en dat die stenen, aan een borstplaat bevestigd, de zogenaamde Urim en Tummim vormden — die samen met de platen waren verborgen; en dat het bezit en gebruik van die stenen bepalend was voor "zieners" in oude of vroegere tijden; en dat God ze had toebereid met het doel het boek te vertalen.

* * * * * * *

'Voorts zei hij mij dat ik, wanneer ik die platen waarover hij had gesproken, zou verkrijgen — want de tijd om ze te verkrijgen was

nog niet vervuld — ze aan niemand mocht tonen; evenmin de borstplaat met de Urim en Tummim, behalve aan hen wie ik zou worden geboden ze te tonen; als ik het toch deed, zou ik vernietigd worden. Terwijl hij met mij sprak over de platen, werd het visioen aan mijn geest geopend, zodat ik de plek kon zien waar de platen waren verborgen, en wel zo helder en duidelijk dat ik de plek herkende toen ik die bezocht.

'Na deze mededeling zag ik hoe het licht in de kamer zich onmiddellijk rondom de gestalte van de persoon die tot mij had gesproken, begon samen te trekken, en dat ging zo door totdat de kamer weer donker bleef, behalve vlak om hem heen; en op dat moment zag ik hoe er zich als het ware een doorgang opende rechtstreeks naar de hemel, en hij steeg op totdat hij geheel verdwenen was en de kamer achterbleef zoals zij was geweest voordat dit hemelse licht was verschenen.

'Terwijl ik lag te mijmeren over de uitzonderlijkheid van het toneel en mij ten zeerste verwonderde over hetgeen mij was verteld door deze buitengewone boodschapper, bemerkte ik plotseling, te midden van mijn overpeinzing, dat het in mijn kamer opnieuw licht begon te worden, en als het ware in een oogwenk stond dezelfde hemelse boodschapper weer aan mijn bed.

'Hij ving aan en vertelde mij weer precies dezelfde dingen als bij zijn eerste bezoek, zonder de geringste afwijking, waarna hij mij op de hoogte stelde van grote oordelen die over de aarde zouden komen, met grote verwoestingen door hongersnood, het zwaard en pestilentie; en dat deze zware oordelen over de aarde zouden komen in dit geslacht. Toen hij deze dingen had verteld, steeg hij weer op zoals hij eerder had gedaan.

'Zo diep was intussen de indruk die op mijn gemoed was gemaakt, dat de slaap van mijn ogen geweken was en ik daar lag, overweldigd door verbazing over hetgeen ik zowel had gezien als gehoord. Hoe groot was echter mijn verrassing toen ik dezelfde boodschapper weer aan mijn bed zag staan, en hem weer precies dezelfde dingen als daarvoor tegen mij hoorde verhalen of herhalen; en hij voegde er voor mij een waarschuwing aan toe, zeggende dat Satan mij zou proberen te verleiden (gezien de armelijke omstandigheden van het gezin van mijn vader) om de platen te verkrijgen met het doel rijk te worden. Dat verbood hij mij, zeggende dat ik bij het verkrijgen van de platen geen ander doel voor ogen moest hebben dan God te verheerlijken en mij niet moest laten beïnvloeden door enige andere beweegreden dan de opbouw van zijn koninkrijk; anders zou ik ze niet kunnen verkrijgen.

'Na dit derde bezoek voer hij weer op naar de hemel, net als daarvoor, en weer werd ik aan mijzelf overgelaten om na te denken over het vreemde van hetgeen ik zojuist had ervaren; toen, bijna

onmiddellijk nadat de hemelse boodschapper voor de derde keer bij mij vandaan was opgevaren, kraaide de haan en merkte ik dat het dag werd, zodat onze gesprekken klaarblijkelijk de gehele nacht in beslag hadden genomen.

'Kort daarna stond ik op en ging, zoals gewoonlijk, aan de noodzakelijke dagelijkse arbeid; toen ik echter probeerde net zoals anders te werken, bleek ik dermate aan het eind van mijn krachten te zijn dat ik er volstrekt niet toe in staat was. Mijn vader, die samen met mij werkte, merkte dat mij iets mankeerde en stuurde mij naar huis. Ik begaf mij op weg met de bedoeling naar huis te gaan, maar bij mijn poging over de omheining te klimmen van de akker waarop wij ons bevonden, begaven mijn krachten mij geheel en ik viel hulpeloos op de grond en was mij enige tijd nergens van bewust.

'Het eerste wat ik mij kan herinneren is een stem die tot mij sprak en mij bij de naam noemde. Ik keek omhoog en zag dezelfde boodschapper boven mijn hoofd staan, net als tevoren door licht omgeven. Vervolgens vertelde hij mij weer alles wat hij mij de afgelopen nacht had verteld en gebood mij naar mijn vader te gaan en hem te vertellen van het visioen en de geboden die ik had ontvangen.

'Ik gehoorzaamde; ik ging terug naar mijn vader op de akker en zette de gehele zaak voor hem uiteen. Hij antwoordde mij dat het van God was en zei mij heen te gaan en te doen wat de boodschapper had geboden. Ik verliet de akker en begaf mij naar de plek waar de platen volgens de boodschapper verborgen lagen; en dankzij de duidelijkheid van het visioen dat ik daarover had ontvangen, herkende ik de plek zodra ik die bereikte.

'Niet ver van het dorp Manchester (Ontario County) in de staat New York, ligt een heuvel van aanzienlijke grootte, de hoogste in de omgeving. Op de westelijke helling van die heuvel, niet ver van de top, onder een steen van aanzienlijke grootte, lagen de platen verborgen in een stenen kist. Deze steen was aan de bovenkant in het midden dik en enigszins bol, terwijl hij aan de rand dunner was, zodat het middengedeelte boven de grond zichtbaar was, maar de rand eromheen was met aarde bedekt.

'Toen ik de aarde had verwijderd, nam ik een hefboom, die ik onder de rand van de steen zette, en met een kleine inspanning lichtte ik die op. Ik keek erin en daar zag ik inderdaad de platen, de Urim en Tummim en de borstplaat, zoals de boodschapper had gezegd. De kist waarin zij lagen, was gevormd door stenen tegen elkaar te leggen in een soort cement. Op de bodem van de kist lagen twee stenen overdwars, en op die stenen lagen de platen en daarbij de andere voorwerpen.

'Ik deed een poging ze eruit te nemen, maar de boodschapper verbood het mij en weer kreeg ik te horen dat de tijd om ze tevoorschijn te halen nog niet aangebroken was, en ook niet zou komen

totdat er vanaf dat tijdstip vier jaar verstreken was. Hij zei mij echter dat ik over precies een jaar vanaf dat tijdstip naar die plek terug moest komen en dat hij mij daar zou ontmoeten, en dat ik dat moest blijven doen totdat de tijd kwam om de platen te verkrijgen.

'Dienovereenkomstig ging ik er, zoals mij was geboden, iedere keer na een jaar heen en telkens trof ik daar dezelfde boodschapper aan, en in elk van onze gesprekken ontving ik van hem aanwijzingen en kennis over hetgeen de Heer ging doen, en hoe en op welke wijze zijn koninkrijk in de laatste dagen moest worden bestuurd.

* * * * * * *

'Ten slotte brak de tijd aan om de platen, de Urim en Tummim en de borstplaat te verkrijgen. Op de tweeëntwintigste dag van september duizend achthonderdzevenentwintig toen ik mij, zoals gewoonlijk aan het einde van weer een jaar, naar de plek had begeven waar ze verborgen lagen, droeg dezelfde hemelse boodschapper ze aan mij over met de volgende vermaning: dat ik ervoor verantwoordelijk was; dat als ik ze door achteloosheid of door enige nalatigheid mijnerzijds zou kwijtraken, ik zou worden afgesneden; maar dat als ik alles in het werk stelde om ze veilig te bewaren totdat hij, de boodschapper, ze kwam ophalen, ze beschermd zouden worden.

'Ik ontdekte weldra waarom ik zulke strenge vermaningen had ontvangen om ze veilig te bewaren en waarom de boodschapper had gezegd dat als ik had gedaan wat er van mijn hand werd verlangd, hij ze op zou halen. Want nauwelijks was het bekend dat ik ze had, of men getroostte zich de uiterste inspanningen om ze mij te ontnemen. Iedere list die maar kon worden bedacht, werd voor dat doel aangewend. De vervolging werd bitterder en heviger dan ooit tevoren en tallozen lagen voortdurend op de loer om ze mij zo mogelijk te ontnemen. Maar dankzij Gods wijsheid bleven ze veilig in mijn handen, totdat ik ermee had volbracht wat er van mijn hand werd verlangd. Toen de boodschapper ze volgens afspraak kwam ophalen, droeg ik ze aan hem over; en hij heeft ze tot op heden, de tweede dag van mei duizend achthonderdachtendertig, onder zijn hoede.'

Zie voor het volledige verslag De geschiedenis van Joseph Smith in de Parel van grote waarde en *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Geschiedenis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen), deel 1, de hoofdstukken 1 t/m 6.

De oude kroniek die aldus uit de aarde te voorschijn is gebracht als de stem van een volk dat uit het stof spreekt, en is vertaald in hedendaagse taal door de gave en de macht Gods, waarvan goddelijke bevestiging heeft getuigd, is in het jaar 1830 voor het eerst verschenen in het Engels als The Book of Mormon.

EEN KORTE UITLEG VAN HET

Boek van Mormon

Het Boek van Mormon is een heilige kroniek van volken in het oude Amerika, die op metalen platen was gegraveerd. In het boek zelf worden vier verschillende verzamelingen metalen platen genoemd:

1. *De platen van Nephi,* die uit twee soorten bestonden: de kleine platen en de grote platen. De eerstgenoemde waren voornamelijk aan geestelijke zaken en aan de bediening en leringen van de profeten gewijd, terwijl de laatstgenoemde grotendeels de wereldlijke geschiedenis van de betrokken volken bevatten (1 Nephi 9:2–4). Vanaf de tijd van Mosiah echter omvatten de grote platen eveneens zaken van bijzonder geestelijk belang.
2. *De platen van Mormon,* die bestaan uit een door Mormon gemaakte samenvatting van de grote platen van Nephi, aangevuld met vele opmerkingen. Deze platen bevatten ook Mormons voortzetting van de geschiedenis en toevoegingen van zijn zoon Moroni.
3. *De platen van Ether,* die een geschiedenis van de Jaredieten bevatten. Deze kroniek werd samengevat door Moroni, die er zijn eigen opmerkingen tussenvoegde en de kroniek in de algemene geschiedenis opnam onder de titel het 'Boek Ether'.
4. *De platen van koper,* die in 600 v.C. door het volk van Lehi uit Jeruzalem waren meegebracht en 'de vijf boeken van Mozes bevatten, (...) en ook een kroniek der Joden vanaf het begin tot aan de aanvang der regering van Sedekia, koning van Juda; en ook de profetieën der heilige profeten' (1 Nephi 5:11–13). Vele aanhalingen uit Jesaja en andere bijbelse en niet-bijbelse profeten die in het Boek van Mormon voorkomen, zijn ontleend aan deze platen.

Het Boek van Mormon bestaat uit vijftien delen of afdelingen die, op één na, 'boeken' worden genoemd en met de naam van hun voornaamste schrijver worden aangeduid. Het eerste gedeelte — de eerste zes boeken, tot en met Omni — is een vertaling ontleend aan de kleine platen van Nephi. Tussen de boeken Omni en Mosiah staat een tussenvoegsel getiteld de 'Woorden van Mormon'. Dit tussenvoegsel verbindt de op de kleine platen gegraveerde kroniek met Mormons samenvatting van de grote platen.

Het grootste gedeelte, vanaf Mosiah tot en met Mormon, hoofdstuk 7, is een vertaling van Mormons samenvatting van de grote platen van Nephi. Het laatste gedeelte, vanaf Mormon,

hoofdstuk 8, tot het einde van het gehele boek, werd gegraveerd door Moroni, de zoon van Mormon, die na de voltooiing van de geschiedenis van het leven van zijn vader een samenvatting maakte van de kroniek der Jaredieten (het Boek Ether geheten) en er later die gedeelten aan toevoegde die bekend zijn als het 'Boek Moroni'.

In of omstreeks het jaar 421 n.C. verzegelde Moroni, de laatste van de Nephitische profeten en geschiedschrijvers, de heilige kroniek en verborg haar in de hoede des Heren om in de laatste dagen te voorschijn te worden gebracht, zoals door de stem van God was voorzegd bij monde van zijn profeten van weleer. In het jaar 1823 n.C. bezocht deze zelfde Moroni, toen een herrezen persoon, de profeet Joseph Smith en droeg de gegraveerde platen nadien aan hem over.

Over de Engelse uitgave: In de tekst van vorige uitgaven van het Boek van Mormon in het Engels, zijn bij herhaling een aantal kleine fouten voorgekomen. De huidige uitgave bevat verbeteringen die gepast lijken om de tekst in overeenstemming te brengen met manuscripten die dateren van voor de eerste druk, en met vroege uitgaven die door de profeet Joseph Smith zijn bewerkt.

NAMEN EN VOLGORDE VAN DE BOEKEN IN HET

Boek van Mormon

Naam	*Blz.*
Het eerste boek Nephi	1
Het tweede boek Nephi	65
Het boek Jakob	146
Het boek Enos	169
Het boek Jarom	172
Het boek Omni	174
De Woorden van Mormon	178
Het boek Mosiah	180
Het boek Alma	258
Het boek Helaman	468
Drie Nephi	517
Vier Nephi	589
Het boek Mormon	594
Het boek Ether	618
Het boek Moroni	658

Het eerste boek Nephi

ZIJN REGERING EN ZIJN BEDIENING

Een verslag van Lehi en zijn vrouw, Sariah, en zijn vier zoons, (beginnende bij de oudste) Laman, Lemuël, Sam en Nephi geheten. De Heer waarschuwt Lehi om uit het land Jeruzalem te vertrekken, omdat hij tot het volk profeteert over hun ongerechtigheid en zij hem naar het leven staan. Hij reist met zijn gezin drie dagen lang de wildernis in. Nephi keert met zijn broeders terug naar het land Jeruzalem voor de kroniek der Joden. Het verslag van hun lijden. Zij nemen de dochters van Ismaël tot vrouw. Zij nemen hun gezin mee en trekken de wildernis in. Hun lijden en ellende in de wildernis. De route van hun reis. Zij bereiken de grote wateren. Nephi's broeders staan tegen hem op. Hij beschaamt hen en bouwt een schip. Zij geven de plaats de naam Overvloed. Zij steken de grote wateren over naar het beloofde land enzovoort. Dit is volgens het verslag van Nephi; of met andere woorden, ik, Nephi, heb deze kroniek geschreven.

HOOFDSTUK 1

Nephi begint aan de kroniek van zijn volk — Lehi ziet in een visioen een vuurkolom en leest uit een boek met profetieën — Hij looft God, voorzegt de komst van de Messias en profeteert de verwoesting van Jeruzalem — Hij wordt door de Joden vervolgd. Ongeveer 600 v.C.

IK, [a]Nephi, ben geboren uit [b]goede [c]ouders, daarom ben ik enigermate in al de geleerdheid van mijn vader [d]onderwezen; en omdat ik in de loop van mijn dagen veel [e]ellende heb ondervonden, maar niettemin in al mijn dagen ten zeerste door de Heer ben begunstigd, ja, omdat ik grote kennis van de goedheid en [f]verborgenheden Gods heb verkregen, daarom schrijf ik een [g]kroniek van mijn handelingen in mijn dagen.

2 Ja, ik schrijf een kroniek in de [a]taal van mijn vader, die bestaat uit de geleerdheid der Joden en de taal der Egyptenaren.

3 En ik weet dat de kroniek die ik schrijf [a]waar is; en ik schrijf die eigenhandig; en ik schrijf die volgens de kennis die ik bezit.

4 Want het geschiedde in het begin van het [a]eerste jaar der regering van [b]Sedekia, koning

[1 NEPHI]
1 1*a* GS Nephi, zoon van Lehi.
b Spr. 22:1.
c LV 68:25, 28. GS Ouders.
d Enos 1:1; Mos. 1:2–3. GS Leraar, leren.
e GS Tegenspoed.
f GS Verborgenheden van God.
g GS Schriften, Schriftuur.
2*a* Mos. 1:2–4; Mrm. 9:32–33.
3*a* 1 Ne. 14:30; Mos. 1:6; Ether 5:1–3; LV 17:6.
4*a* GS Chronologisch overzicht—598 v. C.
b 2 Kron. 36:10; Jer. 52:3–5; Omni 1:15.

van Juda (mijn vader Lehi had al zijn dagen in [c]Jeruzalem gewoond); en in datzelfde jaar verschenen er vele [d]profeten die tot het volk profeteerden dat het zich moest bekeren, daar anders de grote stad [e]Jeruzalem moest worden verwoest.

5 Welnu, het geschiedde dat mijn vader [a]Lehi terwijl hij op weg was, tot de Heer bad ten behoeve van zijn volk, ja, met zijn gehele [b]hart.

6 En het geschiedde, terwijl hij tot de Heer bad, dat er een [a]vuurkolom verscheen en vóór hem op een rotsblok bleef rusten; en hij zag en hoorde veel; en wegens de dingen die hij zag en hoorde, beefde en sidderde hij ten zeerste.

7 En het geschiedde dat hij naar zijn eigen huis in Jeruzalem terugkeerde; en hij wierp zich op zijn bed, [a]overstelpt door de Geest en door de dingen die hij had gezien.

8 En aldus door de Geest overstelpt, werd hij in een [a]visioen weggevoerd, zodat hij zelfs de [b]hemelen geopend zag en dacht God te zien, zittende op zijn troon, omringd door talloze menigten engelen, en hun houding was alsof zij zongen en hun God loofden.

9 En het geschiedde dat hij er Een zag neerdalen uit het midden des hemels, en hij bemerkte dat zijn [a]luister die van de middagzon overtrof.

10 En ook zag hij [a]twaalf anderen die Hem volgden, en hun glans overtrof die van de sterren aan het hemelgewelf.

11 En zij daalden neer en gingen uit over het oppervlak der aarde; en de eerste kwam voor mijn vader staan en gaf hem een [a]boek en verzocht hem te lezen.

12 En het geschiedde dat hij al lezende vervuld werd met de [a]Geest des Heren.

13 En hij las, zeggende: Wee u, wee u, Jeruzalem, want Ik heb uw [a]gruwelen gezien! Ja, en vele dingen las mijn vader over [b]Jeruzalem: dat het zou worden verwoest, en ook zijn inwoners; velen zouden door het zwaard omkomen en velen zouden [c]gevankelijk naar Babylon worden weggevoerd.

14 En het geschiedde, toen mijn vader vele grote en wonderbare dingen had gelezen en gezien, dat hij vele dingen tot

4*c* 1 Kron. 9:3.
d 2 Kon. 17:13–15; 2 Kron. 36:15–16; Jer. 7:25–26. GS Profeet.
e Jer. 26:18; 2 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
5*a* GS Lehi, vader van Nephi.
b Jakobus 5:16.
6*a* Ex. 13:21; Hel. 5:24, 43; LV 29:12; GJS 1:16.
7*a* Dan. 10:8; 1 Ne. 17:47; Moz. 1:9–10; GJS 1:20.
8*a* 1 Ne. 5:4. GS Visioen.
b Ez. 1:1; Hand. 7:55–56; 1 Ne. 11:14; Hel. 5:45–49; LV 137:1.
9*a* GJS 1:16–17.
10*a* GS Apostel.
11*a* Ez. 2:9.
12*a* LV 6:15.
13*a* 2 Kon. 24:18–20; 2 Kron. 36:14.
b 2 Kon. 23:27; 24:2; Jer. 13:13–14; 2 Ne. 1:4.
c 2 Kon. 20:17–18; 2 Ne. 25:10; Omni 1:15.

de Heer uitriep, zoals: Groot en wonderbaar zijn uw werken, o Here God, Almachtige! Uw troon is hoog in de hemelen, en uw macht en goedheid en barmhartigheid strekken zich uit over al de bewoners der aarde; en omdat Gij barmhartig zijt, zult Gij niet toestaan dat zij die [a]tot U komen, verloren gaan!

15 En met dergelijke taal sprak mijn vader bij het loven van zijn God; want zijn ziel verheugde zich, en zijn gehele hart was vervuld wegens de dingen die hij had gezien, ja, die de Heer hem had getoond.

16 En nu maak ik, Nephi, geen volledig verslag van de dingen die mijn vader heeft geschreven, want hij heeft vele dingen geschreven die hij in visioenen en dromen heeft gezien; en hij heeft ook vele dingen geschreven die hij tot zijn kinderen heeft [a]geprofeteerd en gesproken, waarvan ik geen volledig verslag zal maken.

17 Doch ik zal een verslag maken van mijn handelingen in mijn dagen. Zie, ik maak een [a]samenvatting van de [b]kroniek van mijn vader op platen die ik met mijn eigen handen heb vervaardigd; daarom, nadat ik de kroniek van mijn vader heb samengevat, zal ik een verslag maken van mijn eigen leven.

18 Welnu, ik wil dat gij weet dat toen de Heer mijn vader Lehi zovele wonderbare dingen had getoond, ja, aangaande de [a]verwoesting van Jeruzalem, zie, dat hij zich onder het volk begaf en begon te [b]profeteren en tot hen te prediken aangaande de dingen die hij zowel had gezien als gehoord.

19 En het geschiedde dat de Joden hem [a]bespotten om de dingen die hij van hen getuigde; want hij getuigde waarlijk van hun goddeloosheid en hun gruwelen; en hij getuigde dat de dingen die hij had gezien en gehoord, en ook de dingen die hij in het boek had gelezen, duidelijk op de komst van een [b]Messias wezen, en ook op de verlossing der wereld.

20 En toen de Joden die dingen hoorden, waren zij vertoornd op hem zoals op de profeten van weleer, die zij hadden [a]uitgeworpen en gestenigd en gedood; ja, en zij stonden ook hem naar het leven, om hem ervan te beroven. Maar zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere [b]barmhartigheden des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe.

14*a* Alma 5:33–36; 3 Ne. 9:14.
16*a* 1 Ne. 7:1.
17*a* 1 Ne. 9:2–5.
b 1 Ne. 6:1–3; 19:1–6; 2 Ne. 5:29–33; LV 10:38–46.
18*a* 2 Ne. 25:9–10; LV 5:20.
b GS Profeteren, profetie.
19*a* 2 Kron. 36:15–16; Jer. 25:4; 1 Ne. 2:13; 7:14.
b GS Messias.
20*a* Hel. 13:24–26.
b Alma 34:38; LV 46:15. GS Barmhartig, barmhartigheid.

HOOFDSTUK 2

Lehi neemt zijn gezin mee de wildernis in bij de Rode Zee — Zij laten hun bezittingen achter — Lehi brengt de Heer een offer en leert zijn zoons de geboden te onderhouden — Laman en Lemuël morren tegen hun vader — Nephi is gehoorzaam en bidt in geloof; de Heer spreekt tot hem en hij wordt gekozen om over zijn broeders te heersen. Ongeveer 600 v.C.

Want zie, het geschiedde dat de Heer tot mijn vader sprak, ja, in een droom, en tot hem zeide: Gezegend zijt gij, Lehi, wegens de dingen die gij hebt gedaan; en zie, omdat gij getrouw zijt geweest en dit volk de dingen hebt bekendgemaakt die Ik u heb geboden, [a]staan zij u naar het leven.

2 En het geschiedde dat de Heer mijn vader [a]gebood, ja, in een [b]droom, [c]zijn gezin mee te nemen en de wildernis in te trekken.

3 En het geschiedde dat hij het woord des Heren [a]gehoorzaam was; daarom handelde hij zoals de Heer hem gebood.

4 En het geschiedde dat hij de wildernis introk. En hij liet zijn huis en zijn erfland en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter, en nam niets mee, behalve zijn gezin en voorraad en tenten, en [a]trok de wildernis in.

5 En hij daalde af door de kuststreek van de [a]Rode Zee; en hij trok door de wildernis in de streek die dichter bij de Rode Zee ligt; en hij trok door de wildernis met zijn gezin, dat bestond uit mijn moeder Sariah en mijn oudere broeders, namelijk [b]Laman, Lemuël en Sam.

6 En het geschiedde, toen hij drie dagen door de wildernis was getrokken, dat hij zijn tent opsloeg in een [a]dal aan de oever van een rivier met water.

7 En het geschiedde dat hij een [a]altaar van [b]stenen bouwde en de Heer een offer bracht en de Heer, onze God, [c]dank betuigde.

8 En het geschiedde dat hij de naam van de rivier Laman noemde, en ze mondde uit in de Rode Zee; en het dal bevond zich in de streek bij die monding.

9 En toen mijn vader zag dat de wateren van de rivier uitmondden in de bron van de Rode Zee, sprak hij tot Laman, zeggende: O, dat gij gelijk deze rivier mocht zijn, voortdurend uitlopende in de bron aller gerechtigheid!

10 En hij sprak ook tot Lemuël: O, dat gij gelijk dit dal mocht zijn, onwrikbaar en standvastig, en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden des Heren!

2 1*a* 1 Ne. 7:14.
2*a* 1 Ne. 5:8; 17:44.
b gs Droom.
c Gen. 12:1; 2 Ne. 10:20; Ether 1:42; Abr. 2:3.
3*a* gs Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
4*a* 1 Ne. 10:4; 19:8.
5*a* 1 Ne. 16:14; LV 17:1.
b gs Laman.
6*a* 1 Ne. 9:1.
7*a* Gen. 12:7–8; Ex. 24:4; Abr. 2:17.
b Ex. 20:25; Deut. 27:5–6.
c gs Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.

11 Nu zeide hij dat wegens de halsstarrigheid van Laman en Lemuël; want zie, zij [a]morden over vele dingen tegen hun [b]vader, omdat hij een [c]man van visioenen was en hen uit het land Jeruzalem had geleid, om hun erfland en hun goud en hun zilver en hun waardevol bezit achter te laten, en om in de wildernis om te komen. En dat, zo zeiden zij, had hij gedaan wegens de dwaze inbeeldingen van zijn hart.

12 En aldus morden Laman en Lemuël, de oudsten zijnde, tegen hun vader. En zij morden omdat zij [a]geen kennis hadden van de handelwijzen van die God die hen had geschapen.

13 Evenmin geloofden zij dat Jeruzalem, die grote stad, kon worden [a]verwoest volgens de woorden der profeten. En zij waren zoals de Joden in Jeruzalem die mijn vader naar het leven stonden.

14 En het geschiedde dat mijn vader in het dal Lemuël, vervuld zijnde met de Geest, met [a]kracht tot hen sprak, totdat hun lichaam voor hem [b]sidderde. En hij beschaamde hen, zodat zij niets tegen hem durfden in te brengen; daarom deden zij wat hij hun gebood.

15 En mijn vader woonde in een tent.

16 En het geschiedde dat ik, Nephi, zeer jong zijnde, maar niettemin fors van gestalte, ook een groot verlangen had om de [a]verborgenheden Gods te kennen; daarom riep ik de Heer aan; en zie, Hij [b]kwam tot mij en [c]verzachtte mijn hart, zodat ik al de woorden [d]geloofde die mijn [e]vader had gesproken; daarom stond ik niet tegen hem op zoals mijn broeders.

17 En ik sprak tot Sam en maakte hem de dingen bekend die de Heer mij door zijn Heilige Geest had geopenbaard. En het geschiedde dat hij mijn woorden geloofde.

18 Maar zie, Laman en Lemuël wilden niet naar mijn woorden luisteren; en daar ik [a]bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart, riep ik de Heer voor hen aan.

19 En het geschiedde dat de Heer tot mij sprak, zeggende: Gezegend zijt gij, Nephi, wegens uw [a]geloof, want gij hebt Mij ijverig gezocht met een nederig hart.

20 En voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt, zult gij [a]voorspoedig zijn en naar een [b]land van belofte worden geleid; ja, een land dat Ik voor u heb

11*a* 1 Ne. 17:17.
GS Morren.
b Spr. 20:20.
c 1 Ne. 5:2–4.
12*a* Moz. 4:6.
13*a* Jer. 13:14; 1 Ne. 1:13.
14*a* GS Macht.
b 1 Ne. 17:45.
16*a* GS Verborgenheden van God.
b Ps. 8:4; Alma 17:10; LV 5:16.
GS Openbaring.
c 1 Kon. 18:37; Alma 5:7.
d 1 Ne. 11:5.
e GS Vader, aardse; Profeet.
18*a* Alma 31:24; 3 Ne. 7:16.
19*a* 1 Ne. 7:12; 15:11.
20*a* Jozua 1:7; 1 Ne. 4:14; Mos. 1:7.
b Deut. 33:13–16; 1 Ne. 5:5; 7:13; Moz. 7:17–18.
GS Beloofd land.

toebereid; ja, een land dat verkieslijk is boven alle andere landen.

21 En voor zoverre uw broeders tegen u opstaan, zullen zij [a]van de tegenwoordigheid des Heren worden afgesneden.

22 En voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt, zult gij als [a]heerser en leraar over uw broeders worden gesteld.

23 Want zie, ten dage dat zij tegen Mij opstaan, zal Ik hen [a]vervloeken, ja, met een zware vervloeking, en zij zullen geen macht over uw nakomelingen hebben, tenzij ook zij tegen Mij opstaan.

24 En indien zij tegen Mij opstaan, zullen zij een [a]tuchtroede voor uw nakomelingen zijn, om hen tot herinnering [b]aan te zetten.

HOOFDSTUK 3

Lehi's zoons keren terug naar Jeruzalem om de platen van koper te verkrijgen — Laban weigert de platen af te staan — Nephi vermaant zijn broeders en spoort hen aan — Laban berooft hen van hun bezit en tracht hen te doden — Laman en Lemuël slaan Nephi en Sam en worden door een engel terechtgewezen. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde dat ik, Nephi, eenmaal teruggekeerd van mijn gesprek met de Heer, mij naar de tent van mijn vader begaf.

2 En het geschiedde dat hij tot mij sprak, zeggende: Zie, ik heb een [a]droom gedroomd waarin de Heer mij heeft geboden dat gij en uw broeders naar Jeruzalem zullen terugkeren.

3 Want zie, Laban heeft de kroniek der Joden en ook een [a]geslachtsregister van mijn voorvaderen, en ze zijn op platen van koper gegraveerd.

4 Daarom heeft de Heer mij geboden dat gij en uw broeders naar het huis van Laban moeten gaan en de kronieken verkrijgen en ze hier brengen, de wildernis in.

5 En nu, zie, uw broeders morren, zeggende dat het moeilijk is wat ik van hen heb geëist; maar zie, niet ik heb het van hen geëist, doch het is een gebod des Heren.

6 Welnu, ga, mijn zoon, en gij zult door de Heer worden begunstigd omdat gij [a]niet hebt gemord.

7 En het geschiedde dat ik, Nephi, tot mijn vader zeide: Ik zal [a]heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen [b]geboden aan de mensen-

21*a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 9:13–15; 38:1.
22*a* Gen. 37:8–11; 1 Ne. 3:29.
23*a* Deut. 11:28; 1 Ne. 12:22–23; LV 41:1.
24*a* Jozua 23:13; Richt. 2:22–23.
b 2 Ne. 5:25.
3 2a GS Droom.
3*a* 1 Ne. 5:14.
6*a* GS Steunen van kerkleiders.
7*a* 1 Sam. 17:32; 1 Kon. 17:11–15.
GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen; Geloof, geloven.
b GS Geboden van God.

kinderen geeft zonder een [c]weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.

8 En het geschiedde, toen mijn vader die woorden had gehoord, dat hij buitengewoon verheugd was, want hij wist dat ik door de Heer was gezegend.

9 En ik, Nephi, en mijn broeders gingen op reis door de wildernis, met onze tenten, om op te gaan naar het land Jeruzalem.

10 En het geschiedde, toen wij naar het land Jeruzalem waren opgegaan, dat ik en mijn broeders met elkaar overlegden.

11 En wij [a]lootten wie van ons bij Laban naar binnen zou gaan. En het geschiedde dat het lot op Laman viel; en Laman ging het huis van Laban binnen en sprak met hem terwijl hij in zijn huis zat.

12 En hij verzocht Laban om de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd, die het [a]geslachtsregister van mijn vader bevatten.

13 En zie, het geschiedde dat Laban vertoornd was en hem uit zijn tegenwoordigheid wierp; en hij wilde niet dat hij de kronieken verkreeg. Daarom zeide hij tot hem: Zie, gij zijt een rover en ik zal u doden.

14 Maar Laman vluchtte uit zijn tegenwoordigheid en vertelde ons de dingen die Laban had gedaan. En wij werden buitengewoon bedroefd, en mijn broeders stonden op het punt naar mijn vader in de wildernis terug te keren.

15 Maar zie, ik zeide tot hen: Zowaar de Heer leeft, en zowaar wij leven, zullen wij niet naar onze vader in de wildernis afdalen voordat wij hebben volbracht wat de Heer ons heeft geboden.

16 Welnu, laten wij getrouw zijn in het onderhouden van de geboden des Heren; laten wij daarom naar het [a]erfland van onze vader afdalen, want zie, hij heeft goud en zilver en allerlei rijkdommen achtergelaten. En dat alles heeft hij gedaan wegens de [b]geboden des Heren.

17 Want hij wist dat Jeruzalem wegens de goddeloosheid der mensen moest worden [a]verwoest.

18 Want zie, zij hebben de woorden der profeten [a]verworpen. Daarom, indien mijn vader in het land was blijven wonen nadat hem was [b]geboden uit het land te vluchten, zie, dan zou hij eveneens zijn omgekomen. Daarom moest hij wel uit het land vluchten.

19 En zie, het is wijsheid in het bestel Gods dat wij die kronieken [a]verkrijgen om de taal van onze vaderen voor onze kinderen te bewaren;

7*c* Gen. 18:14; Fil. 4:13; 1 Ne. 17:3, 50; LV 5:34.
11*a* Neh. 10:34; Hand. 1:26.
12*a* 1 Ne. 3:3; 5:14.
16*a* 1 Ne. 2:4.
b 1 Ne. 2:2; 4:34.
17*a* 2 Kron. 36:16–20; Jer. 39:1–9; 1 Ne. 1:13.
18*a* gs Opstand.
b 1 Ne. 16:8.
19*a* Omni 1:17; Mos. 1:2–6.

20 en ook om voor hen de woorden te [a]bewaren die bij monde van alle heilige profeten zijn gesproken, die hun zijn gegeven door de Geest en de macht Gods, vanaf het begin der wereld tot op deze huidige tijd.

21 En het geschiedde dat ik mijn broeders met dergelijke taal ertoe overreedde om getrouw te zijn in het onderhouden van de geboden Gods.

22 En het geschiedde dat wij naar ons erfland afdaalden, en wij verzamelden ons [a]goud en ons zilver en onze waardevolle bezittingen.

23 En toen wij die dingen hadden verzameld, gingen wij wederom op naar het huis van Laban.

24 En het geschiedde dat wij bij Laban binnengingen en hem verzochten ons de kronieken te geven die op de [a]platen van koper waren gegraveerd, waarvoor wij hem ons goud en ons zilver en al onze waardevolle bezittingen zouden geven.

25 En het geschiedde, toen Laban ons bezit zag, en dat het buitengewoon groot was, dat hij het [a]begeerde, zodat hij ons zelfs uitwierp en zijn dienstknechten zond om ons te doden, teneinde ons bezit te bemachtigen.

26 En het geschiedde dat wij voor de dienstknechten van Laban vluchtten; en wij waren gedwongen ons bezit achter te laten, en het viel Laban in handen.

27 En het geschiedde dat wij de wildernis invluchtten; en de dienstknechten van Laban haalden ons niet in, en wij verborgen ons in de holte van een rots.

28 En het geschiedde dat Laman vertoornd was op mij, en ook op mijn vader; en evenzo Lemuël, want hij luisterde naar de woorden van Laman. Daarom spraken Laman en Lemuël vele [a]harde woorden tot ons, hun jongere broeders, en zij sloegen ons zelfs met een stok.

29 En het geschiedde, terwijl zij ons met een stok sloegen, zie, dat een [a]engel des Heren voor hen kwam staan, en hij sprak tot hen, zeggende: Waarom slaat gij uw jongere broeder met een stok? Weet gij niet dat de Heer hem heeft gekozen om [b]heerser over u te zijn, en wel wegens uw ongerechtigheden? Zie, gij moet wederom naar Jeruzalem opgaan, en de Heer zal Laban in uw handen overgeven.

30 En toen de [a]engel tot ons had gesproken, vertrok hij.

31 En toen de engel was vertrokken, begonnen Laman en Lemuël wederom te [a]morren, zeggende: Hoe is het mogelijk dat de Heer Laban in onze handen zal overgeven? Zie, hij is een machtig man, en hij kan over vijftig gebieden, ja, hij kan

20*a* GS Schriften, Schriftuur—De Schriften moeten worden bewaard.
22*a* 1 Ne. 2:4.
24*a* 1 Ne. 3:3.
25*a* GS Begeerte, begeren, begerig.
28*a* 1 Ne. 17:17–18.
29*a* 1 Ne. 4:3; 7:10. GS Engelen.
b 1 Ne. 2:22.
30*a* 1 Ne. 16:38.
31*a* GS Morren.

er zelfs vijftig doden; waarom ons dan niet?

HOOFDSTUK 4

Nephi doodt Laban op bevel van de Heer en verzekert zich vervolgens van de platen van koper door middel van een list — Zoram besluit zich bij het gezin van Lehi in de wildernis te voegen. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde dat ik tot mijn broeders sprak, zeggende: Laten wij nogmaals opgaan naar Jeruzalem, en laten wij [a]getrouw zijn in het onderhouden van de geboden des Heren; want zie, Hij is machtiger dan de gehele aarde, waarom dan niet [b]machtiger dan Laban en zijn vijftig, ja, of zelfs dan zijn tienduizenden?

2 Laten wij daarom opgaan; laten wij [a]sterk zijn, gelijk [b]Mozes; want hij sprak waarlijk tot de wateren van de Rode [c]Zee en die scheidden zich heren derwaarts, en onze vaderen, die uit gevangenschap kwamen, trokken erdoorheen op droge grond, en de legers van Farao achtervolgden hen en verdronken in de wateren van de Rode Zee.

3 Welnu, zie, gij weet dat dit waar is; en gij weet ook dat een [a]engel tot u heeft gesproken; hoe kunt gij dan nog twijfelen? Laten wij opgaan; de Heer kan ons bevrijden gelijk onze vaderen, en Laban vernietigen gelijk de Egyptenaren.

4 Welnu, toen ik die woorden had gesproken, waren zij nog steeds verbolgen en bleven zij morren; niettemin volgden zij mij tot wij de muren van Jeruzalem hadden bereikt.

5 En het was des nachts; en ik liet hen zich buiten de muren verbergen. En toen zij zich hadden verborgen, sloop ik, Nephi, de stad in en ging op weg naar het huis van Laban.

6 En ik werd [a]door de Geest geleid, [b]van tevoren niet wetende wat ik moest doen.

7 Niettemin ging ik verder en toen ik het huis van Laban naderde, zag ik een man, en hij was vóór mij op de grond gevallen, want hij was dronken van de wijn.

8 En toen ik bij hem kwam, merkte ik dat het Laban was.

9 En ik zag zijn [a]zwaard en trok het uit de schede; en het gevest was van zuiver goud en de makelij ervan was buitengewoon fraai, en ik zag dat de kling van het zwaard van het edelste staal was.

10 En het geschiedde dat de Geest er bij mij op [a]aandrong Laban te doden; maar ik zeide in mijn hart: Nooit te eniger tijd heb ik het bloed van een mens vergoten. En ik deinsde terug

4 1*a* GS Geloof, geloven; Moed, moedig.
b 1 Ne. 7:11–12.
2*a* Deut. 11:8.
b GS Moz.
c Ex. 14:21; 1 Ne. 17:26; Mos. 7:19.
3*a* 1 Ne. 3:29–31; 7:10.
6*a* GS Heilige Geest; Inspiratie, inspireren.
b Hebr. 11:8.
9*a* 2 Ne. 5:14; LV 17:1.
10*a* Alma 14:11.

en wilde dat ik hem niet behoefde te doden.

11 En wederom zeide de Geest tot mij: Zie, de [a]Heer heeft hem in uw handen overgeleverd. Ja, en ik wist ook dat hij had getracht mij van het leven te beroven; ja, en dat hij niet wilde luisteren naar de geboden des Heren; en ook had hij zich ons bezit [b]toegeëigend.

12 En het geschiedde dat de Geest wederom tot mij zeide: Dood hem, want de Heer heeft hem in uw handen overgeleverd;

13 zie, de Heer [a]doodt de [b]goddelozen om zijn rechtvaardige doeleinden te vervullen. Het is [c]beter dat één mens omkomt dan dat een natie in ongeloof verkommert en verloren gaat.

14 Welnu, toen ik, Nephi, die woorden hoorde, herinnerde ik mij de woorden des Heren die Hij in de wildernis tot mij had gesproken, zeggende: [a]Voor zoverre uw nageslacht mijn [b]geboden onderhoudt, zal het [c]voorspoedig zijn in het [d]land van belofte.

15 Ja, en tevens bedacht ik dat zij de geboden des Heren volgens de wet van Mozes niet konden onderhouden, tenzij zij de wet hadden.

16 En ik wist ook dat de [a]wet op de platen van koper was gegraveerd.

17 En voorts wist ik dat de Heer Laban in mijn handen had overgeleverd om deze reden: dat ik de kronieken zou verkrijgen volgens zijn geboden.

18 Daarom gehoorzaamde ik de stem des Geestes, vatte Laban bij zijn hoofdhaar en sloeg hem het hoofd af met zijn eigen [a]zwaard.

19 En toen ik hem het hoofd had afgeslagen met zijn eigen zwaard, nam ik de klederen van Laban en trok die zelf aan; ja, alles; en ik omgordde mijn lendenen met zijn harnas.

20 En toen ik dat had gedaan, begaf ik mij naar de schatkamer van Laban. En terwijl ik mij naar de schatkamer van Laban begaf, zie, daar zag ik de [a]dienstknecht van Laban die de sleutels van de schatkamer had. En ik gebood hem met de stem van Laban mij naar de schatkamer te vergezellen.

21 En hij veronderstelde dat ik zijn meester, Laban, was, want hij zag de klederen en ook het zwaard dat om mijn lendenen was gegord.

22 En hij sprak tot mij over de oudsten der Joden, want hij wist dat zijn meester, Laban, die avond bij hen was geweest.

23 En ik sprak tot hem alsof het Laban was geweest.

24 En ik zeide hem ook dat ik de graveersels, die zich op de [a]platen van koper bevonden,

11*a* 1 Sam. 17:41–49.
b 1 Ne. 3:26.
13*a* 1 Ne. 17:33–38; LV 98:31–32.
b GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.
c Alma 30:47.
14*a* Omni 1:6; Mos. 2:22; Ether 2:7–12.
b GS Geboden van God.
c 1 Ne. 2:20.
d 1 Ne. 17:13–14; Jakob 2:12.
16*a* GS Wet van Mozes.
18*a* 1 Sam. 17:51.
20*a* 2 Ne. 1:30.
24*a* 1 Ne. 3:12, 19–24; 5:10–22.

naar mijn oudere broeders moest brengen, die buiten de muren waren.

25 En tevens gebood ik hem mij te volgen.

26 En hij, veronderstellende dat ik over de broeders der kerk sprak en dat ik werkelijk die Laban was die ik had gedood, welnu, daarom volgde hij mij.

27 En hij sprak vele malen tot mij over de oudsten der Joden, terwijl ik mij naar mijn broeders begaf die buiten de muren waren.

28 En het geschiedde dat Laman, toen hij mij zag, uitermate bang werd, en ook Lemuël en Sam. En zij vluchtten van mij weg, want zij dachten dat ik Laban was en dat hij mij had gedood en ook hun het leven wilde benemen.

29 En het geschiedde dat ik hen nariep en dat zij mij hoorden, waarop zij hun vlucht staakten.

30 En het geschiedde, toen de dienstknecht van Laban mijn broeders zag, dat hij begon te beven en op het punt stond van mij weg te vluchten en terug te keren naar de stad Jeruzalem.

31 En daar ik, Nephi, fors van gestalte was en ook veel [a]kracht van de Heer had ontvangen, greep ik de dienstknecht van Laban en hield hem vast, opdat hij niet zou vluchten.

32 En het geschiedde dat ik met hem sprak en zeide, dat indien hij naar mijn woorden luisterde, zowaar de Heer leeft, en zowaar ik leef, ja, dat indien hij naar onze woorden luisterde, wij zijn leven zouden sparen.

33 En ik sprak tot hem en zeide, ja, zelfs onder [a]ede, dat hij niet behoefde te vrezen, dat hij een vrij man zou zijn zoals wij indien hij met ons wilde afdalen de wildernis in.

34 En ook sprak ik tot hem, zeggende: Stellig heeft de Heer ons [a]geboden dit te doen; en moeten wij niet nauwgezet zijn in het onderhouden van de geboden des Heren? Welnu, indien gij bereid zijt in de wildernis af te dalen naar mijn vader, zult gij bij ons een woonplaats hebben.

35 En het geschiedde dat [a]Zoram moed vatte dankzij de woorden die ik had gesproken. Zoram nu was de naam van de dienstknecht; en hij beloofde in de wildernis af te dalen naar onze vader. Ja, en hij bezwoer ons ook vanaf die tijd bij ons te blijven.

36 Nu verlangden wij dat hij bij ons zou blijven en wel om deze reden: dat de Joden niets zouden weten van onze vlucht de wildernis in, opdat zij ons niet zouden achtervolgen en vernietigen.

37 En het geschiedde, toen Zoram ons een [a]eed had gezworen, dat onze vrees aangaande hem verdween.

38 En het geschiedde dat wij

31*a* Mos. 9:17; Alma 56:56.
33*a* GS Eed.
34*a* 1 Ne. 2:2; 3:16.
35*a* 1 Ne. 16:7; 2 Ne. 5:5–6. GS Zoram, Zoramieten.
37*a* Jozua 9:1–21; Pred. 5:4. GS Eed.

de platen van koper meenamen, en ook de dienstknecht van Laban, en de wildernis introkken en naar de tent van onze vader reisden.

HOOFDSTUK 5

Sariah maakt Lehi verwijten — Beiden zijn verheugd over de terugkeer van hun zoons — Zij offeren offers — De platen van koper bevatten geschriften van Mozes en de profeten — Volgens die platen is Lehi een afstammeling van Jozef — Lehi profeteert over zijn nageslacht en het behoud van de platen. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde, toen wij in de wildernis waren afgedaald naar onze vader, zie, dat hij met vreugde was vervuld, en ook mijn moeder [a]Sariah was buitengewoon verblijd, want zij had waarlijk om ons getreurd.

2 Want zij had verondersteld dat wij in de wildernis waren omgekomen; en ook had zij mijn vader verwijten gemaakt door hem te zeggen dat hij een man van visioenen was, zeggende: Zie, gij hebt ons uit ons erfland weggevoerd, en mijn zoons zijn niet meer, en wij komen om in de wildernis.

3 En met dergelijke taal had mijn moeder mijn vader verwijten gemaakt.

4 En het geschiedde dat mijn vader tot haar sprak, zeggende: Ik weet dat ik een [a]man van visioenen ben, want indien ik de dingen Gods niet in een [b]visioen had gezien, zou ik de goedheid Gods niet hebben gekend, doch in Jeruzalem zijn gebleven en met mijn broeders zijn omgekomen.

5 Maar zie, ik heb een [a]land van belofte gekregen en in die dingen verheug ik mij; ja, en ik [b]weet dat de Heer mijn zoons uit de handen van Laban zal bevrijden en hen bij ons in de wildernis zal terugbrengen.

6 En met dergelijke taal troostte mijn vader Lehi mijn moeder Sariah aangaande ons, terwijl wij door de wildernis optrokken naar het land Jeruzalem om de kroniek der Joden te verkrijgen.

7 En toen wij bij de tent van mijn vader waren teruggekeerd, zie, toen was hun vreugde overvloedig en mijn moeder was getroost.

8 En zij sprak, zeggende: Nu weet ik zeker dat de Heer mijn echtgenoot heeft [a]geboden de wildernis in te vluchten; ja, en ik weet ook zeker dat de Heer mijn zoons heeft beschermd en hen uit de handen van Laban heeft bevrijd en hun macht heeft gegeven, waardoor zij konden [b]volbrengen wat de Heer hun had geboden. En met dergelijke taal sprak zij.

9 En het geschiedde dat zij zich buitengewoon verheugden en de Heer [a]offerande en brandof-

5 1*a* GS Sariah.
4*a* 1 Ne. 2:11.
b 1 Ne. 1:8–13.
GS Visioen.
5*a* 1 Ne. 2:20; 18:8, 22–23.
GS Beloofd land.
b GS Geloof, geloven.
8*a* 1 Ne. 2:2.
b 1 Ne. 3:7.
9*a* Mos. 2:3;
3 Ne. 9:19–20.
GS Wet van Mozes.

fers offerden; en zij [b]dankten de God Israëls.

10 En toen zij de God Israëls hadden gedankt, nam mijn vader Lehi de kronieken die op de [a]platen van koper waren gegraveerd en onderzocht ze vanaf het begin.

11 En hij bemerkte dat ze de vijf [a]boeken van Mozes bevatten, die een verslag gaven van de schepping der wereld, en ook van Adam en Eva, die onze eerste ouders waren;

12 en ook een [a]kroniek der Joden vanaf het begin tot aan de aanvang der regering van Sedekia, koning van Juda;

13 en ook de profetieën der heilige profeten vanaf het begin tot aan de aanvang der regering van [a]Sedekia; en tevens talrijke profetieën die gesproken zijn bij monde van [b]Jeremia.

14 En het geschiedde dat mijn vader Lehi op de [a]platen van koper ook een geslachtsregister van zijn vaderen aantrof; daardoor wist hij dat hij een afstammeling van [b]Jozef was; ja, dezelfde Jozef die de zoon van [c]Jakob was, die [d]naar Egypte was verkocht, en die door de hand des Heren was [e]bewaard, opdat hij zijn vader Jakob en diens gehele huis voor de hongerdood zou bewaren.

15 En zij waren ook [a]uit gevangenschap en uit het land Egypte geleid door diezelfde God die hen had bewaard.

16 En aldus ontdekte mijn vader Lehi het geslachtsregister van zijn vaderen. En ook Laban was een afstammeling van [a]Jozef; daarom hadden hij en zijn vaderen de kronieken bijgehouden.

17 En toen nu mijn vader al die dingen zag, werd hij vervuld met de Geest en begon aangaande zijn nageslacht te profeteren —

18 dat deze platen van koper zouden uitgaan naar alle natiën, geslachten, talen en volken die tot zijn nageslacht behoorden.

19 Daarom, zeide hij, zouden deze platen van koper [a]nimmer vergaan; noch zouden zij door de tijd verder hun glans verliezen. En hij profeteerde vele dingen aangaande zijn nageslacht.

20 En het geschiedde dat ik en mijn vader tot dusver de geboden hadden onderhouden waarmee de Heer ons had geboden.

21 En wij hadden de kronieken verkregen, hetgeen de Heer ons had geboden, en ze onderzocht

9*b* GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
10*a* 1 Ne. 4:24, 38; 13:23. GS Platen van Koper.
11*a* 1 Ne. 19:23. GS Pentateuch.
12*a* 1 Kron. 9:1. GS Schriften, Schriftuur.
13*a* 2 Kon. 24:18; Jer. 37:1.
b Ezra 1:1; Jer. 36:17–32; 1 Ne. 7:14; Hel. 8:20.
14*a* 1 Ne. 3:3, 12. GS Platen van koper.
b 2 Ne. 3:4; Alma 10:3. GS Jozef, zoon van Jakob.
c GS Jakob, zoon van Isaak.
d Gen. 37:29–36.
e Gen. 45:4–5.
15*a* Ex. 13:17–18; Amos 3:1–2; 1 Ne. 17:23–31; LV 103:16–18; 136:22.
16*a* 1 Ne. 6:2.
19*a* Alma 37:4–5.

en bevonden dat ze begerenswaardig waren; ja, zelfs van grote [a]waarde voor ons, omdat wij daardoor [b]de geboden des Heren voor onze kinderen konden bewaren.

22 Daarom was het wijsheid in het bestel des Heren dat wij ze met ons meenamen op onze reis door de wildernis op weg naar het land van belofte.

HOOFDSTUK 6

Nephi schrijft over de dingen Gods — Nephi's doel is de mensen te overreden om tot de God van Abraham te komen en te worden gered. Ongeveer 600–592 v.C.

En nu maak ik, Nephi, geen melding van het geslachtsregister van mijn vaderen in [a]dit gedeelte van mijn kroniek; evenmin zal ik er te eniger tijd hierna melding van maken op deze [b]platen waar ik nu op schrijf, want het is opgenomen in de kroniek die door mijn [c]vader is bijgehouden; daarom neem ik het niet op in dit werk.

2 Want het is mij voldoende te zeggen dat wij afstammelingen van [a]Jozef zijn.

3 En ik acht het niet belangrijk om in bijzonderheden een volledig verslag te geven van alle dingen van mijn vader, want ze kunnen niet op [a]deze platen worden geschreven, daar ik de ruimte verlang om te kunnen schrijven over de dingen Gods.

4 Want mijn gehele oogmerk is de mensen ertoe te [a]bewegen [b]tot de God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob te komen en te worden gered.

5 Daarom schrijf ik niet de dingen die voor de [a]wereld aangenaam zijn, maar wél de dingen die aangenaam zijn voor God en voor hen die niet van de wereld zijn.

6 Daarom zal ik mijn nageslacht gebieden deze platen niet te vullen met dingen die voor de mensenkinderen niet van waarde zijn.

HOOFDSTUK 7

Lehi's zoons keren terug naar Jeruzalem en nodigen Ismaël en zijn huisgezin uit hen op hun reis te vergezellen — Laman en anderen komen in opstand — Nephi spoort zijn broeders aan geloof in de Heer te hebben — Zij binden hem met koorden vast en beramen zijn vernietiging — Hij wordt bevrijd door de kracht van het geloof — Zijn broeders vragen om vergeving — Lehi en zijn groep brengen offerande en brandoffers. Ongeveer 600–592 v.C.

En nu wil ik dat gij weet dat toen mijn vader Lehi zijn [a]profetieën over zijn nageslacht had

21 *a* GS Schriften, Schriftuur—Waarde van de Schriften.
b 2 Ne. 25:26.
6 1 *a* 2 Ne. 4:14–15.
b 1 Ne. 9:2.
c 1 Ne. 1:16–17; 19:1–6.
2 *a* 1 Ne. 5:14–16.
3 *a* Jakob 7:27; Jarom 1:2, 14; Omni 1:30.
4 *a* Joh. 20:30–31. Zie het titelblad van het Boek van Mormon.
b 2 Ne. 9:41, 45, 51.
5 *a* 1 Tess. 2:4; WvM. 1:4.
7 1 *a* 1 Ne. 5:17–19.

beëindigd, het geschiedde dat de Heer wederom tot hem sprak, zeggende dat het niet goed voor hem, Lehi, was dat hij alleen zijn eigen gezin zou meenemen de wildernis in, maar dat zijn zoons [b]dochters tot [c]vrouw moesten nemen om voor de Heer nageslacht te verwekken in het land van belofte.

2 En het geschiedde dat de Heer hem [a]gebood dat ik, Nephi, en mijn broeders wederom naar het land Jeruzalem zouden terugkeren en Ismaël en zijn gezin meebrengen, afdalend de wildernis in.

3 En het geschiedde dat ik, Nephi, samen met mijn broeders, [a]wederom de wildernis inging om naar Jeruzalem op te gaan.

4 En het geschiedde dat wij opgingen naar het huis van Ismaël en genade vonden in de ogen van Ismaël, zodat wij de woorden des Heren tot hem spraken.

5 En het geschiedde dat de Heer het hart van Ismaël verzachtte, en ook zijn huisgezin, zodat zij met ons meereisden, afdalend de wildernis in, naar de tent van onze vader.

6 En het geschiedde, toen wij door de wildernis reisden, zie, dat Laman en Lemuël, en twee van de dochters van Ismaël, en de twee [a]zoons van Ismaël met hun gezin, tegen ons opstonden; ja, tegen mij, Nephi, en Sam, en hun vader Ismaël en zijn vrouw en zijn drie overige dochters.

7 En het geschiedde in die opstand dat zij wilden terugkeren naar het land Jeruzalem.

8 En nu sprak ik, Nephi, tot hen, omdat ik [a]bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart, ja, namelijk tot Laman en Lemuël, zeggende: Zie, gij zijt mijn oudere broeders, en hoe komt het dat uw hart zo verstokt is en uw verstand zo verblind dat het voor u nodig is dat ik, uw jongere broeder, tot u spreek, ja, en u het voorbeeld geef?

9 Hoe komt het dat gij niet naar het woord des Heren hebt geluisterd?

10 Hoe komt het dat gij [a]vergeten zijt dat gij een engel des Heren hebt gezien?

11 Ja, en hoe komt het dat gij vergeten zijt welke grote dingen de Heer voor ons heeft gedaan door ons uit de handen van Laban te [a]bevrijden, en ook ons in staat te stellen de kroniek te verkrijgen?

12 Ja, en hoe komt het dat gij vergeten zijt dat de Heer in staat is alle [a]dingen volgens zijn wil te doen voor de mensenkinderen, indien zij [b]geloof in Hem oefenen? Daarom, laten wij Hem getrouw zijn.

13 En indien wij Hem getrouw zijn, zullen wij het [a]land van belofte verkrijgen; en gij zult te

1 *b* 1 Ne. 16:7.
c GS Huwelijk, huwen.
2 *a* 1 Ne. 16:7–8.
3 *a* 1 Ne. 3:2–3.
6 *a* 2 Ne. 4:10.
8 *a* Alma 31:2; Moz. 7:41.
10 *a* Deut. 4:9; 1 Ne. 3:29; 4:3.
11 *a* 1 Ne. 4.
12 *a* 1 Ne. 17:50; Alma 26:12.
b 1 Ne. 3:7; 15:11.
13 *a* 1 Ne. 2:20.
GS Beloofd land.

zijner tijd weten dat het woord des Heren aangaande de [b]verwoesting van Jeruzalem zal worden vervuld; want alles wat de Heer aangaande de verwoesting van Jeruzalem heeft gesproken, moet worden vervuld.

14 Want zie, de Geest des Heren houdt weldra op op hen in te werken; want zie, zij hebben [a]de profeten verworpen, en [b]Jeremia in de gevangenis geworpen. En zij hebben getracht mijn vader van het [c]leven te beroven, waardoor zij hem uit het land hebben verdreven.

15 Welnu, zie, ik zeg u dat indien gij naar Jeruzalem terugkeert, gij samen met hen zult omkomen. En nu, gaat op naar dat land indien gij dat verkiest, maar houdt de woorden die ik tot u spreek in gedachten, dat indien gij gaat, ook gij zult omkomen, want aldus dringt de Geest des Heren mij te spreken.

16 En het geschiedde, toen ik, Nephi, die woorden tot mijn broeders had gesproken, dat zij vertoornd op mij waren. En het geschiedde dat zij mij vastgrepen, want zie, zij waren buitengewoon verbolgen, en zij [a]bonden mij met koorden vast — want zij trachtten mij van het leven te beroven — teneinde mij in de wildernis achter te laten om door wilde dieren te worden verslonden.

17 Maar het geschiedde dat ik tot de Heer bad, zeggende: O Heer, wil mij, naar mijn geloof in U, uit de handen van mijn broeders bevrijden; ja, geef mij kracht dat ik [a]deze banden waarmee ik ben gebonden, mag verbreken.

18 En het geschiedde, toen ik die woorden had gezegd, zie, dat de banden van mijn handen en voeten werden losgemaakt, en ik stond voor mijn broeders en sprak wederom tot hen.

19 En het geschiedde dat zij wederom vertoornd op mij waren en aanstalten maakten mij vast te grijpen; maar zie, een van de [a]dochters van Ismaël, ja, en ook haar moeder, en een van de zoons van Ismaël, pleitten bij mijn broeders, zodat zij hun hart verzachtten; en zij trachtten niet langer mij van het leven te beroven.

20 En het geschiedde dat zij bedroefd waren over hun goddeloosheid, zodat zij zich voor mij neerbogen en mij smeekten hun te willen vergeven wat zij mij hadden aangedaan.

21 En het geschiedde dat ik hun oprecht [a]vergeving schonk voor alles wat zij hadden gedaan, en ik spoorde hen aan tot de Heer, hun God, om vergeving te bidden. En het geschiedde dat zij aldus deden. En toen zij tot de Heer hadden gebeden, trokken wij wederom

13*b* 2 Kon. 25:1–21; 2 Ne. 6:8; 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
14*a* Ez. 5:6; 1 Ne. 1:18–20; 2:13.
GS Opstand.
b Jer. 37:15–21.
c 1 Ne. 2:1.
16*a* 1 Ne. 18:11–15.
17*a* Alma 14:26–28.
19*a* 1 Ne. 16:7.
21*a* GS Vergeven.

verder op onze reis naar de tent van onze vader.

22 En het geschiedde dat wij naar de tent van onze vader afdaalden. En toen ik en mijn broeders en het gehele huis van Ismaël naar de tent van mijn vader waren afgedaald, [a]dankten zij de Heer, hun God; en zij offerden Hem [b]offerande en brandoffers.

HOOFDSTUK 8

Lehi ziet een visioen van de boom des levens — Hij neemt van de vrucht ervan en wil dat zijn gezin dat ook doet — Hij ziet een roede van ijzer, een eng en smal pad en de misten van duisternis die de mensen omhullen — Sariah, Nephi en Sam nemen van de vrucht, maar Laman en Lemuël weigeren. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde dat wij allerlei zaden van iedere soort hadden verzameld, zowel zaden van iedere soort graan, alsook zaden van iedere soort vruchten.

2 En het geschiedde, terwijl mijn vader in de wildernis vertoefde, dat hij tot ons sprak, zeggende: Zie, ik heb een [a]droom gedroomd; of met andere woorden, ik heb een [b]visioen gezien.

3 En zie, wegens hetgeen ik heb gezien, heb ik reden mij in de Heer te verheugen over [a]Nephi en tevens over Sam; want ik heb reden te veronderstellen dat zij, en ook velen van hun nageslacht, zullen worden gered.

4 Maar zie, [a]Laman en Lemuël, voor u vrees ik ten zeerste; want zie, ik meende in mijn droom een donkere en sombere wildernis te zien.

5 En het geschiedde dat ik een man zag, en hij was gekleed in een wit [a]gewaad; en hij kwam voor mij staan.

6 En het geschiedde dat hij tot mij sprak en mij verzocht hem te volgen.

7 En het geschiedde, terwijl ik hem volgde, dat ik zag dat ik mij in een donkere en sombere woestenij bevond.

8 En toen ik urenlang in de duisternis was voortgegaan, begon ik de Heer te bidden dat Hij [a]barmhartig jegens mij zou zijn, naar de grootheid van zijn tedere barmhartigheden.

9 En het geschiedde, nadat ik tot de Heer had gebeden, dat ik een grote en uitgestrekte [a]vlakte zag.

10 En het geschiedde dat ik een [a]boom zag, waarvan de [b]vrucht begerenswaardig was om iemand gelukkig te maken.

11 En het geschiedde dat ik erheen ging en van de [a]vrucht daarvan nam; en ik bemerkte dat ze zeer zoet was, zoeter dan alles wat ik ooit had geproefd.

22*a* gs Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
b 1 Ne. 5:9.

8 2*a* gs Droom; Openbaring.
b 1 Ne. 10:17.
gs Visioen.

3*a* 1 Ne. 8:14–18.

4*a* 1 Ne. 8:35–36.

5*a* GJS 1:30–32.

8*a* gs Barmhartig, barmhartigheid.

9*a* Matt. 13:38.

10*a* Gen. 2:9; Op. 2:7; 22:2; 1 Ne. 11:4, 8–25. gs Boom des Levens.
b Alma 32:41–43.

11*a* Alma 5:34.

Ja, en ik zag dat de vrucht daarvan wit was en alle [b]witheid die ik ooit had gezien, overtrof.

12 En toen ik van de vrucht daarvan nam, vervulde zij mijn ziel met een buitengewoon grote [a]vreugde; daarom begon ik ernaar te [b]verlangen dat mijn gezin er ook van zou nemen; want ik wist dat ze [c]boven alle andere vruchten begerenswaardig was.

13 En toen ik om mij heen keek of ik misschien ook mijn gezin kon ontdekken, zag ik een [a]rivier met water; en deze stroomde voort, en was vlak bij de boom waarvan ik de vrucht nam.

14 En ik keek om te zien waar ze vandaan kwam; en ik zag de bron ervan even verderop; en bij die bron zag ik uw moeder Sariah en Sam en Nephi; en zij stonden daar alsof zij niet wisten waarheen zij zouden gaan.

15 En het geschiedde dat ik hen wenkte; en tevens zeide ik hun met luide stem dat zij bij mij moesten komen en nemen van de vrucht die begerenswaardig was boven alle andere vruchten.

16 En het geschiedde dat zij bij mij kwamen en ook van de vrucht namen.

17 En het geschiedde dat ik verlangde dat ook Laman en Lemuël zouden komen en van de vrucht nemen; daarom richtte ik mijn blik naar de bron van de rivier in de hoop hen te zien.

18 En het geschiedde dat ik hen zag, maar zij wilden [a]niet bij mij komen en van de vrucht nemen.

19 En ik zag een [a]roede van ijzer, en deze liep langs de oever van de rivier en voerde naar de boom waar ik bij stond.

20 En ik zag ook een [a]eng en smal pad dat langs de roede van ijzer liep tot aan de boom waar ik bij stond; en het voerde ook langs de bron van de rivier naar een grote en uitgestrekte [b]vlakte, die als het ware een wereld was.

21 En ik zag talloze menigten mensen, van wie er zich velen naar voren drongen om het [a]pad te bereiken dat voerde naar de boom waar ik bij stond.

22 En het geschiedde dat zij naar voren kwamen en het pad betraden dat naar de boom voerde.

23 En het geschiedde dat er een [a]mist van duisternis opsteeg, ja, een buitengewoon dichte mist van duisternis, waardoor zij die zich op het pad hadden begeven hun weg kwijtraakten, zodat zij afdwaalden en verloren gingen.

24 En het geschiedde dat ik anderen naar voren zag dringen, en zij kwamen en grepen het uiteinde van de roede van ijzer vast; en zij drongen naar voren

11*b* 1 Ne. 11:8.
12*a* GS Vreugde.
b Alma 36:24.
c 1 Ne. 15:36.
13*a* 1 Ne. 12:16–18; 15:26–29.
18*a* 2 Ne. 5:20–25.
19*a* Ps. 2:9; Op. 12:5; BJS, Op. 19:15; 1 Ne. 8:30; 11:25; 15:23–24.
20*a* Matt. 7:14; 2 Ne. 31:17–20.
b Matt. 13:38.
21*a* GS Wijze.
23*a* 1 Ne. 12:17; 15:24.

door de mist van duisternis heen, zich vastklampende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en van de [a]vrucht van de boom namen.

25 En toen zij van de vrucht van de boom hadden genomen, keken zij om zich heen alsof zij zich [a]schaamden.

26 En ook ik keek om mij heen en zag aan de overkant van de rivier met water een groot en [a]ruim gebouw; en het stond als het ware in de lucht, hoog boven de aarde.

27 En het was vol mensen, zowel oude als jonge, zowel mannen als vrouwen; en hun wijze van kleden was buitengewoon fraai; en zij maakten [a]spottende gebaren en wezen met hun vinger naar hen die de vrucht hadden bereikt en ervan namen.

28 En toen zij van de vrucht hadden [a]geproefd, [b]schaamden zij zich wegens hen die de spot met hen dreven; en zij [c]geraakten op verboden paden en gingen verloren.

29 En nu vermeld ik, Nephi, niet [a]alle woorden van mijn vader.

30 Maar, om kort van schrijven te zijn, zie, hij zag andere menigten naar voren dringen; en zij kwamen en grepen het uiteinde van de [a]roede van ijzer vast; en zij drongen naar voren, zich voortdurend vasthoudende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en neervielen en van de vrucht van de boom namen.

31 En hij zag ook andere [a]menigten die tastend hun weg zochten naar dat grote en ruime gebouw.

32 En het geschiedde dat velen verdronken in de diepten van de [a]rivier; en velen verdwenen uit zijn gezicht, dwalende op vreemde wegen.

33 En de menigte die dat vreemde gebouw binnenging, was groot. En toen zij dat gebouw waren binnengegaan, wezen zij [a]spottend met de vinger naar mij en naar hen die ook van de vrucht namen; maar wij sloegen geen acht op hen.

34 Dit zijn de woorden van mijn vader: Want allen die [a]acht op hen sloegen, waren afgevallen.

35 En [a]Laman en Lemuël namen niet van de vrucht, zeide mijn vader.

36 En het geschiedde, nadat mijn vader alle woorden over zijn droom of visioen had gesproken — en het waren er vele — dat hij ons zeide, wegens de dingen die hij in een visioen had gezien, ten zeerste te vrezen voor Laman en Lemuël; ja, hij vreesde dat zij uit de tegenwoordigheid des Heren zouden worden geworpen.

24*a* 1 Ne. 8:10–12.
25*a* Rom. 1:16; 2 Tim. 1:8; Alma 46:21; Mrm. 8:38.
26*a* 1 Ne. 11:35–36; 12:18.
27*a* GS Hoogmoed.
28*a* 2 Pet. 2:19–22.
b Marc. 4:14–20; 8:38; Luc. 8:11–15; Joh. 12:42–43.
c GS Afval.
29*a* 1 Ne. 1:16–17.
30*a* 1 Ne. 15:23–24.
31*a* Matt. 7:13.
32*a* 1 Ne. 15:26–29.
33*a* GS Vervolgen, vervolging.
34*a* Ex. 23:2.
35*a* 1 Ne. 8:17–18; 2 Ne. 5:19–24.

37 En hij spoorde hen toen met alle gevoeligheid van een tedere [a]ouder aan naar zijn woorden te luisteren, opdat de Heer hun misschien barmhartig zou zijn en hen niet zou verwerpen; ja, mijn vader predikte tot hen.

38 En toen hij tot hen had gepredikt, en hun ook aangaande vele dingen had geprofeteerd, verzocht hij hun de geboden des Heren te onderhouden; en hij hield op tot hen te spreken.

HOOFDSTUK 9

Nephi vervaardigt twee stel kronieken — Beide worden de platen van Nephi genoemd — De grote platen bevatten een wereldlijke geschiedenis; de kleine handelen voornamelijk over heilige zaken. Ongeveer 600–592 v.C.

En al deze dingen zag en hoorde en sprak mijn vader terwijl hij in een tent woonde in het [a]dal Lemuël, en nog zeer veel andere dingen die niet op deze platen kunnen worden geschreven.

2 En nu, zoals ik heb gezegd over deze platen, zie, het zijn niet de platen waarop ik een volledig verslag van de geschiedenis van mijn volk maak; want de [a]platen waarop ik een volledig verslag van mijn volk maak, heb ik de naam Nephi gegeven; daarom worden ze de platen van Nephi genoemd, naar mijn eigen naam; en ook deze platen worden de platen van Nephi genoemd.

3 Toch heb ik een gebod des Heren ontvangen dat ik deze platen moet maken, met het bijzondere [a]doel dat er een verslag van de [b]bediening onder mijn volk zou worden gegraveerd.

4 Op de andere platen moet een verslag worden gegraveerd van de regering der koningen, en de oorlogen en twisten onder mijn volk; daarom gaan deze platen voor het grootste deel over de bediening; en de [a]andere platen gaan voor het grootste deel over de regering der koningen en de oorlogen en twisten onder mijn volk.

5 Daarom heeft de Heer mij geboden deze platen te maken met een [a]wijs doel in zijn bestel, welk doel ik niet ken.

6 Maar de Heer [a]weet alle dingen vanaf het begin; daarom bereidt Hij een weg om al zijn werken onder de mensenkinderen tot stand te brengen; want zie, Hij heeft alle [b]macht tot het vervullen van al zijn woorden. En zo is het. Amen.

HOOFDSTUK 10

Lehi voorspelt dat de Babyloniërs de Joden gevangen zullen nemen —Hij maakt de komst van een

37*a* GS Gezin; Ouders.
9 1*a* 1 Ne. 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.
2*a* 1 Ne. 19:2, 4; Jakob 3:13–14; WvM. 1:2–11; LV 10:38–40. GS Platen.
3*a* LV 3:19.
b 1 Ne. 6:3.
4*a* Jakob 1:2–4; WvM. 1:10.
5*a* 1 Ne. 19:3; WvM. 1:7; Alma 37:2, 12, 14.
6*a* 2 Ne. 9:20; LV 38:2; Moz. 1:6, 35. GS Alwetend.
b Matt. 28:18.

Messias, een Heiland, een Verlosser bekend onder de Joden — Lehi spreekt ook over de komst van iemand die het Lam Gods zal dopen — Lehi kondigt de dood en de opstanding van de Messias aan — Hij vergelijkt de verstrooiing en de vergadering van Israël met een olijfboom — Nephi spreekt over de Zoon van God, de gave van de Heilige Geest en de noodzaak van rechtvaardigheid. Ongeveer 600–592 v.C.

En nu ga ik, Nephi, ertoe over op [a]deze platen een verslag te maken van mijn handelingen en mijn regering en bediening; welnu, om met mijn verslag voort te gaan, moet ik een en ander zeggen over de dingen van mijn vader, en ook van mijn broeders.

2 Want zie, het geschiedde, nadat mijn vader zijn woorden over zijn [a]droom had beëindigd en hen ook tot alle ijver had aangespoord, dat hij tot hen sprak over de Joden —

3 dat zij, wanneer zij zouden zijn vernietigd, namelijk die grote stad [a]Jeruzalem, en velen [b]gevankelijk naar [c]Babylon zouden zijn weggevoerd, in de bestemde tijd des Heren zouden [d]terugkeren, ja, uit ballingschap worden teruggebracht; en nadat zij uit ballingschap zouden zijn teruggebracht, zouden zij hun erfland wederom bezitten.

4 Ja, namelijk [a]zeshonderd jaar vanaf het tijdstip waarop mijn vader Jeruzalem had verlaten, zou de Here God een [b]profeet onder de Joden doen opstaan — ja, een [c]Messias, of met andere woorden, een Heiland der wereld.

5 En tevens sprak hij over de profeten: hoe een groot aantal had [a]getuigd van deze dingen met betrekking tot die Messias van wie hij had gesproken, ofwel die Verlosser der wereld.

6 Welnu, het ganse mensdom verkeerde in een verloren en [a]gevallen staat, en zou voor eeuwig zo blijven, tenzij het zich op die Verlosser verliet.

7 En hij sprak ook over een [a]profeet die vóór de Messias zou komen om de weg des Heren te bereiden —

8 ja, hij zou uitgaan en roepen in de woestijn: [a]Bereidt de weg des Heren en maakt zijn paden recht; want er staat Eén in uw midden, die gij niet kent; en Hij is machtiger dan ik, die niet waardig ben zijn schoenriem los te maken. En mijn vader sprak veel hierover.

9 En mijn vader zeide dat hij in [a]Betabara zou dopen, aan de

10 1*a* 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6; Jakob 1:1–4.
2*a* 1 Ne. 8.
3*a* Ester 2:6; 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
b 2 Ne. 25:10. gs Chronologisch overzicht—587 v.C.
c Ez. 24:2; 1 Ne. 1:13; Omni 1:15.
d Jer. 29:10; 2 Ne. 6:8–9.
4*a* 1 Ne. 19:8; 2 Ne. 25:19; 3 Ne. 1:1.
b 1 Ne. 22:20–21.
c gs Messias.
5*a* Jakob 7:11; Omni 1:13; Hel. 8:19–24; 3 Ne. 20:23–24.
6*a* gs Val van Adam en Eva.
7*a* 1 Ne. 11:27; 2 Ne. 31:4.
8*a* Jes. 40:3; Matt. 3:1–3.
9*a* Joh. 1:28.

overkant van de Jordaan; en hij zeide ook dat hij met water zou [b]dopen; dat hij zelfs de Messias met water zou dopen.

10 En wanneer hij de Messias met water had gedoopt, zou hij zien en getuigen dat hij het [a]Lam Gods had gedoopt, dat de zonden der wereld zou wegnemen.

11 En het geschiedde, nadat mijn vader deze woorden had gesproken, dat hij tot mijn broeders sprak over het evangelie dat onder de Joden zou worden gepredikt, en ook over de [a]verkommering der Joden in [b]ongeloof. En nadat zij de [c]Messias hadden gedood, die zou komen, en nadat Hij was gedood, zou Hij [d]uit de doden opstaan en Zich door de [e]Heilige Geest aan de andere volken openbaren.

12 Ja, mijn vader sprak veel over de andere volken, en ook over het huis Israëls, dat het zou worden vergeleken met een [a]olijfboom, waarvan de takken zouden worden afgebroken en [b]verstrooid over het gehele oppervlak der aarde.

13 Daarom, zeide hij, moesten wij wel in eendracht naar het [a]land van belofte worden geleid, ter vervulling van het woord des Heren dat wij zouden worden verstrooid over het gehele oppervlak der aarde.

14 En nadat het huis Israëls was verstrooid, zou het wederom worden [a]bijeenvergaderd; of kortom, nadat de [b]andere volken de volheid van het evangelie hadden ontvangen, zouden de natuurlijke takken van de [c]olijfboom, ofwel de overblijfselen van het huis Israëls, erop worden geënt, ofwel tot de kennis komen aangaande de ware Messias, hun Heer en hun Verlosser.

15 En met dergelijke taal profeteerde en sprak mijn vader tot mijn broeders, en nog veel meer dingen die ik niet in dit boek schrijf; want ik heb zovele ervan als ik raadzaam achtte in mijn [a]andere boek geschreven.

16 En al die dingen, waarover ik heb gesproken, werden gedaan terwijl mijn vader in een tent woonde in het dal Lemuël.

17 En het geschiedde, nadat ik, Nephi, alle [a]woorden van mijn vader had gehoord betreffende de dingen die hij in een [b]visioen had gezien, en ook de dingen die hij sprak door de macht van de Heilige Geest, welke macht hij ontving door geloof in de Zoon Gods — en de Zoon Gods was de [c]Messias

9*b* GS Johannes de Doper.
10*a* GS Lam Gods.
11*a* Jakob 4:14–18.
b Mrm. 5:14.
c GS Jezus Christus; Kruisiging.
d GS Opstanding.
e GS Heilige Geest.
12*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5; Jakob 5; 6:1–7. GS Olijfboom; Wijngaard des Heren.
b 1 Ne. 22:3–8. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
13*a* 1 Ne. 2:20. GS Beloofd land.
14*a* GS Israël—De verstrooiing van Israël.
b 1 Ne. 13:42; LV 14:10.
c Jakob 5:8, 52, 54, 60, 68.
15*a* 1 Ne. 1:16–17.
17*a* Enos 1:3; Alma 36:17.
b 1 Ne. 8:2.
c GS Messias.

die komen zou — dat ik, Nephi, eveneens verlangde die dingen te zien en te horen en te weten door de macht van de Heilige Geest, die de [d]gave Gods is aan allen die Hem [e]ijverig zoeken, zowel in tijden van [f]weleer als in de tijd dat Hij Zich aan de mensenkinderen zal openbaren.

18 Want Hij is [a]dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig; en de weg is vanaf de grondlegging der wereld voor alle mensen bereid, indien zij zich bekeren en tot Hem komen.

19 Want hij die ijverig zoekt, zal vinden; en de [a]verborgenheden Gods zullen hun door de macht van de [b]Heilige Geest worden ontvouwd, zowel in deze tijd als in tijden van weleer, en zowel in tijden van weleer als in toekomstige tijden; daarom is de [c]gang des Heren één eeuwige ronde.

20 Bedenk daarom, o mens: voor al uw handelingen zult gij in het [a]gericht worden gedaagd.

21 Daarom, indien gij ernaar hebt gestreefd goddeloosheid te bedrijven in de dagen van uw [a]proeftijd, dan wordt gij [b]onrein bevonden voor de rechterstoel Gods; en niets wat onrein is, kan bij God wonen; daarom moet gij voor eeuwig worden verworpen.

22 En de Heilige Geest machtigt mij deze dingen te zeggen en ze niet achterwege te laten.

HOOFDSTUK 11

Nephi ziet de Geest des Heren; hem wordt in een visioen de boom des levens getoond — Hij ziet de moeder van Gods Zoon en hoort van Gods goedgunstigheid — Hij ziet de doop, de bediening en de kruisiging van het Lam Gods — Hij ziet eveneens de roeping en de bediening van de twaalf apostelen van het Lam. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde, nadat ik had verlangd de dingen te weten die mijn vader had gezien, en omdat ik geloofde dat de Heer bij machte was ze aan mij bekend te maken, dat ik, terwijl ik in mijn hart [a]overlegde, in de Geest des Heren werd [b]weggevoerd, ja, naar een zeer hoge [c]berg, die ik nooit eerder had gezien en waarop ik nooit eerder mijn voet had gezet.

2 En de Geest zeide tot mij: Zie, wat verlangt gij?

3 En ik zeide: Ik verlang de dingen te aanschouwen die mijn vader heeft [a]gezien.

4 En de Geest zeide tot mij: Gelooft gij dat uw vader de

17*d* GS Heilige Geest.
e Mro. 10:4–5, 7, 19.
f LV 20:26.
18*a* Hebr. 13:8; Mrm. 9:9; LV 20:12.
GS God, Godheid.
19*a* GS Verborgenheden van God.
b GS Heilige Geest.
c Alma 7:20; LV 3:2; 35:1.
20*a* Pred. 12:14; 2 Ne. 9:46.
GS Oordeel, laatste.
21*a* Alma 34:32–35.
b 1 Kor. 6:9–10; 3 Ne. 27:19; LV 76:50–62; Moz. 6:57.
11 1*a* LV 76:19.
GS Overwegen.
b 2 Kor. 12:1–4; Op. 21:10; 2 Ne. 4:25; Moz. 1:1.
c Deut. 10:1; Ether 3:1.
3*a* 1 Ne. 8:2–34.

[a]boom zag waarover hij heeft gesproken?

5 En ik zeide: Ja, Gij weet dat ik alle woorden van mijn vader [a]geloof.

6 En toen ik die woorden had gezegd, riep de Geest met luider stem, zeggende: Hosanna de Heer, de allerhoogste God; want Hij is God over de gehele [a]aarde, ja, zelfs boven alles. En gezegend zijt gij, Nephi, omdat gij in de Zoon van de allerhoogste God [b]gelooft; daarom zult gij de dingen aanschouwen die gij hebt verlangd.

7 En zie, dit zal u ten [a]teken worden gegeven: nadat gij de boom hebt gezien die de vrucht droeg die uw vader heeft geproefd, zult gij ook een mens uit de hemel zien neerdalen, en van Hem zult gij ooggetuige zijn; en nadat gij ooggetuige van Hem zijt geweest, zult gij [b]getuigen dat het de Zoon Gods is.

8 En het geschiedde dat de Geest tot mij zeide: Kijk! En ik keek en zag een boom; en hij was als de [a]boom die mijn vader had gezien; en de schoonheid ervan ging alle schoonheid verre te boven; en de [b]witheid ervan overtrof de witheid van versgevallen sneeuw.

9 En het geschiedde, nadat ik de boom had gezien, dat ik tot de Geest zeide: Ik zie dat Gij mij de boom hebt getoond die [a]kostbaar is boven alles.

10 En Hij zeide tot mij: Wat verlangt gij?

11 En ik zeide tot Hem: De [a]betekenis ervan te kennen — want ik sprak tot Hem zoals een mens spreekt, want ik zag dat Hij in de [b]gedaante van een mens was; maar toch wist ik dat het de Geest des Heren was; en Hij sprak tot mij zoals de ene mens tot de andere spreekt.

12 En het geschiedde dat Hij tot mij zeide: Kijk! En ik keek met de bedoeling Hem aan te kijken, maar ik zag Hem niet, want Hij was uit mijn tegenwoordigheid heengegaan.

13 En het geschiedde dat ik keek en de grote stad Jeruzalem zag, en ook andere steden. En ik zag de stad Nazaret; en in de stad [a]Nazaret zag ik een [b]maagd, en zij was buitengewoon lieftallig en blank.

14 En het geschiedde dat ik de [a]hemelen geopend zag; en een engel daalde neer en stond voor mij; en hij zeide tot mij: Nephi, wat ziet gij?

15 En ik zeide tot hem: Een maagd, zeer schoon en lieftalliger dan alle andere maagden.

16 En hij zeide tot mij: Kent gij de goedgunstigheid Gods?

17 En ik zeide tot hem: Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft;

4*a* 1 Ne. 8:10–12; 15:21–22.
5*a* 1 Ne. 2:16.
6*a* Ex. 9:29; 2 Ne. 29:7; 3 Ne. 11:14; Moz. 6:44.
b gs Geloof, geloven.
7*a* gs Teken.
b gs Getuigenis.
8*a* 1 Ne. 8:10.
b 1 Ne. 8:11.
9*a* 1 Ne. 11:22–25.
11*a* Gen. 40:8.
b Ether 3:15–16.
13*a* Matt. 2:23.
b Luc. 1:26–27; Alma 7:10. gs Maria, moeder van Jezus.
14*a* Ez. 1:1; 1 Ne. 1:8.

toch ken ik niet de betekenis van alle dingen.

18 En hij zeide tot mij: Zie, de [a]maagd die gij aanschouwt, is de [b]moeder van de Zoon Gods, naar het vlees.

19 En het geschiedde dat ik zag dat zij in de Geest werd weggevoerd; en nadat zij enige tijd in de [a]Geest weggevoerd was geweest, sprak de engel tot mij, zeggende: Kijk!

20 En ik keek en zag wederom de maagd, een [a]kind in haar armen dragende.

21 En de engel zeide tot mij: Zie het [a]Lam Gods, ja, namelijk de [b]Zoon van de eeuwige [c]Vader! Kent gij de betekenis van de [d]boom die uw vader zag?

22 En ik antwoordde hem, zeggende: Ja, het is de [a]liefde Gods, die zich alom uitstort in het hart der mensenkinderen; daarom is zij boven alles het begerenswaardigst.

23 En hij sprak tot mij, zeggende: Ja, en het [a]vreugdevolst voor de ziel.

24 En nadat hij die woorden had gezegd, zeide hij tot mij: Kijk! En ik keek en zag de Zoon Gods [a]uitgaan onder de mensenkinderen; en ik zag velen aan zijn voeten neervallen en Hem aanbidden.

25 En het geschiedde dat ik zag dat de [a]roede van ijzer die mijn vader had gezien, het woord Gods was, dat voerde naar de bron van [b]levende wateren, ofwel naar de [c]boom des levens, welke wateren een zinnebeeld zijn van de liefde Gods; en ik zag ook dat de boom des levens een zinnebeeld was van de liefde Gods.

26 En wederom zeide de engel tot mij: Kijk, en zie de [a]goedgunstigheid Gods!

27 En ik keek en [a]zag de Verlosser der wereld, van wie mijn vader had gesproken; en ik zag ook de [b]profeet die de weg voor Hem uit zou bereiden. En het Lam Gods ging heen en werd door hem [c]gedoopt; en nadat Hij was gedoopt, zag ik de hemelen geopend, en de Heilige Geest uit de hemel neerdalen en op Hem rusten in de gedaante van een [d]duif.

28 En ik zag dat Hij uitging en de mensen met [a]macht en grote heerlijkheid diende; en de menigten waren bijeengekomen om Hem te horen; en ik zag dat zij Hem uit hun midden wierpen.

29 En ik zag ook [a]twaalf anderen Hem volgen. En het geschiedde dat zij in de Geest werden weggevoerd van voor

18*a* Jes. 7:14; Luc. 1:34–35.
b Mos. 3:8.
19*a* Matt. 1:20.
20*a* Luc. 2:16.
21*a* GS Lam Gods.
b GS Jezus Christus.
c GS God, Godheid — God de Vader.
d 1 Ne. 8:10; Alma 5:62. GS Boom des Levens.
22*a* GS Liefde.
23*a* GS Vreugde.
24*a* Luc. 4:14–21.
25*a* 1 Ne. 8:19.
b GS Levend water.
c Gen. 2:9; Alma 32:40–41; Moz. 4:28, 31.
26*a* 1 Ne. 11:16–33.
27*a* 2 Ne. 25:13.
b Matt. 11:10; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4.
c GS Doop, dopen.
d GS Duif, teken van de.
28*a* LV 138:25–26.
29*a* GS Apostel.

mijn aangezicht, en ik zag hen niet.

30 En het geschiedde dat de engel wederom tot mij sprak, zeggende: Kijk! En ik keek, en ik zag de hemelen wederom geopend, en ik zag [a]engelen op de mensenkinderen neerdalen; en zij dienden hen.

31 En hij sprak wederom tot mij, zeggende: Kijk! En ik keek, en ik zag het Lam Gods uitgaan onder de mensenkinderen. En ik zag menigten mensen die ziek waren en die werden gekweld door allerlei kwalen en door [a]duivels en [b]onreine geesten; en de engel sprak en toonde mij al die dingen. En zij werden [c]genezen door de macht van het Lam Gods; en de duivels en onreine geesten werden uitgeworpen.

32 En het geschiedde dat de engel wederom tot mij sprak, zeggende: Kijk! En ik keek en zag het Lam Gods, en dat Hij door het volk werd gegrepen; ja, de Zoon van de eeuwige God werd door de wereld [a]veroordeeld; en ik zag en getuig ervan.

33 En ik, Nephi, zag dat Hij aan het [a]kruis werd verhoogd en voor de zonden der wereld werd [b]gedood.

34 En nadat Hij was gedood, zag ik de menigten der aarde, dat zij waren verzameld om tegen de apostelen van het Lam te strijden, want aldus werden de twaalf door de engel des Heren genoemd.

35 En de menigte der aarde was verzameld; en ik zag dat zij zich bevonden in een groot en ruim [a]gebouw, gelijk aan het gebouw dat mijn vader had gezien. En de engel des Heren sprak wederom tot mij, zeggende: Zie de wereld en haar wijsheid; ja, zie, het huis Israëls heeft zich verzameld om tegen de twaalf apostelen van het Lam te strijden.

36 En het geschiedde dat ik zag en getuig dat het grote en ruime gebouw de [a]hoogmoed der wereld was; en het viel, en zijn val was buitengewoon groot. En de engel des Heren sprak wederom tot mij, zeggende: Aldus zal de ondergang zijn van alle natiën, geslachten, talen en volken die tegen de twaalf apostelen van het Lam strijden.

HOOFDSTUK 12

Nephi ziet in een visioen het land van belofte; de rechtvaardigheid, ongerechtigheid en ondergang van de inwoners; de komst van het Lam Gods onder hen; hoe de twaalf discipelen en de twaalf apostelen Israël zullen richten; en de weerzinwekkende en walgelijke toestand

30*a* GS Engelen.
31*a* Marc. 5:15–20; Mos. 3:5–7. GS Duivel.
b GS Geest—Boze geesten.
c GS Genezen, genezingen.
32*a* Marc. 15:17–20.
33*a* Joh. 19:16–19; Mos. 3:9–10; 3 Ne. 27:14. GS Kruis.
b GS Verzoenen, verzoening.
35*a* 1 Ne. 8:26; 12:18.
36*a* GS Hoogmoed.

van hen die in ongeloof verkommeren. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde dat de engel tot mij zeide: Kijk, en zie uw nageslacht, en ook het nageslacht van uw broeders. En ik keek en zag het [a]land van belofte; en ik zag menigten mensen, ja, als het ware zo talrijk als het zand der zee.

2 En het geschiedde dat ik menigten verzameld zag om slag te leveren, de een tegen de ander; en ik zag [a]oorlogen en geruchten van oorlogen en grote slachtingen met het zwaard onder mijn volk.

3 En het geschiedde dat ik vele geslachten heen zag gaan, zoals dat gaat bij oorlogen en twisten in het land; en ik zag vele steden, ja, zovele zelfs dat ik ze niet telde.

4 En het geschiedde dat ik een [a]mist van [b]duisternis zag op het oppervlak van het land van belofte; en ik zag bliksemschichten, en ik hoorde donderslagen en aardbevingen en allerlei rumoer; en ik zag de aarde en de rotsen splijten; en ik zag bergen in stukken vallen; en ik zag de vlakten der aarde openbreken; en ik zag vele steden [c]verzinken; en ik zag vele door vuur afbranden; en ik zag vele ter aarde storten ten gevolge van haar beven.

5 En het geschiedde, nadat ik die dingen had gezien, dat ik de [a]damp van duisternis van het oppervlak der aarde zag optrekken; en zie, ik zag menigten die niet waren omgekomen ten gevolge van de grote en verschrikkelijke oordelen des Heren.

6 En ik zag de hemelen geopend en het [a]Lam Gods uit de hemel neerdalen; en Hij kwam neer en toonde Zich aan hen.

7 En ik zag ook en getuig dat de Heilige Geest op [a]twaalf anderen viel; en zij werden van Godswege geordend en gekozen.

8 En de engel sprak tot mij, zeggende: Zie de twaalf discipelen van het Lam, die zijn gekozen om uw nageslacht te dienen.

9 En hij zeide tot mij: Gij herinnert u de [a]twaalf apostelen van het Lam? Zie, zij zijn het die de twaalf stammen Israëls zullen [b]richten; daarom zullen de twaalf dienaren uit uw nageslacht door hen worden gericht, want gij zijt van het huis Israëls.

10 En deze [a]twaalf dienaren die gij ziet, zullen uw nageslacht richten. En zie, zij zijn voor eeuwig rechtvaardig; want door hun geloof in het Lam Gods zijn hun [b]klederen wit gemaakt in zijn bloed.

12 1*a* gs Beloofd land.
2*a* Enos 1:24; Mrm. 8:7–8. gs Oorlog.
4*a* Hel. 14:20–28.
b 1 Ne. 19:10.
c 3 Ne. 8:14.
5*a* 3 Ne. 8:20; 10:9.
6*a* 2 Ne. 26:1, 9; 3 Ne. 11:3–17.
7*a* 3 Ne. 12:1; 19:12–13.
9*a* Luc. 6:13.
b Matt. 19:28; LV 29:12. gs Oordeel, laatste.
10*a* 3 Ne. 27:27; Mrm. 3:18–19.
b Op. 7:14; Alma 5:21–27; 13:11–13; 3 Ne. 27:19–20.

11 En de engel zeide tot mij: Kijk! En ik keek en zag [a]drie geslachten in rechtvaardigheid heengaan; en hun klederen waren wit gelijk het Lam Gods. En de engel zeide tot mij: Dezen zijn wit gemaakt in het bloed van het Lam door hun geloof in Hem.

12 En ik, Nephi, zag ook velen van het [a]vierde geslacht die in rechtvaardigheid heengingen.

13 En het geschiedde dat ik de menigten der aarde verzameld zag.

14 En de engel zeide tot mij: Zie uw nageslacht, en ook het nageslacht van uw broeders.

15 En het geschiedde dat ik keek en het volk van mijn nageslacht in menigten verzameld zag [a]tegen het nageslacht van mijn broeders; en zij waren verzameld om slag te leveren.

16 En de engel sprak tot mij, zeggende: Zie de bron van [a]vuil water die uw vader heeft gezien; ja, namelijk de [b]rivier waarvan hij heeft gesproken; en de diepten daarvan zijn de diepten der [c]hel.

17 En de [a]misten van duisternis zijn de verzoekingen van de duivel die de ogen van de mensenkinderen [b]verblinden en hun hart verstokken en hen wegvoeren naar [c]brede wegen, zodat zij omkomen en verloren gaan.

18 En het grote en ruime [a]gebouw dat uw vader heeft gezien, is de ijdele [b]inbeelding en de [c]hoogmoed der mensenkinderen. En een grote en verschrikkelijke [d]afgrond scheidt hen; ja, namelijk het woord der [e]gerechtigheid van de eeuwige God, en van de Messias, die het Lam Gods is, van wie de Heilige Geest getuigt vanaf het begin der wereld tot op deze tijd, en vanaf deze tijd en voor eeuwig.

19 En terwijl de engel deze woorden sprak, keek ik en zag dat het nageslacht van mijn broeders streed tegen mijn nageslacht, naar het woord van de engel; en wegens de hoogmoed van mijn nageslacht, en de [a]verzoekingen van de duivel, zag ik dat het nageslacht van mijn broeders [b]het volk van mijn nageslacht overweldigde.

20 En het geschiedde dat ik keek en zag dat het volk van het nageslacht van mijn broeders mijn nageslacht had overweldigd; en zij gingen uit in menigten over het oppervlak van het land.

21 En ik zag hen in menigten verzameld; en ik zag [a]oorlogen en geruchten van oorlogen onder hen; en in oorlogen en

11*a* 2 Ne. 26:9–10; 3 Ne. 27:30–32.
12*a* Alma 45:10–12; Hel. 13:5, 9–10; 3 Ne. 27:32; 4 Ne. 1:14–27.
15*a* Mrm. 6.
16*a* GS Vuil, vuiligheid.
b 1 Ne. 8:13; 15:26–29.
c GS Hel.
17*a* 1 Ne. 8:23; 15:24; LV 10:20–32.
b GS Afval.
c Matt. 7:13–14.
18*a* 1 Ne. 8:26; 11:35–36.
b Jer. 7:24.
c GS Hoogmoed.
d Luc. 16:26; 1 Ne. 15:28–30.
e GS Gerechtigheid.
19*a* GS Verzoeken, verzoeking.
b Jarom 1:10; WvM. 1:1–2.
21*a* Mrm. 8:8; Mro. 1:2. GS Oorlog.

geruchten van oorlogen zag ik vele geslachten heengaan.

22 En de engel zeide tot mij: Zie, dezen zullen [a]in ongeloof verkommeren.

23 En het geschiedde dat ik zag dat zij, nadat zij in ongeloof waren verkommerd, een [a]donker en weerzinwekkend en [b]walgelijk volk werden, vol [c]luiheid en allerlei gruwelen.

HOOFDSTUK 13

Nephi ziet in een visioen de kerk van de duivel gevestigd onder de andere volken; de ontdekking en kolonisatie van Amerika; het verlies van vele duidelijke en waardevolle delen van de Bijbel; de daaruit voortvloeiende afval van de andere volken; de herstelling van het evangelie; het tevoorschijn komen van Schriftuur voor de laatste dagen; en de opbouw van Zion. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde dat de engel tot mij sprak, zeggende: Kijk! En ik keek en zag vele natiën en koninkrijken.

2 En de engel zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik zeide: Ik zie vele natiën en koninkrijken.

3 En hij zeide tot mij: Dat zijn de natiën en koninkrijken van de andere volken.

4 En het geschiedde dat ik onder de natiën van de [a]andere volken de oprichting van een [b]grote kerk zag.

5 En de engel zeide tot mij: Zie de oprichting van een kerk die boven alle andere kerken zeer gruwelijk is, die [a]de heiligen Gods doodt, ja, en hen foltert en aan banden legt en hen onder een [b]juk van ijzer brengt en hen in gevangenschap voert.

6 En het geschiedde dat ik die [a]grote en gruwelijke kerk zag; en ik zag de [b]duivel, en dat hij daar de grondlegger van was.

7 En ik zag ook [a]goud en zilver en zijde en scharlaken en getweernd fijn linnen, en allerlei kostbare kledij; en ik zag vele lichtekooien.

8 En de engel sprak tot mij, zeggende: Zie, het goud en het zilver en de zijde en het scharlaken en het getweernd fijn linnen en de kostbare kledij en de lichtekooien zijn de [a]begeerten van die grote en gruwelijke kerk.

9 En ook voor de lof der wereld [a]vernietigen zij de heiligen Gods en voeren hen in gevangenschap.

10 En het geschiedde dat ik keek en vele wateren zag; en deze scheidden de andere volken van het nageslacht van mijn broeders.

11 En het geschiedde dat de engel tot mij zeide: Zie, de verbolgenheid Gods rust op het nageslacht van uw broeders.

22*a* 1 Ne. 15:13; 2 Ne. 26:15.
23*a* 2 Ne. 26:33.
b 2 Ne. 5:20–25.
c GS Lui, luiheid.
13 4*a* GS Andere volken.
b 1 Ne. 13:26, 34; 14:3, 9–17.
5*a* Op. 17:3–6; 1 Ne. 14:13.
b Jer. 28:10–14.
6*a* LV 88:94.
GS Duivel—De kerk van de duivel.
b 1 Ne. 22:22–23.
7*a* Mrm. 8:36–38.
8*a* Op. 18:10–24; Mrm. 8:35–38.
9*a* Op. 13:4–7.

12 En ik keek en zag een man onder de andere volken, die door de vele wateren van het nageslacht van mijn broeders was gescheiden; en ik zag de [a]Geest Gods, en dat Hij neerdaalde en op de man inwerkte; en hij ging uit op de vele wateren, ja, naar het nageslacht van mijn broeders dat zich in het beloofde land bevond.

13 En het geschiedde dat ik de Geest Gods zag, en dat Hij inwerkte op nog anderen onder de andere volken; en zij begaven zich uit gevangenschap op de vele wateren.

14 En het geschiedde dat ik vele [a]menigten van de andere volken in het [b]land van belofte zag; en ik zag de verbolgenheid Gods, en dat die op het nageslacht van mijn broeders rustte; en zij werden voor de andere volken uit [c]verstrooid en geslagen.

15 En ik zag de Geest des Heren, en dat Hij op de andere volken rustte, en zij waren voorspoedig en verkregen het [a]land als hun erfdeel; en ik zag dat zij blank waren en buitengewoon schoon en [b]bekoorlijk, gelijk mijn volk voordat zij werden [c]gedood.

16 En het geschiedde dat ik, Nephi, zag dat de andere volken die uit gevangenschap waren gekomen, zich voor het aangezicht des Heren verootmoedigden; en de macht des Heren was met [a]hen.

17 En ik zag dat hun moedervolken op de wateren waren verzameld, en ook op het land, om tegen hen te strijden.

18 En ik zag dat de macht Gods met hen was, en ook dat de verbolgenheid Gods op allen was die waren verzameld om tegen hen te strijden.

19 En ik, Nephi, zag dat de andere volken die uit hun gevangenschap waren gekomen, door de macht Gods uit de handen van alle andere natiën werden [a]bevrijd.

20 En het geschiedde dat ik, Nephi, zag dat zij voorspoedig waren in het land; en ik zag een [a]boek, en het werd onder hen verspreid.

21 En de engel zeide tot mij: Kent gij de betekenis van het boek?

22 En ik zeide tot hem: Die ken ik niet.

23 En hij zeide: Zie, het komt voort uit de mond van een Jood. En ik, Nephi, zag het; en hij zeide tot mij: Het [a]boek dat gij ziet, is een [b]kroniek der [c]Joden, die de verbonden des Heren bevat die Hij met het huis Israëls heeft gesloten; en tevens bevat het vele profetieën der heilige

12*a* GS Inspiratie, inspireren.
14*a* 2 Ne. 1:11; Mrm. 5:19–20.
b GS Beloofd land.
c 1 Ne. 22:7–8. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
15*a* 2 Ne. 10:19.
b 2 Ne. 5:21.
c Mrm. 6:17–22.
16*a* LV 101:80.
19*a* 2 Ne. 10:10–14; 3 Ne. 21:4; Ether 2:12.
20*a* 1 Ne. 14:23.
23*a* 1 Ne. 13:38; 2 Ne. 29:4–12.
b GS Schriften, Schriftuur.
c 2 Ne. 3:12.

profeten; en het is een kroniek zoals de graveersels op de [d]platen van koper, behalve dat het er niet zovele zijn; niettemin bevatten zij de verbonden des Heren die Hij met het huis Israëls heeft gesloten; daarom zijn zij van grote waarde voor de andere volken.

24 En de engel des Heren zeide tot mij: Gij hebt gezien dat het boek uit de mond van een Jood is voortgekomen; en toen het uit de mond van een Jood voortkwam, bevatte het de volheid van het evangelie des Heren, van wie de twaalf apostelen getuigen; en zij getuigen volgens de waarheid die in het Lam Gods is.

25 Welnu, deze dingen gaan in zuiverheid uit van de [a]Joden naar de [b]andere volken, volgens de waarheid die in God is.

26 En nadat zij door de hand van de twaalf apostelen van het Lam zijn uitgegaan van de Joden [a]naar de andere volken, ziet gij de oprichting van die [b]grote en gruwelijke [c]kerk die boven alle andere kerken het gruwelijkst is; want zie, zij hebben uit het evangelie van het Lam vele delen [d]weggenomen die [e]duidelijk en uitermate waardevol zijn; en ook vele verbonden des Heren hebben zij weggenomen.

27 En dat alles hebben zij gedaan met de bedoeling de rechte wegen des Heren te verdraaien, de ogen der mensenkinderen te verblinden en hun hart te verstokken.

28 Daarom ziet gij dat er, wanneer het boek door de handen van de grote en gruwelijke kerk is uitgegaan, vele duidelijke en waardevolle dingen zijn weggenomen uit het boek, dat het boek is van het Lam Gods.

29 En wanneer die duidelijke en waardevolle dingen zijn weggenomen, gaat het uit naar alle natiën van de andere volken; en wanneer het uitgaat naar alle natiën van de andere volken, ja, zelfs over de vele wateren die gij hebt gezien met de andere volken die uit gevangenschap kwamen, ziet gij — wegens de vele duidelijke en waardevolle dingen die uit het boek zijn weggenomen, die duidelijk te begrijpen waren voor de mensenkinderen volgens de duidelijkheid die in het Lam Gods is — dat, wegens die dingen die uit het evangelie van het Lam zijn weggenomen, buitengewoon velen struikelen, ja, zodat Satan grote macht over hen heeft.

30 Niettemin ziet gij dat de andere volken die uit gevangenschap zijn gekomen, en door de macht Gods boven alle andere natiën zijn verhoogd op het oppervlak van het land dat boven alle andere landen ver-

23*d* 1 Ne. 5:10–13.
25*a* 2 Ne. 29:4–6; LV 3:16. GS Joden.
b GS Andere volken.
26*a* Matt. 21:43.
b 1 Ne. 13:4–6; 14:3, 9–17.
c GS Afval — Afval van de vroegchristelijke kerk.
d Mrm. 8:33; Moz. 1:41.
e 1 Ne. 14:20–26; Art. 1:8.

kieslijk is — dat het land is waarover de Here God Zich heeft verbonden jegens uw vader dat zijn nageslacht het als zijn [a]erfland zou hebben — daarom ziet gij dat de Here God niet zal toestaan dat de andere volken het [b]mengsel van uw nageslacht, dat zich onder uw broeders bevindt, volkomen zullen vernietigen.

31 Evenmin zal Hij toestaan dat de andere volken [a]het nageslacht van uw broeders vernietigen.

32 Evenmin zal de Here God toestaan dat de andere volken voor altijd blijven in die verschrikkelijke toestand van verblindheid waarin gij hen ziet verkeren, wegens de duidelijke en uiterst waardevolle delen van het evangelie van het Lam die door die [a]gruwelijke kerk, waar gij de oprichting van hebt gezien, zijn achtergehouden.

33 Daarom zegt het Lam Gods: Ik zal barmhartig jegens de andere volken zijn, zodat het overblijfsel van het huis Israëls met een groot oordeel zal worden bezocht.

34 En het geschiedde dat de engel des Heren tot mij sprak, zeggende: Zie, zegt het Lam Gods, nadat Ik het [a]overblijfsel van het huis Israëls heb bezocht — en dat overblijfsel waarvan Ik spreek, is het nageslacht van uw vader — welnu, wanneer Ik het ten oordeel heb bezocht, en het door de hand van de andere volken heb geslagen, en wanneer de andere volken ten zeerste [b]struikelen wegens de uiterst duidelijke en waardevolle delen van het [c]evangelie van het Lam die zijn achtergehouden door die gruwelijke kerk, die de moeder der lichtekooien is, zegt het Lam — zal Ik te dien dage barmhartig zijn jegens de andere volken, zodat Ik hun door mijn eigen macht veel van mijn evangelie zal [d]brengen, dat duidelijk en waardevol zal zijn, zegt het Lam.

35 Want zie, zegt het Lam, Ik zal Mij aan uw nageslacht openbaren, opdat het vele dingen die Ik het zal leren, die duidelijk en waardevol zullen zijn, zal schrijven; en nadat uw nageslacht te gronde is gegaan en in ongeloof is verkommerd, en ook het nageslacht van uw broeders, zie, dan zullen [a]deze dingen worden verborgen om onder de andere volken tevoorschijn te komen door de gave en de macht van het Lam.

36 En daarin zal mijn [a]evangelie worden geschreven, zegt het Lam, en mijn [b]rots en mijn redding.

37 En [a]gezegend zijn zij die te

30*a* GS Beloofd land.
b Alma 45:10–14.
31*a* 2 Ne. 4:7; 10:18–19; Jakob 3:5–9; Hel. 15:12; 3 Ne. 16:8–9; Mrm. 5:20–21.
32*a* GS Duivel—De kerk van de duivel.
34*a* GS Jozef, zoon van Jakob.
b 1 Ne. 14:1–3; 2 Ne. 26:20.
c GS Evangelie.
d LV 10:62.
GS Herstelling van het evangelie.
35*a* 2 Ne. 27:6; 29:1–2. GS Boek van Mormon.
36*a* 3 Ne. 27:13–21.
b Hel. 5:12; 3 Ne. 11:38–39. GS Rots.
37*a* LV 21:9.

dien dage zullen trachten mijn [b]Zion voort te brengen, want zij zullen de [c]gave en de macht van de Heilige Geest hebben; en indien zij [d]volharden tot het einde zullen zij ten laatsten dage worden verhoogd, en zij zullen worden behouden in het eeuwigdurend [e]koninkrijk van het Lam; en hoe lieflijk op de bergen zullen zij zijn die [f]vrede verkondigen, ja, tijdingen van grote vreugde.

38 En het geschiedde dat ik het overblijfsel van het nageslacht van mijn broeders zag, en ook het [a]boek van het Lam Gods dat uit de mond van de Jood was voortgekomen, en dat het van de andere volken [b]naar het overblijfsel van het nageslacht van mijn broeders uitging.

39 En nadat het tot hen was uitgegaan, zag ik andere [a]boeken die uitgingen door de macht van het Lam, van de andere volken tot hen, ter [b]overtuiging van de andere volken en van het overblijfsel van het nageslacht van mijn broeders, en ook van de Joden die op het gehele oppervlak der aarde waren verstrooid, dat de kronieken der profeten en der twaalf apostelen van het Lam [c]waar zijn.

40 En de engel sprak tot mij, zeggende: Deze [a]laatste kronieken, die gij onder de andere volken hebt gezien, zullen de waarheid [b]bevestigen van de [c]eerste, die van de twaalf apostelen van het Lam zijn, en zullen de duidelijke en waardevolle dingen bekendmaken die eruit zijn genomen; en zullen alle geslachten, talen en volken bekendmaken dat het Lam Gods de Zoon is van de eeuwige Vader en de [d]Heiland der wereld; en dat alle mensen tot Hem moeten komen, of zij kunnen niet worden gered.

41 En zij moeten komen volgens de woorden die bij monde van het Lam zullen worden vastgesteld; en de woorden van het Lam zullen worden bekendgemaakt in de kronieken van uw nageslacht, zowel als in de kronieken der twaalf apostelen van het Lam; daarom zullen die beide [a]één worden; want er is [b]één God en één [c]Herder over de gehele aarde.

42 En de tijd komt dat Hij Zich aan alle natiën openbaart, zowel aan de [a]Joden als aan de andere volken; en wanneer Hij Zich aan de Joden en ook aan de andere volken heeft

37*b* gs Zion.
c gs Gave van de Heilige Geest.
d 3 Ne. 27:16. gs Volharden.
e gs Celestiale heerlijkheid.
f Jes. 52:7; Mos. 15:14–18; 3 Ne. 20:40.
38*a* 1 Ne. 13:23; 2 Ne. 29:4–6.
b Mrm. 5:15.
39*a* gs Schriften, Schriftuur—Het tevoorschijn komen van Schriftuur geprofeteerd.
b Ez. 37:15–20; 2 Ne. 3:11–12.
c 1 Ne. 14:30.
40*a* 2 Ne. 26:16–17; 29:12. gs Boek van Mormon.
b Mrm. 7:8–9.
c gs Bijbel.
d Zie het titelblad van het Boek van Mormon. Moz. 1:6.
41*a* Ez. 37:17.
b Deut. 6:4; Joh. 17:21–23; 2 Ne. 31:21.
c gs Goede herder.
42*a* LV 90:8–9; 107:33; 112:4.

geopenbaard, dan zal Hij Zich aan de andere volken en ook aan de Joden openbaren, en de [b]laatsten zullen de eersten zijn, en de [c]eersten zullen de laatsten zijn.

HOOFDSTUK 14

Een engel vertelt Nephi van de zegeningen en vervloekingen die de andere volken te beurt zullen vallen — Er zijn slechts twee kerken: de kerk van het Lam Gods en de kerk van de duivel — Gods heiligen in alle natiën worden door de grote en gruwelijke kerk vervolgd — De apostel Johannes zal over het einde van de wereld schrijven. Ongeveer 600–592 v.C.

En het zal geschieden dat indien de [a]andere volken naar het Lam Gods luisteren ten dage dat Hij Zich metterdaad aan hen zal openbaren in woord, en ook in [b]macht, teneinde hun [c]struikelblokken weg te nemen —

2 en hun hart niet tegen het Lam Gods verstokken, dat zij onder het nageslacht van uw vader zullen worden gerekend; ja, zij zullen [a]onder het huis Israëls worden gerekend; en zij zullen voor altijd een [b]gezegend volk zijn in het beloofde land; zij zullen nooit meer in gevangenschap worden gebracht; en het huis Israëls zal nooit meer worden verward.

3 En die grote [a]kuil die voor hen is gegraven door die grote en gruwelijke kerk, die door de duivel en zijn kinderen is gesticht, opdat hij de ziel van de mensen ter helle kan afvoeren — ja, die grote kuil die voor de vernietiging van de mensen is gegraven, zal worden gevuld met hen die hem hebben gegraven, tot hun volslagen vernietiging, zegt het Lam Gods; niet de vernietiging van de ziel, maar het werpen ervan in die [b]hel die geen einde heeft.

4 Want zie, dit is volgens de gevangenschap van de duivel, en tevens volgens de gerechtigheid Gods jegens allen die goddeloosheid en gruwel voor zijn aangezicht bedrijven.

5 En het geschiedde dat de engel tot mij, Nephi, sprak, zeggende: Gij hebt gezien dat indien de andere volken zich bekeren, het wel met hen zal zijn; en gij weet ook van de verbonden des Heren met het huis Israëls; en gij hebt ook gehoord dat wie ook zich [a]niet bekeert, verloren moet gaan.

6 Daarom, [a]wee de andere volken indien zij hun hart tegen het Lam Gods verstokken.

7 Want de tijd komt, zegt het

42 *b* Jakob 5:63.
c Luc. 13:30; 1 Ne. 15:13–20.

14 1 *a* 3 Ne. 16:6–13. GS Andere volken.
b 1 Tess. 1:5; 1 Ne. 14:14; Jakob 6:2–3.
c Jes. 57:14; 1 Ne. 13:29, 34; 2 Ne. 26:20.

2 *a* Gal. 3:7, 29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; Abr. 2:9–11.
b 2 Ne. 6:12; 10:8–14; 3 Ne. 16:6–7; 20:27.

3 *a* 1 Ne. 22:14; LV 109:25.
b GS Hel; Verdoemenis.

5 *a* GS Bekeren (zich), bekering.

6 *a* 2 Ne. 28:32.

Lam Gods, dat Ik een groot en [a]wonderbaar werk onder de mensenkinderen zal werken; een werk dat eeuwigdurend zal zijn, hetzij aan de ene hetzij aan de andere zijde — of om hen aan te zetten tot vrede en [b]eeuwig leven, of om hen over te leveren aan de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand, zodat zij in gevangenschap worden gebracht en de vernietiging tegemoet gaan, zowel stoffelijk als geestelijk, volgens de [c]gevangenschap van de duivel, waarvan Ik heb gesproken.

8 En het geschiedde, toen de engel deze woorden had gesproken, dat hij tot mij zeide: Herinnert gij u de [a]verbonden van de Vader met het huis Israëls? Ik antwoordde hem: Jawel.

9 En het geschiedde dat hij tot mij zeide: Kijk, en zie die grote en gruwelijke kerk die de moeder der gruwelen is, waarvan de [a]duivel de grondlegger is.

10 En hij zeide tot mij: Zie, er zijn slechts [a]twee kerken: de ene is de kerk van het Lam Gods, en de [b]andere is de kerk van de duivel; daarom, wie niet tot de kerk van het Lam Gods behoort, behoort tot die grote kerk die de moeder der gruwelen is; en zij is de [c]hoer der gehele aarde.

11 En het geschiedde dat ik keek en de hoer der gehele aarde zag, en zij zat op vele [a]wateren; en [b]zij had heerschappij over de gehele aarde, onder alle natiën, geslachten, talen en volken.

12 En het geschiedde dat ik de kerk van het Lam Gods zag, en haar ledental was [a]klein wegens de goddeloosheid en gruwelen van de hoer die op de vele wateren zat; niettemin zag ik dat de kerk van het Lam, die bestond uit de heiligen Gods, zich ook op het [b]gehele oppervlak der aarde bevond; en haar heerschappij op het oppervlak der aarde was gering wegens de goddeloosheid van de grote hoer die ik zag.

13 En het geschiedde dat ik zag dat de grote moeder der gruwelen menigten verzamelde op het oppervlak der gehele aarde, onder alle natiën van de andere volken, om [a]tegen het Lam Gods te strijden.

14 En het geschiedde dat ik, Nephi, de macht van het Lam Gods zag, dat die neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam en op het verbondsvolk des Heren, dat op het gehele oppervlak der aarde was verspreid;

7*a* Jes. 29:14; 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 27:26; 29:1–2; LV 4:1. GS Herstelling van het evangelie.
b GS Eeuwig leven.
c 2 Ne. 2:26–29; Alma 12:9–11.

8*a* GS Abraham, verbond van.
9*a* 1 Ne. 15:35; LV 1:35. GS Duivel.
10*a* 1 Ne. 22:23.
b 1 Ne. 13:4–6, 26.
c Op. 17:5, 15; 2 Ne. 10:16.

11*a* Jer. 51:13; Op. 17:15.
b LV 35:11.
12*a* Matt. 7:14; 3 Ne. 14:14; LV 138:26.
b LV 90:11.
13*a* Op. 17:1–6; 18:24; 1 Ne. 13:5; LV 123:7–8.

en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de [a]macht Gods in grote heerlijkheid.

15 En het geschiedde dat ik zag dat de verbolgenheid Gods op die grote en gruwelijke kerk werd [a]uitgestort, zodat er oorlogen en geruchten van oorlogen waren onder alle [b]natiën en geslachten der aarde.

16 En toen er [a]oorlogen en geruchten van oorlogen ontstonden onder alle natiën die tot de moeder der gruwelen behoorden, sprak de engel tot mij, zeggende: Zie, de verbolgenheid Gods rust op de moeder der lichtekooien; en zie, gij ziet al deze dingen —

17 en wanneer de [a]dag komt dat de [b]verbolgenheid Gods wordt uitgestort op de moeder der lichtekooien, die de grote en gruwelijke kerk der gehele aarde is, en waarvan de duivel de grondlegger is, dan zal te dien dage het [c]werk van de Vader een aanvang nemen ter voorbereiding op de vervulling van zijn [d]verbonden, die Hij heeft gesloten met zijn volk, dat van het huis Israëls is.

18 En het geschiedde dat de engel tot mij sprak, zeggende: Kijk!

19 En ik keek en zag een man, en hij was gekleed in een wit gewaad.

20 En de engel zeide tot mij: Zie, [a]een van de twaalf apostelen van het Lam.

21 Zie, hij zal het overige van deze dingen zien en opschrijven; ja, en ook vele dingen die zijn geweest.

22 En hij zal ook over het einde der wereld schrijven.

23 Welnu, de dingen die hij zal schrijven, zijn juist en waar; en zie, ze staan geschreven in het [a]boek dat gij uit de mond van de Jood hebt zien voortkomen; en ten tijde dat ze uit de mond van de Jood voortkwamen, of ten tijde dat het boek uit de mond van de Jood voortkwam, was het geschrevene duidelijk en zuiver en zeer [b]waardevol en begrijpelijk voor alle mensen.

24 En zie, onder de dingen die deze [a]apostel van het Lam zal opschrijven, zijn er vele die gij hebt gezien; en zie, gij zult het overige zien.

25 Maar de dingen die gij hierna zult zien, zult gij niet opschrijven; want de Here God heeft de apostel van het Lam Gods aangewezen om ze [a]op te schrijven.

26 En ook anderen die er zijn geweest, heeft Hij alle dingen getoond, en zij hebben ze opgeschreven; en ze zijn [a]verzegeld teneinde in hun zuiverheid,

14*a* Jakob 6:2; LV 38:32–38.
15*a* LV 1:13–14.
b Marc. 13:8; LV 87:6.
16*a* 1 Ne. 22:13–14; Mrm. 8:30.
17*a* GS Laatste dagen.
b 1 Ne. 22:15–16.
c 3 Ne. 21:7, 20–29. GS Herstelling van het evangelie.
d Mrm. 8:21, 41. GS Abraham, verbond van.
20*a* Op. 1:1–3; 1 Ne. 14:27.
23*a* 1 Ne. 13:20–24; Mrm. 8:33.
b 1 Ne. 13:28–32.
24*a* Ether 4:16.
25*a* Joh. 20:30–31; Op. 1:19.
26*a* 2 Ne. 27:6–23; Ether 3:21–27; 4:4–7; LV 35:18; GJS 1:65.

naar de waarheid die in het Lam is, in de bestemde tijd des Heren onder het huis Israëls te verschijnen.

27 En ik, Nephi, hoorde en getuig dat de naam van de apostel van het Lam [a]Johannes was, naar het woord van de engel.

28 En zie, het is mij, Nephi, verboden het overige van de dingen die ik zag en hoorde op te schrijven; daarom zijn de dingen die ik heb opgeschreven mij genoeg; en ik heb slechts een klein gedeelte opgeschreven van de dingen die ik zag.

29 En ik getuig dat ik de dingen zag die mijn [a]vader heeft gezien, en de engel des Heren heeft ze mij bekendgemaakt.

30 En nu houd ik op met spreken over de dingen die ik zag terwijl ik in de geest was weggevoerd; en al zijn niet alle dingen die ik heb gezien opgetekend, de dingen die ik heb geschreven, zijn [a]waar. En zo is het. Amen.

HOOFDSTUK 15

Lehi's nageslacht zal het evangelie in de laatste dagen ontvangen van de andere volken — De vergadering van Israël wordt vergeleken met een olijfboom, waarvan de natuurlijke takken er weer op zullen worden geënt — Nephi legt het visioen van de boom des levens uit en spreekt over de gerechtigheid van God bij het scheiden van de goddelozen van de rechtvaardigen. Ongeveer 600–592 v.C.

En het geschiedde, nadat ik, Nephi, in de geest weggevoerd was geweest en al deze dingen had gezien, dat ik naar de tent van mijn vader terugkeerde.

2 En het geschiedde dat ik mijn broeders zag, en zij twistten met elkaar over hetgeen mijn vader tot hen had gesproken.

3 Want voorwaar vertelde hij hun vele grote dingen die moeilijk te [a]begrijpen waren, tenzij een mens navraag doet bij de Heer; maar hun hart was verstokt, daarom vertrouwden zij niet op de Heer zoals zij behoorden te doen.

4 En nu was ik, Nephi, bedroefd wegens de verstoktheid van hun hart, en ook wegens de dingen die ik had gezien, en waarvan ik wist dat zij onvermijdelijk moesten geschieden wegens de grote goddeloosheid der mensenkinderen.

5 En het geschiedde dat ik wegens mijn leed overweldigd werd, want ik achtte mijn [a]leed groot boven alles, wegens de [b]vernietiging van mijn volk, want ik had hun val gezien.

6 En het geschiedde, nadat ik [a]kracht had ontvangen, dat ik tot mijn broeders sprak en van hen de aanleiding van hun woordenstrijd wilde weten.

7 En zij zeiden: Zie, wij kunnen de woorden die onze vader heeft gesproken aangaande de

27*a* Op. 1:1–3.
29*a* 1 Ne. 8.
30*a* 2 Ne. 33:10–14.

15 3*a* 1 Kor. 2:10–12; Alma 12:9–11.
5*a* GS Tegenspoed.
b Enos 1:13; Mrm. 6:1.
6*a* Moz. 1:10; GJS 1:20, 48.

natuurlijke takken van de olijfboom, en ook aangaande de andere volken, niet begrijpen.

8 En ik zeide tot hen: Hebt gij [a]navraag gedaan bij de Heer?

9 En zij zeiden tot mij: Dat hebben wij niet gedaan; want de Heer maakt ons zoiets niet bekend.

10 Zie, ik zeide tot hen: Hoe komt het dat gij de geboden des Heren niet onderhoudt? Hoe komt het dat gij wegens de [a]verstoktheid van uw hart verloren wilt gaan?

11 Herinnert gij u niet de dingen die de Heer heeft gezegd? — Indien gij uw hart niet verstokt en Mij in geloof [a]vraagt, gelovende dat gij zult ontvangen, en mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen u zeker worden bekendgemaakt.

12 Zie, ik zeg u dat het huis Israëls door de Geest des Heren, die in onze vader was, met een olijfboom werd vergeleken; en zie, zijn wij niet van het huis Israëls afgebroken, en zijn wij niet een [a]tak van het huis Israëls?

13 Welnu, wat onze vader bedoelt met het enten van de natuurlijke takken door middel van de volheid van de andere volken is, dat in de laatste dagen, wanneer ons nageslacht [a]in ongeloof zal zijn verkommerd, ja, vele jaren lang, en vele geslachten nadat de [b]Messias in het lichaam aan de mensenkinderen zal zijn geopenbaard, dat dan de volheid van het [c]evangelie van de Messias tot de andere volken zal komen, en van de [d]andere volken tot het overblijfsel van ons nageslacht —

14 en te dien dage zal het overblijfsel van ons [a]nageslacht weten dat het van het huis Israëls is en dat het het [b]verbondsvolk des Heren is; en dan zullen zij weten en tot de [c]kennis van hun voorvaderen komen, en ook tot de kennis van het evangelie van hun Verlosser, dat door Hem aan hun vaderen werd bediend; aldus zullen zij tot de kennis van hun Verlosser komen en tot de kenmerkende punten van zijn leer, zodat zij zullen weten hoe zij tot Hem kunnen komen en worden gered.

15 En zullen zij te dien dage dan niet juichen en hun eeuwige God, hun [a]rots en hun redding, loven? Ja, zullen zij te dien dage niet de kracht en de spijziging ontvangen van de ware [b]wijnstok? Ja, zullen zij niet

8*a* Mos. 26:13; Alma 40:3. GS Gebed.
10*a* GS Afval.
11*a* Jakobus 1:5–6; Enos 1:15; Mro. 7:26; LV 18:18. GS Vragen.
12*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 10:12–14; 19:24. GS Lehi, vader van Nephi.
13*a* 1 Ne. 12:22–23; 2 Ne. 26:15.
b GS Messias.
c GS Evangelie.
d 1 Ne. 13:42; 22:5–10; LV 14:10. GS Andere volken.
14*a* 2 Ne. 10:2; 3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.
b GS Abraham, verbond van.
c 2 Ne. 3:12; 30:5; Mrm. 7:1, 9–10; LV 3:16–20. Zie ook het titelblad van het Boek van Mormon.
15*a* GS Rots.
b Gen. 49:11; Joh. 15:1.

tot de ware schaapskooi Gods komen?

16 Zie, ik zeg u, ja; men zal hen wederom gedenken onder het huis Israëls; zij zullen, een natuurlijke tak van de olijfboom zijnde, op de ware olijfboom worden [a]geënt.

17 En dat is wat onze vader bedoelt; en hij bedoelt dat het pas zal geschieden wanneer zij door de andere volken zullen zijn verstrooid; en hij bedoelt dat het door de andere volken tot stand zal komen, zodat de Heer de andere volken zijn macht zal tonen, en wel omdat Hij door de Joden, ofwel het huis Israëls, zal worden [a]verworpen.

18 Daarom heeft onze vader niet alleen over ons nageslacht gesproken, maar ook over het gehele huis Israëls, wijzende op het verbond dat in de laatste dagen zal worden vervuld, welk verbond de Heer met onze vader Abraham heeft gesloten, zeggende: In uw [a]nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend.

19 En het geschiedde dat ik, Nephi, veel over deze dingen tot hen sprak; ja, ik sprak tot hen aangaande de [a]herstelling der Joden in de laatste dagen.

20 En ik herhaalde voor hen de woorden van [a]Jesaja, die sprak over de herstelling der Joden, ofwel van het huis Israëls; en wanneer zij zouden zijn hersteld, zouden zij nimmermeer worden verward, noch wederom worden verstrooid. En het geschiedde dat ik vele woorden tot mijn broeders sprak, zodat zij kalm werden en zich voor het aangezicht des Heren [b]verootmoedigden.

21 En het geschiedde dat zij wederom tot mij spraken, zeggende: Wat betekent datgene wat onze vader in een droom heeft gezien? Wat betekent de [a]boom die hij heeft gezien?

22 En ik zeide tot hen: Het was een zinnebeeld van de [a]boom des levens.

23 En zij zeiden tot mij: Wat betekent de [a]roede van ijzer die onze vader heeft gezien, die naar de boom voerde?

24 En ik zeide tot hen dat die het [a]woord Gods was; en wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan [b]vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de [c]verzoekingen en brandende [d]pijlen van de [e]tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang.

25 Daarom spoorde ik, Nephi, hen aan om [a]acht te slaan op het woord des Heren; ja, ik spoorde

16*a* Jakob 5:60–68.
17*a* GS Kruisiging.
18*a* Gen. 12:1–3; Abr. 2:6–11.
19*a* 1 Ne. 19:15. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
20*a* 1 Ne. 19:23.
b 1 Ne. 16:5, 24, 39. 2 Ne. 31:20.
21*a* 1 Ne. 8:10–12.
22*a* 1 Ne. 11:4, 25; Moz. 3:9.
23*a* 1 Ne. 8:19–24.
24*a* GS Woord van God.
b 1 Ne. 8:30;
c 1 Ne. 8:23. GS Verzoeken, verzoeking.
d Ef. 6:16; LV 3:8; 27:17.
e GS Duivel.
25*a* LV 11:2; 32:4; 84:43–44.

hen aan met alle krachten van mijn ziel en met alle bekwaamheid die ik bezat, dat zij acht zouden slaan op het woord Gods en eraan zouden denken zijn geboden altijd en in alles te onderhouden.

26 En zij zeiden tot mij: Wat betekent de [a]rivier met water die onze vader heeft gezien?

27 En ik zeide tot hen dat het [a]water dat mijn vader had gezien [b]vuilheid was; en zijn geest was zodanig door andere dingen in beslag genomen, dat hij zich niet van de vuilheid van het water bewust was geweest.

28 En ik zeide tot hen dat het een verschrikkelijke [a]afgrond was die de goddelozen scheidt van de boom des levens, en ook van de heiligen Gods.

29 En ik zeide tot hen dat het een zinnebeeld was van die verschrikkelijke [a]hel die, zoals de engel mij had gezegd, voor de goddelozen is bereid.

30 En ik zeide tot hen dat onze vader tevens had gezien dat de [a]gerechtigheid Gods ook de goddelozen van de rechtvaardigen scheidt; en dat de helderheid ervan als de helderheid van een vlammend vuur is, dat voor eeuwig tot God opstijgt en geen einde heeft.

31 En zij zeiden tot mij: Betekent dat de kwelling van het lichaam in de dagen van de [a]proeftijd, of betekent het de uiteindelijke toestand van de ziel na de [b]dood van het stoffelijke lichaam, of wordt hier gesproken van de dingen die stoffelijk zijn?

32 En het geschiedde dat ik tot hen zeide dat het een zinnebeeld was van zowel stoffelijke als geestelijke dingen; want de dag zou komen dat zij naar hun [a]werken moesten worden geoordeeld, ja, de werken die door het stoffelijke lichaam in de dagen van hun proeftijd waren verricht.

33 Daarom, indien zij in hun goddeloosheid [a]stierven, moesten ook zij worden [b]verworpen ten aanzien van de dingen die geestelijk zijn en op de gerechtigheid betrekking hebben; daarom moesten zij voor God worden gebracht om naar hun [c]werken te worden [d]geoordeeld; en indien hun werken vuilheid waren geweest, moesten zij zelf wel [e]vuil zijn; en indien zij vuil waren, moest het wel zo zijn dat zij niet [f]in het koninkrijk Gods konden wonen; anders zou het koninkrijk Gods eveneens vuil zijn.

34 Maar zie, ik zeg u, het koninkrijk Gods is niet [a]vuil, en niets wat onrein is, kan het koninkrijk Gods binnengaan;

26*a* 1 Ne. 8:13.
27*a* 1 Ne. 12:16.
b GS Vuil, vuiligheid.
28*a* Luc. 16:26; 1 Ne. 12:18; 2 Ne. 1:13.
29*a* GS Hel.
30*a* GS Gerechtigheid.
31*a* Alma 12:24; 42:10; Hel. 13:38.
b Alma 40:6, 11–14.
32*a* GS Werken.
33*a* Mos. 15:26; Mro. 10:26.
b Alma 12:12–16; 40:26.
c 3 Ne. 27:23–27.
d GS Oordeel, laatste.
e 2 Ne. 9:16; LV 88:35.
f Ps. 15:1–5; 24:3–4; Alma 11:37; LV 76:50–70; Moz. 6:57.
34*a* GS Vuil, vuiligheid.

daarom moet er wel een plaats van vuilheid worden bereid voor datgene wat vuil is.

35 En er is een plaats bereid, ja, namelijk die verschrikkelijke [a]hel waarvan ik heb gesproken, en de [b]duivel is de voorbereider ervan; daarom is de uiteindelijke toestand van de zielen der mensen om óf in het koninkrijk Gods te wonen, óf om te worden uitgeworpen vanwege die [c]gerechtigheid waarvan ik heb gesproken.

36 Daarom worden de goddelozen afgescheiden van de rechtvaardigen, en ook van die [a]boom des levens, waarvan de vrucht zeer kostbaar en zeer [b]begerenswaardig is boven alle andere vruchten; ja, en ze is de [c]grootste van alle [d]gaven Gods. En aldus sprak ik tot mijn broeders. Amen.

HOOFDSTUK 16

De goddelozen vinden de waarheid hard — Lehi's zoons trouwen met de dochters van Ismaël — De Liahona wijst hun de weg door de wildernis — Van tijd tot tijd staan er boodschappen van de Heer op de Liahona geschreven — Ismaël sterft; zijn familie mort wegens hun lijden. Ongeveer 600–592 v.C.

En zie, nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, mijn woorden tot mijn broeders had beëindigd, dat zij tot mij zeiden: Gij hebt ons harde dingen verkondigd, meer dan wij kunnen verdragen.

2 En het geschiedde dat ik tot hen zeide dat ik wist dat ik harde dingen had gezegd over de goddelozen, volgens de waarheid; en de rechtvaardigen heb ik gerechtvaardigd en ik heb getuigd dat zij ten laatsten dage zullen worden verhoogd; daarom vinden de [a]schuldigen de [b]waarheid hard, want ze [c]snijdt hen tot in het merg.

3 En nu, mijn broeders, indien gij rechtvaardig waart en gewillig om te luisteren naar de waarheid en er acht op te slaan, zodat gij in oprechtheid voor God kondt [a]wandelen, dan zoudt gij niet morren wegens de waarheid en zeggen: Gij zegt harde dingen over ons.

4 En het geschiedde dat ik, Nephi, mijn broeders met alle ijver aanspoorde om de geboden des Heren te onderhouden.

5 En het geschiedde dat zij zich voor het aangezicht des Heren [a]verootmoedigden, zodat ik mij verheugde en grote hoop koesterde dat zij op de paden der gerechtigheid zouden wandelen.

6 Welnu, al deze dingen werden gezegd en gedaan terwijl mijn

35*a* 2 Ne. 9:19; Mos. 26:27. GS Hel.
b 1 Ne. 14:9; LV 1:35.
c GS Gerechtigheid.
36*a* Gen. 2:9; 2 Ne. 2:15.
b 1 Ne. 8:10–12; Alma 32:42.
c LV 6:13.
d LV 14:7. GS Eeuwig leven.
16 2*a* Joh. 3:20; 2 Ne. 33:5; Enos 1:23; Hel. 14:10. GS Schuld.
b Spr. 15:10; 2 Ne. 1:26; 9:40; Hel. 13:24–26.
c Hand. 5:33; Mos. 13:7.
3*a* LV 5:21. GS Wandelen, wandelen met God.
5*a* 1 Ne. 16:24, 39; 18:4.

vader in een tent woonde in het dal dat hij Lemuël noemde.

7 En het geschiedde dat ik, Nephi, een van de [a]dochters van Ismaël tot [b]vrouw nam; en ook mijn broeders namen dochters van Ismaël tot vrouw; en ook [c]Zoram nam de oudste dochter van Ismaël tot vrouw.

8 En aldus was mijn vader alle geboden des Heren die hem waren gegeven, nagekomen. En ook ik, Nephi, was door de Heer buitengewoon gezegend.

9 En het geschiedde dat de stem des Heren in de nacht tot mijn vader kwam en hem gebood dat hij de volgende dag op reis moest gaan, de wildernis in.

10 En het geschiedde, toen mijn vader de volgende ochtend opstond en zich naar de deur van de tent begaf, dat hij tot zijn grote verbazing een ronde [a]bal van vernuftige makelij op de grond zag liggen; en hij was van zuiver koper. En in de bal bevonden zich twee naalden; en de ene wees de richting aan die wij in de wildernis moesten gaan.

11 En het geschiedde dat wij alle dingen bijeenbrachten die wij moesten meedragen de wildernis in, en al het overige van onze voorraad die de Heer ons had gegeven; en wij namen zaden van iedere soort die wij konden meedragen de wildernis in.

12 En het geschiedde dat wij onze tenten namen en de wildernis introkken, aan de overzijde van de rivier de Laman.

13 En het geschiedde dat wij vier dagen lang reisden in ongeveer zuid-zuidoostelijke richting, en wij sloegen onze tenten wederom op; en wij noemden de naam van de plaats Shazer.

14 En het geschiedde dat wij onze pijlen en bogen namen en de wildernis introkken om voedsel voor onze gezinnen te doden; en nadat wij voedsel voor onze gezinnen hadden gedood, keerden wij naar onze gezinnen in de wildernis terug, naar de plaats Shazer. En wij trokken wederom de wildernis in, in dezelfde richting, reizend in de vruchtbaarste delen van de wildernis, die in de kuststreken bij de [a]Rode Zee lagen.

15 En het geschiedde dat wij vele dagen lang reisden, onderweg voedsel dodende met onze bogen en onze pijlen en onze stenen en onze slingers.

16 En wij volgden de [a]aanwijzingen van de bal, die ons in de vruchtbaarste streken van de wildernis leidden.

17 En toen wij vele dagen lang hadden gereisd, sloegen wij een tijdlang onze tenten op om wederom te rusten en voedsel voor onze gezinnen te verkrijgen.

18 En zie, het geschiedde, toen ik, Nephi, uitging om voedsel te doden, dat ik mijn boog, die van zuiver [a]staal was gemaakt,

7*a* 1 Ne. 7:1.
b GS Huwelijk, huwen.
c 1 Ne. 4:35; 2 Ne. 5:5–6.

10*a* Alma 37:38–46. GS Liahona.

14*a* LV 17:1.

16*a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12; Alma 37:38–46.

18*a* 2 Sam. 22:35.

brak; en zie, toen ik mijn boog had gebroken, waren mijn broeders vertoornd op mij wegens het verlies van mijn boog, want wij verkregen geen voedsel.

19 En het geschiedde dat wij zonder voedsel naar onze gezinnen terugkeerden; en daar zij ten gevolge van hun reizen zeer vermoeid waren, leden zij zeer wegens gebrek aan voedsel.

20 En het geschiedde dat Laman en Lemuël en de zoons van Ismaël hevig begonnen te morren wegens hun lijden en ellende in de wildernis; en ook mijn vader begon tegen de Heer, zijn God, te morren; ja, en zij waren allen buitengewoon bedroefd, zodat zij zelfs tegen de Heer morden.

21 Nu geschiedde het, daar ik, Nephi, tezamen met mijn broeders werd gekweld wegens het verlies van mijn boog, en daar hun bogen hun spankracht hadden verloren, dat het buitengewoon moeilijk begon te worden, ja, zodanig dat wij geen voedsel konden verkrijgen.

22 En het geschiedde dat ik, Nephi, veel tot mijn broeders sprak daar zij hun hart wederom hadden verstokt, zozeer zelfs dat zij de Heer, hun God, [a]verwijten maakten.

23 En het geschiedde dat ik, Nephi, van hout een boog maakte, en van een rechte stok een pijl; aldus wapende ik mij met een boog en een pijl, met een slinger en met stenen. En ik zeide tot mijn [a]vader: Waarheen zal ik gaan om voedsel te verkrijgen?

24 En het geschiedde dat hij [a]navraag deed bij de Heer, want zij hadden zich wegens mijn woorden verootmoedigd; want in de kracht van mijn ziel had ik vele dingen tot hen gezegd.

25 En het geschiedde dat de stem des Heren tot mijn vader kwam; en hij werd waarlijk wegens zijn morren tegen de Heer [a]gekastijd, zodanig dat hij in de diepten van smart werd gedompeld.

26 En het geschiedde dat de stem des Heren tot hem zeide: Kijk naar de bal en zie de dingen die zijn geschreven.

27 En het geschiedde, toen mijn vader de dingen zag die op de bal waren geschreven, dat hij buitengewoon vreesde en beefde, en ook mijn broeders en de zoons van Ismaël en onze vrouwen.

28 En het geschiedde dat ik, Nephi, de wijzers zag die zich in de bal bevonden, en dat zij werkten volgens het [a]geloof en de ijver en de aandacht die wij eraan schonken.

29 En er was ook een nieuw schrijven op aangebracht, dat duidelijk te lezen was, dat ons [a]inzicht gaf in de wegen des Heren; en het werd van tijd tot tijd geschreven en veranderd, overeenkomstig het geloof en de ijver die wij eraan schonken. En zo zien wij dat de Heer met

22*a* Ex. 16:8; Num. 11:1.
23*a* Ex. 20:12; Mos. 13:20.
24*a* GS Gebed.
25*a* Ether 2:14.
GS Kastijden, kastijding.
28*a* Alma 37:40.
GS Geloof, geloven.
29*a* GS Begrijpen, begrip.

[b]kleine middelen grote dingen teweeg kan brengen.

30 En het geschiedde dat ik, Nephi, mij naar de top van de berg begaf, volgens de aanwijzingen die op de bal werden gegeven.

31 En het geschiedde dat ik wilde dieren doodde, zodat ik voedsel voor onze gezinnen verkreeg.

32 En het geschiedde dat ik naar onze tenten terugkeerde met de dieren die ik had gedood; en nu, hoe groot was hun vreugde toen zij zagen dat ik voedsel had verkregen! En het geschiedde dat zij zich voor het aangezicht des Heren vernederden en Hem dankten.

33 En het geschiedde dat wij onze reis hervatten, vrijwel in dezelfde richting reizende als in het begin; en nadat wij vele dagen lang hadden gereisd, sloegen wij onze tenten wederom op teneinde daar enige tijd te vertoeven.

34 En het geschiedde dat [a]Ismaël stierf en werd begraven op de plaats die Nahom werd genoemd.

35 En het geschiedde dat de dochters van Ismaël buitengewoon treurden wegens het verlies van hun vader en wegens hun [a]ellende in de wildernis; en zij morden tegen mijn vader omdat hij hen uit het land Jeruzalem had weggevoerd, zeggende: Onze vader is dood; ja, en wij hebben veel in de wildernis rondgezworven, en wij hebben veel ellende, honger, dorst en vermoeienis doorstaan; en na al dat leed moeten wij in de wildernis van de honger omkomen.

36 En aldus morden zij tegen mijn vader, en ook tegen mij; en zij waren verlangend om naar Jeruzalem terug te keren.

37 En Laman zeide tot Lemuël en ook tot de zoons van Ismaël: Zie, laten wij onze vader [a]doden, en ook onze broeder Nephi, die het op zich heeft genomen de [b]heerser en leraar te zijn van ons, die zijn oudere broeders zijn.

38 Welnu, hij zegt dat de Heer met hem heeft gesproken, en ook dat [a]engelen hem hebben bediend. Maar zie, wij weten dat hij ons voorliegt; en hij vertelt ons die dingen en brengt vele dingen door zijn sluwe streken teweeg om ons een rad voor de ogen te draaien, misschien denkende dat hij ons naar de een of andere vreemde wildernis kan wegleiden; en nadat hij ons heeft weggeleid, denkt hij zichzelf tot koning en heerser over ons te maken, zodat hij met ons kan handelen naar zijn wil en welbehagen. En op die wijze hitste mijn broeder Laman hun hart tot toorn op.

39 En het geschiedde dat de Heer met ons was, ja, de stem des Heren kwam en sprak vele

29*b* 2 Kon. 5:13; Jakobus 3:4; Alma 37:6–7, 41; LV 123:16.

34*a* 1 Ne. 7:2–6.

35*a* GS Tegenspoed.

37*a* 1 Ne. 17:44. GS Moord.

b Gen. 37:9–11; 1 Ne. 2:22; 18:10.

38*a* 1 Ne. 3:30–31; 4:3.

woorden tot hen en [a]kastijdde hen zeer; en toen zij door de stem des Heren waren gekastijd, lieten zij hun toorn varen en bekeerden zij zich van hun zonden, zodat de Heer ons wederom met voedsel zegende en wij niet omkwamen.

HOOFDSTUK 17

Nephi wordt geboden een schip te bouwen — Zijn broeders werken hem tegen — Hij spoort hen aan door de geschiedenis van Gods handelingen met Israël te verhalen — Nephi wordt vervuld met de macht Gods — Het wordt zijn broeders verboden hem aan te raken, opdat zij niet als een verdroogde halm zullen verdorren. Ongeveer 592–591 v.C.

En het geschiedde dat wij onze reis in de wildernis hervatten; en vanaf die tijd reisden wij bijna oostwaarts. En wij reisden, en doorworstelden veel ellende in de wildernis; en onze vrouwen baarden kinderen in de wildernis.

2 En zo groot waren de zegeningen des Heren over ons, dat onze vrouwen, terwijl wij in de wildernis van [a]rauw vlees leefden, overvloedig voor hun kinderen te zogen hadden en sterk waren, ja, even sterk als de mannen; en zij begonnen hun reizen zonder morren te verdragen.

3 En zo zien wij dat de geboden Gods moeten worden volbracht. En indien de mensenkinderen de geboden Gods [a]onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen, en verschaft Hij de middelen waardoor zij kunnen volbrengen wat Hij hun heeft geboden; daarom [b]verschafte Hij ons middelen terwijl wij in de wildernis vertoefden.

4 En wij verbleven vele jaren, ja, acht jaar lang, in de wildernis.

5 En wij kwamen in het land dat wij Overvloed noemden, wegens zijn vele vruchten en ook wilde honing; en al die dingen waren door de Heer bereid opdat wij niet zouden omkomen. En wij zagen de zee, die wij Irreantum noemden, hetgeen vertaald vele wateren betekent.

6 En het geschiedde dat wij onze tenten opsloegen bij de kust; en niettegenstaande wij veel [a]leed en vele moeilijkheden hadden ondervonden, ja, zelfs zovele dat wij ze niet alle kunnen opschrijven, waren wij buitengewoon verheugd toen wij bij de kust kwamen; en wij noemden de plaats Overvloed wegens haar vele vruchten.

7 En het geschiedde, nadat ik, Nephi, vele dagen in het land Overvloed was geweest, dat de stem des Heren tot mij kwam, zeggende: Sta op en beklim de berg. En het geschiedde dat ik

39*a* GS Kastijden, kastijding.
17 2*a* 1 Ne. 17:12.
3*a* Mos. 2:41; Alma 26:12.
GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
b 1 Ne. 3:7.
6*a* 2 Ne. 4:20.

opstond en de berg beklom en de Heer aanriep.

8 En het geschiedde dat de Heer tot mij sprak, zeggende: Gij zult een schip bouwen op de [a]wijze die Ik u zal tonen, opdat Ik uw volk over deze wateren kan voeren.

9 En ik zeide: Heer, waarheen zal ik gaan om erts te vinden om te smelten, zodat ik gereedschap kan vervaardigen om het schip te bouwen op de wijze die Gij mij hebt getoond?

10 En het geschiedde dat de Heer mij vertelde waarheen ik moest gaan om erts te vinden, zodat ik gereedschap kon vervaardigen.

11 En het geschiedde dat ik, Nephi, een blaasbalg van dierenhuiden maakte om het vuur aan te blazen; en nadat ik een blaasbalg had gemaakt om iets te hebben om het vuur mee aan te blazen, sloeg ik twee stenen tegen elkaar om vuur te maken.

12 Want de Heer had tot dusver niet toegestaan dat wij veel vuur maakten terwijl wij in de wildernis reisden, want Hij zeide: Ik zal zorgen dat uw voedsel smakelijk wordt, zodat gij het niet behoeft te [a]koken;

13 en Ik zal ook uw licht in de wildernis zijn; en Ik zal de weg voor u uit [a]bereiden indien gij mijn geboden onderhoudt; daarom, voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt, zult gij in de richting van het [b]beloofde land worden geleid; en gij zult [c]weten dat gij door Mij wordt geleid.

14 Ja, en de Heer zeide ook: Wanneer gij in het beloofde land zijt aangekomen, zult gij [a]weten dat Ik, de Heer, [b]God ben; en dat Ik, de Heer, u voor de ondergang heb bewaard; ja, dat Ik u uit het land Jeruzalem heb gebracht.

15 Daarom streefde ik, Nephi, ernaar de geboden des Heren te onderhouden, en ik spoorde mijn broeders aan tot getrouwheid en ijver.

16 En het geschiedde dat ik gereedschappen vervaardigde uit het erts dat ik uit de rots smolt.

17 En toen mijn broeders zagen dat ik een [a]schip ging bouwen, begonnen zij tegen mij te morren, zeggende: Onze broeder is een dwaas, want hij denkt dat hij een schip kan bouwen; ja, en hij denkt ook dat hij deze grote wateren kan oversteken.

18 En aldus maakten mijn broeders mij verwijten, en zij wensten niet te werken, want zij geloofden niet dat ik een schip kon bouwen; evenmin wilden zij geloven dat ik door de Heer werd onderricht.

19 En nu geschiedde het dat ik, Nephi, buitengewoon bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart; en nu, toen zij zagen dat ik bedroefd werd, waren zij in hun hart verheugd, zodanig

8*a* 1 Ne. 18:2.
12*a* 1 Ne. 17:2.
13*a* Alma 37:38–39.
b 1 Ne. 2:20; Jakob 2:12.
c Ex. 6:7.
14*a* 2 Ne. 1:4.
GS Getuigenis.
b LV 5:2.
17*a* 1 Ne. 18:1–6.

dat zij [a]leedvermaak over mij hadden, zeggende: Wij wisten wel dat gij geen schip kondt bouwen, want wij wisten dat het u aan inzicht ontbrak; daarom kunt gij zulk een groot werk niet volbrengen.

20 En gij zijt als onze vader, die door de dwaze [a]inbeeldingen van zijn hart is misleid; ja, hij heeft ons uit het land Jeruzalem geleid, en wij hebben al deze jaren in de wildernis rondgezworven; en onze vrouwen hebben gezwoegd tijdens hun zwangerschap; en zij hebben kinderen in de wildernis gebaard en alles doorstaan, behalve de dood; en het zou beter zijn geweest als zij waren gestorven alvorens Jeruzalem te verlaten, dan deze ellende te doorstaan.

21 Zie, al deze jaren hebben wij in de wildernis geleden, terwijl wij in die tijd hadden kunnen genieten van onze bezittingen en van ons erfland; ja, en wij hadden gelukkig kunnen zijn.

22 En wij weten dat de mensen die zich in het land Jeruzalem bevonden een [a]rechtvaardig volk waren; want zij hielden zich aan de inzettingen en gerichten des Heren en aan al zijn geboden naar de wet van Mozes; daarom weten wij dat zij een rechtvaardig volk zijn; en onze vader heeft hen veroordeeld en heeft ons weggeleid omdat wij bereid waren naar zijn woorden te luisteren; ja, en onze broeder is net als hij. En met dergelijke taal morden mijn broeders en maakten zij ons verwijten.

23 En het geschiedde dat ik, Nephi, tot hen sprak, zeggende: Gelooft gij dat onze vaderen, die de kinderen Israëls waren, uit de handen der Egyptenaren zouden zijn weggeleid indien zij niet naar de woorden des Heren hadden geluisterd?

24 Ja, denkt gij dat zij uit de slavernij zouden zijn geleid indien de Heer Mozes niet had geboden hen [a]uit de slavernij te leiden?

25 Welnu, gij weet dat de kinderen Israëls in [a]slavernij waren, en gij weet dat zij gebukt gingen onder [b]taken die zwaar te dragen waren; daarom weet gij dat het wel iets goeds voor hen moest zijn dat zij uit de slavernij zouden worden geleid.

26 Welnu, gij weet dat [a]Mozes door de Heer werd geboden dat grote werk te volbrengen; en gij weet dat naar zijn [b]woord de wateren der Rode Zee her- en derwaarts werden gescheiden en dat zij er op droge grond doorheen trokken.

27 Maar gij weet dat de Egyptenaren, die de legers van Farao vormden, in de Rode Zee verdronken.

28 En gij weet ook dat zij in de

19*a* GS Vervolgen, vervolging.
20*a* 1 Ne. 2:11.
22*a* 1 Ne. 1:13.
24*a* Ex. 3:2–10; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 3:9; 25:20.
25*a* Gen. 15:13–14.
b Ex. 1:11; 2:11.
26*a* Hand. 7:22–39.
b Ex. 14:21–31; 1 Ne. 4:2; Mos. 7:19; Hel. 8:11; LV 8:3; Moz. 1:25.

wildernis met [a]manna werden gevoed.

29 Ja, en gij weet ook dat Mozes door zijn woord, volgens de macht Gods die in hem was, de rots [a]sloeg, en er kwam water uit, zodat de kinderen Israëls hun dorst konden lessen.

30 En hoewel zij werden geleid, waarbij de Heer, hun God, hun Verlosser, voor hen uit ging, hen overdag leidde en hun 's nachts licht gaf en alles voor hen deed wat voor de mens [a]nuttig was om te ontvangen, verstokten zij hun hart en verblindden zij hun verstand en [b]beschimpten zij Mozes en de ware en levende God.

31 En het geschiedde dat Hij hen naar zijn woord [a]vernietigde; en naar zijn woord [b]leidde Hij hen; en naar zijn woord deed Hij alles voor hen; en er werd niets gedaan dan alleen door zijn woord.

32 En nadat zij de Jordaan waren overgestoken, maakte Hij hen machtig om de kinderen van het land te [a]verdrijven, ja, om hen te verstrooien en te vernietigen.

33 En nu, denkt gij dat de kinderen van dit land, die zich in het land van belofte bevonden, die door onze vaderen werden verdreven, denkt gij dat zij rechtvaardig waren? Zie, ik zeg u, neen.

34 Denkt gij dat onze vaderen verkieslijker zouden zijn geweest dan zij, indien zij rechtvaardig waren geweest? Ik zeg u, neen.

35 Zie, de Heer acht alle [a]vlees gelijk; hij die [b]rechtvaardig is, staat bij God [c]in de gunst. Maar zie, dit volk had ieder woord Gods verworpen en het was rijp in ongerechtigheid; en de volheid van de verbolgenheid Gods rustte op hen; en de Heer vervloekte het land voor hen en Hij zegende het voor onze vaderen; ja, Hij vervloekte het te hunner vernietiging, en Hij zegende het voor onze vaderen, zodat zij er macht over verkregen.

36 Zie, de Heer heeft de [a]aarde [b]geschapen, opdat zij zou worden [c]bewoond; en Hij heeft zijn kinderen geschapen, opdat zij haar zouden bezitten.

37 En Hij doet een rechtvaardige natie [a]opstaan, en vernietigt de natiën der goddelozen.

38 En Hij voert de rechtvaardigen weg naar kostelijke [a]landen, en de goddelozen [b]vernietigt Hij, en Hij vervloekt het land voor hen om hunnentwil.

28*a* Ex. 16:4, 14–15, 35; Num. 11:7–8; Deut. 8:3; Mos. 7:19.
29*a* Ex. 17:6; Num. 20:11; Deut. 8:15; 1 Ne. 20:21.
30*a* LV 18:18; 88:64–65.
b Ex. 32:8; Num. 14:2–3; Ez. 20:13–16; LV 84:23–25.
31*a* Num. 26:65.
b 1 Ne. 5:15; LV 103:16–18.
32*a* Num. 33:52–53; Jozua 24:8.
35*a* Hand. 10:15, 34; Rom. 2:11; 2 Ne. 26:23–33.
b Ps. 55:22; 1 Ne. 22:17.
c 1 Sam. 2:30; Ps. 97:10; 145:20; Alma 13:4; LV 82:10.
36*a* GS Aarde.
b GS Scheppen, schepping.
c Jes. 45:18; Abr. 3:24–25.
37*a* Spr. 14:34; 1 Ne. 4:13; Ether 2:10; LV 117:6.
38*a* GS Beloofd land.
b Lev. 20:22.

39 Hij regeert hoog in de hemelen, want dat is zijn troon, en deze aarde is zijn [a]voetbank.

40 En Hij heeft hen lief die Hem als hun God wensen. Zie, Hij had onze vaderen lief en [a]verbond Zich jegens hen, ja, jegens Abraham, [b]Isaak en [c]Jakob; en Hij was de verbonden indachtig die Hij had gesloten; daarom leidde Hij hen uit het land [d]Egypte.

41 En Hij tuchtigde hen in de wildernis met zijn roede, want zij [a]verstokten hun hart, evenals gij; en de Heer tuchtigde hen wegens hun ongerechtigheid. Hij zond vurige vliegende [b]slangen onder hen; en toen zij waren gebeten, bereidde Hij een middel, zodat zij konden worden [c]genezen; en de moeite die zij moesten nemen, was om te kijken; en wegens de [d]eenvoud van het middel, ofwel de gemakkelijkheid ervan, waren er velen die omkwamen.

42 En van tijd tot tijd verstokten zij hun hart en [a]beschimpten zij [b]Mozes, en ook God; niettemin weet gij dat zij door zijn weergaloze macht in het land van belofte werden geleid.

43 En nu, na al die dingen, is de tijd gekomen dat zij goddeloos zijn geworden, ja, bijna rijp daarin; en ik weet niet anders dan dat zij nu op het punt staan te worden vernietigd; want ik weet dat de dag zeker moet komen dat zij vernietigd moeten worden, op enkelen na, die gevankelijk zullen worden weggevoerd.

44 Daarom [a]gebood de Heer mijn vader dat hij de wildernis moest intrekken; en de Joden stonden ook hem naar het leven; ja, en ook [b]gij hebt hem naar het leven gestaan; daarom zijt gij in uw hart moordenaars en zijt gij als zij.

45 Gij zijt [a]snel om ongerechtigheid te bedrijven, maar traag om de Heer, uw God, te gedenken. Gij hebt een [b]engel gezien en hij heeft tot u gesproken; ja, van tijd tot tijd hebt gij zijn stem gehoord; en Hij heeft met de stem van een zachte stilte tot u gesproken, maar gij waart [c]gevoelloos geworden, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen voelen; daarom heeft Hij tot u gesproken als het ware met de stem des donders, die de aarde deed schudden alsof zij uiteen zou splijten.

46 En gij weet ook dat Hij door de [a]kracht van zijn almachtig woord de aarde kan doen voorbijgaan; ja, en gij weet dat Hij door zijn woord kan zorgen dat de ruwe plaatsen effen worden, en de effen plaatsen zullen

39*a* Jes. 66:1; LV 38:17; Abr. 2:7.
40*a* gs Abraham, verbond van.
b Gen. 21:12; LV 27:10.
c Gen. 28:1–5.
d Deut. 4:37.
41*a* 2 Kon. 17:7–23.
b Num. 21:4–9; Deut. 8:15; Alma 33:18–22.
c Joh. 3:13–15; 2 Ne. 25:20.
d Alma 37:44–47; Hel. 8:15.
42*a* Num. 14:1–12.
gs Opstand.
b LV 84:23–24.
44*a* 1 Ne. 2:1–2.
b 1 Ne. 16:37.
45*a* Mos. 13:29.
b 1 Ne. 4:3.
c Ef. 4:19.
46*a* Hel. 12:6–18.

worden opgebroken. O, hoe komt het dan dat gij zo verstokt van hart kunt zijn?

47 Zie, mijn ziel wordt wegens u van smart verscheurd en mijn hart krimpt ineen; ik vrees dat gij voor eeuwig zult worden verworpen. Zie, ik ben [a]vervuld met de Geest Gods, zodanig dat mijn lichaam [b]krachteloos is.

48 En het geschiedde nu, toen ik deze woorden had gesproken, dat zij vertoornd op mij waren en mij in de diepten der zee wilden werpen; en toen zij naar voren traden om de handen aan mij te slaan, sprak ik tot hen, zeggende: In de naam van de almachtige God gebied ik u mij niet [a]aan te raken, want ik ben vervuld met de [b]macht Gods, ja, zelfs tot de vertering van mijn vlees toe; en wie ook de handen aan mij slaat, zal [c]verdorren als een verdroogde halm; en hij zal als niets zijn voor de macht Gods, want God zal hem slaan.

49 En het geschiedde dat ik, Nephi, tot hen zeide dat zij niet meer moesten morren tegen hun vader; evenmin moesten zij mij hun arbeid onthouden, want God had mij geboden een schip te bouwen.

50 En ik zeide tot hen: [a]Indien God mij geboden had alle dingen te doen, zou ik ze kunnen doen. Indien Hij mij zou gebieden dat ik tot dit water moest zeggen: Word aarde, dan zou het aarde worden; en indien ik het zei, zou het geschieden.

51 En nu, indien de Heer zulk een grote macht heeft en zovele wonderen onder de mensenkinderen heeft verricht, waarom zou Hij mij dan niet kunnen [a]onderrichten in het bouwen van een schip?

52 En het geschiedde dat ik, Nephi, veel tot mijn broeders zeide, zodat zij werden beschaamd en mij niet konden bestrijden; evenmin durfden zij de handen aan mij te slaan of mij met hun vingers aan te raken, zelfs dagenlang niet. Nu durfden zij dat niet te doen uit vrees dat zij voor mijn ogen zouden verdorren, zo machtig was de [a]Geest Gods; en aldus had die op hen ingewerkt.

53 En het geschiedde dat de Heer tot mij zeide: Strek uw hand wederom naar uw broeders uit en zij zullen niet voor uw ogen verdorren, maar Ik zal hen doen schokken, zegt de Heer, en dat zal Ik doen, opdat zij zullen weten dat Ik, de Heer, hun God ben.

54 En het geschiedde dat ik mijn hand naar mijn broeders uitstrekte, en zij verdorden niet voor mijn ogen; maar de Heer deed hen schudden, ja, naar het woord dat Hij had gesproken.

55 En nu zeiden zij: Wij weten zeker dat de Heer met u is, want wij weten dat het de macht des Heren is die ons heeft doen

47*a* Micha 3:8.
b 1 Ne. 19:20.
48*a* Mos. 13:3.
b 2 Ne. 1:26–27.
GS Macht.
c 1 Kon. 13:4–7.
50*a* Fil. 4:13; 1 Ne. 3:7.
51*a* Gen. 6:14–16; 1 Ne. 18:1.
52*a* GS Heilige Geest.

schudden. En zij vielen voor mij neer en stonden op het punt mij te [a]aanbidden, maar ik stond hun dat niet toe, zeggende: Ik ben uw broeder, ja, zelfs uw jongere broeder; aanbidt daarom de Heer, uw God, en eert uw vader en uw moeder, opdat uw [b]dagen worden verlengd in het land dat de Heer, uw God, u geven zal.

HOOFDSTUK 18

Het schip wordt afgebouwd — De geboorte van Jakob en Jozef wordt vermeld — Het gezelschap scheept zich in naar het beloofde land — De zoons van Ismaël en hun vrouwen doen mee aan brasserij en opstand — Nephi wordt vastgebonden en het schip wordt teruggedreven door een hevige storm — Nephi wordt bevrijd en de storm luwt op zijn gebed — Het gezelschap komt aan in het beloofde land. Ongeveer 591–589 v.C.

En het geschiedde dat zij de Heer aanbaden en met mij optrokken; en wij vervaardigden spanten van een vernuftige makelij. En de Heer toonde mij van tijd tot tijd op welke wijze ik de spanten van het schip moest vervaardigen.

2 Nu vervaardigde ik, Nephi, de spanten niet op de wijze die door de mensen werd geleerd, evenmin bouwde ik het schip op de wijze der mensen; maar ik bouwde het op de wijze die de Heer mij had getoond; daarom was het niet op de wijze der mensen.

3 En ik, Nephi, beklom dikwijls de berg, en ik [a]bad dikwijls tot de Heer; daarom [b]toonde de Heer mij grote dingen.

4 En het geschiedde, nadat ik het schip had afgebouwd volgens het woord des Heren, dat mijn broeders zagen dat het goed was, en dat de makelij ervan buitengewoon fraai was; daarom [a]verootmoedigden zij zich wederom voor het aangezicht des Heren.

5 En het geschiedde dat de stem des Heren tot mijn vader kwam, dat wij ons moesten gereedmaken en ons inschepen.

6 En het geschiedde de volgende dag, nadat wij alle dingen hadden klaargemaakt — veel vruchten en [a]vlees uit de wildernis, en honing in overvloed, en voorraad volgens hetgeen de Heer ons geboden had — dat wij ons inscheepten, met onze gehele lading en onze zaden en alles wat wij hadden meegebracht, eenieder naar zijn leeftijd; welnu, wij gingen allen aan boord van het schip, met onze vrouwen en onze kinderen.

7 En nu, mijn vader had in de wildernis twee zoons verwekt; de oudste heette [a]Jakob en de jongste [b]Jozef.

8 En het geschiedde, nadat wij allen aan boord van het schip waren gegaan, en onze voorraad en de dingen die ons geboden

55*a* Hand. 14:11–15.
b Ex. 20:12; Mos. 13:20.

18 3*a* gs Gebed.
b gs Openbaring.
4*a* 1 Ne. 16:5.

6*a* 1 Ne. 17:2.
7*a* 2 Ne. 2:1.
b 2 Ne. 3:1.

waren, hadden meegenomen, dat wij in [a]zee staken en voor de wind werden voortgedreven in de richting van het [b]beloofde land.

9 En toen wij dagenlang voor de wind waren voortgedreven, zie, daar begonnen mijn broeders en de zoons van Ismaël en ook hun vrouwen pret te maken, in zoverre dat zij begonnen te dansen en te zingen en zeer ruwe taal uit te slaan, ja, zodanig dat zij zelfs vergaten door welke macht zij daarheen waren gebracht; ja, zij kwamen tot buitengewone ruwheid.

10 En ik, Nephi, begon ten zeerste te vrezen dat de Heer vertoornd op ons zou zijn en ons wegens onze ongerechtigheid zou slaan, zodat wij in de diepten der zee zouden worden verzwolgen; daarom begon ik, Nephi, met grote ernst tot hen te spreken; maar zie, zij waren [a]vertoornd op mij, zeggende: Wij willen niet dat onze jongere broeder [b]heerser over ons zal zijn.

11 En het geschiedde dat Laman en Lemuël mij grepen en mij met koorden vastbonden, en zij behandelden mij met grote hardvochtigheid; niettemin [a]liet de Heer het toe, opdat Hij zijn macht zou kunnen tonen ter vervulling van zijn woord dat Hij met betrekking tot de goddelozen had gesproken.

12 En het geschiedde, nadat zij mij zodanig hadden vastgebonden dat ik mij niet kon bewegen, dat het [a]kompas dat door de Heer was bereid, ophield te werken.

13 Daarom wisten zij niet waarheen zij het schip moesten sturen, want er stak een zware storm op, ja, een hevige en verschrikkelijke orkaan, en wij werden drie dagen lang op het water [a]teruggedreven; en zij begonnen buitengewoon bevreesd te zijn dat zij in de zee zouden verdrinken; toch maakten zij mij niet los.

14 En op de vierde dag dat wij werden teruggedreven, begon de orkaan buitengewoon hevig te worden.

15 En het geschiedde dat wij op het punt stonden in de diepten der zee te worden verzwolgen. En nadat wij vier dagen lang op het water waren teruggedreven, begonnen mijn broeders [a]in te zien dat de oordelen Gods op hen rustten en dat zij moesten omkomen, tenzij zij zich van hun ongerechtigheden bekeerden; daarom kwamen zij bij mij en maakten de banden los die om mijn polsen waren, en zie, zij waren buitengewoon gezwollen; en ook mijn enkels waren zeer gezwollen, en de pijn daarvan was hevig.

16 Niettemin vertrouwde ik op mijn God en ik [a]loofde Hem

8*a* 2 Ne. 10:20.
b 1 Ne. 2:20.
GS Beloofd land.
10*a* 1 Ne. 17:17–55.
b Gen. 37:9–11; 1 Ne. 16:37–38; 2 Ne. 1:25–27.
11*a* Alma 14:11.
12*a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 2 Ne. 5:12; Alma 37:38–47; LV 17:1.
13*a* Mos. 1:17.
15*a* Hel. 12:3.
16*a* Alma 36:28.

de gehele dag; en ik morde niet tegen de Heer wegens mijn ellende.

17 Nu had mijn vader Lehi vele dingen tot hen gezegd, en ook tot de zoons van [a]Ismaël; maar zie, zij bliezen vele bedreigingen tegen eenieder die ten gunste van mij sprak; en mijn ouders, die bejaard waren en veel verdriet hadden ondervonden wegens hun kinderen, werden ziek, ja, zelfs bedlegerig.

18 Wegens hun verdriet en grote smart, en de ongerechtigheid van mijn broeders, waren zij er zelfs na aan toe uit dit tijdelijke te worden weggevoerd om hun God te ontmoeten; ja, het was bijna zover dat hun grijze haren in het stof zouden worden neergelegd; ja, zij waren er na aan toe met smart in een watergraf te worden geworpen.

19 En ook Jakob en Jozef, die jong waren en veel verzorging nodig hadden, waren bedroefd wegens het leed van hun moeder; en ook mijn [a]vrouw met haar tranen en gebeden, en ook mijn kinderen, konden het hart van mijn broeders niet verzachten, zodat zij mij zouden losmaken.

20 En behalve de macht Gods, die hen met vernietiging bedreigde, was er niets dat hun hart kon verzachten; daarom, toen zij zagen dat zij op het punt stonden in de diepten der zee te worden verzwolgen, bekeerden zij zich van hetgeen zij hadden gedaan, zodat zij mij losmaakten.

21 En het geschiedde, nadat zij mij hadden losgemaakt, zie, dat ik het kompas nam, en het werkte zoals ik het verlangde. En het geschiedde dat ik tot de Heer bad; en toen ik had gebeden, ging de wind liggen, en de storm bedaarde en er was een grote windstilte.

22 En het geschiedde dat ik, Nephi, het schip stuurde, zodat wij wederom in de richting van het beloofde land voeren.

23 En het geschiedde, nadat wij vele dagen hadden gevaren, dat wij het [a]beloofde land bereikten; en wij gingen aan land en sloegen onze tenten op; en wij noemden dit het beloofde land.

24 En het geschiedde dat wij de aardbodem begonnen te bebouwen, en wij begonnen zaden te zaaien; ja, wij stopten al ons zaad dat wij uit het land Jeruzalem hadden meegebracht in de grond. En het geschiedde dat het buitengewoon groeide; daarom werden wij overvloedig gezegend.

25 En het geschiedde dat wij in het land van belofte, terwijl wij door de wildernis reisden, ontdekten dat er in de wouden dieren van iedere soort waren, zowel de koe als het rund, en de ezel en het paard en de geit en de wilde geit en allerlei wilde dieren, die voor het gebruik van de mens waren. En wij ontdekten allerlei ertsen, zowel goud- als zilvererts en kopererts.

17*a* 1 Ne. 7:4–20. | 19*a* 1 Ne. 7:19; 16:7. | 23*a* GS Beloofd land.

HOOFDSTUK 19

Nephi maakt platen uit erts en schrijft de geschiedenis van zijn volk — De God van Israël zal komen zeshonderd jaar na het vertrek van Lehi uit Jeruzalem — Nephi vermeldt diens lijden en kruisiging — De Joden zullen worden veracht en verstrooid tot de laatste dagen, wanneer zij tot de Heer wederkeren. Ongeveer 588–570 v.C.

En het geschiedde dat de Heer mij gebood, daarom maakte ik platen uit erts om daarop de kroniek van mijn volk te kunnen graveren. En op de [a]platen die ik maakte, graveerde ik de kroniek van mijn [b]vader, en ook onze reizen in de wildernis en de profetieën van mijn vader; en ook vele van mijn eigen profetieën heb ik daarop gegraveerd.

2 En ten tijde dat ik ze maakte, wist ik niet dat mij door de Heer zou worden geboden [a]deze platen te maken; daarom zijn de kroniek van mijn vader en het geslachtsregister van zijn vaderen en het merendeel van al onze handelingen in de wildernis gegraveerd op die eerste platen waarvan ik heb gesproken; daarom wordt van de dingen die zijn gebeurd voordat ik [b]deze platen maakte, waarlijk meer in het bijzonder op de eerste platen melding gemaakt.

3 En toen ik deze platen vanwege het gebod had gemaakt, ontving ik, Nephi, een gebod dat de bediening en de profetieën — de duidelijkste en waardevolste gedeelten daarvan — op [a]deze platen moesten worden geschreven; en dat de dingen die geschreven waren, moesten worden bewaard voor het onderrichten van mijn volk dat het land zou bezitten, en ook voor andere [b]wijze doeleinden, welke doeleinden de Heer bekend zijn.

4 Daarom heb ik, Nephi, op de andere platen een kroniek geschreven, die een verslag bevat, of een uitgebreider verslag bevat, van de oorlogen en twisten en verwoestingen onder mijn volk. En dat heb ik gedaan en mijn volk geboden wat het moest doen nadat ik was heengegaan; en dat deze platen van het ene geslacht op het andere moesten worden overgedragen, ofwel van de ene profeet op de andere, totdat de Heer verdere geboden zou geven.

5 En een verslag van hoe ik deze platen heb [a]vervaardigd, zal hierna worden gegeven; en dan, zie, ga ik te werk volgens hetgeen ik heb gezegd; en dat doe ik opdat de heiligste dingen voor de kennis van mijn volk [b]bewaard zullen blijven.

6 Niettemin schrijf ik niets op platen, tenzij ik denk dat

19 1*a* GS Platen.
b 1 Ne. 1:16–17; 6:1–3.
2*a* 2 Ne. 5:30.
b 1 Ne. 9:1–5.
3*a* Jakob 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.
b 1 Ne. 9:4–5; WvM. 1:7; LV 3:19–20; 10:1–51.
5*a* 2 Ne. 5:28–33.
b GS Schriften, Schriftuur — De Schriften moeten worden bewaard.

het [a]heilig is. En nu, indien ik dwaal, zo hebben ook zij van weleer gedwaald; niet dat ik mij wegens anderen wil verontschuldigen, maar ik wil mij verontschuldigen wegens de [b]zwakheid die naar het vlees in mij is.

7 Want de dingen die sommigen van grote waarde achten, voor zowel het lichaam als de ziel, achten anderen als [a]niets en treden die onder de voeten. Ja, zelfs de God Israëls [b]treden de mensen onder de voeten; ik zeg: treden zij onder de voeten, maar ik zal andere woorden gebruiken: zij achten Hem als niets en luisteren niet naar de stem van zijn raadgevingen.

8 En zie, Hij [a]komt, volgens de woorden van de engel, [b]zeshonderd jaar na het vertrek van mijn vader uit Jeruzalem.

9 En de wereld zal Hem, wegens haar ongerechtigheid, als niets achten; daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij [a]bespuwen Hem, en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen.

10 En de [a]God van onze vaderen, die uit Egypte werden [b]uitgeleid, uit de slavernij, en ook in de wildernis door Hem werden bewaard, ja, de [c]God van Abraham en van Isaak, en de God van Jakob, [d]geeft Zich, volgens de woorden van de engel, als mens over in de handen van goddelozen om te worden [e]verhoogd, volgens de woorden van [f]Zenock, en te worden [g]gekruisigd, volgens de woorden van Neüm, en in een [h]graf te worden gelegd, volgens de woorden van [i]Zenos die hij sprak met betrekking tot de drie dagen [j]duisternis, hetgeen een teken van zijn dood zou zijn, gegeven aan hen die de eilanden der zee zouden bewonen, en meer in het bijzonder aan hen die van het [k]huis Israëls zijn.

11 Want aldus sprak de profeet: Gewis zal de Here God te dien dage het gehele huis Israëls [a]bezoeken, sommigen met zijn stem wegens hun

6*a* Zie het titelblad van het Boek van Mormon.
GS Heilig.
b Mrm. 8:13–17; Ether 12:23–28.
7*a* 2 Ne. 33:2; Jakob 4:14.
b GS Opstand.
8*a* GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
b 1 Ne. 10:4; 2 Ne. 25:19.
9*a* Jes. 50:5–6; Matt. 27:30.
10*a* 2 Ne. 26:12; Mos. 7:27; 27:30–31; Alma 11:38–39; 3 Ne. 11:14–15.
b Ex. 3:2–10; 6:6; 1 Ne. 5:15; LV 136:22.
c Gen. 32:9; Mos. 7:19; LV 136:21.
GS Jehova.
d GS Verzoenen, verzoening.
e 3 Ne. 27:14.
f Alma 33:15; 34:7; Hel. 8:19–20; 3 Ne. 10:15–16.
GS Schriften, Schriftuur—Verloren Schriften; Zenock.
g 2 Ne. 6:9; Mos. 3:9.
GS Kruisiging.
h Matt. 27:60; Luc. 23:53; 2 Ne. 25:13.
i Jakob 6:1; Hel. 15:11.
GS Zenos.
j 1 Ne. 12:4–5; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 8:3, 19–23; 10:9.
k 3 Ne. 16:1–4.
11*a* 3 Ne. 9:1–22; LV 5:16.

gerechtigheid, tot hun grote vreugde en heil, en anderen met de [b]donderslagen en de bliksemschichten van zijn macht, door orkaan, door vuur en door rook en damp van [c]duisternis en door het openen van de [d]aarde en door [e]bergen die zullen worden opgeheven.

12 En [a]al deze dingen moeten zeker komen, zegt de profeet [b]Zenos. En de [c]rotsen der aarde moeten vaneenscheuren; en wegens het kreunen der aarde zullen vele koningen van de eilanden der zee door de inwerking van de Geest Gods ertoe worden gebracht uit te roepen: De God der natuur lijdt.

13 En betreffende hen die in Jeruzalem zijn, zegt de profeet: Zij zullen door alle volken worden [a]gegeseld omdat zij de God Israëls [b]kruisigen en hun hart afwenden, en de tekenen en wonderen en de macht en heerlijkheid van de God Israëls verwerpen.

14 En omdat zij hun hart afwenden, zegt de profeet, en de Heilige Israëls hebben [a]versmaad, zullen zij in het vlees ronddolen en omkomen, en een [b]aanfluiting en een [c]schimpnaam worden en onder alle natiën worden gehaat.

15 Niettemin, wanneer die dag komt, zegt de profeet, dat zij hun hart [a]niet langer van de Heilige Israëls afwenden, dan zal Hij de [b]verbonden indachtig zijn die Hij met hun vaderen heeft gesloten.

16 Ja, dan zal Hij de [a]eilanden der zee indachtig zijn; ja, en alle volken die van het huis Israëls zijn, zal Ik vanuit de vier hoeken der aarde [b]inzamelen, zegt de Heer, volgens de woorden van de profeet Zenos.

17 Ja, en de gehele wereld zal het heil des Heren [a]zien, zegt de profeet; alle natie, geslacht, taal en volk zal worden gezegend.

18 En ik, Nephi, heb deze dingen aan mijn volk geschreven, opdat ik hen misschien zou kunnen overreden de Heer, hun Verlosser, indachtig te zijn.

19 Daarom spreek ik tot het gehele huis Israëls, indien het zo zij dat zij [a]deze dingen verkrijgen.

20 Want zie, wegens hen die in Jeruzalem zijn, heb ik gemoedsbewegingen in de geest die mij zo vermoeien dat zelfs al mijn gewrichten zwak zijn; want indien de Heer niet zo barmhartig was geweest om mij aangaande hen te tonen, gelijk hij met de profeten van weleer heeft

11*b* Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–23.
c Luc. 23:44–45; 3 Ne. 8:19–20.
d 2 Ne. 26:5.
e 3 Ne. 8:10.
12*a* Hel. 14:20–28.
b Jakob 5:1.
c Matt. 27:51.
13*a* Luc. 23:27–30.
b 2 Ne. 10:3.
14*a* Jes. 53:3–6; Mos. 14:3–6.
b GS Joden.
c Deut. 28:37; 1 Kon. 9:7; 3 Ne. 16:9.
15*a* 1 Ne. 22:11–12.
b GS Abraham, verbond van.
16*a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:21.
b Jes. 49:20–22. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
17*a* Jes. 40:4–5.
19*a* Enos 1:16; Mrm. 5:12; 7:9–10.

gedaan, zou ook ik zijn omgekomen.

21 En voorzeker toonde Hij de [a]profeten van weleer alle dingen [b]aangaande hen; en ook toonde Hij velen aangaande ons; daarom moeten wij wel kennis hebben aangaande hen, want er is op de platen van koper over hen geschreven.

22 Nu geschiedde het dat ik, Nephi, mijn broeders deze dingen leerde; en het geschiedde dat ik hun vele dingen voorlas die op de [a]platen van koper waren gegraveerd, opdat zij zouden weten van de handelingen des Heren in andere landen, onder mensen van weleer.

23 En ik las hun vele dingen voor die in de [a]boeken van Mozes waren geschreven; maar opdat ik hen er meer terdege toe mocht bewegen te geloven in de Heer hun Verlosser, las ik hun voor wat door de profeet [b]Jesaja was geschreven; want ik [c]paste alle Schriften op onszelf toe, opdat zij ons tot [d]nut en lering zouden strekken.

24 Daarom sprak ik tot hen, zeggende: Hoort de woorden van de profeet, gij die een overblijfsel zijt van het huis Israëls, een [a]tak die afgebroken is; hoort de woorden van de profeet, die aan het gehele huis Israëls zijn geschreven, en past die op uzelf toe, opdat gij hoop zult hebben, evenals uw broeders van wie gij zijt afgebroken; want om die reden heeft de profeet geschreven.

HOOFDSTUK 20

De Heer openbaart zijn doeleinden aan Israël — Israël is gekozen in de smeltoven der ellende en zal uit Babylon trekken — Vergelijk Jesaja 48. Ongeveer 588–570 v.C.

Luistert en hoort dit, gij huis van Jakob, die genoemd wordt met de naam van Israël, en uit de wateren van Juda, ofwel uit de wateren des [a]doops, voortgekomen zijt; die zweert bij de naam des Heren, en vermeldt de God Israëls, maar niet zweert in waarheid, noch in gerechtigheid.

2 Toch noemen zij zich naar de [a]heilige stad, maar zij steunen niet op de God Israëls, die de Heer der heerscharen is; ja, Heer der heerscharen is zijn naam.

3 Zie, de [a]vroegere dingen heb Ik vanaf het begin verkondigd; en zij zijn uit mijn mond uitgegaan, en Ik toonde ze. Ik toonde ze plotseling.

4 En Ik deed het, omdat Ik wist dat [a]gij halsstarrig zijt en uw nek een ijzeren pees is en uw voorhoofd van koper;

21*a* 2 Kon. 17:13; Amos 3:7. GS Profeet.
b 3 Ne. 10:16–17.
22*a* 1 Ne. 22:1.
23*a* Ex. 17:14; 1 Ne. 5:11; Moz. 1:40–41.
b 1 Ne. 15:20; 2 Ne. 25:4–6; 3 Ne. 23:1.
c GS Schriften, Schriftuur—Waarde van de Schriften.
d 2 Ne. 4:15.
24*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5.
20 1*a* GS Doop, dopen.
2*a* Jes. 52:1. GS Jeruzalem.
3*a* Jes. 46:9–10.
4*a* I.E. Israël.

5 en Ik heb ze u zelfs vanaf het begin verkondigd; voordat het geschiedde, heb Ik ze u getoond. En Ik toonde ze, opdat gij niet zoudt zeggen: Mijn [a]afgod heeft ze gedaan, en mijn gesneden beeld, en mijn gegoten beeld, heeft ze geboden.

6 Gij hebt dit alles gezien en gehoord; en wilt gij ze niet verkondigen? En dat Ik u van nu af nieuwe dingen heb getoond, zelfs verborgen dingen, en gij wist ze niet.

7 Ze zijn nu geschapen en niet vanaf het begin; zelfs vóór de dag waarop gij ze niet hoordet, werden ze u verkondigd, opdat gij niet zoudt zeggen: Zie, ik heb ze geweten.

8 Ja, gij hebt niet gehoord; ja, gij hebt niet geweten; ja, van toen af is uw oor niet geopend geweest; want Ik wist dat gij zeer verraderlijk zoudt handelen, en van de moederschoot af een [a]overtreder zijt genoemd.

9 Niettemin, om mijns [a]naams wil zal Ik mijn toorn uitstellen, ter wille van mijn lof bedwing Ik Mij, u ten goede, opdat Ik u niet afsnijde.

10 Want zie, Ik heb u gelouterd; Ik heb u gekozen in de smeltoven der [a]ellende.

11 Om mijnentwil, ja, om mijnentwil zal Ik dit doen, want Ik zal niet toestaan, dat mijn [a]naam wordt ontheiligd; mijn eer zal Ik aan [b]geen ander geven.

12 Luistert naar Mij, o Jakob, en Israël, mijn geroepene, want Ik ben het; Ik ben de [a]eerste, en Ik ben ook de laatste.

13 Mijn hand heeft ook de aarde [a]gegrondvest, en mijn rechterhand heeft de hemelen gespannen. Ik roep hen en tezamen staan zij op.

14 Vergadert u, gij allen, en hoort; wie onder hen heeft hun deze dingen verkondigd? De Heer heeft hem liefgehad; ja, en Hij zal zijn woord [a]vervullen, dat Hij door hen heeft verkondigd; en Hij zal zijn wil aan [b]Babylon voltrekken, en op de Chaldeeën zal zijn arm komen.

15 Tevens zegt de Heer: Ik, de Heer, ja, Ik heb gesproken; ja, Ik heb hem geroepen om te verkondigen, Ik heb hem gebracht en hij zal zijn weg voorspoedig maken.

16 Nadert gij tot Mij; Ik heb niet in het [a]verborgene gesproken; vanaf het begin, van de tijd af, dat het werd verkondigd, heb Ik gesproken; en de Here God, en zijn Geest, hebben mij gezonden.

17 En aldus zegt de Heer, uw [a]Verlosser, de Heilige Israëls: Ik heb hem gezonden; de Heer, uw God, die u leert tot uw welzijn, die u [b]leidt op de weg, die gij moet gaan, heeft het gedaan.

5a GS Afgoderij.
8a Ps. 58:3.
9a 1 Sam. 12:22; Ps. 23:3; 1 Joh. 2:12.
10a GS Tegenspoed.
11a Jer. 44:26.
b Jes. 42:8; Moz. 4:1–4.
12a Op. 1:17; 22:13. GS Alfa en Omega; Eerstgeborene.
13a Ps. 102:25. GS Scheppen, schepping.
14a 1 Kon. 8:56; LV 64:31; 76:3.
b GS Babel, Babylon.
16a Jes. 45:19.
17a GS Verlosser.
b GS Inspiratie, inspireren; Openbaring.

18 O, dat gij naar mijn [a]geboden hadt geluisterd — dan zou uw vrede zijn geweest als een rivier en uw gerechtigheid als de golven der zee.

19 Ook zou uw [a]nageslacht als het zand zijn geweest; de vrucht van uw lendenen als de korrels daarvan; zijn naam zou niet zijn afgesneden, noch verdelgd van voor mijn aangezicht.

20 [a]Gaat uit van Babylon, vlucht voor de Chaldeeën, verkondigt met de stem des gejuichs, doet dit horen, spreekt tot aan het einde der aarde; zegt: De Heer heeft zijn [b]knecht Jakob verlost.

21 En zij leden geen [a]dorst; Hij leidde hen door de woestijnen; Hij deed de wateren uit de rots vloeien voor hen; ook kliefde Hij de [b]rots en de wateren stroomden eruit.

22 En ofschoon Hij dit alles heeft gedaan, en ook nog grotere dingen, is er voor de goddelozen geen [a]vrede, zegt de Heer.

HOOFDSTUK 21

De Messias zal een licht voor de andere volken zijn en de gevangenen bevrijden — Israël zal in de laatste dagen met macht worden vergaderd — Koningen zullen hun voedstervaders zijn — Vergelijk Jesaja 49. Ongeveer 588–570 v.C.

En voorts: Hoort, o gij huis Israëls, gij allen, die zijt afgebroken en verdreven wegens de goddeloosheid van de herders van mijn volk; ja, gij allen, die zijt afgebroken, die wijd en zijd verspreid zijt, die van mijn volk zijt, o huis Israëls. Hoort naar Mij, gij [a]eilanden, en luistert, gij volken van [b]verre; de Heer heeft mij geroepen van de schoot af; van het ingewand van mijn moeder af heeft Hij mijn naam gemeld.

2 En Hij heeft mijn mond gemaakt als een scherp zwaard; onder de schaduw van zijn hand heeft Hij mij verborgen; en Hij heeft mij tot een zuivere pijl gemaakt; in zijn pijlkoker heeft Hij mij verborgen;

3 en Hij zeide tot mij: Gij zijt mijn [a]knecht, o Israël, in wie Ik zal worden verheerlijkt.

4 Toen zeide ik: Ik heb tevergeefs gearbeid, ik heb mijn kracht voor niets en tevergeefs verbruikt; gewis is mijn recht bij de Heer en mijn werk bij mijn God.

5 En nu, zegt de Heer — die Zich mij van de [a]moederschoot af vormde tot zijn knecht, opdat ik Jakob tot Hem zou terugbrengen — Hoewel Israël niet is vergaderd, nochtans zal ik verheerlijkt worden in de ogen des Heren, en mijn God zal mijn sterkte zijn.

18*a* Pred. 8:5.
19*a* Gen. 22:15–19; Hosea 1:10.
20*a* Jer. 51:6; LV 133:5–14.
b Jes. 44:1–2, 21.
21*a* Jes. 41:17–20.
b Ex. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 2 Ne. 25:20.
22*a* GS Vrede.
21 1*a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22.
b LV 1:1.
3*a* Lev. 25:55; Jes. 41:8; LV 93:45–46.
5*a* Jes. 44:24.

6 En Hij zeide: Het is te gering dat gij Mij een knecht zoudt zijn om de [a]stammen van Jakob weder op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen. Ik stel u ook tot een [b]licht voor de [c]andere volken, opdat gij mijn heil zult zijn tot aan de einden der aarde.

7 Aldus zegt de Heer, de Verlosser van Israël, zijn Heilige, tot hem die door de mens wordt veracht, tot hem die de natiën verafschuwen, tot de knecht van heersers: Koningen zullen het zien en opstaan, ook vorsten zullen zich neerbuigen, ter wille van de Heer, die getrouw is.

8 Aldus zegt de Heer: In de tijd des welbehagens heb Ik u verhoord, o eilanden der zee, en ten dage des heils heb Ik u geholpen; en Ik zal u bewaren, en u [a]mijn knecht geven tot een verbond des volks om het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen te doen beërven;

9 opdat gij tot de [a]gevangenen zult zeggen: Gaat uit! Tot hen, die in [b]duisternis zijn: Komt tevoorschijn! Zij zullen op de wegen grazen en op alle hoge plaatsen zullen hun [c]weiden zijn.

10 Zij zullen hongeren noch dorsten, en de hitte en de zon zullen hen niet treffen; want hun Ontfermer zal hen leiden, ja, hen voeren aan de waterbronnen.

11 En Ik zal al mijn bergen tot een weg maken, en mijn [a]heerbanen zullen verhoogd worden.

12 En dan, o huis Israëls, zie, [a]dezen zullen van verre komen; en zie, die van het noorden en het westen; en genen uit het land Sinim.

13 [a]Juicht, gij hemelen; en verheug u, gij aarde, want de voeten van hen, die in het oosten zijn, zullen worden gevestigd; en breekt uit in gejubel, gij bergen; want zij zullen niet meer worden geslagen; want de Heer heeft zijn volk vertroost en zal Zich over zijn ellendigen ontfermen.

14 Maar zie, Zion heeft gezegd: De Heer heeft mij verlaten, en mijn Heer is mij vergeten — maar Hij zal tonen dat Hij dat niet heeft gedaan.

15 Want kan ook een [a]vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermt over de zoon van haar schoot? Ja, al zouden zij [b]vergeten, toch vergeet Ik u niet, o huis Israëls.

16 Zie, Ik heb u in mijn [a]handpalmen gegraveerd; uw muren heb Ik voortdurend voor ogen.

17 Uw kinderen zullen zich tegen uw verwoesters haasten; en zij, die u hebben [a]verwoest, zullen van u uitgaan.

18 Hef uw ogen op naar rond-

6*a* GS Israël—De twaalf stammen van Israël.
b LV 103:8–10; Abr. 2:10–11.
c 3 Ne. 21:11.
8*a* 2 Ne. 3:6–15; 3 Ne. 21:8–11; Mrm. 8:16, 25.
9*a* GS Heil voor de doden.
b 2 Ne. 3:5.
c Ez. 34:14.
11*a* Jes. 62:10; LV 133:23–32.
12*a* Jes. 43:5–6.
13*a* Jes. 44:23.
15*a* GS Vrouw.
b Jes. 41:17; Alma 46:8; LV 61:36.
16*a* Zach. 13:6.
17*a* 3 Ne. 21:12–20.

om en zie; al dezen [a]vergaderen zich en zij zullen tot u komen. Zowaar Ik leef, spreekt de Heer, gij zult u voorzeker met al dezen als met een sieraad bekleden, en gij zult ze u aanbinden, gelijk een bruid.

19 Want uw verwoeste en uw eenzame plaatsen en uw vernield land zullen nu te benauwd zijn wegens de inwoners; en zij die u verslonden, zullen verre zijn.

20 De kinderen die gij zult hebben, nadat gij de eersten hebt verloren, zullen wederom voor uw oren zeggen: De plaats is mij te eng; maak mij ruimte dat ik kan wonen.

21 Dan zult [a]gij in uw hart zeggen: Wie heeft mij dezen gebaard, aangezien ik mijn kinderen heb verloren en [b]eenzaam ben, een gevangene, heren derwaarts geweken? En wie heeft dezen grootgebracht? Zie, ik was alleen overgebleven; waar waren dezen?

22 Aldus zegt de Here God: Zie, Ik zal mijn hand tot de [a]andere volken opheffen en Ik zal mijn [b]standaard tot de volken opsteken; en zij zullen uw zonen in hun [c]armen brengen, en uw dochters zullen op hun schouders worden gedragen.

23 En [a]koningen zullen uw [b]voedstervaders zijn en hun vorstinnen uw zoogsters; met het aangezicht ter aarde zullen zij zich voor u buigen en het stof uwer voeten lekken; en gij zult weten, dat Ik de Heer ben; want zij die Mij [c]verwachten, zullen niet beschaamd worden.

24 Want zal aan de sterken de buit worden ontnomen, of zullen de [a]wettige gevangenen worden bevrijd?

25 Maar aldus zegt de Heer: Toch zullen de gevangenen aan de sterken worden ontnomen, en de buit van de geweldenaar zal worden bevrijd; want Ik zal strijden met hem die met u strijdt en Ik zal uw kinderen redden.

26 En Ik zal hen die u verdrukken hun eigen vlees [a]doen eten; van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van zoete wijn; en alle vlees zal [b]weten dat Ik, de Heer, uw Redder ben, en uw Verlosser, de [c]Machtige Jakobs.

HOOFDSTUK 22

Israël zal over het gehele oppervlak der aarde worden verstrooid — De andere volken zullen Israël in de laatste dagen verzorgen en met het evangelie voeden — Israël zal worden vergaderd en gered, en de goddelozen zullen branden als stoppels — Het koninkrijk van de duivel zal worden vernietigd en Satan zal worden gebonden. Ongeveer 588–570 v.C.

18*a* Micha 4:11–13.
21*a* I.E. Zion.
b Jes. 54:1; Gal. 4:27.
22*a* Jes. 66:18–20.
b Jes. 11:12; 18:3.
c 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 10:8–9.
23*a* Jes. 60:16.
b 1 Ne. 22:6.
c 2 Ne. 6:13; LV 98:2; 133:10–11, 45.
24*a* 1 Ne. 21:25.
26*a* 1 Ne. 22:13–14.
b Mos. 11:22.
c GS Jehova.

En nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, deze dingen die op de [a]platen van koper waren gegraveerd, had gelezen, dat mijn broeders tot mij kwamen en mij zeiden: Wat betekenen die dingen die gij hebt gelezen? Zie, moeten zij worden opgevat als dingen die geestelijk zijn, die zullen geschieden naar de geest en niet naar het vlees?

2 En ik, Nephi, zeide tot hen: Zie, zij zijn door de stem van de [a]Geest aan de profeet [b]geopenbaard, want door de Geest worden aan de [c]profeten alle dingen bekendgemaakt die de mensenkinderen naar het vlees zullen overkomen.

3 Daarom hebben de dingen waarover ik heb voorgelezen betrekking op zowel [a]stoffelijke als geestelijke zaken; want het schijnt dat het huis Israëls vroeg of laat zal worden [b]verstrooid over het gehele oppervlak der aarde, en ook onder alle natiën.

4 En zie, velen zijn er van wie zij die in Jeruzalem zijn, het bestaan reeds niet meer weten. Ja, het merendeel van alle [a]stammen is [b]weggevoerd; en zij zijn her- en derwaarts verstrooid over de [c]eilanden der zee; en niemand van ons weet waar zij zijn; wij weten alleen dat zij zijn weggevoerd.

5 En sedert zij zijn weggevoerd, zijn deze dingen aangaande hen geprofeteerd, en ook aangaande allen die hierna zullen worden verstrooid en verward wegens de Heilige Israëls; want tegen Hem zullen zij hun hart verstokken; daarom zullen zij onder alle natiën worden verstrooid en door alle mensen [a]gehaat.

6 Niettemin, wanneer zij door de [a]andere volken zijn [b]verzorgd, en de Heer voor de andere volken zijn hand heeft opgeheven en hen als een standaard heeft opgericht, en hun [c]kinderen in hun armen en hun dochters op hun schouders zijn gedragen, zie, dan zijn deze dingen waarvan gesproken is stoffelijk; want aldus zijn de verbonden des Heren met onze vaderen; en het heeft betrekking op ons in de toekomende tijden, en ook op al onze broeders die van het huis Israëls zijn.

7 En het betekent dat de tijd komt, nadat het gehele huis Israëls is verstrooid en verward, dat de Here God een machtige natie onder de [a]andere volken zal doen opstaan, ja, op het oppervlak van dit land; en door haar zal ons nageslacht worden [b]verstrooid.

8 En nadat ons nageslacht is verstrooid, zal de Here God

22 1*a* 1 Ne. 19:22; 2 Ne. 4:2.
2*a* GS Heilige Geest.
b 2 Pet. 1:19–21.
c GS Profeteren, profetie.
3*a* LV 29:31–34.
b 1 Ne. 10:12–14; 2 Ne. 25:14–16.
GS Israël—De verstrooiing van Israël.
4*a* GS Israël—De tien verloren stammen van Israël.
b 2 Ne. 10:22.
c 1 Ne. 21:1; 2 Ne. 10:8, 20.
5*a* 1 Ne. 19:14.
6*a* GS Andere volken.
b 1 Ne. 21:23.
c 1 Ne. 15:13.
7*a* 3 Ne. 20:27.
b 1 Ne. 13:12–14; 2 Ne. 1:11.

ertoe overgaan een [a]wonderbaar werk onder de [b]andere volken te verrichten, dat voor ons nageslacht van grote [c]waarde zal zijn; daarom wordt erover gesproken alsof zij door de andere volken worden gevoed en in hun armen en op hun schouders worden gedragen.

9 En het zal ook van [a]waarde zijn voor de andere volken; en niet alleen voor de andere volken, maar voor [b]het gehele [c]huis Israëls, wegens het bekendmaken van de [d]verbonden van de Vader des hemels met Abraham, zeggende: In uw [e]nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden [f]gezegend.

10 En ik wil, mijn broeders, dat gij weet dat alle geslachten der aarde niet kunnen worden gezegend, tenzij Hij zijn arm voor de ogen der natiën [a]ontbloot.

11 Daarom zal de Here God ertoe overgaan zijn arm voor de ogen van alle natiën te ontbloten door zijn verbonden en zijn evangelie te bewerkstelligen voor hen die van het huis Israëls zijn.

12 Daarom zal Hij hen wederom uit gevangenschap brengen, en zij zullen naar hun erflanden worden [a]vergaderd; en zij zullen uit de donkerheid en uit de [b]duisternis worden gebracht; en zij zullen weten dat de [c]Heer hun [d]Redder en hun Verlosser is, de [e]Machtige Israëls.

13 En het bloed van die grote en [a]gruwelijke kerk, die de hoer der gehele aarde is, zal op hun eigen hoofd neerkomen; want zij zullen onder elkaar [b]oorlog voeren, en het zwaard van hun [c]eigen handen zal op hun eigen hoofd neerkomen en zij zullen dronken zijn van hun eigen bloed.

14 En alle [a]natiën die tegen u, o huis Israëls, oorlog zullen voeren, zullen tegen elkaar worden gekeerd, en zij zullen in de kuil [b]vallen die zij groeven om het volk des Heren te verstrikken. En allen die tegen Zion [c]strijden, zullen worden vernietigd, en die grote hoer, die de rechte wegen des Heren heeft verdraaid, ja, die grote en gruwelijke kerk, zal in het [d]stof tuimelen en haar val zal groot zijn.

15 Want zie, zegt de profeet, de tijd komt spoedig dat Satan geen macht meer heeft over het hart der mensenkinderen; want weldra komt de dag dat alle

8*a* Jes. 29:14; 1 Ne. 14:7; 2 Ne. 27:26. GS Herstelling van het evangelie.
b 2 Ne. 10:10–11; 3 Ne. 16:4–7; Mrm. 5:19.
c 1 Ne. 15:13–18; 3 Ne. 5:21–26; 21:7.
9*a* 1 Ne. 14:1–5.
b 2 Ne. 30:1–7.
c 2 Ne. 29:13–14.
d Deut. 4:31.
e GS Abraham, verbond van.
f Gen. 12:2–3; 3 Ne. 20:27; Abr. 2:9–11.
10*a* Jes. 52:10.
12*a* GS Israël—De verstrooiing van Israël.
b GS Duisternis, geestelijke.
c 2 Ne. 6:10–11.
d GS Heiland.
e GS Jehova.
13*a* GS Duivel—De kerk van de duivel.
b 1 Ne. 14:3, 15–17.
c 1 Ne. 21:26.
14*a* Luc. 21:10.
b Jes. 60:12; 1 Ne. 14:3; LV 109:25.
c 2 Ne. 10:13; 27:3.
d Jes. 25:12.

hoogmoedigen en zij die goddeloos handelen als [a]stoppels zullen zijn; en de dag komt dat zij moeten worden [b]verbrand.

16 Want de tijd komt spoedig dat de volheid van de [a]verbolgenheid Gods op alle mensenkinderen wordt uitgestort; want Hij zal niet toestaan dat de goddelozen de rechtvaardigen vernietigen.

17 Daarom zal Hij de [a]rechtvaardigen door zijn macht [b]bewaren, zelfs al moet de volheid van zijn verbolgenheid komen om de rechtvaardigen te bewaren, zelfs tot de verwoesting van hun vijanden door vuur toe. Daarom behoeven de rechtvaardigen niet te vrezen; want aldus zegt de profeet: Zij zullen worden gered, zo nodig zelfs door vuur.

18 Zie, mijn broeders, ik zeg u dat deze dingen weldra moeten komen; ja, bloed en vuur en damp van rook moeten komen; en het moet op het oppervlak van deze aarde zijn; en het overkomt de mensen naar het vlees, indien zij hun hart tegen de Heilige Israëls verstokken.

19 Want zie, de rechtvaardigen zullen niet verloren gaan; want de tijd moet zeker komen dat allen die tegen Zion strijden, worden afgesneden.

20 En de Heer zal voor zijn volk gewis een weg bereiden, ter vervulling van de woorden van Mozes, toen hij zeide: Een [a]profeet zoals ik zal de Heer, uw God, doen opstaan voor u; naar hem zult gij luisteren in alles wat hij u ook zal zeggen. En het zal geschieden dat allen die niet naar die profeet willen luisteren, uit het midden des volks zullen worden [b]afgesneden.

21 En nu maak ik, Nephi, u bekend dat die [a]profeet van wie Mozes sprak, de Heilige Israëls was; daarom zal Hij [b]richten in gerechtigheid.

22 En de rechtvaardigen behoeven niet te vrezen, want zij zijn degenen die niet beschaamd zullen worden gemaakt. Maar wel het koninkrijk van de duivel, dat onder de mensenkinderen zal worden opgericht, welk koninkrijk is gevestigd onder hen die in het vlees zijn —

23 want de tijd komt spoedig dat alle [a]kerken die zijn gesticht om gewin, en alle die zijn gesticht om macht over het vlees te verkrijgen, en zij die zijn gesticht om [b]in trek te zijn in de ogen der wereld, en zij die de lusten van het vlees en de dingen der wereld najagen, en om allerlei ongerechtigheid te bedrijven, ja, kortom, allen die tot het koninkrijk van de duivel behoren, die zijn het die reden

15*a* Jes. 5:23–24; Nahum 1:10; Mal. 4:1; 2 Ne. 15:24; 26:4–6; LV 64:23–24; 133:64.
b Ps. 21:9; 3 Ne. 25:1; LV 29:9.
GS Aarde—Reiniging der aarde.
16*a* 1 Ne. 14:17.
17*a* 1 Ne. 17:33–40.
b 2 Ne. 30:10; Moz. 7:61.
20*a* Joh. 4:19; 7:40.
b LV 133:63.
21*a* Deut. 18:15, 18; Hand. 3:20–23; 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 20:23.
b Ps. 98:9; Moz. 6:57.
23*a* 1 Ne. 14:10; 2 Ne. 26:20. GS Priesterlisten.
b Luc. 6:26; Alma 1:3.

hebben om te vrezen en te beven en te [c]sidderen; die zijn het die diep in het stof moeten worden gebracht; die zijn het die als stoppels moeten worden [d]verteerd; en dit is naar de woorden van de profeet.

24 En de tijd komt spoedig, dat de rechtvaardigen als [a]kalveren uit de stal moeten worden weggeleid, en de Heilige Israëls moet regeren met heerschappij en kracht en macht en grote heerlijkheid.

25 En Hij [a]vergadert zijn kinderen uit de vier hoeken der aarde; en Hij telt zijn schapen, en zij kennen Hem; en er zal één kudde zijn en één [b]Herder; en Hij zal zijn schapen voeden, en in Hem zullen zij [c]weide vinden.

26 En wegens de rechtvaardigheid van zijn volk heeft [a]Satan geen macht; daarom kan hij [b]vele jaren lang niet worden losgelaten; want hij heeft geen macht over het hart der mensen, want zij verblijven in rechtvaardigheid, en de Heilige Israëls [c]regeert.

27 En nu, zie, ik, Nephi, zeg u dat al deze dingen naar het vlees moeten geschieden.

28 Maar zie, alle natiën, geslachten, talen en volken zullen veilig in de Heilige Israëls verblijven, indien zij zich [a]bekeren.

29 En nu eindig ik, Nephi, want ik durf vooralsnog niet verder over deze dingen te spreken.

30 Welnu, mijn broeders, ik wil dat gij bedenkt dat de dingen die op de [a]platen van koper zijn geschreven, waar zijn; en zij getuigen dat een mens gehoorzaam moet zijn aan de geboden Gods.

31 Daarom behoeft gij niet te veronderstellen dat ik en mijn vader de enigen zijn die hebben getuigd, en ze ook hebben geleerd. Welnu, indien gij gehoorzaam zijt aan de [a]geboden en tot het einde volhardt, zult gij ten laatsten dage behouden worden. En zo is het. Amen.

Het tweede boek Nephi

Een verslag van de dood van Lehi. Nephi's broeders staan tegen hem op. De Heer vermaant Nephi de wildernis in te trekken. Zijn reizen in de wildernis enzovoort.

23*c* 2 Ne. 28:19.
d 2 Ne. 26:6.
24*a* Amos 6:4; Mal. 4:2; 3 Ne. 25:2.
25*a* gs Israël—De verstrooiing van Israël.
b gs Goede herder.
c Ps. 23.
26*a* Op. 20:2; Alma 48:17; LV 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. gs Duivel.
b Jakob 5:76.
c gs Millennium.
28*a* gs Bekeren (zich), bekering; Vergeven.
30*a* 2 Ne. 4:2.
31*a* Matt. 19:17. gs Geboden van God.

HOOFDSTUK 1

Lehi profeteert over een land van vrijheid — Zijn nageslacht zal worden verstrooid en geslagen als het de Heilige Israëls verwerpt — Hij spoort zijn zonen aan de wapenrusting der gerechtigheid aan te trekken. Ongeveer 588–570 v.C.

EN nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, het onderricht aan mijn broeders had beëindigd, dat onze [a]vader Lehi eveneens vele dingen tot hen sprak en voor hen herhaalde welke grote dingen de Heer voor hen had gedaan door hen uit het land Jeruzalem te leiden.

2 En hij sprak tot hen over hun [a]opstandigheid op de wateren en over de barmhartigheden Gods in het sparen van hun leven, zodat zij niet door de zee waren verzwolgen.

3 En hij sprak ook tot hen over het land van belofte dat zij hadden verkregen — hoe barmhartig de Heer was geweest door ons te waarschuwen om uit het land Jeruzalem te vluchten.

4 Want zie, zeide hij, ik heb een [a]visioen gezien waardoor ik weet dat [b]Jeruzalem is verwoest; en indien wij in Jeruzalem waren gebleven, zouden ook wij zijn [c]omgekomen.

5 Maar, zeide hij, ondanks onze ellende hebben wij een [a]land van belofte verkregen, een land dat boven alle andere landen [b]verkieslijk is; een land waarover de Here God Zich jegens mij verbonden heeft dat het een erfland voor mijn nageslacht zal zijn. Ja, de Heer heeft dit land met een [c]verbond voor eeuwig aan mij en mijn kinderen toegezegd, en ook aan allen die door de hand des Heren uit andere landen zullen worden weggeleid.

6 Daarom profeteer ik, Lehi, volgens de werkingen van de Geest die in mij is, dat [a]niemand in dit land zal komen, tenzij hij door de hand des Heren wordt gebracht.

7 Daarom wordt dit [a]land gewijd voor degene die Hij brengt. En indien zij Hem dienen volgens de geboden die Hij heeft gegeven, zal het voor hen een land van [b]vrijheid zijn; daarom zullen zij nooit in slavernij worden gebracht; indien toch, dan zal het wegens ongerechtigheid zijn; want indien de ongerechtigheid overvloedig wordt, zal het land om hunnentwille worden [c]vervloekt, maar voor de rechtvaardigen zal het voor altijd gezegend zijn.

8 En zie, het is wijsheid dat dit land vooralsnog voor andere natiën onbekend blijft, want zie, vele natiën zouden het land

[2 Nephi]
1 1*a* GS Patriarch, patriarchaal.
2*a* 1 Ne. 18:9–20.
4*a* GS Visioen.
b 2 Kon. 24:14–15; Jer. 44:2; 1 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
c Alma 9:22.
5*a* GS Beloofd land.
b Ether 2:9–10.
c GS Verbond.
6*a* 2 Ne. 10:22.
7*a* Mos. 29:32; Alma 46:10, 20.
b 2 Ne. 10:11. GS Vrij, vrijheid.
c Alma 45:10–14, 16; Mrm. 1:17; Ether 2:8–12.

overstromen, zodat er geen plaats zou zijn voor een erfdeel.

9 Welnu, ik, Lehi, heb een belofte gekregen dat [a]voor zoverre zij die de Here God uit het land Jeruzalem zal brengen, zijn geboden onderhouden, zij op het oppervlak van dit land [b]voorspoedig zullen zijn; en zij zullen voor alle andere natiën verborgen worden gehouden, zodat zij dit land voor zichzelf zullen bezitten. En indien zij zijn geboden [c]onderhouden, zullen zij op het oppervlak van dit land worden gezegend, en er zal niemand zijn om hen lastig te vallen, noch om hun erfland weg te nemen; en zij zullen voor altijd veilig wonen.

10 Maar zie, wanneer de tijd komt dat zij in ongeloof verkommeren, nadat zij zulke grote zegeningen uit de hand des Heren hebben ontvangen — kennis hebbende van de schepping der aarde en van alle mensen, kennende de grote en wonderbare werken des Heren sedert de schepping der wereld; macht ontvangen hebbende om alles door geloof te verrichten; alle geboden hebbende vanaf het begin, en door zijn oneindige goedheid gebracht zijnde naar dit kostbare land van belofte — zie, zeg ik, mocht de dag komen dat zij de Heilige Israëls, de ware [a]Messias, hun Verlosser en hun God, verwerpen, zie, dan zullen de oordelen van Hem die rechtvaardig is op hen rusten.

11 Ja, Hij zal [a]andere natiën tot hen brengen, en Hij zal hun macht geven, en Hij zal hun de landen die zij bezitten ontnemen, en Hij zal hen doen [b]verstrooien en doen slaan.

12 Ja, naarmate het ene geslacht het andere opvolgt, zullen er [a]bloedvergieten en grote bezoekingen onder hen zijn; daarom, mijn zonen, wil ik dat gij dit in gedachte houdt; ja, ik wil dat gij naar mijn woorden luistert.

13 O, dat gij wilde ontwaken; ontwaken uit een diepe slaap, ja, uit de slaap der [a]hel, en wilde afschudden de vreselijke [b]ketenen waarmee gij gebonden zijt, welke de ketenen zijn die de mensenkinderen kluisteren, zodat zij gevankelijk omlaag worden gevoerd naar de eeuwige [c]afgrond van ellende en wee.

14 Ontwaakt! en verheft u uit het stof en hoort de woorden van een bevende [a]ouder, wiens ledematen gij weldra moet neerleggen in het kille en stille [b]graf, vanwaar geen enkele reiziger kan terugkeren; nog slechts enkele dagen en ik ga de [c]weg van al het aardse.

9*a* 2 Ne. 4:4; Alma 9:13.
b Deut. 29:9.
c GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
10*a* GS Messias.
11*a* 1 Ne. 13:12–20; Mrm. 5:19–20.
b 1 Ne. 22:7.
12*a* Mrm. 1:11–19; 4:11.
13*a* GS Hel.
b Alma 12:9–11.
c 1 Ne. 15:28–30; Hel. 3:29–30.
14*a* GS Ouders.
b GS Dood, lichamelijke.
c Jozua 23:14.

15 Maar zie, de Heer heeft mijn ziel uit de hel [a]verlost; ik heb zijn heerlijkheid aanschouwd en ik ben voor eeuwig in de [b]armen van zijn [c]liefde gesloten.

16 En ik wens dat gij eraan denkt de [a]inzettingen en gerichten des Heren te eerbiedigen; zie, dat is vanaf het begin de bekommernis van mijn ziel geweest.

17 Mijn hart is van tijd tot tijd door smart terneergedrukt geweest, want ik heb gevreesd dat de Heer, uw God, u wegens de verstoktheid van uw hart, in de volheid van zijn [a]verbolgenheid zou treffen, zodat gij voor eeuwig zoudt worden [b]afgesneden en vernietigd;

18 Of dat een vervloeking u [a]vele geslachten lang zou treffen; en gij door het zwaard en door hongersnood zoudt worden bezocht, en worden gehaat, en worden geleid volgens de wil en de gevangenschap van de [b]duivel.

19 O mijn zonen, dat deze dingen u toch niet zullen treffen, maar dat gij een uitgelezen en [a]begunstigd volk des Heren zult zijn. Maar zie, zijn wil geschiede; want zijn [b]wegen zijn voor eeuwig gerechtigheid.

20 En Hij heeft gezegd: [a]Voor zoverre gij mijn [b]geboden onderhoudt, zult gij [c]voorspoedig zijn in het land; maar voor zoverre gij mijn geboden niet onderhoudt, zult gij van mijn tegenwoordigheid worden afgesneden.

21 En nu, opdat mijn ziel zich in u verheugt en mijn hart deze wereld met blijdschap over u verlaat, opdat ik niet door smart en droefenis tot het graf word gebracht: verheft u uit het stof, mijn zonen, en weest [a]mannen, en weest vastbesloten, [b]één van zin en één van hart, in alle dingen eendrachtig, opdat gij niet in gevangenschap zult geraken;

22 opdat gij niet met een zware vervloeking zult worden vervloekt; en ook opdat gij u niet het ongenoegen van een [a]rechtvaardig God op de hals zult halen, tot de vernietiging toe, ja, de eeuwige vernietiging van zowel ziel als lichaam.

23 Ontwaakt, mijn zonen; trekt de [a]wapenrusting der gerechtigheid aan. Schudt de ketenen af waarmee gij gebonden zijt, en komt voort uit de donkerheid en verheft u uit het stof.

24 Staat niet meer op tegen uw broeder, wiens visioenen heerlijk zijn geweest en die de geboden onderhouden heeft vanaf het tijdstip waarop wij

15*a* Alma 36:28.
GS Verzoenen, verzoening.
b Jakob 6:5; Alma 5:33; 3 Ne. 9:14.
c Rom. 8:39.
GS Liefde.
16*a* Deut. 4:5–8; 2 Ne. 5:10–11.
17*a* 2 Ne. 5:21–24; Alma 3:6–19.
b Mos. 12:8.
18*a* 1 Ne. 12:20–23.
b GS Duivel.
19*a* GS Uitverkoren, uitverkorenen.
b Hosea 14:9.
20*a* Jarom 1:9; Mos. 1:6–7; Alma 9:13–14.
b Lev. 26:3–14; Joël 2:23–26.
c Ps. 67:6; Mos. 2:21–25.
21*a* 1 Sam. 4:9; 1 Kon. 2:2.
b Moz. 7:18.
22*a* LV 3:4.
23*a* Ef. 6:11–17.

Jeruzalem verlieten; en die een werktuig in de handen Gods is geweest om ons naar het land van belofte te brengen; want indien hij er niet was geweest, dan hadden wij in de wildernis van de [a]honger moeten omkomen; toch hebt gij getracht hem van het leven te [b]beroven; ja, en hij heeft veel smart wegens u geleden.

25 En ik vrees en beef ten zeerste wegens u, dat hij wéér zal lijden; want zie, gij hebt hem ervan beschuldigd dat hij heeft getracht macht en [a]gezag over u te verkrijgen; maar ik weet dat hij niet naar macht noch naar gezag over u heeft gestreefd, maar heeft gestreefd naar de eer Gods en naar uw eigen eeuwig welzijn.

26 En gij hebt gemord omdat hij in duidelijke taal tot u heeft gesproken. Gij zegt dat hij [a]scherpte heeft gebruikt; gij zegt dat hij toornig op u is geweest; maar zie, zijn scherpte was de scherpte van de kracht van het woord Gods dat in hem was; en hetgeen gij toorn noemt, was de waarheid naar hetgeen in God is, die hij niet kon bedwingen, zodat hij uw ongerechtigheden stoutmoedig blootlegde.

27 En de [a]macht Gods moest wel met hem zijn, zodat hij u zelfs gebood te gehoorzamen. Maar zie, het was niet hij, maar het was de [b]Geest des Heren die in hem was, die zijn mond [c]opende tot spreken, zodat hij die niet kon dichthouden.

28 En nu, mijn zoon Laman, en ook Lemuël en Sam, en ook mijn zonen die de zonen van Ismaël zijt, zie, indien gij naar de stem van Nephi luistert, zult gij niet verloren gaan. En indien gij naar hem luistert, laat ik u een [a]zegen, ja, mijn eerste zegen.

29 Maar indien gij niet naar hem luistert, neem ik mijn [a]eerste zegen weg, ja, mijn zegen, en die zal op hem rusten.

30 En nu, Zoram, spreek ik tot u: zie, gij zijt de [a]dienstknecht van Laban; toch zijt gij uit het land Jeruzalem gebracht, en ik weet dat gij voor eeuwig een trouwe vriend voor mijn zoon Nephi zijt.

31 Daarom, omdat gij getrouw zijt geweest, zal uw nageslacht samen [a]met zijn nageslacht worden gezegend, zodat zij in voorspoed lang op het oppervlak van dit land zullen wonen; en niets, tenzij er ongerechtigheid onder hen komt, zal ooit hun voorspoed op het oppervlak van dit land schaden of verstoren.

32 Daarom, indien gij de geboden des Heren onderhoudt, heeft de Heer dit land gewijd voor de geborgenheid van uw nageslacht, met het nageslacht van mijn zoon.

24*a* 1 Ne. 16:32.
b 1 Ne. 16:37.
25*a* Gen. 37:9–11.
26*a* Spr. 15:10; 1 Ne. 16:2; Mro. 9:4; LV 121:41–43.
27*a* 1 Ne. 17:48.
b LV 121:43.
c LV 33:8.
28*a* GS Eerstgeboorterecht.
29*a* Abr. 1:3.
30*a* 1 Ne. 4:20, 35.
31*a* 2 Ne. 5:6.

HOOFDSTUK 2

Verlossing komt door de heilige Messias — Vrijheid om te kiezen (wilsvrijheid) is onontbeerlijk voor het bestaan en voor vooruitgang — Adam viel opdat de mensen zouden zijn — De mensen zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen. Ongeveer 588–570 v.C.

En nu, Jakob, spreek ik tot u: gij zijt mijn [a]eerstgeborene in de dagen van mijn beproeving in de wildernis. En zie, in uw kinderjaren hebt gij ellende en veel smart doorstaan wegens de ruwheid van uw broeders.

2 Niettemin, Jakob, mijn eerstgeborene in de wildernis, kent gij de grootheid Gods; en Hij zal uw ellende voor uw welzijn heiligen.

3 Daarom zal uw ziel gezegend worden, en gij zult veilig wonen bij uw broeder, Nephi; en uw dagen zullen in dienst van uw God worden besteed. Daarom weet ik dat gij verlost zijt dankzij de rechtvaardigheid van uw Verlosser; want gij hebt gezien dat Hij in de volheid des tijds komt om de mensen redding te brengen.

4 En gij hebt in uw jeugd zijn heerlijkheid [a]aanschouwd; daarom zijt gij gezegend, evenals zij die Hij in het vlees zal bedienen; want de Geest is dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig. En de weg is bereid sedert de val van de mens, en de redding is [b]vrij.

5 En de mensen worden voldoende onderricht om [a]goed van kwaad te onderscheiden. En de wet is de mensen gegeven. En door de wet wordt geen vlees [b]gerechtvaardigd; ofwel, door de wet worden de mensen [c]afgesneden. Ja, door de stoffelijke wet zijn zij afgesneden; en voorts, door de geestelijke wet gaan zij verloren voor het goede en worden voor eeuwig ongelukkig.

6 Daarom komt er [a]verlossing in en door de heilige [b]Messias; want Hij is vol [c]genade en waarheid.

7 Zie, Hij geeft Zichzelf als [a]offer voor de zonde om aan de doeleinden der wet te voldoen voor allen die een gebroken hart en een verslagen geest hebben; en voor niemand anders kan aan de [b]doeleinden der wet worden voldaan.

8 Hoe belangrijk is het dus om deze dingen bekend te maken aan de bewoners der aarde, opdat zij zullen weten dat geen vlees in de tegenwoordigheid Gods kan wonen, [a]behalve door

2 1*a* 1 Ne. 18:7.
4*a* 2 Ne. 11:3; Jakob 7:5.
b GS Genade.
5*a* Mro. 7:16.
b Rom. 3:20; 2 Ne. 25:23; Alma 42:12–16. GS Rechtvaardigen, rechtvaardiging.
c 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 9:6–38; Alma 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; Hel. 14:15–18.
6*a* 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 25:20; Alma 12:22–25. GS Verlossingsplan.
b GS Messias.
c Joh. 1:14, 17; Moz. 1:6.
7*a* GS Verzoenen, verzoening.
b Rom. 10:4.
8*a* 2 Ne. 25:20; 31:21; Mos. 4:8; 5:8; Alma 38:9.

de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias, die zijn leven naar het vlees aflegt en het door de macht van de Geest wederom opneemt, om de [b]opstanding der doden teweeg te brengen, doordat Hij de eerste is die opstaat.

9 Daarom is Hij de eersteling voor God, daar Hij zal [a]bemiddelen voor alle mensenkinderen; en zij die in Hem geloven, zullen behouden worden.

10 En wegens de bemiddeling voor [a]allen, komen alle mensen tot God; daarom staan zij in zijn tegenwoordigheid om door Hem te worden [b]geoordeeld naar de waarheid en [c]heiligheid die in Hem zijn. Welnu, de doeleinden der wet die de Heilige heeft gegeven ter oplegging van de straf die eraan verbonden is, welke straf die eraan verbonden is in tegenstelling staat tot het geluk dat eraan verbonden is, om aan de doeleinden der [d]verzoening te voldoen —

11 want er moest wel een [a]tegenstelling in alle dingen zijn. Indien die er niet was, mijn eerstgeborene in de wildernis, dan kon er geen rechtvaardigheid worden teweeggebracht, noch goddeloosheid, heiligheid noch ellende, goed noch kwaad. Daarom moesten alle dingen wel een samengesteld geheel zijn; want, indien het één geheel was, zou het wel als dood moeten blijven, hebbende leven noch dood, verderfelijkheid noch onverderfelijkheid, geluk noch ellende, gevoel noch gevoelloosheid.

12 Daarom moest het wel als een zinloos iets zijn geschapen; derhalve zou de schepping ervan zonder [a]doel zijn geweest. Daarom moest het wel de wijsheid Gods en zijn eeuwige doeleinden, en ook de macht en de barmhartigheid en de [b]gerechtigheid Gods, tenietdoen.

13 En indien gij zegt: Er bestaat [a]geen wet, moet gij ook zeggen: Er bestaat geen zonde. Indien gij zegt: Er bestaat geen zonde, moet gij ook zeggen: Er bestaat geen rechtvaardigheid. En indien er geen rechtvaardigheid bestaat, bestaat er geen geluk. En indien rechtvaardigheid noch geluk bestaan, bestaan straf noch ellende. En indien die dingen niet bestaan, [b]is er geen God. En indien er geen God is, zijn wij er niet, noch de aarde; want er hadden geen dingen geschapen kunnen worden, noch om te handelen, noch om mee te handelen; daarom hadden alle dingen moeten ophouden te bestaan.

8*b* 1 Kor. 15:20; Alma 7:12; 12:24–25; 42:23.
GS Opstanding.
9*a* Jes. 53:1–12; Mos. 14:12; 15:8–9.
10*a* GS Verlosser.
b GS Oordeel, laatste.
c GS Heiligheid.
d 2 Ne. 9:7, 21–22, 26; Alma 22:14; 33:22; 34:9.
11*a* LV 29:39; 122:5–9.
GS Tegenspoed.
12*a* LV 88:25–26.
GS Aarde—Geschapen voor de mens.
b GS Gerechtigheid.
13*a* 2 Ne. 9:25.
b Alma 42:13.

14 En nu, mijn zonen, zeg ik u deze dingen tot uw nut en lering; want er is wél een God, en Hij heeft alle dingen [a]geschapen, zowel de hemelen als de aarde en alle dingen die daarin zijn, zowel dingen om te handelen als dingen om [b]mee te handelen.

15 En om zijn eeuwige [a]doeleinden ten behoeve van de mens te bereiken, moest er wel — nadat Hij onze eerste ouders had geschapen, en de dieren van het veld en de vogels van de lucht, kortom alle dingen die geschapen zijn — een tegenstelling zijn, namelijk de [b]verboden [c]vrucht in tegenstelling tot de [d]boom des levens, de een zoet en de ander bitter.

16 Daarom stond de Here God de mens toe [a]zelfstandig te handelen. Welnu, de mens kon niet zelfstandig handelen, tenzij hij door het een of het ander werd [b]verlokt.

17 En ik, Lehi, moet wel veronderstellen, door de dingen die ik heb gelezen, dat een [a]engel Gods, naar hetgeen geschreven staat, [b]uit de hemel was gevallen; en aldus werd hij een [c]duivel, omdat hij had gezocht wat kwaad was in de ogen van God.

18 En omdat hij uit de hemel was gevallen en voor eeuwig ellendig was geworden, [a]zocht hij ook de ellende van het gehele mensdom. Daarom zeide hij tot [b]Eva — ja, die oude slang, die de duivel is, die de vader is van alle [c]leugen — daarom zeide hij: Neem van de verboden vrucht en gij zult niet sterven, maar gij zult als God zijn, [d]kennende goed en kwaad.

19 En toen Adam en Eva van de verboden vrucht hadden [a]genomen, werden zij uit de hof van [b]Eden verdreven om de aardbodem te bebouwen.

20 En zij hebben kinderen voortgebracht; ja, het [a]geslacht der gehele aarde.

21 En de dagen der [a]mensenkinderen werden verlengd, naar de wil van God, opdat zij zich zouden kunnen [b]bekeren tijdens hun bestaan in het vlees; daarom werd hun staat een [c]proeftijd, en hun tijd werd verlengd overeenkomstig de geboden die de Here God de mensenkinderen gaf. Want Hij gebood alle mensen zich te bekeren; want

14*a* GS Scheppen, schepping.
b LV 93:30.
15*a* Jes. 45:18; Alma 42:26; Moz. 1:31, 39.
b Gen. 2:16–17; Moz. 3:17.
c Gen. 3:6; Alma 12:21–23.
d Gen. 2:9; 1 Ne. 15:22, 36; Alma 32:40.
16*a* 2 Ne. 10:23; Alma 12:31. GS Keuzevrijheid.
b LV 29:39–40.
17*a* GS Duivel.
b Jes. 14:12; 2 Ne. 9:8; Moz. 4:3–4; Abr. 3:27–28.
c GS Duivel.
18*a* 2 Ne. 28:19–23; 3 Ne. 18:18; LV 10:22–27.
b GS Eva.
c 2 Ne. 28:8; Moz. 4:4.
d Gen. 3:5; Alma 29:5; Mro. 7:15–19.
19*a* Alma 12:31. GS Val van Adam en Eva.
b GS Eden.
20*a* LV 138:38–39.
21*a* Alma 12:24; Moz. 4:23–25.
b Alma 34:32. GS Bekeren (zich), bekering.
c GS Sterfelijk, sterfelijkheid.

Hij toonde alle mensen dat zij [d]verloren waren wegens de overtreding van hun ouders.

22 En nu, zie, indien Adam niet had overtreden, zou hij niet zijn gevallen, maar zou hij in de hof van Eden zijn gebleven. En alle dingen die geschapen waren, hadden in dezelfde staat moeten blijven waarin zij na de schepping verkeerden; en zij hadden voor eeuwig zo moeten blijven en zouden geen eind hebben gehad.

23 En zij zouden geen [a]kinderen hebben gekregen; daarom zouden zij in een staat van onschuld zijn gebleven, zonder vreugde, want zij kenden geen ellende; zonder goed te doen, want zij kenden geen zonde.

24 Maar zie, alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die [a]alle dingen weet.

25 [a]Adam [b]viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen [c]zijn, opdat zij [d]vreugde zullen hebben.

26 En de [a]Messias komt in de volheid des tijds om de mensenkinderen te [b]verlossen van de val. En doordat zij verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig [c]vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen, behalve door de straf der [d]wet op de grote en laatste dag, naar de geboden die God heeft gegeven.

27 Daarom zijn de mensen [a]vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om [b]vrijheid en [c]eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.

28 En nu, mijn zonen, wil ik dat gij vertrouwt op de grote [a]Middelaar en luistert naar zijn grote geboden; en getrouw zijt aan zijn woorden en het eeuwige leven kiest, naar de wil van zijn Heilige Geest;

29 en niet de eeuwige dood kiest, naar de wil van het vlees en het daarin schuilgaande kwaad, hetgeen de geest van de duivel macht geeft om u [a]gevangen te nemen, om u omlaag te trekken naar de [b]hel, teneinde in zijn eigen koninkrijk over u te regeren.

30 Ik heb deze weinige woorden tot u allen, mijn zonen, gesproken in de laatste dagen van mijn proeftijd; en ik heb, naar de woorden van de profeet, het goede deel gekozen. En ik heb

21*d* Jakob 7:12.
23*a* Moz. 5:11.
24*a* GS God, Godheid.
25*a* GS Adam.
b Moz. 6:48.
GS Val van Adam en Eva.
c GS Sterfelijk, sterfelijkheid.
d Moz. 5:10.
GS Mens; Vreugde.
26*a* GS Messias.
b GS Verlossingsplan.
c Alma 42:27; Hel. 14:30.
d GS Wet.
27*a* Gal. 5:1; Moz. 6:56.
b GS Keuzevrijheid.
c GS Eeuwig leven.
28*a* GS Middelaar.
29*a* Rom. 6:16–18; Alma 12:11.
b GS Hel.

niets anders op het oog dan het eeuwigdurend welzijn van uw ziel. Amen.

HOOFDSTUK 3

Jozef in Egypte zag de Nephieten in een visioen — Hij profeteerde over Joseph Smith, de ziener van de laatste dagen; over Mozes, die Israël zou bevrijden; en over het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon. Ongeveer 588–570 v.C.

En nu spreek ik tot u, Jozef, mijn [a]laatstgeborene. Gij zijt geboren in de wildernis van mijn ellende; ja, in de dagen van mijn grootste smart heeft uw moeder u gebaard.

2 En moge de Heer dit [a]land, dat een zeer kostelijk land is, ook voor u tot uw erfdeel wijden, en tot erfdeel van uw nageslacht tezamen met uw broeders, voor uw eeuwige geborgenheid, indien gij de geboden van de Heilige Israëls onderhoudt.

3 En nu, Jozef, mijn laatstgeborene, die ik uit de wildernis van mijn ellende heb gebracht, moge de Heer u voor eeuwig zegenen, want uw nageslacht zal niet volkomen worden [a]vernietigd.

4 Want zie, gij zijt de vrucht van mijn lendenen; en ik ben een afstammeling van [a]Jozef die [b]gevankelijk naar Egypte werd gevoerd. En groot waren de verbonden des Heren die Hij met Jozef sloot.

5 Welnu, Jozef heeft waarlijk [a]onze tijd gezien. En hij verkreeg van de Heer een belofte, dat de Here God uit de vrucht van zijn lendenen een [b]rechtvaardige [c]tak voor het huis Israëls zou doen opstaan; niet de Messias, maar een tak die zou worden afgebroken, waaraan echter zou worden gedacht in de verbonden des Heren — dat de [d]Messias hun in de laatste dagen in de geest van macht zou worden geopenbaard — om hen uit de [e]duisternis tot het licht te brengen, ja, uit verborgen duisternis, en uit gevangenschap tot de vrijheid.

6 Want Jozef heeft waarlijk getuigd, zeggende: Een [a]ziener zal de Heer, mijn God, doen opstaan, die een uitgelezen ziener voor de vrucht van mijn [b]lendenen zal zijn.

7 Ja, Jozef heeft waarlijk gezegd: Aldus zegt de Heer tot mij: Een uitgelezen [a]ziener zal Ik uit de vrucht van uw lendenen doen opstaan; en hij zal hoog worden geacht onder de vrucht van uw lendenen. En hem zal Ik het gebod geven een werk te doen voor de vrucht

3 1*a* 1 Ne. 18:7.
2*a* 1 Ne. 2:20.
GS Beloofd land.
3*a* 2 Ne. 9:53.
4*a* Gen. 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1 Ne. 5:14–16.
b Gen. 37:29–36.
5*a* BJS Gen. 50:24–38; 2 Ne. 4:1–2.
b Jakob 2:25.
c Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 19:24.
GS Wijngaard des Heren.
d 2 Ne. 6:14; LV 3:16–20.
e Jes. 42:16.
6*a* 3 Ne. 21:8–11; Mrm. 8:16.
GS Ziener.
b LV 132:30.
7*a* GS Smith jr., Joseph

van uw lendenen, zijn broeders, dat voor hen van grote waarde zal zijn, namelijk om hen bekend te maken met de verbonden die Ik met uw vaderen heb gesloten.

8 En Ik zal hem een gebod geven [a]geen ander werk te doen dan het werk dat Ik hem gebied. En Ik zal hem groot maken in mijn ogen; want hij zal mijn werk doen.

9 En hij zal groot zijn zoals [a]Mozes, van wie Ik heb gezegd dat Ik hem voor u zal doen opstaan om mijn volk te [b]bevrijden, o huis Israëls.

10 En Mozes zal Ik doen opstaan om uw volk uit het land Egypte te bevrijden.

11 Maar een ziener zal Ik uit de vrucht van uw lendenen doen opstaan; en hem zal Ik [a]macht geven om mijn woord voor het zaad van uw lendenen voort te brengen — en niet alleen om mijn woord voort te brengen, zegt de Heer, maar om hen te overtuigen van mijn woord, dat reeds onder hen zal zijn uitgegaan.

12 Daarom zal de vrucht van uw lendenen [a]schrijven; en de vrucht van de lendenen van [b]Juda zal [c]schrijven; en hetgeen door de vrucht van uw lendenen zal worden geschreven, en ook hetgeen door de vrucht van de lendenen van Juda zal worden geschreven, zal samengroeien, teneinde valse leerstellingen te [d]weerleggen en geschillen bij te leggen, en vrede onder de vrucht van uw lendenen te vestigen en hen in de laatste dagen tot de [e]kennis van hun vaderen te [f]brengen, en ook tot de kennis van mijn verbonden, zegt de Heer.

13 En vanuit zwakte zal hij sterk worden gemaakt ten dage dat mijn werk een aanvang neemt onder mijn gehele volk om u, o huis Israëls, te herstellen, zegt de Heer.

14 En aldus heeft Jozef geprofeteerd, zeggende: Zie, de Heer zal die ziener zegenen; en zij die trachten hem te vernietigen, zullen beschaamd worden gemaakt; want deze belofte, die ik van de Heer heb verkregen voor de vrucht van mijn lendenen, zal worden vervuld. Zie, ik ben zeker van de vervulling van deze belofte;

15 en zijn [a]naam zal naar de mijne worden genoemd; en die zal naar de [b]naam van zijn vader zijn. En hij zal zijn zoals ik; want hetgeen de Heer door zijn hand zal voortbrengen, zal mijn volk door de macht des Heren tot redding voeren.

16 Ja, aldus heeft Jozef geprofeteerd: Ik ben hier zeker van, gelijk ik zeker ben van de belofte aangaande Mozes; want de Heer

8*a* LV 24:7, 9.
9*a* Moz. 1:41.
b Ex. 3:7–10; 1 Ne. 17:24.
11*a* LV 5:3–4.
12*a* GS Boek van Mormon.
b 1 Ne. 13:23–29.
c GS Bijbel.
d Ez. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 29:8; 33:10–11.
e 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 30:5; Mrm. 7:1, 5, 9–10.
f Mro. 1:4.
15*a* LV 18:8.
b GJS 1:3.

heeft mij gezegd: Ik zal uw nageslacht voor eeuwig [a]bewaren.

17 En de Heer heeft gezegd: Ik zal een Mozes doen opstaan; en Ik zal hem macht geven in een staf; en Ik zal hem inzicht geven in het schrijven. Zijn tong zal Ik echter niet losmaken om veel te spreken, want Ik zal hem niet machtig maken in het spreken. Maar Ik zal mijn wet voor hem [a]schrijven met de vinger van mijn eigen hand; en Ik zal een [b]woordvoerder voor hem aanwijzen.

18 En de Heer heeft mij ook gezegd: Ik zal doen opstaan voor de vrucht van uw lendenen; en Ik zal een woordvoerder voor hem aanwijzen. En Ik, zie, Ik verleen hem de gave om de geschriften van de vrucht van uw lendenen te schrijven voor de vrucht van uw lendenen; en de woordvoerder van uw lendenen zal ze verkondigen.

19 En de woorden die hij zal schrijven, zullen de woorden zijn die in mijn wijsheid raadzaam zijn om naar de [a]vrucht van uw lendenen uit te gaan. En het zal zijn alsof de vrucht van uw lendenen hen [b]uit het stof had toegeroepen; want Ik ken hun geloof.

20 En zij zullen [a]roepen uit het stof; ja, zij zullen hun broeders bekering toeroepen, zelfs wanneer vele geslachten hun zijn voorbijgegaan. En het zal geschieden dat hun geroep zal uitgaan, ja, volgens de eenvoud van hun woorden.

21 Wegens hun geloof zullen hun [a]woorden uit mijn mond uitgaan tot hun broeders, die de vrucht van uw lendenen zijn; en Ik zal de zwakte van hun woorden sterk maken in hun geloof, zodat zij zich mijn verbond herinneren dat Ik met uw vaderen heb gesloten.

22 En nu, zie, mijn zoon Jozef, op die wijze heeft mijn voorvader [a]geprofeteerd.

23 Welnu, wegens dit verbond zijt gij gezegend; want uw nageslacht zal niet worden vernietigd, omdat zij zullen luisteren naar de woorden van het boek.

24 En er zal een machtige onder hen opstaan, die veel goeds zal doen, zowel in woord als in daad, zijnde een werktuig in de handen Gods, met een buitengewoon groot geloof om machtige wonderen te verrichten en datgene te doen wat groot is in de ogen Gods, om veel herstel voor het huis Israëls en voor het nageslacht van uw broeders teweeg te brengen.

25 En nu, gezegend zijt gij, Jozef; zie, gij zijt klein; daarom, luister naar de woorden van uw broeder Nephi, en het zal u geschieden naar de woorden die ik heb gesproken. Denk aan de woorden van uw stervende vader. Amen.

16*a* Gen. 45:1–8.
17*a* Deut. 10:2, 4; Moz. 2:1.
b Ex. 4:16.
19*a* LV 28:8.
b Jes. 29:4; 2 Ne. 27:13; 33:13; Mrm. 9:30; Mro. 10:27.
20*a* 2 Ne. 26:16; Mrm. 8:23.
21*a* 2 Ne. 29:2.
22*a* 2 Ne. 3:5.

HOOFDSTUK 4

Lehi geeft zijn nageslacht raad en zegent het — Hij sterft en wordt begraven — Nephi roemt in Gods goedheid — Nephi stelt voor eeuwig zijn vertrouwen in de Heer. Ongeveer 588–570 v.C.

En nu spreek ik, Nephi, over de profetieën waarover mijn vader heeft gesproken, aangaande [a]Jozef die naar Egypte werd weggevoerd.

2 Want zie, hij heeft waarlijk over zijn gehele nageslacht geprofeteerd. En er zijn niet vele [a]profetieën die groter zijn dan die welke hij heeft geschreven. En hij heeft over ons en onze toekomstige geslachten geprofeteerd; en ze staan geschreven op de platen van koper.

3 Welnu, toen mijn vader zijn woorden over de profetieën van Jozef had beëindigd, riep hij de kinderen van Laman, diens zonen en diens dochters, bij zich en zeide tot hen: Zie, mijn zonen en mijn dochters, die de zonen en dochters van mijn [a]eerstgeborene zijt, ik wil dat gij het oor naar mijn woorden neigt.

4 Want de Here God heeft gezegd: [a]Voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt, zult gij voorspoedig zijn in het land; en voor zoverre gij mijn geboden niet onderhoudt, zult gij van mijn tegenwoordigheid worden afgesneden.

5 Maar zie, mijn zonen en mijn dochters, ik kan niet in mijn graf afdalen zonder u een [a]zegen te laten; want zie, ik weet dat indien gij wordt opgevoed in de [b]weg die gij behoort te gaan, gij daarvan niet zult afwijken.

6 Welnu, zie, indien gij wordt vervloekt, laat ik u mijn zegen dat de vervloeking van u zal worden weggenomen en op het [a]hoofd van uw ouders zal neerkomen.

7 Daarom, wegens mijn zegen zal de Here God [a]niet toestaan dat gij verloren gaat; daarom zal Hij voor eeuwig jegens u en uw nageslacht [b]barmhartig zijn.

8 En het geschiedde, nadat mijn vader zijn woorden tot de zonen en dochters van Laman had beëindigd, dat hij de zonen en dochters van Lemuël bij zich liet brengen.

9 En hij sprak tot hen, zeggende: Zie, mijn zonen en mijn dochters, die de zonen en dochters zijt van mijn tweede zoon; zie, ik laat u dezelfde zegen die ik de zonen en dochters van Laman laat; daarom zult gij niet volkomen worden vernietigd; maar ten laatste zal uw nageslacht worden gezegend.

10 En het geschiedde, toen mijn vader zijn woorden tot

4 1*a* Gen. 39:1–2.
2*a* 2 Ne. 3:5.
3*a* GS Eerstgeborene.
4*a* 2 Ne. 1:9.
5*a* GS Patriarchale zegen.
b Spr. 22:6.
6*a* LV 68:25–29.
7*a* 2 Ne. 30:3–6; LV 3:17–18.
b 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Jakob 3:5–9; Hel. 15:12–13.

hen had beëindigd, zie, dat hij tot de zonen van [a]Ismaël sprak, ja, en zelfs tot diens gehele huis.

11 En toen hij zijn woorden tot hen had beëindigd, sprak hij tot Sam, zeggende: Gezegend zijt gij, en uw nageslacht; want gij zult het land erfelijk bezitten, zoals uw broeder Nephi. En uw nageslacht zal worden gerekend onder zijn nageslacht; en gij zult zoals uw broeder zijn, en uw nageslacht zoals zijn nageslacht; en gij zult in al uw dagen gezegend zijn.

12 En het geschiedde, nadat mijn vader Lehi tot zijn gehele huis had gesproken volgens de gevoelens van zijn hart en de Geest des Heren die in hem was, dat hij oud werd. En het geschiedde dat hij stierf en begraven werd.

13 En het geschiedde, niet vele dagen na zijn dood, dat Laman en Lemuël en de zonen van Ismaël toornig op mij waren wegens de vermaningen des Heren.

14 Want ik, Nephi, werd gedrongen tot hen te spreken volgens zijn woord, want ik had vele dingen tot hen gezegd, zoals ook mijn vader voor zijn dood; vele van die woorden staan geschreven op mijn [a]andere platen, want een meer historisch gedeelte staat geschreven op mijn andere platen.

15 En op [a]deze schrijf ik de dingen van mijn ziel, en vele van de Schriften die op de platen van koper zijn gegraveerd. Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart [b]overweegt ze en schrijft ze op tot [c]lering en nut van mijn kinderen.

16 Zie, mijn [a]ziel verlustigt zich in de dingen des Heren, en mijn [b]hart overweegt voortdurend de dingen die ik heb gezien en gehoord.

17 Niettemin, ondanks de grote [a]goedertierenheid des Heren, die mij immers zijn grote en wonderbare werken heeft getoond, roept mijn hart uit: O, [b]ellendig mens die ik ben! Ja, mijn hart is bedroefd wegens mijn vlees; mijn ziel rouwt wegens mijn ongerechtigheden.

18 Ik ben omsingeld wegens de verzoekingen en zonden die mij zo gemakkelijk [a]overvallen.

19 En wanneer ik ernaar verlang mij te verblijden, zucht mijn hart wegens mijn zonden; toch weet ik op wie ik heb vertrouwd.

20 Mijn God is mijn steun geweest; in de wildernis heeft Hij mij door mijn ellende heengevoerd; en op de wateren van het grote diep heeft Hij mij bewaard.

21 Hij heeft mij met zijn [a]liefde vervuld, zelfs tot het verteren van mijn vlees toe.

22 Hij heeft mijn [a]vijanden be-

10*a* 1 Ne. 7:6.
14*a* 1 Ne. 1:16–17; 9:4.
15*a* 1 Ne. 6:4–6.
b GS Overwegen; Schriften, Schriftuur.
c 1 Ne. 19:23.
16*a* GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
b GS Hart.
17*a* 2 Ne. 9:10; LV 86:11.
b Rom. 7:24.
18*a* Rom. 7:21–23; Hebr. 12:1; Alma 7:15.
21*a* GS Liefde.
22*a* 1 Ne. 17:52.

schaamd en hen voor mij doen sidderen.

23 Zie, des daags heeft Hij mijn smeekbede gehoord en des nachts heeft Hij mij door [a]visioenen kennis gegeven.

24 En des daags ben ik vrijmoedig geworden in machtig [a]gebed voor zijn aangezicht; ja, ik heb mijn stem omhooggezonden, en engelen daalden neer en dienden mij.

25 En op de vleugels van zijn Geest is mijn lichaam [a]weggevoerd naar buitengewoon hoge bergen. En mijn ogen hebben grote dingen gezien, ja, te groot zelfs voor de mens; daarom werd mij geboden ze niet op te schrijven.

26 Welaan, indien ik dan zulke grote dingen heb gezien, indien de Heer, in zijn goedgunstigheid jegens de mensenkinderen, met zoveel barmhartigheid naar de mensen heeft omgezien, [a]waarom zou mijn hart dan wenen en mijn ziel in het dal der smarten talmen en mijn vlees verteren en mijn kracht verminderen wegens mijn ellende?

27 En waarom zou ik, wegens mijn vlees, voor de zonde [a]zwichten? Ja, waarom zou ik voor [b]verzoekingen bezwijken, zodat de boze plaats vindt in mijn hart om mijn [c]vrede te vernietigen en mijn ziel te kwellen? Waarom ben ik toornig wegens mijn vijand?

28 Ontwaak, mijn ziel! Kwijn niet langer weg in zonde. Wees verblijd, o mijn hart, en geef niet langer plaats aan de [a]vijand van mijn ziel.

29 Wees niet wederom vertoornd wegens mijn vijanden. Verminder mijn kracht niet wegens mijn ellende.

30 Verblijd u, o mijn hart, en roep de Heer aan en zeg: O Heer, ik zal U voor eeuwig loven; ja, mijn ziel zal zich verblijden in U, mijn God, en de [a]Rots mijner redding.

31 O Heer, wilt Gij mijn ziel verlossen? Wilt Gij mij bevrijden uit de handen van mijn vijanden? Wilt Gij maken dat ik sidder bij het verschijnen van de [a]zonde?

32 Mogen de poorten der hel voortdurend voor mij gesloten zijn, omdat mijn [a]hart gebroken en mijn geest verslagen is! O Heer, wilt Gij de poorten van uw gerechtigheid niet voor mij sluiten, opdat ik zal [b]wandelen op het pad van het lage dal, opdat ik nauwgezet zal zijn op de rechte weg!

33 O Heer, wilt Gij mij omhullen met de mantel van uw gerechtigheid! O Heer, wilt Gij mij een weg bereiden om aan mijn vijanden te ontkomen! Wilt Gij het pad voor mij uit recht maken! Wilt Gij geen struikelblok op mijn weg plaatsen, maar de weg voor mij uit

23*a* GS Visioen.
24*a* Jakobus 5:16; 1 Ne. 2:16.
25*a* 1 Ne. 11:1; Moz. 1:1–2.
26*a* Ps. 43:5.
27*a* Rom. 6:13.
b GS Verzoeken, verzoeking.
c GS Vrede.
28*a* GS Duivel.
30*a* 1 Kor. 3:11. GS Rots.
31*a* Rom. 12:9; Alma 13:12.
32*a* GS Gebroken hart.
b GS Wandelen, wandelen met God.

vrijmaken, en niet mijn weg versperren, maar wél de wegen van mijn vijand.

34 O Heer, ik heb op U vertrouwd, en ik zal eeuwig op U [a]vertrouwen. Ik zal mijn [b]vertrouwen niet in de arm van het vlees stellen, want ik weet dat hij die zijn [c]vertrouwen in de arm van het vlees stelt, vervloekt is. Ja, vervloekt is hij die op de mens vertrouwt of vlees tot zijn arm stelt.

35 Ja, ik weet dat God [a]mildelijk geeft aan hem die bidt. Ja, mijn God zal mij geven indien ik [b]niet verkeerd [c]bid; daarom zal ik mijn stem tot U verheffen; ja, ik zal U, mijn God, de [d]Rots mijner gerechtigheid, aanroepen. Zie, mijn stem zal eeuwig opstijgen tot U, mijn Rots en mijn eeuwige God. Amen.

HOOFDSTUK 5

De Nephieten scheiden zich af van de Lamanieten, bewaren de wet van Mozes en bouwen een tempel — Wegens hun ongeloof worden de Lamanieten van de tegenwoordigheid des Heren afgesneden en vervloekt; zij worden een tuchtroede voor de Nephieten. Ongeveer 588–559 v.C.

Zie, het geschiedde dat ik, Nephi, de Heer, mijn God, vaak aanriep wegens de [a]toorn van mijn broeders.

2 Maar zie, hun toorn op mij nam toe, zodanig dat zij mij naar het leven stonden.

3 Ja, zij morden tegen mij, zeggende: Onze jongere broeder denkt over ons te [a]heersen; en wij hebben wegens hem vele beproevingen gehad; welnu, laten wij hem doden om niet nog meer te worden gekweld wegens zijn woorden. Want zie, wij willen hem niet als onze heerser hebben, want het komt ons toe, die de oudere broeders zijn, om over dit volk te heersen.

4 Nu schrijf ik op deze platen niet alle woorden waarmee zij tegen mij morden. Want het is mij genoeg te zeggen dat zij mij naar het leven stonden.

5 En het geschiedde dat de Heer mij, [a]Nephi, [b]waarschuwde om van hen weg te gaan en de wildernis in te vluchten, en allen die met mij mee wilden gaan.

6 Daarom geschiedde het dat ik, Nephi, mijn gezin meenam, en ook [a]Zoram en zijn gezin, en Sam, mijn oudere broeder, en zijn gezin, en Jakob en Jozef, mijn jongere broeders, en ook mijn zusters en allen die met mij mee wilden gaan. En allen die met mij mee wilden gaan, waren zij die geloofden in de [b]waarschuwingen en openba-

34 *a* GS Vertrouwen.
b Ps. 44:6–8.
c Jer. 17:5; Mrm. 3:9; 4:8.
35 *a* Jakobus 1:5.
b Hel. 10:5.
c GS Gebed.
d Deut. 32:4.
5 1 *a* 2 Ne. 4:13–14.
3 *a* 1 Ne. 16:37–38; Mos. 10:14–15.
5 *a* Mos. 10:13.
b GS Inspiratie, inspireren.
6 *a* 1 Ne. 4:35; 16:7; 2 Ne. 1:30–32.
b GS Waarschuwen, waarschuwing.

ringen van God; daarom luisterden zij naar mijn woorden.

7 En wij namen onze tenten mee en alles wat ons maar mogelijk was, en wij reisden vele dagen lang in de wildernis. En nadat wij vele dagen lang hadden gereisd, sloegen wij onze tenten op.

8 En mijn volk wilde dat wij de naam van de plaats [a]Nephi zouden noemen; daarom noemden wij haar ook Nephi.

9 En allen die bij mij waren, besloten zich het [a]volk van Nephi te noemen.

10 En wij onderhielden nauwgezet de gerichten, de inzettingen en de geboden des Heren in alles, volgens de [a]wet van Mozes.

11 En de Heer was met ons; en wij werden buitengewoon voorspoedig, want wij zaaiden zaad, waardoor wij oogstten in overvloed. En wij begonnen kleinvee en runderen en dieren van iedere soort te telen.

12 En ik, Nephi, had ook de kronieken die op de [a]platen van koper waren gegraveerd, meegenomen, en ook de [b]bal, ofwel het [c]kompas, dat door de hand des Heren voor mijn vader was vervaardigd, naar hetgeen geschreven staat.

13 En het geschiedde dat wij buitengewoon voorspoedig begonnen te worden en talrijk in het land.

14 En ik, Nephi, nam het [a]zwaard van Laban en maakte naar dat voorbeeld vele zwaarden, voor het geval het volk dat nu de [b]Lamanieten werd genoemd, ons zou overvallen en vernietigen; want ik kende hun haat tegen mij en mijn kinderen en degenen die mijn volk werden genoemd.

15 En ik leerde mijn volk gebouwen te bouwen en allerlei soorten hout te bewerken, en ook [a]ijzer en roodkoper en geelkoper en staal en goud en zilver en kostbare ertsen, die in grote overvloed aanwezig waren.

16 En ik, Nephi, bouwde een [a]tempel; en ik bouwde hem naar het voorbeeld van de [b]tempel van Salomo, behalve dat hij niet van zoveel [c]kostbare materialen werd gebouwd, want die waren niet te vinden in het land; daardoor kon hij niet zoals Salomo's tempel worden gebouwd. Maar de wijze van bouwen was als die van de tempel van Salomo, en de makelij ervan was buitengewoon fraai.

17 En het geschiedde dat ik, Nephi, mijn volk ertoe aanzette [a]nijver te zijn en met hun handen te arbeiden.

18 En het geschiedde dat zij wilden dat ik hun [a]koning zou

8*a* Omni 1:12, 27; Mos. 9:1–4; 28:1.
9*a* Jakob 1:13–14.
10*a* 2 Ne. 11:4.
GS Wet van Mozes.
12*a* Mos. 1:3–4.
GS Platen.
b Mos. 1:16.
c 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Alma 37:38–47; LV 17:1.
14*a* 1 Ne. 4:9; Jakob 1:10; WvM. 1:13.
b GS Lamanieten.
15*a* Ether 10:23.
16*a* GS Tempel, huis des Heren.
b 1 Kon. 6; 2 Kron. 3.
c LV 124:26–27.
17*a* Gen. 3:19; LV 42:42.
18*a* Jakob 1:9, 11.

zijn. Maar ik, Nephi, wilde niet dat zij een koning hadden; niettemin deed ik voor hen wat in mijn vermogen was.

19 En zie, de woorden des Heren die Hij aangaande mijn broeders had gesproken, dat ik hun [a]heerser en hun [b]leraar zou zijn, waren aan hen vervuld. Welnu, ik was, volgens de geboden des Heren, hun heerser en hun leraar geweest, tot de tijd dat zij mij naar het leven hadden gestaan.

20 Welnu, het woord des Heren werd vervuld dat Hij tot mij had gesproken, zeggende: Omdat zij [a]niet naar uw woorden willen luisteren, zullen zij van de tegenwoordigheid des Heren worden afgesneden. En zie, zij werden van zijn tegenwoordigheid [b]afgesneden.

21 En wegens hun ongerechtigheid had Hij hen doen treffen met de [a]vervloeking, ja, een zware vervloeking. Want zie, zij hadden hun hart tegen Hem verstokt, zodat het als een keisteen was geworden; welnu, omdat zij blank waren en buitengewoon schoon en [b]bekoorlijk, deed de Here God een [c]donkere huid op hen komen, opdat zij niet aantrekkelijk zouden zijn voor mijn volk.

22 En aldus zegt de Here God: Ik zal maken dat zij [a]weerzinwekkend voor uw volk zullen zijn, tenzij zij zich van hun ongerechtigheden bekeren.

23 En vervloekt zij het nageslacht van hem die zich met hun nageslacht [a]vermengt, want zij zullen met dezelfde vervloeking worden vervloekt. En de Heer sprak het, en het geschiedde.

24 En wegens hun vervloeking die op hen rustte, werden zij een [a]lui volk, vol list en streken, dat in de wildernis op roofdieren jaagde.

25 En de Here God zeide tot mij: Zij zullen een tuchtroede zijn voor uw nakomelingen, om hen ertoe op te wekken Mij indachtig te zijn; en omdat zij Mij niet indachtig zijn en niet naar mijn woorden luisteren, zullen zij hen zelfs tot vernietiging toe tuchtigen.

26 En het geschiedde dat ik, Nephi, Jakob en Jozef [a]wijdde tot priester en leraar over het land van mijn volk.

27 En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden.

28 En er waren dertig jaar verstreken vanaf het tijdstip waarop wij Jeruzalem hadden verlaten.

29 En ik, Nephi, had de kronieken van mijn volk tot dusver bijgehouden op mijn platen die ik had gemaakt.

30 En het geschiedde dat de Here God tot mij zeide: Maak [a]andere platen; en gij zult daarop vele dingen graveren die

19*a* 1 Ne. 2:22.
b GS Leraar, leren.
20*a* 2 Ne. 2:21.
b Alma 9:14.
21*a* GS Vervloeken, vervloeking.
b 4 Ne. 1:10.
c 2 Ne. 26:33; 3 Ne. 2:14–16.
22*a* 1 Ne. 12:23.
23*a* GS Huwelijk, huwen—Gemengd huwelijk.
24*a* GS Lui, luiheid.
26*a* Jakob 1:18–19; Mos. 23:17.
30*a* 1 Ne. 19:1–6.

goed zijn in mijn ogen, ten nutte van uw volk.

31 Daarom, teneinde gehoorzaam te zijn aan de geboden des Heren, ging ik, Nephi, heen en maakte [a]deze platen waarop ik deze dingen heb gegraveerd.

32 En ik graveerde hetgeen God behaaglijk is. En indien mijn volk behagen schept in de dingen Gods, zal het behagen scheppen in mijn graveersels die op deze platen staan.

33 En indien mijn volk meer bijzonderheden van de geschiedenis van mijn volk verlangt te kennen, moet het mijn andere platen onderzoeken.

34 En het is mij genoeg te zeggen dat er veertig jaar waren verstreken, en wij hadden reeds oorlogen en twisten met onze broeders gehad.

HOOFDSTUK 6

Jakob verhaalt Joodse geschiedenis: de Babylonische ballingschap en de terugkeer, de bediening en kruisiging van de Heilige Israëls, de hulp ontvangen van de andere volken en de herstelling van de Joden in de laatste dagen, wanneer zij in de Messias geloven. Ongeveer 559–545 v.C.

De woorden van Jakob, de broeder van Nephi, die hij tot het volk van Nephi sprak:

2 Zie, mijn geliefde broeders, gij weet dat ik, Jakob, door God geroepen en geordend naar de wijze van zijn heilige orde, en gewijd door mijn broeder Nephi, op wie gij vertrouwt als [a]koning of beschermer, en op wie gij u verlaat voor uw veiligheid — zie, gij weet dat ik buitengewoon vele dingen tot u heb gezegd.

3 Niettemin spreek ik wederom tot u, want mijn verlangen gaat uit naar het welzijn van uw ziel. Ja, mijn bekommernis voor u is groot; en gij weet zelf dat zij dat altijd is geweest. Want ik heb u met alle ijver aangespoord; en ik heb u de woorden van mijn vader geleerd; en ik heb tot u gesproken over alle dingen die geschreven staan, vanaf de schepping der wereld.

4 En nu, zie, ik wil tot u spreken over dingen die nu zijn, en die zullen komen; daarom zal ik u de woorden van [a]Jesaja voorlezen. En het zijn de woorden die ik op verzoek van mijn broeder tot u spreek. En ik spreek tot u om uwentwil, opdat gij zult leren en de naam van uw God zult verheerlijken.

5 En nu, de woorden die ik ga lezen, zijn de woorden die Jesaja met betrekking tot het gehele huis Israëls heeft gesproken; daarom kunnen zij op u worden toegepast, want gij zijt van het huis Israëls. En er zijn vele dingen door Jesaja gesproken die op u kunnen worden toegepast, omdat gij van het huis Israëls zijt.

6 En nu, dit zijn de woorden: [a]Aldus zegt de Here God: Zie,

31*a* gs Platen.
6 2*a* Jakob 1:9, 11.
4*a* 3 Ne. 23:1.
6*a* Jes. 49:22–23.

Ik zal mijn hand opheffen tot de andere volken en mijn [b]standaard oprichten voor het volk; en zij zullen uw zonen brengen in hun armen, en uw dochters zullen worden gedragen op hun schouders.

7 En koningen zullen uw voedstervaders zijn en hun vorstinnen uw zoogsters; met het aangezicht ter aarde zullen zij zich voor u neerbuigen, en het stof uwer voeten zullen zij lekken; en gij zult weten dat Ik de Heer ben, want zij die Mij [a]verwachten, zullen niet worden beschaamd.

8 En nu wil ik, Jakob, het een en ander over deze woorden zeggen. Want zie, de Heer heeft mij getoond dat zij die in [a]Jeruzalem waren, waar wij vandaan zijn gekomen, zijn gedood of [b]gevankelijk weggevoerd.

9 Niettemin heeft de Heer mij getoond dat zij zullen [a]terugkeren. En Hij heeft mij eveneens getoond dat de Here God, de Heilige Israëls, Zich in het vlees aan hen zal openbaren; en wanneer Hij Zich in het vlees aan hen heeft geopenbaard, zullen zij Hem geselen en [b]kruisigen, volgens de woorden van de engel die het mij heeft gezegd.

10 En wanneer zij hun hart hebben verstokt en hun hals verstard tegen de Heilige Israëls, zie, dan zullen de [a]oordelen van de Heilige Israëls hen treffen. En de dag komt dat zij zullen worden geslagen en gekweld.

11 Welnu, wanneer zij her- en derwaarts zijn gedreven — want zo zegt de engel — zullen velen in het vlees worden gekweld, maar wegens de gebeden der getrouwen zal niet worden toegestaan dat zij omkomen; zij zullen worden verstrooid en geslagen en gehaat; niettemin zal de Heer barmhartig jegens hen zijn, zodat zij, [a]wanneer zij hun [b]Verlosser leren kennen, wederom tot hun erflanden worden [c]vergaderd.

12 En gezegend zijn de [a]andere volken, zij van wie de profeet heeft geschreven; want zie, indien zij zich bekeren en Zion niet bestrijden, en zich niet verenigen met die grote en [b]gruwelijke kerk, zullen zij behouden worden; want de Here God zal zijn [c]verbonden die Hij met zijn kinderen heeft gesloten, nakomen; en daarom heeft de profeet deze dingen geschreven.

13 Welnu, zij die Zion en het verbondsvolk des Heren bestrijden, zullen hun het stof

6 *b* GS Banier.
7 *a* Moz. 1:6; LV 133:45.
8 *a* Ester 2:6; 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2 Kon. 24:10–16; 25:1–12. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
9 *a* 1 Ne. 10:3.
b 1 Ne. 19:10, 13; Mos. 3:9; 3 Ne. 11:14–15. GS Kruisiging.
10 *a* Matt. 27:24–25.
11 *a* 1 Ne. 22:11–12; 2 Ne. 9:2.
b Hosea 3:5.
c GS Israël—De verstrooiing van Israël.
12 *a* 1 Ne. 14:1–2; 2 Ne. 10:9–10.
b GS Duivel—De kerk van de duivel.
c GS Abraham, verbond van.

van de voeten lekken; en het volk des Heren zal niet worden [a]beschaamd. Want het volk des Heren zijn zij die Hem [b]verwachten; want zij verwachten de komst van de Messias nog steeds.

14 En zie, volgens de woorden van de profeet zal de Messias Zich voor de [a]tweede maal opmaken om hen terug te winnen; daarom zal Hij Zich met kracht en grote heerlijkheid aan hen [b]openbaren, tot [c]vernietiging van hun vijanden, wanneer die dag komt dat zij in Hem geloven; en Hij zal niemand vernietigen die in Hem gelooft.

15 En zij die niet in Hem geloven, zullen worden [a]vernietigd, zowel door [b]vuur als door orkaan, en door aardbevingen en door bloedvergieten en door [c]pestilentie en door hongersnood. En zij zullen weten dat de Heer, de Heilige Israëls, God is.

16 [a]Want zal aan de sterken de buit worden ontnomen, of zal de [b]wettige gevangene worden bevrijd?

17 Maar aldus zegt de Heer: Toch zullen de [a]gevangenen aan de sterken worden ontnomen, en de buit van de geweldenaar zal worden bevrijd; want de [b]machtige God zal zijn verbondsvolk [c]bevrijden. Want aldus zegt de Heer: Ik zal strijden met hen die met u strijden —

18 en Ik zal hen die u verdrukken hun eigen vlees doen eten; en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van zoete wijn; en alle vlees zal weten dat Ik, de Heer, uw Redder en uw [a]Verlosser ben, de [b]Machtige Jakobs.

HOOFDSTUK 7

Jesaja spreekt als de Messias — De Messias zal de tong van de geleerde hebben — Hij zal wie Hem slaan zijn rug bieden — Hij zal niet worden beschaamd — Vergelijk Jesaja 50. Ongeveer 559–545 v.C.

Ja, want aldus zegt de Heer: Heb Ik u weggezonden, of heb Ik u voor eeuwig verworpen? Want aldus zegt de Heer: Waar toch is de scheidbrief van uw moeder? Aan wie heb Ik u weggezonden, of aan wie van mijn schuldeisers heb Ik u verkocht? Ja, aan wie heb Ik u verkocht? Zie, om uw ongerechtigheden hebt gij uzelf [a]verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.

2 Welnu, toen Ik kwam, was er niemand; ja, toen Ik [a]riep, was er niemand om te antwoorden. O huis Israëls, is mijn

13*a* 3 Ne. 22:4.
b Jes. 40:31; 1 Ne. 21:23; LV 133:45.
14*a* Jes. 11:11; 2 Ne. 25:17; 29:1.
b 2 Ne. 3:5.
c 1 Ne. 22:13–14.
15*a* 2 Ne. 10:16; 28:15; 3 Ne. 16:8.
GS Laatste dagen.
b Jakob 6:3.
c LV 97:22–26.
16*a* Jes. 49:24–26.
b I.E. het verbondsvolk van de Heer, zoals in v. 17 wordt aangegeven.
17*a* 1 Ne. 21:25.
b GS Jehova.
c 2 Kon. 17:39.
18*a* GS Verlosser.
b Gen. 49:24; Jes. 60:16.
7 1*a* GS Afval.
2*a* Spr. 1:24–25; Jes. 65:12; Alma 5:37.

hand dan werkelijk te kort om te verlossen, of is er in Mij geen kracht om te redden? Zie, door mijn berisping leg Ik de [b]zee droog en maak Ik hun [c]rivieren tot een woestijn; hun [d]vis stinkt, omdat er geen water is, en sterft van dorst.

3 Ik kleed de hemelen in het [a]zwart en Ik maak van een [b]rouwgewaad hun bedekking.

4 De Here God heeft Mij de [a]tong van de geleerde gegeven, opdat Ik te rechter tijd een gepast woord tot u weet te spreken, o huis Israëls. Wanneer gij vermoeid zijt, wekt Hij elke morgen weer. Hij wekt mijn oor om als de geleerde te horen.

5 De Here God heeft Mij het [a]oor geopend en Ik ben niet weerspannig geweest, noch ben Ik teruggedeinsd.

6 Mijn rug heb Ik gegeven aan [a]wie sloegen, en mijn wangen aan wie Mij de haren uittrokken. Ik heb mijn gelaat niet verborgen voor smaad en bespuwing.

7 Want de Here God zal Mij helpen, daarom zal Ik niet te schande worden gemaakt. Daarom heb Ik mijn gelaat als een keisteen gemaakt, en Ik weet dat Ik niet zal worden beschaamd.

8 En de Heer is nabij, en Hij rechtvaardigt Mij. Wie zal Mij bestrijden? Laten wij samen naar voren treden. Wie is mijn tegenstander? Hij nadere tot Mij en Ik zal hem slaan met de kracht van mijn mond.

9 Want de Here God zal Mij helpen. En allen die Mij [a]veroordelen, zie, zij zullen oud worden als een kleed en de mot zal hen verteren.

10 Wie onder u die de Heer vreest, die hoort naar de [a]stem van zijn knecht, wandelt in duisternis en bezit geen licht?

11 Zie, gij allen die vuur ontsteekt, die u met toortsen uitrust, wandelt in het licht van [a]uw vuur en onder de toortsen die gij ontstoken hebt. Van mijn hand overkomt u dit: in smart zult gij neerliggen.

HOOFDSTUK 8

In de laatste dagen zal de Heer Zion troosten en Israël vergaderen — De verlosten zullen onder grote vreugde naar Zion opgaan — Vergelijk Jesaja 51 en 52:1–2. Ongeveer 559–545 v.C.

Hoort naar Mij, gij die de gerechtigheid najaagt. Aanschouwt de [a]rots waaruit gij zijt gehouwen en de holte van de put waaruit gij zijt gegraven.

2 Aanschouwt Abraham, uw [a]vader, en [b]Sara, die u baarde; want Ik riep hem alleen en zegende hem.

3 Want de Heer zal [a]Zion troosten, Hij zal troosten al haar woeste plaatsen; en Hij zal haar

2*b* Ex. 14:21; Ps. 106:9; LV 133:68–69.
c Jozua 3:15–16.
d Ex. 7:21.
3*a* Ex. 10:21.
b Op. 6:12.
4*a* Luc. 2:46–47.
5*a* LV 58:1.
6*a* Matt. 27:26; 2 Ne. 9:5.
9*a* Rom. 8:31.
10*a* LV 1:38.
11*a* Richt. 17:6.
8 1*a* gs Rots.
2*a* Gen. 17:1–8; LV 132:49.
b Gen. 24:36.
3*a* gs Zion.

[b]wildernis maken als Eden, en haar woestijn als de Hof des Heren. Vreugde en blijdschap zullen er gevonden worden, dankzegging en de stem van gezang.

4 Luister naar Mij, mijn volk, en neig uw oor tot Mij, o mijn natie. Want een [a]wet zal van Mij uitgaan en mijn recht zal Ik stellen tot een [b]licht der volken.

5 Mijn gerechtigheid is nabij, mijn [a]heil treedt tevoorschijn, en mijn arm zal de volken richten. Op Mij zullen de [b]eilanden wachten en op mijn arm zullen zij vertrouwen.

6 Hef uw ogen op naar de hemelen en aanschouw de aarde beneden; want de [a]hemelen zullen [b]verdwijnen als rook, en de aarde zal [c]verouderen als een kleed; en haar bewoners zullen op gelijke wijze sterven. Maar mijn heil zal eeuwig bestaan en mijn gerechtigheid zal niet worden tenietgedaan.

7 Hoor naar Mij, gij die de gerechtigheid kent, het volk in wiens hart Ik mijn wet heb gegrift. [a]Vrees niet voor de smaad van stervelingen, word niet verschrikt vanwege hun beschimpingen.

8 Want de mot zal hen opeten als een kleed, en de worm zal hen eten als wol; maar mijn gerechtigheid duurt eeuwig en mijn heil van geslacht tot geslacht.

9 Ontwaak, ontwaak! Bekleed u met [a]sterkte, gij arm des Heren! Ontwaak als in de dagen vanouds. Zijt Gij het niet die Rahab hebt neergehouwen en de draak verwond?

10 Zijt Gij het niet die de zee hebt drooggelegd, de wateren van het grote diep; die de diepten der zee hebt gemaakt tot een [a]weg, een doortocht voor de vrijgekochten?

11 Daarom zullen de [a]verlosten des Heren wederkeren en met [b]gejubel tot Zion komen; en eeuwige vreugde en heiligheid zullen op hun hoofd wezen; en zij zullen blijdschap en vreugde verwerven; kommer en [c]gezucht zullen wegvluchten.

12 [a]Ik ben het; ja, Ik ben het die u troost. Zie, wie zijt gij dat gij [b]bevreesd zijt voor een mens, die zal sterven, en voor een mensenkind, dat als [c]gras zal verdorren?

13 En [a]vergeet de Heer, uw Maker, die de hemelen uitspande en de aarde grondvestte; dat gij bestendig, de gehele dag, verschrikt zijt vanwege de grimmigheid van de verdrukker, alsof hij klaarstond om te verderven? En waar is nu de grimmigheid van de verdrukker?

14 De gekluisterde balling

3*b* Jes. 35:1–2, 6–7.
4*a* OF leer. Jes. 2:3.
GS Evangelie.
b GS Licht, licht van Christus.
5*a* GS Heil.
b 2 Ne. 10:20.
6*a* 2 Pet. 3:10.
b HEBR. worden verstrooid. Ps. 102:25–27.
c HEBR. vergaan.
7*a* Ps. 56:4, 11; LV 122:9.
9*a* LV 113:7–8.
10*a* Jes. 35:8.
11*a* GS Verlossen, verlossing, verlost.
b Jes. 35:10.
c Op. 21:4.
12*a* LV 133:47; 136:22.
b Jer. 1:8.
c Jes. 40:6–8; 1 Pet. 1:24.
13*a* Jer. 23:27.

haast zich, opdat hij losgelaten worde, opdat hij niet sterve in de kuil, noch dat hem zijn brood ontbreke.

15 Maar Ik ben de Heer, uw God, wiens [a]golven bruisten; Heer der heerscharen is mijn naam.

16 Ik heb mijn woorden in uw mond gelegd en met de schaduw mijner hand heb Ik u bedekt, opdat Ik de hemelen moge uitspannen en de aarde grondvesten en tot Zion zeggen: Zie, gij zijt mijn [a]volk.

17 Ontwaak, ontwaak, sta op, o Jeruzalem, gij die uit de hand des Heren de [a]beker zijner [b]grimmigheid hebt gedronken — gij hebt de droesem van de beker des bevens tot op de bodem leeggedronken —

18 van al de zonen die zij heeft gebaard, was er niemand die haar geleidde; en van al de zonen die zij heeft grootgebracht, was er niemand die haar bij de hand greep.

19 Deze twee [a]zonen zijn tot u gekomen, die u zullen beklagen — uw verwoesting en verderf, de hongersnood en het zwaard — en door wie zal Ik u troosten?

20 Uw zonen, op deze twee na, zijn in zwijm gevallen; zij liggen aan de hoeken van alle straten; zij zijn vol van de grimmigheid des Heren, van de berisping van uw God, gelijk een wilde os in een net.

21 Daarom, hoor toch dit, gij ellendige, en [a]beschonkene, maar niet van wijn:

22 Zo zegt uw Heer, de Heer en uw God [a]bepleit de rechtszaak van zijn volk: Zie, Ik heb de beker des bevens uit uw hand genomen, de droesem van de beker mijner grimmigheid; gij zult die niet langer drinken.

23 Maar [a]Ik zal hem geven in de hand van hen die u verdrukken; die tot uw ziel hebben gezegd: Werp u neer, opdat wij over u heengaan — en gij hebt uw rug als de aarde gemaakt en als de straat voor wie daarover gingen.

24 [a]Ontwaak, ontwaak, bekleed u met [b]sterkte, o [c]Zion; bekleed u met uw pronkgewaden, o Jeruzalem, gij heilige stad; want voortaan zullen de onbesnedenen en onreinen [d]niet meer bij u binnenkomen.

25 Schud het stof van u af; [a]sta op, zet u neder, o Jeruzalem; bevrijd uzelf van de [b]banden om uw hals, o gij gevangen dochter Zions.

HOOFDSTUK 9

De Joden zullen in al hun landen van belofte worden vergaderd —

15*a* 1 Ne. 4:2.
16*a* 2 Ne. 3:9; 29:14.
17*a* Jes. 29:9; Jer. 25:15.
b Luc. 21:24.
19*a* Op. 11:3.
21*a* 2 Ne. 27:4.
22*a* Jer. 50:34.
23*a* Zach. 12:9.
24*a* Jes. 52:1–2.
b LV 113:7–8.
c GS Zion.
d Joël 3:17.
25*a* I.E. sta op uit het stof en zet u, eindelijk verlost, met waardigheid neder.
b LV 113:9–10.

De verzoening koopt de mens los van de val — Het lichaam van de doden zal tevoorschijn komen uit het graf, en hun geest uit de hel en uit het paradijs — Zij zullen geoordeeld worden — De verzoening redt van de dood, de hel, de duivel en eindeloze kwelling — De rechtvaardigen zullen worden behouden in het koninkrijk Gods — Straffen voor zonden worden uiteengezet — De Heilige Israëls is de poortwachter. Ongeveer 559–545 v.C.

En nu, mijn geliefde broeders, ik heb deze dingen voorgelezen om u bekend te maken met de [a]verbonden des Heren waartoe Hij Zich jegens het gehele huis Israëls heeft verbonden —

2 dat Hij tot de Joden heeft gesproken bij monde van zijn heilige profeten, ja, vanaf het begin, van geslacht op geslacht, totdat de tijd komt dat zij in de ware kerk en kudde van God worden [a]teruggebracht; wanneer zij huiswaarts worden [b]vergaderd naar hun [c]erflanden en in al hun landen van belofte worden gevestigd.

3 Zie, mijn geliefde broeders, ik zeg u deze dingen opdat gij u zult verheugen en uw hoofd voor eeuwig zult [a]opheffen, wegens de zegeningen die de Here God uw kinderen zal schenken.

4 Want ik weet dat velen van u grondig hebben gezocht naar kennis van toekomstige dingen; daarom weet ik dat gij weet dat ons vlees moet wegteren en sterven; toch zullen wij in ons [a]lichaam God zien.

5 Ja, ik weet dat gij weet dat Hij Zich in het lichaam zal vertonen aan hen die te Jeruzalem zijn, waar wij vandaan zijn gekomen; want het is noodzakelijk dat het onder hen plaatsvindt; want het is nodig dat de grote [a]Schepper toestaat dat Hij in het vlees aan de mens wordt onderworpen, en voor [b]alle mensen sterft, opdat alle mensen aan Hem mogen worden onderworpen.

6 Want aangezien de dood over alle mensen is gekomen ter vervulling van het barmhartige [a]plan van de grote Schepper, moet er wel een kracht tot [b]opstanding zijn, en de opstanding moet de mens wel toekomen wegens de [c]val; en de val is gekomen wegens overtreding; en omdat de mens een gevallen wezen werd, werd hij [d]afgesneden van de tegenwoordigheid des Heren.

7 Daarom moet het wel een

9 1*a* GS Abraham, verbond van.
2*a* 2 Ne. 6:11. GS Herstelling van het evangelie.
b GS Israël—De verstrooiing van Israël.
c 2 Ne. 10:7–8. GS Beloofd land.
3*a* BJS, Ps. 24:7–10.
4*a* Job 19:26; Alma 11:41–45; 42:23; Hel. 14:15; Mrm. 9:13.
5*a* GS Scheppen, schepping.
b Joh. 12:32; 2 Ne. 26:24; 3 Ne. 27:14–15.
6*a* GS Verlossingsplan.
b GS Opstanding.
c GS Val van Adam en Eva.
d 2 Ne. 2:5.

[a]onbeperkte [b]verzoening zijn — indien het geen onbeperkte verzoening was, zou deze verderfelijkheid geen onverderfelijkheid kunnen aandoen. Dan had het [c]eerste oordeel dat over de mens is gekomen wel [d]eindeloos moeten voortduren. En dan zou dit vlees zijn neergelegd om te ontbinden en uiteen te vallen tot zijn moeder aarde, om niet meer op te staan.

8 O, de [a]wijsheid Gods, zijn [b]barmhartigheid en [c]genade! Want zie, indien het [d]vlees niet meer opstond, zou onze geest moeten worden onderworpen aan die engel die uit de tegenwoordigheid van de eeuwige God is [e]gevallen en de [f]duivel is geworden, om niet meer op te staan.

9 En onze geest had hem gelijk moeten worden, en wij waren duivels geworden, [a]engelen van een duivel, om te worden [b]uitgesloten van de tegenwoordigheid van onze God, en om bij de vader der [c]leugen te verblijven, in ellende, net zoals hijzelf; ja, van dat wezen dat onze eerste ouders heeft [d]verleid, dat zich welhaast in een [e]engel des lichts [f]verandert en de mensenkinderen ophitst tot [g]geheime verenigingen om te moorden en tot allerlei geheime werken van duisternis.

10 O hoe groot is de goedheid van onze God, die een weg bereidt voor onze ontkoming aan de greep van dat verschrikkelijke monster; ja, dat monster, de [a]dood en de [b]hel, waarmee ik de dood van het lichaam, en ook de dood van de geest aanduid.

11 En wegens de wijze van [a]bevrijding door onze God, de Heilige Israëls, zal deze [b]dood waarover ik heb gesproken, die de stoffelijke is, zijn doden opgeven; welke dood het graf is.

12 En deze [a]dood waarover ik heb gesproken, die de geestelijke dood is, zal zijn doden opgeven; welke geestelijke dood de [b]hel is; daarom moeten de dood en de hel hun doden opgeven, en de hel moet haar gevangen geesten opgeven, en het graf moet zijn gevangen lichamen opgeven, en het lichaam en de [c]geest van de mensen zullen tot elkaar worden [d]teruggebracht; en dit gebeurt door de kracht van de opstanding van de Heilige Israëls.

7 *a* Alma 34:10.
b GS Verzoenen, verzoening.
c Mos. 16:4–5; Alma 42:6, 9, 14.
d Mos. 15:19.
8 *a* Job 12:13; Abr. 3:21. GS Wijsheid.
b GS Barmhartig, barmhartigheid.
c GS Genade.
d LV 93:33–34.
e Jes. 14:12; 2 Ne. 2:17–18; Moz. 4:3–4; Abr. 3:27–28.
f GS Duivel.
9 *a* Jakob 3:11; Alma 5:25, 39.
b Op. 12:7–9.
c GS Liegen.
d Gen. 3:1–13; Mos. 16:3; Moz. 4:5–19.
e LV 129:8.
f 2 Kor. 11:14; Alma 30:53.
g GS Geheime verenigingen.
10 *a* Mos. 16:7–8; Alma 42:6–15.
b GS Hel.
11 *a* GS Bevrijder.
b GS Dood, lichamelijke.
12 *a* GS Dood, geestelijke.
b LV 76:81–85.
c GS Geest.
d GS Opstanding.

13 O, wat is het [a]plan van onze God toch groot! Want anderzijds moet het [b]paradijs van God de geest van de rechtvaardigen opgeven en het graf het lichaam van de rechtvaardigen; en de geest en het lichaam worden weer tot elkaar [c]teruggebracht, en alle mensen worden onverderfelijk en [d]onsterfelijk, en het zijn levende zielen, met een [e]volmaakte [f]kennis zoals wij in het vlees, behalve dat onze kennis dan volmaakt zal zijn.

14 Daarom zullen wij een volmaakte [a]kennis hebben van al onze [b]schuld en onze onreinheid en onze [c]naaktheid; en de rechtvaardigen, [d]bekleed zijnde met [e]zuiverheid, ja, met de [f]mantel der gerechtigheid, zullen een volmaakte kennis hebben van hun vreugde en hun [g]rechtvaardigheid.

15 En het zal geschieden, wanneer alle mensen van deze eerste dood tot het leven zijn overgegaan, daar zij onsterfelijk zijn geworden, dat zij voor de [a]rechterstoel van de Heilige Israëls moeten verschijnen; en dan komt het [b]oordeel, en dan moeten zij worden geoordeeld naar het heilige oordeel Gods.

16 En stellig, zowaar de Heer leeft, want de Here God heeft het gesproken, en het is zijn eeuwige [a]woord dat niet kan [b]vergaan, zullen zij die rechtvaardig zijn, nog steeds rechtvaardig zijn, en zij die [c]vuil zijn, zullen nog steeds [d]vuil zijn; welnu, zij die vuil zijn, zijn de [e]duivel en zijn engelen; en zij zullen heengaan in het [f]eeuwigdurend vuur dat voor hen is bereid; en hun kwelling is als een [g]poel van vuur en zwavel, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt en geen einde heeft.

17 O, de grootheid en [a]gerechtigheid van onze God! Want Hij voert al zijn woorden uit, en zij zijn uit zijn mond voortgegaan, en zijn wet moet worden vervuld.

18 Maar zie, de rechtvaardigen, de [a]heiligen van de Heilige Israëls, zij die hebben geloofd in de Heilige Israëls, zij die de [b]kruisen van de wereld hebben verdragen en de smaad ervan niet hebben geacht, zij zullen het [c]koninkrijk Gods [d]beërven dat voor hen is bereid [e]vanaf de grondlegging der wereld, en hun vreugde zal voor [f]eeuwig overvloedig zijn.

13*a* GS Verlossingsplan.
b LV 138:14–19. GS Paradijs.
c Alma 11:43.
d GS Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
e GS Volmaakt.
f LV 130:18–19.
14*a* Mos. 3:25; Alma 5:18.
b GS Schuld.
c Mrm. 9:5.
d Spr. 31:25.
e GS Zuiver, zuiverheid.
f LV 109:76.
g GS Rechtvaardig, rechtvaardigen, rechtvaardigheid.
15*a* GS Oordeel, laatste.
b Ps. 19:9; 2 Ne. 30:9.
16*a* 1 Kon. 8:56; LV 1:38; Moz. 1:4.
b LV 56:11.
c GS Vuil, vuiligheid.
d 1 Ne. 15:33–35; Alma 7:21; Mrm. 9:14; LV 88:35.
e GS Duivel.
f Mos. 27:28.
g Op. 21:8; 2 Ne. 28:23; LV 63:17.
17*a* GS Gerechtigheid.
18*a* GS Heilige.
b Luc. 14:27.
c GS Verhoging.
d LV 45:58; 84:38.
e Alma 13:3.
f GS Eeuwig leven.

19 O, de grootheid van de barmhartigheid van onze God, de Heilige Israëls! Want Hij [a]bevrijdt zijn heiligen van dat [b]verschrikkelijke monster, de duivel, en van de dood en de [c]hel, en van die poel van vuur en zwavel, die eindeloze kwelling is.

20 O, hoe groot is de [a]heiligheid van onze God! Want Hij [b]weet alle dingen, en er is niets of Hij weet het.

21 En Hij komt in de wereld om alle mensen te [a]redden, indien zij naar zijn stem willen luisteren; want zie, Hij doorstaat de [b]pijnen van alle mensen, ja, de pijnen van ieder levend schepsel, van zowel mannen als vrouwen als kinderen, die behoren tot het geslacht van [c]Adam.

22 En Hij doorstaat dit om alle mensen de opstanding deelachtig te laten worden, opdat allen voor Hem zullen staan op die grote dag, de dag des oordeels.

23 En Hij gebiedt alle mensen zich te [a]bekeren en zich in zijn naam te laten [b]dopen, met volmaakt geloof in de Heilige Israëls, anders kunnen zij niet worden behouden in het koninkrijk Gods.

24 En indien zij zich niet bekeren en niet in zijn [a]naam geloven en zich niet in zijn naam laten dopen en niet [b]tot het einde volharden, dan moeten zij worden [c]verdoemd, want de Here God, de Heilige Israëls, heeft het gesproken.

25 Welnu, Hij heeft een [a]wet gegeven; en waar [b]geen wet is gegeven, is geen straf; en waar geen straf is, is geen veroordeling; en waar geen veroordeling is, hebben de barmhartigheden van de Heilige Israëls aanspraak op hen wegens de verzoening; want zij worden door zijn macht bevrijd.

26 Want de [a]verzoening voldoet aan de eisen die zijn [b]gerechtigheid stelt aan allen wie de [c]wet niet is [d]gegeven, zodat zij worden bevrijd van dat verschrikkelijke monster, de dood en de hel, en van de duivel en de poel van vuur en zwavel, die eindeloze kwelling is; en zij worden teruggebracht bij die God die hun de [e]levensadem heeft gegeven, die de Heilige Israëls is.

27 Maar wee hem wie de [a]wet is gegeven, ja, die alle geboden Gods heeft, zoals wij, en die ze overtreedt, en die de dagen van

19*a* LV 108:8.
b 1 Ne. 15:35.
c GS Hel.
20*a* GS Heiligheid.
b Alma 26:35; LV 38:2.
21*a* GS Heil.
b LV 18:11; 19:18.
c GS Adam.
23*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b GS Doop, dopen.
24*a* GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
b GS Volharden.
c GS Verdoemenis.
25*a* Jakobus 4:17.
GS Wet.
b Rom. 4:15; 2 Ne. 2:13; Alma 42:12–24.
GS Verantwoordelijk, verantwoordelijkheid, verantwoorden, verantwoording.
26*a* 2 Ne. 2:10; Alma 34:15–16.
GS Verzoenen, verzoening.
b GS Gerechtigheid.
c Mos. 15:24; LV 137:7.
d Mos. 3:11.
e Gen. 2:7; LV 93:33; Abr. 5:7.
27*a* Luc. 12:47–48.

zijn proeftijd verspilt, want zijn toestand is verschrikkelijk!

28 O, dat geslepen [a]plan van de boze! O, de [b]zelfingenomenheid en de zwakheden en de dwaasheid der mensen! Wanneer zij [c]geleerd zijn, menen zij [d]wijs te zijn en luisteren zij niet naar de [e]raad Gods, want zij schuiven die opzij in de veronderstelling het zelf wel te weten; daarom is hun wijsheid dwaasheid en hun van geen nut. En zij zullen verloren gaan.

29 Maar geleerd zijn is goed indien zij naar de [a]raadgevingen Gods [b]luisteren.

30 Maar wee de [a]rijken die rijk zijn met betrekking tot de dingen der wereld; want omdat zij rijk zijn, verachten zij de [b]armen en vervolgen zij de zachtmoedigen, en is hun hart op hun schatten gesteld; daarom is hun schat hun god. En zie, hun schat zal ook met hen vergaan.

31 En wee de doven die niet willen [a]horen, want zij zullen verloren gaan.

32 Wee de blinden die niet willen zien, want ook zij zullen verloren gaan.

33 Wee de onbesnedenen van hart, want ten laatsten dage zal een besef van hun ongerechtigheden hen treffen.

34 Wee de [a]leugenaar, want hij zal in de [b]hel worden neergeworpen.

35 Wee de moordenaar die met voorbedachten rade [a]doodt, want hij zal [b]sterven.

36 Wee hun die [a]hoererij bedrijven, want zij zullen in de hel worden neergeworpen.

37 Ja, wee hun die [a]afgoden aanbidden, want de duivel aller duivels schept behagen in hen.

38 En, tenslotte, wee allen die in hun zonden sterven, want zij zullen tot God [a]terugkeren en zijn aangezicht aanschouwen en in hun zonden verblijven.

39 O mijn geliefde broeders, bedenkt hoe verschrikkelijk het is tegen die heilige God te overtreden, en ook hoe verschrikkelijk het is te zwichten voor de verlokkingen van die [a]geslepen bedrieger. Bedenkt dat [b]vleselijk gezind zijn de [c]dood en geestelijk gezind zijn het [d]eeuwige [e]leven is.

40 O mijn geliefde broeders, neigt uw oor naar mijn woorden. Denkt aan de grootheid

28*a* Alma 28:13.
b GS IJdel, ijdelheid.
c Luc. 16:15; 2 Ne. 26:20; 28:4, 15.
d Spr. 14:6; Jer. 8:8–9; Rom. 1:22. GS Hoogmoed; Wijsheid.
e Alma 37:12. GS (Aan)raden, raad geven.

29*a* Jakob 4:10.
b 2 Ne. 28:26.

30*a* Luc. 12:34; 1 Tim. 6:10; LV 56:16.
b GS Arm, armen.

31*a* Ez. 33:30–33; Matt. 11:15; Mos. 26:28; LV 1:2, 11, 14; Moz. 6:27.

34*a* Spr. 19:9. GS Eerlijk, eerlijkheid; Liegen.
b GS Hel.

35*a* Ex. 20:13; Mos. 13:21.
b GS Doodstraf.

36*a* 3 Ne. 12:27–29. GS Kuisheid.

37*a* GS Afgoderij.

38*a* Alma 40:11, 13.

39*a* 2 Ne. 28:20–22; 32:8; Mos. 2:32; 4:14; Alma 30:53.
b Rom. 8:6. GS Vleselijk.
c GS Dood, geestelijke.
d Spr. 11:19.
e GS Eeuwig leven.

van de Heilige Israëls. Zegt niet dat ik harde dingen heb gesproken over u, want indien gij dat doet, beschimpt gij de [a]waarheid; want ik heb de woorden van uw Maker gesproken. Ik weet dat de woorden van de waarheid [b]streng zijn tegen alle onreinheid; maar de rechtvaardigen vrezen ze niet, want zij hebben de waarheid lief en blijven onverwrikt.

41 Welnu dan, mijn geliefde broeders, [a]komt tot de Heer, de Heilige. Bedenkt dat zijn wegen rechtvaardig zijn. Zie, het [b]pad voor de mens is [c]smal, maar het ligt recht voor hem uit en de [d]poortwachter is de Heilige Israëls; en Hij heeft daar geen knecht in dienst gesteld; en er is geen andere weg dan door de poort; want Hij kan niet worden misleid, aangezien Here God zijn naam is.

42 En wie ook klopt, hem zal Hij opendoen; en de [a]wijzen en de geleerden en de rijken die [b]opgeblazen zijn wegens hun geleerdheid en hun wijsheid en hun rijkdommen — ja, zij zijn het die Hij versmaadt; en tenzij zij deze dingen van zich afwerpen en zichzelf [c]dwazen voor het aangezicht van God achten en afdalen in de diepste [d]ootmoed, zal Hij hun niet opendoen.

43 Maar de dingen der wijzen en verstandigen zullen voor eeuwig voor hen [a]verborgen blijven — ja, dat geluk dat de heiligen is bereid.

44 O mijn geliefde broeders, denkt aan mijn woorden. Zie, ik leg mijn klederen af en schud ze voor u uit; ik bid de God van mijn heil mij met zijn [a]allesdoordringend oog te bezien; daarom zult gij ten laatsten dage, wanneer alle mensen naar hun werken zullen worden geoordeeld, weten dat de God Israëls er getuige van was dat ik uw [b]ongerechtigheden van mijn ziel heb afgeschud, en dat ik smetteloos voor Hem sta en [c]vrij ben van uw bloed.

45 O mijn geliefde broeders, keert u af van uw zonden; schudt de [a]ketenen af van hem die u wil vastbinden; komt toch tot die God die de [b]Rots van uw redding is.

46 Bereidt uw ziel voor op die heerlijke dag, ja, de dag des [a]oordeels, waarop de rechtvaardigen [b]recht zal worden gedaan, opdat gij niet ineenkrimpt van verschrikkelijke angst; opdat gij niet een volmaakte herinnering aan uw

40*a* GS Waarheid.
b 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 28:28; 33:5.
41*a* 1 Ne. 6:4; Jakob 1:7; Omni 1:26; Mro. 10:30–32.
b 2 Ne. 31:17–21; Alma 37:46; LV 132:22, 25.
c Luc. 13:24; 2 Ne. 33:9; Hel. 3:29–30.
d 2 Ne. 31:9, 17–18; 3 Ne. 14:13–14; LV 43:7; 137:2.
42*a* Matt. 11:25.
b GS Hoogmoed.
c 1 Kor. 3:18–21.
d GS Nederig, nederigheid, vernederen.
43*a* 1 Kor. 2:9–16.
44*a* Jakob 2:10.
b Jakob 1:19.
c Jakob 2:2; Mos. 2:28.
45*a* 2 Ne. 28:22; Alma 36:18.
b GS Rots.
46*a* GS Oordeel, laatste.
b GS Gerechtigheid.

verschrikkelijke [c]schuld zult hebben en wordt gedrongen uit te roepen: Heilig, heilig zijn uw oordelen, o Here God, [d]Almachtige — maar ik ken mijn schuld; ik heb uw wet overtreden, en het zijn mijn eigen overtredingen; en de duivel heeft mij in zijn bezit gekregen, zodat ik een prooi ben van zijn verschrikkelijke ellende.

47 Maar zie, mijn broeders, is het noodzakelijk dat ik u tot het besef breng van de verschrikkelijke werkelijkheid van deze dingen? Zou ik uw ziel verscheuren indien uw zinnen zuiver waren? Zou ik u zo duidelijk toespreken, volgens de duidelijkheid van de waarheid, indien gij van de zonde waart bevrijd?

48 Zie, indien gij heilig waart, zou ik tot u spreken over heiligheid; maar omdat gij niet heilig zijt en mij als leraar beschouwt, moet ik u wel de gevolgen van de [a]zonde [b]leren.

49 Zie, mijn ziel verafschuwt de zonde en mijn hart schept behagen in de rechtvaardigheid; en ik zal de heilige naam van mijn God [a]loven.

50 Komt, mijn broeders, al wie dorsten, komt tot de [a]wateren; en wie geen geld heeft, komt kopen en eten; ja, komt wijn en melk kopen zonder [b]geld en zonder prijs.

51 Welnu, besteedt geen geld aan wat geen waarde heeft, noch uw [a]arbeid aan wat niet bevredigen kan. Luistert aandachtig naar mij en denkt aan de woorden die ik heb gesproken; en komt tot de Heilige Israëls en [b]vergast u aan hetgeen niet vergaat noch kan bederven, en laat uw ziel zich verlustigen in het vette.

52 Zie, mijn geliefde broeders, denkt aan de woorden van uw God; bidt voortdurend tot Hem bij dag en brengt zijn heilige naam [a]dank bij nacht. Laat uw hart zich verheugen.

53 En zie hoe groot de [a]verbonden des Heren zijn en hoe groot zijn goedgunstigheid jegens de mensenkinderen is; en wegens zijn grootheid en zijn genade en [b]barmhartigheid heeft Hij ons beloofd dat ons nageslacht niet volkomen zal worden vernietigd naar het vlees, maar dat Hij het zal bewaren; en in toekomstige geslachten zal het een rechtvaardige [c]tak van het huis Israëls worden.

54 En nu, mijn broeders, zou ik nog meer tot u willen spreken, maar het overige van mijn woorden zal ik u morgen verkondigen. Amen.

HOOFDSTUK 10

De Joden zullen hun God kruisigen — Zij zullen worden verstrooid

46*c* Mos. 3:25.
d 1 Ne. 1:14; Moz. 2:1.
48*a* GS Zonde.
b Alma 37:32.
49*a* 1 Ne. 18:16.
50*a* GS Levend water.
b Alma 42:27.
51*a* Jes. 55:1–2.
b 2 Ne. 31:20; 32:3; 3 Ne. 12:6.
52*a* GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
53*a* GS Verbond.
b GS Barmhartig, barmhartigheid.
c GS Wijngaard des Heren.

totdat zij in Hem beginnen te geloven — Amerika zal een land van vrijheid zijn waar geen koning zal heersen — Verzoen u met God en verwerf het heil door zijn genade. Ongeveer 599–545 v.C.

En nu, mijn geliefde broeders, spreek ik, Jakob, wederom tot u aangaande deze rechtvaardige [a]tak waarover ik heb gesproken.

2 Want zie, de [a]beloften die wij hebben verkregen, zijn beloften aan ons naar het vlees; welnu, hoewel mij is getoond dat velen van onze kinderen wegens ongeloof zullen omkomen in het vlees, zal God toch jegens velen barmhartig zijn; en onze kinderen zullen worden teruggebracht om tot datgene te komen wat hun de ware kennis van hun Verlosser zal geven.

3 Welnu, zoals ik u heb gezegd, moet wel zo zijn dat Christus — want in de afgelopen nacht heeft de [a]engel mij gezegd dat dat zijn naam zou zijn — [b]onder de Joden komt, onder hen die het slechtste deel van de wereld vormen; en zij zullen Hem [c]kruisigen — want zo moet het onze God geschieden, en er is geen andere natie op aarde die zijn [d]God zou [e]kruisigen.

4 Want indien die machtige [a]wonderen onder andere natiën werden verricht, zouden zij zich bekeren en weten dat Hij hun God is.

5 Maar ten gevolge van [a]priesterlisten en ongerechtigheden zullen zij die in Jeruzalem zijn, hun hals tegen Hem verstarren, zodat Hij wordt gekruisigd.

6 Welnu, wegens hun ongerechtigheden zullen verwoestingen, hongersnoden, pestilentiën en bloedvergieten hen treffen; en zij die niet worden vernietigd, zullen onder alle natiën worden [a]verstrooid.

7 Maar zie, aldus zegt de [a]Here God: [b]Wanneer de dag komt dat zij in Mij geloven, dat Ik Christus ben, dan heb Ik Mij jegens hun vaderen ertoe verbonden dat zij in het vlees, op aarde, zullen worden teruggebracht naar hun erflanden.

8 En het zal geschieden dat zij vanuit hun langdurige verstrooiing worden [a]bijeenvergaderd uit de [b]eilanden der zee en uit de vier delen der aarde; en de natiën van de andere volken zullen groot zijn in mijn ogen, zegt God, doordat zij hen [c]naar hun erflanden brengen.

9 [a]Ja, de koningen van de andere volken zullen hen tot voedstervaders zijn en hun

10 1*a* 1 Ne. 15:12–16; 2 Ne. 3:5; Jakob 5:43–45.
2*a* 1 Ne. 22:8; 3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.
3*a* 2 Ne. 25:19; Jakob 7:5; Mro. 7:22.
b gs Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
c 1 Ne. 11:33; Mos. 3:9; LV 45:52–53.
d 1 Ne. 19:10.
e Luc. 23:20–24.
4*a* gs Wonder.
5*a* Luc. 22:2.
gs Priesterlisten.
6*a* 1 Ne. 19:13–14.
gs Israël—De verstrooiing van Israël.
7*a* gs Heer.
b 2 Ne. 25:16–17.
8*a* gs Israël—De verstrooiing van Israël.
b 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22; LV 133:8.
c 1 Ne. 22:8.
9*a* Jes. 49:22–23.

vorstinnen zullen zoogsters worden; groot zijn daarom de [b]beloften des Heren aan de andere volken, want Hij heeft het gesproken, en wie kan tegenspreken?

10 Maar zie, dit land, heeft God gezegd, zal u een erfland zijn, en de [a]andere volken zullen in het land worden gezegend.

11 En dit land zal een land van [a]vrijheid zijn voor de andere volken, en er zullen geen [b]koningen in het land zijn, die zich over de andere volken zullen verheffen.

12 En Ik zal dit land sterk maken tegen alle andere natiën.

13 En hij die Zion [a]bestrijdt, zal [b]omkomen, zegt God.

14 Want hij die een koning tegen Mij doet opstaan, zal omkomen, want Ik, de Heer, de [a]Koning des hemels, zal hun Koning zijn, en Ik zal voor eeuwig een [b]licht zijn voor hen die mijn woorden horen.

15 Welnu, om deze reden, dat mijn [a]verbonden zullen worden vervuld, die Ik met de mensenkinderen heb gesloten, hetgeen Ik met hen zal doen terwijl zij in het vlees zijn, moet Ik de [b]geheime werken van [c]duisternis en van moord en van gruwelen wel vernietigen.

16 Daarom zal hij die [a]Zion bestrijdt, zowel Jood als andere, zowel slaaf als vrij man, zowel man als vrouw, omkomen; want [b]zij zijn het die de hoer der gehele aarde zijn; want [c]zij die [d]niet voor Mij zijn, zijn [e]tegen Mij, zegt onze God.

17 Want Ik zal mijn beloften, die Ik de mensenkinderen heb gedaan, [a]gestand doen; dat zal Ik voor hen doen terwijl zij in het vlees zijn —

18 welnu, mijn geliefde broeders, aldus zegt onze God: Ik zal uw nageslacht door de hand van de andere volken benauwen; niettemin zal Ik het hart van de [a]andere volken verzachten, zodat zij als een vader voor hen zullen zijn; daarom zullen de andere volken worden [b]gezegend en onder het huis Israëls [c]gerekend.

19 Ik zal dit land voor eeuwig [a]wijden aan uw nageslacht, en aan hen die onder uw nageslacht zullen worden gerekend, als hun erfland; want het is een land dat boven alle andere landen verkieslijk is, zegt God tot mij; daarom wil Ik dat alle

9*b* 1 Ne. 22:8–9; LV 3:19–20.
10*a* 2 Ne. 6:12.
11*a* GS Vrij, vrijheid.
b Mos. 29:31–32.
13*a* 1 Ne. 22:14, 19.
b Jes. 60:12.
14*a* Alma 5:50; LV 38:21–22; 128:22–23; Moz. 7:53.
b GS Licht, licht van Christus.
15*a* GS Verbond.
b Hel. 3:23.
GS Geheime verenigingen.
c GS Duisternis, geestelijke.
16*a* GS Zion.
b 1 Ne. 13:4–5.
c 1 Ne. 14:10.
d 1 Ne. 22:13–23; 2 Ne. 28:15–32; 3 Ne. 16:8–15; Ether 2:9.
e Matt. 12:30.
17*a* LV 1:38.
18*a* Luc. 13:28–30; LV 45:7–30.
b Ef. 3:6.
c Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 14:1–2; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; 30:2; Abr. 2:9–11.
19*a* 2 Ne. 3:2.

mensen die erin wonen Mij aanbidden, zegt God.

20 En nu, mijn geliefde broeders, aangezien onze barmhartige God ons zulk een grote kennis omtrent deze dingen heeft geschonken, laten wij Hem indachtig zijn en onze zonden verzaken en het hoofd niet laten hangen, want wij zijn niet verworpen; weliswaar zijn wij uit ons erfland [a]verdreven, maar wij zijn naar een [b]beter land geleid, want de Heer heeft de zee tot ons [c]pad gemaakt, en wij bevinden ons op een [d]eiland der zee.

21 Groot zijn echter de beloften des Heren aan hen die zich op de [a]eilanden der zee bevinden; welnu, aangezien er over eilanden wordt gesproken, moeten er wel meer zijn dan alleen dit, en ook die worden door onze broeders bewoond.

22 Want zie, de Here God heeft van tijd tot tijd uit het huis Israëls [a]weggeleid, naar zijn wil en welbehagen. En nu, zie, de Heer gedenkt allen die zijn afgebroken, daarom gedenkt Hij ook ons.

23 Daarom, weest goedsmoeds en bedenkt dat gij [a]vrij zijt om naar eigen inzicht te [b]handelen: om de weg te [c]kiezen van de eeuwigdurende dood of de weg van het eeuwige leven.

24 Welnu, mijn geliefde broeders, verzoent u met de wil van God en niet met de wil van de duivel en het vlees; en bedenkt, wanneer gij met God zijt verzoend, dat gij alleen in en door de [a]genade Gods wordt [b]behouden.

25 Welnu, moge God u opwekken uit de dood door de kracht der opstanding, en ook uit de eeuwigdurende dood door de kracht der [a]verzoening, opdat gij in het eeuwige koninkrijk Gods zult worden ontvangen, opdat gij Hem zult loven dankzij de goddelijke genade. Amen.

HOOFDSTUK 11

Jakob zag zijn Verlosser — De wet van Mozes is een zinnebeeld van Christus en bewijst dat Hij zal komen. Ongeveer 559–545 v.C.

En nu, [a]Jakob sprak destijds nog veel meer dingen tot mijn volk; ik heb echter alleen deze dingen laten [b]opschrijven, want de dingen die ik heb geschreven zijn mij voldoende.

2 En nu schrijf ik, Nephi, nog meer van de woorden van [a]Jesaja, want mijn ziel verlustigt zich in zijn woorden. Want ik zal zijn woorden op mijn volk toepassen, en ik zal ze onder al mijn kinderen doen uitgaan, want hij heeft voorwaar mijn [b]Verlosser gezien, evenals ik Hem heb gezien.

20*a* 1 Ne. 2:1–4.
b 1 Ne. 2:20.
GS Beloofd land.
c 1 Ne. 18:5–23.
d Jes. 11:10–12.
21*a* 1 Ne. 19:15–16; 22:4.
22*a* 1 Ne. 22:4.
23*a* GS Keuzevrijheid.
b 2 Ne. 2:16.
c Deut. 30:19.
24*a* GS Genade.
b GS Heil.
25*a* GS Verzoenen, verzoening.
11 1*a* 2 Ne. 6:1–10.
b 2 Ne. 31:1.
2*a* 3 Ne. 23:1.
b GS Verlosser.

3 En mijn broeder, Jakob, heeft Hem ook [a]gezien evenals ik Hem heb gezien; welnu, ik zal hun woorden onder mijn kinderen doen uitgaan om hun te bewijzen dat mijn woorden waar zijn. Welnu, door de woorden van [b]drie, heeft God gezegd, zal Ik mijn woord doen vaststaan. Niettemin zendt God meer getuigen en bewijst Hij al zijn woorden.

4 Zie, mijn ziel verlustigt zich erin de waarheid van de [a]komst van Christus aan mijn volk te [b]bewijzen; want met dat doel is de [c]wet van Mozes gegeven; en alle dingen die de mens vanaf het begin der wereld door God zijn gegeven, zijn een zinnebeeld van Hem.

5 En ook verlustigt mijn ziel zich in de [a]verbonden des Heren, die Hij met onze vaderen heeft gesloten; ja, mijn ziel verlustigt zich in zijn genade, en in zijn gerechtigheid, en macht, en barmhartigheid in het grote en eeuwige plan van de bevrijding van de dood.

6 En mijn ziel verlustigt zich erin mijn volk te bewijzen dat, [a]tenzij Christus komt, alle mensen verloren moeten gaan.

7 Want indien er [a]geen Christus is, is er geen God; en indien er geen God is, zijn wij niet, want er had geen [b]schepping kunnen zijn. Maar er is wél een God en Hij is Christus, en Hij komt in de volheid van zijn eigen tijd.

8 En nu schrijf ik enige woorden op van Jesaja, opdat wie ook van mijn volk deze woorden onder ogen krijgen, hun hart zullen verheffen en verblijd zullen zijn voor alle mensen. Welnu, dit zijn de woorden en gij kunt ze op uzelf en op alle mensen toepassen.

HOOFDSTUK 12

Jesaja ziet de tempel in de laatste dagen, de vergadering van Israël en het oordeel en de vrede van het millennium — De hooghartigen en goddelozen zullen bij de wederkomst worden vernederd — Vergelijk Jesaja 2. Ongeveer 559–545 v.C.

Het woord dat [a]Jesaja, de zoon van Amoz, heeft [b]gezien over Juda en Jeruzalem.

2 En het zal geschieden in het laatste der dagen, wanneer de [a]berg van het [b]huis des Heren zal vaststaan op de top der [c]bergen en verheven zal zijn boven

3*a* 2 Ne. 2:3; Jakob 7:5.
b 2 Ne. 27:12; Ether 5:2–4; LV 5:11.
4*a* Jakob 4:5; Jarom 1:11; Alma 25:15–16; Ether 12:19.
b 2 Ne. 31:2.
c 2 Ne. 5:10.
5*a* GS Abraham, verbond van.
6*a* Mos. 3:15.
7*a* 2 Ne. 2:13.
b GS Scheppen, schepping.

12 1*a* Jesaja 2–14 wordt vanuit de koperen platen door Nephi aangehaald in 2 Ne. 12–24; de bewoording is enigszins anders, hetgeen aandacht verdient.
b HEBR. *khazah*, hetgeen betekent 'voor zich zien'. Jesaja ontving deze boodschap van de Heer door middel van een visioen.
2*a* Joël 3:17.
GS Zion.
b GS Tempel, huis des Heren.
c LV 49:25.

de heuvelen, en alle natiën zullen derwaarts heenstromen.

3 En vele volken zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs; en Hij zal ons leren aangaande zijn wegen, en wij zullen in zijn paden [a]wandelen; want uit Zion zal de [b]wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.

4 En Hij zal [a]richten onder de natiën en vele volken berispen; en zij zullen hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen — geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen nooit meer oorlog leren.

5 O huis van Jakob, komt en laten wij wandelen in het licht des Heren; ja, komt, want gij zijt allen [a]afgedwaald, eenieder tot zijn goddeloze wegen.

6 Voorwaar, o Heer, Gij hebt uw volk, het huis van Jakob, verlaten, omdat het geheel [a]vervuld is van het Oosten en naar waarzeggers luistert, zoals de [b]Filistijnen; en zij [c]scheppen behagen in de kinderen van buitenlanders.

7 Hun land is ook vol zilver en goud, en aan hun schatten is geen einde; ook is hun land vol paarden, en aan hun wagens is geen einde;

8 ook is hun land vol [a]afgoden: voor het werk van eigen handen, voor wat eigen vingers hebben gemaakt, buigen zij zich neer.

9 En de gemene man buigt zich [a]niet en de aanzienlijke vernedert zich niet; daarom, vergeef het hun niet.

10 O gij goddelozen, gaat in de rotskloven en [a]verbergt u in het stof, want de vreze des Heren en de luister van zijn majesteit zullen u slaan.

11 En het zal geschieden dat de verwaten blikken der mensen worden vernederd en de trots der mannen wordt neergebogen; en de Heer alleen is te dien dage verheven.

12 Want de [a]dag van de Heer der heerscharen komt spoedig over alle natiën, ja, over elke; ja, over de [b]hoogmoedige en trotse, en over elkeen die zich verheft, en hij zal vernederd worden.

13 Ja, en de dag des Heren zal komen over alle ceders van de Libanon, want zij zijn hoog en verheven; en over alle eiken van Basan;

14 en over alle hoge bergen en over alle heuvels en over alle natiën die zich hebben verheven, en over elk volk;

3*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b HEBR. leer. GS Evangelie.
4*a* 2 Ne. 21:2–9.
5*a* 2 Ne. 28:14; Mos. 14:6; Alma 5:37.
6*a* I.E. vervuld, voorzien van leringen, afwijkende overtuigingen. Ps. 106:35.
b GS Filistijnen.
c HEBR. de handen ineenslaan met, of een verbond sluiten met.
8*a* GS Afgoderij.
9*a* I.E. voor God; in plaats daarvan aanbidt hij afgoden.
10*a* Alma 12:14.
12*a* GS Wederkomst van Jezus Christus.
b Mal. 4:1; 2 Ne. 23:11; LV 64:24.

15 en over elke hoge toren en over elke versterkte muur;
16 en over alle schepen van de [a]zee en over alle schepen van Tarsis en over alle aangename taferelen.
17 En de verwatenheid der mensen zal worden neergebogen en de trots der mannen vernederd; en de Heer alleen is te [a]dien dage verheven.
18 En de afgoden zal Hij geheel doen vergaan.
19 En zij zullen kruipen in de spelonken der rotsen, en in de holen van de grond, want de vreze des Heren zal over hen komen en de luister van zijn majesteit zal hen slaan, wanneer Hij opstaat om de aarde vreselijk te doen beven.
20 Te dien dage zal de mens zijn zilveren en gouden afgoden, die hij had gemaakt om zich daarvoor neer te buigen, voor de mollen en de vleermuizen werpen;
21 om in de rotsholten en in de bergspleten te vluchten, want de vreze des Heren zal over hen komen en de luister van zijn majesteit zal hen slaan, wanneer Hij opstaat om de aarde vreselijk te doen beven.
22 Laat toch af van de [a]mens, wiens adem in zijn neusgaten is, want waarin is hij te achten?

HOOFDSTUK 13

Juda en Jeruzalem zullen voor hun ongehoorzaamheid worden gestraft — De Heer gaat in het gericht met zijn volk en oordeelt het — De dochters van Zion worden vervloekt en gekweld wegens hun wereldsgezindheid — Vergelijk Jesaja 3. Ongeveer 559–545 v.C.

Voorwaar, zie, de Heer, de Heer der heerscharen, neemt steun en stut uit Jeruzalem, en uit Juda, weg: en elke stut van brood en elke steun van water;
2 de held en de krijgsman, de rechter en de profeet en de verstandige en de oudste;
3 de hoofdman over vijftig en de aanzienlijke, en de raadsheer, en de geslepen kunstenaar en de bezwerende spreker.
4 En knapen zal Ik hun tot vorsten geven en zuigelingen zullen over hen heersen.
5 En de mensen zullen worden verdrukt, eenieder door een ander, en eenieder door zijn naaste; de knaap zal hooghartig zijn tegen de oude, en de verachte tegen de geëerde.
6 Wanneer een man zijn broeder uit het huis van zijn vader zal aangrijpen en zeggen: Gij hebt een mantel, wees onze aanvoerder en laat deze [a]puinhoop niet onder uw hoede zijn —

16*a* De Griekse (Septuagint) versie bevat een zinsnede die de Hebreeuwse ontbeert, en omgekeerd; maar 2 Ne. 12:16 vermeldt beide. Ps. 48:7; Ez. 27:25.
17*a* i.e. de dag van de komst van de Heer in heerlijkheid.
22*a* i.e. houd op te vertrouwen op de sterfelijke mens; hij heeft weinig macht vergeleken met God. Moz. 1:10.
13 6*a* Jes. 3:6.

7 te dien dage zal hij zweren, zeggende: Ik wil geen [a]heelmeester zijn, want in mijn huis is brood noch mantel; stel mij niet aan tot aanvoerder over het volk.

8 Want Jeruzalem is [a]verwoest en Juda is [b]gevallen, omdat hun woorden en hun daden tegen de Heer zijn geweest, om de ogen van zijn heerlijkheid te tarten.

9 De aanblik van hun gelaat getuigt tegen hen en verkondigt dat hun zonde als die van [a]Sodom is, en zij kunnen die niet verbergen. Wee hun ziel, want zij hebben zichzelf onheil berokkend!

10 Zegt de rechtvaardigen dat het [a]wel met hen is; want zij zullen de vrucht van hun daden eten.

11 Wee de goddelozen, want zij zullen verloren gaan; want het werk van hun handen zal hun worden vergolden!

12 De tirannen van mijn volk zijn kinderen, en vrouwen overheersen het. O mijn volk, uw [a]leiders doen u dwalen en verwoesten de loop van uw paden.

13 De Heer maakt Zich gereed om zijn [a]rechtsgeding te voeren en Hij staat klaar om het volk te richten.

14 De Heer zal in het gericht gaan met de oudsten en de [a]vorsten van zijn volk; want gij hebt de [b]wijngaard verteerd en de [c]buit van de [d]armen is in uw huizen.

15 Wat bezielt u? Gij vertrapt mijn volk en vermaalt het aangezicht van de armen, spreekt de Here God der heerscharen.

16 Bovendien zegt de Heer: Omdat de dochters van Zion verwaten zijn en rondlopen met gerekte hals en lonkende ogen, omdat zij met trippelende gang wandelen en hun voetringen laten rinkelen,

17 zo zal de Heer de schedel der dochters van Zion schurftig maken en de Heer zal hun schaamte ontbloten.

18 Te dien dage zal de Heer wegnemen de pronk van hun rinkelende sieraden, en [a]kapjes en maantjes;

19 de kettingen en de armbanden en de [a]halsdoeken;

20 de hoofddeksels en de beensieraden en de hoofdbanden en de reuktabletten en de oorringen;

21 de ringen en de neussieraden;

22 de feestgewaden en de mantels en de hoofddoeken en de krulpennen;

7*a* HEBR. een verbinder (van wonden); I.E. ik kan uw problemen niet oplossen.
8*a* Jer. 9:11.
b Klaagl. 1:3.
9*a* Gen. 19:1, 4–7, 24–25. GS Homoseksualiteit.
10*a* Deut. 12:28.
12*a* Jes. 9:16.
13*a* HEBR. slag te leveren. Micha 6:2; LV 45:3–5.
14*a* HEBR. heersers of leiders.
b Jes. 5:7.
c I.E. achtergehouden winst.
d 2 Ne. 28:12–13.
18*a* Mogelijkerwijs haarnetjes. Er is niet altijd overeenstemming over de aard van de vrouwelijke sieraden die in de verzen 18–23 worden genoemd.
19*a* HEBR. sluiers.

23 de [a]spiegels en het fijne linnen en de hoofdtooi en de sluiers.

24 En het zal geschieden dat er in plaats van een zoete geur stank zal zijn; in plaats van een gordel een [a]scheur; in plaats van haarvlechten kaalheid; in plaats van een pronkgewaad omgording met een rouwkleed; een [b]brandmerk in plaats van schoonheid.

25 Uw mannen zullen vallen door het zwaard en uw helden in de strijd.

26 En haar poorten zullen jammeren en treuren; en zij zal verlaten zijn en ter aarde neerzitten.

HOOFDSTUK 14

Zion en haar dochters zullen in het millennium worden verlost en gereinigd — Vergelijk Jesaja 4. Ongeveer 559–545 v.C.

En te dien dage zullen zeven vrouwen één man aangrijpen, zeggende: Ons eigen brood willen wij eten en ons eigen kleed aantrekken; laat ons slechts uw naam dragen om onze [a]smaad weg te nemen.

2 Te dien dage zal [a]wat de Heer doet uitspruiten schoon en heerlijk zijn, en de vrucht des lands voortreffelijk en aangenaam voor de ontkomenen van Israël.

3 En het zal geschieden dat wie overgebleven is in Zion en overgelaten in Jeruzalem, heilig zal heten, ieder die in Jeruzalem ten leven is opgeschreven —

4 [a]wanneer de Heer het vuil der dochters van Zion zal hebben [b]afgewassen en het bloed van Jeruzalem uit haar midden zal hebben verwijderd door de geest van gericht en de geest van [c]verbranding.

5 En de Heer zal over elke woning van de berg Zion en over haar samenkomsten, des daags een [a]wolk en rook scheppen en des nachts een schijnsel van vlammend vuur; want over alle heerlijkheid van Zion zal een beschutting zijn.

6 En er zal een tabernakel zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte, en tot een [a]schuilplaats en een toevlucht tegen storm en regen.

HOOFDSTUK 15

De wijngaard des Heren, ofwel Israël, zal woest worden en zijn volk zal worden verstrooid — In hun afvallige en verstrooide toestand zullen er rampspoeden over hen komen — De Heer zal een banier opheffen en Israël vergade-

23*a* OF doorzichtige kleding.
24*a* HEBR. lompen.
b OF een teken van slavernij.
14 1*a* I.E. het stigma van ongehuwd en kinderloos zijn.
2*a* Jes. 60:21; 2 Ne. 3:5; Jakob 2:25.
4*a* I.E. wanneer de Heer de aarde heeft gereinigd.
b GS Wassen, gewassen, wassingen.
c Mal. 3:2–3; 4:1.
5*a* Ex. 13:21.
6*a* Jes. 25:4; LV 115:6.

ren — Vergelijk Jesaja 5. Ongeveer 559–545 v.C.

En dan zal ik mijn geliefde een [a]lied over mijn beminde zingen, over zijn wijngaard. Mijn geliefde heeft een wijngaard op een zeer vruchtbare heuvel.

2 En Hij omheinde hem en zuiverde hem van stenen en beplantte hem met de edelste [a]wijnstokken en bouwde daarin een toren, en hieuw ook een perskuip daarin uit; en Hij verwachtte dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij bracht wilde druiven voort.

3 Nu dan, inwoners van Jeruzalem en mannen van Juda, Ik bid u, spreekt toch recht tussen Mij en mijn wijngaard.

4 Wat was er nog aan mijn wijngaard te doen, dat Ik er niet aan heb gedaan? Welnu, toen Ik verwachtte dat hij goede druiven zou voortbrengen, bracht hij wilde druiven voort.

5 Welaan, Ik zal u zeggen wat Ik met mijn wijngaard ga doen: Ik zal zijn doornhaag [a]wegnemen, en deze zal worden verteerd; en Ik zal zijn muur afbreken, en deze zal worden vertrapt;

6 en Ik zal hem tot een wildernis maken; hij zal gesnoeid noch omgespit worden; maar er zullen [a]distels en dorens opschieten; ook zal Ik de wolken gebieden dat zij op hem [b]geen regen doen regenen.

7 Want de [a]wijngaard van de Heer der heerscharen is het huis Israëls, en de mannen van Juda zijn het gewas waarin Hij vreugde heeft; en Hij verwachtte goed bestuur, en zie: verdrukking; rechtsbetrachting, maar zie: een jammerklacht.

8 Wee hun die [a]huis aan huis voegen, totdat er geen plaats meer is, zodat zij in het midden des lands [b]alleen gezeten zullen zijn!

9 De Heer der heerscharen sprak in mijn oren: Voorwaar, vele huizen zullen verlaten zijn, en grote en schone steden zonder bewoners.

10 Ja, tien juk wijngaard zullen slechts één [a]bath opleveren, en een homer zaaikoren slechts één efa.

11 Wee hun die reeds des morgens vroeg opstaan, teneinde sterkedrank [a]na te lopen, die er tot in de nacht mee doorgaan, totdat de [b]wijn hen heeft verhit!

12 En de citer en de harp, de tamboerijn en de fluit en de wijn zijn bij hun feesten; maar op het doen des Heren [a]letten zij niet, en het werk zijner handen zien zij niet.

15 1*a* i.e. de profeet componeert een lied of dichterlijke gelijkenis over een wijngaard om Gods barmhartigheid en de onontvankelijkheid van Israël aan te tonen.
2*a* Jer. 2:21.
5*a* Ps. 80:12.
6*a* Jes. 7:23; 32:13.
b Jer. 3:3.
7*a* gs Wijngaard des Heren.
8*a* Micha 2:1–2.
b i.e. achtergelaten om alleen te wonen. De rijke grondbezitters slokken de kleine boerderijen van de armen op.
10*a* Ez. 45:10–11.
11*a* Spr. 23:30–32.
b gs Woord van Wijsheid.
12*a* Ps. 28:5.

13 Daarom is mijn volk gevankelijk weggevoerd omdat het geen [a]kennis heeft; en zijn edelen lijden honger, en zijn menigte versmacht van dorst.

14 Daarom heeft de hel zich vergroot en haar muil mateloos wijd opengesperd; en zijn luister en zijn menigte en zijn praal en hij die zich verheugt, zullen erin afdalen.

15 En de gemene man zal worden verlaagd en de aanzienlijke vernederd, en de ogen der hoogmoedigen zullen worden vernederd.

16 Maar de Heer der heerscharen zal worden verhoogd door [a]recht, en God die heilig is, zal worden geheiligd door gerechtigheid.

17 Dan zullen de lammeren weiden op hun wijze, en vreemdelingen zullen van de woeste plaatsen der weldoorvoeden eten.

18 Wee hun die ongerechtigheid tot zich trekken met koorden van [a]ijdelheid, en de zonde [b]als met een wagentouw;

19 die zeggen: Hij [a]haaste Zich, Hij volvoere snel zijn werk, opdat wij het [b]zien; het raadsbesluit van de Heilige Israëls nadere en kome, opdat wij het leren kennen.

20 Wee hun die het [a]kwade goed noemen en het goede kwaad; die [b]duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter!

21 Wee hun die in eigen ogen [a]wijs zijn en in eigen oordeel verstandig!

22 Wee hun die helden zijn in het drinken van wijn en dapperen in het mengen van bedwelmende drank;

23 die tegen een beloning de goddelozen rechtvaardigen en de rechtvaardigen de gerechtigheid [a]ontnemen!

24 Daarom zal, zoals het [a]vuur de [b]stoppels verteert en de vlam het [c]kaf verbrandt, hun wortel als molm zijn en zullen hun bloesems als stof opstuiven, omdat zij de wet van de Heer der heerscharen hebben verworpen en het woord van de Heilige Israëls [d]versmaad.

25 Daarom is de [a]toorn des Heren tegen zijn volk ontbrand, en heeft Hij zijn hand daartegen uitgestrekt en het geslagen; en de heuvelen beefden en hun lijken lagen opengereten midden op de straten. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar blijft zijn hand uitgestrekt.

13*a* Hosea 4:6.
GS Kennis.
16*a* GS Jezus Christus—Rechter.
18*a* GS IJdel, ijdelheid.
b I.E. zij zijn aan hun zonden vastgebonden zoals dieren aan hun last.
19*a* Jer. 17:15.
b I.E. zij zullen pas in de Messias geloven wanneer ze Hem zien.
20*a* Mro. 7:14, 18; LV 64:16; 121:16.
b 1 Joh. 1:6.
21*a* Spr. 3:5–7; 2 Ne. 28:15.
23*a* I.E. hem beroven van zijn wettelijke rechten.
24*a* Ob. 1:18; Mal. 4:1–2; 2 Ne. 20:17.
b Joël 2:5; 1 Ne. 22:15, 23; 2 Ne. 26:4, 6; LV 64:23–24; 133:64.
c Luc. 3:17; Mos. 7:29–31.
d 2 Sam. 12:7–9.
25*a* LV 63:32; Moz. 6:27.

26 En Hij zal een [a]banier opheffen voor de natiën van verre, en Hij zal hen vanaf het einde der aarde tot Zich [b]fluiten; en zie, haastig, ijlings zullen zij [c]komen; niemand onder hen zal vermoeid zijn of struikelen.

27 Zij zullen sluimeren noch slapen; de gordel van hun heupen zal niet worden losgemaakt, noch hun schoenriem gebroken;

28 hun pijlen zullen scherp zijn en al hun bogen gespannen, en de hoeven van hun paarden zullen als keisteen worden geacht, en hun raderen als een wervelwind, hun gebrul als dat van een leeuw.

29 Zij zullen brullen als jonge [a]leeuwen; ja, zij zullen brullen en de prooi grijpen en veilig wegvoeren, en niemand zal verlossen.

30 En te dien dage zullen zij tegen hen brullen als het brullen der zee; en indien zij het land aanschouwen, zie, duisternis en smart, en aan de hemel is het licht verduisterd.

HOOFDSTUK 16

Jesaja ziet de Heer — Jesaja's zonden worden hem vergeven — Hij wordt geroepen om te profeteren — Hij profeteert dat de Joden Christus' leringen zullen verwerpen — Een overblijfsel zal terugkeren — Vergelijk Jesaja 6. Ongeveer 559–545 v.C.

In het [a]sterfjaar van koning Uzzia zag ik ook de Heer zitten op een hoge en verheven troon en zijn [b]zomen vulden de tempel.

2 [a]Serafs stonden erboven; ieder had zes vleugels: met twee bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij.

3 En de een riep de ander toe en zeide: Heilig, heilig, heilig is de Heer der heerscharen; de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol.

4 En de [a]dorpelposten bewogen op de stem van de roeper, en het huis werd vervuld met rook.

5 Toen zeide ik: Wee mij, [a]ik ga ten onder, want ik ben een man onrein van lippen en woon te midden van een volk dat onrein van lippen is; want mijn ogen hebben de Koning, de Heer der heerscharen, gezien.

6 Toen vloog één van de serafs naar mij toe met een gloeiende [a]kool in zijn hand, die hij met een tang van het altaar had genomen;

7 en hij legde deze op mijn mond en zeide: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; en uw

26*a* GS Banier.
b OF het signaal voor de vergadering. Jes. 7:18; 2 Ne. 29:2.
c GS Israël—De verstrooiing van Israël.
29*a* 3 Ne. 21:12–13.

16 1*a* I.E. ongeveer 750 v.C.
b I.E. de zoom of de rokken van zijn kleed.
2*a* GS Cherubs.
4*a* HEBR. de fundamenten van de drempels beefden.
5*a* HEBR. afgesneden; i.e. hij werd door het besef van zijn eigen zonden en die van het volk overweldigd.
6*a* I.E. een symbool van reiniging.

[a]ongerechtigheid is weggenomen en uw zonde uitgewist.

8 Ook hoorde ik de stem des Heren, zeggende: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons gaan? En ik zeide: Hier ben ik; zend mij.

9 Toen zeide Hij: Ga, zeg tot dit volk: Hoort toch! — maar zij verstonden niet, en: Ziet toch! — maar zij merkten niet op.

10 Maak het hart van dit volk vet en maak zijn oren zwaar, en doe zijn ogen dichtkleven, opdat het met zijn ogen niet zie en met zijn oren niet [a]hore en opdat zijn hart niet versta, zodat het zich niet bekere en genezen worde.

11 Toen vroeg ik: Hoe lang, Heer? en Hij zeide: Totdat de verwoeste steden zonder inwoner zijn en de huizen zonder mensen en het bouwland volkomen woest is;

12 en de Heer de mensen ver heeft [a]verwijderd, want er zal een grote verlatenheid zijn in het midden des lands.

13 Er zal echter nog een tiende deel daarin zijn, en het zal wederkeren en worden kaalgevreten, gelijk een terebint en gelijk een eik, waarin na de afwerping van de bladeren nog levenssap is; alzo zal het heilige zaad het [a]levenssap daarvan zijn.

HOOFDSTUK 17

Efraïm en Syrië voeren oorlog tegen Juda — Christus zal uit een maagd worden geboren — Vergelijk Jesaja 7. Ongeveer 559–545 v.C.

En het geschiedde in de dagen van Achaz, de zoon van Jotam, de zoon van Uzzia, de koning van Juda, dat Resin, de koning van Syrië, met Pekach, de zoon van Remaljahu, de koning van Israël, tegen Jeruzalem ten strijde trok; maar hij kon in de strijd daartegen de overhand niet behalen.

2 En men meldde het huis van David, zeggende: Syrië heeft een bondgenootschap met [a]Efraïm aangegaan. En zijn hart beefde, en ook het hart van zijn volk, zoals de bomen van het woud beven voor de wind.

3 Toen zeide de Heer tot Jesaja: Ga Achaz tegemoet, gij en uw zoon [a]Sear-Jasub, naar het einde van de waterleiding van de bovenste vijver, naar de weg van het Vollersveld;

4 en zeg tot hem: Let op en wees stil; [a]vrees niet, en uw hart versage niet, voor deze twee rokende stompen brandhout, voor de brandende toorn van Resin tezamen met Syrië, en van de zoon van Remaljahu.

7*a* GS Vergeving van zonden.
10*a* Matt. 13:14–15.
12*a* 2 Kon. 17:18, 20.
13*a* I.E. zoals bij een boom, al worden zijn bladeren verstrooid, toch blijft er leven in en het potentieel om zaad voort te brengen.

17 2*a* I.E. het gehele noorden van Israël werd aangeduid met de naam Efraïm, de voornaamste noordelijke stam.
3*a* HEBR. het overblijfsel zal terugkeren.
4*a* I.E. wees niet verontrust door de aanval; er is weinig vuur over in die twee koningen.

5 Omdat Syrië, Efraïm en de zoon van Remaljahu kwaad tegen u hebben beraamd, zeggende:

6 Laten wij optrekken tegen Juda en het kwellen, en laten wij daarin een bres voor ons [a]slaan, en in zijn midden een koning plaatsen, ja, de zoon van Tabeal.

7 Aldus zegt de Here God: Het zal niet bestaan, noch zal het geschieden.

8 Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Resin; en binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm worden verbroken, zodat het geen volk meer is.

9 En het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remaljahu. Indien [a]gij niet gelooft, voorwaar, gij wordt niet bevestigd.

10 En de Heer ging voort tot Achaz te spreken, zeggende:

11 Vraag voor u een [a]teken van de Heer, uw God; vraag het óf in de diepten, óf boven in de hoogten.

12 Maar Achaz zeide: Ik zal niet vragen, noch de Heer [a]verzoeken.

13 En hij zeide: Hoort toch, gij huis van David! Is het u niet genoeg mensen te vermoeien, dat gij ook mijn God vermoeit?

14 Daarom zal de Heer zelf u een teken geven: Zie, een [a]maagd zal zwanger worden en een zoon baren en zijn naam [b]Immanuël noemen.

15 Boter en honing zal Hij eten, opdat Hij het kwade weet te verwerpen en het goede te verkiezen.

16 Maar voordat de [a]jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te kiezen, zal het land dat gij verafschuwt, door zijn [b]beide koningen verlaten zijn.

17 De Heer zal over u, over uw volk en over het huis van uw vader dagen doen [a]aanbreken, zoals er niet zijn aangebroken sedert de dag dat [b]Efraïm zich van Juda afscheidde — de koning van Assur!

18 En het zal geschieden te dien dage, dat de Heer de vliegen in de uithoek van Egypte en de bijen in het land Assur tot Zich zal [a]fluiten;

19 en zij zullen komen en met haar allen neerstrijken in de woeste dalen en in de spleten der steenrotsen, op alle doornheggen en op alle struiken.

20 Diezelfde dag zal de Heer met een gehuurd scheermes, met hen aan de overzijde van de rivier, met de [a]koning van Assur, het hoofdhaar en het haar der benen [b]afscheren; en het zal ook de baard wegnemen.

21 En het zal geschieden te

6*a* HEBR. het verdelen.
9*a* 2 Kron. 20:20.
11*a* GS Teken.
12*a* I.E. beproeven.
14*a* GS Maagd.
b HEBR. God is met ons.
GS Immanuël.
16*a* 2 Ne. 18:4.
b 2 Kon. 15:30; 16:9.
17*a* 2 Kron. 28:19–21.
b 1 Kon. 12:16–19.
18*a* Jes. 5:26.
20*a* 2 Kon. 16:5–9.
b I.E. het land zal door een buitenlandse veroveraar worden ontvolkt.

dien dage, dat een man een jonge koe en twee schapen zal [a]verzorgen;

22 en het zal geschieden dat hij, vanwege de overvloed van melk die zij geven, boter zal eten; want boter en honing zal ieder eten, die in het land is overgebleven.

23 En het zal geschieden te dien dage, dat elke plek, waar duizend wijnstokken ter waarde van duizend zilverlingen hebben gestaan, voor de dorens en de distels zal wezen;

24 met pijl en boog zal men daar komen, want het ganse land zal een en al dorens en distels zijn.

25 En alle bergen, die met de hak zullen worden bewerkt, daar zal de vrees voor de dorens en distels niet komen; maar zij zullen dienen om er de runderen in te drijven en om door het [a]kleinvee te worden betreden.

HOOFDSTUK 18

Christus zal zijn als een struikelblok en een steen des aanstoots — Zoek de Heer, niet piepende waarzeggers — Wend u voor leiding tot de wet en tot de getuigenis — Vergelijk Jesaja 8. Ongeveer 559–545 v.C.

Voorts zeide het woord des Heren tot mij: Neem u een grote rol en schrijf daarop met mensenschrift aangaande [a]Maher-Salal-Chas-Baz.

2 En ik nam mij betrouwbare [a]getuigen om te boekstaven, de priester Uria en Zekarja, de zoon van Jeberekjahu.

3 En ik ging naar de [a]profetes; en zij werd zwanger en baarde een zoon. En de Heer zeide tot mij: Noem zijn naam, Maher-Salal-Chas-Baz.

4 Want zie, nog voordat de [a]jongen [b]zal kunnen roepen: Mijn vader! en: Mijn moeder! zal men de rijkdommen van Damascus en de [c]buit van Samaria voor de koning van Assur wegdragen.

5 De Heer sprak ook wederom tot mij, zeggende:

6 Omdat dit volk de zacht vloeiende wateren van [a]Siloach versmaadt en zich verheugt in [b]Resin en de zoon van Remaljahu;

7 welnu, daarom, zie, doet de Heer over [a]hen opkomen de machtige en geweldige wateren van de Rivier, namelijk de koning van Assur met al zijn heerlijkheid; en deze zal buiten al zijn beddingen stijgen en buiten al zijn oevers rijzen.

8 En hij zal [a]door Juda trekken; hij zal het overstromen en steeds verder om zich heen grijpen, en zelfs de hals bereiken; en zijn uitgespreide vleugels zullen de

21*a* I.E. slechts een aantal mensen dat in eigen onderhoud kan voorzien, zal overblijven.
25*a* HEBR. schapen of geiten.

18 1*a* I.E. verwoesting is op handen.
2*a* GS Getuige, getuigen.
3*a* I.E. zijn vrouw.
4*a* 2 Ne. 17:16.
b Jes. 8:4.
c 2 Kon. 15:29.
6*a* Gen. 49:10; BJS, Gen. 50:24.
b Jes. 7:1.
7*a* I.E. eerst op Noord-Israël.
8*a* I.E. Assur zal ook Juda binnendringen.

breedte van uw land vullen, o [b]Immanuël.

9 [a]Verenigt u, o volken, en gij zult in stukken worden gebroken; en geeft gehoor, gij allen die in verre landen zijt; gordt u aan en gij zult in stukken worden gebroken; gordt u aan en gij zult in stukken worden gebroken.

10 Beraamt een plan tezamen, en het wordt verbroken; spreekt het woord, maar het zal niet tot stand komen; [a]want God is met ons.

11 Want aldus heeft de Heer tot mij gesproken met een sterke hand en mij gelast niet te wandelen in de weg van dit volk, zeggende:

12 Gij zult geen [a]samenzwering noemen alles wat dit volk een samenzwering noemt; en voor hetgeen zij vrezen, zult gij niet vrezen noch schrikken.

13 Heilig alleen de Heer der heerscharen, en laat Hem uw [a]vrees zijn, en laat Hem uw ontzetting zijn.

14 En Hij zal tot een [a]heiligdom zijn; maar tot een [b]struikelblok en tot een steen des aanstoots voor de beide huizen van Israël, tot een klapnet en tot een valstrik voor de inwoners van Jeruzalem.

15 En velen onder hen zullen [a]struikelen en vallen, en worden verpletterd en gestrikt en gevangen.

16 Bind de getuigenis toe, verzegel de [a]wet onder mijn leerlingen.

17 En ik zal wachten op de Heer, die zijn aangezicht [a]verbergt voor het huis van Jakob, en ik zal Hem verwachten.

18 Zie, ik en de kinderen die mij de Heer heeft gegeven, zijn tot [a]tekenen en tot wonderen in Israël van de Heer der heerscharen, die op de berg Zion woont.

19 En wanneer men tot u zegt: Vraagt de [a]dodenbezweerders en de [b]waarzeggers, die daar piepen en mompelen — [c]zal een volk niet zijn God vragen om de levenden te laten horen [d]van de doden?

20 Naar de wet en de getuigenis: zo [a]zij niet naar dit woord spreken, is het omdat er in hen geen licht is.

21 En [a]zij zullen erdoorheen gaan, zwaar gedrukt en hon-

8*b* GS Immanuël.
9*a* I.E. vormt bondgenootschappen.
10*a* I.E. Juda (land van Immanuël) zal worden gespaard. Ps. 46:7.
12*a* I.E. Juda moet voor zijn veiligheid niet vertrouwen op geheime overeenkomsten met anderen.
13*a* I.E. wees eerbiedig en nederig voor Gods aangezicht.
14*a* Ez. 11:15–21.
b 1 Pet. 2:4–8; Jakob 4:14–15.
15*a* Matt. 21:42–44.
16*a* HEBR. leer. GS Evangelie.
17*a* Jes. 54:8.
18*a* I.E. de namen van Jesaja en zijn zonen betekenen respectievelijk: 'Jehova redt'; 'Hij bespoedigt de prooi; en 'Een overblijfsel zal terugkeren' 2 Ne. 17:3; 18:3.
19*a* Lev. 20:6.
b I.E. tovenaars.
c 1 Sam. 28:6–20.
d OF uit naam van
20*a* I.E. de spiritistische mediums (ook in de verzen 21–22).
21*a* I.E. Israël zou gevankelijk worden weggevoerd omdat zij niet wilden luisteren.

gerig; en het zal geschieden wanneer zij hongeren, dat zij in woede uitbarsten, en hun koning en hun God vervloeken, en omhoog blikken.

22 En zij zullen de aarde aanschouwen, en benauwdheid en duisternis, beangstigende donkerheid zien, en zij zullen tot de duisternis worden gedreven.

HOOFDSTUK 19

Jesaja spreekt over de Messias — Het volk in duisternis zal een groot licht zien — Ons is een Kind geboren — Hij zal de Vredevorst zijn en op Davids troon regeren — Vergelijk Jesaja 9. Ongeveer 559–545 v.C.

Nochtans zal de donkerheid niet zodanig zijn als ten tijde van haar benauwdheid, toen Hij het [a]land van Zebulon en het land van Naftali aanvankelijk weinig verdrukte, en nadien zwaarder verdrukte langs de weg van de Rode Zee aan gene zijde van de Jordaan, in Galilea van de natiën.

2 Het volk dat in [a]duisternis wandelde, heeft een groot licht gezien; het licht heeft geschenen op hen die wonen in het land van de schaduw des doods.

3 Gij hebt het volk vermenigvuldigd en zijn [a]vreugde groot gemaakt; het verheugt zich voor uw aangezicht als met de vreugde bij de oogst, en zoals men juicht bij het verdelen van de buit.

4 Want het juk van zijn last, en de stang op zijn schouder, de roede van zijn verdrukker, hebt Gij verbroken.

5 Want elke strijd van de krijgsman gaat gepaard met verward rumoer, en klederen gewenteld in bloed; maar deze zal zijn met verbranding en een prooi van het vuur.

6 Want een [a]Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de [b]heerschappij rust op zijn schouder; en men noemt zijn naam Wonderbaar, Raadsman, [c]Sterke God, [d]Eeuwige Vader, [e]Vredevorst.

7 [a]Er is geen einde aan de uitbreiding van de [b]heerschappij en de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te ordenen en het met recht en gerechtigheid te grondvesten, ja, voor eeuwig. De ijver van de Heer der heerscharen zal dit doen.

8 De Heer heeft zijn woord aan Jakob gezonden en het is op [a]Israël neergedaald.

9 En het ganse volk zal weten, ja, Efraïm en de inwoners van Samaria, die in de hoogmoed en driestheid van hun hart zeggen:

19 1*a* Matt. 4:12–16.
2*a* De 'donkerheid' en 'duisternis' betekenen afval en gevangenschap; het 'grote licht' is Christus.
3*a* Jes. 9:3.
6*a* Jes. 7:14; Luc. 2:11.
b Matt. 28:18.
c Titus 2:13–14.
d Alma 11:38–39, 44.
e Joh. 14:27.
7*a* Dan. 2:44.
b gs Bestuur.
8*a* i.e. de profetische boodschap die volgt (de verzen 8–21), houdt een waarschuwing in voor de tien noordelijke stammen, Israël geheten.

10 De tichelstenen zijn gevallen, maar met gehouwen stenen zullen wij opbouwen; de wilde vijgenbomen zijn geveld, maar wij zullen ze veranderen in ceders.

11 Daarom zal de Heer [a]Resins tegenstanders tegen hem verheffen en zijn vijanden tezamen brengen;

12 de Syriërs van voren en de Filistijnen van achteren; en zij zullen Israël met open mond [a]verslinden. Om dit alles keert zijn [b]toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

13 Want het volk [a]keert zich niet tot Hem die het slaat, evenmin zoeken zij de Heer der heerscharen.

14 Daarom zal de Heer in één dag kop en staart, tak en riet van Israël afsnijden.

15 De oudste, die is de kop; en de profeet die leugens verkondigt, die is de staart.

16 Want de leiders van dit volk doen het dwalen; en die door hen worden geleid, worden vernietigd.

17 Daarom zal de Heer Zich niet verheugen over hun jongemannen, noch Zich [a]ontfermen over hun wezen en weduwen; want elkeen is een huichelaar en een booswicht, en elke mond spreekt [b]dwaasheid. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn [c]hand blijft uitgestrekt.

18 Want goddeloosheid brandt als het vuur; ze zal de dorens en distels verteren en het struikgewas van de wouden aansteken, en het zal in rookwolken opstijgen.

19 Door de verbolgenheid van de Heer der heerscharen is het land verduisterd, en het volk zal zijn als een prooi van het vuur; [a]niemand zal zijn broeder sparen.

20 En men zal ter rechterhand grijpen en honger hebben, en men zal ter linkerhand [a]eten en niet verzadigd zijn; ieder verslindt het vlees van zijn eigen arm —

21 [a]Manasse [b]Efraïm; en Efraïm Manasse; en zij zullen tezamen tegen [c]Juda zijn. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

HOOFDSTUK 20

De verwoesting van Assur is een voorafschaduwing van de verwoesting der goddelozen bij de wederkomst — Weinigen zullen overblijven na de terugkeer van de Heer — Het overblijfsel van Jakob zal te dien dage terugkomen — Vergelijk Jesaja 10. Ongeveer 559–545 v.C.

Wee hun die besluiten tot onrechtvaardige besluiten, en die de verdrukking uitschrijven die zij hebben voorgeschreven,

11*a* 2 Kon. 16:5–9.
12*a* 2 Kon. 17:6, 18.
b Jes. 5:25; 10:4.
13*a* Amos 4:6–12.
17*a* gs Barmhartig, barmhartigheid.
b 2 Ne. 9:28–29.
c Jakob 5:47; 6:4.
19*a* Micha 7:2–6.
20*a* Deut. 28:53–57.
21*a* gs Manasse.
b gs Efraïm.
c gs Juda.

2 om de behoeftigen van het recht weg te dringen en aan de armen van mijn volk het recht te ontroven, opdat de [a]weduwen hun buit worden, en opdat zij de wezen kunnen plunderen!

3 En wat zult gij doen op de dag der [a]bezoeking en bij de verwoesting die van verre zal komen? Tot wie zult gij vluchten om hulp? En waar zult gij uw heerlijkheid laten?

4 Zonder Mij zullen zij zich krommen onder de gevangenen, en zullen zij vallen onder de gedoden. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

5 O Assyriër, de roede van mijn toorn, en de stok in hun hand is [a]hun gramschap.

6 Ik zal hem [a]tegen een huichelachtige natie zenden, en tegen het volk van mijn verbolgenheid zal Ik hem gebieden om buit te behalen en roof te plegen, en om het te vertrappen als het slijk der straten.

7 Maar hijzelf bedoelt dit niet zó en zijn hart beraamt het niet zó, want hij heeft in de zin te verdelgen en niet weinige natiën uit te roeien.

8 Want hij zegt: Zijn niet mijn vorsten al tezamen koningen?

9 Is niet Kalno gelijk Karkemis? Is niet Hamat gelijk Arpad? Is niet Samaria gelijk Damascus?

10 Zoals [a]mijn hand de koninkrijken der afgoden heeft gegrondvest, waarvan de gesneden beelden die van Jeruzalem en van Samaria overtroffen,

11 zal Ik dan niet met Jeruzalem en zijn afgoden doen zoals Ik met Samaria en zijn afgoden heb gedaan?

12 Daarom zal het geschieden, wanneer de Heer zijn ganse werk op de berg Zion en in Jeruzalem voleindigd heeft, dat Ik de [a]vrucht van het drieste hart van de koning van [b]Assur en de trots van zijn hovaardige ogen zal bestraffen.

13 Want [a]hij zegt: Door de kracht van mijn hand en door mijn wijsheid heb ik deze dingen gedaan, want ik ben verstandig; en ik heb de grenzen van het volk verzet en hun schatten geroofd, en ik heb de inwoners als een sterke man neergestoten;

14 en mijn hand heeft de rijkdommen van het volk als een nest gevonden; en zoals men verlaten eieren samenraapt, heb ik de ganse aarde samengeraapt; en er was niet één die de vleugel verroerde, de snavel opendeed, of piepte.

15 [a]Zal de [b]bijl zich beroemen tegen hem die ermee hakt? Zal

20 2*a* GS Weduwe.
3*a* I.E. straf.
5*a* Jes. 10:5.
6*a* I.E. tegen Israël.
10*a* I.E. de hand van de koning van Assur (de verzen 10–11).
12*a* I.E. de hoogmoedige grootspraak.
b Sef. 2:13.
13*a* I.E. de koning van Assur (de verzen 13–14).
15*a* Alle metaforen in dit vers stellen dezelfde vraag: Kan de mens (in dit geval de koning van Assur) gedijen tegen Gods wil in?
b I.E. de profeet vergelijkt de koning met een stuk gereedschap.

de zaag pochen tegen hem die haar hanteert? Alsof de stok zich zou bewegen tegen hen die hem opheffen; alsof een staf zich zou verheffen als ware hij niet van hout!

16 Daarom zal de Heer, de Heer der heerscharen, onder zijn vetten magerheid zenden; en onder [a]zijn heerlijkheid zal Hij een brand ontsteken als de brand van een vuur.

17 En het Licht van Israël zal tot een vuur zijn en zijn Heilige tot een vlam, en Hij zal zijn dorens en zijn distels verbranden en verteren op één dag;

18 en Hij zal de heerlijkheid van zijn woud en van zijn vruchtbare veld, zowel [a]ziel als lichaam, verteren; en zij zullen zijn als een standaarddrager die bezwijmt.

19 En de [a]rest van de bomen van zijn woud zal weinig in aantal zijn, zodat een kind ze kan opschrijven.

20 En het zal geschieden te [a]dien dage dat het overblijfsel van Israël en de ontkomenen van het [b]huis Jakobs, niet meer zullen steunen op hem die hen sloeg, maar zullen steunen op de Heer, de Heilige Israëls, in waarheid.

21 Het [a]overblijfsel, ja, namelijk het overblijfsel van Jakob, zal terugkeren tot de sterke God.

22 Want ofschoon uw volk, Israël, als het zand der zee is, zal toch een overblijfsel van hen terugkeren; de vastbesloten [a]verdelging zal [b]overvloeien van gerechtigheid.

23 Want de Here God der heerscharen zal een [a]verdelging, waartoe vast besloten is, over het ganse land voltrekken.

24 Daarom, zo zegt de Here God der heerscharen: O mijn volk, dat in Zion woont, vrees niet voor de Assyriër; hij zal u met de stok slaan en zijn staf tegen u opheffen, naar de [a]wijze van Egypte.

25 Want nog een korte wijle, dan is de gramschap ten einde en mijn toorn zal hen vernietigen.

26 En de Heer der heerscharen zal een gesel tegen hem opwekken, zoals de slachting van [a]Midjan bij de rots Oreb; en zoals zijn stok op de zee was, zo zal Hij die tegen u opheffen, naar de wijze van Egypte.

27 En het zal geschieden te dien dage dat zijn [a]last van uw schouder zal worden weggenomen, en zijn juk van uw hals, en het juk zal worden vernietigd vanwege de [b]zalving.

16*a* I.E. de koning van Assur (ook de verzen 17–19).
18*a* I.E. Assur zal volkomen verdwijnen.
19*a* I.E. de resten van het leger van Assur.
20*a* I.E. de laatste dagen.
b Amos 9:8–9.
21*a* Jes. 11:11–12.
22*a* LV 63:34.
GS Wereld—Einde van de wereld.
b I.E. ook wanneer straf komt, is barmhartigheid verkrijgbaar.
23*a* I.E. de vastgestelde verwoesting veroorzaken.
24*a* I.E. zoals de Egyptenaren in vroegere tijden deden. Ex. 1:13–14.
26*a* Gen. 25:1–2; Richt. 7:25.
27*a* Jes. 14:25.
b GS Gezalfde, de.

28 [a]Hij is tot Ajjat gekomen, hij is naar Migron getrokken; zijn wagens heeft hij in Mikmas gelaten.

29 Zij zijn over de bergpas getrokken; in Geba hebben zij kwartier gemaakt; Rama siddert, het Gibea van Saul is gevlucht.

30 Verhef uw stem, o dochter van Gallim! Laat haar horen tot Laïs toe, o arm Anatot.

31 Madmena is verdreven; de inwoners van Gebim verzamelen zich voor de vlucht.

32 Nog zal hij die dag te Nob verblijven; hij zal zijn hand bewegen tegen de berg der dochter Zions, de heuvel van Jeruzalem.

33 Zie, de Heer, de Heer der heerscharen, zal de tak met verschrikking afhouwen, en die [a]hoog van gestalte zijn, zullen worden omgehouwen; en de hooghartigen vernederd.

34 En Hij zal het struikgewas van het woud met ijzer afhouwen, en de Libanon zal vallen door een machtige.

HOOFDSTUK 21

De tronk van Isaï, ofwel Christus, zal in gerechtigheid richten — In het millennium zal Gods kennis de aarde bedekken — De Heer zal een banier opheffen en Israël vergaderen — Vergelijk Jesaja 11. Ongeveer 559–545 v.C.

En er zal een [a]rijsje voortkomen uit de [b]tronk van [c]Isaï, en een scheut zal uit zijn wortels groeien.

2 En op Hem zal de [a]Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en van de vreze des Heren;

3 en Hem vlug van begrip maken in de vreze des Heren; en Hij zal niet [a]richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch bestraffen naar hetgeen zijn oren horen;

4 Maar met [a]gerechtigheid zal Hij de armen richten, en met billijkheid [b]bestraffen ten behoeve van de [c]ootmoedigen der aarde; en Hij zal de aarde slaan met de roede zijns monds, en met de adem zijner lippen zal Hij de goddelozen doden.

5 En gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn, en trouw de gordel zijner heupen.

6 Ook zal de wolf bij het lam verkeren, en de panter zal zich neerleggen bij het bokje, en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee tezamen; en een kleine jongen zal ze leiden;

28*a* i.e. het optrekken van de Assyrische legers naar Jeruzalem wordt aangeduid; vervolgens wordt het optreden van de Heer tegen hen figuurlijk beschreven (de verzen 33–34).
33*a* Hel. 4:12–13.

21 1*a* LV 113:3–4.
b LV 113:1–2.
c Isaï was de vader van David; de koninklijke geslachtslijn van David, waarin Jezus mettertijd geboren zal worden, wordt aangegeven. Micha 5:2; Hebr. 7:14. GS Isaï.
2*a* Jes. 61:1–3.
3*a* Joh. 7:24.
4*a* Ps. 72:2–4; Mos. 29:12.
b HEBR. beslissen.
c GS Zachtmoedig, zachtmoedigheid.

7 en de koe en de berin zullen weiden; hun jongen zullen zich tezamen neerleggen; en de leeuw zal stro eten als het rund;
8 en de zuigeling zal op het hol van de adder spelen, en het gespeende kind zal zijn hand op het nest van de giftige slang leggen.
9 Men zal [a]geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg; want de aarde zal vol zijn van de [b]kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken.
10 En te [a]dien dage zal er een [b]wortel van Isaï zijn, die zal staan als een banier van het volk; [c]daar zullen de [d]andere volken naar vragen; en zijn rust zal heerlijk zijn.
11 En het zal geschieden te dien dage dat de Heer zijn hand voor de [a]tweede maal zal opheffen om het overblijfsel van zijn volk dat zal zijn overgebleven, uit Assur en uit Egypte en uit Patros en uit Ethiopië en uit Elam en uit Sinear en uit Hamat en uit de eilanden der zee terug te winnen.
12 En Hij zal een [a]banier opheffen voor de natiën, en de [b]verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden van Juda [c]vergaderen van de vier einden der aarde.
13 Ook de [a]afgunst van Efraïm zal verdwijnen, en de tegenstanders van Juda zullen worden uitgeroeid; Efraïm zal niet [b]afgunstig zijn op [c]Juda, en Juda zal Efraïm niet benauwen.
14 Doch westwaarts zullen zij de Filistijnen op de schouder [a]aanvliegen; samen zullen zij die van het Oosten beroven; op Edom en Moab zullen zij hun hand leggen; en de kinderen van Ammon zullen hen gehoorzamen.
15 En de Heer zal de zeeboezem van Egypte geheel [a]verwoesten; en met zijn sterke wind zal Hij zijn hand over de rivier schudden en haar tot de zeven beken uiteenslaan en maken dat men geschoeid daardoor kan gaan.
16 En er zal een [a]heerbaan zijn voor het overblijfsel van zijn volk dat zal zijn overgebleven, uit Assur, zoals het was voor Israël ten dage dat het optrok uit het land Egypte.

9*a* Jes. 2:4. GS Millennium.
b LV 101:32–33; 130:9.
10*a* I.E. de laatste dagen. GJS 1:40.
b Rom. 15:12; LV 113:5–6.
c of naar Hem.
d LV 45:9–10.
11*a* 2 Ne. 6:14; 25:17; 29:1.
12*a* GS Banier.
b 3 Ne. 15:15; 16:1–4.
c Neh. 1:9; 1 Ne. 22:10–12; LV 45:24–25. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
13*a* Jer. 3:18.
b De stammen Juda en Efraïm waren vanouds vijanden (na de gebeurtenissen beschreven in 1 Kon. 12:16–20). In de laatste dagen zal deze vijandschap worden bijgelegd. Ez. 37:16–22. GS Afgunst.
c GS Juda.
14*a* I.E. de westelijke hellingen aanvallen die Filistijns grondgebied waren.
15*a* Zach. 10:11.
16*a* Jes. 35:8; LV 133:27.

HOOFDSTUK 22

In het millennium zullen alle mensen de Heer loven — Hij zal onder hen wonen — Vergelijk Jesaja 12. Ongeveer 559–545 v.C.

En te dien dage zult gij zeggen: O Heer, ik zal U loven; ofschoon Gij toornig op mij zijt geweest, heeft uw toorn zich afgewend en vertroost Gij mij.

2 Zie, God is mijn heil; ik zal [a]vertrouwen en niet vrezen; want de Heer [b]Jehova is mijn sterkte en mijn psalm; ook is Hij mijn heil geworden.

3 Daarom, met vreugde zult gij [a]water scheppen uit de bronnen des heils.

4 En te dien dage zult gij zeggen: [a]Looft de Heer, roept zijn naam aan, maakt onder de volken zijn daden bekend, vermeldt dat zijn naam verheven is.

5 [a]Psalmzingt de Heer; want Hij heeft grootse dingen gedaan; dit is bekend op de ganse aarde.

6 [a]Juicht en jubelt, gij inwoners van Zion, want groot is de Heilige Israëls in uw midden.

HOOFDSTUK 23

De vernietiging van Babylon is een voorafschaduwing van de vernietiging bij de wederkomst — Het zal een dag van verbolgenheid en vergelding zijn — Babylon, ofwel de wereld, zal voor eeuwig vallen — Vergelijk Jesaja 13. Ongeveer 559–545 v.C.

De [a]godsspraak over [b]Babylon, die Jesaja, de zoon van Amoz, heeft aanschouwd.

2 Heft op een [a]banier op een hoge berg; verheft de stem tot hen; [b]wenkt met de hand, opdat zij de poorten der edelen zullen binnentrekken.

3 Ik heb mijn [a]geheiligden geboden, ook heb Ik mijn helden geroepen, want mijn toorn geldt niet hun die zich in mijn verhevenheid verheugen.

4 Het gedruis der menigte in de bergen als van een groot volk, een rumoer der [a]koninkrijken van volken [b]tezamen gebracht, de Heer der heerscharen monstert een krijgsheer.

5 Zij komen uit een ver land, van het einde des hemels, ja, de Heer en de werktuigen van zijn gramschap, om het gehele land te verdelgen.

6 Jammert, want de dag des Heren is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige.

7 Daarom zullen alle handen slap worden, elk mensenhart zal versmelten;

8 en zij zullen verschrikt zijn; krampen en weeën zullen hen

22 2*a* Mos. 4:6; Hel. 12:1.
b Ex. 15:2; Ps. 83:18. GS Jehova.
3*a* GS Levend water.
4*a* GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
5*a* LV 136:28.
6*a* Jes. 54:1; Sef. 3:14.

23 1*a* I.E. een onheilsboodschap.
b De historische verwoesting van het goddeloze Babylon, die voorspeld werd in Jesaja 13 en 14, wordt als typerend uitgebeeld voor de uiteindelijke verwoesting van de gehele goddeloze wereld.
2*a* GS Banier.
b I.E. geef een teken.
3*a* I.E. de heiligen.
4*a* Zach. 14:2–3.
b Zach. 12:3.

aangrijpen; de een zal verbaasd zijn over de ander; hun gelaat zal zijn als vlammen.

9 Zie, de dag des Heren komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestenij te maken; en Hij zal haar zondaars daaruit [a]verdelgen.

10 Want de sterren en de sterrenbeelden des hemels zullen hun licht niet geven; de [a]zon zal bij haar opgang verduisterd zijn, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.

11 En Ik zal de wereld voor het kwaad [a]bestraffen en de goddelozen voor hun ongerechtigheid; Ik zal de trots der [b]hoogmoedigen doen ophouden en de hovaardij der geweldenaars vernederen.

12 Ik zal een [a]man kostbaarder maken dan gelouterd goud, en een mens dan fijn goud van Ofir.

13 Daarom zal Ik de hemel doen wankelen, en de aarde zal bevend van haar plaats [a]wijken door de verbolgenheid van de Heer der heerscharen, ten dage van zijn brandende toorn.

14 En het zal zijn als de opgejaagde gazel, en als een schaap dat niemand opneemt; en eenieder zal zich wenden tot zijn eigen volk, en eenieder zal vluchten naar zijn eigen land.

15 Eenieder die hoogmoedig is, zal worden doorstoken, ja, en eenieder die zich bij de goddelozen heeft gevoegd, zal door het zwaard vallen.

16 Ook hun kinderen zullen voor hun ogen worden verpletterd; hun huizen zullen worden geplunderd en hun vrouwen geschonden.

17 Zie, Ik zal de Meden tegen hen opwekken, die zilver en goud niet zullen achten, noch hun behagen erin zullen hebben.

18 Ook zullen hun bogen de jongelingen verpletteren; en zij zullen geen erbarmen hebben met de vrucht van de schoot; hun ogen zullen kinderen niet sparen.

19 En Babylon, het sieraad der koninkrijken, de [a]trotse luister der Chaldeeën, zal zijn als [b]Sodom en Gomorra, toen God ze ondersteboven keerde;

20 het zal in eeuwigheid niet meer worden [a]bewoond, noch worden bevolkt van geslacht tot geslacht; noch zal de Arabier daar zijn tent opslaan; noch zullen de herders daar legeren;

21 maar de [a]wilde dieren van de woestijn zullen daar neerliggen; en hun huizen zullen vol jakhalzen zijn; en uilen zullen daar wonen, en [b]saters zullen daar dansen.

22 En de wilde dieren van de eilanden zullen huilen in hun

9*a* GS Aarde—Reiniging der aarde.
10*a* GS Wereld—Einde van de wereld.
11*a* Mal. 4:1.
b LV 64:24.
12*a* Jes. 4:1–4.
13*a* GS Aarde—Uiteindelijke staat der aarde.
19*a* I.E. ijdelheid.
b Gen. 19:24–25; Deut. 29:23; 2 Ne. 13:9.
20*a* Jer. 50:3, 39–40.
21*a* Jes. 34:14–15.
b HEBR. bokken of demonen.

verlaten [a]huizen, en [b]draken in hun lusthoven; en haar tijd is nabij, en haar dag zal niet worden verlengd. Want Ik zal haar spoedig vernietigen; ja, want Ik zal barmhartig zijn jegens mijn volk, maar de goddelozen zullen verloren gaan.

HOOFDSTUK 24

Israël zal worden vergaderd en haar millenniaanse rust genieten — Lucifer is wegens opstand uit de hemel geworpen — Israël zal zegevieren over Babylon, ofwel de wereld — Vergelijk Jesaja 14. Ongeveer 559–545 v.C.

Want de Heer zal Zich over Jakob ontfermen, en nog zal Hij Israël [a]verkiezen en ze in hun eigen land zetten; en [b]vreemdelingen zullen zich bij hen aansluiten en zij zullen het huis van Jakob aanhangen.

2 En de [a]volken zullen hen aannemen en naar hun plaats brengen; ja, van verre tot aan de einden der aarde; en zij zullen tot hun [b]landen van belofte wederkeren. En het huis Israëls zal ze bezitten, en het land des Heren zal voor [c]dienstknechten en dienstmaagden zijn; en zij zullen gevangennemen hen die hen gevangen hielden; en zij zullen heersen over hun verdrukkers.

3 En het zal geschieden te dien dage dat de Heer u [a]rust zal geven van uw smart en van uw vrees, en van de harde knechtschap waarin men u heeft laten dienen.

4 En het zal geschieden te dien dage dat gij deze spreuk zult aanheffen tegen de koning van [a]Babylon en zeggen: Hoe is de verdrukker verdwenen, de gouden stad verdwenen!

5 De Heer heeft de stok der goddelozen verbroken, de scepter der heersers.

6 Hij die de volken zonder ophouden in verbolgenheid sloeg, hij die in toorn over de natiën heerste, wordt vervolgd, en niemand verhindert het.

7 De gehele aarde heeft rust en is stil; zij breken uit in [a]gejubel.

8 Ja, de [a]dennen verheugen zich over u, en ook de ceders van de Libanon, zeggende: Sinds gij [b]neerligt, klimt [c]niemand naar ons op om ons te vellen.

9 De [a]hel van onderen is over u in beroering om u bij uw komst te ontmoeten; zij wekt de [b]doden voor u op, zelfs alle groten der aarde; zij doet alle koningen der natiën van hun tronen opstaan.

10 Zij allen zullen spreken en

22*a* hebr. paleizen.
b hebr. (misschien) jakhalzen of wilde honden.
24 1*a* Zach. 1:17.
b Jes. 60:3–5, 10.
2*a* i.e. andere volken zullen Israël bijstaan.
b gs Beloofd land.
c Jes. 60:14.
3*a* Jozua 1:13; LV 84:24.
4*a* gs Babel, Babylon.
7*a* Jes. 55:12.
8*a* hebr. Cipres.
b i.e. in de dood.
c hebr. de boomhakker is niet tegen ons opgetrokken.
9*a* gs Hel.
b i.e. geesten zonder lichaam.

tot u zeggen: Zijt ook gij krachteloos geworden als wij? Zijt gij aan ons gelijk geworden?

11 Uw praal is ten grave gedragen; de klank van uw harpen wordt niet gehoord; het gewormte ligt onder u gespreid, en de maden bedekken u.

12 [a]Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o [b]Lucifer, zoon des dageraads! Hoe zijt gij ter aarde geveld, die de natiën hebt verzwakt!

13 Want gij hebt in uw hart overlegd: [a]Ik zal ten hemel opstijgen, ik zal mijn troon verhogen boven de sterren Gods; ik zal mij ook zetten op de berg der samenkomst, aan de zijden van het [b]noorden;

14 ik zal opstijgen boven de hoogten der wolken; ik zal de Allerhoogste gelijk worden.

15 Integendeel, in de hel wordt gij neergeworpen, aan de zijden van de [a]kuil.

16 Wie u zien, zullen u [a]nauwlettend gadeslaan, en u beschouwen en zeggen: Is dat de man, die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven;

17 en de wereld tot een woestenij maakte en haar steden afbrak en het huis van zijn gevangenen niet opende?

18 Alle koningen der natiën, ja, zij allen, liggen met ere, eenieder in [a]zijn eigen huis.

19 Maar gij zijt weggeworpen uit uw graf als een [a]gruwelijke scheut en het overblijfsel van hen die zijn gedood, met een zwaard doorboord, die neerdalen naar de [b]stenen van de kuil, als een vertreden lijk.

20 Gij zult niet bij hen worden gevoegd in het graf, want gij hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood; het [a]zaad der [b]boosdoeners zal nooit vermaard worden.

21 Maakt voor zijn kinderen een slachting gereed om de [a]ongerechtigheid van hun vaderen, opdat zij niet opstaan, noch de aarde in bezit nemen, noch het oppervlak der wereld vullen met steden.

22 Want Ik zal tegen hen opstaan, zegt de Heer der heerscharen, en van Babylon de [a]naam en het overblijfsel, en zoon en [b]neef uitroeien, zegt de Heer.

23 Ook zal Ik het maken tot een [a]bezit van de roerdomp, en tot waterpoelen; en Ik zal het wegbezemen met de bezem des verderfs, zegt de Heer der heerscharen.

24 De Heer der heerscharen heeft als volgt gezworen, zeg-

12*a* LV 76:26.
b HEBR. morgenster, zoon van de dageraad. De heerser van de goddeloze wereld (Babylon) wordt aangeduid als Lucifer, heerser over alle goddeloosheid. GS Duivel; Lucifer.
13*a* Moz. 4:1–4.
b I.E. volgens het Babylonische geloof de woonplaats van de goden. Ps. 48:2.
15*a* 1 Ne. 14:3.
16*a* HEBR. naar u gluren en over u nadenken.
18*a* I.E. zijn familiegraf.
19*a* I.E. een afgewezen tak, afgesnoeid en weggeworpen.
b I.E. de bodem.
20*a* Ps. 21:10–11; 37:28.
b GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.
21*a* Ex. 20:5.
22*a* Spr. 10:7.
b Job 18:19.
23*a* Jes. 34:11–15.

gende: Voorwaar, zoals Ik heb gedacht, zo zal het geschieden; en zoals Ik heb bedacht, zo zal het bestaan —

25 dat Ik de [a]Assyriër in mijn land zal brengen en hem op [b]mijn bergen zal vertreden; dan zal zijn [c]juk van hen wijken en zijn last van hun schouders wijken.

26 Dit is het besluit dat besloten is over de ganse aarde; en dit is de hand die uitgestrekt is over [a]alle natiën.

27 Want de Heer der heerscharen heeft het besloten, en wie zal het verijdelen? En zijn hand is uitgestrekt, en wie zal haar afwenden?

28 In het [a]sterfjaar van koning [b]Achaz kwam deze godsspraak:

29 Verheug u niet, gij gans Filistea, omdat de roede van hem die u sloeg, verbroken is; want uit de wortel der slang zal een basilisk voortkomen, en haar vrucht zal een vurige vliegende draak zijn.

30 En de eerstgeborenen der armen zullen weiden, en de nooddruftigen neerliggen in veiligheid; en Ik zal uw wortel door de honger doden, en hij zal uw overblijfsel ombrengen.

31 Jammer, gij poort; schreeuw, gij stad; gij gans Filistea zijt gesmolten; want uit het noorden zal een rook komen, en niemand zal in zijn gezette tijden alleen zijn.

32 Wat zullen dan de boodschappers der natiën antwoorden? Dat de Heer [a]Zion heeft gegrondvest, en de [b]armen van zijn volk erop zullen [c]vertrouwen.

HOOFDSTUK 25

Nephi roemt in duidelijkheid — Jesaja's profetieën zullen in de laatste dagen worden begrepen — De Joden zullen uit Babylon terugkeren, de Messias kruisigen, en worden verstrooid en gegeseld — Zij zullen worden hersteld wanneer zij in de Messias geloven — Hij zal voor de eerste keer komen zeshonderd jaar na het vertrek van Lehi uit Jeruzalem — De Nephieten bewaren de wet van Mozes en geloven in Christus, die de Heilige Israëls is. Ongeveer 559–545 v.C.

Nu spreek ik, Nephi, een weinig over de woorden die ik heb geschreven, en die bij monde van Jesaja zijn gesproken. Want zie, Jesaja heeft vele dingen gesproken die voor velen van mijn volk [a]moeilijk te begrijpen waren; want zij kennen de wijze van profeteren onder de Joden niet.

25*a* Het onderwerp verplaatst zich naar de aanval van Assur en de ondergang van Juda, 701 v.C. (de verzen 24–27). 2 Kon. 19:32–37; Jes. 37:33–38.
b i.e. de bergen van Juda en Israël.
c Jes. 10:27.
26*a* i.e. uiteindelijk zullen alle wereldlijke natiën aldus ten val worden gebracht.
28*a* i.e. in ongeveer 720 v.C. werd deze onheilsboodschap over de Filistijnen uitgesproken, terwijl Juda veilig zou zijn.
b 2 Kon. 16:20.
32*a* gs Zion.
b Sef. 3:12.
c of daar toevlucht zoeken.
25 1*a* 2 Ne. 25:5–6.

2 Want ik, Nephi, heb hun niet veel geleerd over de gewoonten der Joden; want hun [a]werken waren werken van duisternis, en hun daden waren gruweldaden.

3 Welnu, ik schrijf voor mijn volk, voor allen die hierna de dingen die ik schrijf, zullen ontvangen, opdat zij de oordelen Gods zullen kennen, dat die over alle natiën zullen komen, volgens het woord dat Hij heeft gesproken.

4 Welnu, luister, o mijn volk, dat van het huis Israëls is, en neig uw oor tot mijn woorden; want hoewel de woorden van Jesaja u niet duidelijk zijn, zijn ze wél duidelijk voor allen die zijn vervuld met de [a]geest van [b]profetie. Maar ik geef u een profetie volgens de geest die in mij is. Welnu, ik zal profeteren volgens de [c]duidelijkheid die met mij is geweest sedert de tijd dat ik met mijn vader uit Jeruzalem kwam; want zie, mijn ziel verlustigt zich in duidelijkheid voor mijn volk, opdat het zal leren.

5 Ja, en mijn ziel verlustigt zich in de woorden van [a]Jesaja, want ik ben uit Jeruzalem gekomen en mijn ogen hebben de dingen der [b]Joden gezien, en ik weet dat de Joden de dingen der profeten begrijpen, en er is geen ander volk dat de dingen die tot de Joden zijn gesproken, begrijpt zoals zij, tenzij het wordt geleerd op de wijze van de dingen der Joden.

6 Maar zie, ik, Nephi, heb mijn kinderen niet op de wijze der Joden geleerd; maar zie, ikzelf heb in Jeruzalem gewoond, waardoor ik de gewesten eromheen ken; en ik heb mijn kinderen verteld over de oordelen Gods die zich hebben [a]voltrokken onder de Joden, ja, mijn kinderen verteld, volgens alles wat Jesaja heeft gesproken, en ik schrijf ze niet op.

7 Maar zie, ik ga verder met mijn eigen profetie, volgens mijn [a]duidelijkheid; en daarin, weet ik, kan niemand zich vergissen; niettemin, in de dagen dat de profetieën van Jesaja worden vervuld, in de tijd dat ze geschieden, zullen de mensen het zeker weten.

8 Daarom zijn zij [a]waardevol voor de mensenkinderen, en wie menen dat zij dat niet zijn, tot hen zal ik in het bijzonder spreken, en mijn woorden beperken tot mijn [b]eigen volk; want ik weet dat zij zeer waardevol voor hen zullen zijn in de [c]laatste dagen, want te dien dage zullen zij ze begrijpen; daarom heb ik ze voor hun welzijn geschreven.

9 En zoals één geslacht onder

2 *a* 2 Kon. 17:13–20.
4 *a* GS Heilige Geest.
b GS Profeteren, profetie.
c 2 Ne. 31:3; 33:5–6; Jakob 4:13.
5 *a* 1 Ne. 19:23; 3 Ne. 23:1.
b GS Joden.
6 *a* 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
7 *a* 2 Ne. 32:7; Alma 13:23.
8 *a* GS Schriften, Schriftuur—Waarde van de Schriften.
b Enos 1:13–16; Mrm. 5:12–15; LV 3:16–20.
c GS Laatste dagen.

de Joden is [a]vernietigd wegens ongerechtigheid, zo zijn zij van geslacht op geslacht vernietigd ten gevolge van hun ongerechtigheden; en geen van hen is ooit vernietigd zonder dat het hun door de profeten des Heren was [b]voorzegd.

10 Daarom is hun de vernietiging aangezegd die hen zou treffen onmiddellijk na het vertrek van mijn vader uit Jeruzalem; niettemin verstokten zij hun hart; en volgens mijn profetie zijn zij [a]vernietigd, behalve diegenen die [b]gevankelijk naar Babylon zijn weggevoerd.

11 En nu zeg ik dit wegens de geest die in mij is. En hoewel zij zijn weggevoerd, zullen zij terugkeren en het land Jeruzalem bezitten; daarom zullen zij worden [a]teruggebracht naar hun erfland.

12 Maar zie, zij zullen oorlogen hebben, en geruchten van oorlogen; en wanneer de dag komt dat de [a]Eniggeborene des Vaders, ja, die de Vader van hemel en aarde is, Zich aan hen openbaart in het vlees, zie, dan zullen zij Hem verwerpen wegens hun ongerechtigheden en de verstoktheid van hun hart en de starheid van hun hals.

13 Zie, zij zullen Hem [a]kruisigen; en nadat Hij [b]drie dagen lang in een [c]graf heeft gelegen, zal Hij uit de doden [d]opstaan, met genezing onder zijn vleugels; en allen die in zijn naam geloven, zullen behouden worden in het koninkrijk Gods. Daarom is het mijn ziel een lust over Hem te profeteren, want ik heb zijn dag [e]gezien en mijn hart maakt zijn heilige naam groot.

14 En zie, het zal geschieden, wanneer de [a]Messias uit de doden is opgestaan en Zich heeft getoond aan zijn volk, aan zovelen als in zijn naam zullen geloven, zie, dat dan Jeruzalem wederom zal worden [b]vernietigd; want wee hun die tegen God en het volk van zijn kerk strijden.

15 Welnu, de [a]Joden zullen onder alle natiën worden [b]verstrooid; ja, en ook [c]Babylon zal worden vernietigd; daarom zullen de Joden door andere natiën worden verstrooid.

16 En nadat zij zijn verstrooid en de Here God hen vele geslachten lang door middel van andere natiën heeft gegeseld, ja, van geslacht op geslacht totdat zij ertoe worden bewogen te [a]geloven in Christus, de Zoon van God, en in de verzoening, die oneindig is voor het gehele mensdom — en wanneer die dag komt dat zij in Christus ge-

9*a* Jer. 39:4–10; Matt. 23:37–38.
b Amos 3:7; 1 Ne. 1:13.
10*a* 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 6:8; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2 Kon. 24:14; Jer. 52:3–16.
11*a* Ezr 1:1–4; Jer. 24:5–7.
12*a* gs Eniggeborene.
13*a* Luc. 23:33.
b Luc. 24:6–7; Mos. 3:10.
c Joh. 19:41–42; 1 Ne. 19:10.
d gs Opstanding.
e 1 Ne. 11:13–34.
14*a* gs Messias.
b Luc. 21:24; JS—M 1:1–18.
15*a* gs Joden.
b Neh. 1:8–9; 2 Ne. 10:6.
c gs Babel, Babylon.
16*a* 2 Ne. 10:6–9; 30:7; Mrm. 5:14.

loven en de Vader in zijn naam aanbidden met een zuiver hart en reine handen, en niet langer uitzien naar een andere Messias, dan zal in die tijd de dag komen dat zij deze dingen wel moeten geloven.

17 En de Heer zal voor de tweede maal zijn hand uitstrekken om zijn volk uit zijn verloren en gevallen staat [a]terug te brengen. Daarom zal Hij ertoe overgaan een [b]wonderbaar werk en een wonder onder de mensenkinderen te verrichten.

18 Daarom zal Hij zijn [a]woorden tot hen brengen, welke woorden hen ten laatsten dage zullen [b]oordelen, want zij zullen hun worden gegeven met de bedoeling hen te [c]overtuigen van de ware Messias, die door hen was verworpen; en om hen ervan te overtuigen dat zij niet meer behoeven uit te zien naar een messias die nog moet komen, want er zal er geen komen, of het moet een [d]valse messias zijn die het volk misleidt; want er wordt over slechts één Messias gesproken door de profeten, en die Messias is Hij die door de Joden zal worden verworpen.

19 Want volgens de woorden der profeten, komt de [a]Messias [b]zeshonderd jaar na het vertrek van mijn vader uit Jeruzalem; en volgens de woorden der profeten, en ook het woord van de [c]engel Gods, zal zijn naam Jezus Christus, de Zoon van God, zijn.

20 En nu, mijn broeders, ik heb duidelijk gesproken, zodat gij u niet kunt vergissen. En zowaar de Here God leeft, die [a]Israël uit het land Egypte leidde en Mozes macht gaf om de natiën te [b]genezen toen zij door de giftige slangen waren gebeten — indien zij wilden opblikken naar de [c]slang die hij voor hun ogen verhief — en hem ook macht gaf om de [d]rots te slaan, zodat er water uit zou komen; ja, zie, ik zeg u dat zowaar als die dingen waar zijn en als de Here God leeft, er geen andere [e]naam onder de hemel is gegeven waardoor een mens kan worden gered, dan deze Jezus Christus van wie ik heb gesproken.

21 Welnu, om die reden heeft de Here God mij beloofd dat deze dingen die ik [a]schrijf, goed bewaard zullen blijven en van geslacht op geslacht aan mijn nageslacht zullen worden doorgegeven, opdat de belofte aan Jozef zal worden vervuld, dat

17*a* 2 Ne. 21:11–12; 29:1. GS Herstelling van het evangelie.
b Jes. 29:14; 2 Ne. 27:26; 3 Ne. 28:31–33.
18*a* 2 Ne. 29:11–12; 33:11, 14–15.
b GS Oordeel, laatste.
c 2 Ne. 26:12–13.
d GS Antichrist.
19*a* GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
b 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:1, 13.
c 2 Ne. 10:3.
20*a* Ex. 3:7–10; 1 Ne. 17:24, 31; 19:10.
b Joh. 3:14; 1 Ne. 17:41.
c Num. 21:8–9; Alma 33:19; Hel. 8:14–15.
d Ex. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 20:21.
e Hosea 13:4; Hand. 4:10–12; Mos. 5:8; Moz. 6:52. GS Heiland.
21*a* 2 Ne. 27:6–14.

zijn nageslacht nooit zou [b]vergaan zolang de aarde bestond.

22 Daarom zullen deze dingen voortgaan van geslacht op geslacht zolang de aarde bestaat; en zij zullen voortgaan naar de wil en het welbehagen van God; en de natiën die ze bezitten, zullen ernaar worden [a]geoordeeld, volgens de woorden die zijn geschreven.

23 Want wij arbeiden ijverig om te schrijven, teneinde onze kinderen, en ook onze broeders, ertoe te [a]bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend; want wij weten dat wij, na alles wat wij kunnen [b]doen, door de [c]genade worden gered.

24 En hoewel wij in Christus geloven, [a]bewaren wij de wet van Mozes en zien standvastig naar Christus uit, totdat de wet zal zijn vervuld.

25 Want daartoe is de [a]wet gegeven; daarom is de wet voor ons [b]dood geworden en zijn wij levend gemaakt in Christus wegens ons geloof; toch bewaren wij de wet wegens de geboden.

26 En wij [a]spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij [b]profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze [c]kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor [d]vergeving van hun zonden.

27 Daarom spreken wij over de wet, opdat onze kinderen zullen weten dat de wet dood is en zij, door te weten dat de wet dood is, zullen uitzien naar dat leven dat in Christus is en weten waartoe de wet werd gegeven; en dat zij, nadat de wet in Christus is vervuld, hun hart niet tegen Hem behoeven te verstokken wanneer de wet behoort te worden weggedaan.

28 En nu, zie, mijn volk, gij zijt een [a]halsstarrig volk; daarom heb ik duidelijk tot u gesproken, zodat gij het niet verkeerd kunt begrijpen. En de woorden die ik heb gesproken, zullen als een [b]getuigenis tegen u staan; want zij zijn voldoende om wie dan ook de juiste weg te [c]leren; want de juiste weg is om in Christus te geloven en Hem niet te verloochenen; want door Hem te verloochenen, verloochent gij ook de profeten en de wet.

29 En nu, zie, ik zeg u dat de juiste weg is om in Christus te geloven en Hem niet te verloochenen; en Christus is de Heilige Israëls; daarom moet gij u voor Hem neerbuigen en Hem aanbidden met geheel uw [a]macht,

21 *b* Amos 5:15; 2 Ne. 3:16; Alma 46:24–27.
22 *a* 2 Ne. 29:11; 33:10–15; 3 Ne. 27:23–27.
23 *a* GS Kind, kinderen.
b Jakobus 2:14–26. GS Werken.
c Rom. 3:23–24; 2 Ne. 2:4–10; Mos. 13:32; Alma 42:12–16; LV 138:4. GS Genade.
24 *a* Jakob 4:4–5.
25 *a* GS Wet van Mozes.
b Rom. 7:4–6.
26 *a* Jakob 4:12; Jarom 1:11; Mos. 3:13.
b Luc. 10:23–24.
c GS Kind, kinderen.
d GS Vergeving van zonden.
28 *a* Mos. 3:14.
b GS Getuigenis.
c 2 Ne. 33:10.
29 *a* Deut. 6:5; Marc. 12:29–31.

verstand en kracht, en met geheel uw ziel; en indien gij dat doet, zult gij geenszins worden uitgeworpen.

30 En, voor zoverre het noodzakelijk is, moet gij de riten en de [a]verordeningen van God nakomen totdat de wet is vervuld die aan Mozes werd gegeven.

HOOFDSTUK 26

Christus zal onder de Nephieten dienen — Nephi voorziet de vernietiging van zijn volk — Zij zullen spreken uit het stof — De andere volken zullen onware kerken en geheime verenigingen stichten — De Heer verbiedt het toepassen van priesterlisten. Ongeveer 559–545 v.C.

En nadat Christus uit de doden is [a]opgestaan, zal Hij Zich [b]vertonen aan u, mijn kinderen, en mijn geliefde broeders; en de woorden die Hij tot u zal spreken, zullen de [c]wet zijn, die gij zult gehoorzamen.

2 Want zie, ik zeg u, ik heb gezien dat vele geslachten zullen voorbijgaan en dat er grote oorlogen en twisten onder mijn volk zullen zijn.

3 En nadat de Messias is gekomen, zullen er aan mijn volk [a]tekenen van zijn [b]geboorte worden gegeven, en ook van zijn dood en opstanding; en voor de goddelozen zal het een grote en verschrikkelijke dag zijn, want zij zullen omkomen; en zij komen om omdat zij de profeten uitwerpen, en de heiligen, en hen stenigen en doden; daarom zal het geroep van het [c]bloed der heiligen vanaf de aardbodem tot God tegen hen opstijgen.

4 Welnu, allen die hoogmoedig zijn en die goddeloos handelen, de komende dag zal hen [a]verbranden, zegt de Heer der heerscharen, want zij zullen als stoppels zijn.

5 En zij die de profeten en de heiligen doden, de diepten der aarde zullen hen [a]verzwelgen, zegt de Heer der heerscharen; en [b]bergen zullen hen bedekken, en wervelwinden zullen hen wegvoeren, en gebouwen zullen op hen vallen en hen vermorzelen en tot poeder vermalen.

6 En zij zullen worden bezocht met donderslagen en bliksemschichten en aardbevingen en allerlei verwoestingen, want het vuur van de toorn des Heren zal tegen hen worden ontstoken, en zij zullen als stoppels zijn, en de komende dag zal hen verteren, zegt de Heer der heerscharen.

7 O het leed, en de smart van mijn ziel om het verlies van de gedoden van mijn volk! Want ik, Nephi, heb het gezien en het verteert mij welhaast voor de tegenwoordigheid des Heren; toch moet ik tot mijn

30 *a* GS Verordeningen.
26 1 *a* 3 Ne. 11:1–12.
b 1 Ne. 11:7; 12:6.
c 3 Ne. 15:2–10.
3 *a* 1 Ne. 12:4–6.
GS Teken.
b GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
c Gen. 4:10; 2 Ne. 28:10; Mrm. 8:27.
4 *a* 3 Ne. 8:14–24; 9:3, 9.
5 *a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 10:14.
b 3 Ne. 8:10; 9:5–8.

God uitroepen: Uw wegen zijn [a]rechtvaardig.

8 Maar zie, de rechtvaardigen die gehoor geven aan de woorden der profeten en hen niet vernietigen, maar standvastig uitzien naar Christus wegens de tekenen die worden gegeven, ondanks alle [a]vervolging — zie, zij zijn het die [b]niet zullen omkomen.

9 Doch de Zoon der gerechtigheid zal aan hen [a]verschijnen; en Hij zal hen [b]genezen, en zij zullen [c]vrede met Hem hebben totdat [d]drie geslachten zijn voorbijgegaan, en velen van het [e]vierde geslacht in gerechtigheid zijn voorbijgegaan.

10 En wanneer deze dingen zijn voorbijgegaan, komt er een snelle [a]vernietiging over mijn volk; want ik heb het gezien, ondanks mijn zielenleed; welnu, ik weet dat het zal plaatsvinden; en zij verkopen zichzelf om niet; want als beloning voor hun hoogmoed en hun dwaasheid zullen zij vernietiging oogsten; want, omdat zij bezwijken voor de duivel en de werken van duisternis boven het licht verkiezen, moeten zij afdalen naar de [b]hel.

11 Want de Geest des Heren blijft niet [a]inwerken op de mens. En wanneer de Geest niet meer inwerkt op de mens, dan komt de snelle vernietiging, en dat bedroeft mijn ziel.

12 En zoals ik sprak over het [a]overtuigen van de [b]Joden dat Jezus de [c]ware Christus is, zo moeten ook de andere volken er wel van worden overtuigd dat Jezus de Christus is, de eeuwige God;

13 en dat Hij Zich openbaart aan allen die in Hem geloven, door de macht van de [a]Heilige Geest; ja, aan alle natie, geslacht, taal en volk, naar hun geloof grote krachten, tekenen en wonderen onder de mensenkinderen verrichtende.

14 Maar zie, ik profeteer u over de [a]laatste dagen; over de dagen dat de Here God deze dingen onder de mensenkinderen [b]tevoorschijn zal brengen.

15 Wanneer mijn nageslacht en het nageslacht van mijn broeders in ongeloof verkommerd zullen zijn en door de andere volken zullen zijn geslagen; ja, wanneer de Here God Zich rondom tegen hen zal hebben gelegerd, en met een schans het beleg tegen hen zal hebben geslagen en vestingen tegen hen zal hebben opgeworpen; en wanneer zij diep in het stof zullen zijn neergeworpen, zodat zij zelfs niet bestaan, dan zullen toch de woorden der rechtvaardigen worden geschre-

7*a* GS Gerechtigheid.
8*a* GS Vervolgen, vervolging.
b 3 Ne. 10:12–13.
9*a* 3 Ne. 11:8–15.
b 3 Ne. 17:7–9.
c 4 Ne. 1:1–4.
d 1 Ne. 12:11–12; 3 Ne. 27:30–32.
e Alma 45:10–12; Hel. 13:9–10.
10*a* Alma 45:9–14; Mrm. 8:1–9.
b GS Hel.
11*a* Ether 2:15.
12*a* 2 Ne. 25:18.
b 2 Ne. 30:7; Mrm. 5:14. GS Joden.
c Mrm. 3:21.
13*a* GS Heilige Geest.
14*a* GS Laatste dagen.
b GS Herstelling van het evangelie.

ven, en zullen de gebeden der getrouwen worden verhoord, en allen die in ongeloof zijn verkommerd, zullen niet worden vergeten.

16 Want zij die worden vernietigd, zullen vanuit de grond tot hen [a]spreken, en hun spraak zal diep vanuit het stof zijn, en hun stem zal zijn als iemand die de doden bezweert; want de Here God zal hem macht geven, opdat hij zal fluisteren over hen, als het ware uit de grond; en hun spraak zal fluisteren uit het stof.

17 Want aldus zegt de Here God: Zij zullen de dingen [a]schrijven die onder hen worden verricht, en zij zullen worden geschreven en verzegeld in een boek, en zij die in ongeloof zijn verkommerd, zullen ze niet hebben, want zij [b]trachten de dingen Gods te vernietigen.

18 Welnu, zoals zij die vernietigd zijn, snel zijn vernietigd; en de menigte van hun geweldenaars zal zijn als wegstuivend [a]kaf — ja, aldus zegt de Here God: In een oogwenk, plotseling zal het geschieden —

19 en het zal geschieden dat zij die in ongeloof zijn verkommerd, worden [a]geslagen door de hand van de andere volken.

20 En de andere volken verheffen zich in de [a]hoogmoed van hun ogen en zijn [b]gestruikeld wegens de omvang van hun [c]struikelblok, zodat zij vele [d]kerken hebben opgebouwd; toch geringschatten zij de macht en de wonderen Gods en prediken zichzelf hun eigen wijsheid en hun eigen [e]geleerdheid om gewin en om het aangezicht van de armen te [f]vermalen.

21 En er zijn vele kerken opgebouwd die [a]afgunst en strijd en kwaadwilligheid veroorzaken.

22 En er zijn ook [a]geheime verenigingen, zoals in de dagen van weleer, naar de verenigingen van de duivel, want hij is de grondlegger van al deze dingen; ja, de grondlegger van moord en van de werken van duisternis; ja, en hij voert hen met een vlassen koord om hun hals, totdat hij hen met zijn sterke koorden voor eeuwig bindt.

23 Maar zie, mijn geliefde broeders, ik zeg u dat de Here God niet werkt in duisternis.

24 Hij doet niets, tenzij het voor het welzijn der wereld is; want Hij heeft de wereld [a]lief, zodat Hij zelfs zijn eigen leven aflegt teneinde [b]alle mensen tot Zich te kunnen trekken. Daarom gebiedt Hij niemand om geen deel te hebben aan zijn heil.

25 Zie, is er iemand die Hij toeroept, zeggende: Ga van Mij heen? Zie, ik zeg u, neen;

16*a* Jes. 29:4; Mro. 10:27; Moz. 7:62.
GS Boek van Mormon.
17*a* 2 Ne. 29:12.
b Enos 1:14.
18*a* Mrm. 5:16–18.
19*a* 3 Ne. 16:8–9; 20:27–28.
20*a* GS Hoogmoed.
b 1 Ne. 13:29, 34.
GS Afval.
c Ez. 14:4.
d 1 Ne. 14:10; 22:23; Mrm. 8:28.
e Mrm. 9:7–8; 2 Ne. 9:28.
f Jes. 3:15; 2 Ne. 13:15.
21*a* GS Afgunst.
22*a* GS Geheime verenigingen.
24*a* Joh. 3:16.
b 3 Ne. 27:14–15.

integendeel, Hij zegt: [a]Komt tot Mij, al gij einden der aarde, [b]koopt melk en honing zonder geld en zonder prijs.

26 Zie, heeft Hij iemand geboden om de synagoge of het bedehuis te verlaten? Zie, ik zeg u, neen.

27 Heeft Hij iemand geboden om geen deel te hebben aan zijn [a]heil? Zie, ik zeg u, neen; integendeel, Hij heeft het alle mensen om niet [b]gegeven; en Hij heeft zijn volk geboden alle mensen tot [c]bekering te bewegen.

28 Zie, heeft de Heer iemand geboden om geen deel te hebben aan zijn goedheid? Zie, ik zeg u, neen; integendeel, [a]alle mensen zijn gelijkelijk begunstigd, en niemand wordt buitengesloten.

29 Hij gebiedt dat er geen [a]priesterlisten zullen zijn; want zie, priesterlisten houdt in dat mensen prediken en zichzelf opwerpen als een licht der wereld om gewin en de [b]lof der wereld te verwerven; maar het welzijn van Zion zoeken zij niet.

30 Zie, de Heer heeft dat verboden. Welnu, de Here God heeft een gebod gegeven dat alle mensen [a]liefde behoren te hebben, en wel [b]naastenliefde; en tenzij zij die naastenliefde hebben, zijn zij niets. Welnu, indien zij die naastenliefde hadden, zouden zij niet toelaten dat de arbeider in Zion omkomt.

31 Maar de arbeider in [a]Zion zal arbeiden voor Zion; want indien zij arbeiden voor [b]geld, zullen zij verloren gaan.

32 En voorts heeft de Here God de mensen [a]geboden niet te moorden; niet te liegen; niet te stelen; de naam van de Heer, hun God, niet [b]ijdel te gebruiken; niet afgunstig te zijn; niet kwaadwillig te zijn; niet met elkaar te twisten; geen hoererij te bedrijven; en geen van deze dingen te doen; want wie ook ze doet, gaat verloren.

33 Want geen van deze ongerechtigheden komt van de Heer; want Hij doet hetgeen goed is onder de mensenkinderen; en Hij doet niets, tenzij het de mensenkinderen duidelijk is; en Hij nodigt hen allen uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij [a]verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, slaaf en vrije, man en vrouw; en Hij is de [b]heidenen indachtig; en [c]allen zijn voor God gelijk, zowel de Joden als de andere volken.

HOOFDSTUK 27

Duisternis en afvalligheid zullen

25*a* Alma 5:33–35; 3 Ne. 9:13–14.
b Jes. 55:1–2.
27*a* GS Heil.
b Ef. 2:8; 2 Ne. 25:23.
c GS Bekeren (zich), bekering.
28*a* Rom. 2:11; 1 Ne. 17:33–35.
29*a* GS Priesterlisten.
b LV 121:34–37.
30*a* Mro. 7:47–48. GS Naastenliefde.
b GS Liefde.
31*a* GS Zion.
b Jakob 2:17–19; LV 11:7; 38:39.
32*a* GS Geboden van God.
b GS Vloeken.
33*a* Hand. 10:9–35, 44–45.
b Alma 26:37.
c Rom. 2:11; 1 Ne. 17:35.

de aarde bedekken in de laatste dagen — Het Boek van Mormon zal tevoorschijn komen — Drie getuigen zullen voor het boek instaan — De geleerde zal zeggen het verzegelde boek niet te kunnen lezen — De Heer zal een wonderbaar werk en een wonder verrichten — Vergelijk Jesaja 29. Ongeveer 559–545 v.C.

Maar zie, in de [a]laatste dagen, ofwel in de dagen van de andere volken — ja, zie, dan zullen alle natiën van de andere volken en ook de Joden, zowel zij die naar dit land komen als zij die zich in andere landen bevinden, ja, zelfs in alle landen der aarde, zie, zij zullen dronken zijn van ongerechtigheid en van allerlei gruwelen —

2 en wanneer die dag komt, zullen zij door de Heer der heerscharen worden bezocht met donder en met aardbeving en met een groot rumoer en met storm en met orkaan en met de [a]vlam van een verterend vuur.

3 En alle [a]natiën die [b]tegen Zion strijden en die haar beangstigen, zullen zijn als een droom, een nachtgezicht; ja, het zal voor hen zijn zoals voor een hongerige die droomt, en zie, hij eet, maar hij ontwaakt en zijn ziel is ledig; of zoals een dorstige die droomt, en zie, hij drinkt, maar hij ontwaakt, en zie, hij is uitgeput en zijn ziel is begerig; ja, zo zal het de menigte van alle natiën vergaan die tegen de berg Zion strijden.

4 Want zie, gij allen die ongerechtigheid bedrijft, bedwingt u en weest verbaasd, want gij zult roepen en schreeuwen; ja, gij zult dronken zijn, maar niet van wijn, gij zult waggelen, maar niet van sterke drank.

5 Want zie, de Heer heeft de geest van diepe slaap over u uitgestort. Want zie, gij hebt uw ogen toegesloten en de profeten verworpen; en uw heersers en de zieners heeft Hij omhuld wegens uw ongerechtigheid.

6 En het zal geschieden dat de Here God de woorden van een [a]boek voor [b]u tevoorschijn zal brengen, en het zullen de woorden zijn van hen die gesluimerd hebben.

7 En zie, het boek zal [a]verzegeld zijn; en in het boek zal een [b]openbaring van God staan, vanaf het begin der wereld tot aan haar [c]eind.

8 Welnu, vanwege de dingen die zijn [a]verzegeld, zullen de dingen die zijn verzegeld [b]niet worden overhandigd ten dage van de goddeloosheid en gruwelen der mensen. Daarom zal het boek hun worden onthouden.

9 Maar het boek zal aan [a]iemand worden overhandigd, en hij zal de woorden van het boek overhandigen, die de woorden

27 1*a* gs Laatste dagen.
2*a* Jes. 24:6; 66:15–16; Jakob 6:3; 3 Ne. 25:1.
3*a* Jes. 29:7–8.
b 1 Ne. 22:14.
6*a* 2 Ne. 26:16–17; 29:12. gs Boek van Mormon.
b Jarom 1:2; Mrm. 5:12–13.
7*a* Jes. 29:11–12; Ether 3:25–27; 4:4–7.
b Mos. 8:19.
c Ether 13:1–12.
8*a* Ether 5:1.
b 3 Ne. 26:9–12; Ether 4:5–6.
9*a* LV 17:5–6.

zijn van hen die in het stof hebben gesluimerd, en hij zal die woorden aan [b]een ander overhandigen;

10 maar de woorden die zijn verzegeld, zal hij niet overhandigen, evenmin zal hij het boek overhandigen. Want het boek zal door de macht Gods zijn verzegeld, en de openbaring die werd verzegeld, zal in het boek worden bewaard tot de door de Heer bestemde tijd dat zij tevoorschijn zullen komen; want zie, zij openbaren alle dingen, sedert de grondlegging der wereld tot aan haar eind.

11 En de dag komt dat de woorden van het boek, die waren verzegeld, vanaf de daken der huizen zullen worden gelezen; en zij zullen worden gelezen door de macht van Christus; en alle dingen zullen aan de mensenkinderen worden [a]geopenbaard die ooit onder de mensenkinderen zijn geweest, en die ooit zullen zijn, zelfs tot aan het einde der aarde.

12 Welnu, ten dage dat het boek wordt overhandigd aan de man over wie ik heb gesproken, zal het boek voor de ogen der wereld worden verborgen, opdat niemands ogen het zullen zien, behalve [a]drie [b]getuigen die het door de macht Gods zullen zien, naast hem aan wie het boek zal worden overhandigd; en zij zullen getuigen van de waarheid van het boek en de dingen daarin.

13 En er is geen ander die het zal bekijken, uitgezonderd enkelen naar de wil van God, om aan de mensenkinderen te getuigen van zijn woord; want de Here God heeft gezegd dat de woorden der getrouwen als het ware [a]uit de doden zouden spreken.

14 Daarom zal de Here God ertoe overgaan de woorden van het boek tevoorschijn te brengen; en in de mond van zoveel getuigen als Hem goeddunkt, zal Hij zijn woord doen vaststaan; en wee hem die [a]het woord Gods verwerpt!

15 Maar zie, het zal geschieden dat de Here God zal zeggen tot hem aan wie Hij het boek overhandigt: Neem deze woorden, die niet zijn verzegeld, en overhandig ze aan een ander, opdat hij ze zal tonen aan de geleerde, zeggende: [a]Lees dit, bid ik u. En de geleerde zal zeggen: Breng het boek hierheen, en ik zal ze lezen.

16 Welnu, wegens de eer der wereld en uit [a]winstbejag zullen zij dat zeggen, en niet voor de eer van God.

17 En de man zal zeggen: Ik kan het boek niet brengen, want het is verzegeld.

18 Dan zal de geleerde zeggen: Ik kan het niet lezen.

19 Welnu, het zal geschieden

9*b* GJS 1:64–65.
11*a* Luc. 12:3; Mrm. 5:8; LV 121:26–31.
12*a* 2 Ne. 11:3; Ether 5:2–4; LV 5:11, 15; 17:1.
b Deut. 19:15.
13*a* 2 Ne. 3:19–20; 33:13–15; Mro. 10:27.
14*a* 2 Ne. 28:29–30; Ether 4:8.
15*a* Jes. 29:11–12; GJS 1:65.
16*a* GS Priesterlisten.

dat de Here God het boek en de woorden ervan wederom overhandigt aan hem die niet geleerd is; en de man die niet geleerd is, zal zeggen: Ik ben niet geleerd.

20 Dan zal de Here God hem zeggen: De geleerden zullen ze niet lezen, want zij hebben ze verworpen, en Ik ben in staat mijn eigen werk te doen; daarom zult gij de woorden lezen die Ik u zal geven.

21 [a]Roer de dingen die zijn verzegeld niet aan, want Ik zal ze in de door Mij bestemde tijd tevoorschijn brengen; want Ik zal de mensenkinderen tonen dat Ik in staat ben mijn eigen werk te doen.

22 Welnu, wanneer gij de woorden hebt gelezen die Ik u heb geboden, en de [a]getuigen hebt verkregen die Ik u heb beloofd, dan zult gij het boek wederom verzegelen en het in mijn hoede verbergen, opdat Ik de woorden die gij niet hebt gelezen, zal kunnen bewaren, totdat het Mij in mijn eigen wijsheid goeddunkt om de mensenkinderen alle dingen te openbaren.

23 Want zie, Ik ben God; en Ik ben een God van [a]wonderen; en Ik zal de wereld tonen dat Ik [b]dezelfde ben, gisteren, heden en tot in eeuwigheid; en Ik werk alleen onder de mensenkinderen [c]volgens hun geloof.

24 En voorts, het zal geschieden dat de Heer zegt tot hem die de woorden leest, die hem worden overhandigd:

25 [a]Omdat dit volk Mij met zijn mond nadert en Mij met zijn lippen [b]eert, terwijl het zijn hart verre van Mij houdt, en hun ontzag voor Mij een aangeleerd [c]voorschrift van mensen is —

26 daarom zal Ik ertoe overgaan een [a]wonderbaar werk onder dit volk te doen, ja, een [b]wonderbaar werk en een wonder, want de wijsheid van zijn wijzen en geleerden zal tenietgaan, en het verstand van zijn verstandigen zal schuilgaan.

27 En [a]wee hun die trachten hun plan diep te verbergen voor de Heer en wier werken in de duisternis geschieden, en die zeggen: Wie ziet ons en wie kent ons? En tevens zeggen zij: Dat Gij de zaken onderstboven zet, zal stellig worden geacht als het [b]leem van de pottenbakker. Maar zie, zegt de Heer der heerscharen, Ik zal hun tonen dat Ik al hun werken ken. Want zal het maaksel van zijn maker zeggen: Hij heeft mij niet gemaakt? Of zal het boetseersel van zijn boetseerder zeggen: Hij heeft geen verstand?

28 Maar zie, zegt de Heer der heerscharen: Ik zal de mensenkinderen tonen dat het nog een zeer korte tijd is voordat de Libanon in een vruchtbaar veld

21*a* Ether 5:1.
22*a* GS Getuigen van het Boek van Mormon.
23*a* GS Wonder.
b Hebr. 13:8.
c Hebr. 11; Ether 12:7–22.
25*a* Jes. 29:13.
b Matt. 15:8.
c 2 Ne. 28:31.
26*a* 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 29:1–2. GS Herstelling van het evangelie.
b Jes. 29:14; 2 Ne. 25:17.
27*a* Jes. 29:15.
b Jer. 18:6.

wordt veranderd en het vruchtbare veld een woud gelijkt.

29 [a]En te dien dage zullen de doven de woorden van het boek horen, en de ogen van de blinden zullen vanuit het donker en de duisternis zien.

30 En ook de [a]ootmoedigen zullen toenemen, en hun [b]vreugde zal in de Heer zijn, en de armen onder de mensen zullen zich in de Heilige Israëls verheugen.

31 Want zowaar de Heer leeft, zullen zij zien dat het [a]gedaan is met de geweldenaar en dat de spotter wordt verteerd, en dat allen die zinnen op ongerechtigheid, worden afgesneden;

32 en zij die een mens om een woord [a]schuldig verklaren en een valstrik leggen voor hem die bestraft in de [b]poort en de rechtvaardige [c]terzijde dringen om een nietigheid.

33 Daarom, aldus zegt de Heer, die Abraham heeft verlost, over het huis Jakobs: Jakob zal nu niet beschaamd staan, noch zal zijn aangezicht nu verbleken.

34 Doch wanneer hij zijn kinderen, het werk van mijn handen, in zijn midden [a]ziet, zullen zij mijn naam heiligen en de Heilige Jakobs heiligen en de God van Israël vrezen.

35 Ook de [a]dwalenden van geest zullen tot inzicht komen en de morrenden zullen [b]lering aannemen.

HOOFDSTUK 28

Er zullen in de laatste dagen vele onware kerken worden opgebouwd — Deze zullen valse, ijdele en dwaze leerstellingen leren — Er zal veel afvalligheid zijn ten gevolge van valse leraren — De duivel zal in het hart der mensen woeden — Hij zal allerlei valse leerstellingen leren. Ongeveer 559–545 v.C.

En nu, mijn broeders, ik heb tot u gesproken zoals de Geest mij heeft gedrongen; daarom weet ik dat het zeker moet geschieden.

2 En de dingen die uit het [a]boek overgeschreven zullen worden, zullen voor de mensenkinderen van grote [b]waarde zijn, en in het bijzonder voor ons nageslacht, dat een overblijfsel is van het huis Israëls.

3 Want het zal geschieden ten dage dat de [a]kerken die worden opgebouwd, maar niet tot de Heer, dat de een tot de ander zal zeggen: Zie, ik, ik ben van de Heer; en de anderen zullen zeggen: Ik, ik ben van de Heer; en zo zal ieder van hen zeggen die kerken heeft opgebouwd, maar niet tot de Heer —

4 en zij zullen met elkaar twisten; en hun priesters zullen met elkaar twisten en zij zullen met

29*a* Jes. 29:18.
30*a* gs Zachtmoedig, zachtmoedigheid.
b LV 101:36.
31*a* Jes. 29:20.
32*a* Luc. 11:54.
b Amos 5:10.
c 2 Ne. 28:16.
34*a* Jes. 29:23–24.
35*a* 2 Ne. 28:14; LV 33:4.
b Dan. 12:4.
28 2*a* gs Boek van Mormon.
b 1 Ne. 13:34–42; 22:9; 3 Ne. 21:6.
3*a* 1 Kor. 1:10–13; 1 Ne. 22:23; 4 Ne. 1:25–29; Mrm. 8:28, 32–38.

hun [a]geleerdheid leren en de Heilige Geest, die doet spreken, verloochenen.

5 En zij [a]verloochenen de [b]macht Gods, de Heilige Israëls; en zij zeggen tot het volk: Luistert naar ons en hoort ons voorschrift aan; want zie, er is heden [c]geen God, want de Heer en Verlosser heeft zijn werk gedaan, en Hij heeft zijn macht aan de mensen gegeven;

6 zie, luistert naar mijn voorschrift; indien zij zeggen dat er een wonder door de hand des Heren is verricht, gelooft het dan niet; want heden ten dage is Hij geen God van [a]wonderen; Hij heeft zijn werk gedaan.

7 Ja, en er zullen velen zijn die zeggen: [a]Eet, drinkt en weest vrolijk, want morgen sterven wij; en het zal wel met ons zijn.

8 En er zullen ook velen zijn die zeggen: Eet, drinkt, en weest vrolijk; vreest nochtans God— Hij zal het bedrijven van een kleine zonde wel [a]rechtvaardigen; ja, [b]liegt wat, maakt van iemand misbruik wegens zijn woorden, graaft een [c]kuil voor uw naaste; daarin steekt geen kwaad; en doet al die dingen, want morgen sterven wij; en mochten wij toch schuldig zijn, dan zal God ons met enkele striemen slaan, en ten slotte zullen wij het heil verkrijgen in het koninkrijk Gods.

9 Ja, en er zullen velen zijn die op die wijze valse en ijdele en [a]dwaze [b]leerstellingen leren, en in hun hart opgeblazen zijn en trachten hun plannen diep te verbergen voor de Heer; en hun werken zullen in de duisternis zijn.

10 En het [a]bloed der heiligen zal hen vanuit de aardbodem aanklagen.

11 Ja, zij zijn allen van de weg [a]afgeweken; zij zijn [b]verdorven geworden.

12 Wegens [a]hoogmoed en wegens valse leraren en valse leer zijn hun kerken verdorven geworden, en hun kerken hebben zich verheven; wegens hoogmoed zijn ze opgeblazen.

13 Zij [a]beroven de [b]armen ter wille van hun fraaie heiligdommen; zij beroven de armen ter wille van hun fraaie kledij; en zij vervolgen de zachtmoedigen en de eenvoudigen van hart, omdat zij in hun [c]hoogmoed opgeblazen zijn.

14 Zij houden hun [a]hals star en hun hoofd hoog; ja, en ten gevolge van hoogmoed en goddeloosheid en gruwelen en hoererijen zijn zij allen [b]afgedwaald, op enkelen na, die

4*a* 2 Ne. 9:28.
5*a* 2 Ne. 26:20.
b 2 Tim. 3:5.
c Alma 30:28.
6*a* Mrm. 8:26; 9:15–26.
7*a* 1 Kor. 15:32; Alma 30:17–18.
8*a* Mrm. 8:31.
b LV 10:25; Moz. 4:4.
gs Liegen.
c Spr. 26:27; 1 Ne. 14:3.
9*a* Ez. 13:3; Hel. 13:29.
b Matt. 15:9.
10*a* Op. 6:9–11; 2 Ne. 26:3; Mrm. 8:27; Ether 8:22–24; LV 87:7.
11*a* Hel. 6:31.
b Mrm. 8:28–41; LV 33:4.
12*a* Spr. 28:25.
13*a* Ez. 34:8.
b Hel. 4:12.
c Alma 5:53.
14*a* Spr. 21:4.
b Jes. 53:6.

de ootmoedige volgelingen van Christus zijn; evenwel worden dezen zo geleid dat zij in vele gevallen dwalen, omdat zij volgens de voorschriften van mensen worden onderricht.

15 O de [a]wijzen en de geleerden en de rijken die in de [b]hoogmoed van hun hart opgeblazen zijn, en allen die valse leerstellingen prediken, en allen die hoererij bedrijven en de rechte weg des Heren verdraaien, [c]wee, wee, wee hun, zegt de Here God, de Almachtige, want zij zullen worden neergeworpen in de hel!

16 Wee hun die de rechtvaardige om een nietigheid [a]terzijde dringen en hetgeen goed is beschimpen en zeggen dat het geen waarde heeft! Want de dag zal komen dat de Here God de bewoners der aarde met spoed bezoekt; en te dien dage, wanneer zij [b]geheel rijp zijn in ongerechtigheid, zullen zij omkomen.

17 Maar zie, indien de bewoners der aarde zich bekeren van hun goddeloosheid en gruwelen, zullen zij niet worden vernietigd, zegt de Heer der heerscharen.

18 Maar zie, die grote en gruwelijke kerk, de [a]hoer der gehele aarde, moet ter aarde [b]vallen, en groot moet haar val zijn.

19 Want het koninkrijk van de duivel moet [a]sidderen, en zij die ertoe behoren, moeten wel tot bekering worden bewogen, anders zal de [b]duivel hen met zijn eeuwigdurende [c]ketenen grijpen, en worden zij tot toorn opgehitst, en gaan verloren;

20 want zie, te dien dage zal hij in het hart der mensenkinderen [a]woeden en hen ophitsen tot toorn tegen hetgeen goed is.

21 En anderen zal hij [a]sussen en paaien tot vleselijke gerustheid, zodat zij zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion is voorspoedig, alles is wel — en zo bedriegt de [b]duivel hun ziel en voert hij hen bedachtzaam ter helle.

22 En zie, anderen lokt hij met vleierij en vertelt hun dat de [a]hel niet bestaat; en hij zegt hun: Ik ben geen duivel, want die bestaat niet — en zo fluistert hij in hun oor, totdat hij hen grijpt met zijn verschrikkelijke [b]ketenen, waaruit geen bevrijding is.

23 Ja, zij worden gegrepen door de dood en de hel; en de dood en de hel en de duivel, en allen die daardoor zijn gegrepen, moeten voor de troon van God staan en naar hun werken worden [a]geoordeeld, vanwaar zij naar de plaats moeten gaan die voor hen is bereid, namelijk een [b]poel van vuur en zwavel die eindeloze kwelling is.

15*a* Spr. 3:5–7.
b gs Hoogmoed.
c 3 Ne. 29:5.
16*a* Jes. 29:21.
b Ether 2:9–10.
18*a* Op. 19:2.
b 1 Ne. 14:3, 17.
19*a* 1 Ne. 22:23.
b Alma 34:35.
c Alma 12:11.
20*a* LV 10:20–27.
21*a* Mrm. 8:31.
b 2 Ne. 9:39.
22*a* gs Hel.
b Alma 36:18.
23*a* gs Jezus Christus—Rechter; Oordeel, laatste.
b 2 Ne. 9:16, 19, 26.

24 Daarom, wee hem die zich gerust voelt in Zion!

25 Wee hem die roept: Alles wel!

26 Ja, wee hem die [a]luistert naar de voorschriften van de mensen, en de macht Gods en de gave van de Heilige Geest verloochent!

27 Ja, wee hem die zegt: Wij hebben ontvangen en [a]hebben niet meer nodig!

28 Ja, kortom, wee allen die beven en [a]toornig zijn wegens de waarheid Gods! Want zie, hij die is gebouwd op de [b]rots ontvangt haar met blijdschap; en hij die is gebouwd op een zandig fundament beeft uit vrees dat hij zal vallen.

29 Wee hem die zal zeggen: Wij hebben het woord Gods ontvangen en [a]wij hebben [b]niet meer van het woord Gods nodig, want wij hebben genoeg!

30 Want zie, aldus zegt de Here God: Ik zal de mensenkinderen regel op regel geven, voorschrift op [a]voorschrift, hier een weinig en daar een weinig; en gezegend zijn zij die naar mijn voorschriften luisteren en mijn raad het oor lenen, want zij zullen [b]wijsheid leren; want hem die [c]ontvangt, zal Ik [d]meer geven; en van hen die zeggen: Wij hebben genoeg, van hen zal zelfs wat zij hebben, worden weggenomen.

31 Vervloekt is hij die op de mens [a]vertrouwt of vlees tot zijn arm stelt, of luistert naar de voorschriften van de mensen, tenzij hun voorschriften worden gegeven door de macht van de Heilige Geest.

32 [a]Wee de andere volken, zegt de Here God der heerscharen! Want ofschoon Ik mijn arm van dag tot dag naar hen zal uitstrekken, zullen zij Mij verloochenen; toch zal Ik jegens hen barmhartig zijn, zegt de Here God, indien zij zich bekeren en tot Mij komen; want mijn [b]arm is de gehele dag uitgestrekt, zegt de Here God der heerscharen.

HOOFDSTUK 29

Velen uit de andere volken zullen het Boek van Mormon verwerpen — Zij zullen zeggen: Wij hebben niet méér Bijbel nodig — De Heer spreekt tot vele natiën — Hij zal de wereld oordelen naar de boeken die geschreven zullen worden. Ongeveer 559–545 v.C.

Maar zie, er zullen er velen zijn — ten dage dat Ik ertoe overga een [a]wonderbaar werk onder hen te verrichten om mijn [b]verbonden, die Ik met de

26*a* 2 Ne. 9:29.
27*a* Alma 12:10–11.
28*a* 2 Ne. 9:40; 33:5.
GS Opstand.
b Matt. 7:24–27.
GS Rots.
29*a* 2 Ne. 29:3–10.
b 2 Ne. 27:14; Ether 4:8.
30*a* Jes. 28:9–13; LV 98:12.
b GS Wijsheid.
c Luc. 8:18.
d Alma 12:10; LV 50:24.
31*a* LV 1:19–20.
32*a* 1 Ne. 14:6.
b Jakob 5:47; 6:4.
29 1*a* 2 Ne. 27:26.
GS Herstelling van het evangelie.
b GS Abraham, verbond van.

mensenkinderen heb gesloten, indachtig te zijn, om mijn hand voor de [c]tweede maal uit te strekken om mijn volk, dat van het huis Israëls is, terug te winnen;

2 en ook om de beloften indachtig te zijn die Ik u, Nephi, en ook uw vader heb gedaan, dat Ik uw nageslacht indachtig zal zijn; en dat de [a]woorden van uw nageslacht uit mijn mond tot uw nageslacht zullen voortgaan; en mijn woorden zullen [b]voortsissen tot aan de einden der aarde, tot een [c]standaard voor mijn volk, dat van het huis Israëls is;

3 en omdat mijn woorden zullen voortsissen, zullen velen van de andere volken zeggen: Een [a]Bijbel! Een Bijbel! Wij hebben een Bijbel en er kan niet nog méér Bijbel zijn.

4 Maar aldus zegt de Here God: O dwazen, zij zullen een Bijbel hebben; en deze zal voortkomen uit de [a]Joden, mijn verbondsvolk vanouds. En hoe danken zij de [b]Joden voor de [c]Bijbel die zij van hen ontvangen? Ja, wat bedoelen de andere volken eigenlijk? Denken zij aan de moeiten en het gezwoeg en de inspanningen der Joden, en hoe ijverig zij jegens Mij zijn geweest om de andere volken redding te brengen?

5 O andere volken, zijt gij de Joden, mijn verbondsvolk vanouds, indachtig geweest? Neen; integendeel, gij hebt hen vervloekt en [a]gehaat, en niet getracht hen terug te winnen. Maar zie, Ik zal al deze dingen op uw eigen hoofd doen wederkeren, want Ik, de Heer, ben mijn volk niet vergeten.

6 O dwaas, die zegt: Een [a]Bijbel, wij hebben een Bijbel, en wij hebben niet méér Bijbel nodig. Hadt gij een Bijbel verkregen indien het niet door de Joden was geweest?

7 Weet gij niet dat er meer natiën zijn dan één? Weet gij niet dat Ik, de Heer, uw God, alle mensen heb [a]geschapen en dat Ik hen gedenk die zich op de [b]eilanden der zee bevinden; en dat Ik heers boven in de hemelen en beneden op de aarde; en dat Ik de mensenkinderen, ja, alle natiën van de aarde, mijn woord breng?

8 Waarom mort gij omdat gij méér van mijn woord zult ontvangen? Weet gij niet dat het getuigenis van [a]twee natiën voor u [b]getuigt dat Ik God ben, dat Ik de ene natie evenzeer als de andere gedenk? Daarom spreek Ik tot de ene natie dezelfde woorden als tot de andere. En wanneer de twee

1 *c* 2 Ne. 6:14; 21:11–12; 25:17. GS Israël—De verstrooiing van Israël.
2 *a* 2 Ne. 3:18–21.
b Jes. 5:26; 2 Ne. 15:26; Mro. 10:28.
c 1 Ne. 21:22.
GS Banier.
3 *a* 1 Ne. 13:23–25. GS Bijbel; Boek van Mormon.
4 *a* LV 3:16.
b GS Joden.
c GS Juda—Het hout van Juda.
5 *a* 3 Ne. 29:8.
6 *a* 1 Ne. 13:38.
7 *a* GS Scheppen, schepping.
b 1 Ne. 22:4.
8 *a* Ez. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 3:12.
b Matt. 18:16. GS Getuige, getuigen.

[c]natiën samengaan, zal ook het getuigenis van de twee natiën samengaan.

9 En Ik doe dat om velen te bewijzen dat Ik [a]dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig; en dat Ik mijn woorden spreek naar mijn eigen welbehagen. En omdat Ik één [b]woord heb gesproken, behoeft gij niet te veronderstellen dat Ik er niet nog een kan spreken; want mijn werk is nog niet voleindigd; noch zal het dat zijn vóór het einde van het mensdom; evenmin van die tijd af en voor eeuwig.

10 Welnu, omdat gij een Bijbel hebt, behoeft gij niet te veronderstellen dat die al mijn [a]woorden bevat; evenmin behoeft gij te veronderstellen dat Ik er niet méér heb laten opschrijven.

11 Want Ik gebied [a]alle mensen, zowel in het oosten als in het westen, als in het noorden, als in het zuiden, als in de eilanden der zee, de woorden die Ik tot hen spreek, op te [b]schrijven; want Ik zal de wereld [c]oordelen naar de [d]boeken die geschreven zullen worden, alle mensen naar hun werken, volgens hetgeen geschreven is.

12 Want zie, Ik zal tot de [a]Joden spreken en zij zullen het opschrijven; en Ik zal ook tot de Nephieten spreken en zij zullen het [b]opschrijven; en Ik zal ook spreken tot de andere stammen van het huis Israëls, die Ik heb weggeleid, en zij zullen het opschrijven; en ook zal Ik spreken tot [c]alle natiën der aarde en zij zullen het opschrijven.

13 En het zal geschieden dat de [a]Joden de woorden der Nephieten zullen hebben, en de Nephieten zullen de woorden der Joden hebben; en de Nephieten en de Joden zullen de woorden van de [b]verloren stammen van Israël hebben; en de verloren stammen van Israël zullen de woorden der Nephieten en der Joden hebben.

14 En het zal geschieden dat mijn volk, dat van het [a]huis Israëls is, naar huis zal worden vergaderd naar de landen die zij bezaten; en ook mijn woord zal tot [b]één worden vergaderd. En Ik zal hun die strijden tegen mijn woord en tegen mijn volk, dat van het [c]huis Israëls is, tonen dat Ik God ben en dat Ik Mij jegens Abraham ertoe [d]verbonden heb zijn [e]nageslacht voor [f]eeuwig indachtig te zijn.

8*c* Hosea 1:11.
9*a* Hebr. 13:8.
b GS Openbaring.
10*a* GS Schriften, Schriftuur—Het tevoorschijn komen van Schriftuur geprofeteerd.
11*a* Alma 29:8.
b 2 Tim. 3:16.
c 2 Ne. 25:22; 33:11, 14–15. GS Oordeel, laatste.
d GS Boek des levens.
12*a* 1 Ne. 13:23–29.
b 1 Ne. 13:38–42; 2 Ne. 26:17.
c 2 Ne. 26:33.
13*a* Mrm. 5:12–14.
b GS Israël—De tien verloren stammen van Israël.
14*a* Jer. 3:17–18.
b Ez. 37:16–17.
c 1 Ne. 22:8–9.
d Gen. 12:1–3; 1 Ne. 17:40; 3 Ne. 20:27; Abr. 2:9. GS Abraham, verbond van.
e LV 132:30.
f Gen. 17:7.

HOOFDSTUK 30

Bekeerden onder de andere volken zullen tot het verbondsvolk worden gerekend — Vele Lamanieten en vele Joden zullen het woord geloven; beide ontwikkelen zich tot een aangenaam volk — Israël zal worden hersteld en de goddelozen vernietigd. Ongeveer 559–545 v.C.

En nu, zie, mijn geliefde broeders, ik wil tot u spreken; want ik, Nephi, sta niet toe dat gij u rechtvaardiger acht dan de andere volken zullen zijn. Want zie, tenzij gij de geboden Gods onderhoudt, zult gij allen evenzo verloren gaan; en wegens de woorden die zijn gesproken, behoeft gij niet te veronderstellen dat de andere volken volkomen worden vernietigd.

2 Want zie, ik zeg u dat allen uit de andere volken die zich bekeren, het [a]verbondsvolk des Heren zijn; en allen uit de [b]Joden die zich niet bekeren, zullen worden verworpen; want de Heer sluit met niemand een verbond dan alleen met hen die zich [c]bekeren en geloven in zijn Zoon, die de Heilige Israëls is.

3 Welnu, ik wil nog iets meer profeteren over de Joden en de andere volken. Want wanneer het boek waarover ik gesproken heb, tevoorschijn is gekomen en is geschreven voor de andere volken en wederom in de hoede des Heren verzegeld, zullen er velen zijn die de geschreven woorden [a]geloven; en zij zullen ze tot het overblijfsel van ons nageslacht [b]brengen.

4 En dan zal het overblijfsel van ons nageslacht kennis van ons hebben, hoe wij uit Jeruzalem zijn gekomen, en dat zij afstammelingen der Joden zijn.

5 En het evangelie van Jezus Christus zal onder [a]hen verkondigd worden; aldus zullen zij worden [b]teruggebracht tot de [c]kennis van hun vaderen, alsook tot de kennis van Jezus Christus, waarover hun vaderen beschikten.

6 En dan zullen zij zich verheugen; want zij zullen weten dat het voor hen een zegen uit de hand van God is; en de schellen van duisternis zullen hun van de ogen beginnen te vallen; en er zullen niet vele geslachten onder hen voorbijgaan, vooraleer zij een rein en [a]aangenaam volk zijn.

7 En het zal geschieden dat de [a]Joden die verstrooid zijn, eveneens in Christus [b]beginnen te geloven; en zij zullen zich op het oppervlak van het land beginnen te vergaderen; en allen die in Christus geloven, zullen eveneens een aangenaam volk worden.

8 En het zal geschieden dat de Here God met zijn werk onder alle natiën, geslachten, talen en

30 2*a* Gal. 3:26–29.
b Matt. 8:10–13.
GS Joden.
c GS Bekeren (zich), bekering.
3*a* 3 Ne. 16:6–7.
b 1 Ne. 22:8–9.
5*a* 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b LV 3:20.
c 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 3:12; Mrm. 7:1, 9–10.
6*a* LV 49:24; 109:65.
7*a* 2 Ne. 29:13–14.
b 2 Ne. 25:16–17.

volken begint, om de herstelling van zijn volk op aarde tot stand te brengen.

9 En met gerechtigheid zal de [a]Here God de armen [b]richten, en met billijkheid bestraffen ten behoeve van de [c]ootmoedigen der aarde. En Hij zal de aarde slaan met de roede zijns monds; en met de adem zijner lippen de verdorvenen doden.

10 Want de [a]tijd komt spoedig, dat de Here God een grote [b]scheiding onder de mensen zal veroorzaken, en de goddelozen zal Hij vernietigen; en Hij zal zijn volk [c]sparen, ja, zelfs al moet Hij de goddelozen [d]vernietigen met vuur.

11 En [a]gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn en trouw de gordel zijner heupen.

12 En dan zal de wolf bij het lam [a]verkeren; en de panter zal zich neerleggen bij het bokje; en het kalf, de jonge leeuw en het mestvee tezamen; en een kleine jongen zal ze leiden.

13 En de koe en de berin zullen weiden; hun jongen zullen zich tezamen neerleggen; en de leeuw zal stro eten als het rund.

14 En de zuigeling zal op het hol van de adder spelen, en het gespeende kind zal zijn hand op het nest van de giftige slang leggen.

15 Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg; want de aarde zal vol zijn van de kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken.

16 Welnu, de dingen van [a]alle natiën zullen worden bekendgemaakt; ja, alle dingen zullen de mensenkinderen worden [b]bekendgemaakt.

17 Er is niets verborgen, of het zal worden [a]geopenbaard; er is geen duister werk, of het zal aan het licht worden gebracht; en er is niets op aarde verzegeld, of het zal ontbonden worden.

18 Daarom zullen alle dingen die aan de mensenkinderen zijn geopenbaard, te dien dage geopenbaard worden; en Satan zal gedurende lange tijd [a]geen macht meer hebben over het hart der mensenkinderen. En nu, mijn geliefde broeders, beëindig ik mijn woorden.

HOOFDSTUK 31

Nephi vertelt waarom Christus Zich liet dopen — Om behouden te worden moeten de mensen Christus volgen, zich laten dopen, de Heilige Geest ontvangen en tot het einde volharden — Bekering en doop zijn de poort tot het enge en smalle pad — Zij die na de doop de geboden onderhouden, ontvangen het eeuwige leven. Ongeveer 559–545 v.C.

9*a* Jes. 11:4–9.
b 2 Ne. 9:15.
c GS Zachtmoedig, zachtmoedigheid.
10*a* GS Laatste dagen.
b LV 63:53–54.
c Moz. 7:61.
d 1 Ne. 22:15–17, 23. GS Aarde—Reiniging der aarde.
11*a* Jes. 11:5–9.
12*a* Jes. 65:25. GS Millennium.
16*a* LV 101:32–35; 121:28–29.
b Ether 4:6–7.
17*a* LV 1:2–3.
18*a* Op. 20:1–3; Ether 8:26.

En nu, mijn geliefde broeders, houd ik, Nephi, op tot u te [a]profeteren. En ik kan slechts enkele dingen schrijven die, zoals ik weet, zeker moeten geschieden; en van de woorden van mijn broeder Jakob kan ik er eveneens slechts enkele schrijven.

2 Welnu, de dingen die ik heb geschreven zijn mij genoeg, uitgezonderd enkele woorden die ik moet spreken over de [a]leer van Christus; welnu, ik zal duidelijk tot u spreken, volgens de duidelijkheid van mijn profeteren.

3 Want mijn ziel schept behagen in duidelijkheid; want aldus werkt de Here God onder de mensenkinderen. Want de Here God geeft [a]licht aan het verstand; want Hij spreekt tot de mensen in hun eigen [b]taal, om hun begrip te verruimen.

4 Welnu, ik wil u eraan herinneren dat ik tot u heb gesproken over die [a]profeet, van wie de Heer mij heeft getoond dat hij het [b]Lam Gods zal dopen, dat de zonden der wereld wegneemt.

5 En nu, indien het voor het Lam Gods, dat heilig is, noodzakelijk is om met water te worden [a]gedoopt teneinde alle gerechtigheid te vervullen, o hoeveel groter is dan niet voor ons, die onheilig zijn, de noodzaak om te worden gedoopt, ja, met water!

6 En nu wil ik u vragen, mijn geliefde broeders, hoe vervulde het Lam Gods alle gerechtigheid door Zich te laten dopen met water?

7 Weet gij niet dat Hij heilig was? Maar hoewel Hij heilig is, toont Hij de mensenkinderen dat Hij Zich naar het vlees vernootmoedigt voor de Vader, en getuigt tot de Vader dat Hij Hem [a]gehoorzaam wil zijn in het onderhouden van zijn geboden.

8 Welnu, nadat Hij met water was gedoopt, daalde de Heilige Geest op Hem neer in de [a]gedaante van een [b]duif.

9 Voorts toont dit de mensenkinderen hoe eng het pad en hoe [a]smal de poort is waardoor zij moeten binnengaan, want Hij heeft hun het voorbeeld voorgehouden.

10 En Hij zeide tot de mensenkinderen: [a]Volgt Mij. Welnu, mijn geliefde broeders, kunnen wij Jezus [b]volgen indien wij niet gewillig zijn de geboden van de Vader te onderhouden?

11 En de Vader zeide: Bekeert u, bekeert u, en laat u dopen in de naam van mijn geliefde Zoon.

12 En ook kwam de stem van de Zoon tot mij, zeggende: Aan hem die zich in mijn naam laat

31 1*a* 2 Ne. 25:1–4.
2*a* 2 Ne. 11:6–7.
3*a* gs Licht, licht van Christus.
b LV 1:24.
4*a* 1 Ne. 10:7; 11:27. gs Johannes de Doper.
b gs Lam Gods.
5*a* Matt. 3:11–17. gs Doop, dopen.
7*a* Joh. 5:30. gs Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
8*a* 1 Ne. 11:27.
b gs Duif, teken van de.
9*a* 2 Ne. 9:41; 3 Ne. 14:13–14; LV 22:4.
10*a* Matt. 4:19; 8:22; 9:9.
b Mro. 7:11; LV 56:2.

dopen zal de Vader de Heilige Geest [a]schenken, zoals aan Mij; [b]volgt Mij dus en doet de dingen die gij Mij hebt zien doen.

13 Daarom, mijn geliefde broeders, weet ik dat indien gij de Zoon met een volmaakt voornemen des harten volgt, zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God, maar met een oprechte bedoeling, en gij u van uw zonden bekeert en tot de Vader getuigt dat gij gewillig zijt de naam van Christus op u te nemen door de [a]doop — ja, door gelijk uw Heer en uw Heiland in het water af te dalen, naar zijn woord — zie, dan ontvangt gij de Heilige Geest; ja, dan komt de [b]doop met vuur en met de Heilige Geest; en dan kunt gij spreken met de [c]tong der engelen en de Heilige Israëls lof toeroepen.

14 Maar zie, mijn geliefde broeders, aldus kwam de stem van de Zoon tot mij, zeggende: Wanneer gij u van uw zonden hebt bekeerd en tot de Vader hebt getuigd dat gij gewillig zijt mijn geboden te onderhouden, door de doop met water, en de doop met vuur en met de Heilige Geest hebt ontvangen, en kunt spreken met een nieuwe taal, ja, namelijk met de taal der engelen, en gij Mij daarna [a]verloochent, dan zou het voor u [b]beter zijn geweest Mij niet te hebben gekend.

15 En ik hoorde een stem die van de Vader kwam, zeggende: Ja, de woorden van mijn Geliefde zijn waar en betrouwbaar. Hij die tot het einde volhardt, die zal behouden worden.

16 En nu, mijn geliefde broeders, hierdoor weet ik dat, tenzij een mens tot het einde [a]volhardt in het volgen van het [b]voorbeeld van de Zoon van de levende God, hij niet kan worden gered.

17 Daarom, doet de dingen waarvan ik, zoals ik u heb gezegd, heb gezien dat uw Heer en uw Verlosser ze zal doen; want hiertoe zijn ze mij getoond: dat gij de poort zult kennen waardoor gij moet binnengaan. Want de poort waardoor gij moet binnengaan, is bekering en [a]doop met water; en dan komt de [b]vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest.

18 En dan zijt gij op dat [a]enge en smalle [b]pad dat tot het eeuwige leven voert; ja, gij zijt door de poort naar binnen gegaan; gij hebt gehandeld naar de geboden van de Vader en de Zoon; en gij hebt de Heilige Geest ontvangen, die van de Vader en de Zoon [c]getuigt ter

12*a* GS Gave van de Heilige Geest.
b Luc. 9:57–62; Joh. 12:26.
13*a* Gal. 3:26–27.
b GS Gave van de Heilige Geest; Vuur.
c 2 Ne. 32:2–3.
14*a* Matt. 10:32–33; Alma 24:30; LV 101:1–5.
GS Onvergeeflijke zonde.
b 2 Pet. 2:21.
16*a* Alma 5:13; 38:2; LV 20:29.
b GS Jezus Christus—Het voorbeeld van Jezus Christus.
17*a* Mos. 18:10.
GS Doop, dopen.
b GS Vergeving van zonden.
18*a* 1 Ne. 8:20.
b Spr. 4:18.
GS Wijze.
c Hand. 5:29–32.

vervulling van de belofte die Hij heeft gedaan: dat gij, indien gij langs de weg binnengaat, zult ontvangen.

19 En nu, mijn geliefde broeders, wanneer gij dat enge en smalle pad hebt betreden, wil ik vragen of daarmee alles is [a]gedaan? Zie, ik zeg u, neen; want zover zijt gij alleen gekomen dankzij het woord van Christus, met onwrikbaar [b]geloof in Hem, u geheel [c]verlatend op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden.

20 Daarom moet gij standvastig in Christus [a]voorwaarts streven, met volmaakt stralende [b]hoop, en [c]liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde [d]volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.

21 En nu, zie, mijn geliefde broeders, dit is de [a]weg; en er is [b]geen andere weg noch [c]naam onder de hemel gegeven waardoor de mens kan worden behouden in het koninkrijk Gods. En nu, zie, dit is de [d]leer van Christus, en de enige en ware leer van de [e]Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest, die [f]één God is, zonder einde. Amen.

HOOFDSTUK 32

Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest — De mensen moeten bidden en zelf kennis verkrijgen door de Heilige Geest. Ongeveer 559–545 v.C.

En nu, zie, mijn geliefde broeders, ik veronderstel dat gij in uw hart enigszins overlegt wat gij behoort te doen wanneer gij langs de weg zijt binnengegaan. Maar zie, waarom overlegt gij die dingen in uw hart?

2 Weet gij niet meer dat ik u zeide dat gij, wanneer gij de Heilige Geest hadt [a]ontvangen, met de [b]taal der engelen zoudt kunnen spreken? En nu, hoe zoudt gij met de taal der engelen kunnen spreken, tenzij door de Heilige Geest?

3 [a]Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Daarom zeide ik tot u: [b]Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.

4 Welnu, indien gij, nu ik deze woorden heb gesproken, ze niet kunt begrijpen, zal het zijn doordat gij [a]vraagt noch klopt; daarom wordt gij niet in het

19*a* Mos. 4:10.
b GS Geloof, geloven.
c LV 3:20.
20*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b GS Hoop.
c GS Liefde.
d GS Volharden.
21*a* Hand. 4:10–12; 2 Ne. 9:41; Alma 37:46; LV 132:22, 25.
b Mos. 3:17.
c GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
d Matt. 7:28; Joh. 7:16–17.
e GS God, Godheid.
f 3 Ne. 11:27, 35–36. GS Een, eenheid.

32 2*a* 3 Ne. 9:20.
b 2 Ne. 31:13.
3*a* GS Engelen.
b Jer. 15:16.
4*a* GS Vragen.

licht gebracht, maar moet gij in de duisternis verloren gaan.

5 Want zie, ik zeg u nogmaals, dat indien gij langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, Hij u alle dingen zal tonen die gij behoort te doen.

6 Zie, dit is de leer van Christus, en er zal geen verdere leer worden gegeven, totdat Hij Zich in het vlees aan u [a]openbaart. En wanneer Hij Zich in het vlees aan u openbaart, zult gij de dingen die Hij tot u zegt nauwgezet naleven.

7 En nu kan ik, Nephi, niets meer zeggen; de Geest belet mij het spreken, en ik kan alleen maar treuren om het [a]ongeloof en de goddeloosheid en de onwetendheid en de halsstarrigheid der mensen; want zij willen niet naar kennis streven, noch grote kennis bevatten wanneer die hun in alle [b]duidelijkheid wordt gegeven, ja, zo duidelijk als een woord maar kan zijn.

8 En nu, mijn geliefde broeders, bemerk ik dat gij nog steeds in uw hart overlegt; en het bedroeft mij hierover te moeten spreken. Want indien gij zoudt luisteren naar de Geest die de mens leert [a]bidden, zoudt gij weten dat gij moet bidden; want de [b]boze geest leert de mens niet bidden, maar leert hem dat hij niet moet bidden.

9 Maar zie, ik zeg u dat gij [a]altijd moet bidden en niet verslappen; dat gij niets voor de Heer moet doen zonder in de eerste plaats tot de Vader te bidden in de [b]naam van Christus dat Hij uw handeling voor u zal heiligen, opdat uw handeling voor het [c]welzijn van uw ziel zal zijn.

HOOFDSTUK 33

Nephi's woorden zijn waar — Zij getuigen van Christus — Zij die in Christus geloven, zullen Nephi's woorden geloven, die als een getuige zullen staan voor het gerecht. Ongeveer 559–545 v.C.

En nu kan ik, Nephi, niet alle dingen schrijven die onder mijn volk werden geleerd; ik ben ook niet [a]machtig in het schrijven zoals in het spreken; want wanneer een mens door de macht van de Heilige Geest [b]spreekt, voert de macht van de Heilige Geest het tot het hart der mensenkinderen.

2 Maar zie, velen zijn er die hun hart tegen de Heilige Geest [a]verstokken, zodat die in hen geen plaats heeft; daarom verwerpen zij vele dingen die geschreven staan en achten ze als niets.

3 Maar ik, Nephi, heb geschreven wat ik heb geschreven, en ik acht het van grote [a]waarde, en in het bijzonder voor mijn

6*a* 3 Ne. 11:8.
7*a* gs Ongeloof.
b 2 Ne. 31:2–3; Jakob 4:13.
8*a* gs Gebed.
b Mos. 4:14.
gs Duivel.
9*a* 3 Ne. 20:1; LV 75:11.
b Moz. 5:8.
c Alma 34:27.
33 1*a* Ether 12:23–24.
b LV 100:7–8.
2*a* Hel. 6:35–36.
3*a* gs Schriften, Schriftuur—Waarde van de Schriften.

volk. Want des daags [b]bid ik onophoudelijk voor hen, en des nachts bevochtigen mijn ogen mijn kussen wegens hen; en ik roep mijn God in geloof aan, en ik weet dat Hij mijn smeekbede zal horen.

4 En ik weet dat de Here God mijn gebeden zal heiligen voor het welzijn van mijn volk. En de woorden die ik in zwakheid heb geschreven, zullen voor hen [a]sterk worden gemaakt; want zij [b]overreden hen om goed te doen; zij geven hun kennis van hun vaderen; en zij spreken van Jezus en overreden hen in Hem te geloven en te volharden tot het einde, hetgeen het [c]eeuwige leven is.

5 En zij spreken zich [a]scherp uit tegen zonde, volgens de [b]duidelijkheid der waarheid; daarom zal niemand toornig zijn om de woorden die ik heb geschreven, tenzij hij de geest van de duivel heeft.

6 Ik roem in duidelijkheid; ik roem in waarheid; ik roem in mijn Jezus, want Hij heeft mijn ziel [a]verlost uit de hel.

7 Ik koester [a]naastenliefde voor mijn volk en heb een groot geloof in Christus dat ik vele zielen vlekkeloos voor zijn rechterstoel zal ontmoeten.

8 Ik koester naastenliefde voor de [a]Jood — ik zeg Jood, omdat ik hen bedoel uit wie ik ben voortgekomen.

9 Ik koester ook naastenliefde voor de [a]andere volken. Maar zie, voor geen van hen kan ik hoop koesteren, tenzij zij zich met Christus [b]verzoenen en ingaan door de [c]smalle poort en [d]wandelen op het [e]enge pad dat tot het leven voert, en op dat pad blijven tot het einde van de proeftijd.

10 En nu, mijn geliefde broeders, en ook de Jood, en gij, alle einden der aarde, luistert naar deze woorden en [a]gelooft in Christus; en indien gij niet in deze woorden gelooft, gelooft in Christus. En indien gij in Christus gelooft, zult gij in deze [b]woorden geloven, want het zijn de [c]woorden van Christus, en Hij heeft ze mij gegeven; en zij [d]leren alle mensen dat zij goed moeten doen.

11 En indien het niet de woorden van Christus zijn, oordeelt gij dan voor uzelf — maar ten laatsten dage zal Christus u met [a]macht en grote heerlijkheid tonen dat het zijn woorden zijn; en gij en ik zullen oog in oog voor zijn [b]gerecht staan; en gij zult weten dat mij door

3*b* Enos 1:9–12; WvM. 1:8.
4*a* Ether 12:26–27.
b Mro. 7:13.
c GS Eeuwig leven.
5*a* 1 Ne. 16:1–3; 2 Ne. 9:40.
b 2 Ne. 31:3; Jakob 4:13.
6*a* GS Verlossen, verlossing, verlost.
7*a* GS Naastenliefde.
8*a* GS Joden.
9*a* GS Andere volken.
b GS Verzoenen, verzoening.
c 2 Ne. 9:41.
d GS Wandelen, wandelen met God.
e Hel. 3:29–30; LV 132:22.
10*a* GS Geloof, geloven.
b GS Boek van Mormon.
c Mro. 10:27–29.
d 2 Ne. 25:28.
11*a* Ether 5:4; Mro. 7:35.
b Op. 20:12; Mro. 10:34.

Hem was geboden deze dingen te schrijven, ondanks mijn zwakheid.

12 En ik bid de Vader in de naam van Christus dat velen van ons, zo niet allen, op die grote en laatste dag in zijn [a]koninkrijk behouden zullen worden.

13 En nu, mijn geliefde broeders, gij allen die van het huis Israëls zijt, en gij, alle einden der aarde, ik spreek tot u als de stem van iemand die [a]roept uit het stof: Vaarwel totdat die grote dag komt.

14 En gij die geen deel wilt hebben aan de goedheid Gods, en de [a]woorden der Joden niet wilt eerbiedigen, noch mijn [b]woorden, noch de woorden die zullen voortkomen uit de mond van het Lam Gods, zie, u zeg ik een eeuwigdurend vaarwel, want deze woorden zullen u ten laatsten dage [c]veroordelen.

15 Want hetgeen ik op aarde verzegel, zal voor het [a]gerecht tegen u worden aangevoerd; want aldus heeft de Heer mij geboden en ik moet gehoorzamen. Amen.

Het boek Jakob

DE BROEDER VAN NEPHI

De woorden van zijn prediking tot zijn broeders. Hij beschaamt een man die tracht de leer van Christus teniet te doen. Enkele woorden over de geschiedenis van het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 1

Jakob en Jozef trachten de mensen te overreden in Christus te geloven en zijn geboden te onderhouden — Nephi sterft — Goddeloosheid krijgt de overhand onder de Nephieten. Ongeveer 544–421 v.C.

WANT zie, het geschiedde dat er vijfenvijftig jaar waren verstreken vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten; welnu, Nephi gaf mij, [a]Jakob, een [b]gebod aangaande de [c]kleine platen waarop deze dingen zijn gegraveerd.

2 En hij gaf mij, Jakob, een gebod dat ik op deze platen enkele van de dingen moest schrijven die ik hoogst kostbaar achtte; dat ik de geschiedenis van dit volk, dat het volk van Nephi wordt genoemd, niet — of slechts oppervlakkig — moest aanroeren.

12*a* GS Celestiale heerlijkheid.
13*a* Jes. 29:4; 2 Ne. 26:16.
14*a* GS Bijbel.
b GS Boek van Mormon.
c 2 Ne. 29:11; Ether 4:8–10.
15*a* WvM. 1:11.
[JAKOB]
1 1*a* GS Jakob, zoon van Lehi.
b Jakob 7:27.
c 2 Ne. 5:28–33; Jakob 3:13–14. GS Platen.

3 Want hij zeide dat de geschiedenis van zijn volk op zijn andere platen moest worden gegraveerd, en dat ik die platen moest bewaren en doorgeven aan mijn nakomelingen, van geslacht op geslacht.

4 En als er zich prediking voordeed die heilig was of openbaring die van belang was of profetie, moest ik de hoofdpunten ervan op die platen graveren en ze — ter wille van Christus en ter wille van ons volk — zoveel mogelijk aanroeren.

5 Want wegens ons geloof en ons grote verlangen was het ons waarlijk geopenbaard welke dingen ons volk zouden [a]overkomen.

6 En wij ontvingen ook vele openbaringen en de geest van veel profetie; daarom waren wij bekend met [a]Christus en met zijn koninkrijk dat zou komen.

7 Welnu, wij arbeidden ijverig onder ons volk om hen ertoe te bewegen [a]tot Christus te komen en deel te hebben aan de goedheid Gods, opdat zij zouden ingaan tot zijn [b]rust, en Hij niet op enigerlei wijze in zijn verbolgenheid zou zweren dat zij niet zouden [c]ingaan, zoals bij de [d]verbittering ten dage der verzoeking, toen de kinderen Israëls in de [e]woestijn waren.

8 Daarom, God gave dat wij alle mensen ertoe konden bewegen niet tegen God [a]op te staan en Hem niet tot toorn te [b]prikkelen, maar dat allen in Christus zouden geloven, zich zouden bezinnen op zijn dood, zijn [c]kruis zouden opnemen en de smaad der wereld zouden dragen; daarom neem ik, Jakob, het op mij het gebod van mijn broeder Nephi te volbrengen.

9 Nephi nu begon oud te worden, en hij besefte dat hij weldra moest [a]sterven; daarom [b]zalfde hij iemand om koning en heerser over zijn volk te zijn, volgens de regering der [c]koningen.

10 Daar het volk Nephi ten zeerste had liefgehad, omdat hij een groot beschermer voor hen was geweest, het [a]zwaard van Laban te hunner verdediging had gehanteerd en al zijn dagen voor hun welzijn had gearbeid —

11 daarom verlangde het volk de herinnering aan zijn naam te bewaren. En wie er ook in zijn plaats regeerde, werd door het volk genoemd Nephi de Tweede, Nephi de Derde enzovoort, volgens de regering der koningen; en zo werden zij door het volk genoemd, ongeacht welke naam zij droegen.

12 En het geschiedde dat Nephi stierf.

13 De mensen nu die geen

5*a* 1 Ne. 12.
6*a* 1 Ne. 10:4–11; 19:8–14.
7*a* 2 Ne. 9:41; Omni 1:26; Mro. 10:32.
b GS Rust, rusten.
c Num. 14:23; Deut. 1:35–37; LV 84:23–25.
d Hebr. 3:8.
e Num. 26:65; 1 Ne. 17:23–31.
8*a* GS Opstand.
b 1 Ne. 17:30; Alma 12:36–37; Hel. 7:18.
c BJS, Matt. 16:25–26; Luc. 14:27.
9*a* 2 Ne. 1:14.
b GS Zalven.
c 2 Ne. 6:2; Jarom 1:7.
10*a* 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; WvM. 1:13; Mos. 1:16; LV 17:1.

[a]Lamanieten waren, waren [b]Nephieten; niettemin werden zij Nephieten, Jakobieten, Jozefieten, [c]Zoramieten, Lamanieten, Lemuëlieten en Ismaëlieten genoemd.

14 Maar ik, Jakob, zal hen voortaan niet door die namen onderscheiden, maar hen die trachten het volk van Nephi te vernietigen, zal ik Lamanieten [a]noemen, en hen die Nephi welgezind zijn, zal ik [b]Nephieten of het [c]volk van Nephi noemen, volgens de regering der koningen.

15 En nu geschiedde het dat het volk van Nephi tijdens de regering van de tweede koning verstokt van hart begon te worden en zich in zekere mate ging overgeven aan goddeloze praktijken zoals die van David vanouds, die vele [a]vrouwen en bijvrouwen begeerde, evenals Salomo, zijn zoon.

16 Ja, en zij begonnen eveneens naar veel goud en zilver te zoeken en zich enigszins in hoogmoed te verheffen.

17 Daarom heb ik, Jakob, hun deze woorden gegeven toen ik hen in de [a]tempel leerde, nadat ik eerst mijn [b]opdracht van de Heer had verkregen.

18 Want ik, Jakob, en mijn broeder Jozef waren door de hand van Nephi tot priester en leraar voor dit volk [a]gewijd.

19 En wij maakten ons [a]ambt groot voor de Heer, aanvaardden de [b]verantwoordelijkheid en waren bereid de zonden van het volk op ons eigen hoofd te laten neerkomen als wij hun niet met alle ijver het woord Gods leerden; door dus met alle macht te arbeiden, zou hun bloed niet op onze klederen komen; anders zou hun [c]bloed wél op onze klederen komen en zouden wij ten laatsten dage niet vlekkeloos worden bevonden.

HOOFDSTUK 2

Jakob hekelt de zucht naar rijkdom, en ook hoogmoed en onkuisheid — De mensen mogen wél naar rijkdom streven om hun medemensen te kunnen helpen — Jakob veroordeelt de ongeoorloofde toepassing van het meervoudige huwelijk — De Heer schept behagen in de kuisheid van de vrouw. Ongeveer 544–421 v.C.

De woorden die Jakob, de broeder van Nephi, na de dood van Nephi tot het volk van Nephi sprak:

2 Welnu, mijn geliefde broeders, volgens de verantwoordelijkheid die ik jegens God draag om mijn ambt in alle ernst groot te maken, en om mijn klederen van uw zonden te kun-

13*a* Enos 1:13; LV 3:18.
b gs Nephieten.
c 1 Ne. 4:35; 4 Ne. 1:36–37.
14*a* Mos. 25:12; Alma 2:11.
b 2 Ne. 4:11.
c 2 Ne. 5:9.
15*a* LV 132:38–39.
17*a* 2 Ne. 5:16. gs Tempel, huis des Heren.
b gs Roepen, roeping, door God geroepen.
18*a* 2 Ne. 5:26.
19*a* gs Ambt, ambtsdrager.
b LV 107:99–100. gs Rentmeester, rentmeesterschap.
c 2 Ne. 9:44.

nen ontdoen, kom ik, Jakob, heden in de tempel om u het woord Gods te verkondigen.

3 En gij weet zelf dat ik tot dusver ijverig ben geweest in het ambt waartoe ik ben geroepen; heden echter ga ik gebukt onder een veel groter verlangen naar en een veel grotere bezorgdheid over het welzijn van uw ziel dan tot nu toe.

4 Want zie, tot nu toe zijt gij gehoorzaam geweest aan het woord des Heren dat ik u heb gegeven.

5 Maar zie, luistert naar mij en weet dat ik u, met behulp van de almachtige Schepper van hemel en aarde, kan vertellen over uw [a]gedachten, hoe gij begint zonde te bedrijven, welke zonde mij zeer gruwelijk toeschijnt, ja, en gruwelijk voor God.

6 Ja, het grieft mij in de ziel en doet mij van schaamte ineenkrimpen voor de tegenwoordigheid van mijn Maker, dat ik tot u moet getuigen van de goddeloosheid van uw hart.

7 En het grieft mij ook dat ik zo [a]onomwonden over u moet spreken in het bijzijn van uw vrouwen en uw kinderen, wier gevoelens in vele gevallen buitengewoon teer en [b]kuis en zacht zijn voor het aangezicht van God, hetgeen God welgevallig is;

8 en ik veronderstel dat zij hierheen zijn gekomen om het aangename [a]woord Gods te horen, ja, het woord dat de verwonde ziel geneest.

9 Daarom bezwaart het mijn ziel dat ik, wegens het strenge gebod dat ik van God heb ontvangen, gedrongen word u te berispen wegens uw misdaden, de wonden te vergroten van hen die reeds verwond zijn, in plaats van te troosten en hun wonden te genezen; en zij die niet zijn verwond, krijgen dolken aangelegd om hun ziel te doorboren en hun tere gemoed te verwonden, in plaats van zich te kunnen vergasten aan het aangename woord Gods.

10 Maar ondanks de omvang van de taak, moet ik handelen volgens de strenge [a]bevelen Gods en u uw goddeloosheid en gruwelen voorhouden in het bijzijn van de reinen van hart en het gebroken hart en onder de blik van het [b]doordringende oog van de almachtige God.

11 Daarom moet ik u de waarheid vertellen volgens de [a]duidelijkheid van het woord Gods. Want zie, toen ik navraag deed bij de Heer, kwam het woord aldus tot mij, zeggende: Jakob, ga morgen naar de tempel en verkondig dit volk het woord dat Ik u geef.

12 En nu, zie, mijn broeders, dit is het woord dat ik u verkondig: velen van u zijn begonnen te zoeken naar goud en naar zilver

2 5*a* Alma 12:3; LV 6:16. GS God, Godheid.
7*a* LV 121:43.
b GS Deugd, deugdzaam, deugdzaamheid.
8*a* Alma 31:5.
10*a* GS Geboden van God.
b 2 Ne. 9:44.
11*a* 2 Ne. 25:4; 31:2–3.

en naar allerlei kostbare [a]ertsen, waaraan dit land — dat voor u en uw nageslacht een [b]land van belofte is — zeer rijk is.

13 En de hand der voorzienigheid heeft u zeer vriendelijk toegelachen, waardoor gij vele rijkdommen hebt verkregen; en omdat sommigen onder u overvloediger hebben verkregen dan uw broeders, zijt gij [a]verheven in de hoogmoed van uw hart en loopt gij met starre hals en met opgeheven hoofd wegens de kostbaarheid van uw kleding, en vervolgt gij uw broeders omdat gij denkt beter te zijn dan zij.

14 Welnu, mijn broeders, denkt gij dat God u daarin rechtvaardigt? Zie, ik zeg u: neen. Integendeel, Hij veroordeelt u, en indien gij in die dingen volhardt, moeten zijn oordelen u spoedig treffen.

15 O dat Hij u zou tonen dat Hij u kan doordringen en u met één blik van zijn oog kan neerslaan in het stof.

16 O dat Hij u zou ontdoen van deze ongerechtigheid en deze gruwel. En, o dat gij zoudt luisteren naar het woord van zijn bevelen en deze [a]hoogmoed van uw hart uw ziel niet liet verderven!

17 Acht uw broeders als uzelf, en weest vriendelijk jegens allen en vrijgevig met uw [a]bezit, opdat [b]zij rijk zullen zijn evenals gij.

18 Zoekt echter het [a]koninkrijk Gods voordat gij naar [b]rijkdom streeft.

19 En nadat gij hoop in Christus hebt verkregen, zult gij rijkdom verkrijgen, indien gij ernaar streeft; en gij zult ernaar streven met de bedoeling [a]goed te doen: de naakten te kleden en de hongerigen te voeden en de gevangenen te bevrijden en in de behoeften van de zieken en noodlijdenden te voorzien.

20 En nu, mijn broeders, heb ik tot u gesproken over hoogmoed; en diegenen onder u die hun naaste hebben gekweld en hem hebben vervolgd omdat gij hooghartig waart wegens de dingen die God u heeft gegeven — wat zegt gij daarvan?

21 Denkt gij niet dat zulke dingen een gruwel zijn voor Hem die alle vlees heeft geschapen? En het ene wezen is in zijn ogen even kostbaar als het andere. En alle vlees bestaat uit stof; en Hij heeft hen voor hetzelfde doel geschapen: om zijn [a]geboden te onderhouden en Hem voor eeuwig te verheerlijken.

22 En nu houd ik op met spreken tot u over deze hoogmoed. En ware het niet dat ik tot u moet spreken over een grovere misdaad, dan zou mijn hart zich buitengewoon over u verheugen.

23 Maar het woord Gods bezwaart mij wegens uw grovere

12*a* 1 Ne. 18:25; Hel. 6:9–11; Ether 10:23.
b 1 Ne. 2:20. GS Beloofd land.
13*a* Mrm. 8:35–39.
16*a* GS Hoogmoed.
17*a* GS Aalmoes; Welzijn, welzijnszorg.
b 4 Ne. 1:3.
18*a* Luc. 12:22–31.
b 1 Kon. 3:11–13; Marc. 10:17–27; 2 Ne. 26:31; LV 6:7. GS Rijkdom.
19*a* Mos. 4:26.
21*a* LV 11:20; Abr. 3:25–26.

misdaden. Want zie, zo zegt de Heer: Dit volk begint in ongerechtigheid toe te nemen; zij begrijpen de Schriften niet, want zij trachten zich vrij te pleiten van het bedrijven van hoererij, wegens de dingen die geschreven staan over David en zijn zoon Salomo.

24 Zie, David en [a]Salomo hadden inderdaad vele [b]vrouwen en bijvrouwen, hetgeen in mijn ogen een gruwel was, zegt de Heer.

25 Welnu, aldus zegt de Heer: Ik heb dit volk door de kracht van mijn arm uit het land Jeruzalem geleid om voor Mij een [a]rechtvaardige tak uit de vrucht van de lendenen van Jozef te doen opstaan.

26 Daarom zal Ik, de Here God, niet toestaan dat dit volk handelt zoals dat vanouds.

27 Daarom, mijn broeders, hoort mij aan, en luistert naar het woord des Heren: Want geen enkele man onder u zal meer dan [a]één vrouw hebben; en hij zal geen bijvrouwen hebben;

28 want Ik, de Here God, schep behagen in de [a]kuisheid der vrouwen. En hoererij is een gruwel in mijn ogen; zo zegt de Heer der heerscharen.

29 Welnu, dit volk zal mijn geboden onderhouden, zegt de Heer der heerscharen, of het land zij [a]vervloekt om hunnentwil.

30 Want, zegt de Heer der heerscharen, als ik voor Mijzelf [a]nageslacht wil doen opstaan, zal Ik mijn volk gebieden; maar anders moeten zij naar deze dingen luisteren.

31 Want zie, Ik, de Heer, heb de droefenis gezien en het rouwgeschrei gehoord van de dochters van mijn volk in het land Jeruzalem — ja, en in alle landen van mijn volk — wegens de goddeloosheid en gruwelen van hun echtgenoten.

32 En Ik zal niet toestaan, zegt de Heer der heerscharen, dat de kreten van de prachtige dochters van dit volk, dat Ik uit het land Jeruzalem heb geleid, tot Mij opstijgen tegen de mannen van mijn volk, zegt de Heer der heerscharen.

33 Want zij zullen de dochters van mijn volk niet gevankelijk wegvoeren wegens hun teergevoeligheid, zonder dat Ik hen bezoek met een zware vervloeking, ja, tot vernietiging toe; want zij zullen geen [a]hoererij bedrijven, zoals die vanouds, zegt de Heer der heerscharen.

34 En nu, zie, mijn broeders, gij weet dat deze geboden onze vader Lehi werden gegeven; daarom kende gij ze reeds en zijt gij onder grote veroordeling gekomen, want gij hebt die

24*a* 1 Kon. 11:1; Neh. 13:25–27.
b 1 Kon. 11:1–3; Ezr 9:1–2; LV 132:38–39.
25*a* Gen. 49:22–26; Amos 5:15; 2 Ne. 3:5; Alma 26:36. GS Lehi, vader van Nephi.
27*a* LV 42:22; 49:16. GS Huwelijk, huwen.
28*a* GS Kuisheid.
29*a* Ether 2:8–12.
30*a* Mal. 2:15; LV 132:61–66.
33*a* GS Seksuele onzedelijkheid; Zinnelijk, zinnelijkheid.

dingen gedaan die gij niet hadt mogen doen.

35 Zie, gij hebt [a]grotere ongerechtigheden bedreven dan de Lamanieten, onze broeders. Gij hebt op het hart van uw teergevoelige vrouwen getrapt en het vertrouwen van uw kinderen verloren door het slechte voorbeeld dat gij hun hebt gegeven; en het snikken van hun hart stijgt op tot God tegen u. En wegens de strengheid van het woord Gods, dat op u neerkomt, zijn vele harten gestorven, met diepe wonden doorstoken.

HOOFDSTUK 3

De reinen van hart ontvangen het aangename woord Gods — De rechtschapenheid van de Lamanieten overtreft die van de Nephieten — Jakob waarschuwt voor ontucht, wellust en iedere vorm van zonde. Ongeveer 544–421 v.C.

Maar zie, ik, Jakob, wil spreken tot u die rein van hart zijt. Vertrouwt op God met een onwrikbaar gemoed en bidt tot Hem met buitengewoon groot geloof, en Hij zal u in uw ellende vertroosten, en Hij zal uw zaak bepleiten en gerechtigheid doen neerkomen op hen die uw vernietiging zoeken.

2 O gij allen die rein van hart zijt, heft uw hoofd op en neemt het aangename woord Gods aan en vergast u aan zijn liefde; want dat moogt gij, als uw gemoed [a]onwrikbaar is, voor eeuwig doen.

3 Maar wee, wee u die niet rein van hart zijt, die heden [a]vuil zijt voor het aangezicht van God; want tenzij gij u bekeert, wordt het land om uwentwil vervloekt; en de Lamanieten, die niet vuil zijn zoals gij, maar niettemin met een zware vervloeking zijn [b]vervloekt, zullen u tot vernietiging toe geselen.

4 En de tijd komt spoedig dat zij, tenzij gij u bekeert, uw erfland zullen bezitten, en dat de Here God de rechtvaardigen uit uw midden zal [a]wegvoeren.

5 Zie, de Lamanieten, uw broeders, die gij haat wegens hun vuilheid en wegens de vervloeking die op hun huid is gekomen, zijn rechtvaardiger dan gij, want zij zijn het gebod des Heren, dat aan onze vader werd gegeven, niet [a]vergeten — namelijk dat zij slechts één vrouw mochten hebben en geen bijvrouwen, en dat er geen hoererij onder hen mocht worden bedreven —

6 welnu, dit gebod onderhouden zij nauwgezet; en wegens die nauwgezetheid in het onderhouden van dit gebod, zal de Here God hen niet vernietigen, maar [a]barmhartig zijn jegens hen; en op zekere dag zullen zij een gezegend volk worden.

7 Zie, de man heeft zijn vrouw [a]lief, en de vrouw heeft haar man lief; en de man en de vrouw

35*a* Jakob 3:5–7.
3 2*a* Alma 57:26–27.
3*a* gs Vuil, vuiligheid.
b 1 Ne. 12:23.
4*a* Omni 1:5–7, 12–13.
5*a* Jakob 2:35.
6*a* 2 Ne. 4:3, 6–7; Hel. 15:10–13.
7*a* gs Gezin; Liefde.

hebben hun kinderen lief; en hun ongeloof en hun haat tegen u zijn een gevolg van de ongerechtigheid van hun vaderen; hoeveel beter dan zij zijt gij dan in de ogen van uw grote Schepper?

8 O mijn broeders, ik vrees dat, tenzij gij u van uw zonden bekeert, hun huid blanker zal zijn dan de uwe wanneer gij met hen voor de troon Gods wordt gebracht.

9 Daarom geef ik u een gebod, dat het woord Gods is, dat gij hen niet meer zult beschimpen wegens de donkerheid van hun huid; evenmin zult gij hen beschimpen wegens hun vuilheid; gij zult daarentegen aan uw eigen vuilheid denken en beseffen dat hun vuilheid aan hun vaderen te wijten is.

10 Welnu, gij zult aan uw [a]kinderen denken, hoe gij hun hart hebt gegriefd door het voorbeeld dat gij hun hebt gegeven; en bedenkt ook dat gij uw kinderen, wegens uw vuilheid, wellicht tot de ondergang voert, en dat hun zonden ten laatsten dage op uw hoofd zullen neerkomen.

11 O mijn broeders, luistert naar mijn woorden; wekt de vermogens van uw ziel op; schudt uzelf [a]wakker uit de sluimering des doods; en bevrijdt u van de pijnen der [b]hel, opdat gij geen [c]engelen van de duivel wordt om in die poel van vuur en zwavel te worden geworpen, hetgeen de tweede [d]dood is.

12 En nu sprak ik, Jakob, nog veel meer dingen tot het volk van Nephi om hen te waarschuwen tegen [a]ontucht en [b]wellust en iedere soort zonde, en hun de vreselijke gevolgen daarvan uit te leggen.

13 En nog geen honderdste deel van de handelingen van dit volk, dat nu talrijk begon te worden, kan op [a]deze platen worden geschreven; vele van hun handelingen zijn echter geschreven op de grote platen, alsmede hun oorlogen en hun twisten en de regering van hun koningen.

14 Deze platen worden de platen van Jakob genoemd, en ze zijn door de hand van Nephi vervaardigd. En ik houd ermee op deze woorden te spreken.

HOOFDSTUK 4

Alle profeten hebben de Vader in de naam van Christus aanbeden — Abrahams offer van Isaak was een zinnebeeld van God en zijn Eniggeborene — De mensen dienen zich met God te verenigen door middel van de verzoening — De Joden zullen de eerste steen verwerpen. Ongeveer 544–421 v.C.

WELNU, zie, het geschiedde dat ik, Jakob, die mijn volk veel met het woord had gediend —

10*a* GS Kind, kinderen.
11*a* Alma 5:6–9.
b GS Hel.
c 2 Ne. 9:8–9.
d GS Dood, geestelijke.
12*a* GS Ontucht.
b GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen; Wellust.
13*a* 1 Ne. 19:1–4; Jakob 1:1–4.

en ik kan slechts een klein gedeelte van mijn woorden opschrijven, omdat het moeilijk is onze woorden op platen te graveren — en wij weten dat de dingen die wij op platen schrijven, zeker zullen blijven bestaan;

2 maar wat wij ook schrijven op iets anders dan op platen zal zeker vergaan en verdwijnen; wij kunnen echter enkele woorden op platen schrijven, die onze kinderen, en ook onze geliefde broeders, een kleine mate van kennis aangaande ons, ofwel aangaande hun vaderen, zullen geven —

3 welnu, daarin verheugen wij ons; en wij arbeiden met alle ijver om deze woorden op platen te graveren, in de hoop dat onze geliefde broeders en onze kinderen ze met een dankbaar hart zullen ontvangen en ze zullen bestuderen, opdat zij met vreugde en niet met droefenis, noch met minachting, tot de kennis aangaande hun eerste ouders zullen komen.

4 Want met dat doel hebben wij deze dingen geschreven: dat zij zullen weten dat wij van Christus [a]wisten en vele honderden jaren voor zijn komst op zijn heerlijkheid hoopten; en niet alleen wijzelf hoopten op zijn heerlijkheid, maar ook alle heilige [b]profeten die ons zijn voorgegaan.

5 Zie, zij geloofden in Christus en [a]aanbaden de Vader in zijn naam, en ook wij aanbidden de Vader in zijn naam. En met dit doel bewaren wij de [b]wet van Mozes, omdat die onze ziel op Hem [c]richt; en daarom wordt het ons tot gerechtigheid geheiligd, evenals het Abraham in de woestijn als gehoorzaamheid aan de bevelen van God werd toegerekend toen hij zijn zoon Isaak offerde, hetgeen een zinnebeeld is van God en zijn [d]eniggeboren Zoon.

6 Daarom onderzoeken wij de profeten, en wij hebben vele openbaringen en de geest van [a]profetie; en dankzij al deze [b]getuigen verkrijgen wij hoop en wordt ons geloof onwrikbaar, zodat wij waarlijk kunnen [c]gebieden in de [d]naam van Jezus, en zelfs de bomen ons gehoorzamen, of de bergen, of de golven der zee.

7 De Here God toont ons evenwel onze [a]zwakheid om ons te laten weten dat wij door zijn genade en door zijn grote goedgunstigheid jegens de mensenkinderen bij machte zijn die dingen te doen.

8 Zie, groot en wonderlijk zijn de werken des Heren. Hoe [a]ondoorgrondelijk zijn de diepten

4 4*a* GS Jezus Christus.
b Luc. 24:25–27; Jakob 7:11; Mos. 13:33–35; LV 20:26.
5*a* Moz. 5:8.
b 2 Ne. 25:24; Jarom 1:11; Mos. 13:27, 30; Alma 25:15–16. GS Wet van Mozes.
c Gal. 3:24.
d Gen. 22:1–14; Joh. 3:16–18. GS Eniggeborene.
6*a* GS Profeteren, profetie.
b GS Getuige, getuigen.
c GS Macht.
d Hand. 3:6–16; 3 Ne. 8:1.
7*a* Ether 12:27.
8*a* Rom. 11:33–36.

van zijn [b]verborgenheden; en het is de mens onmogelijk al zijn wegen te ontdekken. En niemand [c]kent zijn [d]wegen, tenzij die hem worden geopenbaard; daarom, broeders, veracht de openbaringen Gods niet.

9 Want zie, door de kracht van zijn [a]woord is de [b]mens op het oppervlak der aarde gekomen, welke aarde door de kracht van zijn woord is geschapen. Daarom, als God kon spreken en de wereld er was, en kon spreken en de mens geschapen werd — o waarom zou Hij dan niet in staat zijn de [c]aarde, of het maaksel van zijn handen op het oppervlak daarvan, naar zijn wil en welbehagen te gebieden?

10 Daarom, broeders, tracht niet de Heer [a]raad te geven, maar tracht raad uit zijn hand te aanvaarden. Want zie, gij weet zelf dat Hij met [b]wijsheid en gerechtigheid en grote barmhartigheid raad geeft over al zijn werken.

11 Daarom, geliefde broeders, weest met Hem verzoend door de [a]verzoening van Christus, zijn [b]eniggeboren Zoon, en gij kunt een [c]opstanding verkrijgen volgens de kracht der opstanding die in Christus is, en als [d]eerstelingen van Christus aan God worden aangeboden, omdat gij geloof hebt en goede hoop op de heerlijkheid in Hem hebt verkregen alvorens Hij Zich in het vlees openbaart.

12 En nu, geliefden, verwondert u niet dat ik u deze dingen zeg; want waarom zouden wij niet [a]spreken over de verzoening van Christus en evengoed tot een volmaakte kennis van Hem geraken als tot de kennis van een opstanding en de toekomende wereld?

13 Zie, mijn broeders, laat hij die profeteert, zó profeteren dat de mensen het begrijpen; want de [a]Geest spreekt de waarheid en liegt niet. Daarom spreekt Hij van de dingen zoals ze werkelijk [b]zijn en van de dingen zoals ze werkelijk zullen zijn; daarom worden deze dingen ons [c]duidelijk geopenbaard voor het behoud van onze ziel. Maar zie, niet alleen wij zijn getuigen van deze dingen, want God heeft ze ook tot de profeten vanouds gesproken.

14 Maar zie, de Joden waren een [a]halsstarrig volk; en zij [b]verachtten het duidelijke woord en doodden de profeten en zochten naar dingen die zij niet konden begrijpen. Welnu, wegens hun [c]verblindheid —

8 *b* LV 19:10; 76:114. GS Verborgenheden van God.
c 1 Kor. 2:9–16; Alma 26:21–22. GS Kennis.
d Jes. 55:8–9.
9 *a* Mrm. 9:17; Moz. 1:32.
b GS Mens; Scheppen, schepping.
c Hel. 12:8–17.
10 *a* 2 Ne. 9:28–29; Alma 37:12, 37; LV 3:4, 13.
b GS Alwetend; Wijsheid.
11 *a* GS Verzoenen, verzoening.
b Hebr. 5:9.
c GS Opstanding.
d Mos. 15:21–23; 18:9; Alma 40:16–21.
12 *a* 2 Ne. 25:26.
13 *a* GS Heilige Geest; Waarheid.
b LV 93:24.
c Alma 13:23.
14 *a* Matt. 23:37–38; 2 Ne. 25:2.
b 2 Kor. 11:3; 1 Ne. 19:7; 2 Ne. 33:2.
c Jes. 44:18; Rom. 11:25.

een verblindheid die veroorzaakt werd door het voorbijzien van het doel— moeten zij wel vallen; want God heeft hun zijn duidelijkheid ontnomen en hun, omdat zij dat verlangden, vele dingen gegeven die zij [d]niet kunnen begrijpen. En omdat zij dat verlangden, heeft God het gedaan, opdat zij zullen struikelen.

15 En nu word ik, Jakob, door de Geest ertoe gebracht te profeteren; want door de werkingen van de Geest die in mij is, bemerk ik dat het [a]struikelen van de Joden ertoe leidt dat zij de [b]steen zullen [c]verwerpen waarop zij hadden kunnen bouwen en een veilige fundering hebben.

16 Maar zie, volgens de Schriften zal deze [a]steen de grote en de laatste en de enige vaste [b]fundering worden, waarop de Joden kunnen bouwen.

17 En nu, mijn geliefden, hoe is het mogelijk dat dezen, na de vaste fundering te hebben verworpen, er ooit op kunnen [a]bouwen, zodat hij hun tot hoeksteen kan worden?

18 Zie, mijn geliefde broeders, ik zal u deze verborgenheid ontvouwen, als ik niet op enigerlei wijze geschokt word in mijn onwrikbaarheid in de Geest en struikel wegens mijn overgrote bezorgdheid om u.

HOOFDSTUK 5

Jakob haalt Zenos aan met betrekking tot de gelijkenis van de tamme en de wilde olijfbomen — Zij stellen Israël en de andere volken voor — De verstrooiing en vergadering van Israël wordt verzinnebeeld — Er wordt gezinspeeld op de Nephieten en de Lamanieten en het gehele huis Israëls — De andere volken worden op Israël geënt — De wijngaard zal uiteindelijk worden verbrand. Ongeveer 544–421 v.C.

Zie, mijn broeders, herinnert gij u niet de woorden te hebben gelezen van de profeet [a]Zenos, die hij sprak tot het huis Israëls, zeggende:

2 Luister, o gij huis Israëls, en hoor de woorden van mij, een profeet des Heren.

3 Want zie, zo zegt de Heer: Ik zal u, o huis [a]Israëls, vergelijken met een tamme [b]olijfboom, die iemand nam en in zijn [c]wijngaard verzorgde; en hij groeide en werd oud en begon te [d]vergaan.

4 En het geschiedde dat de meester van de wijngaard uitging, en hij zag dat zijn olijfboom begon te vergaan; en hij zeide: Ik zal hem snoeien en eromheen spitten en hem verzorgen, opdat er wellicht jonge en tere takken zullen uitschieten en hij niet afsterft.

14*d* 2 Ne. 25:1–2.
15*a* Jes. 8:13–15; 1 Kor. 1:23; 2 Ne. 18:13–15.
b gs Hoeksteen; Rots.
c 1 Ne. 10:11.
16*a* Ps. 118:22–23.
b Jes. 28:16; Hel. 5:12.
17*a* Matt. 19:30; LV 29:30.
5 1*a* gs Zenos.
3*a* Ez. 36:8. gs Israël.
b Rom. 11:17–24. gs Olijfboom.
c LV 101:44. gs Wijngaard des Heren.
d gs Afval.

5 En het geschiedde dat hij hem snoeide en eromheen spitte en hem verzorgde volgens zijn woord.

6 En het geschiedde na vele dagen dat de boom enkele jonge en tere takken begon voort te brengen; maar zie, de kruin ervan begon grotendeels af te sterven.

7 En het geschiedde dat de meester van de wijngaard dat zag, en hij zeide tot zijn knecht: Het grieft mij deze boom te moeten verliezen; ga daarom en verwijder de takken uit een [a]wilde olijfboom en breng ze hierheen bij mij; en wij zullen die grootste takken, die beginnen te verdorren, verwijderen en wij zullen ze in het vuur werpen, opdat zij verbranden.

8 En zie, zeide de heer van de wijngaard, ik neem vele van deze jonge en tere takken weg, en ik zal ze enten waar ik maar wil; en het doet er niet toe als de wortel van deze boom afsterft, als ik de vrucht ervan maar voor mijzelf behoud; daarom neem ik deze jonge en tere takken, en ik zal ze enten waar ik maar wil.

9 Neem de takken van de wilde olijfboom en ent ze daarvoor in de [a]plaats; en deze die ik verwijderd heb, zal ik in het vuur werpen en verbranden, opdat zij de grond van mijn wijngaard niet nutteloos beslaan.

10 En het geschiedde dat de knecht van de heer van de wijngaard deed naar het woord van de heer van de wijngaard en de takken van de [a]wilde olijfboom entte.

11 En de heer van de wijngaard liet eromheen spitten en liet de boom snoeien en verzorgen, en zeide tot zijn knecht: Het grieft mij deze boom te moeten verliezen; welnu, ik heb dit gedaan om wellicht de wortels ervan te kunnen behouden, zodat zij niet afsterven en ik ze voor mijzelf kan behouden.

12 Welnu, ga heen; let op de boom en verzorg hem volgens mijn woorden.

13 En deze zal ik in het laagstgelegen deel van mijn wijngaard [a]zetten, waar ik maar wil, het doet er voor u niet toe waar; en ik doe dat om de natuurlijke takken van de boom voor mijzelf te kunnen behouden; en ook om de vruchten ervan voor mijzelf weg te leggen voor na het seizoen; want het grieft mij deze boom en de vruchten ervan te moeten verliezen.

14 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard uitging en de natuurlijke takken van de tamme olijfboom in de laagstgelegen delen van de wijngaard verborg, sommige op de ene plaats en sommige op de andere, naar zijn wil en welbehagen.

15 En het geschiedde dat er een lange tijd verstreek, en de heer van de wijngaard zeide tot zijn knecht: Kom, laten wij naar de wijngaard afdalen om in de wijngaard te arbeiden.

16 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard, en ook

7*a* Rom. 11:17, 24.
9*a* Rom. 1:13.
10*a* GS Andere volken.
13*a* 1 Ne. 10:12.

de knecht, naar de wijngaard afdaalden om te arbeiden. En het geschiedde dat de knecht tot zijn meester zeide: Zie, kijk eens hier; zie de boom.

17 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard keek en de boom zag waarop de wilde olijftakken waren geënt; en hij was uitgesproten en was begonnen [a]vrucht te dragen. En hij zag dat die goed was; en de vrucht ervan was zoals de natuurlijke vrucht.

18 En hij zeide tot de knecht: Zie, de takken van de wilde boom hebben zich bediend van het sap van zijn wortel, zodat zijn wortel veel kracht heeft voortgebracht; en wegens de grote kracht van zijn wortel hebben de wilde takken tamme vruchten voortgebracht. Welnu, als wij deze takken niet hadden geënt, zou de boom zijn afgestorven. En nu, zie, ik ga de vele vruchten die de boom heeft voortgebracht wegleggen; en ik leg de vruchten ervan voor mijzelf weg voor na het seizoen.

19 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot de knecht zeide: Kom, laten wij naar het laagstgelegen deel van de wijngaard gaan en zien of de natuurlijke takken van de boom niet ook vele vruchten hebben voortgebracht, opdat ik van de vruchten ervan voor mijzelf kan wegleggen voor na het seizoen.

20 En het geschiedde dat zij heengingen naar de plaats waar de meester de natuurlijke takken van de boom had verborgen, en hij zeide tot de knecht: Zie deze; en hij zag dat de [a]eerste vele vruchten had voortgebracht; en hij zag ook dat zij goed waren. En hij zeide tot de knecht: Neem van deze vruchten en leg ze weg voor na het seizoen, opdat ik ze kan behouden voor mijzelf; want zie, zeide hij, ik heb hem al deze tijd verzorgd en hij heeft vele vruchten voortgebracht.

21 En het geschiedde dat de knecht tot zijn meester zeide: Waarom zijt gij hier gekomen om deze boom, ofwel deze tak van de boom, te planten? Want zie, het was de schraalste plek in het gehele land van uw wijngaard.

22 En de heer van de wijngaard zeide tot hem: Geef mij geen raad; ik wist dat het een schrale plek grond was; welnu, ik heb u gezegd hem deze lange tijd te hebben verzorgd, en gij ziet dat hij vele vruchten heeft voortgebracht.

23 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot zijn knecht zeide: Kijk eens hier; zie, ik heb ook een andere tak van de boom geplant; en gij weet dat deze plek grond nog schraler was dan de eerste. Zie echter de boom. Ik heb hem deze lange tijd verzorgd en hij heeft vele vruchten voortgebracht; oogst ze dus en leg ze weg voor na het seizoen, opdat ik ze kan behouden voor mijzelf.

24 En het geschiedde dat de

17*a* Joh. 15:16.

20*a* Jakob 5:39.

heer van de wijngaard andermaal tot zijn knecht zeide: Kijk eens hier, en zie nog een andere [a]tak die ik heb geplant; zie dat ik ook hem heb verzorgd en dat hij vruchten heeft voortgebracht.

25 En hij zeide tot de knecht: Kijk eens hier en zie de laatste. Zie, deze heb ik op een [a]goede plek grond geplant; en ik heb hem al deze tijd verzorgd, maar slechts een deel van de boom heeft tamme vruchten voortgebracht, terwijl het [b]andere deel van de boom wilde vruchten heeft voortgebracht; zie, ik heb deze boom verzorgd zoals de andere.

26 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot de knecht zeide: Verwijder de takken die geen goede [a]vruchten hebben voortgebracht en werp ze in het vuur.

27 Maar zie, de knecht zeide tot hem: Laten wij hem snoeien en eromheen spitten en hem nog wat langer verzorgen, opdat hij u misschien goede vruchten zal voortbrengen, die gij kunt wegleggen voor na het seizoen.

28 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard en de knecht van de heer van de wijngaard alle vruchten van de wijngaard verzorgden.

29 En het geschiedde dat er een lange tijd verstreek, en de heer van de wijngaard tot zijn [a]knecht zeide: Kom, laten wij afdalen naar de wijngaard om weer in de wijngaard te arbeiden. Want zie, de [b]tijd nadert en het [c]einde komt spoedig; daarom moet ik vruchten voor mijzelf wegleggen voor na het seizoen.

30 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard en de knecht naar de wijngaard afdaalden; en zij kwamen bij de boom waarvan de natuurlijke takken waren afgebroken en waarop de wilde takken waren geënt; en zie, [a]allerlei vruchten overlaadden de boom.

31 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard van de vruchten proefde, elke soort volgens haar hoeveelheid. En de heer van de wijngaard zeide: Zie, al deze tijd hebben wij deze boom verzorgd, en ik heb vele vruchten voor mijzelf weggelegd voor na het seizoen.

32 Maar zie, ditmaal heeft hij vele vruchten voortgebracht, en [a]geen daarvan zijn goed. En zie, er zijn allerlei slechte vruchten; en het baat mij niets, in weerwil van al onze arbeid; en nu grieft het mij deze boom te moeten verliezen.

33 En de heer van de wijngaard zeide tot de knecht: Wat zullen wij met de boom doen, opdat ik er weer goede vruchten van kan behouden voor mijzelf?

34 En de knecht zeide tot zijn meester: Zie, omdat gij de takken van de wilde olijfboom hebt geënt, hebben zij de wor-

24*a* Ez. 17:22–24; Alma 16:17; 3 Ne. 15:21–24.
25*a* 1 Ne. 2:20.
b 3 Ne. 10:12–13.
26*a* Matt. 7:15–20; Alma 5:36; LV 97:7.
29*a* LV 101:55; 103:21.
b GS Laatste dagen.
c 2 Ne. 30:10; Jakob 6:2.
30*a* GS Afval.
32*a* GJS 1:19.

tels gevoed, zodat zij leven en niet zijn afgestorven; daarom ziet gij dat zij nog goed zijn.

35 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot zijn knecht zeide: De boom baat mij niets, en de wortels ervan baten mij niets zolang hij slechte vruchten voortbrengt.

36 Niettemin weet ik dat de wortels goed zijn, en ik heb ze voor mijn eigen oogmerk behouden; en dankzij hun grote kracht hebben zij tot dusver uit de wilde takken goede vruchten voortgebracht.

37 Maar zie, de wilde takken zijn uitgegroeid en hebben zijn wortels [a]overwoekerd; en omdat de wilde takken de overhand hebben gekregen op zijn wortels, heeft hij vele slechte vruchten voortgebracht; en omdat hij zovele slechte vruchten heeft voortgebracht, ziet gij dat hij begint af te sterven; en hij zal weldra in verval geraken, zodat hij in het vuur kan worden geworpen, tenzij wij iets voor hem doen om hem te behouden.

38 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot zijn knecht zeide: Laten wij afdalen naar de laagstgelegen delen van de wijngaard en zien of de natuurlijke takken ook slechte vruchten hebben voortgebracht.

39 En het geschiedde dat zij naar de laagstgelegen delen van de wijngaard afdaalden. En het geschiedde dat zij zagen dat de vruchten van de natuurlijke takken eveneens ziek waren geworden; ja, van de [a]eerste en van de tweede en ook van de laatste; en zij waren alle ziek geworden.

40 En de [a]wilde vruchten van de laatste hadden de overhand gekregen op dat gedeelte van de boom dat goede vruchten voortbracht, zodat de tak zelfs was verdord en afgestorven.

41 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard weende en tot de knecht zeide: [a]Wat had ik nog méér voor mijn wijngaard kunnen doen?

42 Zie, ik wist dat alle vruchten van de wijngaard, behalve deze hier, ziek waren geworden. En nu zijn deze, die eens goede vruchten hebben voortgebracht, eveneens ziek geworden; en nu dienen alle bomen van mijn wijngaard nergens toe dan om te worden omgehakt en in het vuur geworpen.

43 En zie, deze laatste, waarvan de tak is verdord, had ik op een [a]goede plek grond geplant; ja, zelfs een plek die mij uitgelezen was boven alle andere delen van het land van mijn wijngaard.

44 En gij hebt gezien dat ik ook datgene wat deze plek grond nutteloos [a]besloeg, heb omgehakt, teneinde deze boom ervoor in de plaats te planten.

45 En gij hebt gezien dat een deel daarvan goede vruchten heeft voortgebracht en een deel daarvan wilde vruchten heeft voortgebracht; en zie, omdat ik de takken ervan niet heb ver-

37*a* LV 45:28–30.
39*a* Jakob 5:20, 23, 25.
40*a* Mrm. 6:6–18.
41*a* 2 Ne. 26:24.
43*a* 2 Ne. 1:5.
44*a* Ether 13:20–21.

wijderd en in het vuur geworpen, hebben zij de overhand gekregen op de goede tak, waardoor die is verdord.

46 En nu, zie, in weerwil van alle zorg die wij aan mijn wijngaard hebben besteed, zijn de bomen ervan ziek geworden, zodat zij geen goede vruchten voortbrengen; en ik had gehoopt deze te behouden, om de vruchten ervan voor mijzelf weg te leggen voor na het seizoen. Maar zie, ze zijn zoals de wilde olijfboom geworden en hebben geen enkele waarde dan om te worden [a]omgehakt en in het vuur geworpen; en het grieft mij ze te moeten verliezen.

47 Maar wat had ik nog méér kunnen doen in mijn wijngaard? Heb ik mijn hand laten verslappen, dat ik hem niet verzorgd heb? Integendeel, ik heb hem verzorgd en ik heb om hem heen gespit en ik heb hem gesnoeid en ik heb hem bemest; en ik heb mijn hand vrijwel de gehele dag lang [a]uitgestrekt, en het [b]einde nadert. En het grieft mij alle bomen van mijn wijngaard te moeten omhakken en in het vuur te moeten werpen om te worden verbrand. Wie is het die mijn wijngaard ziek heeft gemaakt?

48 En het geschiedde dat de knecht tot zijn meester zeide: Komt het niet doordat uw wijngaard hoog opgeschoten is — hebben de takken ervan niet de overhand gekregen op de wortels, die goed zijn? En zie, omdat de takken de overhand hebben gekregen op de wortels ervan, zijn zij sneller gegroeid dan de kracht van de wortels en hebben zichzelf kracht toegeëigend. Zie, ik zeg: is dat niet de oorzaak dat de bomen van uw wijngaard ziek zijn geworden?

49 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot de knecht zeide: Komaan, laten wij de bomen van de wijngaard omhakken en ze in het vuur werpen om ze de grond van mijn wijngaard niet nutteloos te laten beslaan, want ik heb al het mogelijke gedaan. Wat had ik nog méér voor mijn wijngaard kunnen doen?

50 Maar zie, de knecht zeide tot de heer van de wijngaard: Spaar hem nog wat [a]langer.

51 En de heer zeide: Ja, ik zal hem nog wat langer sparen, want het grieft mij de bomen van mijn wijngaard te moeten verliezen.

52 Welnu, laten wij nemen van de [a]takken van deze bomen die ik in de laagstgelegen delen van mijn wijngaard heb geplant en laten wij die enten op de boom waar zij vandaan gekomen zijn; en laten wij uit de boom die takken verwijderen waarvan de vruchten het bitterst zijn, en de natuurlijke takken van de boom in de plaats daarvan enten.

53 En dat zal ik doen opdat de boom niet zal afsterven, opdat ik de wortels daarvan misschien

46*a* 3 Ne. 27:11.
47*a* 2 Ne. 28:32; Jakob 6:4.
b GS Wereld—Einde van de wereld.
50*a* Jakob 5:27.
52*a* GS Israël—De verstrooiing van Israël.

voor mijzelf kan behouden voor mijn eigen oogmerk.

54 En zie, de wortels van de natuurlijke takken van de boom die ik heb geplant waar ik maar wilde, leven nog steeds; welnu, om ook die voor mijn eigen oogmerk te behouden, zal ik van de takken van deze boom nemen en ze daarop [a]enten. Ja, ik zal de takken van hun moederboom erop enten om ook de wortels voor mijzelf te behouden, opdat zij, wanneer zij sterk genoeg zijn, wellicht goede vruchten voor mij zullen voortbrengen en ik alsnog behagen zal scheppen in de vruchten van mijn wijngaard.

55 En het geschiedde dat zij namen van de natuurlijke boom die wild was geworden, en entten op de natuurlijke bomen die eveneens wild waren geworden.

56 En zij namen ook van de natuurlijke bomen die wild waren geworden, en entten op hun moederboom.

57 En de heer van de wijngaard zeide tot de knecht: Verwijder niet de wilde takken uit de bomen, behalve zij die het bitterst zijn; en daarop zult gij enten volgens hetgeen ik heb gezegd.

58 En wij zullen de bomen van de wijngaard wederom verzorgen, en wij zullen de takken daarvan snoeien; en wij zullen uit de bomen die takken verwijderen die in verval geraakt zijn, die moeten afsterven, en ze in het vuur werpen.

59 En ik doe dat, opdat de wortels ervan wellicht kracht zullen opdoen, omdat ze goed zijn; en opdat, door het verwisselen van de takken, de goede de overhand zullen krijgen op de slechte.

60 En omdat ik de natuurlijke takken en hun wortels heb behouden, en de natuurlijke takken opnieuw op de moederboom heb geënt en de wortels van hun moederboom heb behouden, zodat de bomen van mijn wijngaard wellicht weer goede [a]vruchten kunnen voortbrengen en ik weer vreugde in de vruchten van mijn wijngaard kan scheppen, en mij wellicht buitengewoon kan verblijden dat ik de wortels en de takken van de eerste vruchten heb behouden —

61 welaan nu, roep [a]knechten, opdat wij ijverig en met al onze kracht in de wijngaard zullen [b]arbeiden, opdat wij de weg zullen bereiden, zodat ik de natuurlijke vruchten wederom kan telen, welke natuurlijke vruchten goed zijn en veel kostbaarder dan alle andere vruchten.

62 Daarom, laten wij uitgaan en deze laatste maal met al onze kracht arbeiden, want zie, het einde nadert, en dit is voor de laatste maal dat ik mijn wijngaard snoei.

63 Ent de takken; begin bij de [a]laatste, opdat zij de eerste zullen zijn, en dat de eerste de laatste zullen zijn, en spit om de bomen heen, zowel de oude als de jonge, de eerste en de

54*a* 1 Ne. 15:12–16.
60*a* Jes. 27:6.
61*a* Jakob 6:2; LV 24:19.
b LV 39:11, 13, 17.
63*a* 1 Ne. 13:42; Ether 13:10–12.

laatste; en de laatste en de eerste, opdat alle nog eens voor de laatste maal worden verzorgd.

64 Welnu, spit eromheen en snoei ze en bemest ze nog eens, voor de laatste maal, want het einde nadert. En indien deze laatste enten groeien en natuurlijke vruchten voortbrengen, dan zult gij de weg voor hen bereiden, zodat ze kunnen groeien.

65 En naarmate ze beginnen te groeien, zult gij de takken verwijderen die bittere vruchten voortbrengen, naargelang de kracht van de goede en de grootte daarvan; en gij zult de slechte eronder niet in één keer [a]verwijderen, opdat de wortels niet te sterk zijn voor de ent en de ent ervan niet afsterft en ik de bomen van mijn wijngaard niet verlies.

66 Want het grieft mij de bomen van mijn wijngaard te moeten verliezen; daarom zult gij de slechte verwijderen naarmate de goede groeien, opdat de wortel en de kruin gelijk zullen zijn in kracht, totdat de goede de overhand krijgen op de slechte, en de slechte worden omgehakt en in het vuur geworpen, opdat zij de grond van mijn wijngaard niet nutteloos beslaan; en zo zal ik de slechte uit mijn wijngaard wegvagen.

67 En ik zal de takken van de natuurlijke boom opnieuw op de natuurlijke boom enten;

68 en ik zal de takken van de natuurlijke boom op de natuurlijke takken van de boom enten; en zo zal ik ze wederom bijeenbrengen, opdat zij de natuurlijke vruchten zullen voortbrengen, en zij zullen één zijn.

69 En de slechte zullen worden [a]weggeworpen, ja, zelfs uit het gehele land van mijn wijngaard; want zie, nog slechts deze ene keer zal ik mijn wijngaard snoeien.

70 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard zijn [a]knecht heenzond; en de knecht ging heen en deed zoals de heer hem had bevolen, en bracht andere knechten; en zij waren met [b]weinigen.

71 En de heer van de wijngaard zeide tot hen: Welaan nu, [a]arbeidt in de wijngaard uit alle macht. Want zie, dit is de [b]laatste maal dat ik mijn wijngaard verzorg; want het einde is nabij, en het seizoen komt spoedig; en indien gij uit alle macht met mij arbeidt, zult gij [c]vreugde beleven aan de vruchten die ik voor mijzelf zal wegleggen voor de tijd die weldra komt.

72 En het geschiedde dat de knechten heengingen en uit alle macht arbeidden; en de heer van de wijngaard arbeidde ook met hen mee; en zij gehoorzaamden de geboden van de heer van de wijngaard in alle dingen.

73 En er begonnen weer natuurlijke vruchten in de wijngaard

65*a* LV 86:6–7.
69*a* 1 Ne. 22:15–17, 23; 2 Ne. 30:9–10.
70*a* LV 101:55; 103:21.
b 1 Ne. 14:12.
71*a* Matt. 21:28; Jakob 6:2–3; LV 33:3–4.
b LV 39:17; 43:28–30.
c LV 18:10–16.

te komen; en de natuurlijke takken begonnen buitengewoon te groeien en welig te tieren; en er werd begonnen met het verwijderen en wegwerpen van de wilde takken; en de wortel en de kruin ervan werden gelijk gehouden, volgens hun kracht.

74 En zo arbeidden zij met alle ijver, volgens de geboden van de heer van de wijngaard, ja, totdat de slechte uit de wijngaard waren geworpen, en de heer de bomen voor zich had bewaard die nu weer natuurlijke vruchten voortbrachten; en zij werden als [a]één lichaam; en de vruchten waren gelijk; en de heer van de wijngaard had de natuurlijke vruchten voor zichzelf behouden, die vanaf het begin zeer kostbaar voor hem waren geweest.

75 En het geschiedde, toen de heer van de wijngaard zag dat zijn vruchten goed waren en dat zijn wijngaard niet meer ziek was, dat hij zijn knechten bijeenriep en tot hen zeide: Zie, deze laatste maal hebben wij mijn wijngaard verzorgd; en gij ziet dat ik volgens mijn wil heb gehandeld; en ik heb de natuurlijke vruchten behouden, zodat zij goed zijn, zoals zij ook in het begin waren. En gij zijt [a]gezegend; want omdat gij ijverig met mij hebt gearbeid in mijn wijngaard en mijn geboden zijt nagekomen en mij de [b]natuurlijke vruchten weer hebt gebracht, zodat mijn wijngaard niet meer ziek is en het slechte is weggeworpen, zie, daarom zult gij samen met mij vreugde hebben wegens de vruchten van mijn wijngaard.

76 Want zie, voor een [a]lange tijd zal ik voor mijzelf de vruchten van mijn wijngaard wegleggen voor na het seizoen dat spoedig komt; en ik heb mijn wijngaard voor de laatste maal verzorgd en hem gesnoeid en hem omgespit en hem bemest; welnu, ik zal voor mijzelf van de vruchten ervan wegleggen, voor een lange tijd, volgens hetgeen ik heb gesproken.

77 En wanneer de tijd komt dat er opnieuw slechte vruchten in mijn wijngaard komen, dan zal ik de goede en de slechte laten inzamelen; en de goede zal ik voor mijzelf behouden, en de slechte zal ik in hun eigen plaats wegwerpen. En dan komt het [a]seizoen en het einde; en ik zal mijn wijngaard met vuur laten [b]verbranden.

HOOFDSTUK 6

De Heer zal Israël in de laatste dagen terugwinnen — De wereld zal door vuur worden verteerd — De mensen moeten Christus volgen om de poel van vuur en zwavel te vermijden. Ongeveer 544–421 v.C.

En nu, zie, mijn broeders, daar ik u gezegd heb te zullen profe-

74*a* LV 38:27.
75*a* 1 Ne. 13:37.
b gs Israël.
76*a* 1 Ne. 22:24–26. gs Millennium.
77*a* Op. 20:2–10; LV 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
b gs Wereld—Einde van de wereld.

teren, zie, dit is mijn profetie: dat de dingen die deze profeet [a]Zenos heeft gesproken over het huis Israëls, waarbij hij het vergeleek met een tamme olijfboom, voorzeker moeten geschieden.

2 En de dag waarop hij zijn hand voor de tweede maal wederom uitstrekt om zijn volk [a]terug te winnen, is de dag — ja, de laatste maal — dat de [b]dienstknechten des Heren in zijn [c]macht zullen uitgaan om zijn [d]wijngaard te [e]verzorgen en te snoeien; en daarna komt spoedig het [f]einde.

3 En hoe gezegend zijn zij die ijverig in zijn wijngaard hebben gearbeid; en hoe vervloekt zijn zij die zullen worden uitgeworpen in hun eigen plaats! En de wereld zal met vuur worden [a]verbrand.

4 En hoe barmhartig is onze God jegens ons, want Hij denkt aan het huis [a]Israëls, aan zowel de wortels als de takken; en Hij strekt zijn [b]handen de gehele dag ernaar uit; en het is een [c]halsstarrig en een tegensprekend volk; maar allen die hun hart niet verstokken, zullen behouden worden in het koninkrijk Gods.

5 Daarom, mijn geliefde broeders, smeek ik u met ernstige woorden u te bekeren en met een volmaakt voornemen des harten te komen en God [a]aan te hangen zoals Hij u aanhangt. En verstokt uw hart niet zolang zijn barmhartige [b]arm in het licht van de dag tot u is uitgestrekt.

6 Ja, indien gij heden zijn stem wilt horen, verstokt dan uw hart niet; want waarom wilt gij [a]sterven?

7 Want zie, wilt gij, na de gehele dag door het goede woord Gods te zijn gevoed, slechte vruchten voortbrengen, zodat gij moet worden [a]omgehakt en in het vuur geworpen?

8 Zie, wilt gij deze woorden verwerpen? Wilt gij de woorden der profeten verwerpen; en wilt gij alle woorden verwerpen die over Christus zijn gesproken, nadat zovelen over Hem gesproken hebben; en het goede woord van Christus verloochenen, alsmede de macht Gods en de [a]gave van de Heilige Geest, en de Heilige Geest uitdoven en de spot drijven met het grote verlossingsplan dat voor u is bedacht?

9 Weet gij niet dat indien gij die dingen doet, de kracht der verlossing en der opstanding, die in Christus is, u met schaamte en vreselijke [a]schuld voor het [b]gerecht van God zal doen staan?

6 1*a* Jakob 5:1.
2*a* 1 Ne. 22:10–12; LV 110:11. GS Herstelling van het evangelie.
b Jakob 5:61.
c 1 Ne. 14:14.
d GS Wijngaard des Heren.
e Jakob 5:71.
f 2 Ne. 30:10.
3*a* 2 Ne. 27:2; Jakob 5:77; 3 Ne. 25:1.
4*a* 2 Sam. 7:24.
b Jakob 5:47.
c Mos. 13:29.
5*a* GS Een, eenheid.
b Alma 5:33–34; 3 Ne. 9:14.
6*a* Ez. 18:21–23.
7*a* Alma 5:51–52; 3 Ne. 27:11–12.
8*a* GS Gave van de Heilige Geest.
9*a* Mos. 15:26. GS Schuld.
b GS Oordeel, laatste.

10 En volgens de kracht der [a]gerechtigheid — want de gerechtigheid kan niet worden verworpen — moet gij heengaan in die [b]poel van vuur en zwavel, waarvan de vlammen onuitblusbaar zijn en waarvan de rook voor eeuwig en altijd opstijgt, welke poel van vuur en zwavel [c]eindeloze [d]kwelling betekent.

11 Welaan dan, mijn geliefde broeders, bekeert u en gaat in door de [a]enge poort, en gaat voort op de weg die smal is, totdat gij het eeuwige leven verwerft.

12 O weest [a]wijs; wat kan ik verder zeggen?

13 Tot besluit zeg ik u vaarwel totdat ik u zie voor het aangename gerecht van God, welk gerecht de onrechtvaardigen vervult met [a]ontzagwekkende angst en vrees. Amen.

HOOFDSTUK 7

Sherem verloochent Christus, twist met Jakob, eist een teken en wordt door God geslagen — Alle profeten hebben over Christus en zijn verzoening gesproken — De Nephieten, in beproeving geboren en door de Lamanieten gehaat, hebben hun leven lang gezworven. Ongeveer 544–421 v.C.

En nu geschiedde het, nadat er enige jaren waren verstreken, dat er een man onder het volk van Nephi verscheen, wiens naam Sherem was.

2 En het geschiedde dat hij onder het volk begon te prediken en hun te verkondigen dat er geen Christus zou zijn. En hij predikte vele dingen die vleiend waren voor het volk; en dat deed hij om de leer van Christus teniet te doen.

3 En hij arbeidde ijverig om het hart van het volk te misleiden, waardoor hij vele harten misleidde; en wetend dat ik, Jakob, geloofde in Christus, die komen zou, zocht hij vaak naar een gelegenheid om mij te ontmoeten.

4 En hij was onderlegd, waardoor hij een volmaakte kennis had van de taal van het volk; daarom kon hij veel vleierij en veel overredingskracht toepassen, volgens de macht van de duivel.

5 En hij hoopte mij te doen wankelen in het geloof, ondanks de vele [a]openbaringen en vele dingen die ik daaromtrent had gezien; want ik had werkelijk engelen gezien, en zij hadden mij gediend. En van tijd tot tijd had ik ook de stem des Heren woordelijk tot mij horen spreken; daarom kon ik niet aan het wankelen worden gebracht.

6 En het geschiedde dat hij bij mij kwam en aldus tot mij sprak: Broeder Jakob, ik heb dikwijls gelegenheid gezocht om met u te spreken, want ik

10*a* GS Gerechtigheid.
b 2 Ne. 28:23. GS Hel.
c LV 19:10–12.
d GS Verdoemenis.
11*a* 2 Ne. 9:41.
12*a* Mrm. 9:28.
13*a* Alma 40:14.
7 5*a* 2 Ne. 11:3; Jakob 2:11.

heb gehoord — en weet ook — dat gij veel rondtrekt en predikt wat gij het evangelie, ofwel de leer van Christus, noemt.

7 En gij hebt velen van dit volk misleid, waardoor zij de rechte weg van God verdraaien en de wet van Mozes, die de rechte weg is, [a]niet bewaren; en zij veranderen de wet van Mozes in de aanbidding van een wezen dat, volgens u, over vele honderden jaren zal komen. En nu, zie, ik, Sherem, zeg u dat dat godslastering is; want geen mens weet van zulke dingen; want hij kan [b]niets zeggen over toekomstige dingen. En op deze wijze redetwistte Sherem met mij.

8 Maar zie, de Here God stortte zijn [a]Geest in mijn ziel, zodanig dat ik hem in al zijn woorden beschaamde.

9 En ik zeide tot hem: Verloochent gij de Christus, die komen zal? En hij zeide: Indien er een Christus zou zijn, zou ik Hem niet verloochenen; ik weet echter dat er geen Christus is, noch is geweest, noch ooit zal zijn.

10 En ik zeide tot hem: Gelooft gij de Schriften? En hij zeide: Jawel.

11 En ik zeide tot hem: Dan begrijpt gij ze niet, want zij getuigen waarlijk van Christus. Zie, ik zeg u dat geen der profeten heeft geschreven of [a]geprofeteerd zonder over deze Christus te spreken.

12 En dat is niet alles; het is mij geopenbaard, want ik heb gehoord en gezien; en het is mij ook geopenbaard door de [a]macht van de Heilige Geest; daarom weet ik dat als er geen verzoening tot stand wordt gebracht, het gehele mensdom [b]verloren moet gaan.

13 En het geschiedde dat hij tot mij zeide: Toon mij een [a]teken door die macht van de Heilige Geest, waarover gij zoveel weet.

14 En ik zeide tot hem: Wie ben ik dat ik God zou verzoeken u een teken te tonen van iets waarvan gij weet dat het [a]waar is? Nochtans zult gij het verloochenen, omdat gij van de [b]duivel zijt. Niettemin, niet mijn wil geschiede; maar indien God u slaat, laat dat een teken voor u zijn dat Hij macht heeft, zowel in de hemel als op aarde; en tevens dat Christus komen zal. En uw wil, o Heer, geschiede, en niet de mijne.

15 En het geschiedde, zodra ik, Jakob, deze woorden had gesproken, dat de kracht des Heren op hem kwam, zodat hij ter aarde viel. En het geschiedde dat hij vele dagen lang werd verzorgd.

16 En het geschiedde dat hij tot het volk zeide: Verzamelt u morgen, want ik ga sterven;

7*a* Jakob 4:5.
b Alma 30:13.
8*a* GS Inspiratie, inspireren.
11*a* Op. 19:10; 1 Ne. 10:5; Jakob 4:4; Mos. 13:33–35; LV 20:26. GS Jezus Christus.
12*a* GS God, Godheid—God de Heilige Geest; Heilige Geest.
b 2 Ne. 2:21.
13*a* Matt. 16:1–4; Alma 30:43–60. GS Teken.
14*a* Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.

welnu, ik verlang tot het volk te spreken voordat ik sterf.

17 En het geschiedde dat de menigte de volgende dag verzameld was; en hij sprak onomwonden tot hen en herriep de dingen die hij hun had geleerd, en beleed de Christus en de macht van de Heilige Geest en de bediening van engelen.

18 En hij zeide hun onomwonden dat hij was [a]misleid door de macht des [b]duivels. En hij sprak over de hel en over de eeuwigheid en over eeuwige straf.

19 En hij zeide: Ik vrees dat ik de [a]onvergeeflijke zonde heb begaan, want ik heb God belogen; want ik heb de Christus verloochend en gezegd dat ik de Schriften geloofde; en die getuigen waarlijk van Hem. En omdat ik God aldus heb belogen, ben ik uitermate bevreesd dat mijn toestand [b]vreselijk zal zijn; maar ik belijd dit aan God.

20 En het geschiedde, toen hij deze woorden had gesproken, dat hij niets meer kon zeggen, en hij [a]gaf de geest.

21 En toen de schare er getuige van was geweest dat hij die dingen had gesproken terwijl hij op het punt stond de geest te geven, waren zij buitengewoon verbaasd, zodanig dat de macht Gods op hen neerdaalde; en zij werden [a]overstelpt zodat zij ter aarde vielen.

22 Welnu, deze gebeurtenis was mij, Jakob, welgevallig, want ik had mijn Vader die in de hemel is, erom verzocht; want Hij had mijn smeekbede vernomen en mijn gebed verhoord.

23 En het geschiedde dat vrede en de liefde voor God wederom onder het volk werden hersteld; en zij [a]onderzochten de Schriften en gaven geen gehoor meer aan de woorden van die goddeloze man.

24 En het geschiedde dat er vele manieren werden bedacht om de Lamanieten te [a]herwinnen en tot de kennis der waarheid terug te brengen; alles was echter [b]tevergeefs, want zij schepten behagen in [c]oorlogen en [d]bloedvergieten, en zij droegen ons, hun broeders, eeuwige [e]haat toe. En zij trachtten ons voortdurend te vernietigen door de kracht van hun wapens.

25 Daarom versterkte het volk van Nephi zich tegen hen met hun wapens, en met al hun macht, vertrouwend op de God en [a]Rots van hun redding; daarom werden zij vooralsnog de overwinnaars van hun vijanden.

26 En het geschiedde dat ik, Jakob, oud begon te worden; en daar de kroniek van dit volk op de [a]andere platen van Nephi wordt bijgehouden, besluit ik daarom deze kroniek door te

18*a* Alma 30:53.
GS Misleiden, misleiding.
b GS Duivel.
19*a* GS Onvergeeflijke zonde.
b Mos. 15:26.
20*a* Jer. 28:15–17.
21*a* Alma 19:6.
23*a* Alma 17:2.
24*a* Enos 1:20.
b Enos 1:14.
c Mos. 10:11–18.
d Jarom 1:6; Alma 26:23–25.
e 2 Ne. 5:1–3; Mos. 28:2.
25*a* GS Rots.
26*a* 1 Ne. 19:1–6; Jarom 1:14–15.
GS Platen.

verklaren dat ik naar beste weten heb geschreven, en door te zeggen dat de tijd met ons is vervloden en dat ook ons [b]leven is voorbijgegaan alsof het een droom voor ons was, want wij zijn een eenzaam en ernstig volk, zwervers, uit Jeruzalem geworpen, geboren in beproeving in een wildernis en door onze broeders gehaat, hetgeen oorlogen en twisten heeft veroorzaakt; daarom hebben wij onze levensdagen vertreurd.

27 En ik, Jakob, zag dat ik weldra moest afdalen in mijn graf; daarom zeide ik tot mijn zoon [a]Enos: Neem deze platen. En ik vertelde hem de dingen die mijn broeder Nephi mij had [b]bevolen, en hij beloofde gehoorzaamheid aan de bevelen. En ik houd op met schrijven op deze platen, welk schrijven weinig is geweest; en ik zeg de lezer vaarwel, in de hoop dat velen van mijn broeders mijn woorden zullen lezen. Broeders, adieu.

Het boek Enos

Enos bidt uit alle macht en verkrijgt vergeving van zijn zonden — De stem van de Heer klinkt in zijn binnenste en belooft het heil voor de Lamanieten op een later tijdstip — De Nephieten trachten de Lamanieten te herwinnen — Enos verheugt zich in zijn Verlosser. Ongeveer 420 v.C.

ZIE, het geschiedde dat ik, [a]Enos, wetende dat mijn vader een [b]rechtvaardig man was — want hij heeft mij [c]onderwezen in zijn taal, en tevens in de [d]lering en terechtwijzing des Heren — en gezegend zij de naam van mijn God daarvoor —

2 en ik zal u vertellen van de [a]worsteling die ik heb gehad voor het aangezicht van God voordat ik [b]vergeving van mijn zonden ontving.

3 Zie, ik ging op dieren jagen in de wouden; en de woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de [a]vreugde der heiligen [b]drongen tot diep in mijn hart door.

4 En mijn ziel [a]hongerde; en ik [b]knielde voor mijn Maker neer en ik riep Hem aan in machtig [c]gebed en smeking voor mijn eigen ziel; en de gehele dag riep ik Hem aan; ja, en toen de avond viel, verhief ik mijn stem nog steeds, zodat zij tot de hemelen reikte.

26*b* Jakobus 4:14.
27*a* Enos 1:1.
b Jakob 1:1–4.

[Enos]
1 1*a* GS Enos, zoon van Jakob.
b 2 Ne. 2:2–4.
c 1 Ne. 1:1–2.
d Ef. 6:4.
2*a* Gen. 32:24–32; Alma 8:10.
GS Bekeren (zich), bekering.
b GS Vergeving van zonden.
3*a* GS Vreugde.
b 1 Ne. 10:17–19; Alma 36:17–21.
4*a* 2 Ne. 9:51; 3 Ne. 12:6.
b GS Eerbied.
c GS Gebed.

5 En er kwam een [a]stem tot mij, zeggende: Enos, uw zonden zijn u vergeven, en gij zult worden gezegend.

6 En ik, Enos, wist dat God niet kon liegen; daarom was mijn schuld weggevaagd.

7 En ik zeide: Heer, hoe is het geschied?

8 En Hij zeide tot mij: Door uw [a]geloof in Christus, die gij nooit tevoren hebt gehoord of gezien. En vele jaren zullen voorbijgaan voordat Hij Zich in het vlees zal openbaren; welnu, ga heen, uw geloof heeft u [b]gezond gemaakt.

9 Nu geschiedde het, toen ik deze woorden had gehoord, dat er een [a]verlangen bij mij opkwam naar het welzijn van mijn broeders, de Nephieten; daarom [b]stortte ik mijn gehele ziel voor God uit om hunnentwil.

10 En terwijl ik aldus in de geest worstelde, zie, klonk de stem des Heren opnieuw in mijn [a]binnenste, zeggende: Ik zal naar uw broeders omzien volgens hun ijver in het onderhouden van mijn geboden. Ik heb hun dit land [b]gegeven, en het is een heilig land; en Ik [c]vervloek het niet, behalve wegens ongerechtigheid; daarom zal Ik naar uw broeders omzien volgens hetgeen Ik heb gezegd; en hun overtredingen zal Ik met smart op hun eigen hoofd doen neerkomen.

11 En nadat ik, Enos, deze woorden had gehoord, begon mijn geloof onwrikbaar te worden in de Heer; en ik bad tot Hem en streed lang en menigmaal voor mijn broeders, de Lamanieten.

12 En het geschiedde, nadat ik met alle ijver had [a]gebeden en gezwoegd, dat de Heer tot mij zeide: Ik zal u geven naar uw [b]verlangens wegens uw geloof.

13 En nu, zie, dit was het verlangen dat ik van Hem verlangde: dat als mijn volk, de Nephieten, tot overtreding verviel en op enigerlei wijze werd [a]vernietigd, en de Lamanieten niet werden vernietigd, dat de Here God een kroniek van mijn volk, de Nephieten, zou [b]bewaren, zo nodig zelfs door de kracht van zijn heilige arm, opdat deze te eniger tijd in de toekomst voor de Lamanieten [c]tevoorschijn zou worden gebracht, zodat zij misschien tot het [d]heil zouden worden gebracht —

14 want op dat moment waren onze inspanningen om hen tot het ware geloof terug te brengen [a]tevergeefs. En zij zwoeren in hun verbolgenheid dat zij, zo mogelijk, onze kronieken en ons zouden [b]vernietigen, en

5*a* gs Openbaring.
8*a* Ether 3:12–13.
gs Geloof, geloven.
b Matt. 9:22.
9*a* 1 Ne. 8:12; Alma 36:24.
b 2 Ne. 33:3; WvM. 1:8; Alma 34:26–27.
10*a* gs Inspiratie, inspireren; Verstand.
b 1 Ne. 2:20.
c Ether 2:7–12.
12*a* Mrm. 5:21; 9:36.
b Ps. 37:4; 1 Ne. 7:12; Hel. 10:5.
13*a* Mrm. 6:1, 6.
b WvM. 1:6–11; Alma 37:2.
c Alma 37:19; Ether 12:22; LV 3:18.
d Alma 9:17.
14*a* Jakob 7:24.
b Mrm. 6:6.

eveneens alle overleveringen van onze vaderen.

15 Welnu, wetend dat de Here God in staat was onze kronieken te [a]bewaren, riep ik Hem voortdurend aan, want Hij had mij immers gezegd: Wat gij ook in geloof vraagt, gelovende dat gij zult ontvangen in de naam van Christus, zult gij ontvangen.

16 En ik had geloof, en ik riep God aan de [a]kronieken te willen [b]bewaren; en Hij verbond Zich ertoe jegens mij dat Hij ze voor de Lamanieten [c]tevoorschijn zou brengen in de door Hemzelf bestemde tijd.

17 En ik, Enos, wist dat het zou zijn volgens het verbond dat Hij gesloten had; daarom was mijn ziel gerust.

18 En de Heer zeide tot mij: Uw vaderen hebben dit eveneens van Mij verlangd; en het zal hun geschieden naar hun geloof; want hun geloof was als het uwe.

19 En nu geschiedde het dat ik, Enos, uitging onder het volk van Nephi, profeterende over de dingen die zouden komen en getuigende van de dingen die ik had gehoord en gezien.

20 En ik getuig dat het volk van Nephi er ijverig naar streefde de Lamanieten tot het ware geloof in God terug te brengen. Maar onze [a]inspanningen waren tevergeefs; hun haat stond vast en zij werden door hun boze aard geleid, zodat zij wild en woest werden, en een [b]bloeddorstig volk, vol [c]afgoderij en vuilheid; ze voedden zich met roofdieren, woonden in tenten en zwierven in de wildernis rond met een korte lederen gordel om hun lendenen en hun hoofd geschoren; en zij waren vaardig in het hanteren van de [d]boog en het kromzwaard en de strijdbijl. En velen van hen aten niets anders dan rauw vlees; en zij waren er voortdurend op uit ons te vernietigen.

21 En het geschiedde dat het volk van Nephi het land bebouwde en allerlei graan- en fruitsoorten [a]teelde, en kudden runderen en kudden van allerlei vee en geiten en wilde geiten en ook vele paarden.

22 En er waren buitengewoon veel [a]profeten onder ons. En het volk was een [b]halsstarrig volk, traag van begrip.

23 En niets behalve buitengewone [a]strengheid, [b]prediken en profeteren over oorlogen en twisten en vernietigingen, en hen voortdurend [c]herinneren aan de dood en de duur der eeuwigheid, en de oordelen en de macht Gods en al deze zaken — een [d]voortdurende opwekking om hen in de vreze des Heren te houden; ik zeg u, niets minder dan deze dingen

15*a* GS Schriften, Schriftuur—De Schriften moeten worden bewaard.
16*a* GS Boek van Mormon.
b 3 Ne. 5:13–15; LV 3:19–20; 10:46–50.
c 2 Ne. 27:6.
20*a* Mro. 9:6.
b Jarom 1:6.
c Mos. 9:12. GS Afgoderij.
d Mos. 10:8.
21*a* Mos. 9:9.
22*a* WvM. 1:16–18.
b Jarom 1:3.
23*a* 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 33:5.
b GS Prediken.
c Hel. 12:3.
d Jarom 1:12; Alma 31:5.

en buitengewoon duidelijke taal konden hen ervan weerhouden spoedig tot vernietiging te vervallen. En op deze manier schrijf ik over hen.

24 En ik heb in de loop van mijn dagen oorlogen tussen de Nephieten en de Lamanieten gezien.

25 En het geschiedde dat ik oud begon te worden, en er waren honderdnegenenzeventig jaar verstreken vanaf het tijdstip waarop onze vader Lehi Jeruzalem had [a]verlaten.

26 En ik zag dat ik weldra moest afdalen in mijn graf, nadat ik er door de macht Gods toe was gedreven tot dit volk te prediken en te profeteren, en het woord te verkondigen volgens de waarheid die in Christus is. En ik heb het al mijn dagen verkondigd en heb mij erin verheugd boven hetgeen der wereld is.

27 En ik ga weldra naar de plaats van mijn [a]rust, die bij mijn Verlosser is; want ik weet dat ik in Hem zal rusten. En ik verheug mij op de dag dat mijn [b]sterfelijk lichaam [c]onsterfelijkheid zal aandoen en voor Hem zal staan; dan zal ik zijn aangezicht met welbehagen aanschouwen, en Hij zal tot mij zeggen: Kom tot Mij, gij gezegende, er is een plaats voor u bereid in de [d]woningen van mijn Vader. Amen.

Het boek Jarom

De Nephieten bewaren de wet van Mozes, kijken uit naar de komst van Christus en zijn voorspoedig in het land — Vele profeten spannen zich in om de mensen op het pad van de waarheid te houden. Ongeveer 399–361 v.C.

NU zie, ik, Jarom, schrijf enige woorden volgens het gebod van mijn vader Enos om ons [a]geslachtsregister bij te houden.

2 En daar [a]deze platen [b]klein zijn en daar deze zaken worden [c]geschreven met de bedoeling onze broeders de [d]Lamanieten van nut te zijn, moet ik wel weinig schrijven; ik zal echter niets over mijn profetieën of over mijn openbaringen schrijven. Want wat zou ik méér kunnen schrijven dan mijn vaderen hebben geschreven? Want hebben zij niet het heilsplan geopenbaard? Ik zeg u: ja; en dat is mij genoeg.

3 Zie, het is noodzakelijk dat

25*a* 1 Ne. 2:2–4.
27*a* GS Rust, rusten.
b GS Sterfelijk, sterfelijkheid.
c GS Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
d Joh. 14:2–3; Ether 12:32–34; LV 72:4; 98:18.
[Jarom]
1 1*a* 1 Ne. 3:12; 5:14.
2*a* Jakob 3:14; Omni 1:1.
b 1 Ne. 6:1–6.
c GS Schriften, Schriftuur—Waarde van de Schriften.
d 2 Ne. 27:6; Mrm. 5:12.

er veel onder dit volk wordt gedaan wegens de verstoktheid van hun hart en de doofheid van hun oren en de blindheid van hun verstand en de [a]starheid van hun hals; niettemin is God buitengewoon barmhartig jegens hen en heeft hen nog niet van het oppervlak van het land [b]weggevaagd.

4 En velen zijn er onder ons die vele [a]openbaringen ontvangen, want niet allen zijn halsstarrig. En allen die niet halsstarrig zijn en geloof hebben, hebben [b]gemeenschap met de Heilige Geest die de mensenkinderen openbaring geeft volgens hun geloof.

5 En nu, zie, er waren tweehonderd jaar verstreken en het volk van Nephi was sterk geworden in het land. Zij waren nauwgezet in het [a]bewaren van de wet van Mozes en het heiligen van de [b]sabbatdag voor de Heer. En zij [c]schonden het heilige niet; evenmin [d]lasterden zij God. En de landswetten waren buitengewoon streng.

6 En zij waren verspreid over een groot deel van het oppervlak van het land, en de Lamanieten ook. En die waren veel talrijker dan de Nephieten; en zij [a]moordden graag en dronken het bloed van dieren.

7 En het geschiedde dat zij menigmaal tegen ons, de Nephieten, ten strijde trokken. Maar onze [a]koningen en onze leiders waren machtige mannen in het geloof des Heren; en zij leerden het volk de wegen des Heren; daarom weerstonden wij de Lamanieten en vaagden hen weg uit [b]onze landen, en begonnen onze steden, ofwel iedere plaats van ons erfdeel, te versterken.

8 En wij werden buitengewoon talrijk, en verspreidden ons over het oppervlak van het land, en werden buitengewoon rijk aan goud en aan zilver en aan waardevolle zaken en aan fraai bewerkt hout, aan gebouwen en aan werktuigen, en ook aan ijzer en roodkoper en geelkoper en staal; en wij maakten allerlei gereedschap van elke soort om de aardbodem te bebouwen, en [a]oorlogswapens — ja, de scherpgepunte pijl en de pijlkoker en de schicht en de werpspies en alle toebereidselen voor oorlog.

9 En daar wij aldus gereed waren om de Lamanieten tegemoet te trekken, konden zij niets tegen ons uitrichten. Maar het woord des Heren, dat Hij tot onze vaderen had gesproken, zeggende: Voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt, zult gij voorspoedig zijn in het land, werd bewaarheid.

10 En het geschiedde dat de profeten des Heren het volk van Nephi volgens het woord

3 *a* Enos 1:22–23.
b Ether 2:8–10.
4 *a* Alma 26:22; Hel. 11:23; LV 107:18–19. GS Openbaring.
b GS Heilige Geest.
5 *a* 2 Ne. 25:24; Alma 34:13–14.
b Ex. 35:2. GS Sabbatdag.
c GS Vloeken.
d GS Godslastering, lasteren.
6 *a* Jakob 7:24; Enos 1:20.
7 *a* Jakob 1:9, 11, 15.
b WvM. 1:14.
8 *a* Mos. 10:8.

Gods dreigden dat zij, indien zij de geboden niet onderhielden, maar tot overtreding vervielen, van het oppervlak van het land zouden worden [a]weggevaagd.

11 Daarom arbeidden de profeten en de priesters en de leraren ijverig, en spoorden het volk met alle lankmoedigheid tot ijver aan; zij leerden hun de [a]wet van Mozes en het doel waarvoor zij was gegeven; zij overreedden hen naar de Messias [b]uit te zien en te geloven in Hem die nog moest komen [c]alsof Hij er reeds was. En op die wijze leerden zij hen.

12 En het geschiedde dat zij hen, door zo te handelen, ervoor bewaarden dat zij op het oppervlak van het land werden [a]vernietigd; want zij [b]troffen hen in het hart met het woord en wekten hen voortdurend op tot bekering.

13 En het geschiedde dat er tweehonderdachtendertig jaar waren verstreken, voor een groot deel van de tijd met oorlogen en twisten en onenigheden.

14 En ik, Jarom, schrijf niet verder, want de platen zijn klein. Maar zie, mijn broeders, gij kunt u tot de [a]andere platen van Nephi wenden; want zie, daarop zijn de verslagen van onze oorlogen gegraveerd, volgens de geschriften der koningen, of die welke zij lieten schrijven.

15 En ik overhandig deze platen aan mijn zoon Omni, opdat ze volgens de [a]geboden van mijn vaderen zullen worden bijgehouden.

Het boek Omni

Omni, Amaron, Chemish, Abinadom en Amaleki houden ieder op hun beurt de kronieken bij — Mosiah ontdekt het volk van Zarahemla, dat in de dagen van Sedekia uit Jeruzalem was gekomen — Mosiah wordt tot koning over hen uitgeroepen — De afstammelingen van Mulek in Zarahemla hadden Coriantumr, de laatste der Jaredieten, gevonden — Koning Benjamin volgt Mosiah op — De mensen dienen hun ziel als offerande aan Christus aan te bieden. Ongeveer 323–130 v.C.

ZIE, het geschiedde dat ik, Omni, omdat het mij door mijn vader Jarom geboden was een en ander op deze platen te schrijven om ons geslachtsregister te bewaren —

2 daarom wil ik u laten weten dat ik in mijn dagen veel met het zwaard heb gestreden om te voorkomen dat mijn volk, de

10*a* 1 Ne. 12:19–20; Omni 1:5.
11*a* Jakob 4:5; Alma 25:15–16.
b 2 Ne. 11:4; Ether 12:18–19.
c 2 Ne. 25:24–27; Mos. 3:13; 16:6.
12*a* Ether 2:10.
b Alma 31:5.
14*a* 1 Ne. 9:2–4.
15*a* Jakob 1:1–4.

Nephieten, in handen van hun vijanden, de Lamanieten, zou vallen. Maar zie, ikzelf ben een goddeloos man en ik heb de inzettingen en de geboden des Heren niet onderhouden zoals ik had moeten doen.

3 En het geschiedde dat er tweehonderdzesenzeventig jaar waren verstreken, en wij hadden vele perioden van vrede; en wij hadden vele perioden van geduchte oorlog en bloedvergieten. Ja, kortom, er waren tweehonderdtweeëntachtig jaar verstreken en ik heb deze platen bewaard volgens de [a]geboden van mijn vaderen; en ik heb ze overgedragen aan mijn zoon Amaron. En ik eindig.

4 En nu schrijf ik, Amaron, alles wat ik schrijf — hetgeen weinig is, in het boek van mijn vader.

5 Zie, het geschiedde dat er driehonderdtwintig jaar waren verstreken, en het goddelooste deel der Nephieten werd [a]vernietigd.

6 Want de Heer stond niet toe, nadat Hij hen uit het land Jeruzalem had geleid en hen ervoor had bewaard in handen van hun vijanden te vallen, ja, Hij stond niet toe dat de woorden niet werden bewaarheid die Hij tot onze vaderen had gesproken, zeggende: Voor zoverre gij mijn geboden niet onderhoudt, zult gij niet voorspoedig zijn in het land.

7 Daarom bezocht de Heer hen met een zwaar oordeel; niettemin spaarde Hij de rechtvaardigen, opdat zij niet zouden omkomen; ja, Hij bevrijdde hen uit de handen van hun vijanden.

8 En het geschiedde dat ik de platen aan mijn broeder Chemish overdroeg.

9 Nu schrijf ik, Chemish, het weinige dat ik schrijf in hetzelfde boek als mijn broeder; want zie, ik heb gezien dat hij het laatste wat hij schreef, eigenhandig schreef; en hij heeft het geschreven op de dag dat hij ze aan mij overdroeg. En op deze wijze houden wij de kronieken bij, want het is volgens de geboden van onze vaderen. En ik eindig.

10 Zie, ik, Abinadom, ben de zoon van Chemish. Zie, het geschiedde dat ik veel oorlog en twist zag tussen mijn volk, de Nephieten, en de Lamanieten; en met mijn eigen zwaard heb ik vele Lamanieten het leven benomen ter verdediging van mijn broeders.

11 En zie, de kroniek van dit volk is gegraveerd op platen, en die berust bij de koningen, volgens de geslachten; en ik weet van geen openbaring dan hetgeen geschreven is, en evenmin van profetie; daarom, datgene wat voldoende is, is geschreven. En ik eindig.

12 Zie, ik ben Amaleki, de zoon van Abinadom. Zie, ik wil u het een en ander zeggen over Mosiah, die tot koning over het land Zarahemla werd uitgeroepen; want zie, de Heer waar-

[OMNI]
1 3*a* Jakob 1:1–4; Jarom 1:15.
5*a* Jarom 1:9–10.

schuwde hem dat hij uit het land [a]Nephi moest vluchten, en allen die naar de stem des Heren wilden luisteren, moesten eveneens met hem uit het land [b]wegtrekken, de wildernis in —

13 en het geschiedde dat hij deed zoals de Heer hem had geboden. En zij trokken weg uit het land de wildernis in, allen die naar de stem des Heren wilden luisteren; en zij werden geleid door veel prediking en profetieën. En zij werden voortdurend door het woord Gods gemaand; en zij werden door de kracht van zijn arm door de wildernis geleid, totdat zij in het land kwamen dat het land Zarahemla wordt genoemd.

14 En zij ontdekten een volk dat het volk van [a]Zarahemla werd genoemd. Welnu, er was grote blijdschap onder het volk van Zarahemla; en ook Zarahemla verblijdde zich buitengewoon omdat de Heer het volk van Mosiah had gezonden met de [b]platen van koper, die de kroniek der Joden bevatten.

15 Zie, het geschiedde dat Mosiah ontdekte dat het [a]volk van Zarahemla uit Jeruzalem was gekomen in de tijd dat [b]Sedekia, de koning van Juda, gevankelijk naar Babylon was weggevoerd.

16 En zij trokken door de wildernis en werden door de hand des Heren over de grote wateren gebracht naar het land waar Mosiah hen ontdekte; en zij hadden daar vanaf die tijd gewoond.

17 En ten tijde dat Mosiah hen ontdekte, waren zij buitengewoon talrijk geworden. Niettemin hadden zij vele oorlogen en ernstige twisten gehad, en waren zij van tijd tot tijd door het zwaard gevallen; en hun taal was verbasterd; en zij hadden geen [a]kronieken meegebracht; en zij loochenden het bestaan van hun Schepper; en Mosiah, noch het volk van Mosiah, kon hen verstaan.

18 Het geschiedde echter dat Mosiah hen in zijn taal liet onderwijzen. En het geschiedde, nadat zij in de taal van Mosiah waren onderwezen, dat Zarahemla volgens zijn geheugen een geslachtsregister van zijn vaderen vermeldde; en ze zijn opgetekend, maar niet op deze platen.

19 En het geschiedde dat het volk van Zarahemla en dat van Mosiah zich [a]verenigden; en [b]Mosiah werd tot hun koning uitgeroepen.

20 En het geschiedde in de dagen van Mosiah dat hem een grote steen werd gebracht met graveersels erop; en hij [a]vertaalde de graveersels door de gave en macht Gods.

21 En zij maakten melding van een zekere [a]Coriantumr en van

12*a* 2 Ne. 5:6–9.
b Jakob 3:4.
14*a* GS Zarahemla.
b 1 Ne. 3:3, 19–20; 5:10–22.
15*a* Mos. 25:2.
b Jer. 39:1–10; Hel. 8:21.
17*a* Mos. 1:2–6.
19*a* Mos. 25:13.
b Omni 1:12.
20*a* Mos. 8:13–19.
GS Ziener.
21*a* Ether 12:1.
GS Coriantumr.

de gesneuvelden van zijn volk. En Coriantumr werd aangetroffen door het volk van Zarahemla; en hij woonde negen manen lang onder hen.

22 En er werden ook enkele woorden gesproken over zijn voorvaderen. En zijn eerste ouders waren vertrokken vanaf de [a]toren in de tijd dat de Heer de taal van het volk had [b]verward; en de gestrengheid des Heren was op hen gevallen volgens zijn oordelen, die rechtvaardig zijn; en hun [c]gebeente lag verspreid in het noordelijke land.

23 Zie, ik, Amaleki, ben geboren in de dagen van Mosiah; en ik heb lang genoeg geleefd om ooggetuige te zijn van zijn dood; en [a]Benjamin, zijn zoon, regeert in zijn plaats.

24 En zie, ik heb in de dagen van koning Benjamin een ernstige oorlog en veel bloedvergieten tussen de Nephieten en de Lamanieten gezien. Maar zie, de Nephieten verkregen veel overwicht op hen; ja, zozeer dat koning Benjamin hen uit het land Zarahemla verdreef.

25 En het geschiedde dat ik oud begon te worden; en omdat ik geen nageslacht heb en weet dat koning [a]Benjamin een rechtvaardig man is voor het aangezicht des Heren, daarom zal ik deze platen aan hem [b]overdragen, alle mensen aansporende om tot God, de Heilige Israëls, te komen, en te geloven in profetie en in openbaringen en in de bediening van engelen en in de gave van het spreken in talen en in de gave van het uitleggen van talen en in alle dingen die [c]goed zijn; want er is niets dat goed is of het komt van de Heer; en dat wat kwaad is, komt van de duivel.

26 En nu, mijn geliefde broeders, zou ik willen dat gij [a]tot Christus komt, die de Heilige Israëls is, en deelhebt aan zijn heil en de kracht van zijn verlossing. Ja, komt tot Hem en [b]biedt Hem uw gehele ziel als [c]offerande aan, en blijft [d]vasten en bidden, en volhardt tot het einde; en zowaar de Heer leeft, zult gij worden gered.

27 En nu wil ik iets zeggen over een zekere groep die optrok, de wildernis in, om terug te keren naar het land Nephi; want er was een groot aantal dat ernaar verlangde hun erfland te bezitten.

28 Daarom trokken zij op, de wildernis in. En daar hun leider een sterk en machtig man was, en een halsstarrig man, veroorzaakte hij twist onder hen; en zij werden allen in de wildernis [a]gedood, op vijftig na, en zij keerden weer terug naar het land Zarahemla.

22*a* Ether 1:1–5.
b Gen. 11:6–9; Mos. 28:17; Ether 1:33.
c Mos. 8:8.
23*a* WvM. 1:3.
25*a* WvM. 1:17–18; Mos. 29:13.
b WvM. 1:10.
c Alma 5:40; Ether 4:12; Mro. 7:15–17.
26*a* Jakob 1:7; Alma 29:2; Mro. 10:32.
b GS Offer, offerande, offeren.
c 3 Ne. 9:20.
d GS Vasten.
28*a* Mos. 9:1–4.

29 En het geschiedde dat zij een aanzienlijk aantal anderen meenamen en opnieuw de wildernis introkken.

30 En ik, Amaleki, had een broeder, die ook met hen is meegegaan; en sindsdien heb ik niets meer van hen gehoord. En ik sta op het punt in mijn graf af te dalen; en [a]deze platen zijn vol. En ik houd op met mijn spreken.

De Woorden van Mormon

Mormon maakt een samenvatting van de grote platen van Nephi — Hij voegt de kleine platen bij de andere platen — Koning Benjamin sticht vrede in het land. Ongeveer 385 v.C.

EN nu sta ik, [a]Mormon, op het punt de kroniek die ik heb gemaakt te overhandigen aan mijn zoon Moroni; zie, ik ben ooggetuige geweest van nagenoeg de algehele vernietiging van mijn volk, de Nephieten.

2 En het is [a]vele honderden jaren na de komst van Christus dat ik deze kronieken aan mijn zoon overhandig; en ik veronderstel dat hij ooggetuige zal zijn van de algehele vernietiging van mijn volk. Maar God geve dat hij hen overleeft, opdat hij een weinig zal kunnen schrijven over hen, en een weinig over Christus, opdat het hen op zekere dag wellicht tot [b]voordeel zal zijn.

3 En nu spreek ik een weinig over hetgeen ik heb geschreven; want toen ik een [a]samenvatting had gemaakt van de [b]platen van Nephi tot aan de regering van deze koning Benjamin, over wie Amaleki heeft gesproken, zocht ik onder de [c]kronieken die mij waren overhandigd, en ik vond deze platen, die dit kleine verslag van de profeten bevatten — vanaf Jakob tot aan de regering van deze koning [d]Benjamin — en ook vele van de woorden van Nephi.

4 En de dingen die op deze platen staan, zijn mij [a]aangenaam wegens de profetieën over de komst van Christus; en mijn vaderen wisten dat vele ervan zijn vervuld; ja, en ik weet ook dat alle dingen die tot op deze dag over ons zijn geprofeteerd, zijn vervuld, en dat alle dingen die verder gaan dan deze dag, zekerlijk moeten geschieden —

5 daarom heb ik [a]deze dingen gekozen om daarmee mijn kroniek te voltooien, welke rest van

30*a* 1 Ne. 6:1–6.

[Woorden van Mormon]

1 1*a* 3 Ne. 5:9–12; Mrm. 1:1–4; 8:1, 4–5. GS Mormon, Nephitisch profeet.

2*a* Mrm. 6:5–6.
b LV 3:16–20.

3*a* LV 10:44.
b LV 10:38–40.
c Mos. 1:6; Hel. 3:13–15; Mrm. 4:23.
d Omni 1:23.

4*a* 1 Ne. 6:5.

5*a* I.E. de dingen die hem aangenaam waren, genoemd in v. 4.

mijn kroniek ik aan de [b]platen van Nephi zal ontlenen; en ik kan nog geen [c]honderdste deel van de dingen van mijn volk opschrijven.

6 Maar zie, ik zal deze platen nemen, die deze profetieën en openbaringen bevatten, en ze bij de rest van mijn kroniek voegen, want ze zijn mij kostbaar; en ik weet dat ze mijn broeders kostbaar zullen zijn.

7 En ik doe dit met een [a]wijs oogmerk; want aldus wordt mij ingefluisterd door de werkingen van de Geest des Heren, die in mij is. En nu, ik weet niet alle dingen; maar de Heer [b]weet wél alle dingen die komen zullen; daarom werkt Hij in mij, zodat ik naar zijn wil handel.

8 En mijn [a]gebed tot God betreft mijn broeders, dat zij opnieuw tot de kennis van God, ja, van de verlossing door Christus zullen komen; dat zij opnieuw een [b]aangenaam volk zullen zijn.

9 En nu ga ik, Mormon, mijn kroniek, die ik aan de platen van Nephi ontleen, voltooien; en ik maak die volgens de kennis en het inzicht die God mij heeft gegeven.

10 Welnu, het geschiedde, nadat Amaleki deze platen aan koning Benjamin had [a]overhandigd, dat hij ze nam en bij de [b]andere platen legde die kronieken bevatten die van geslacht op geslacht door de [c]koningen waren doorgegeven tot de dagen van koning Benjamin.

11 En zij zijn vanaf koning Benjamin van geslacht op geslacht doorgegeven totdat ze in [a]mijn handen zijn gevallen. En ik, Mormon, bid God dat zij van nu af aan bewaard zullen worden. En ik weet dat zij bewaard zullen worden; want er zijn grote dingen op geschreven, waarnaar mijn volk en hun broeders zullen worden [b]geoordeeld op die grote en laatste dag, volgens het woord Gods dat geschreven staat.

12 En nu, wat deze koning Benjamin betreft — hij had enige twisten onder zijn eigen volk.

13 En tevens geschiedde het dat de legers der Lamanieten uit het [a]land Nephi afdaalden om tegen zijn volk te strijden. Maar zie, koning Benjamin verzamelde zijn legers en hij weerstond hen; en hij streed met de kracht van zijn eigen arm, met het [b]zwaard van Laban.

14 En in de kracht des Heren streden zij tegen hun vijanden totdat zij vele duizenden Lamanieten hadden gedood. En het geschiedde dat zij tegen de Lamanieten streden totdat zij hen uit al hun erflanden hadden verdreven.

15 En het geschiedde, nadat

5 *b* 1 Ne. 9:2.
c 3 Ne. 5:8–11; 26:6–12.
7 *a* 1 Ne. 9:5; 19:3; LV 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
b GS Alwetend.
8 *a* 2 Ne. 33:3–4; Enos 1:11–12.
b 2 Ne. 30:6.
10 *a* Omni 1:25, 30.
b 1 Ne. 9:4.
c Jarom 1:14.
11 *a* 3 Ne. 5:8–12; Mrm. 1:1–5.
b 2 Ne. 25:18; 29:11; 33:11–15; 3 Ne. 27:23–27.
13 *a* Omni 1:12.
b 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; Jakob 1:10; Mos. 1:16; LV 17:1.

er valse [a]christussen waren geweest, en hun de mond was gesnoerd en zij overeenkomstig hun misdaden waren gestraft;

16 en nadat er valse profeten en valse predikers en leraren onder het volk waren geweest en zij allen overeenkomstig hun misdaden waren gestraft; en nadat er veel twist was geweest en velen waren overgelopen naar de Lamanieten, zie, toen geschiedde het dat koning Benjamin, met behulp van de heilige [a]profeten die zich onder zijn volk bevonden —

17 want zie, koning Benjamin was een [a]heilig man, en hij regeerde over zijn volk in rechtvaardigheid; en er waren vele heilige mannen in het land, en zij verkondigden het woord Gods met [b]kracht en met gezag; en zij gebruikten veel [c]scherpe taal wegens de halsstarrigheid van het volk —

18 welnu, met behulp van dezen, en door te arbeiden met alle kracht van zijn lichaam en het vermogen van zijn gehele ziel, en met behulp van de profeten, vestigde koning Benjamin opnieuw vrede in het land.

Het boek Mosiah

HOOFDSTUK 1

Koning Benjamin leert zijn zonen de taal en de profetieën van hun vaderen — Hun godsdienst en beschaving zijn bewaard gebleven dankzij de kronieken die op de verschillende platen zijn bijgehouden — Mosiah wordt tot koning gekozen; de kronieken en andere zaken worden aan zijn hoede toevertrouwd. Ongeveer 130–124 v.C.

EN nu was er in het gehele [a]land Zarahemla, onder al het volk dat koning Benjamin toebehoorde, geen twist meer, zodat koning Benjamin voor de rest van zijn dagen blijvende vrede had.

2 En het geschiedde dat hij drie zonen kreeg; en hij noemde hun namen Mosiah en Helorum en Helaman. En hij liet hen [a]onderwijzen in de gehele [b]taal van zijn vaderen, opdat zij daardoor mannen met inzicht zouden worden; en opdat zij bekend zouden zijn met de profetieën die bij monde van hun vaderen waren gesproken, die hun door de hand des Heren waren gegeven.

3 En hij onderwees hen ook aangaande de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd, zeggende: Mijn

15*a* gs Antichrist.
16*a* Enos 1:22.
17*a* Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Mro. 9:4; LV 121:41–43.
[mosiah]
1 1*a* Omni 1:13.
2*a* Mos. 4:14–15; LV 68:25, 28.
b Mrm. 9:32.

zonen, ik wil dat gij bedenkt dat als deze [a]platen, die deze kronieken en geboden bevatten, er niet waren geweest, wij in [b]onwetendheid hadden moeten blijven, zelfs in deze huidige tijd, zonder kennis van de verborgenheden Gods.

4 Want het zou voor onze vader Lehi niet mogelijk zijn geweest zich deze dingen te herinneren om ze zijn kinderen te leren, dan alleen met behulp van deze platen; want daar hij onderwezen was in de [a]taal der Egyptenaren, kon hij deze graveersels lezen en ze zijn kinderen leren, waardoor zij ze hun kinderen konden leren, en zo de geboden Gods konden volbrengen, ja, tot op deze huidige tijd.

5 Ik zeg u, mijn zonen, dat als deze dingen er niet waren geweest, die zijn behoed en [a]bewaard door de hand Gods, opdat wij zijn [b]verborgenheden zouden [c]lezen en begrijpen, en zijn geboden altijd voor ogen hebben, dan zouden zelfs onze vaderen in ongeloof zijn verkommerd, en wij zouden zoals onze broeders, de Lamanieten, zijn geweest, die niets van deze dingen af weten, of ze zelfs niet geloven wanneer ze hun worden geleerd, wegens de [d]overleveringen van hun vaderen, die niet juist zijn.

6 O mijn zonen, ik wil dat gij bedenkt dat deze woorden waar zijn, en ook dat deze kronieken [a]waar zijn. En zie, ook de platen van Nephi, die de kronieken en de woorden van onze vaderen bevatten vanaf het tijdstip waarop zij Jeruzalem verlieten tot op heden, en ze zijn waar; en wij kunnen ervan verzekerd zijn omdat we ze voor onze ogen hebben.

7 En nu mijn zonen, wil ik dat gij eraan denkt ze zorgvuldig te [a]onderzoeken, opdat gij daarmee uw voordeel zult doen; en ik wil dat gij de geboden Gods [b]onderhoudt, opdat gij [c]voorspoedig zult zijn in het land, volgens de [d]beloften die de Heer onze vaderen heeft gedaan.

8 En nog veel meer dingen leerde koning Benjamin zijn zonen, die niet in dit boek staan.

9 En het geschiedde, nadat koning Benjamin opgehouden was zijn zonen te leren, dat hij oud werd; en hij zag dat hij zeer spoedig de weg van al het aardse moest gaan; daarom achtte hij het raadzaam het koninkrijk aan een van zijn zonen over te dragen.

10 Daarom liet hij Mosiah bij zich brengen; en dit zijn de woorden die hij tot hem sprak, zeggende: Mijn zoon, ik wil dat gij een oproep laat uitgaan door dit gehele land, onder dit gehele volk, ofwel het [a]volk

3 *a* GS Platen.
b Alma 37:8–9.
4 *a* GJS 1:64.
5 *a* GS Schriften, Schriftuur—De Schriften moeten worden bewaard.
b GS Verborgenheden van God.
c Deut. 6:6–8.
d Mos. 10:11–17.
6 *a* 1 Ne. 1:3; 2 Ne. 33:10–11; Mro. 10:27.
7 *a* GS Schriften, Schriftuur.
b Mos. 2:22; Alma 50:20–22.
c Ps. 122:6; 1 Ne. 2:20.
d Alma 9:12–14.
10 *a* Omni 1:14.

van Zarahemla en het volk van Mosiah die in het land wonen, opdat zij tezamen zullen komen; want de dag daarna zal ik dit, mijn volk, met mijn eigen mond verkondigen dat gij over dit volk de [b]koning en heerser zijt, die de Heer, onze God, ons heeft gegeven.

11 En bovendien zal ik dit volk een [a]naam geven, opdat het daardoor uit alle volken die de Here God uit het land Jeruzalem heeft gebracht, zal worden onderscheiden; en ik doe dat omdat het als volk nauwgezet is geweest in het onderhouden van de geboden des Heren.

12 En ik geef hun een naam die nooit zal worden uitgewist, behalve door [a]overtreding.

13 Ja, en bovendien zeg ik u, dat indien dit hoogst begunstigde volk des Heren tot [a]overtreding vervalt en daardoor een goddeloos en overspelig volk wordt, dat de Heer hen zal overgeven, waardoor zij [b]zwak worden zoals hun broeders; en Hij zal hen niet meer [c]bewaren door zijn weergaloze en wonderbare macht, zoals Hij tot dusver onze vaderen heeft bewaard.

14 Want ik zeg u dat indien Hij zijn arm niet had uitgestrekt om onze vaderen te bewaren, zij de Lamanieten in handen waren gevallen en het slachtoffer van hun haat waren geworden.

15 En het geschiedde, nadat koning Benjamin deze woorden tot zijn zoon had beëindigd, dat hij hem belastte met de zorg voor alle aangelegenheden van het koninkrijk.

16 En voorts belastte hij hem ook met de zorg voor de kronieken die op de [a]platen van koper waren gegraveerd, en ook voor de platen van Nephi, en ook voor het [b]zwaard van Laban en voor de [c]bal of wegwijzer, die onze vaderen door de wildernis had geleid, die door de hand des Heren was vervaardigd opdat zij erdoor geleid zouden worden, eenieder volgens de aandacht en ijver die zij Hem betoonden.

17 Daarom, omdat zij ontrouw waren, waren zij niet voorspoedig en vorderden zij niet op hun reis, maar werden [a]teruggedreven, en haalden zich het ongenoegen van God op de hals; en daarom werden zij geslagen met hongersnood en grote rampspoed om hen ertoe op te wekken hun plicht indachtig te zijn.

18 En nu geschiedde het dat Mosiah heenging en deed zoals zijn vader hem had geboden en alle mensen, die in het land Zarahemla woonden, opriep om tezamen te komen en op te gaan naar de tempel om de woorden te horen die zijn vader tot hen zou spreken.

10*b* Mos. 2:30.
11*a* Mos. 5:8–12.
12*a* gs Zonde.
13*a* Hebr. 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c LV 103:8–10.
16*a* Mos. 1:3.
b 1 Ne. 4:8–19; WvM. 1:13; LV 17:1.
c 1 Ne. 16:10.
17*a* 1 Ne. 18:12–13.

HOOFDSTUK 2

Koning Benjamin spreekt zijn volk toe — Hij vertelt over de billijkheid, de rechtvaardigheid en de geestelijke aard van zijn regering — Hij geeft hun de raad hun hemelse Koning te dienen — Zij die tegen God in opstand komen, zullen smart als een onuitblusbaar vuur lijden. Ongeveer 124 v.C.

EN het geschiedde, nadat Mosiah had gedaan zoals zijn vader hem had geboden en een oproep in het gehele land had laten uitgaan, dat het volk in het gehele land tezamen kwam om op te gaan naar de tempel en de woorden te horen die koning Benjamin tot hen zou spreken.

2 En er waren er velen, zelfs zovelen, dat zij ze niet telden; want zij hadden zich buitengewoon vermenigvuldigd en waren talrijk geworden in het land.

3 En zij namen ook van de [a]eerstelingen van hun kudden mee om [b]offeranden en [c]brandoffers te offeren [d]volgens de wet van Mozes;

4 en ook om dank te brengen aan de Heer, hun God, die hen uit het land Jeruzalem had gebracht, en die hen uit de handen van hun vijanden had bevrijd, en rechtvaardige mannen had [a]aangesteld om hun [b]leraren te zijn, en eveneens een rechtvaardig man om hun koning te zijn, die vrede had gevestigd in het [c]land Zarahemla, en die hun had geleerd de geboden Gods te [d]onderhouden, opdat zij zich zouden verblijden en vervuld zouden zijn met [e]liefde jegens God en alle mensen.

5 En het geschiedde, toen zij bij de tempel kwamen, dat zij hun tenten rondom opsloegen, iedere man volgens zijn [a]gezin, bestaande uit zijn vrouw, en zijn zonen, en zijn dochters, en hun zonen, en hun dochters, van de oudsten tot de jongsten, alle gezinnen van elkaar gescheiden.

6 En zij sloegen hun tenten op rondom de tempel, iedere man met de ingang van zijn [a]tent naar de tempel toe gekeerd, zodat zij in hun tent konden blijven en de woorden horen die koning Benjamin tot hen zou spreken;

7 want de menigte was zo groot, dat koning Benjamin hen niet allen binnen de muren van de tempel kon leren, daarom liet hij een toren bouwen, opdat daardoor zijn volk de woorden kon horen die hij tot hen zou spreken.

8 En het geschiedde dat hij tot zijn volk begon te spreken vanaf de toren; en omdat de menigte zo groot was, konden niet allen zijn woorden horen; daarom liet hij de woorden die hij sprak opschrijven en rondbrengen

2 3*a* Gen. 4:4.
b GS Offer, offerande, offeren.
c 1 Ne. 5:9.
d 2 Ne. 25:24; Alma 30:3; 34:13–14.
4*a* GS Roepen, roeping, door God geroepen.
b Mos. 18:18–22. GS Leraar, leren.
c Omni 1:12–15.
d Joh. 15:10.
e GS Liefde.
5*a* GS Gezin.
6*a* Ex. 33:8–10.

onder hen die niet binnen het bereik van zijn stem waren, opdat ook zij zijn woorden zouden ontvangen.

9 En dit zijn de woorden die hij [a]sprak en liet opschrijven, zeggende: Mijn broeders, gij allen die zijt bijeengekomen, gij die mijn woorden kunt horen die ik u vandaag zal zeggen; want ik heb u niet geboden hierheen te komen om [b]lichtvaardig om te gaan met de woorden die ik zal spreken, maar om naar mij te [c]luisteren, en uw oren te openen opdat gij zult horen, en uw [d]hart opdat gij zult begrijpen, en uw [e]geest opdat de [f]verborgenheden Gods aan uw oog zullen worden ontvouwd.

10 Ik heb u niet geboden hierheen te komen om mij te [a]vrezen of om te denken dat ik uit mijzelf meer ben dan een sterfelijk mens.

11 Integendeel, ik ben net als gij, onderhevig aan allerlei gebreken van lichaam en geest; niettemin ben ik door dit volk gekozen en door mijn vader gewijd, en de hand des Heren heeft toegestaan dat ik heerser en koning over dit volk was; en ik ben door zijn weergaloze macht behouden en bewaard om u te dienen met alle macht, verstand en kracht die de Heer mij heeft gegeven.

12 Ik zeg u dat hoewel mij is toegestaan mijn dagen in uw dienst door te brengen, zelfs tot deze tijd toe, ik [a]goud noch zilver, noch enigerlei rijkdom van u heb verlangd;

13 evenmin heb ik toegestaan dat gij in kerkers werdt opgesloten, noch dat gij elkaar tot slaven zoudt maken, noch dat gij zoudt moorden, of plunderen, of stelen, of overspel plegen; ja, ik heb u niet toegestaan enigerlei kwaad te bedrijven, maar ik heb u geleerd de geboden des Heren te onderhouden in alle dingen die Hij u heeft geboden —

14 en ik heb zelfs met mijn eigen handen [a]gewerkt om u te kunnen dienen, en opdat gij niet onder belastingen gebukt ging, en opdat u niets werd opgelegd dat zwaar te dragen was — en van al die dingen waarover ik heb gesproken, zijt gij heden zelf getuige.

15 Nochtans, mijn broeders, heb ik die dingen niet gedaan om te kunnen roemen, evenmin vertel ik u die dingen om u daarmee te beschuldigen; integendeel, ik vertel u die dingen opdat gij zult weten dat ik mij heden met een zuiver [a]geweten tegenover God kan verantwoorden.

16 Zie, ik zeg u dat hoewel ik u heb gezegd mijn dagen in uw dienst te hebben doorgebracht, ik niet wens te roemen, want ik ben louter in dienst van God geweest.

17 En zie, ik vertel u deze

9*a* Mos. 8:3.
b LV 6:12.
c GS Luisteren.
d Mos. 12:27; 3 Ne. 19:33.
e GS Verstand.
f GS Verborgenheden van God.
10*a* GS Vrees.
12*a* Hand. 20:33–34.
14*a* 1 Kor. 9:18.
15*a* GS Geweten.

dingen opdat gij [a]wijsheid zult leren; opdat gij zult leren dat wanneer gij in [b]dienst van uw [c]medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt.

18 Zie, gij hebt mij uw koning genoemd; en als ik, die gij uw koning noemt, arbeid om u te [a]dienen, behoort gij dan niet te arbeiden om elkaar te dienen?

19 En zie ook, indien ik — die gij uw koning noemt, die zijn dagen in uw dienst heeft doorgebracht en toch in dienst van God is geweest — enige dank van u verdien, o, hoezeer behoort gij dan uw hemelse Koning te [a]danken!

20 Ik zeg u, mijn broeders, dat indien gij alle dank en [a]lof die uw gehele ziel vermag te bezitten, zoudt betuigen aan die [b]God die u heeft geschapen, en u heeft behouden en bewaard, en u blijdschap heeft gegeven en heeft toegestaan dat gij in vrede met elkaar leeft —

21 ik zeg u dat indien gij Hem zoudt dienen die u vanaf het begin heeft geschapen, en u van dag tot dag bewaart door u adem te verlenen om te kunnen leven en bewegen en handelen naar eigen [a]believen, en u zelfs van het ene moment op het andere onderhoudt — ik zeg u, zelfs indien gij Hem met uw gehele ziel zoudt dienen, dan nog zoudt gij [b]onnutte dienstknechten zijn.

22 En zie, alles wat Hij van u verlangt, is zijn [a]geboden te [b]onderhouden; en Hij heeft u beloofd dat indien gij zijn geboden onderhoudt, gij voorspoedig zult zijn in het land; en Hij [c]wijkt nimmer af van hetgeen Hij heeft gezegd; indien gij dus zijn geboden [d]onderhoudt, zegent Hij u en maakt Hij u voorspoedig.

23 En nu, in de eerste plaats heeft Hij u geschapen en u uw leven geschonken, waarvoor gij bij Hem in de schuld staat.

24 En ten tweede verlangt Hij dat gij doet zoals Hij u heeft geboden; waarvoor Hij u, indien gij het doet, onmiddellijk [a]zegent; en dus heeft Hij u betaald. En gij staat nog steeds bij Hem in de schuld, zowel nu, als voor eeuwig en altijd; wat hebt gij dan om op te roemen?

25 En nu vraag ik: kunt gij iets voor uzelf aanvoeren? Ik antwoord u: neen. Gij kunt niet zeggen dat gij zelfs maar zoveel zijt als het stof der aarde; toch zijt gij uit het [a]stof der aarde [b]geschapen; maar zie, het behoort Hem toe die u heeft geschapen.

26 En ik, zelfs ik, die gij uw koning noemt, ben niets beter

17*a* GS Wijsheid.
b Matt. 25:40; Jakobus 1:27; LV 42:29–31. GS Dienstbetoon.
c GS Broeder; Zuster.
18*a* Matt. 20:26–27.
19*a* GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
20*a* 1 Ne. 18:16.
b GS God, Godheid.
21*a* GS Keuzevrijheid.
b Luc. 17:7–10.
22*a* GS Geboden van God.
b Lev. 25:18–19; 2 Ne. 1:9.
c LV 3:1–2.
d LV 14:7; 58:2–3.
24*a* GS Zegen, zegenen, zegening.
25*a* Gen. 3:19; Jakob 2:21.
b GS Scheppen, schepping.

dan gij, want ook ik besta uit stof. En gij ziet dat ik oud ben en op het punt sta dit sterfelijk lichaam aan zijn moeder aarde af te staan.

27 Welnu, zoals ik u heb gezegd, ik heb u gediend en ik heb met een zuiver geweten voor het aangezicht van God [a]gewandeld; zo heb ik u dan heden bijeen laten komen, opdat ik schuldeloos word bevonden en uw [b]bloed niet over mij komt wanneer ik voor God sta om te worden geoordeeld naar hetgeen Hij mij aangaande u heeft geboden.

28 Ik zeg u dat ik u bijeen heb laten komen om mijn klederen van uw bloed te kunnen [a]reinigen, op dit moment dat ik op het punt sta in mijn graf af te dalen, opdat ik in vrede heen zal gaan en mijn onsterfelijke [b]geest zich bij de [c]koren daarboven zal voegen om een rechtvaardig God lof toe te zingen.

29 En voorts zeg ik u dat ik u bijeen heb laten komen om u te verkondigen dat ik niet langer uw leraar kan zijn, noch uw koning;

30 want zelfs nu beeft mijn gehele lichaam ten zeerste terwijl ik tracht u toe te spreken; maar de Here God steunt mij en heeft mij toegestaan tot u te spreken, en mij geboden u heden te verkondigen dat mijn zoon Mosiah koning en heerser over u is.

31 En nu, mijn broeders, ik wil dat gij handelt zoals gij tot dusver hebt gedaan. Zoals gij mijn geboden hebt onderhouden, en ook de geboden van mijn vader, en voorspoedig zijt geweest, en ervoor behoed zijt uw vijanden in handen te vallen, zo ook zult gij, indien gij de geboden van mijn zoon onderhoudt — ofwel de geboden Gods, die u zullen worden overgebracht door hem — voorspoedig zijn in het land, en zullen uw vijanden geen macht over u hebben.

32 Maar, o mijn volk, pas op dat er geen [a]twisten onder u ontstaan, en het u belieft de boze geest te gehoorzamen, over wie mijn vader Mosiah heeft gesproken.

33 Want zie, er is een wee uitgesproken over hem wie het belieft die geest te gehoorzamen; want indien het hem belieft die te gehoorzamen, en hij in zijn zonden blijft en erin sterft, drinkt hij tot [a]verdoemenis van zijn eigen ziel; want hij ontvangt als loon een [b]eeuwigdurende straf, daar hij tegen zijn eigen weten in de wet Gods heeft overtreden.

34 Ik zeg u dat er niemand onder u is, uw kleine kinderen uitgezonderd, wie deze dingen niet zijn geleerd, die niet weet dat gij voor eeuwig bij uw hemelse Vader in de schuld staat om Hem alles te geven wat gij hebt en zijt; en wie ook niet is geleerd inzake de kronieken met de profetieën die de heilige profeten hebben gesproken, zelfs

27*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b Jakob 1:19.

28*a* Jakob 2:2.
b GS Geest.
c Mrm. 7:7.

32*a* 3 Ne. 11:29–30.

33*a* GS Verdoemenis.
b LV 19:6, 10–12.

tot op het tijdstip waarop onze vader Lehi Jeruzalem verliet;

35 en eveneens inzake alles wat onze vaderen tot nu toe hebben gesproken. En zie, ook hebben zij datgene gesproken wat de Heer hun had geboden; daarom zijn zij juist en waar.

36 En nu zeg ik u, mijn broeders, dat indien gij, na al deze dingen te hebben geweten en erin te zijn onderwezen, overtreedt en handelt in tegenstelling tot hetgeen gesproken is, zodat gij u aan de Geest des Heren onttrekt, waardoor deze in u geen plaats kan vinden om u op de paden der wijsheid te leiden, opdat gij zult worden gezegend, voorspoedig gemaakt en bewaard —

37 ik zeg u dat de mens die dat doet, in openlijke [a]opstand komt tegen God; daarom belieft het hem de boze geest te gehoorzamen en wordt hij een vijand van alle gerechtigheid; daarom heeft de Heer geen plaats in hem, want Hij woont niet in [b]onheilige tempels.

38 Daarom, indien die mens zich niet [a]bekeert, maar een vijand van God blijft en als zodanig sterft, schudden de eisen der goddelijke [b]gerechtigheid zijn onsterfelijke ziel wakker tot een levendig besef van zijn eigen [c]schuld, hetgeen hem doet terugdeinzen voor de tegenwoordigheid des Heren en zijn boezem vervult van schuld en pijn en smart, hetgeen als een onuitblusbaar vuur is, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt.

39 En nu zeg ik u dat de [a]barmhartigheid geen aanspraak kan maken op die mens; daarom is het zijn uiteindelijke lot een nimmer eindigende kwelling te ondergaan.

40 O, al gij oude mannen, en ook gij, jonge mannen, en gij, kleine kinderen die mijn woorden kunnen begrijpen — want ik heb duidelijk tot u gesproken, opdat gij zoudt kunnen begrijpen — ik bid dat gij u [a]bewust zult worden van de vreselijke toestand van hen die tot overtreding zijn vervallen.

41 En voorts wil ik dat gij nadenkt over de gezegende en [a]gelukkige toestand van hen die de geboden Gods onderhouden. Want zie, zij worden [b]gezegend in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke; en indien zij [c]getrouw volharden tot het einde, worden zij in de [d]hemel ontvangen, waardoor zij bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk. O bedenkt, bedenkt dat deze dingen waar zijn, want de Here God heeft het gesproken.

37*a* Mos. 3:12; Hel. 8:24–25. GS Opstand.
b Alma 7:21.
38*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b GS Gerechtigheid.
c GS Schuld.
39*a* Alma 34:8–9, 15–16. GS Barmhartig, barmhartigheid.
40*a* Alma 5:18.
41*a* 4 Ne. 1:15–18. GS Vreugde.
b GS Zegen, zegenen, zegening.
c LV 6:13.
d GS Hemel.

HOOFDSTUK 3

Koning Benjamin zet zijn toespraak voort — De almachtige Heer zal onder de mensen dienen in een tabernakel van leem — Er zal bloed uit iedere porie komen wanneer Hij de zonden van de wereld verzoent — Zijn naam is de enige die redding brengt — Door de verzoening kan men de natuurlijke mens afleggen en een heilige worden — De kwelling van de goddelozen zal als een poel van vuur en zwavel zijn. Ongeveer 124 v.C.

En voorts, mijn broeders, wil ik uw aandacht vragen, want ik heb u nog meer te zeggen; want zie, ik heb u dingen te vertellen over hetgeen komen zal.

2 En de dingen die ik u zal vertellen, zijn mij bekendgemaakt door een [a]engel Gods. En hij zeide tot mij: Ontwaak; en ik ontwaakte, en zie, hij stond voor mij.

3 En hij zeide tot mij: Ontwaak en hoor de woorden die ik u ga zeggen; want zie, ik ben gekomen om u de [a]blijde tijdingen van grote vreugde te verkondigen.

4 Want de Heer heeft uw gebeden gehoord en uw gerechtigheid geoordeeld en heeft mij gezonden om u te verkondigen dat gij u moogt verheugen; en dat gij uw volk moogt verkondigen, opdat ook zij met vreugde vervuld zullen zijn.

5 Want zie, de tijd komt en is niet veraf, dat de [a]almachtige Heer die regeert, die van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid was en is, met macht uit de hemel zal neerdalen onder de mensenkinderen en in een [b]tabernakel van leem zal wonen en onder de mensen zal uitgaan en machtige [c]wonderen verrichten — zoals de zieken genezen, de doden opwekken, de lammen doen lopen, de blinden hun gezicht geven en de doven doen horen en allerlei kwalen genezen.

6 En Hij zal [a]duivels uitwerpen, ofwel de boze geesten die in het hart der mensenkinderen wonen.

7 En zie, Hij zal [a]verzoekingen ondergaan, en lichamelijke pijn, [b]honger, dorst en vermoeidheid, ja, meer dan de mens [c]verdragen kan zonder eraan te sterven; want zie, er komt [d]bloed uit iedere porie, zo groot zal zijn [e]smart zijn wegens de goddeloosheid en gruwelen van zijn volk.

8 En Hij zal [a]Jezus Christus heten, de [b]Zoon van God, de [c]Vader van hemel en aarde, de Schepper aller dingen vanaf

3 2*a* GS Engelen.
3*a* Luc. 2:10–11.
5*a* GS Jehova.
b Mos. 7:27; Alma 7:9–13.
c Matt. 4:23–24; Hand. 2:22; 1 Ne. 11:31. GS Wonder.
6*a* Marc. 1:32–34.
7*a* GS Verzoeken, verzoeking.
b Matt. 4:1–2.
c LV 19:15–18.
d Luc. 22:44.
e Jes. 53:4–5.
8*a* GS God, Godheid—God de Zoon.
b Alma 7:10.
c Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15.

het begin; en zijn [d]moeder zal [e]Maria heten.

9 En zie, Hij komt tot de zijnen, opdat de mensenkinderen [a]redding ten deel valt, ja, door [b]geloof in zijn naam; en zelfs na dit alles zullen ze Hem voor een mens houden en zeggen dat Hij van een [c]duivel bezeten is, en zij zullen Hem [d]geselen, en Hem [e]kruisigen.

10 En op de [a]derde dag zal Hij [b]opstaan uit de doden; en zie, Hij staat om de wereld te [c]richten; en zie, al deze dingen geschieden opdat er een rechtvaardig oordeel over de mensenkinderen kan komen.

11 Want zie, en zijn [a]bloed [b]verzoent ook de zonden van hen die wegens de overtreding van Adam zijn [c]gevallen, die zijn gestorven zonder de wil van God aangaande hen te kennen, of die [d]onwetend hebben gezondigd.

12 Maar wee, wee hem die weet dat hij [a]opstaat tegen God! Want zo iemand zal geen redding ten deel vallen, tenzij door bekering en geloof in de [b]Heer Jezus Christus.

13 En de Here God heeft zijn heilige profeten onder alle mensenkinderen gezonden om deze dingen bekend te maken aan alle geslacht, natie en taal, opdat daardoor wie ook geloven dat Christus zal komen, [a]vergeving van hun zonden kunnen ontvangen en zich met buitengewoon grote vreugde verheugen, [b]alsof Hij reeds onder hen was gekomen.

14 Niettemin zag de Here God dat zijn volk een halsstarrig volk was, en Hij gaf hun een wet, namelijk de [a]wet van Mozes.

15 En Hij toonde hun vele tekenen en wonderen en [a]zinnebeelden en afschaduwingen aangaande zijn komst; en ook heilige profeten spraken tot hen over zijn komst; en toch verstokten zij hun hart en begrepen niet dat de [b]wet van Mozes niets baat, tenzij door de verzoening door zijn bloed.

16 En zelfs als het mogelijk was dat kleine [a]kinderen konden zondigen, zouden zij niet kunnen worden gered; maar ik zeg u dat zij [b]gezegend zijn; want zie, zoals zij in Adam — of van nature — vallen, zo verzoent het bloed van Christus hun zonden.

17 En voorts zeg ik u dat er

8*d* Matt. 1:16; 1 Ne. 11:14–21.
e gs Maria, moeder van Jezus.
9*a* gs Heil.
b gs Geloof, geloven.
c Joh. 8:48.
d Marc. 15:15.
e Luc. 18:33; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 10:3. gs Kruisiging.
10*a* Matt. 16:21; 2 Ne. 25:13; Hel. 14:20–27.
b gs Opstanding.
c gs Oordeel, oordelen.
11*a* gs Bloed.
b gs Verzoenen, verzoening.
c gs Val van Adam en Eva.
d 2 Ne. 9:25–26.
12*a* Mos. 2:36–38; Hel. 8:25. gs Opstand.
b gs Heer.
13*a* gs Vergeving van zonden.
b 2 Ne. 25:24–27; Jarom 1:11.
14*a* gs Wet van Mozes.
15*a* gs Jezus Christus—Zinnebeelden of symbolen van Christus.
b Mos. 13:27–32.
16*a* gs Kind, kinderen.
b Mro. 8:8–9.

[a]geen andere naam, noch enige andere weg of middel, zal worden gegeven waardoor [b]redding tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van [c]Christus, de almachtige Heer.

18 Want zie, Hij oordeelt, en zijn oordeel is rechtvaardig; en het jonge kind dat in zijn kinderjaren sterft, gaat niet verloren; maar de mensen drinken tot de verdoemenis van hun eigen ziel, tenzij zij zich verootmoedigen en als kleine kinderen [a]worden, en geloven dat de redding was, en is, en zal zijn in en door het [b]zoenbloed van Christus, de almachtige Heer.

19 Want de [a]natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de [b]val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich [c]overgeeft aan de ingevingen van de Heilige [d]Geest en de natuurlijke mens aflegt en een [e]heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een [f]kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.

20 En voorts zeg ik u dat de tijd komt dat de [a]kennis van een Redder zich zal verbreiden onder [b]alle natie, geslacht, taal en volk.

21 En zie, wanneer die tijd komt, zal niemand [a]schuldeloos voor het aangezicht van God worden bevonden, kleine kinderen uitgezonderd, dan alleen door bekering en geloof in de Here God, de Almachtige.

22 En in die tijd, wanneer gij uw volk de dingen zult hebben geleerd die de Heer, uw God, u heeft geboden, ja, dan wordt het in de ogen van God niet langer schuldeloos bevonden, dan alleen volgens de woorden die ik tot u heb gesproken.

23 En nu heb ik de woorden gesproken die de Here God mij heeft geboden.

24 En aldus zegt de Heer: Zij zullen op de dag des oordeels als een helder getuigenis tegen dit volk staan; daarnaar zullen zij worden geoordeeld, ieder mens naar zijn werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn.

25 En indien zij kwaad zijn, worden zij overgeleverd aan een vreselijke [a]beschouwing van hun eigen schuld en gruwelen, wat hen doet terugdeinzen voor de tegenwoordigheid des Heren tot een staat van [b]ellende en

17*a* Hand. 4:10–12; 2 Ne. 31:21.
b GS Heil.
c GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
18*a* Matt. 18:3.
b Mos. 4:2; Hel. 5:9.
19*a* 1 Kor. 2:11–14; Mos. 16:2–3. GS Natuurlijke mens.
b GS Val van Adam en Eva.
c 2 Kron. 30:8.
d Mro. 10:4–5. GS Heilige Geest.
e GS Heilige.
f 3 Ne. 9:22.
20*a* LV 3:16.
b GS Zendingswerk.
21*a* GS Verantwoordelijk, verantwoordelijkheid, verantwoorden, verantwoording.
25*a* Alma 5:18; 12:14–15.
b Mrm. 8:38.

eindeloze kwelling, waaruit zij niet meer kunnen terugkeren; daarom hebben zij tot verdoemenis van hun eigen ziel gedronken.

26 Daarom hebben zij uit de beker van de verbolgenheid Gods gedronken, waarvan de gerechtigheid hun evenmin kon vrijwaren als zij kon ontkennen dat [a]Adam zou vallen omdat hij van de verboden [b]vrucht had genomen; daarom kon de [c]barmhartigheid nimmermeer aanspraak op hen maken.

27 En hun [a]kwelling is als een [b]poel van vuur en zwavel, waarvan de vlammen onuitblusbaar zijn, en waarvan de rook voor eeuwig en altijd opstijgt. Aldus heeft de Heer mij geboden. Amen.

HOOFDSTUK 4

Koning Benjamin zet zijn toespraak voort — Redding komt dankzij de verzoening — Geloof in God om gered te worden — Behoud vergeving van uw zonden door getrouwheid — Geef van uw middelen aan de armen — Doe alles in wijsheid en ordelijkheid. Ongeveer 124 v.C.

EN nu geschiedde het, toen koning Benjamin de woorden had beëindigd die de engel des Heren hem had overgebracht, dat hij zijn blik in het rond wierp op de menigte, en zie, zij waren ter aarde gevallen, want de [a]vreze des Heren was over hen gekomen.

2 En zij hadden zichzelf gezien in hun eigen [a]vleselijke staat, nog [b]minder dan het stof der aarde. En allen riepen zij met één stem, zeggende: O wees barmhartig en laat het [c]zoenbloed van Christus gelden, opdat wij vergeving van onze zonden zullen ontvangen en ons hart gereinigd wordt; want wij geloven in Jezus Christus, de Zoon van God, die hemel en aarde, en alle dingen, heeft [d]geschapen; die onder de mensenkinderen zal neerdalen.

3 En het geschiedde, nadat zij deze woorden hadden gesproken, dat de Geest des Heren op hen kwam en zij met vreugde waren vervuld, omdat zij [a]vergeving van hun zonden hadden ontvangen en [b]gemoedsrust hadden dankzij het grote [c]geloof dat zij hadden in Jezus Christus, die komen zou, volgens de woorden die koning Benjamin tot hen had gesproken.

4 En koning Benjamin opende wederom zijn mond en begon hen toe te spreken, zeggende: Mijn vrienden en mijn broeders, mijn verwanten en mijn volk, ik wil nogmaals uw aandacht vragen, opdat gij de rest van mijn

26*a* Mrm. 9:12.
b Gen. 3:1–12; 2 Ne. 2:15–19; Alma 12:21–23.
c GS Barmhartig, barmhartigheid.
27*a* GS Schuld.
b 2 Ne. 9:16; Jakob 6:10; LV 76:36.
4 1*a* GS Vrees.
2*a* GS Vleselijk.
b Hel. 12:7–8.
c Mos. 3:18; Hel. 5:9.
d GS Scheppen, schepping.
3*a* GS Vergeving van zonden.
b GS Geweten.
c GS Geloof, geloven.

woorden die ik tot u zal spreken, zult horen en begrijpen.

5 Want zie, als de kennis van de goedheid [a]Gods u op dit tijdstip heeft wakker geschud tot een besef van uw nietigheid en uw waardeloze en gevallen staat —

6 ik zeg u, als gij [a]kennis hebt verkregen van de goedheid Gods, en van zijn weergaloze macht, en zijn wijsheid, en zijn geduld, en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen; en ook van de [b]verzoening die sedert de [c]grondlegging der wereld is bereid, opdat daardoor redding diegene ten deel valt die zijn [d]vertrouwen in de Heer stelt en nauwgezet is in het onderhouden van zijn geboden en in het geloof volhardt, ja, tot het einde van zijn leven, ik bedoel het leven van het sterfelijk lichaam —

7 ik zeg dat hij het is die redding ontvangt door de verzoening die sedert de grondlegging der wereld is bereid voor alle mensen die er ooit sedert de [a]val van Adam zijn geweest, of er nu zijn, of er ooit zullen zijn, tot aan het einde der wereld.

8 En langs deze weg wordt redding verkregen. En er is [a]geen andere redding dan deze waarover gesproken is; en er zijn geen andere voorwaarden waarop de mens kan worden gered dan de voorwaarden die ik u heb genoemd.

9 Gelooft in God; gelooft dat Hij bestaat, en dat Hij alle dingen heeft geschapen, zowel in de hemel als op aarde; gelooft dat Hij alle [a]wijsheid en alle macht bezit, zowel in de hemel als op aarde; gelooft dat de mens niet alle dingen [b]doorgrondt die de Heer kan doorgronden.

10 En voorts, gelooft dat gij u moet [a]bekeren van uw zonden, en ze moet verzaken, en u voor het aangezicht van God moet verootmoedigen; en vraagt Hem in alle oprechtheid van hart u te willen [b]vergeven; en nu, indien gij al die dingen [c]gelooft, ziet toe dat gij ze [d]doet.

11 En voorts zeg ik u, zoals ik eerder heb gezegd: daar gij tot de kennis van de heerlijkheid Gods zijt gekomen, ofwel, daar gij zijn goedheid hebt ervaren en van zijn liefde hebt [a]geproefd en [b]vergeving van uw zonden hebt ontvangen, hetgeen zulk een buitengewoon grote vreugde in uw ziel teweegbrengt, zo wil ik dat gij de grootheid Gods, en uw eigen [c]nietigheid, en zijn [d]goedheid en lankmoedigheid

5*a* Moz. 1:10.
6*a* GS God, Godheid.
b GS Verzoenen, verzoening.
c Mos. 15:19.
d Ps. 36:7; 2 Ne. 22:2; Hel. 12:1. GS Vertrouwen.
7*a* GS Val van Adam en Eva.
8*a* Hand. 4:12; 2 Ne. 31:21; Mos. 3:17.
9*a* Rom. 11:33–34; Jakob 4:8–13.
b Jes. 55:9.
10*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b LV 61:2.
c Matt. 7:24–27.
d 2 Ne. 31:19–21.
11*a* Alma 36:24–26.
b GS Vergeving van zonden.
c Moz. 1:10.
d Ex. 34:6; Mro. 8:3.

jegens u, onwaardige schepsels, gedenkt en altijd indachtig blijft, en u verootmoedigt, ja, in de diepste [e]ootmoed, de naam des Heren dagelijks [f]aanroepende en standvastig zijnde in het geloof in datgene wat zal komen, wat door de mond van de engel werd gesproken.

12 En zie, ik zeg u dat indien gij dat doet, gij u altijd zult verblijden en met de [a]liefde Gods vervuld zult zijn, en altijd vergeving van uw zonden zult [b]behouden; en gij zult toenemen in de kennis der heerlijkheid van Hem die u heeft geschapen, ofwel in de kennis van hetgeen juist en waar is.

13 En gij zult geen lust hebben om elkaar kwaad te doen, maar om [a]vredig te leven, en om ieder mens te geven wat hem toekomt.

14 En gij zult niet dulden dat uw [a]kinderen honger lijden of naakt gaan; evenmin zult gij dulden dat zij de wetten Gods overtreden, en met elkaar [b]vechten en twisten en de duivel dienen, die de meester der zonde is, ofwel de boze geest over wie onze vaderen hebben gesproken, die een vijand van alle gerechtigheid is.

15 Maar gij zult hun in de wegen van waarheid en ernst [a]leren [b]wandelen; gij zult hun leren elkaar [c]lief te hebben en elkaar te dienen.

16 En ook zult gij zelf hun te [a]hulp komen die uw hulp nodig hebben; gij zult de noodlijdende dienen met hetgeen gij bezit; en gij zult de [b]bedelaar niet tevergeefs om hulp laten smeken en hem wegzenden, zodat hij omkomt.

17 Misschien zult gij [a]zeggen: De man heeft zich zijn ellende zelf op de hals gehaald; daarom zal ik mijn hand weerhouden, en hem niet van mijn voedsel geven, noch hem iets meedelen van mijn bezit om hem niet te laten lijden, want zijn straffen zijn rechtvaardig —

18 maar ik zeg u: o mens, wie ook dat doet, die heeft grote reden om zich te bekeren; en tenzij hij zich bekeert van hetgeen hij heeft gedaan, gaat hij voor eeuwig verloren en heeft geen plaats in het koninkrijk Gods.

19 Want zie, zijn wij niet allen bedelaars? Zijn wij niet allen afhankelijk van hetzelfde Wezen, namelijk God, voor al ons bezit, voor zowel voedsel als kleding, en voor goud en voor zilver en voor alle rijkdommen van allerlei aard die wij bezitten?

20 En zie, zojuist nog hebt gij zijn naam aangeroepen en gebedeld om vergeving van uw zonden. En heeft Hij u

11*e* GS Nederig, nederigheid, vernederen.
f GS Gebed.
12*a* GS Liefde.
b Mos. 4:26; Alma 4:13–14; 5:26–35; LV 20:31–34.
13*a* GS Vredestichter.
14*a* 1 Tim. 5:8; LV 83:4.
b GS Twist.
15*a* LV 68:25–28; Moz. 6:58. GS Leraar, leren.
b GS Wandelen, wandelen met God.
c Mos. 18:21.
16*a* GS Dienstbetoon; Naastenliefde.
b Deut. 15:7–11; Spr. 21:13; Jes. 10:1–2.
17*a* Spr. 17:5.

tevergeefs laten bedelen? Neen, Hij heeft zijn Geest op u uitgestort en gemaakt dat uw hart met [a]vreugde werd vervuld, en gemaakt dat u de mond werd gesnoerd, zodat gij niet kondt spreken, zo buitengewoon groot was uw vreugde.

21 En nu, als God, die u heeft geschapen, van wie gij afhankelijk zijt voor uw leven en voor alles wat gij hebt en zijt, u geeft wat gij ook in geloof vraagt dat goed is, in het vertrouwen dat gij zult ontvangen, o hoezeer behoort gij elkaar dan niet te [a]geven van hetgeen gij bezit.

22 En als gij de mens [a]oordeelt die, om niet om te komen, bij u smeekt om hulp uit uw bezit, en gij hem veroordeelt, hoeveel rechtvaardiger zal dan uw veroordeling zijn voor het [b]onthouden van uw bezit, dat niet u, maar God toebehoort, aan wie ook uw leven toebehoort; en toch smeekt gij niet om hulp, noch bekeert gij u van hetgeen gij hebt gedaan.

23 Ik zeg u, wee die mens, want zijn bezit zal met hem verloren gaan; en nu, ik zeg deze dingen tot hen die [a]rijk zijn wat de dingen van deze wereld betreft.

24 En voorts zeg ik tot de armen, gij die niet hebt, maar toch voldoende hebt om van dag tot dag in leven te blijven, ik bedoel gij allen die de bedelaar afwijzen omdat gij niet hebt, ik zou willen dat gij in uw hart zegt: Ik geef niet, omdat ik niet heb, maar indien ik wél had, zou ik [a]geven.

25 En nu, indien gij dat in uw hart zegt, blijft gij onschuldig, maar anders wordt gij [a]veroordeeld; en uw veroordeling is rechtvaardig, want gij begeert hetgeen gij niet hebt ontvangen.

26 En nu, ter wille van deze dingen die ik tot u heb gesproken — dat wil zeggen, ter wille van het van dag tot dag behouden van de vergeving van uw zonden om [a]onschuldig voor het aangezicht van God te kunnen wandelen — zou ik willen dat gij van uw bezit aan de [b]armen [c]geeft, ieder naar hetgeen hij heeft, en wel door de hongerigen te [d]voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en in hun behoeften te voorzien, zowel de geestelijke als de stoffelijke, naar hun noden.

27 En ziet toe dat al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan, want het is niet nodig dat iemand [a]harder loopt dan hij kracht heeft. En voorts is het noodzakelijk dat hij ijverig is om daardoor de prijs te kunnen behalen; daarom moeten alle dingen ordelijk worden gedaan.

28 En ik wil dat gij eraan denkt

20*a* GS Vreugde.
21*a* GS Dienstbetoon; Welzijn, welzijnszorg.
22*a* Matt. 7:1–2; Joh. 7:24.
b 1 Joh. 3:17.
23*a* LV 56:16.
24*a* Marc. 12:44.
25*a* LV 56:17.
26*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b Zach. 7:10; Alma 1:27.
GS Aalmoes.
c Jakob 2:17–19.
d Jes. 58:10–11; LV 104:17–18.
27*a* LV 10:4.

dat wie ook onder u van zijn naaste leent, het geleende volgens de afspraak moet teruggeven, anders begaat gij een zonde; en misschien doet gij uw naaste ook een zonde begaan.

29 En ten slotte, ik kan u niet alle manieren vertellen waarop gij zonde kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zovele dat ik ze niet tellen kan.

30 Maar dit kan ik u wél zeggen, dat indien gij niet op uzelf [a]let, en op uw [b]gedachten en op uw [c]woorden en op uw daden, en de geboden Gods niet onderhoudt, en niet volhardt in het geloof in hetgeen gij hebt gehoord over de komst van onze Heer, ja, tot het einde van uw leven, dan moet gij verloren gaan. En nu, o mens, denk hieraan en ga niet verloren.

HOOFDSTUK 5

De heiligen worden zonen en dochters van Christus door geloof — Dan worden zij met de naam van Christus aangeduid — Koning Benjamin wekt hen op om standvastig en onwrikbaar in goede werken te zijn. Ongeveer 124 v.C.

En nu geschiedde het, toen koning Benjamin zijn volk aldus had toegesproken, dat hij een boodschap onder hen liet uitgaan, daar hij van zijn volk wilde weten of zij de woorden geloofden die hij tot hen had gesproken.

2 En allen riepen zij als met één stem, zeggende: Ja, wij geloven alle woorden die gij tot ons hebt gesproken; en ook weten wij dat ze zeker en waar zijn, dankzij de Geest van de almachtige Heer, die een grote [a]verandering in ons, ofwel in ons hart, heeft teweeggebracht, waardoor wij niet meer geneigd zijn om [b]kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen.

3 En ook wij hebben, dankzij de oneindige goedheid Gods en de openbaringen van zijn Geest, een groots beeld van hetgeen komen zal; en als het raadzaam was, zouden wij van alle dingen kunnen profeteren.

4 En het is het geloof dat wij hebben gehad in de dingen die onze koning tot ons heeft gesproken, dat ons tot deze grote kennis heeft gebracht, waardoor wij ons met zulk een buitengewoon grote vreugde verblijden.

5 En wij zijn bereid een [a]verbond met onze God aan te gaan dat wij voor de rest van onze levensdagen zijn wil zullen doen, en gehoorzaam zullen zijn aan zijn geboden in alle dingen die Hij ons zal gebieden, opdat wij niet een [b]nimmer eindigende kwelling over onszelf zullen brengen, zoals de [c]engel heeft

30 *a* Alma 12:14.
GS Waken, wachters.
b Marc. 7:18–23.
GS Gedachten.
c Matt. 15:18–20.
GS Vloeken.

5 2 *a* Alma 5:14.
GS Wedergeboren, uit God geboren.
b Alma 19:33.

5 *a* Mos. 18:10.
b Mos. 3:25–27.
c Mos. 3:2.

gesproken, en wij niet uit de beker van de verbolgenheid Gods zullen drinken.

6 En nu, dat waren de woorden die koning Benjamin van hen verlangde; en daarom zeide hij tot hen: Gij hebt de woorden gesproken die ik verlangde; en het verbond dat gij hebt gesloten, is een rechtvaardig verbond.

7 En nu, wegens het verbond dat gij hebt gesloten, zult gij de [a]kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochters; want zie, heden heeft Hij u geestelijk [b]verwekt; want gij zegt dat uw [c]hart door geloof in zijn naam is veranderd; daarom zijt gij uit Hem [d]geboren en zijn [e]zonen en zijn dochters geworden.

8 En onder dit hoofd zijt gij [a]vrijgemaakt, en er is [b]geen ander hoofd waaronder gij kunt worden vrijgemaakt. Er is geen andere [c]naam gegeven waardoor redding komt; daarom wil ik dat gij de naam van Christus op u [d]neemt, gij allen die met God het verbond hebt aangegaan dat gij tot het einde van uw leven gehoorzaam zult zijn.

9 En het zal geschieden dat wie ook dat doet, ter rechterhand Gods zal worden bevonden, want hij zal de naam kennen waarmee hij wordt aangeduid; want hij zal worden aangeduid met de naam van Christus.

10 En nu, het zal geschieden dat wie ook de naam van Christus niet op zich neemt, met een [a]andere naam moet worden aangeduid; daarom bevindt hij zich ter [b]linkerhand Gods.

11 En ik wil dat gij er ook aan denkt dat dit de [a]naam is, die ik gezegd heb u te zullen geven en die nooit zal worden uitgewist, behalve door overtreding; ziet dus toe dat gij niet overtreedt, opdat de naam niet uit uw hart wordt gewist.

12 Ik zeg u, ik wil dat gij eraan denkt de naam altijd in uw hart gegrift te [a]houden, opdat gij niet ter linkerhand Gods wordt bevonden, maar dat gij de stem waarmee gij zult worden aangeduid, hoort en kent, en ook de naam waarmee Hij u zal aanduiden.

13 Want hoe [a]kent iemand de meester die hij niet heeft gediend, en die een vreemde voor hem is, en ver is van de gedachten en overleggingen van zijn hart?

14 En voorts, neemt iemand een ezel die zijn naaste toebehoort en houdt hij die? Ik zeg u, neen; hij zal zelfs niet dulden dat hij onder zijn kudden graast,

7 *a* Mos. 27:24–26; Moz. 6:64–68. GS Zonen en dochters van God.
b GS Verwekt.
c GS Hart.
d Mos. 15:10–11. GS Wedergeboren, uit God geboren.
e LV 11:30.
8 *a* Rom. 6:18; Gal. 5:1; Hel. 14:30.
b Hand. 4:10, 12; Alma 21:9.
c Mos. 26:18.
d Hand. 11:26; Alma 46:15.
10 *a* Alma 5:38–39.
b Matt. 25:33.
11 *a* Mos. 1:11–12. GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
12 *a* LV 18:23–25.
13 *a* Mos. 26:24–27.

maar zal hem verdrijven en uitwerpen. Ik zeg u dat het ook zo onder u zal zijn als gij de naam niet kent waarmee gij aangeduid wordt.

15 Welnu, ik wil dat gij standvastig en onveranderlijk zijt, te allen tijde overvloedig in goede werken, opdat Christus, de Here God, de Almachtige, u als de zijne zal [a]verzegelen, en gij naar de hemel zult worden gevoerd, en gij het eeuwigdurend heil en het eeuwige leven zult hebben door de wijsheid en macht en gerechtigheid en barmhartigheid van Hem die alle dingen heeft [b]geschapen, in de hemel en op aarde, die God is boven alles. Amen.

HOOFDSTUK 6

Koning Benjamin schrijft de namen van de mensen op en kiest priesters uit om hun te leren — Mosiah regeert als rechtvaardig koning. Ongeveer 124–121 v.C.

EN nu, toen hij zijn woorden tot het volk had beëindigd, vond koning Benjamin het raadzaam de namen [a]op te tekenen van allen die met God een verbond hadden aangegaan om zijn geboden te onderhouden.

2 En het geschiedde dat er geen enkele ziel was, kleine kinderen uitgezonderd, die het verbond niet had aangegaan en de naam van Christus niet op zich had genomen.

3 En voorts geschiedde het, toen koning Benjamin al deze dingen had volbracht en zijn zoon [a]Mosiah tot heerser en koning over zijn volk had gewijd en hem alle aanwijzingen met betrekking tot het koninkrijk had gegeven en tevens priesters had [b]aangewezen om de mensen te [c]leren, opdat zij daardoor de geboden Gods konden horen en kennen, en om hen ertoe op te wekken de [d]eed indachtig te zijn die zij hadden afgelegd, dat hij de menigte wegzond; en zij keerden terug, eenieder met zijn gezin, naar hun eigen huis.

4 En [a]Mosiah begon in de plaats van zijn vader te regeren. En hij begon te regeren in zijn dertigste levensjaar, hetgeen in het geheel ongeveer vierhonderdzesenzeventig jaar was vanaf het [b]tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten.

5 En koning Benjamin leefde nog drie jaar, en hij stierf.

6 En het geschiedde dat koning Mosiah in de wegen des Heren wandelde en zijn gerichten en zijn inzettingen in acht nam en zijn geboden onderhield in al wat Hij hem gebood.

7 En koning Mosiah liet zijn volk de aardbodem bebouwen. En ook hijzelf bebouwde de aardbodem, opdat hij daardoor

15*a* GS Heiliging; Roeping en verkiezing.
b Kol. 1:16; Mos. 4:2; Alma 11:39.

6 1*a* LV 128:8.
3*a* Mos. 1:10; 2:30.
b GS Ordenen, ordening.
c Alma 4:7.
d Mos. 5:5–7.

4*a* GS Mos., zoon van Benjamin.
b 1 Ne. 1:4.

zijn volk [a]niet tot last zou worden, en opdat hij in alle dingen zou handelen zoals zijn vader had gehandeld. En er was drie jaar lang geen twist onder geheel zijn volk.

HOOFDSTUK 7

Ammon ontdekt het land Lehi-Nephi, waar Limhi koning is — Limhi's volk wordt geknecht door de Lamanieten — Limhi vertelt hun geschiedenis — Een profeet, Abinadi, had getuigd dat Christus de God en Vader van alle dingen is — Zij die vuilheid zaaien, oogsten de wervelwind, en zij die hun vertrouwen stellen in de Heer, worden bevrijd. Ongeveer 121 v.C.

En nu geschiedde het, toen koning Mosiah drie jaar lang blijvende vrede had gehad, dat hij verlangde iets te weten van de mensen die waren [a]opgetrokken om in het land Lehi-Nephi, of in de stad Lehi-Nephi, te wonen; want zijn volk had niets van hen gehoord sedert het tijdstip waarop zij uit het land [b]Zarahemla waren vertrokken; daarom vermoeiden zij hem met hun aandringen.

2 En het geschiedde dat koning Mosiah toestond dat zestien van hun sterke mannen optrokken naar het land Lehi-Nephi om naar hun broeders navraag te doen.

3 En het geschiedde dat zij de volgende dag op weg gingen, vergezeld van ene Ammon, een sterk en machtig man en een afstammeling van Zarahemla; en hij was tevens hun leider.

4 En nu kenden zij de route niet die zij in de wildernis moesten volgen om naar het land Lehi-Nephi op te gaan; daarom dwaalden zij vele dagen in de wildernis rond, ja, veertig dagen lang dwaalden zij rond.

5 En toen zij veertig dagen lang hadden rondgedwaald, kwamen zij bij een heuvel die ten noorden van het land [a]Shilom ligt, en daar sloegen zij hun tenten op.

6 En Ammon nam drie van zijn broeders — en hun namen waren Amaleki, Helem en Hem — en zij daalden af naar het land [a]Nephi.

7 En zie, zij troffen de koning aan van het volk dat in het land Nephi en in het land Shilom woonde; en zij werden door de lijfwacht van de koning omsingeld en gegrepen en gebonden en in de gevangenis opgesloten.

8 En het geschiedde, toen zij twee dagen in de gevangenis hadden gezeten, dat zij wederom voor de koning werden gebracht, en hun banden werden losgemaakt; en zij stonden voor de koning, en hun werd toegestaan, of liever, geboden, de vragen te beantwoorden die hij hun zou stellen.

9 En hij zeide tot hen: Zie, ik ben [a]Limhi, de zoon van Noach, die de zoon van Zeniff was — die is opgetrokken uit het land Zarahemla om dit land erfelijk

7 *a* 2 Kor. 11:9.
1 *a* Omni 1:27–30.
b Omni 1:13.
5 *a* Mos. 9:6, 8, 14.
6 *a* 2 Ne. 5:8.
9 *a* Mos. 11:1.

te bezitten, dat het land van hun vaderen was — die tot koning werd uitgeroepen door de stem van het volk.

10 En nu verlang ik de reden te kennen waarom gij zo vrijmoedig waart om bij de muren van de stad te komen terwijl ikzelf met mijn wachten buiten de poort was.

11 En nu, om die reden heb ik toegelaten dat gij werdt gespaard, dat ik u kon ondervragen, anders had ik u door mijn wachten ter dood laten brengen. Gij moogt spreken.

12 En nu, toen Ammon zag dat hij mocht spreken, stapte hij naar voren en boog zich voor de koning neer; en zich wederom oprichtend, zeide hij: O koning, ik ben heden zeer dankbaar voor het aangezicht van God dat ik nog in leven ben en mag spreken; en ik zal trachten met vrijmoedigheid te spreken;

13 want ik weet zeker dat indien gij mij hadt gekend, gij niet hadt toegestaan dat ik deze banden droeg. Want ik ben Ammon, een afstammeling van [a]Zarahemla, en ben uit het land Zarahemla opgetrokken om navraag te doen naar onze broeders die Zeniff uit dat land heeft gebracht.

14 En nu geschiedde het, nadat Limhi de woorden van Ammon had gehoord, dat hij buitengewoon blij was, en zeide: Nu weet ik zeker dat mijn broeders die in het land Zarahemla waren, nog in leven zijn. En nu zal ik mij verheugen; en morgen zal ik ervoor zorgen dat mijn volk zich ook verheugt.

15 Want zie, wij worden geknecht door de Lamanieten en [a]belast met een belasting die zwaar te dragen is. En nu, zie, onze broeders zullen ons uit onze knechtschap, ofwel uit de handen der Lamanieten, verlossen, en wij zullen hun slaven zijn; want het is beter slaaf van de Nephieten te zijn dan de koning der Lamanieten schatting te betalen.

16 En nu gebood koning Limhi zijn wachten Ammon en zijn broeders niet meer te binden, maar hij liet hen naar de heuvel ten noorden van Shilom gaan en hun broeders naar de stad brengen, waardoor zij konden eten en drinken en uitrusten van de inspanningen van hun reis; want zij hadden vele dingen geleden; zij hadden honger, dorst en vermoeienis geleden.

17 En nu geschiedde het de volgende dag dat koning Limhi een oproep onder zijn gehele volk liet uitgaan, opdat zij daardoor bij de [a]tempel tezamen konden komen om de woorden te horen die hij tot hen zou spreken.

18 En het geschiedde, toen zij tezamen waren gekomen, dat hij hen als volgt toesprak, zeggende: O mijn volk, heft uw hoofd op en weest getroost; want zie, de tijd is nabij, of niet veraf, dat wij niet langer aan onze vijanden onderworpen zullen zijn,

13*a* Omni 1:12–15. | 15*a* Mos. 19:15. | 17*a* 2 Ne. 5:16.

niettegenstaande onze vele worstelingen, die tevergeefs zijn geweest; toch vertrouw ik erop dat er nog een beslissende worsteling zal plaatsvinden.

19 Daarom, heft uw hoofd op en verheugt u en stelt uw vertrouwen in [a]God, in die God die de God van Abraham en Isaak en Jakob was; en ook die God die de kinderen Israëls uit het land Egypte [b]bracht en hen over het droge door de Rode Zee deed trekken, en hen met [c]manna voedde, opdat zij niet zouden omkomen in de wildernis; en nog veel meer dingen deed Hij voor hen.

20 En voorts, diezelfde God heeft onze vaderen [a]uit het land Jeruzalem gebracht en zijn volk tot op heden bewaard en behouden; en zie, het is wegens onze ongerechtigheden en gruwelen dat Hij ons tot knechtschap heeft gebracht.

21 En gij allen zijt heden getuigen dat Zeniff, die tot koning over dit volk werd uitgeroepen, [a]overbegerig was om het land van zijn vaderen erfelijk te bezitten en daarom misleid werd door de geslepenheid en listigheid van koning Laman, die een verdrag met koning Zeniff sloot en het bezit van een gedeelte van het land, ja, de stad Lehi-Nephi en de stad Shilom en het omliggende land, in zijn hand gaf —

22 en dat alles deed hij enkel met het doel dit volk te [a]onderwerpen ofwel te knechten. En zie, nu betalen wij schatting aan de koning der Lamanieten ten bedrage van de helft van onze maïs en onze gerst, en zelfs van al ons graan van iedere soort, en de helft van de worp van ons kleinvee en onze runderen; ja, de helft van alles wat wij hebben of bezitten dwingt de koning der Lamanieten ons af, of anders ons leven.

23 En nu, is dit niet zwaar te dragen? En is deze, onze rampspoed, niet groot? Ziet nu welk een ernstige reden wij hebben om te treuren.

24 Ja, ik zeg u, wij hebben vele redenen om te treuren; want zie, hoevelen van onze broeders zijn gedood, en hun bloed is tevergeefs vergoten, en alles wegens ongerechtigheid.

25 Want als dit volk niet tot overtreding was vervallen, zou de Heer niet hebben toegestaan dat dit grote kwaad hen had getroffen. Maar zie, zij wilden niet naar zijn woorden luisteren; en er ontstonden twisten onder hen, zelfs in die mate dat zij onder elkaar bloed vergoten.

26 En zij hebben een [a]profeet des Heren gedood, ja, een uitverkoren man Gods, die hen wees op hun goddeloosheid en gruwelen, en profeteerde over vele dingen die zullen komen, ja, zelfs de komst van Christus.

19*a* Ex. 3:6; 1 Ne. 19:10.
b Ex. 12:40–41; Alma 36:28.
c Ex. 16:15, 35; Num. 11:7–8; Jozua 5:12.
20*a* 1 Ne. 2:1–4.
21*a* Mos. 9:1–3.
22*a* Mos. 10:18.
26*a* Mos. 17:12–20.

27 En omdat hij hun zeide dat Christus de [a]God, de Vader van alle dingen was, en zeide dat Hij het beeld van de mens zou aannemen, en dat dat het [b]beeld zou zijn waarnaar de mens in het begin was geschapen; of met andere woorden, hij zeide dat de mens naar het beeld van [c]God was geschapen, en dat God onder de mensenkinderen zou neerdalen en vlees en bloed zou aannemen en zou uitgaan over het oppervlak der aarde —

28 en nu, omdat hij dat zeide, brachten zij hem ter dood; en nog veel meer dingen deden zij waarmee zij de verbolgenheid Gods over zich brachten. Daarom, wie verwondert zich erover dat zij in knechtschap leven en met grote rampspoed worden geslagen?

29 Want zie, de Heer heeft gezegd: Ik zal mijn volk ten dage van hun overtreding niet te [a]hulp komen, maar Ik zal hun wegen versperren, zodat zij niet voorspoedig zijn; en hun daden zullen zijn als een struikelblok op hun pad.

30 En voorts zegt Hij: Als mijn volk [a]vuilheid zaait, zal het het kaf ervan in de wervelwind [b]oogsten; en de uitwerking ervan is vergif.

31 En voorts zegt Hij: Als mijn volk vuilheid zaait, zal het de [a]oostenwind oogsten, die onmiddellijke vernietiging brengt.

32 En nu, zie, de belofte des Heren is vervuld, en gij wordt geslagen en gepijnigd.

33 Maar indien gij u tot de Heer [a]wendt met een volmaakt voornemen des harten en uw vertrouwen in Hem stelt, en Hem met alle ijver van uw verstand dient — als gij dat doet, zal Hij u, naar zijn eigen wil en welbehagen, uit uw knechtschap verlossen.

HOOFDSTUK 8

Ammon leert het volk van Limhi — Hij hoort van de vierentwintig Jareditische platen — Oude kronieken kunnen door zieners worden vertaald — Geen gave is groter dan die van het zienerschap. Ongeveer 121 v.C.

En het geschiedde, nadat koning Limhi zijn woorden tot het volk had beëindigd — want hij vertelde hun vele dingen, en slechts enkele daarvan heb ik in dit boek opgeschreven — dat hij hun alle dingen vertelde over hun broeders die in het land Zarahemla waren.

2 En hij liet Ammon voor de menigte opstaan en hun alles verhalen wat hun broeders was overkomen vanaf het tijdstip waarop Zeniff uit het land was opgetrokken, ja, tot het tijdstip waarop hijzelf uit het land was opgekomen.

27*a* gs God, Godheid.
b Gen. 1:26–28; Ether 3:14–17; LV 20:17–18.
c Mos. 13:33–34; 15:1–4.
29*a* 1 Sam. 12:15; 2 Kron. 24:20.
30*a* gs Vuil, vuiligheid.
b Gal. 6:7–8; LV 6:33.
gs Oogst.
31*a* Jer. 18:17; Mos. 12:6.
33*a* Mrm. 9:6.

3 En hij verhaalde hun ook de laatste woorden die koning Benjamin hun had geleerd en verklaarde ze aan het volk van koning Limhi, opdat zij alle woorden die hij sprak, zouden begrijpen.

4 En het geschiedde, nadat hij dit alles had gedaan, dat koning Limhi de menigte liet gaan en eenieder van hen liet terugkeren naar zijn eigen huis.

5 En het geschiedde dat hij de platen, die de [a]kroniek van zijn volk bevatten vanaf het tijdstip waarop zij uit het land Zarahemla waren vertrokken, voor Ammon liet brengen, opdat hij ze kon lezen.

6 Welnu, zodra Ammon de kroniek had gelezen, vroeg de koning hem of hij talen kon uitleggen, en Ammon zeide hem dat hij dat niet kon.

7 En de koning zeide tot hem: Omdat ik bedroefd was over de ellende van mijn volk, liet ik drieënveertig man van mijn volk de wildernis intrekken om zodoende het land Zarahemla te vinden om onze broeders te vragen ons uit onze knechtschap te verlossen.

8 En zij waren vele dagen lang in de wildernis verdwaald, toch waren zij ijverig; en zij vonden het land Zarahemla niet, maar keerden naar dit land terug na in een land tussen vele wateren te hebben gereisd, na een land te hebben ontdekt dat bedekt was met de beenderen van mensen, en van dieren, en tevens bedekt met de ruïnes van allerlei gebouwen, na een land te hebben ontdekt dat bevolkt was geweest door een volk dat even talrijk was als de heerscharen Israëls.

9 En als getuigenis dat de dingen die zij hadden verteld waar zijn, hebben zij [a]vierentwintig platen meegebracht, die vol graveersels staan, en ze zijn van zuiver goud.

10 En zie, zij hebben ook [a]borstplaten meegebracht, die groot zijn, en ze zijn van [b]geelkoper en van roodkoper, en zijn volkomen deugdelijk.

11 En voorts hebben zij zwaarden meegebracht, waarvan het gevest is vergaan, en waarvan de kling door roest is aangevreten; en er is niemand in het land die in staat is de taal ofwel de graveersels die op de platen staan, te verklaren. Daarom vroeg ik u: kunt gij vertalen?

12 En ik zeg u wederom: kent gij iemand die kan vertalen? Want ik wens dat deze kronieken in onze taal worden vertaald, want misschien zullen zij ons kennis geven van een overblijfsel van het volk dat vernietigd is en waarvan deze kronieken afkomstig zijn; of misschien geven ze ons kennis van het vernietigde volk zelf; en ik wens de oorzaak van hun vernietiging te weten.

13 Nu zeide Ammon tot hem: O koning, ik kan u zeker vertellen over een man die de kronieken kan [a]vertalen; want hij heeft

8 5*a* Mos. 9–22.
9*a* Ether 1:1–2.
10*a* Ether 15:15.
b Ether 10:23.
13*a* Mos. 28:10–17.

iets waarmee hij kan kijken en alle kronieken uit oude tijden vertalen; en het is een gave Gods. En de voorwerpen worden [b]uitleggers genoemd, en niemand kan erin kijken, tenzij het hem wordt geboden, opdat hij niet zoekt naar hetgeen hij niet behoort te zoeken en hij omkomt. En wie ook geboden wordt erin te kijken, die wordt [c]ziener genoemd.

14 En zie, de koning van het volk dat zich in het land Zarahemla bevindt, is de man die geboden is die dingen te doen en die deze grote gave Gods bezit.

15 En de koning zeide dat een ziener groter is dan een profeet.

16 En Ammon zeide dat een ziener een openbaarder is en ook een profeet; en een grotere gave kan geen mens hebben, tenzij hij de macht Gods bezit, wat geen mens kan; toch kan een mens grote macht van God ontvangen.

17 Maar een ziener kan weten van dingen die voorbij zijn, en ook van dingen die zullen komen, en door hen zullen alle dingen worden geopenbaard of, liever gezegd, geheime dingen zullen openbaar worden gemaakt, en verborgen dingen zullen aan het licht komen, en dingen die niet bekend zijn, zullen door hen worden bekendgemaakt, en tevens zullen door hen dingen worden bekendgemaakt die anders niet bekend konden zijn.

18 Aldus heeft God een middel verschaft waardoor de mens, door geloof, grote wonderen kan verrichten; daardoor wordt hij een grote weldoener voor zijn medemensen.

19 En nu, toen Ammon deze woorden had beëindigd, verheugde de koning zich buitengewoon en dankte God, zeggende: Ongetwijfeld bevatten deze platen een [a]grote verborgenheid, en deze uitleggers zijn ongetwijfeld bereid met het doel al zulke verborgenheden aan de mensenkinderen te ontvouwen.

20 O hoe wonderbaar zijn de werken des Heren, en hoe lankmoedig is Hij jegens zijn volk; ja, en hoe blind en ondoordringbaar is het verstand der mensenkinderen; want zij willen geen wijsheid zoeken, noch verlangen zij dat die over hen heerst!

21 Ja, zij zijn als een wilde kudde, die voor de herder vlucht, en zich verspreidt, en wordt verdreven, en door de dieren van het woud wordt verslonden.

De Kroniek van Zeniff — Een verslag van zijn volk vanaf het tijdstip waarop zij uit het land Zarahemla vertrokken tot aan de tijd dat zij uit de handen van de Lamanieten werden bevrijd.

Dit beslaat de hoofdstukken 9 tot en met 22.

13*b* gs Urim en Tummim.

c gs Ziener.

19*a* Ether 3:21–28; 4:4–5.

HOOFDSTUK 9

Zeniff leidt een groep uit Zarahemla om het land Lehi-Nephi in bezit te nemen — De Lamanitische koning staat hun toe het land erfelijk te bezitten — Er is oorlog tussen de Lamanieten en het volk van Zeniff. Ongeveer 200–187 v.C.

Ik, Zeniff, die in alle taal der Nephieten was onderwezen en kennis had verkregen van het [a]land Nephi, ofwel het eerste erfland van onze vaderen, en als verspieder werd uitgezonden onder de Lamanieten om hun strijdkrachten te verkennen, opdat ons leger hen zou kunnen overvallen en vernietigen — maar toen ik zag wat er goed onder hen was, wenste ik dat zij niet zouden worden vernietigd.

2 Daarom redetwistte ik met mijn broeders in de wildernis, want ik wilde dat onze leider een verdrag met hen sloot; maar omdat hij een streng en bloeddorstig man was, beval hij dat ik moest worden gedood; maar door het vergieten van veel bloed werd ik gered; want vader vocht tegen vader en broeder tegen broeder, totdat het grootste deel van ons leger in de wildernis was vernietigd; en wij, diegenen van ons die gespaard waren gebleven, keerden terug naar het land Zarahemla om dat verhaal te vertellen aan hun vrouwen en hun kinderen.

3 En toch, omdat ik overbegerig was om het land van onze vaderen erfelijk te bezitten, verzamelde ik zovelen als er wensten op te gaan en het land in bezit te nemen, en wij begonnen wederom aan onze reis de wildernis in om naar het land op te gaan; wij werden echter met hongersnood en grote rampspoed geslagen, want wij waren traag om de Heer, onze God, te gedenken.

4 Niettemin, na een omzwerving van vele dagen in de wildernis, sloegen wij onze tenten op waar onze broeders waren gedood, hetgeen in de nabijheid van het land van onze vaderen was.

5 En het geschiedde dat ik andermaal met vier van mijn mannen de stad inging, bij de koning binnen, om de gezindheid van de koning te leren kennen en te vernemen of ik met mijn volk kon binnentrekken en het land in vrede bezitten.

6 En ik trad binnen bij de koning en hij verbond zich ertoe jegens mij dat ik het land Lehi-Nephi mocht bezitten, en het land Shilom.

7 En ook gebood hij zijn volk uit het land te vertrekken, en ik en mijn volk trokken het land binnen om het te bezitten.

8 En wij begonnen gebouwen te bouwen en de stadsmuren te herstellen, ja, de muren van de stad Lehi-Nephi en de stad Shilom.

9 En wij begonnen de aardbo-

9 1*a* 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12.

dem te bebouwen, ja, met allerlei zaden, met het zaad van maïs en van tarwe en van gerst, en met neas en met sheüm en met het zaad van allerlei vruchten; en wij begonnen talrijk te worden en voorspoedig te zijn in het land.

10 Welnu, het was de geslepenheid en listigheid van koning Laman die hem het land deed afstaan, zodat wij het zouden bezitten, met de bedoeling mijn volk te [a]knechten.

11 Welnu, het geschiedde, nadat wij twaalf jaar lang in het land hadden gewoond, dat koning Laman zich ongerust begon te maken dat mijn volk sterk zou worden in het land, en dat zij het niet zouden kunnen overweldigen en knechten.

12 Nu waren zij een lui en [a]afgodisch volk; daarom wilden zij ons knechten om zich te buiten te kunnen gaan aan de arbeid van onze handen; ja, om zich te goed te kunnen doen aan de kudden van onze weiden.

13 Daarom geschiedde het dat koning Laman zijn volk begon op te hitsen om mijn volk te bestrijden; zodoende ontstonden er oorlogen en twisten in het land.

14 Want in het dertiende jaar van mijn regering in het land Nephi, toen mijn volk ver in het zuiden van het land Shilom zijn kudden drenkte en weidde, en zijn grond bewerkte, overviel hen een talrijk leger Lamanieten, dat hen begon te doden en hun kudden en het graan van hun akkers weg te voeren.

15 Ja, en het geschiedde dat allen die niet achterhaald werden de stad Nephi binnenvluchtten en mijn bescherming inriepen.

16 En het geschiedde dat ik hen bewapende met bogen, en met pijlen, met zwaarden, en met kromzwaarden, en met knuppels, en met slingers, en met wat voor wapens wij maar bedenken konden; en ik en mijn volk trokken tegen de Lamanieten ten strijde.

17 Ja, in de kracht des Heren trokken wij tegen de Lamanieten ten strijde; want ik en mijn volk riepen de Heer krachtig aan om ons uit de handen van onze vijanden te bevrijden, want wij werden wakker geschud tot een herinnering aan de bevrijding van onze vaderen.

18 En God [a]hoorde ons hulpgeroep en verhoorde onze gebeden; en wij trokken op in zijn kracht; ja, wij trokken op tegen de Lamanieten en in één dag en één nacht doodden wij er drieduizend drieënveertig; ja, wij doodden hen totdat wij hen uit ons land hadden verdreven.

19 En ikzelf hielp eigenhandig bij het begraven van hun doden. En zie, tot ons groot verdriet en leed, waren er tweehonderdnegenenzeventig van onze broeders gesneuveld.

10*a* Mos. 7:21–22.
12*a* Enos 1:20.

GS Afgoderij.
18*a* Mos. 29:20.

HOOFDSTUK 10

Koning Laman sterft — Zijn volk is wild en woest en gelooft in onjuiste overleveringen — Zeniff en zijn volk houden stand tegen hen. Ongeveer 187–160 v.C.

En het geschiedde dat wij opnieuw begonnen het koninkrijk te vestigen en opnieuw begonnen het land in vrede te bezitten. En ik liet allerlei oorlogswapens maken om daardoor wapens voor mijn volk te hebben voor wanneer de Lamanieten opnieuw tegen mijn volk ten strijde zouden trekken.

2 En ik zette wachten uit rondom het land, opdat de Lamanieten ons niet andermaal onverhoeds konden overvallen en ons vernietigen; en zo beschermde ik mijn volk en mijn kudden en behoedde hen ervoor dat zij in de handen van onze vijanden zouden vallen.

3 En het geschiedde dat wij het land van onze vaderen vele jaren lang erfelijk bezaten, ja tweeëntwintig jaar lang.

4 En ik liet de mannen de aardbodem bebouwen en allerlei [a]graan en allerlei vruchten van iedere soort telen.

5 En ik liet de vrouwen spinnen en zwoegen en arbeiden, en allerlei fijn linnen vervaardigen, ja, en [a]weefsel van iedere soort om onze naaktheid te bedekken; en zo waren wij voorspoedig in het land — zo hadden wij tweeëntwintig jaar lang blijvende vrede in het land.

6 En het geschiedde dat koning [a]Laman stierf, en zijn zoon begon in zijn plaats te regeren. En hij begon zijn volk tot opstand tegen mijn volk op te hitsen; daarom begonnen zij zich op oorlog voor te bereiden, en om tegen mijn volk ten strijde te trekken.

7 Maar ik had mijn verspieders rondom het land [a]Shemlon uitgezonden om hun voorbereidingen te ontdekken, zodat ik mij tegen hen kon beschermen en zij mijn volk niet zouden overvallen en vernietigen.

8 En het geschiedde dat zij het land Shilom in het noorden binnenvielen met hun talrijke legers, mannen [a]gewapend met [b]bogen en met pijlen en met zwaarden en met kromzwaarden en met stenen en met slingers; en zij hadden hun hoofd geschoren, zodat het naakt was; en zij waren omgord met een lederen gordel om hun lendenen.

9 En het geschiedde dat ik de vrouwen en kinderen van mijn volk liet verbergen in de wildernis; en ik liet ook al mijn oude mannen die wapens konden dragen, en ook al mijn jonge mannen die in staat waren wapens te dragen, zich verzamelen om tegen de Lamanieten ten strijde te trekken; en ik stelde hen op in hun gelederen, iedere man naar zijn leeftijd.

10 En het geschiedde dat wij tegen de Lamanieten ten strijde

10 4*a* Mos. 9:9.
5*a* Alma 1:29.
6*a* Mos. 9:10–11; 24:3.
7*a* Mos. 11:12.
8*a* Jarom 1:8.
b Alma 3:4–5.

trokken; en zelfs ik, in mijn ouderdom, trok ten strijde tegen de Lamanieten. En het geschiedde dat wij ten strijde trokken in de [a]kracht des Heren.

11 Welnu, de Lamanieten wisten niets van de Heer, noch van de kracht des Heren, waardoor zij op hun eigen kracht vertrouwden. Toch waren zij een sterk volk wat de kracht van mensen betreft.

12 Zij waren een [a]wild en woest en bloeddorstig volk, en zij geloofden in de [b]overlevering van hun vaderen, en wel deze: zij geloofden dat zij wegens de ongerechtigheden van hun vaderen uit het land Jeruzalem waren verdreven, en dat hun in de wildernis onrecht was aangedaan door hun broeders, en dat hun eveneens onrecht was aangedaan tijdens het oversteken van de zee;

13 en voorts dat hun onrecht was aangedaan toen zij in hun [a]eerste erfland vertoefden nadat zij de zee waren overgestoken — en dit alles omdat Nephi getrouwer was in het onderhouden van de geboden des Heren, daarom werd hij door de Heer [b]begunstigd, want de Heer hoorde zijn gebeden en verhoorde ze; en hij nam de leiding op zich van hun reis in de wildernis.

14 En zijn broeders waren verbolgen op hem omdat zij de handelwijzen des Heren niet [a]begrepen; zij waren eveneens [b]verbolgen op hem op de wateren, omdat zij hun hart tegen de Heer verstokten.

15 En voorts waren zij verbolgen op hem toen zij in het beloofde land waren aangekomen, want zij zeiden dat hij hun de [a]heerschappij over het volk uit handen had genomen; en zij stonden hem naar het leven.

16 En voorts waren zij verbolgen op hem omdat hij de wildernis introk zoals de Heer hem had geboden, en de [a]kronieken meenam die op de platen van koper waren gegraveerd, want zij zeiden dat hij hen had [b]beroofd.

17 En zo hebben zij hun kinderen geleerd dat zij hen moeten haten, en dat zij hen moeten vermoorden, en dat zij hen moeten beroven en plunderen, en al het mogelijke doen om hen te vernietigen; daarom koesteren zij een eeuwige haat tegen de kinderen van Nephi.

18 Om die reden heeft koning Laman mij door zijn geslepenheid en leugenachtige listigheid en zijn mooie beloften misleid — zodat ik mijn volk in dit land heb gebracht — om het te kunnen vernietigen; ja, en wij hebben al deze jaren in het land geleden.

19 En nu, toen ik, Zeniff, mijn volk al deze dingen over de Lamanieten had verteld, wekte ik hen op om met al hun kracht

10*a* GS Vertrouwen.
12*a* Alma 17:14.
b 2 Ne. 5:1–3.
13*a* 1 Ne. 18:23.
b 1 Ne. 17:35.
14*a* 1 Ne. 15:7–11.
b 1 Ne. 18:10–11.
15*a* 2 Ne. 5:3.
16*a* 2 Ne. 5:12.
b Alma 20:10, 13.

ten strijde te trekken en hun vertrouwen in de Heer te stellen; daarom hebben wij met hen gestreden, van man tot man.

20 En het geschiedde dat wij hen wederom uit ons land verdreven; en wij richtten onder hen een grote slachting aan, ja, er sneuvelden zovelen dat wij hen niet telden.

21 En het geschiedde dat wij wederom naar ons eigen land terugkeerden, en mijn volk begon zijn kudden wederom te weiden en zijn grond te bebouwen.

22 En nu, omdat ik oud ben, heb ik het koninkrijk overgedragen aan een van mijn zonen; daarom zeg ik niets meer. En moge de Heer mijn volk zegenen. Amen.

HOOFDSTUK 11

Koning Noach heerst in goddeloosheid — Samen met zijn vrouwen en bijvrouwen verlustigt hij zich in uitspattingen — Abinadi profeteert dat het volk zal worden geknecht — Koning Noach staat hem naar het leven. Ongeveer 160–150 v.C.

En nu geschiedde het dat Zeniff het koninkrijk overdroeg aan Noach, een van zijn zonen; daarom begon Noach in zijn plaats te regeren; en hij wandelde niet in de wegen van zijn vader.

2 Want zie, hij onderhield de geboden Gods niet, maar wandelde naar de verlangens van zijn eigen hart. En hij had vele vrouwen en [a]bijvrouwen. En hij [b]maakte dat zijn volk zonde bedreef en datgene deed wat gruwelijk was in de ogen des Heren. Ja, en zij bedreven [c]hoererij en allerlei goddeloosheid.

3 En hij hief belasting bestaande uit een vijfde deel van alles wat zij bezaten — een vijfde deel van hun goud en van hun zilver, en een vijfde deel van hun [a]ziff, en van hun roodkoper, en van hun geelkoper en hun ijzer; en een vijfde deel van hun mestvee; en tevens een vijfde deel van al hun graan.

4 En dit alles nam hij om zichzelf en zijn vrouwen en zijn bijvrouwen te onderhouden; en ook zijn priesters met hun vrouwen en hun bijvrouwen; zo had hij de zaken van het koninkrijk veranderd.

5 Want hij zette alle priesters af die door zijn vader waren gewijd en wijdde nieuwe in hun plaats, lieden die zich in de hoogmoed van hun hart verhieven.

6 Ja, en aldus werden zij in hun luiheid en in hun afgoderij en in hun hoererijen onderhouden door de belastingen die koning Noach zijn volk had opgelegd; aldus werkte het volk buitengewoon hard om ongerechtigheid te onderhouden.

7 Ja, en ook zij werden afgo-

11 2*a* Jakob 3:5.
b 1 Kon. 14:15–16; Mos. 29:31.
c 2 Ne. 28:15.

3*a* HEBR. verwante woorden: bnw.: 'blinkend'; ww.: 'bekleden of platteren met metaal.'

disch, doordat zij door de ijdele en vleiende woorden van de koning en de priesters werden misleid; want zij zeiden vleiende dingen tot hen.

8 En het geschiedde dat koning Noach vele sierlijke en ruime gebouwen bouwde; en hij versierde ze met prachtig houtwerk en met allerlei waardevolle zaken van goud en van zilver en van ijzer en van geelkoper en van ziff en van roodkoper;

9 en hij bouwde ook een ruim paleis voor zichzelf, met in het midden daarvan een troon, alles van prachtig hout en versierd met goud en zilver en met waardevolle zaken.

10 En tevens liet hij zijn werklieden binnen de muren van de tempel allerlei schitterend werk verrichten uit prachtig hout en uit roodkoper en uit geelkoper.

11 En de zetels die voor de hogepriesters waren bestemd, die boven alle andere zetels waren, versierde hij met zuiver goud; en daarvóór liet hij een balustrade bouwen, zodat zij er met hun lichaam en armen op konden leunen terwijl zij leugenachtige en ijdele woorden tot zijn volk spraken.

12 En het geschiedde dat hij bij de tempel een [a]toren bouwde; ja, een zeer hoge toren, zo hoog zelfs, dat hij er bovenop kon staan en het land Shilom overzien, en ook het land Shemlon, dat in het bezit van de Lamanieten was; en hij kon zelfs uitkijken over al het omliggende land.

13 En het geschiedde dat hij vele gebouwen liet bouwen in het land Shilom; en hij liet een grote toren bouwen op de heuvel ten noorden van het land Shilom, dat een toevluchtsoord voor de kinderen van Nephi was geweest toen zij uit het land vluchtten; en aldus handelde hij met de rijkdommen die hij verkreeg door het belasten van zijn volk.

14 En het geschiedde dat hij zijn hart op zijn rijkdommen zette en zijn tijd doorbracht met uitspattingen samen met zijn vrouwen en bijvrouwen; en zo brachten ook zijn priesters hun tijd door met lichtekooien.

15 En het geschiedde dat hij alom in het land wijngaarden aanlegde; en hij bouwde wijnpersen en bereidde wijn in overvloed; en zodoende werd hij een [a]wijnzuiper, en zo ook zijn volk.

16 En het geschiedde dat de Lamanieten kleine groepen van zijn volk begonnen te overvallen en hen op hun akkers te doden, en terwijl zij hun kudden weidden.

17 En koning Noach zond rondom het land wachten uit om hen af te weren; maar hij zond er niet voldoende en de Lamanieten overvielen hen en doodden hen en dreven vele van hun kudden uit het land; aldus begonnen de Lamanieten hen te vernietigen en hun haat op hen uit te oefenen.

12*a* Mos. 19:5–6.

15*a* GS Woord van Wijsheid.

18 En het geschiedde dat koning Noach zijn legers tegen hen uitzond en zij werden teruggedreven, althans zij dreven hen voor enige tijd terug; daarom keerden zij terug, zich verheugend over hun buit.

19 En nu, wegens deze grote overwinning verhieven zij zich in de hoogmoed van hun hart; zij [a]roemden op hun eigen kracht, zeggende dat hun vijftig konden standhouden tegen duizenden Lamanieten; en aldus roemden zij, en zij verlustigden zich in bloed, en in het vergieten van het bloed van hun broeders, en dat wegens de goddeloosheid van hun koning en priesters.

20 En het geschiedde dat er zich een man onder hen bevond wiens naam [a]Abinadi was; en hij ging onder hen uit en begon te profeteren, zeggende: Zie, aldus zegt de Heer, en aldus heeft Hij mij geboden, zeggende: Ga heen en zeg tot dit volk: Aldus spreekt de Heer, wee dit volk, want Ik heb hun gruwelen en hun goddeloosheid en hun hoererijen gezien; en tenzij zij zich bekeren, zal Ik hen in mijn toorn bezoeken.

21 En zie, tenzij zij zich bekeren en zich tot de Heer, hun God, wenden, zal Ik hen overgeven in de handen van hun vijanden; ja, en zij zullen worden [a]geknecht; en zij zullen door de hand van hun vijanden worden gekweld.

22 En het zal geschieden dat zij zullen weten dat Ik de Heer, hun God, ben, en een [a]naijverig God ben, die de ongerechtigheden van mijn volk bezoekt.

23 En het zal geschieden dat, tenzij dit volk zich bekeert en zich tot de Heer, hun God, wendt, het geknecht zal worden; en niemand zal het bevrijden dan alleen de Heer, de almachtige God.

24 Ja, en het zal geschieden wanneer zij Mij aanroepen, dat Ik [a]traag zal zijn om hun geroep te horen; ja, en Ik zal toestaan dat zij door hun vijanden worden geslagen.

25 En tenzij zij zich in zak en as bekeren en de Heer, hun God, krachtig aanroepen, zal Ik hun gebeden [a]niet horen, noch zal Ik hen uit hun rampspoed verlossen; en aldus zegt de Heer, en aldus heeft Hij mij geboden.

26 Nu geschiedde het, toen Abinadi deze woorden tot hen had gesproken, dat zij verbolgen op hem waren en hem naar het leven stonden; maar de Heer bevrijdde hem uit hun handen.

27 Toen nu koning Noach van de woorden vernam die Abinadi tot het volk had gesproken, was ook hij verbolgen; en hij zeide: Wie is Abinadi, dat ik en mijn volk door hem zouden worden geoordeeld, of [a]wie

19*a* LV 3:4.
GS Hoogmoed.
20*a* GS Abinadi.
21*a* Mos. 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
22*a* Ex. 20:5; Deut. 6:15; Mos. 13:13.
24*a* Micha 3:4; Mos. 21:15.
25*a* Jes. 1:15; 59:2.
27*a* Ex. 5:2; Mos. 12:13.

is de Heer, die een zo grote rampspoed op mijn volk zal doen neerkomen?

28 Ik gebied u Abinadi hierheen te brengen, zodat ik hem kan doden, want hij heeft deze dingen gezegd om mijn volk tot toorn tegen elkaar op te hitsen en twisten onder mijn volk uit te lokken; daarom zal ik hem doden.

29 Nu waren de ogen van het volk [a]verblind; daarom [b]verstokten zij hun hart tegen de woorden van Abinadi, en vanaf die tijd trachtten zij hem te grijpen. En koning Noach verstokte zijn hart tegen het woord des Heren, en hij bekeerde zich niet van zijn kwade werken.

HOOFDSTUK 12

Abinadi wordt gevangengezet wegens het profeteren van de vernietiging van het volk en de dood van koning Noach — De valse priesters halen de Schriften aan en geven voor de wet van Mozes te bewaren — Abinadi begint hun de tien geboden te leren. Ongeveer 148 v.C.

En het geschiedde na verloop van twee jaar dat Abinadi vermomd onder hen kwam, zodat zij hem niet kenden, en onder hen begon te profeteren, zeggende: Aldus heeft de Heer mij geboden, zeggende: Abinadi, ga heen en profeteer tot dit, mijn volk, want zij hebben hun hart tegen mijn woorden verstokt; zij hebben zich niet van hun boze werken bekeerd; daarom zal Ik hen in mijn toorn [a]bezoeken, ja, in mijn brandende toorn zal Ik hen bezoeken wegens hun ongerechtigheden en gruwelen.

2 Ja, wee dit geslacht! En de Heer zeide tot mij: Strek uw hand uit en profeteer, zeggende: Aldus zegt de Heer, het zal geschieden dat dit geslacht wegens zijn ongerechtigheden wordt [a]geknecht en op de [b]wang wordt geslagen; ja, en door mensen wordt voortgedreven en wordt gedood; en de gieren des hemels en de honden, ja, en het wilde gedierte, zullen hun vlees verslinden.

3 En het zal geschieden dat het [a]leven van koning Noach evenveel waard zal zijn als een kleed in een hete [b]oven; want hij zal weten dat Ik de Heer ben.

4 En het zal geschieden dat Ik dit, mijn volk, met grote rampspoed sla, ja, met hongersnood en met [a]pestilentie; en Ik zal maken dat zij de gehele dag [b]kermen.

5 Ja, en Ik zal maken dat er [a]lasten op hun rug worden gebonden; en zij zullen worden voortgedreven als een stomme ezel.

6 En het zal geschieden dat Ik hagel onder hen zend, en die zal hen slaan; en zij zullen ook

29*a* Moz. 4:4.
b Alma 33:20; Ether 11:13.
12 1*a* Jes. 65:6.
2*a* Mos. 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
b Mos. 21:3–4.
3*a* Mos. 12:10.
b Mos. 19:20.
4*a* LV 97:26.
b Mos. 21:9–10.
5*a* Mos. 21:3.

door de [a]oostenwind worden geslagen; en ook zullen [b]insekten hun land plagen en hun graan verslinden.

7 En zij zullen met een hevige pestilentie worden geslagen — en dit alles zal Ik doen wegens hun [a]ongerechtigheden en gruwelen.

8 En het zal geschieden dat, tenzij zij zich bekeren, Ik hen volkomen van het oppervlak der aarde zal [a]wegvagen; nochtans zullen zij een [b]kroniek achterlaten, en Ik zal die bewaren voor andere natiën die het land zullen bezitten; ja, zelfs dat zal Ik doen om de gruwelen van dit volk aan andere natiën bekend te maken. En Abinadi profeteerde vele dingen tegen dit volk.

9 En het geschiedde dat zij vertoornd op hem waren; en zij grepen hem en brachten hem gebonden voor de koning en zeiden tot de koning: Zie, wij hebben een man voor u gebracht die kwaad aangaande uw volk heeft geprofeteerd en zegt dat God het zal vernietigen.

10 En hij profeteert ook kwaad aangaande uw leven en zegt dat uw leven zal zijn als een kleed in een brandende oven.

11 En voorts zegt hij dat gij gelijk een halm zult zijn, ja, gelijk een droge halm van het veld, die door de beesten wordt omvergelopen en vertrapt.

12 En voorts zegt hij dat gij gelijk distelpluis zult zijn dat, wanneer het geheel rijp is, als de wind waait, over het oppervlak van het land wordt voortgedreven. En hij doet alsof de Heer het heeft gesproken. En hij zegt dat dit alles u zal treffen, tenzij gij u bekeert, en dat wegens uw ongerechtigheden.

13 En nu, o koning, welk groot kwaad hebt gij begaan, of welke grote zonden heeft uw volk bedreven, dat wij door God zouden worden veroordeeld of door deze man gericht?

14 En nu, o koning, zie, wij zijn onschuldig, en gij, o koning, hebt niet gezondigd; daarom heeft deze man gelogen over u en heeft hij ijdel geprofeteerd.

15 En zie, wij zijn sterk, wij zullen niet worden geknecht of door onze vijanden gevangen worden genomen; ja, en gij zijt voorspoedig geweest in het land, en gij zult ook voorspoedig zijn.

16 Zie, hier is de man, wij geven hem over in uw handen; gij moogt met hem handelen naar het u goeddunkt.

17 En het geschiedde dat koning Noach Abinadi in de gevangenis liet werpen; en hij gebood de [a]priesters tezamen te komen, zodat hij met hen kon beraadslagen wat hij met hem moest doen.

18 En het geschiedde dat zij tot de koning zeiden: Breng hem hierheen, zodat wij hem kunnen ondervragen; en de koning gebood dat hij voor hen moest worden gebracht.

19 En zij begonnen hem te ondervragen om hem zichzelf

6*a* Jer. 18:17; Mos. 7:31.
b Ex. 10:1–12.
7*a* LV 3:18.
8*a* Alma 45:9–14.
b Mrm. 8:14–16.
17*a* Mos. 11:11.

te laten tegenspreken, zodat zij daardoor iets zouden hebben waarmee zij hem konden aanklagen; maar hij antwoordde hun onverschrokken en weerstond al hun vragen, ja, tot hun verbazing; want hij [a]weerstond hen in al hun vragen en beschaamde hen in al hun woorden.

20 En het geschiedde dat één van hen tot hem zeide: Wat betekenen de woorden die geschreven staan, en die ons door onze vaderen zijn geleerd, luidende:

21 [a]Hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hem die goede tijdingen brengt, die vrede verkondigt, die goede tijdingen van het goede brengt, die heil verkondigt, die tot Zion zegt: Uw God regeert;

22 uw wachters zullen de stem verheffen, met één stem zullen zij zingen; want met eigen ogen zullen zij zien wanneer de Heer Zion wederbrengt;

23 breekt uit in gejuich, zingt tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Heer heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost;

24 de Heer heeft zijn heilige [a]arm ontbloot voor de ogen van alle natiën, en alle einden der aarde zullen het heil van onze God zien?

25 En nu zeide Abinadi tot hen: Zijt gij [a]priesters, en geeft gij voor dit volk te leren en de geest van profetie te kennen, en wilt gij desondanks van mij weten wat deze dingen betekenen?

26 Ik zeg u, wee u wegens het verdraaien van de wegen des Heren! Want indien gij deze dingen begrijpt, hebt gij ze toch niet geleerd; daarom hebt gij de wegen des Heren verdraaid.

27 Gij hebt uw hart niet op het [a]begrijpen gericht; daarom zijt gij niet wijs geweest. Wat leert gij dit volk dan wel?

28 En zij zeiden: Wij leren de wet van Mozes.

29 En voorts zeide hij tot hen: Indien gij de [a]wet van Mozes leert, waarom bewaart gij die dan niet? Waarom zet gij uw hart op rijkdommen? Waarom pleegt gij [b]hoererijen en verdoet gij uw kracht met lichtekooien, ja, en doet gij dit volk zonde begaan, zodat de Heer reden heeft mij te zenden om te profeteren tegen dit volk, ja, zelfs iets zeer kwaads tegen dit volk?

30 Weet gij niet dat ik de waarheid spreek? Ja, gij weet wél dat ik de waarheid spreek; en gij behoort voor het aangezicht van God te beven.

31 En het zal geschieden dat gij wegens uw ongerechtigheden wordt geslagen, want gij hebt gezegd dat gij de wet van Mozes leert. En wat weet gij van de wet van Mozes? [a]Komt er heil door de wet van Mozes? Wat zegt gij?

32 En zij antwoordden en

19*a* LV 100:5–6.
21*a* Jes. 52:7–10; Nahum 1:15.
24*a* 1 Ne. 22:11.
25*a* Mos. 11:5.
27*a* GS Begrijpen, begrip.
29*a* GS Wet van Mozes.
b GS Echtbreuk.
31*a* Mos. 3:15; 13:27–32; Alma 25:16.

zeiden dat er inderdaad heil door de wet van Mozes komt.

33 Maar nu zeide Abinadi tot hen: Ik weet dat gij behouden zult worden indien gij de geboden Gods bewaart; ja, indien gij de geboden bewaart die de Heer op de berg [a]Sinai aan Mozes heeft gegeven, zeggende:

34 [a]Ik ben de Heer, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, heeft [b]geleid.

35 Gij zult geen [a]andere god voor mijn aangezicht hebben.

36 Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde is.

37 Nu zeide Abinadi tot hen: Hebt gij dit alles gedaan? Ik zeg u, neen, dat hebt gij niet. En hebt gij dit volk [a]geleerd dat zij al die dingen moeten doen? Ik zeg u, neen, dat hebt gij niet.

HOOFDSTUK 13

Abinadi wordt door goddelijke macht beschermd — Hij leert het volk de tien geboden — Het heil komt niet door de wet van Mozes alleen — God zelf zal een verzoening doen en zijn volk verlossen. Ongeveer 148 v.C.

En nu, toen de koning deze woorden had gehoord, zeide hij tot zijn priesters: Weg met deze kerel en doodt hem; wat hebben wij immers met hem te maken, want hij is waanzinnig.

2 En zij traden naar voren en trachtten hem vast te grijpen; maar hij weerstond hen en zeide tot hen:

3 Raakt mij niet aan, want God zal u slaan indien gij mij vastgrijpt, daar ik de boodschap die de Heer mij wil laten overbrengen, nog niet heb overgebracht; evenmin heb ik u verteld wat gij mij hebt [a]gevraagd te vertellen; daarom zal God niet toestaan dat ik op dit tijdstip word vernietigd.

4 Want ik moet de geboden volbrengen waarmee God mij geboden heeft; en omdat ik u de waarheid heb gezegd, zijt gij vertoornd op mij; En voorts, omdat ik het woord Gods heb gesproken, hebt gij verklaard dat ik waanzinnig ben.

5 Nu geschiedde het, nadat Abinadi deze woorden had gesproken, dat het volk van koning Noach hem niet durfde vast te grijpen, want de Geest des Heren was op hem; en zijn aangezicht [a]straalde met buitengewone luister, evenals dat van Mozes op de berg Sinai terwijl hij met de Heer sprak.

6 En hij sprak met [a]kracht en met gezag van God; en hij zette zijn woorden voort, zeggende:

7 Gij ziet dat gij niet bij machte zijt om mij te doden, daarom beëindig ik mijn boodschap. Ja, en ik bemerk dat die u door

33*a* Ex. 19:9, 16–20; Mos. 13:5.
34*a* Ex. 20:2–4.
b Ex. 12:51; 1 Ne. 17:40; Mos. 7:19.
35*a* Hosea 13:4.
GS Afgoderij.
37*a* Mos. 13:25–26.
13 3*a* Mos. 12:20–24.
5*a* Ex. 34:29–35.
6*a* GS Macht.

het hart [a]snijdt omdat ik u de waarheid zeg over uw ongerechtigheden.

8 Ja, en mijn woorden vervullen u met verwondering en verbazing en met toorn.

9 Ik beëindig echter mijn boodschap; en dan geeft het niet waarheen ik ga, als ik maar behouden word.

10 Maar dit zeg ik u, wat gij hierna met mij doet, zal zijn als een [a]zinnebeeld en een afschaduwing van dingen die zullen komen.

11 En nu lees ik u de overige [a]geboden Gods voor, want ik bemerk dat zij niet in uw hart zijn geschreven; ik bemerk dat gij voor het merendeel van uw leven ongerechtigheid hebt bestudeerd en erin hebt onderwezen.

12 En nu, gij herinnert u dat ik tot u heb gezegd: Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is.

13 En voorts: Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Heer, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid van de vaderen bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten;

14 en die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.

15 Gij zult de naam van de Heer, uw God, niet ijdel gebruiken; want de Heer zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt.

16 Gedenk de [a]sabbatdag, dat gij die heiligt.

17 Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen;

18 maar de zevende dag, de sabbat van de Heer, uw God, zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, uw dienstknecht noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten vertoeft;

19 want in [a]zes dagen heeft de Heer de hemel en de aarde en de zee gemaakt, en al wat daarin is; daarom zegende de Heer de sabbatdag en heiligde die.

20 [a]Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heer, uw God, u geeft.

21 Gij zult niet [a]doden.

22 Gij zult niet [a]echtbreken. Gij zult niet [b]stelen.

23 Gij zult geen [a]valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

24 Gij zult niet [a]begeren het huis van uw naaste, gij zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch

7*a* 1 Ne. 16:2.
10*a* Mos. 17:13–19; Alma 25:10.
11*a* Ex. 20:1–17.
16*a* GS Sabbatdag.
19*a* Gen. 1:31.
20*a* Marc. 7:10.
21*a* Matt. 5:21–22; LV 42:18. GS Moord.
22*a* GS Echtbreuk.
b GS Stelen.
23*a* Spr. 24:28. GS Liegen.
24*a* GS Begeerte, begeren, begerig.

zijn os, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is.

25 En het geschiedde, nadat Abinadi deze woorden had beëindigd, dat hij tot hen zeide: Hebt gij dit volk geleerd dat zij al deze dingen nauwgezet in acht moeten nemen om deze geboden te bewaren?

26 Ik zeg u, neen; want indien gij het hadt gedaan, zou de Heer mij niet hebben laten komen en iets kwaads laten profeteren aangaande dit volk.

27 En nu, gij hebt gezegd dat er heil komt door de [a]wet van Mozes. Ik zeg u dat het vooralsnog noodzakelijk is dat gij de wet van Mozes bewaart; maar ik zeg u dat de tijd komt dat het [b]niet langer noodzakelijk zal zijn de wet van Mozes te bewaren.

28 En bovendien zeg ik u dat het [a]heil niet komt door de [b]wet alleen; en indien er geen [c]verzoening was, die God zelf voor de zonden en ongerechtigheden van zijn volk zal doen, dan moest het onvermijdelijk verloren gaan, ondanks de wet van Mozes.

29 En nu, ik zeg u dat het noodzakelijk was dat de kinderen Israëls een wet werd gegeven, ja, een zeer [a]strenge wet zelfs; want zij waren een halsstarrig volk, [b]vlug om ongerechtigheid te doen en traag om de Heer, hun God, te gedenken;

30 daarom werd hun een [a]wet gegeven, ja, een wet van riten en [b]verordeningen, een wet die zij van dag tot dag stipt moesten [c]bewaren om hen ertoe op te wekken God en hun plicht jegens Hem indachtig te zijn.

31 Maar zie, ik zeg u dat al deze dingen [a]zinnebeelden waren van toekomstige dingen.

32 En nu, begrepen zij de wet? Ik zeg u, neen, zij begrepen niet allen de wet; en wel wegens de verstoktheid van hun hart; want zij begrepen niet dat geen enkel mens kon worden gered, dan [a]alleen door de verlossing Gods.

33 Want zie, heeft Mozes niet tot hen geprofeteerd aangaande de komst van de Messias, en dat God zijn volk zou verlossen? Ja, en zelfs [a]alle profeten die vanaf het begin der wereld hebben geprofeteerd — hebben zij niet min of meer over deze dingen gesproken?

34 Hebben zij niet gezegd dat [a]God zelf zou neerdalen onder de mensenkinderen, en de gedaante van een mens op Zich zou nemen, en in grote macht over het oppervlak der aarde zou uitgaan?

35 Ja, en hebben zij niet tevens gezegd dat Hij de [a]opstanding der doden zou teweegbrengen,

27*a* GS Wet van Mozes.
b 3 Ne. 9:19–20; 15:4–5.
28*a* Gal. 2:16.
GS Heil; Verlossen, verlossing, verlost.
b Gal. 2:21; Mos. 3:14–15; Alma 25:15–16.
c GS Verzoenen, verzoening.
29*a* Jozua 1:7–8.
b Alma 46:8.
30*a* Ex. 20.
b GS Verordeningen.
c Jakob 4:5.
31*a* Mos. 16:14; Alma 25:15.
GS Symboliek.
32*a* 2 Ne. 25:23–25.
33*a* 1 Ne. 10:5; Jakob 4:4; 7:11.
34*a* Mos. 7:27; 15:1–3.
GS God, Godheid.
35*a* Jes. 26:19; 2 Ne. 2:8.

en dat Hijzelf zou worden verdrukt en gekweld?

HOOFDSTUK 14

Jesaja spreekt over de Messias — De vernedering en het lijden van de Messias worden beschreven — Hij brengt zijn ziel ten offer voor de zonde en bemiddelt voor overtreders — Vergelijk Jesaja 53. Ongeveer 148 v.C.

Ja, zegt Jesaja niet: Wie heeft onze verkondiging geloofd, en aan wie is de arm des Heren geopenbaard?

2 Want als een loot zal Hij opschieten voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; Hij heeft gestalte noch luister; en wanneer wij Hem zullen zien, is er geen schoonheid, dat wij Hem zouden begeren.

3 Hij wordt veracht en door de mensen verworpen; een man van smarten, en vertrouwd met lijden; en wij verborgen als het ware ons aangezicht voor Hem; Hij werd veracht en wij hebben Hem niet geacht.

4 Waarlijk, Hij heeft ons [a]leed [b]op Zich genomen en onze smarten gedragen; wij echter hielden Hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte.

5 Maar om onze [a]overtredingen werd Hij verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf voor onze vrede was op Hem; en met zijn striemen worden wij [b]genezen.

6 Wij allen zijn als [a]schapen afgedwaald; wij hebben ons ieder naar onze eigen weg gewend; en de Heer heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen.

7 Hij werd verdrukt en Hij werd gekweld, maar toch deed [a]Hij zijn mond niet open; Hij is als een [b]lam ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij zijn mond niet open.

8 Hij is uit de gevangenis en uit het gericht weggenomen; en wie zal zijn nageslacht verkondigen? Want Hij werd uitgeroeid uit het land der levenden; om de overtredingen van mijn volk werd Hij geslagen.

9 En Hij stelde zijn graf bij de goddelozen, en bij de [a]rijken in zijn dood; want Hij had geen [b]kwaad gedaan, noch was er enig bedrog in zijn mond.

10 Maar het behaagde de Heer Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem leed opgelegd; wanneer gij zijn ziel ten offer brengt voor de zonde, zal Hij zijn [a]nakomelingen zien, zal Hij zijn dagen verlengen, en het welbehagen des Heren zal in zijn hand gedijen.

11 Hij zal de moeite van zijn ziel zien en verzadigd zijn; door zijn kennis zal mijn rechtvaardige knecht velen rechtvaardigen;

14 4*a* Matt. 8:17.
b Alma 7:11–12.
5*a* Mos. 15:9; Alma 11:40.
b 1 Pet. 2:24–25.
6*a* Matt. 9:36; 2 Ne. 28:14; Alma 5:37.
7*a* Marc. 15:3.
GS Jezus Christus.
b GS Lam Gods; Pascha.
9*a* Matt. 27:57–60; Marc. 15:27, 43–46.
GS Jozef van Arimatea.
b Joh. 19:4.
10*a* Mos. 15:10–13.

want Hij zal hun ongerechtigheden [a]dragen.

12 Daarom zal Ik Hem een deel geven onder de groten, en Hij zal de buit delen met de sterken; want Hij heeft zijn ziel uitgestort in de dood; en Hij werd onder de overtreders gerekend; en Hij droeg de zonden van velen en heeft voor de overtreders [a]bemiddeld.

HOOFDSTUK 15

Hoe Christus zowel de Vader als de Zoon is — Hij zal bemiddelen en de overtredingen van zijn volk dragen — Zij en alle heilige profeten zijn zijn nakomelingen — Hij brengt de opstanding teweeg — Kleine kinderen hebben het eeuwige leven. Ongeveer 148 v.C.

En nu zeide Abinadi tot hen: Ik wil dat gij begrijpt dat [a]God zelf onder de mensenkinderen zal neerdalen en zijn volk zal [b]verlossen.

2 En omdat Hij in het vlees [a]woont, zal Hij de Zoon Gods worden genoemd, en omdat Hij het vlees aan de wil van de [b]Vader heeft onderworpen, zijnde de Vader en de Zoon —

3 de Vader, [a]omdat Hij door de macht Gods werd [b]verwekt; en de Zoon, wegens het vlees; zo is Hij de Vader en de Zoon geworden —

4 en Zij zijn [a]één God, ja, de ware [b]eeuwige [c]Vader van hemel en aarde.

5 En doordat het vlees aan de Geest wordt onderworpen, ofwel de Zoon aan de Vader, zijnde één God, [a]wordt Hij verzocht, en zwicht niet voor de verzoeking, maar duldt dat Hij door zijn volk wordt bespot en [b]gegeseld en uitgeworpen en [c]verstoten.

6 En na dit alles, na vele machtige wonderen onder de mensenkinderen te hebben verricht, zal Hij worden weggeleid, ja, [a]zoals Jesaja heeft gezegd: Als een schaap dat stom is voor de scheerder, zo deed Hij zijn mond [b]niet open.

7 Ja, zo zal Hij worden weggeleid, [a]gekruisigd en gedood, waardoor het vlees aan de dood onderworpen wordt, en de [b]wil des Zoons geheel opgaat in de wil van de Vader.

11*a* Lev. 16:21–22; 1 Pet. 3:18; LV 19:16–19.
12*a* 2 Ne. 2:9; Mos. 15:8; Mro. 7:27–28.
15 1*a* 1 Tim. 3:16; Mos. 13:33–34. GS Jezus Christus.
b GS Verlossen, verlossing, verlost.
2*a* Mos. 3:5; 7:27; Alma 7:9–13.
b Jes. 64:8; Joh. 10:30; 14:8–10; Mos. 5:7; Alma 11:38–39; Ether 3:14.
3*a* LV 93:4.
b Luc. 1:31–33; Mos. 3:8–9; Alma 7:10; 3 Ne. 1:14.
4*a* Deut. 6:4; Joh. 17:20–23. GS God, Godheid.
b Alma 11:39.
c Mos. 3:8; Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15; Ether 4:7.
5*a* Luc. 4:2; Hebr. 4:14–15.
b Joh. 19:1.
c Marc. 8:31; Luc. 17:25.
6*a* Jes. 53:7.
b Luc. 23:9; Joh. 19:9; Mos. 14:7.
7*a* GS Kruisiging.
b Luc. 22:42; Joh. 6:38; 3 Ne. 11:11.

8 En zo verbreekt God de [a]banden des doods, want Hij heeft de [b]overwinning op de dood behaald, en Hij geeft de Zoon de macht om te [c]bemiddelen voor de mensenkinderen —

9 want Hij is ten hemel opgevaren; Hij is met innerlijke barmhartigheid bezield en vol ontferming jegens de mensenkinderen; Hij staat tussen hen en de gerechtigheid; Hij heeft de banden des doods verbroken; Hij heeft hun ongerechtigheid en hun overtredingen op [a]Zich genomen; Hij heeft hen verlost, en Hij heeft aan de eisen der gerechtigheid [b]voldaan.

10 En nu zeg ik u, wie zal zijn nageslacht verkondigen? Zie, ik zeg u dat wanneer zijn ziel ten offer is gebracht voor zonde, Hij zijn [a]nageslacht zal zien. Welnu, wat zegt gij? En wie zullen zijn nageslacht zijn?

11 Zie, ik zeg u dat wie ook de woorden der [a]profeten heeft gehoord, ja, alle heilige profeten die over de komst des Heren hebben geprofeteerd — ik zeg u dat allen die naar hun woorden hebben geluisterd, en geloofd dat de Heer zijn volk zou verlossen, en naar die dag hebben uitgezien voor vergeving van hun zonden, ik zeg u dat dezen zijn nageslacht zijn, ofwel dat zij de erfgenamen van het [b]koninkrijk Gods zijn.

12 Want zij zijn het wier zonden Hij [a]heeft gedragen; zij zijn het voor wie Hij is gestorven om hen van hun overtredingen te verlossen. Welnu, zijn zij niet zijn nageslacht?

13 Ja, en zijn het niet de profeten, eenieder die zijn mond heeft opengedaan om te profeteren, die niet tot overtreding vervallen is, met wie ik alle heilige profeten bedoel sinds de wereld begonnen is? Ik zeg u dat zij zijn nageslacht zijn.

14 En zij zijn het die vrede hebben [a]verkondigd, die goede tijdingen van het goede hebben gebracht, die het heil hebben verkondigd; en tot Zion hebben gezegd: Uw God regeert!

15 En o, hoe liefelijk op de bergen waren hun voeten!

16 En wederom, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hen die nog altijd vrede verkondigen!

17 En wederom, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hen die van nu af aan vrede zullen verkondigen, ja, vanaf deze tijd en voor eeuwig!

18 En zie, ik zeg u dat is niet alles. Want o, hoe liefelijk op de bergen zijn de [a]voeten van Hem die goede tijdingen brengt, die

8*a* Mos. 16:7; Alma 22:14.
b Hosea 13:14; 1 Kor. 15:55–57.
c 2 Ne. 2:9.
9*a* Jes. 53; Mos. 14:5–12.
b gs Verzoenen, verzoening.
10*a* Jes. 53:10; Mos. 5:7; 27:25; Mro. 7:19.
11*a* LV 84:36–38.
b gs Heil; Koninkrijk van God of Koninkrijk van de hemel.
12*a* Mos. 14:12; Alma 7:13; 11:40–41.
14*a* Jes. 52:7; Rom. 10:15; 1 Ne. 13:37; Mos. 12:21–24. gs Zendingswerk.
18*a* 3 Ne. 20:40; LV 128:19.

de grondlegger der [b]vrede is, ja, namelijk de Heer, die zijn volk heeft verlost; ja, Hij die zijn volk het heil heeft geschonken;

19 want als de verlossing er niet was geweest die Hij voor zijn volk heeft teweeggebracht, die vanaf de [a]grondlegging der wereld was bereid, ik zeg u, als die er niet was geweest, had het gehele mensdom [b]verloren moeten gaan.

20 Maar zie, de banden des doods zullen worden verbroken, en de Zoon regeert en heeft macht over de doden; daarom brengt Hij de opstanding der doden teweeg.

21 En er komt een opstanding, ja, een [a]eerste opstanding; ja, een opstanding van hen die hebben bestaan, en die nu bestaan, en die zullen bestaan, tot aan de opstanding van Christus — want zo zal Hij worden genoemd.

22 En nu, de opstanding van alle profeten, en van allen die hun woorden hebben geloofd — ofwel allen die de geboden Gods hebben bewaard, zullen tevoorschijn komen in de eerste opstanding; daarom zijn zij de eerste opstanding.

23 Zij worden opgewekt om te [a]wonen bij God, die hen heeft verlost; zo hebben zij het eeuwige leven door Christus, die de banden des doods heeft [b]verbroken.

24 En dezen zijn het die deelhebben aan de eerste opstanding; en dezen zijn het die vóór de komst van Christus zijn gestorven in hun onwetendheid, zonder dat hun het [a]heil was verkondigd. En zo brengt de Heer hun herstelling teweeg; en zij hebben deel aan de eerste opstanding, of hebben het eeuwige leven, omdat zij door de Heer zijn verlost.

25 En kleine [a]kinderen hebben eveneens het eeuwige leven.

26 Maar zie, en [a]vreest en siddert voor het aangezicht van God, want gij behoort te sidderen; want de Heer verlost geen van hen die tegen Hem [b]opstaan en in hun zonden [c]sterven; ja, allen die vanaf het begin der wereld in hun zonden zijn omgekomen, die opzettelijk tegen God zijn opgestaan, die de geboden Gods hebben gekend, maar ze niet wilden onderhouden; [d]dezen zijn het die [e]geen deel hebben aan de eerste opstanding.

27 Daarom, behoort gij niet te sidderen? Want het heil komt voor geen van hen; want de Heer heeft geen van hen verlost; ja, de Heer kan hen ook niet verlossen; want Hij kan Zichzelf niet tegenspreken; want Hij kan de [a]gerechtigheid niet verwer-

18*b* Joh. 16:33.
GS Vrede.
19*a* Mos. 4:6.
b 2 Ne. 9:6–13.
21*a* Alma 40:16–21.
23*a* Ps. 24:3–4; 1 Ne. 15:33–36; LV 76:50–70.
b GS Dood, lichamelijke.
24*a* 2 Ne. 9:25–26; LV 137:7.
25*a* LV 29:46; 137:10.
GS Heil—Heil van kinderen.
26*a* Deut. 5:29; Jakob 6:9.
b 1 Ne. 2:21–24.
c Ez. 18:26; 1 Ne. 15:32–33; Mro. 10:26.
d Alma 40:19.
e LV 76:81–86.
27*a* Alma 34:15–16; 42:1.

pen wanneer die haar aanspraak laat gelden.

28 En nu zeg ik u dat de tijd zal komen dat het heil des Heren aan alle natie, geslacht, taal en volk zal worden [a]verkondigd.

29 Ja, Heer, uw [a]wachters zullen hun stem verheffen; met één stem zullen zij zingen; want met eigen ogen zullen zij zien, wanneer de Heer Zion wederbrengt.

30 Breekt uit in gejuich, zingt tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Heer heeft zijn volk getroost; Hij heeft Jeruzalem verlost.

31 De Heer heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën; en alle einden der aarde zullen het heil van onze God zien.

HOOFDSTUK 16

God verlost de mensen uit hun verloren en gevallen staat — Met hen die vleselijk gezind zijn, is het alsof er geen verlossing bestaat — Christus brengt opstanding tot eindeloos leven of tot eindeloze verdoemenis teweeg. Ongeveer 148 v.C.

En nu geschiedde het, nadat Abinadi deze woorden had gesproken, dat hij zijn hand uitstrekte en zeide: De tijd zal komen dat allen het [a]heil des Heren zullen zien; dat alle natie, geslacht, taal en volk met eigen ogen zal zien en voor het aangezicht van God zal [b]erkennen dat zijn oordelen rechtvaardig zijn.

2 En dan worden de goddelozen [a]uitgeworpen, en zij zullen reden hebben om te kermen en te [b]wenen en te jammeren en hun tanden te knarsen; en wel omdat zij niet wilden luisteren naar de stem des Heren; daarom verlost de Heer hen niet.

3 Want zij zijn [a]vleselijk en duivels, en de [b]duivel heeft macht over hen; ja, die oude slang die onze eerste ouders [c]verleidde, hetgeen de oorzaak was van hun [d]val; hetgeen er de oorzaak van was dat het gehele mensdom vleselijk, zinnelijk en duivels werd, het kwade van het goede kon [e]onderscheiden en zich aan de duivel onderwierp.

4 Aldus ging het gehele mensdom [a]verloren; en zie, het zou eindeloos verloren zijn geweest als God zijn volk niet uit zijn verloren en gevallen staat had verlost.

5 Bedenkt echter dat hij die blijft volharden in zijn eigen [a]vleselijke natuur en doorgaat op de wegen van de zonde en opstand tegen God, in zijn gevallen staat blijft, en de duivel heeft alle macht over hem. Daarom is het met hem — want hij is een vijand van God — alsof er

28*a* GS Zendingswerk.
29*a* GS Waken, wachters.
16 1*a* GS Heil.
b Mos. 27:31.
2*a* LV 63:53–54.
b Matt. 13:41–42; Luc. 13:28; Alma 40:13.
3*a* Gal. 5:16–25; Mos. 3:19. GS Natuurlijke mens.
b 2 Ne. 9:8–9. GS Duivel.
c Gen. 3:1–13; Moz. 4:5–19.
d GS Val van Adam en Eva.
e 2 Ne. 2:17–18, 22–26.
4*a* Alma 42:6–14.
5*a* Alma 41:11. GS Vleselijk.

geen [b]verlossing was teweeggebracht; en ook de duivel is een vijand van God.

6 En nu, indien Christus niet in de wereld was gekomen — om over toekomstige dingen te spreken [a]alsof zij reeds hebben plaatsgevonden — dan had er geen verlossing kunnen zijn.

7 En indien Christus niet uit de doden was opgestaan, ofwel de banden des doods niet verbroken had, zodat het graf geen overwinning en de dood geen [a]prikkel zou hebben, dan had er geen opstanding kunnen zijn.

8 Maar er is wél een [a]opstanding, daarom heeft het graf geen overwinning en is de prikkel des [b]doods in Christus verzwolgen.

9 Hij is het [a]licht en het leven der wereld; ja, een licht dat eindeloos is, dat nooit kan worden verduisterd; ja, en ook een leven dat eindeloos is, waardoor er geen dood meer kan zijn.

10 Ja, dit sterfelijke zal [a]onsterfelijkheid aandoen, en dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aandoen, en voor het gerecht van God worden [b]gebracht om door Hem te worden [c]geoordeeld naar hun werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

11 indien die goed zijn, tot de opstanding van [a]eindeloos leven en geluk; en indien die kwaad zijn, tot de opstanding van [b]eindeloze verdoemenis, want zij worden overgeleverd aan de duivel, die hen heeft onderworpen, hetgeen verdoemenis is —

12 want zij hebben gehandeld naar hun eigen vleselijke wil en begeerten, en hebben de Heer nooit aangeroepen terwijl de armen der barmhartigheid naar hen waren uitgestrekt; want de armen der [a]barmhartigheid waren naar hen uitgestrekt, en zij wilden niet; zij werden voor hun ongerechtigheden gewaarschuwd en toch wilden zij ze niet verzaken; en hun werd geboden zich te bekeren, en toch wilden zij zich niet bekeren.

13 En nu, zoudt gij niet moeten sidderen en u van uw zonden bekeren en bedenken dat gij alleen in en door Christus kunt worden gered?

14 Daarom, als gij de [a]wet van Mozes leert, leert dan ook dat deze een afschaduwing is van de toekomstige dingen —

15 leert hun dat de verlossing door Christus de Heer komt, die de [a]eeuwige Vader zelf is. Amen.

HOOFDSTUK 17

Alma gelooft de woorden van Abi-

5*b* GS Verlossen, verlossing, verlost.
6*a* Mos. 3:13.
7*a* Hosea 13:14; Mos. 15:8, 20.
8*a* Alma 42:15. GS Opstanding.
b Jes. 25:8; 1 Kor. 15:54–55; Mrm. 7:5.
9*a* LV 88:5–13. GS Licht, licht van Christus.
10*a* Alma 40:2. GS Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
b GS Oordeel, laatste.
c Alma 41:3–6.
11*a* GS Eeuwig leven.
b GS Verdoemenis.
12*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
14*a* GS Wet van Mozes.
15*a* Mos. 3:8; 5:7; Ether 3:14.

nadi en schrijft ze op — Abinadi sterft de vuurdood — Hij voorspelt ziekte en de vuurdood voor zijn moordenaars. Ongeveer 148 v.C.

En nu geschiedde het, toen Abinadi deze woorden had gesproken, dat de koning gebood dat de [a]priesters hem moesten grijpen en ter dood laten brengen.

2 Maar er bevond zich onder hen één die [a]Alma heette, die tevens een afstammeling van Nephi was. En hij was een jonge man, en hij [b]geloofde de woorden die Abinadi had gesproken, want hij wist van de ongerechtigheid waarvan Abinadi tegen hen had getuigd; daarom begon hij bij de koning te pleiten dat hij niet vertoornd zou zijn op Abinadi, maar zou toestaan dat hij in vrede vertrok.

3 Maar de koning werd nog meer verbolgen en gelastte dat Alma uit hun midden zou worden geworpen, en zond zijn dienstknechten achter hem aan om hem te doden.

4 Maar hij vluchtte voor hen weg en verschool zich, zodat zij hem niet vonden. En terwijl hij zich vele dagen verborgen hield, [a]schreef hij alle woorden op die Abinadi had gesproken.

5 En het geschiedde dat de koning Abinadi door zijn lijfwachten liet omsingelen en grijpen; en zij bonden hem en wierpen hem in de gevangenis.

6 En na drie dagen, toen hij met zijn priesters had beraadslaagd, liet hij hem wederom voor zich brengen.

7 En hij zeide tot hem: Abinadi, wij hebben een beschuldiging tegen u gevonden, en gij verdient de dood.

8 Want gij hebt gezegd dat [a]God zelf onder de mensenkinderen zal neerdalen; en nu, hierom zult gij ter dood worden gebracht, tenzij gij alle woorden herroept die gij ten kwade over mij en mijn volk hebt gesproken.

9 Nu zeide Abinadi tot hem: Ik zeg u, ik zal de woorden die ik tot u heb gesproken aangaande dit volk niet herroepen, want ze zijn waar; en opdat gij zult weten aangaande hun zekerheid, heb ik toegestaan dat ik u in handen ben gevallen.

10 Ja, en ik zal zelfs ten dode toe lijden, en ik wil mijn woorden niet herroepen, en zij zullen als een getuigenis tegen u staan. En indien gij mij doodt, vergiet gij [a]onschuldig bloed, en ook dat zal ten laatsten dage als een getuigenis tegen u staan.

11 En nu stond koning Noach op het punt hem te laten gaan, want hij vreesde zijn woord; want hij vreesde dat de oordelen Gods hem zouden treffen.

12 Maar de priesters verhieven hun stem tegen hem en begonnen hem te beschuldigen, zeggende: Hij heeft de koning beschimpt. Daarom werd de koning tot toorn tegen hem

17 1*a* Mos. 11:1, 5–6.
2*a* Mos. 23:6, 9–10. gs Alma de oude.
b Mos. 26:15.
4*a* gs Schriften, Schriftuur.
8*a* Mos. 13:25, 33–34.
10*a* Alma 60:13.

opgehitst, en hij gaf hem over opdat hij zou worden gedood.

13 En het geschiedde dat zij hem grepen en vastbonden en zijn huid met takkenbossen geselden, ja, ten dode toe.

14 En nu, toen de vlammen hem begonnen te verzengen, riep hij hen toe, zeggende:

15 Zie, zoals gij aan mij hebt gedaan, zo zal het geschieden dat uw nageslacht velen de pijnen zal laten lijden die ik lijd, namelijk de pijnen van de [a]vuurdood; en wel omdat zij geloven in het heil van de Heer, hun God.

16 En het zal geschieden dat gij wegens uw ongerechtigheden met allerlei ziekten zult worden gekweld.

17 Ja, en gij zult aan alle zijden worden [a]geslagen, en her- en derwaarts worden opgejaagd en verstrooid, zoals een wilde kudde door wilde en woeste dieren wordt opgejaagd.

18 En te dien dage zal er jacht op u worden gemaakt en zult gij door de hand van uw vijanden worden gegrepen, en dan zult gij de pijnen van de [a]vuurdood lijden zoals ik die lijd.

19 Aldus oefent God [a]wraak uit op hen die zijn volk vernietigen. O God, ontvang mijn ziel.

20 En nu, toen Abinadi deze woorden had gesproken, viel hij neer, daar hij de vuurdood was gestorven; ja, hij was ter dood gebracht omdat hij de geboden Gods niet wilde verwerpen, en hij had de waarheid van zijn woorden met zijn dood bezegeld.

HOOFDSTUK 18

Alma predikt heimelijk — Hij zet het doopverbond uiteen en doopt in de wateren van Mormon — Hij organiseert de kerk van Christus en ordent priesters — Zij voorzien in hun eigen onderhoud en leren de mensen — Alma en zijn mensen vluchten voor koning Noach de wildernis in. Ongeveer 147–145 v.C.

En nu geschiedde het dat Alma, die voor de dienstknechten van koning Noach was gevlucht, zich [a]bekeerde van zijn zonden en ongerechtigheden en zich heimelijk onder de mensen begaf en hun de woorden van Abinadi begon te leren —

2 ja, over hetgeen te komen stond, en ook over de opstanding der doden en de [a]verlossing der mensen, die zou worden teweeggebracht door de [b]macht en het lijden en de dood van Christus, en door zijn opstanding en hemelvaart.

3 En zovelen als naar zijn woord wilden luisteren, onderwees hij. En hij leerde hun heimelijk, opdat de koning het niet te weten zou komen. En velen geloofden zijn woorden.

4 En het geschiedde dat zovelen als hem geloofden, op-

15*a* Mos. 13:9–10; Alma 25:4–12.
17*a* Mos. 21:1–5, 13.
18*a* Mos. 19:18–20.
19*a* GS Wraak.
18 1*a* Mos. 23:9–10.
2*a* GS Verlossen, verlossing, verlost.
b GS Verzoenen, verzoening.

trokken naar een [a]plaats die Mormon heette, die haar naam van de koning had ontvangen en in de grensstreek van het land lag die in bepaalde jaargetijden door wilde dieren onveilig werd gemaakt.

5 Nu was er in Mormon een bron van zuiver water en daarheen begaf Alma zich, want dicht bij het water was een kreupelbos, waar hij zich overdag verborg voor de zoektochten van de koning.

6 En het geschiedde dat zovelen als hem geloofden daarheen trokken om zijn woorden te horen.

7 En het geschiedde na vele dagen dat er een aanzienlijk aantal vergaderd was op de plaats Mormon om de woorden van Alma te horen. Ja, allen die zijn woord geloofden, waren samengekomen om hem te horen. En hij [a]onderwees hen en predikte hun bekering en verlossing en geloof in de Heer.

8 En het geschiedde dat hij tot hen zeide: Zie, hier zijn de wateren van Mormon — want zo werden ze genoemd — en nu, daar gij [a]verlangend zijt tot de [b]kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en [c]gewillig zijt elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

9 ja, en gewillig zijt te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als [a]getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat gij door God zult worden verlost en onder de deelgenoten der [b]eerste opstanding zult worden gerekend, zodat gij het [c]eeuwige leven zult hebben —

10 nu zeg ik u, als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen in de naam des Heren te worden [a]gedoopt, als getuigenis voor Hem dat gij een [b]verbond met Hem hebt aangegaan dat gij Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?

11 En nu, toen de mensen die woorden hoorden, klapten zij uit vreugde in hun handen en riepen: Dat is het verlangen van ons hart.

12 En nu geschiedde het dat Alma Helam nam, die een van de eersten was, en in het water ging staan en uitriep, zeggende: O Heer, stort uw Geest uit op uw dienstknecht, opdat hij dit werk met een heilig hart zal kunnen verrichten.

13 En toen hij die woorden had gesproken, was de [a]Geest des Heren op hem, en hij zeide: Helam, hebbende het [b]gezag

4*a* Alma 5:3.
7*a* Alma 5:11–13.
8*a* LV 20:37.
b GS Kerk van Jezus Christus.
c GS Medelijden.
9*a* GS Getuigen; Getuige, getuigen; Zendingswerk.
b Mos. 15:21–26.
c GS Eeuwig leven.
10*a* 2 Ne. 31:17. GS Doop, dopen.
b GS Verbond.
13*a* GS Heilige Geest.
b Art. 1:5. GS Priesterschap.

van de almachtige God, [c]doop ik u als getuigenis dat gij een verbond hebt aangegaan om Hem te dienen totdat gij naar het sterfelijk lichaam dood zijt; en moge de Geest des Heren op u worden uitgestort; en moge Hij u het eeuwige leven geven door de [d]verlossing in Christus, Hem die Hij vanaf de [e]grondlegging der wereld heeft bereid.

14 En toen Alma die woorden had gesproken, werden Alma en Helam beiden in het water [a]begraven; en zij rezen op en kwamen vol vreugde uit het water tevoorschijn, zijnde vervuld met de Geest.

15 En voorts nam Alma een ander en ging voor de tweede maal het water in en doopte hem overeenkomstig de eerste, behalve dat hij zichzelf niet wederom in het water begroef.

16 En op die wijze doopte hij allen die uittrokken naar de plaats Mormon; en zij waren in aantal ongeveer tweehonderdvier zielen; ja, en zij werden [a]gedoopt in de wateren van Mormon, en werden vervuld met de [b]genade Gods.

17 En vanaf die tijd werden zij de kerk van God, ofwel de [a]kerk van Christus, genoemd. En het geschiedde dat wie ook door de macht en het gezag van God werd gedoopt, aan zijn kerk werd toegevoegd.

18 En het geschiedde dat Alma, hebbende het [a]gezag van God, priesters ordende; ja, één priester voor iedere vijftig van hun aantal ordende hij om tot hen te prediken en hun de dingen te [b]leren die betrekking hebben op het koninkrijk Gods.

19 En hij gebood hun niets anders te leren dan de dingen die hij hun had geleerd, en wat bij monde van de heilige profeten was gesproken.

20 Ja, hij gebood hun zelfs dat zij niets anders moesten [a]prediken dan bekering en geloof in de Heer, die zijn volk had verlost.

21 En hij gebood hun dat er geen [a]twist onder hen moest zijn, maar dat zij [b]eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun hart samengevoegd in [c]eenheid en in liefde jegens elkaar.

22 En aldus gebood hij hun te prediken. En aldus werden zij de [a]kinderen van God.

23 En hij gebood hun de [a]sabbatdag te onderhouden en te heiligen, en tevens de Heer, hun God, iedere dag te danken.

24 En hij gebood hun ook dat de priesters die hij had

13*c* 3 Ne. 11:23–26; LV 20:72–74.
d GS Verlossen, verlossing, verlost.
e Moz. 4:2; 5:9.
14*a* GS Doop, dopen—Doop door onderdompeling.
16*a* Mos. 25:18.
b GS Genade.
17*a* 3 Ne. 26:21; 27:3–8. GS Kerk van Jezus Christus.
18*a* GS Priesterschap.
b GS Leraar, leren.
20*a* LV 15:6; 18:14–16.
21*a* 3 Ne. 11:28–30. GS Twist.
b Matt. 6:22; LV 88:67–68.
c GS Een, eenheid.
22*a* Mos. 5:5–7; Moz. 6:64–68.
23*a* Mos. 13:16–19; LV 59:9–12.

geordend, met hun eigen handen moesten [a]arbeiden voor hun levensonderhoud.

25 En er was één dag in iedere week vastgesteld waarop zij bijeen moesten komen om de mensen te leren en om de Heer, hun God, te [a]aanbidden, en ook om — zo dikwijls als het in hun vermogen lag — bijeen te komen.

26 En de priesters moesten niet van het volk afhankelijk zijn voor hun levensonderhoud; maar voor hun arbeid zouden zij de [a]genade Gods ontvangen om sterk te worden in de Geest en [b]kennis van God te hebben, zodat zij met kracht en met gezag van God zouden kunnen onderwijzen.

27 En voorts gebood Alma dat het volk der kerk van zijn bezit moest geven, [a]eenieder naar hetgeen hij had; indien hij overvloediger had, moest hij overvloediger geven; en van hem die slechts weinig had, moest slechts weinig worden verlangd; en aan hem die niet had, moest worden gegeven.

28 En zo moesten zij van hun bezit geven uit vrije wil en welwillendheid jegens God, en wel aan die priesters die noodlijdend waren, ja, en aan iedere behoeftige, naakte ziel.

29 En dat zeide hij omdat God hem had geboden; en zij [a]wandelden in oprechtheid voor het aangezicht van God, elkaar zowel stoffelijk als geestelijk [b]gevende naar hun noden en behoeften.

30 En nu geschiedde het dat dit alles plaatsvond in Mormon, ja, bij de [a]wateren van Mormon, in het woud dat bij de wateren van Mormon was; ja, de plaats Mormon, de wateren van Mormon, het woud van Mormon, hoe liefelijk zijn zij in de ogen van hen die daar tot de kennis van hun Verlosser zijn gekomen; ja, en hoe gezegend zijn zij, want zij zullen voor eeuwig zijn lof zingen.

31 En deze dingen vonden plaats in de [a]grensstreek van het land, opdat de koning het niet te weten zou komen.

32 Maar zie, het geschiedde dat de koning, toen hij een beweging onder het volk had bemerkt, zijn dienstknechten uitzond om hen te bespieden. Zodoende, op de dag dat zij bijeenkwamen om het woord des Heren te horen, werd de koning over hen ingelicht.

33 En de koning nu zeide dat Alma het volk tot opstand tegen hem ophitste; daarom zond hij zijn leger uit om hen te vernietigen.

34 En het geschiedde dat Alma en het volk des Heren op de [a]hoogte werden gesteld van de komst van het leger van de koning; daarom namen zij hun

24*a* Hand. 20:33–35; Mos. 27:3–5; Alma 1:26.
25*a* GS Aanbidden, aanbidding.
26*a* GS Genade.
b GS Kennis.
27*a* Hand. 2:44–45; 4 Ne. 1:3.
29*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b GS Welzijn, welzijnszorg.
30*a* Mos. 26:15.
31*a* Mos. 18:4.
34*a* Mos. 23:1.

tenten en hun gezinnen en trokken de wildernis in.

35 En in aantal waren zij ongeveer vierhonderdvijftig zielen.

HOOFDSTUK 19

Gideon staat koning Noach naar het leven — De Lamanieten vallen het land binnen — Koning Noach sterft de vuurdood — Limhi regeert als schatplichtig vorst. Ongeveer 145–121 v.C.

En het geschiedde dat het leger van de koning terugkeerde, na tevergeefs naar het volk des Heren te hebben gezocht.

2 En nu zie, de strijdmacht van de koning was klein, omdat zij ingekrompen was; en er ontstond verdeeldheid onder de rest van het volk.

3 En het kleinste gedeelte begon bedreigingen tegen de koning te blazen, en er ontstond grote twist onder hen.

4 En nu was er een man onder hen wiens naam Gideon was, en omdat hij een sterke man was en een vijand van de koning, trok hij zijn zwaard en zwoer in zijn verbolgenheid dat hij de koning zou doden.

5 En het geschiedde dat hij met de koning vocht; en toen de koning zag dat hij op het punt stond hem te overweldigen, vluchtte hij, en snelde weg en beklom de [a]toren die vlakbij de tempel stond.

6 En Gideon achtervolgde hem en stond op het punt de toren te beklimmen om de koning te doden; en de koning wierp een blik in het rond in de richting van het land Shemlon, en zie, het leger der Lamanieten bevond zich binnen de grenzen van het land.

7 En nu slaakte de koning een kreet in zijn doodsangst, zeggende: Gideon, spaar mij, want de Lamanieten zijn in aantocht en zij zullen ons vernietigen; ja, zij zullen mijn volk vernietigen.

8 En nu was de koning niet zozeer bezorgd voor zijn volk als voor zijn eigen leven; niettemin spaarde Gideon zijn leven.

9 En de koning gebood het volk voor de Lamanieten te vluchten, en hijzelf ging hen voor, en zij vluchtten met hun vrouwen en hun kinderen de wildernis in.

10 En het geschiedde dat de Lamanieten hen achtervolgden en hen inhaalden en hen begonnen te doden.

11 Nu geschiedde het dat de koning hun gebood dat alle mannen hun vrouwen en hun kinderen moesten achterlaten en vluchten voor de Lamanieten.

12 Nu waren er velen die hen niet wilden achterlaten, maar liever wilden blijven en met hen omkomen. En de overigen lieten hun vrouwen en kinderen achter en vluchtten weg.

13 En het geschiedde dat zij die bij hun vrouwen en kinderen waren gebleven, hun mooie dochters naar voren lieten treden en hen de Lamanieten lieten smeken hen niet te doden.

19 5*a* Mos. 11:12.

14 En het geschiedde dat de Lamanieten medelijden met hen hadden, want zij waren verrukt over de schoonheid van hun vrouwen.

15 Daarom spaarden de Lamanieten hun leven en namen hen gevangen en voerden hen terug naar het land Nephi en stonden hun toe het land te bezitten op voorwaarde dat zij koning Noach in handen der Lamanieten zouden overgeven, alsmede hun bezittingen, ja, de helft van alles wat zij bezaten: de helft van hun goud en hun zilver en al hun waardevolle zaken; en aldus moesten zij van jaar tot jaar schatting betalen aan de koning der Lamanieten.

16 En nu bevond er zich onder hen die gevangen waren genomen een van de zonen van de koning, wiens naam [a]Limhi was.

17 En Limhi nu verlangde dat zijn vader niet zou worden vernietigd; evenwel was Limhi niet onbekend met de ongerechtigheden van zijn vader, daar hijzelf een rechtvaardig man was.

18 En het geschiedde dat Gideon heimelijk mannen de wildernis inzond om de koning, en hen die bij hem waren, op te sporen. En het geschiedde dat zij het volk in de wildernis aantroffen, allen behalve de koning en zijn priesters.

19 Nu hadden zij in hun hart gezworen dat zij naar het land Nephi zouden terugkeren, en dat zij — als hun vrouwen en kinderen waren gedood, en ook zij die bij hen waren achtergebleven — zich zouden wreken, en ook met hen zouden omkomen.

20 En de koning gebood hun niet terug te keren; en zij waren vertoornd op de koning en lieten hem lijden, tot de [a]vuurdood toe.

21 En zij stonden op het punt ook de priesters te grijpen en ter dood te brengen, maar die vluchtten voor hen weg.

22 En het geschiedde dat zij op het punt stonden naar het land Nephi terug te keren, toen zij de mannen van Gideon tegenkwamen. En de mannen van Gideon vertelden hun alles wat er met hun vrouwen en hun kinderen was gebeurd, en dat de Lamanieten hun hadden toegestaan het land te bezitten mits zij de Lamanieten een schatting betaalden bestaande uit de helft van alles wat zij bezaten.

23 En het volk vertelde de mannen van Gideon dat zij de koning hadden gedood en dat zijn priesters voor hen waren gevlucht, verder de wildernis in.

24 En het geschiedde, nadat zij de plechtigheid hadden beëindigd, dat zij naar het land Nephi terugkeerden, verheugd omdat hun vrouwen en hun kinderen niet waren gedood; en zij vertelden Gideon wat zij met de koning hadden gedaan.

25 En het geschiedde dat de koning der Lamanieten hun een [a]eed zwoer dat zijn volk hen niet zou doden.

16*a* Mos. 7:9.
20*a* Mos. 17:13–19; Alma 25:11.
25*a* Mos. 21:3.

26 En ook Limhi, als zoon van de koning, wie het koninkrijk was verleend [a]door het volk, zwoer de koning der Lamanieten een eed dat zijn volk hem schatting zou betalen, namelijk de helft van alles wat zij bezaten.

27 En het geschiedde dat Limhi het koninkrijk begon te vestigen en vrede te stichten onder zijn volk.

28 En de koning der Lamanieten stelde rondom het land wachten op om het volk van Limhi in het land te houden en hen te beletten de wildernis in te trekken; en hij onderhield zijn wachten van de schatting die hij van de Nephieten ontving.

29 En nu had koning Limhi twee jaar lang blijvende vrede in zijn koninkrijk, omdat de Lamanieten hen niet lastig vielen, noch trachtten hen te vernietigen.

HOOFDSTUK 20

De priesters van Noach ontvoeren een aantal Lamanitische dochters — De Lamanieten voeren oorlog tegen Limhi en zijn volk — De Lamanitische legers worden teruggedreven en tot vrede gebracht. Ongeveer 145–123 v.C.

Nu was er een plek in Shemlon waar de dochters der Lamanieten tezamen kwamen om te zingen en te dansen en zich te vermaken.

2 En het geschiedde dat er op zekere dag een klein aantal van hen tezamen was om te zingen en te dansen.

3 En nu schaamden de priesters van koning Noach zich om naar de stad Nephi terug te keren, ja, en zij vreesden ook dat het volk hen zou doden; daarom durfden zij niet naar hun vrouwen en kinderen terug te keren.

4 En toen zij in de wildernis hadden vertoefd en de dochters der Lamanieten hadden ontdekt, verscholen zij zich en sloegen hen gade;

5 en toen er maar weinig van hen tezamen waren om te dansen, kwamen zij uit hun schuilplaatsen tevoorschijn en grepen hen en voerden hen de wildernis in; ja, vierentwintig van de dochters der Lamanieten voerden zij de wildernis in.

6 En het geschiedde, toen de Lamanieten ontdekten dat hun dochters werden vermist, dat zij vertoornd waren op het volk van Limhi, want zij dachten dat het het volk van Limhi was.

7 Daarom zonden zij hun legers uit; ja, de koning zelf ging zijn volk voor; en zij trokken op naar het land Nephi om het volk van Limhi te vernietigen.

8 En nu had Limhi hen vanaf de toren ontdekt, ja, al hun oorlogstoebereidselen ontdekte hij; daarom verzamelde hij zijn volk en legde zich in hinderlaag in de velden en in de bossen.

9 En het geschiedde, toen de Lamanieten waren opgekomen, dat het volk van Limhi hen begon te overvallen vanuit hun

26*a* Mos. 7:9.

hinderlagen en hen begon te doden.

10 En het geschiedde dat de strijd buitengewoon hevig werd, want zij vochten als leeuwen om hun prooi.

11 En het geschiedde dat het volk van Limhi de Lamanieten voor zich uit begon te drijven, hoewel zij niet half zo talrijk waren als de Lamanieten. Maar zij [a]vochten voor hun leven en voor hun vrouwen en voor hun kinderen; daarom spanden zij zich in en als draken vochten zij.

12 En het geschiedde dat zij de koning der Lamanieten onder het getal van hun doden aantroffen; hij was evenwel niet dood, maar was verwond op de grond achtergelaten, zo snel was de vlucht van zijn volk.

13 En zij namen hem op, en verbonden zijn wonden, en brachten hem voor Limhi en zeiden: Zie, hier is de koning der Lamanieten; hij werd verwond en is onder hun doden gevallen, en zij hebben hem achtergelaten; en zie, wij hebben hem voor u gebracht; en laten wij hem nu doden.

14 Maar Limhi zeide tot hen: Gij zult hem niet doden, maar hem hier brengen, zodat ik hem kan zien. En zij brachten hem. En Limhi zeide tot hem: Welke reden hebt gij om tegen mijn volk ten strijde op te trekken? Zie, mijn volk heeft de [a]eed die ik u heb gezworen niet verbroken; waarom moest gij dan de eed verbreken die gij mijn volk hebt gezworen?

15 En nu zeide de koning: Ik heb de eed verbroken omdat uw volk de dochters van mijn volk heeft weggevoerd; daarom, in mijn toorn heb ik mijn volk ten strijde laten optrekken tegen uw volk.

16 En Limhi nu had niets gehoord aangaande deze zaak; daarom zeide hij: Ik zal een onderzoek instellen onder mijn volk en wie ook dat heeft gedaan, zal omkomen. Daarom liet hij een onderzoek instellen onder zijn volk.

17 Toen nu [a]Gideon, zijnde de bevelhebber van de koning, deze dingen had gehoord, ging hij naar de koning en zeide: Ik smeek u, zie daarvan af, en laat geen onderzoek instellen onder dit volk, en leg hun deze zaak niet ten laste.

18 Want herinnert gij u niet de priesters van uw vader, die dit volk heeft getracht te vernietigen? En bevinden zij zich niet in de wildernis? En zijn zij het niet die de dochters der Lamanieten hebben geroofd?

19 En nu, zie, vertel de koning deze dingen, opdat hij ze zijn volk vertelt, zodat zij tot bedaren komen jegens ons; want zie, zij bereiden zich reeds voor om tegen ons op te trekken; en zie, ook zijn wij met slechts weinigen.

20 En zie, zij komen met hun talrijke legers; en tenzij de

20 11*a* Alma 43:45. | 14*a* Mos. 19:25–26. | 17*a* Mos. 19:4–8.

koning hen bedaart jegens ons, moeten wij omkomen.

21 Want zijn niet de woorden van Abinadi [a]vervuld, die hij heeft geprofeteerd, tegen ons — en dit alles omdat wij niet wilden luisteren naar de woorden des Heren en ons van onze ongerechtigheden afwenden?

22 En laten wij nu de koning bedaren, en laten wij de eed nakomen die wij hem hebben gezworen; want het is beter in knechtschap te leven dan ons leven te verliezen; daarom, laten wij een eind maken aan het vergieten van zoveel bloed.

23 En nu vertelde Limhi de koning alles aangaande zijn vader en de [a]priesters die de wildernis in waren gevlucht, en schreef de ontvoering van hun dochters aan hen toe.

24 En het geschiedde dat de koning jegens zijn volk bedaarde; en hij zeide tot hen: Laten wij mijn volk tegemoet gaan, zonder wapens; en ik zweer u met een eed dat mijn volk uw volk niet zal doden.

25 En het geschiedde dat zij de koning volgden en zonder wapens uitgingen, de Lamanieten tegemoet. En het geschiedde dat zij de Lamanieten ontmoetten; en de koning der Lamanieten boog zich voor hen neer en pleitte voor het volk van Limhi.

26 En toen de Lamanieten het volk van Limhi zagen, en dat zij zonder wapens waren, hadden zij [a]medelijden met hen en waren jegens hen tot bedaren gekomen, en zij keerden met hun koning in vrede naar hun eigen land terug.

HOOFDSTUK 21

Limhi's volk wordt door de Lamanieten geslagen en verslagen — Limhi's volk ontmoet Ammon en wordt bekeerd — Daardoor hoort Ammon van de vierentwintig Jareditische platen. Ongeveer 122–121 v.C.

En het geschiedde dat Limhi en zijn volk naar de stad Nephi terugkeerden en andermaal in vrede in het land begonnen te leven.

2 En het geschiedde na vele dagen, dat de Lamanieten wederom tot toorn tegen de Nephieten werden opgehitst en zich rondom in de grensstreken van het land begonnen te begeven.

3 Nu durfden zij hen niet te doden wegens de eed die hun koning aan Limhi had gezworen; maar zij sloegen hen op de [a]wang en oefenden gezag over hen uit, en begonnen hun zware [b]lasten op de rug te leggen en hen op te jagen zoals zij dat met een stomme ezel zouden doen —

4 ja, dit alles werd gedaan opdat het woord des Heren zou worden vervuld.

5 En nu was de nood der Nephieten groot, en er was geen enkele wijze waarop zij zich uit hun handen konden bevrijden,

21*a* Mos. 12:1–8.
23*a* Mos. 19:21, 23.
26*a* GS Medelijden.
21 3*a* Mos. 12:2.
b Mos. 12:5.

want de Lamanieten hadden hen aan alle kanten omsingeld.

6 En het geschiedde dat het volk tegen de koning begon te morren wegens hun nood; en zij begonnen ernaar te verlangen tegen hen ten strijde te trekken. En zij kwelden de koning zeer met hun klachten; daarom stond hij hun toe naar hun verlangens te handelen.

7 En zij verzamelden zich wederom, en gordden hun harnas aan, en trokken op tegen de Lamanieten om hen uit hun land te verdrijven.

8 En het geschiedde dat de Lamanieten hen versloegen, en terugdreven, en velen van hen doodden.

9 En nu was er een groot [a]rouwen en weeklagen onder het volk van Limhi: de weduwe rouwde om haar man, de zoon en dochter rouwden om hun vader en de broeders om hun broeders.

10 Nu was er een groot aantal weduwen in het land, en zij riepen dag in dag uit met luide stem, want een grote vrees voor de Lamanieten had hen bevangen.

11 En het geschiedde dat hun aanhoudende geroep de rest van het volk van Limhi ophitste tot toorn tegen de Lamanieten; en zij trokken andermaal ten strijde, maar andermaal werden zij teruggedreven, en zij leden grote verliezen.

12 Ja, zij trokken zelfs een derde maal op en hadden op gelijke wijze te lijden; en zij die niet waren gedood, keerden wederom terug naar de stad Nephi.

13 En zij verootmoedigden zich tot zelfs in het stof, onderwierpen zich aan het juk van het knechtschap, gaven zich over om te worden geslagen, en om her- en derwaarts te worden gedreven en naar de wensen van hun vijanden te worden belast.

14 En zij [a]verootmoedigden zich tot zelfs in de diepste ootmoed; en zij riepen God krachtig aan; ja, zelfs de gehele dag riepen zij hun God aan opdat Hij hen uit hun nood zou verlossen.

15 En nu was de Heer traag om hun geroep te [a]horen wegens hun ongerechtigheden; niettemin hoorde de Heer hun geroep en begon het hart der Lamanieten te verzachten, zodat die hun lasten begonnen te verlichten; nochtans achtte de Heer het niet goed hen uit hun knechtschap te bevrijden.

16 En het geschiedde dat zij langzamerhand voorspoedig begonnen te worden in het land, en overvloediger graan begonnen te telen, en kleinvee en runderen, zodat zij geen honger leden.

17 Nu was er een groot aantal vrouwen, meer dan er mannen waren; daarom gebood koning Limhi dat iedere man moest [a]bijdragen aan het onderhoud

9*a* Mos. 12:4.
14*a* Mos. 29:20.
GS Nederig, nederigheid, vernederen.
15*a* Spr. 15:29; Mos. 11:23–25; LV 101:7–9.
17*a* Mos. 4:16, 26.

van de [b]weduwen en hun kinderen, opdat zij niet van de honger zouden omkomen; en dat deden zij wegens het grote aantal van hen dat was gedood.

18 Nu bleef het volk van Limhi zoveel mogelijk in één groep bijeen en beveiligde hun graan en hun kudden;

19 en de koning zelf waagde zich niet buiten de muren der stad zonder zijn lijfwacht mee te nemen, uit vrees dat hij op de een of andere wijze de Lamanieten in handen zou vallen.

20 En hij liet zijn volk het land rondom in het oog houden, opdat zij op de een of andere wijze die priesters zouden kunnen grijpen die de wildernis in waren gevlucht, die de [a]dochters der Lamanieten hadden geroofd, en die er de oorzaak van waren dat zulk een grote verwoesting hen had getroffen.

21 Want zij wilden hen grijpen om hen te kunnen straffen; want zij waren des nachts in het land Nephi gekomen, en hadden hun graan en vele van hun waardevolle zaken weggevoerd; daarom lagen zij voor hen op de loer.

22 En het geschiedde dat er verder geen beroering was tussen de Lamanieten en het volk van Limhi, zelfs tot het tijdstip waarop [a]Ammon en zijn broeders in het land kwamen.

23 En toen de koning met zijn lijfwacht buiten de poorten der stad was, ontdekte hij Ammon en zijn broeders; en in de veronderstelling dat zij priesters van Noach waren, liet hij hen grijpen en binden en in de [a]gevangenis werpen. En als zij de priesters van Noach waren geweest, had hij hen ter dood laten brengen.

24 Doch toen hij vernam dat zij het niet waren, maar dat het zijn broeders waren en dat zij uit het land Zarahemla waren gekomen, was hij met buitengewoon grote vreugde vervuld.

25 Nu had koning Limhi, vóór de komst van Ammon, een [a]klein aantal mannen uitgezonden om naar het land Zarahemla te [b]zoeken; maar zij hadden het niet kunnen vinden, en zij waren in de wildernis verdwaald.

26 Evenwel hadden zij een land gevonden dat bevolkt was geweest; ja, een land dat met dorre [a]beenderen was bedekt; ja, een land dat bevolkt was geweest en dat was verwoest; en in de veronderstelling dat dat het land Zarahemla was, waren zij teruggekeerd naar het land Nephi, waarvan zij de grensstreek hadden bereikt niet vele dagen voor de komst van Ammon.

27 En zij brachten een kroniek met zich mee, namelijk een kroniek van het volk waarvan zij de beenderen hadden aangetroffen; en deze was gegraveerd op platen van metaal.

28 En nu, toen Limhi uit de mond van Ammon hoorde dat koning Mosiah een [a]gave van

17*b* GS Weduwe.
20*a* Mos. 20:5.
22*a* Mos. 7:6–13.
23*a* Hel. 5:21.
25*a* Mos. 8:7.
b Mos. 7:14.
26*a* Mos. 8:8.
28*a* Omni 1:20–22; Mos. 28:11–16.

God had, waardoor hij zulke graveersels kon vertalen, was hij andermaal met vreugde vervuld; ja, en ook Ammon was verheugd.

29 Nochtans waren Ammon en zijn broeders met droefenis vervuld omdat zovelen van hun broeders waren gedood;

30 en ook omdat koning Noach en zijn priesters het volk zovele zonden en ongerechtigheden tegen God hadden laten begaan; en zij treurden ook om de [a]dood van Abinadi; en ook om het [b]vertrek van Alma en de mensen die hem hadden vergezeld, die een kerk van God hadden gevormd door de kracht en macht Gods, en door geloof in de woorden die door Abinadi waren gesproken.

31 Ja, zij treurden om hun vertrek, want zij wisten niet waarheen zij waren gevlucht. Nu hadden zij zich gaarne bij hen aangesloten, want zij hadden zelf een verbond met God aangegaan om Hem te dienen en zijn geboden te onderhouden.

32 En nu, sedert de komst van Ammon had ook koning Limhi een verbond met God aangegaan, en ook velen van zijn volk, om Hem te dienen en zijn geboden te onderhouden.

33 En het geschiedde dat koning Limhi en velen van zijn volk verlangend waren om zich te laten dopen; maar er was niemand in het land die [a]gezag van God bezat. En Ammon weigerde het te doen, omdat hij zich een onwaardig dienstknecht achtte.

34 Daarom voegden zij zich op dat moment niet bijeen tot een kerk, maar wachtten op de Geest des Heren. Nu verlangden zij te worden zoals Alma en zijn broeders, die de wildernis in waren gevlucht.

35 Zij verlangden zich te laten dopen als teken en getuigenis dat zij bereid waren God met geheel hun hart te dienen; niettemin stelden zij het uit; en een verslag van hun doop wordt hierna [a]gegeven.

36 En nu was het gehele streven van Ammon en zijn volk, en van koning Limhi en zijn volk, erop gericht zich uit de handen der Lamanieten en uit hun knechtschap te bevrijden.

HOOFDSTUK 22

Er worden plannen gemaakt om het volk aan de Lamanitische knechtschap te laten ontkomen — De Lamanieten worden dronken gevoerd — Het volk ontsnapt, keert terug naar Zarahemla en wordt onderdanig aan koning Mosiah. Ongeveer 121–120 v.C.

En nu geschiedde het dat Ammon en koning Limhi met het volk begonnen te overleggen hoe zij zich uit hun knechtschap moesten bevrijden; en zij lieten zelfs het gehele volk bijeenkomen; en dat deden zij om de stem van het volk in deze zaak te vernemen.

30*a* Mos. 17:12–20.
b Mos. 18:34–35.

33*a* GS Gezag.

35*a* Mos. 25:17–18.

2 En het geschiedde dat zij geen wijze konden vinden om zich uit hun knechtschap te bevrijden, behalve om hun vrouwen en hun kinderen te nemen, en hun kleinvee en hun runderen en hun tenten, en de wildernis in te trekken; want aangezien de Lamanieten zo talrijk waren, was het onmogelijk voor het volk van Limhi tegen hen te strijden, met de gedachte zich door het zwaard uit hun knechtschap te bevrijden.

3 Nu geschiedde het dat Gideon naar voren trad en voor de koning stond en tot hem zeide: Welnu, o koning, tot nu toe hebt gij vele malen naar mijn woorden geluisterd wanneer wij streden tegen onze broeders, de Lamanieten.

4 En nu, o koning, indien gij mij geen onnutte dienstknecht hebt bevonden, of indien gij tot nu toe enigszins naar mijn woorden hebt geluisterd, en die u van nut zijn geweest, dan verzoek ik u op dit moment naar mijn woorden te willen luisteren, en ik zal uw dienstknecht zijn en dit volk uit zijn knechtschap bevrijden.

5 En de koning stond hem toe te spreken. En Gideon zeide tot hem:

6 Zie de achterweg door de achtermuur aan de achterzijde der stad. De Lamanieten, ofwel de wachten der Lamanieten, zijn des nachts dronken; laten wij daarom een oproep tot dit gehele volk laten uitgaan dat zij hun kleinvee en runderen verzamelen om het des nachts de wildernis in te drijven.

7 En ik zal volgens uw bevel heengaan en de laatste schatting aan wijn aan de Lamanieten betalen, en zij zullen dronken zijn; en wij zullen langs de geheime weg links van hun kamp trekken terwijl zij dronken zijn en slapen.

8 Aldus zullen wij met onze vrouwen en onze kinderen, ons kleinvee en onze runderen de wildernis intrekken; en wij zullen om het land Shilom heen reizen.

9 En het geschiedde dat de koning naar de woorden van Gideon luisterde.

10 En koning Limhi liet zijn volk hun kudden verzamelen; en hij zond de schatting aan wijn naar de Lamanieten; en hij zond daarnaast nog meer wijn als geschenk aan hen; en zij dronken overvloedig van de wijn die koning Limhi hun had gezonden.

11 En het geschiedde dat het volk van koning Limhi des nachts de wildernis introk met hun kleinvee en hun runderen, en zij gingen om het land Shilom heen de wildernis in en richtten hun koers naar het land Zarahemla, geleid door Ammon en zijn broeders.

12 En zij hadden al hun goud en zilver en hun waardevolle zaken die zij konden dragen, en tevens hun voorraad, meegenomen de wildernis in; en zij zetten hun reis voort.

13 En na vele dagen in de wildernis te zijn geweest, kwamen

zij aan in het land Zarahemla, en voegden zich bij het volk van Mosiah en werden zijn onderdanen.

14 En het geschiedde dat Mosiah hen met vreugde ontving; en hij ontving ook hun [a]kronieken, en eveneens de [b]kronieken die door het volk van Limhi waren gevonden.

15 En nu geschiedde het, toen de Lamanieten bemerkten dat het volk van Limhi des nachts uit het land was vertrokken, dat zij een leger de wildernis inzonden om hen te achtervolgen;

16 en nadat zij hen twee dagen lang hadden achtervolgd, konden zij hun sporen niet langer volgen; daarom raakten zij verdwaald in de wildernis.

Een verslag van Alma en het volk des Heren, die door het volk van koning Noach de wildernis in waren gedreven.

Dit beslaat de hoofdstukken 23 en 24.

HOOFDSTUK 23

Alma weigert koning te zijn — Hij bekleedt het ambt van hogepriester — De Heer tuchtigt zijn volk, en de Lamanieten veroveren het land Helam — Amulon, de leider van koning Noachs goddeloze priesters, regeert onder de Lamanitische vorst. Ongeveer 145–121 v.C.

Alma nu was door de Heer gewaarschuwd dat de legers van koning Noach hen zouden overvallen en had dit zijn volk bekendgemaakt; daarom verzamelden zij hun kudden, en namen van hun graan, en trokken de wildernis in, voor de legers van koning Noach uit.

2 En de Heer versterkte hen, zodat het volk van koning Noach hen niet kon inhalen om hen te vernietigen.

3 En zij vluchtten acht dagreizen lang de wildernis in.

4 En zij kwamen bij een land, ja, een zeer schoon en aangenaam land, een land met zuiver water.

5 En zij sloegen hun tenten op, en begonnen de grond te bebouwen, en zij begonnen gebouwen te bouwen; ja, zij waren nijver en werkten zeer hard.

6 En het volk verlangde dat Alma hun koning zou zijn, want hij was geliefd bij zijn volk.

7 Maar hij zeide tot hen: Zie, het is niet raadzaam dat wij een koning hebben; want zo zegt de Heer: Gij zult niet het ene vlees hoger [a]achten dan het andere, ofwel de ene mens zal zichzelf niet boven een ander schatten; daarom zeg ik u dat het niet raadzaam is dat gij een koning hebt.

8 Niettemin, indien het mogelijk was dat gij altijd rechtvaardige mannen hadt om uw koning te zijn, dan zou het goed voor u zijn een koning te hebben.

9 Denkt echter aan de [a]onge-

22 14*a* Mos. 8:5.
b Mos. 8:9.

23 7*a* Mos. 27:3–5.
9*a* Spr. 16:12; Mos. 11:1–15.

rechtigheid van koning Noach en zijn priesters; en ik was zelf in een valstrik [b]gevangen en deed vele dingen die gruwelijk waren in de ogen des Heren, hetgeen mij een pijnlijke bekering bezorgde;

10 niettemin, na veel [a]beproeving heeft de Heer mijn geroep gehoord en mijn gebeden verhoord en mij een werktuig in zijn hand gemaakt om [b]zovelen van u tot de kennis van zijn waarheid te brengen.

11 Toch roem ik daar niet in, want ik ben onwaardig om in mijzelf te roemen.

12 En nu zeg ik u, gij zijt door koning Noach verdrukt, en hebt bij hem en zijn priesters in knechtschap verkeerd en zijt door hen tot ongerechtigheid gebracht; daarom waart gij gebonden met de [a]banden der ongerechtigheid.

13 En nu gij door de macht Gods van die boeien zijt bevrijd, ja, namelijk uit de handen van koning Noach en zijn volk, en ook uit de boeien der ongerechtigheid, zo wil ik dat gij [a]stand houdt in die [b]vrijheid waarmee gij zijt vrijgemaakt, en dat gij [c]niemand vertrouwt om koning over u te zijn.

14 En vertrouwt evenmin iemand als uw [a]leraar of uw prediker, tenzij het een man Gods is, die in zijn wegen wandelt en zijn geboden onderhoudt.

15 Aldus leerde Alma zijn volk dat ieder mens zijn naaste moest [a]liefhebben als zichzelf, dat er geen [b]twist onder hen moest zijn.

16 En nu was Alma, als grondlegger van hun kerk, hun [a]hogepriester.

17 En het geschiedde dat niemand [a]gezag ontving om te prediken of te leren, behalve door hem, van God. Daarom wijdde hij al hun priesters en al hun leraren; en niemand werd gewijd, tenzij hij een rechtvaardig man was.

18 Daarom waakten zij over hun volk en [a]voedden hen met dingen die verband hielden met de gerechtigheid.

19 En het geschiedde dat zij buitengewoon voorspoedig begonnen te worden in het land; en zij noemden het land Helam.

20 En het geschiedde dat zij talrijk werden en buitengewoon voorspoedig waren in het land Helam; en zij bouwden een stad, die zij de stad Helam noemden.

21 Niettemin acht de Heer het goed zijn volk te [a]kastijden; ja, Hij beproeft hun [b]geduld en hun geloof.

22 Niettemin, wie zijn [a]vertrouwen in Hem stelt, die zal ten laatsten dage worden [b]ver-

9*b* Mos. 17:1–4.
10*a* LV 58:4.
b Mos. 18:35.
12*a* 2 Ne. 28:19–22.
13*a* Gal. 5:1.
b GS Vrij, vrijheid.
c Mos. 29:13.
14*a* Mos. 18:18–22.
15*a* GS Liefde.
b 3 Ne. 11:28–29.
16*a* Mos. 26:7.
17*a* GS Gezag; Priesterschap.
18*a* 1 Tim. 4:6.
21*a* Hel. 12:3; LV 98:21. GS Kastijden, kastijding.
b GS Geduld.
22*a* GS Vertrouwen.
b 1 Ne. 13:37.

hoogd. Ja, en zo was het met dit volk.

23 Want zie, ik zal u tonen dat zij geknecht werden, en niemand kon hen bevrijden dan de Heer, hun God, ja, namelijk de God van Abraham en Isaak en van Jakob.

24 En het geschiedde dat Hij hen bevrijdde, en Hij toonde hun zijn grote macht, en groot was hun verblijding.

25 Want zie, het geschiedde, terwijl zij in het land Helam waren, ja, in de stad Helam, terwijl zij het omliggende land bebouwden, dat er een leger Lamanieten in de grensstreek was.

26 Nu geschiedde het dat de broeders van Alma van hun velden wegvluchtten en zich verzamelden in de stad Helam; en zij waren zeer bang wegens de verschijning der Lamanieten.

27 Maar Alma trad naar voren en stond in hun midden en spoorde hen ertoe aan niet bang te zijn, maar aan de Heer, hun God, te denken, en Hij zou hen verlossen.

28 Daarom onderdrukten zij hun vrees en begonnen de Heer aan te roepen dat Hij het hart der Lamanieten zou verzachten, zodat zij hen en hun vrouwen en hun kinderen zouden sparen.

29 En het geschiedde dat de Heer het hart der Lamanieten verzachtte. En Alma en zijn broeders trokken uit en gaven zich over in hun handen; en de Lamanieten namen bezit van het land Helam.

30 Nu waren de legers der Lamanieten, die het volk van koning Limhi hadden achtervolgd, vele dagen lang in de wildernis verdwaald geweest.

31 En zie, zij hadden die priesters van koning Noach gevonden op een plek die zij Amulon noemden; en zij waren begonnen het land Amulon in bezit te nemen, en waren begonnen de grond te bebouwen.

32 Nu was de naam van de leider van die priesters Amulon.

33 En het geschiedde dat Amulon bij de Lamanieten pleitte; en hij zond ook hun vrouwen, die de *a*dochters der Lamanieten waren, om bij hun broeders ervoor te pleiten dat zij hun mannen niet zouden vernietigen.

34 En de Lamanieten hadden *a*medelijden met Amulon en zijn broeders en vernietigden hen niet, ter wille van hun vrouwen.

35 En Amulon en zijn broeders sloten zich bij de Lamanieten aan, en terwijl zij reisden in de wildernis op zoek naar het land Nephi, ontdekten zij het land Helam, dat in het bezit was van Alma en zijn broeders.

36 En het geschiedde dat de Lamanieten Alma en zijn broeders beloofden dat als zij hun de weg wezen die naar het land Nephi voerde, zij hun hun leven en hun vrijheid zouden schenken.

37 Maar toen Alma hun de weg had gewezen die naar het

33*a* Mos. 20:3–5.

34*a* GS Medelijden.

land Nephi voerde, weigerden de Lamanieten hun belofte na te komen; integendeel, zij zetten [a]wachten rondom het land Helam over Alma en zijn broeders.

38 En de rest van hen ging naar het land Nephi; en een gedeelte van hen keerde terug naar het land Helam en bracht ook de vrouwen en kinderen mee van de wachten die in het land waren achtergelaten.

39 En de koning der Lamanieten had Amulon toegestaan koning en heerser te zijn over zijn volk dat in het land Helam was; hij zou evenwel geen macht hebben om iets te doen tegen de wil van de koning der Lamanieten.

HOOFDSTUK 24

Amulon vervolgt Alma en zijn volk — Zij zullen ter dood worden gebracht als zij bidden — De Heer laat hun lasten licht lijken — Hij bevrijdt hen uit hun knechtschap en zij keren terug naar Zarahemla. Ongeveer 145–120 v.C.

En het geschiedde dat Amulon genade vond in de ogen van de koning der Lamanieten; daarom stond de koning der Lamanieten hem en zijn broeders toe als leraar over zijn volk te worden aangesteld, ja, namelijk over het volk dat in het land Shemlon en in het land Shilom en in het land Amulon was.

2 Want de Lamanieten hadden al die landen in bezit genomen; daarom had de koning der Lamanieten over al die landen koningen aangesteld.

3 En nu was de naam van de koning der Lamanieten Laman, daar hij was genoemd naar de naam van zijn vader; en daarom werd hij koning Laman genoemd. En hij was koning over een talrijk volk.

4 En hij stelde uit de broeders van Amulon leraren aan in ieder land dat in het bezit van zijn volk was; en aldus werd er begonnen met het aanleren van de taal van Nephi onder het gehele volk der Lamanieten.

5 En zij waren onderling een vriendelijk volk; evenwel kenden zij God niet; ook leerden de broeders van Amulon hun niets over de Heer, hun God, noch over de wet van Mozes; evenmin leerden zij hun de woorden van Abinadi;

6 maar zij leerden hun dat zij hun kroniek moesten bijhouden en dat zij elkaar konden schrijven.

7 En zo begonnen de Lamanieten in rijkdom toe te nemen, en met elkaar handel te drijven en machtig te worden, en zij begonnen een geslepen en wijs volk te worden wat de wijsheid der wereld betreft, ja, een zeer geslepen volk, dat behagen schepte in allerlei goddeloosheid en roof, behalve onder hun eigen broeders.

8 En nu geschiedde het dat Amulon [a]gezag over Alma en zijn broeders begon uit te oefe-

37*a* Mos. 24:8–15.

24 8*a* LV 121:39.

nen, en hem begon te vervolgen, en zijn kinderen hun kinderen liet vervolgen.

9 Want Amulon kende Alma en wist dat hij [a]een van de priesters van de koning was geweest, en dat hij het was die de woorden van Abinadi geloofde en uit de tegenwoordigheid van de koning was verdreven, en daarom was hij verbolgen op hem; want hoewel hij zelf aan koning Laman onderdanig was, oefende hij toch gezag over hen uit en legde hun [b]taken op en stelde opzichters over hen aan.

10 En het geschiedde dat hun ellende zo groot was, dat zij God krachtig begonnen aan te roepen.

11 En Amulon gebood hun dat zij met hun geroep moesten ophouden; en hij stelde wachten over hen om op hen te letten, opdat wie ook werd betrapt bij het aanroepen van God, ter dood zou worden gebracht.

12 En Alma en zijn volk verhieven hun stem niet tot de Heer, hun God, maar [a]stortten hun hart voor Hem uit; en Hij kende de gedachten van hun hart.

13 En het geschiedde dat de stem des Heren in hun ellende tot hen kwam, zeggende: Heft uw hoofd op en weest welgemoed, want Ik ben mij bewust van het verbond dat gij met Mij hebt gesloten; en Ik zal Mij jegens mijn volk verbinden en hen bevrijden uit hun knechtschap.

14 En tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen, ja, zolang gij in knechtschap leeft; en dat zal Ik doen opdat gij voortaan als [a]getuige voor Mij zult staan, en opdat gij zeker zult weten dat Ik, de Here God, omzie naar mijn volk in hun [b]ellende.

15 En nu geschiedde het dat de lasten die Alma en zijn broeders waren opgelegd, licht werden gemaakt; ja, de Heer [a]versterkte hen, zodat zij hun [b]lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met [c]geduld aan de gehele wil des Heren.

16 En het geschiedde dat hun geloof en hun geduld zo groot waren, dat de stem des Heren opnieuw tot hen kwam, zeggende: Weest welgemoed, want morgen zal Ik u uit uw knechtschap bevrijden.

17 En Hij zeide tot Alma: Gij zult voor dit volk uitgaan, en Ik zal met u meegaan en dit volk uit zijn [a]knechtschap bevrijden.

18 Nu geschiedde het dat Alma en zijn volk hun kudden, en ook een gedeelte van hun graan, des nachts verzamelden; ja, zij waren er zelfs de gehele nacht mee bezig hun kudden te verzamelen.

19 En die ochtend deed de

9*a* Mos. 17:1–4; 23:9.
b Mos. 21:3–6.
12*a* GS Gebed.
14*a* GS Getuige, getuigen.
b GS Tegenspoed.
15*a* Matt. 11:28–30.
b Alma 31:38; 33:23.
c LV 54:10.
GS Geduld.
17*a* GS Gevangenschap.

Heer een [a]zware slaap op de Lamanieten vallen, ja, en al hun opzichters waren in een diepe slaap verzonken.

20 En Alma en zijn volk trokken de wildernis in; en toen zij de gehele dag hadden gereisd, sloegen zij hun tenten op in een dal, en zij noemden het dal Alma, omdat hij hun op hun weg door de wildernis voorging.

21 Ja, en in het dal Alma stortten zij hun [a]dank aan God uit, omdat Hij jegens hen barmhartig was geweest en hun lasten had verlicht en hen uit hun knechtschap had bevrijd; want zij leefden in knechtschap, en niemand kon hen bevrijden dan alleen de Heer, hun God.

22 En zij dankten God, ja, al hun mannen en al hun vrouwen en al hun kinderen die konden spreken, verhieven hun stem tot lof van hun God.

23 En nu zeide de Heer tot Alma: Haast u en zorg dat gij en dit volk uit dit land wegkomen, want de Lamanieten zijn ontwaakt en achtervolgen u; zorg daarom dat gij uit dit land wegkomt, en Ik zal de Lamanieten in dit dal tegenhouden, zodat zij niet verder komen bij de achtervolging van dit volk.

24 En het geschiedde dat zij uit het dal wegtrokken en de wildernis inreisden.

25 En nadat zij twaalf dagen in de wildernis waren geweest, kwamen zij aan in het land Zarahemla; en koning Mosiah ontving ook hen met vreugde.

HOOFDSTUK 25

De afstammelingen van Mulek in Zarahemla worden Nephieten — Zij horen van het volk van Alma en van Zeniff — Alma doopt Limhi en zijn gehele volk — Mosiah machtigt Alma om de kerk van God te organiseren. Ongeveer 120 v.C.

En nu liet koning Mosiah alle mensen bijeenkomen.

2 Nu waren de kinderen van Nephi, ofwel de afstammelingen van Nephi, minder talrijk dan het [a]volk van Zarahemla, die een afstammeling was van [b]Mulek en van hen die met hem de wildernis waren ingetrokken.

3 En het volk van Nephi en het volk van Zarahemla waren minder talrijk dan de Lamanieten; ja, zij waren niet half zo talrijk.

4 En nu was het gehele volk van Nephi samengekomen, en ook het gehele volk van Zarahemla, en zij waren in twee groepen vergaderd.

5 En het geschiedde dat Mosiah de kronieken van Zeniff voorlas en liet voorlezen aan zijn volk; ja, hij las de kronieken van het volk van Zeniff voor, vanaf het tijdstip waarop zij het land Zarahemla hadden verlaten, tot zij wederom waren teruggekeerd.

6 En hij las ook het verslag

19*a* 1 Sam. 26:12.
21*a* GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
25 2*a* Omni 1:13–19.
b Hel. 6:10.
GS Mulek.

voor van Alma en zijn broeders, en van al hun ellende vanaf het tijdstip waarop zij het land Zarahemla hadden verlaten tot aan het tijdstip waarop zij wederom waren teruggekeerd.

7 En nu, toen Mosiah zijn voorlezing van de kronieken had beëindigd, was zijn volk dat in het land was achtergebleven, van verwondering en verbazing vervuld.

8 Want zij wisten niet wat zij ervan moesten denken; want toen zij hen zagen die [a]uit hun knechtschap waren bevrijd, werden zij vervuld met buitengewoon grote vreugde.

9 En voorts, toen zij dachten aan hun broeders die door de Lamanieten waren gedood, werden zij vervuld met verdriet en vergoten zelfs vele tranen van verdriet.

10 En voorts, toen zij dachten aan de onmiddellijke goedheid Gods en zijn macht bij de bevrijding van Alma en zijn broeders uit de handen der Lamanieten en uit hun knechtschap, verhieven zij hun stem en dankten God.

11 En voorts, toen zij dachten aan de Lamanieten — die hun broeders waren — aan hun zondige en bezoedelde staat, werden zij vervuld met [a]pijn en smart wegens het welzijn van hun [b]ziel.

12 En het geschiedde dat zij die de kinderen waren van Amulon en zijn broeders, die de dochters der Lamanieten tot vrouw hadden genomen, misnoegd waren over het gedrag van hun vaders, en zij wilden niet langer met de naam van hun vaders worden aangeduid, daarom namen zij de naam Nephi aan, zodat zij de kinderen van Nephi zouden heten en worden gerekend onder hen die Nephieten werden genoemd.

13 En nu werd het gehele volk van Zarahemla onder de Nephieten [a]gerekend, en wel omdat het koninkrijk aan niemand anders was overgedragen dan aan hen die afstammelingen van Nephi waren.

14 En nu geschiedde het, toen Mosiah was opgehouden met spreken en met voorlezen aan het volk, dat hij verlangde dat ook Alma het volk zou toespreken.

15 En Alma sprak tot hen terwijl zij in grote groepen tezamen waren, en hij ging van de ene groep naar de andere en predikte bekering en geloof in de Heer tot het volk.

16 En hij spoorde het volk van Limhi en zijn broeders aan, ja, allen die uit hun knechtschap waren bevrijd, te bedenken dat het de Heer was die hen had bevrijd.

17 En het geschiedde, nadat Alma het volk vele dingen had geleerd en opgehouden was met spreken tot hen, dat koning Limhi verlangde zich te laten dopen; en zijn gehele volk verlangde eveneens zich te laten dopen.

8*a* Mos. 22:11–13.
11*a* Mos. 28:3–4; Alma 13:27.
b gs Ziel—Waarde van zielen.
13*a* Omni 1:19.

18 Daarom begaf Alma zich in het water en [a]doopte hen; ja, hij doopte hen op de wijze waarop hij zijn broeders had gedoopt in de [b]wateren van Mormon; ja, en zovelen als hij doopte behoorden tot de kerk van God, en wel wegens hun geloof in de woorden van Alma.

19 En het geschiedde dat koning Mosiah Alma toestond overal in het land Zarahemla kerken te vestigen, en hem [a]machtigde priesters en leraren voor iedere kerk te ordenen.

20 Nu werd dat gedaan omdat er zovele mensen waren, dat zij niet allen door één leraar te besturen waren; evenmin konden zij allen in één samenkomst het woord Gods horen;

21 daarom kwamen zij bijeen in verschillende groepen, die kerken werden genoemd, waarbij iedere kerk haar priesters en leraren had, en iedere priester het woord predikte zoals het hem bij monde van Alma werd gegeven.

22 En zo, hoewel er vele kerken waren, vormden zij alle één [a]kerk, ja, de kerk van God; want er werd in alle kerken niets anders gepredikt dan bekering en geloof in God.

23 En nu waren er zeven kerken in het land Zarahemla. En het geschiedde dat wie ook verlangde de [a]naam van Christus, ofwel van God, op zich te nemen, zich bij de kerk van God aansloot;

24 en zij werden het [a]volk van God genoemd. En de Heer stortte zijn Geest op hen uit, en zij werden gezegend en waren voorspoedig in het land.

HOOFDSTUK 26

Vele leden van de kerk worden door ongelovigen tot zonde overgehaald — Alma wordt het eeuwige leven beloofd — Zij die zich bekeren en zich laten dopen, verkrijgen vergeving — In zonde verkerende kerkleden die zich bekeren en hun zonde aan Alma en aan de Heer belijden, zullen vergeving verkrijgen; anders zullen zij niet onder het volk van de kerk worden gerekend. Ongeveer 120–100 v.C.

Nu geschiedde het dat er velen waren van het opkomend geslacht die de woorden van koning Benjamin niet konden begrijpen, omdat zij kleine kinderen waren toen hij tot zijn volk had gesproken; en zij geloofden de overlevering van hun vaderen niet.

2 Zij geloofden niet wat er was gezegd aangaande de opstanding der doden, noch geloofden zij wat er was gezegd aangaande de komst van Christus.

3 En nu, wegens hun ongeloof konden zij het woord Gods niet [a]begrijpen; en hun hart was verstokt.

18*a* Mos. 21:35.
b Mos. 18:8–17.
19*a* GS Priesterschap.
22*a* Mos. 18:17.
23*a* GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
24*a* GS Verbond.
26 3*a* GS Begrijpen, begrip.

4 En zij wilden zich niet laten dopen; evenmin wilden zij zich bij de kerk aansluiten. En wat hun geloof aanging waren zij een afgescheiden volk, en dat bleven zij voor altijd, ja, in hun [a]vleselijke en zondige staat; want zij wilden de Heer, hun God, niet aanroepen.

5 En nu waren zij tijdens de regering van Mosiah niet half zo talrijk als het volk van God; maar wegens de [a]onenigheden onder de broeders werden zij talrijker.

6 Want het geschiedde dat zij velen die tot de kerk behoorden, met hun vleiende woorden misleidden en er de oorzaak van waren dat zij vele zonden bedreven; daarom werd het noodzakelijk dat zij die tot de kerk behoorden en zonde bedreven, door de kerk werden [a]terechtgewezen.

7 En het geschiedde dat zij voor de priesters werden gebracht en door de leraren aan de priesters werden overgeleverd; en de priesters brachten hen voor Alma, die de [a]hogepriester was.

8 Nu had koning Mosiah aan Alma het gezag over de kerk gegeven.

9 En het geschiedde dat Alma onkundig was aangaande hen; er waren echter vele getuigen tegen hen; ja, de mensen stonden op en getuigden overvloedig van hun ongerechtigheid.

10 Nu was zoiets nog nooit voorgekomen in de kerk; daarom was Alma verontrust in de geest, en hij liet hen voor de koning brengen.

11 En hij zeide tot de koning: Zie, hier zijn velen die wij voor u hebben geleid, die door hun broeders zijn aangeklaagd; ja, en zij zijn op allerlei ongerechtigheden betrapt. En zij bekeren zich niet van hun ongerechtigheden; daarom hebben wij hen voor u geleid, opdat gij hen overeenkomstig hun misdaden zult berechten.

12 Maar koning Mosiah zeide tot Alma: Zie, ik berecht hen niet; daarom [a]geef ik hen over in uw handen om te worden berecht.

13 En nu was de geest van Alma wederom verontrust; en hij ging heen en vroeg de Heer wat hij in deze zaak moest doen, want hij vreesde dat hij in de ogen Gods verkeerd zou handelen.

14 En het geschiedde, nadat hij zijn gehele ziel voor God had uitgestort, dat de stem des Heren tot hem kwam, zeggende:

15 Gezegend zijt gij, Alma, en gezegend zijn zij die zich in de [a]wateren van Mormon hebben laten dopen. Gij zijt gezegend wegens uw buitengewone [b]geloof in enkel de woorden van mijn dienstknecht Abinadi.

16 En gezegend zijn zij wegens hun buitengewone geloof in

4*a* GS Natuurlijke mens.
5*a* GS Afval; Twist.
6*a* Alma 5:57–58; 6:3. GS Waarschuwen, waarschuwing.
7*a* Mos. 29:42.
12*a* LV 42:78–93.
15*a* Mos. 18:30.
b Mos. 17:2. GS Geloof, geloven.

enkel de woorden die gij tot hen hebt gesproken.

17 En gezegend zijt gij omdat gij een [a]kerk onder dit volk hebt gesticht; en zij zullen worden versterkt, en zij zullen mijn volk zijn.

18 Ja, gezegend is dit volk dat gewillig is mijn [a]naam te dragen; want in mijn naam zullen zij worden geroepen; en zij zijn de mijnen.

19 En omdat gij Mij hebt gevraagd aangaande de overtreder, zijt gij gezegend.

20 Gij zijt mijn dienstknecht; en Ik verbind Mij ertoe jegens u dat gij het [a]eeuwige leven zult hebben; en gij zult Mij dienen en in mijn naam uitgaan en mijn schapen bijeenvergaderen.

21 En hij die mijn stem wil horen, zal mijn [a]schaap zijn; en hem zult gij in de kerk aannemen, en hem zal ook Ik aannemen.

22 Want zie, dit is mijn kerk; wie ook zich laat [a]dopen, zal tot bekering worden gedoopt. En wie ook gij aanneemt, zal in mijn naam geloven; en hem zal Ik op milde wijze [b]vergeven.

23 Want Ik ben het die de zonden der wereld op Mij [a]neem; want Ik ben het die hen heb [b]geschapen; en Ik ben het die hem die tot het einde gelooft een plaats aan mijn rechterhand verleen.

24 Want zie, zij worden in mijn naam geroepen; en als zij Mij [a]kennen, zullen zij tevoorschijn komen, en voor eeuwig een plaats aan mijn rechterhand hebben.

25 En het zal geschieden bij het schallen van de [a]tweede bazuin dat zij die Mij nooit hebben [b]gekend, tevoorschijn zullen komen en voor Mij zullen staan.

26 En dan zullen zij weten dat Ik de Heer, hun God, ben, dat Ik hun Verlosser ben; maar zij wilden niet worden verlost.

27 En dan zal Ik hun openlijk zeggen dat Ik hen nooit heb [a]gekend; en zij zullen [b]heengaan in het [c]eeuwigdurende vuur, dat voor de duivel en zijn engelen is bereid.

28 Welnu, Ik zeg u dat gij hem die mijn stem niet wil [a]horen, niet in mijn kerk zult aannemen, want Ik zal hem ten laatsten dage niet aannemen.

29 Welnu, Ik zeg u, ga heen; en wie ook tegen Mij overtreedt, hem zult gij [a]berechten [b]naar de zonden die hij heeft begaan; en als hij zijn zonden voor u en voor Mij [c]belijdt en zich met

17*a* Mos. 25:19–24.
18*a* Mos. 1:11; 5:8. GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
20*a* GS Eeuwig leven; Uitverkoren; Verkiezing.
21*a* GS Goede herder.
22*a* 2 Ne. 9:23. GS Doop, dopen.
b GS Vergeven; Vergeving van zonden.
23*a* GS Verlosser.
b GS Scheppen, schepping.
24*a* Joh. 17:3.
25*a* LV 88:99, 109.
b LV 76:81–86.
27*a* Matt. 7:21–23.
b Luc. 13:27.
c LV 76:43–44.
28*a* 2 Ne. 9:31; LV 1:14.
29*a* GS Oordeel, oordelen.
b GS Verantwoordelijk, verantwoordelijkheid, verantwoorden, verantwoording.
c 3 Ne. 1:25. GS Belijden, belijdenis.

een oprecht hart [d]bekeert, zult gij hem [e]vergeven, en Ik zal hem ook vergeven.

30 Ja, en [a]zo vaak als mijn volk zich [b]bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven.

31 En gij zult ook elkaar uw overtredingen [a]vergeven; want voorwaar, Ik zeg u, hij die de overtredingen van zijn naaste niet vergeeft wanneer die zegt dat hij zich bekeert, die heeft zichzelf onder veroordeling gebracht.

32 Welnu, Ik zeg u, ga heen; en wie ook zich niet van zijn zonden wil bekeren, die zal niet onder mijn volk worden gerekend; en dit moet van nu af aan in acht worden genomen.

33 En het geschiedde, toen Alma deze woorden had gehoord, dat hij ze opschreef om erover te beschikken en om het volk van die kerk naar de geboden Gods te kunnen berechten.

34 En het geschiedde dat Alma heenging en diegenen berechtte die op ongerechtigheid waren betrapt, naar het woord des Heren.

35 En wie ook zich van hun zonden bekeerden en ze [a]beleden, rekende hij onder het volk der kerk;

36 en zij die hun zonden niet wilden belijden en zich niet van hun ongerechtigheid wilden bekeren, die werden niet onder het volk der kerk gerekend, en hun naam werd [a]uitgewist.

37 En het geschiedde dat Alma alle zaken der kerk regelde; en zij begonnen wederom vrede te hebben en buitengewoon voorspoedig te zijn wat de zaken der kerk betreft, en zij wandelden behoedzaam voor het aangezicht Gods, en namen velen aan, en doopten velen.

38 En nu, al deze dingen deden Alma en zijn medewerkers die over de kerk waren gesteld, en zij wandelden in alle ijver, leerden het woord Gods in alle aangelegenheden en ondergingen allerlei ellende, omdat zij werden vervolgd door allen die niet tot de kerk van God behoorden.

39 En zij wezen hun broeders terecht; en zij werden eveneens [a]terechtgewezen, eenieder door het woord Gods, naar zijn zonden, ofwel naar de zonden die hij had bedreven, en hun werd door God geboden zonder ophouden te [b]bidden en voor alles te [c]danken.

HOOFDSTUK 27

Mosiah verbiedt vervolging en eist gelijkheid — Alma de jonge en de vier zonen van Mosiah trachten de kerk te vernietigen — Er verschijnt

29*d* GS Bekeren (zich), bekering.
e GS Vergeven.
30*a* Mro. 6:8.
b Ez. 33:11, 15–16; Hand. 3:19–20; Mos. 29:19–20.
31*a* 3 Ne. 13:14–15; LV 64:9–10.
35*a* GS Belijden, belijdenis.
36*a* Ex. 32:33; Alma 1:24.
GS Boek des levens; Excommunicatie.
39*a* GS Waarschuwen, waarschuwing.
b 2 Ne. 32:8–9.
c GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.

een engel die hun gebiedt hun onrechtvaardige gedrag te staken — Alma wordt met stomheid geslagen — Alle mensen moeten wedergeboren worden om het heil te verwerven — Alma en de zonen van Mosiah verkondigen blijde tijdingen. Ongeveer 100–92 v.C.

En nu geschiedde het dat de vervolgingen waaronder de kerk door de ongelovigen te lijden had, zo zwaar werden, dat de kerk begon te morren en over deze zaak begon te klagen bij haar leiders; en zij klaagden bij Alma. En Alma legde de zaak voor aan hun koning, Mosiah. En Mosiah beraadslaagde met zijn priesters.

2 En het geschiedde dat koning Mosiah een oproep door het gehele omliggende land liet uitgaan, dat geen enkele ongelovige een ander mocht [a]vervolgen die tot de kerk van God behoorde.

3 En er was een streng gebod in alle kerken dat er geen vervolgingen onder hen mochten bestaan, dat er [a]gelijkheid onder alle mensen moest zijn;

4 dat zij hun [a]vrede niet door hoogmoed of eigenwaan mochten laten verstoren; dat eenieder zijn naaste moest [b]achten als zichzelf, en met eigen handen voor zijn onderhoud moest werken.

5 Ja, en al hun priesters en leraren moesten met hun eigen handen voor hun onderhoud [a]werken, in alle gevallen, behalve bij ziekte of grote armoede; en omdat zij die dingen deden, waren zij overvloedig in de [b]genade Gods.

6 En er begon wederom grote vrede in het land te heersen; en de mensen begonnen zeer talrijk te worden en zich alom over het oppervlak der aarde te verspreiden, ja, in het noorden en in het zuiden, in het oosten en in het westen, en zij bouwden grote steden en dorpen in alle delen van het land.

7 En de Heer zag naar hen om en maakte hen voorspoedig, en zij werden een groot en rijk volk.

8 Nu werden de zonen van Mosiah gerekend onder de ongelovigen; en ook één van de [a]zonen van Alma werd onder hen gerekend, die Alma heette, naar zijn vader; niettemin werd hij een zeer goddeloos en [b]afgodisch man. En hij was een man van vele woorden en sprak veel vleitaal tot het volk; daarom bracht hij velen van het volk ertoe naar zijn ongerechtigheden te handelen.

9 En hij werd een grote belemmering voor de bloei van de kerk van God door het hart van het volk [a]weg te stelen, veel onenigheid onder het volk te veroorzaken en de vijand van God de kans te geven zijn macht over hen uit te oefenen.

27 2*a* GS Vervolgen, vervolging. 3*a* Mos. 23:7; 29:32. 4*a* GS Vrede. *b* GS Achten. 5*a* Mos. 18:24, 26. *b* GS Genade. 8*a* GS Alma, zoon van Alma. *b* GS Afgoderij. 9*a* 2 Sam. 15:1–6.

10 En nu geschiedde het terwijl hij rondging om de kerk van God te vernietigen — want hij ging in het geheim rond met de zonen van Mosiah, ernaar strevend de kerk te vernietigen en het volk des Heren op het verkeerde pad te brengen, in weerwil van de geboden Gods, of zelfs van die van de koning —

11 en zoals ik u zeide, terwijl zij in [a]verzet tegen God rondgingen, zie, [b]verscheen hun de [c]engel des Heren; en hij daalde als het ware in een wolk neer; en hij sprak als het ware met de stem des donders, die de aarde waarop zij stonden deed beven;

12 en zo groot was hun verbazing, dat zij ter aarde neervielen en de woorden die hij tot hen sprak niet begrepen.

13 Niettemin riep hij wederom, zeggende: Alma, sta op en treed naar voren. Waarom vervolgt gij de kerk van God? Want de Heer heeft gezegd: [a]Dit is mijn kerk, en Ik zal haar vestigen; en niets zal haar ten val brengen, dan de overtreding van mijn volk.

14 En voorts zeide de engel: Zie, de Heer heeft de [a]gebeden van zijn volk gehoord, en eveneens de gebeden van zijn dienstknecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof aangaande u gebeden, dat gij tot de kennis der waarheid zoudt worden gebracht; daarom, met dat doel ben ik gekomen om u te overtuigen van de macht en het gezag van God, opdat de [b]gebeden van zijn dienstknechten zullen worden verhoord, naar hun geloof.

15 En nu, zie, kunt gij de macht Gods betwisten? Want zie, doet mijn stem de aarde niet beven? En kunt gij mij bovendien niet voor u zien? En ik ben door God gezonden.

16 Nu zeg ik u, ga heen, en denk aan de gevangenschap van uw vaderen in het land Helam en in het land Nephi; en bedenk welke grote dingen Hij voor hen heeft gedaan; want zij waren geknecht en Hij heeft hen [a]bevrijd. En nu zeg ik u, Alma, ga uws weegs, en tracht niet meer de kerk te vernietigen, opdat hun gebeden zullen worden verhoord, zelfs al wilt gij zelf worden verworpen.

17 En nu geschiedde het dat dit de laatste woorden waren die de engel tot Alma sprak, en hij vertrok.

18 En nu vielen Alma en zij die bij hem waren wederom ter aarde, want hun verbazing was groot; want zij hadden met hun eigen ogen een engel des Heren gezien; en zijn stem was als de donder, die de aarde deed beven; en zij wisten dat er, op de macht Gods na, niets was dat de aarde kon doen beven en haar doen sidderen alsof zij uiteen zou scheuren.

19 En nu was de verbazing van Alma zo groot, dat hij stom werd, zodat hij zijn mond niet

11*a* GS Opstand.
b Hand. 9:1–9; Alma 8:15.
c GS Engelen.
13*a* GS Jezus Christus—Hoofd van de kerk.
14*a* Alma 10:22.
b Mrm. 9:36–37.
16*a* Mos. 23:1–4.

kon opendoen; ja, en hij werd zwak, zodat hij zelfs zijn handen niet kon bewegen; daarom werd hij opgenomen door hen die bij hem waren en als een hulpeloze gedragen tot zij hem voor zijn vader neerlegden.

20 En zij verhaalden zijn vader alles wat hun was overkomen; en zijn vader was verheugd, want hij wist dat het de macht Gods was.

21 En hij liet een menigte bijeenkomen, opdat zij konden getuigen van hetgeen de Heer voor zijn zoon had gedaan, en ook voor hen die bij hem waren.

22 En hij liet de priesters bijeenkomen; en zij begonnen te vasten en tot de Heer, hun God, te bidden dat Hij de mond van Alma zou openen, zodat hij zou kunnen spreken, en ook dat zijn leden maten hun kracht zouden ontvangen, opdat de ogen van het volk zouden worden geopend om de goedheid en heerlijkheid Gods te zien en te kennen.

23 En het geschiedde, nadat zij twee dagen en twee nachten lang hadden gevast en gebeden, dat de leden maten van Alma hun kracht ontvingen, en hij stond op en begon tot hen te spreken, en verzocht hun welgemoed te zijn:

24 Want, zeide hij, ik heb mij van mijn zonden bekeerd en ben door de Heer [a]verlost; zie, ik ben uit de Geest geboren.

25 En de Heer zeide tot mij: Verwonder u niet dat het gehele mensdom moet worden [a]wedergeboren, ja, mannen en vrouwen, alle natiën, geslachten, talen en volken; ja, geboren uit God, [b]veranderd van hun [c]vleselijke en gevallen staat in een staat van rechtvaardigheid, waardoor zij, door God verlost, zijn zonen en dochters worden;

26 en aldus worden zij nieuwe schepselen; en tenzij zij dat doen, kunnen zij [a]geenszins het koninkrijk Gods beërven.

27 Ik zeg u, tenzij dat het geval is, moeten zij worden verworpen; en dat weet ik, omdat ik op het punt stond zelf te worden verworpen.

28 Niettemin, na mij door veel beproeving heen te hebben geworsteld, en mij welhaast tot stervens toe te hebben bekeerd, heeft het de Heer in zijn barmhartigheid goedgedacht mij aan een [a]eeuwigdurend vuur te ontrukken, en ben ik uit God geboren.

29 Mijn ziel is verlost uit de gal van bitterheid en de boeien der ongerechtigheid. Ik bevond mij in de donkerste afgrond; maar nu aanschouw ik het wonderbare licht Gods. Mijn ziel werd door eeuwige kwelling [a]gepijnigd, maar ik ben

24*a* 2 Ne. 2:6–7. GS Verlossen, verlossing, verlost.
25*a* Rom. 6:3–11; Mos. 5:7; Alma 5:14; Moz. 6:59. GS Wedergeboren, uit God geboren.
b Mos. 3:19; 16:3.
c GS Vleselijk.
26*a* Joh. 3:5.
28*a* 2 Ne. 9:16.
29*a* Mos. 2:38.

weggerukt en mijn ziel wordt niet langer gepijnigd.

30 Ik verwierp mijn Verlosser en ontkende datgene waarover onze vaderen hadden gesproken; maar nu, opdat zij zullen voorzien dat Hij zal komen en dat Hij ieder wezen dat Hij geschapen heeft, indachtig is, zal Hij Zich aan allen openbaren.

31 Ja, [a]alle knie zal zich buigen en alle tong Hem belijden. Ja, namelijk ten laatsten dage, wanneer alle mensen zullen staan om door Hem te worden [b]geoordeeld, dan zullen zij belijden dat Hij God is; dan zullen zij die [c]zonder God in de wereld leven, belijden dat het over hen gevelde vonnis van een eeuwigdurende straf rechtvaardig is; en zij zullen beven en sidderen en ineenkrimpen onder de blik van zijn [d]aldoordringend oog.

32 En nu geschiedde het dat Alma, en zij die bij Alma waren geweest toen de engel hun verscheen, het volk vanaf dat tijdstip begonnen te leren; en zij reisden door het gehele land en verkondigden het gehele volk de dingen die zij hadden gehoord en gezien; en zij predikten het woord Gods onder vele beproevingen, omdat zij hevig werden vervolgd door hen die ongelovig waren, en door velen van hen werden geslagen.

33 Maar niettegenstaande dit alles brachten zij de kerk veel troost; zij versterkten hun geloof en spoorden hen met lankmoedigheid en grote inspanning aan om de geboden Gods te onderhouden.

34 En vier van hen waren de [a]zonen van Mosiah; en hun namen waren Ammon, en Aäron, en Omner, en Himni; dat waren de namen van de zonen van Mosiah.

35 En zij reisden door het gehele land Zarahemla, en onder het gehele volk dat door koning Mosiah werd geregeerd; en zij trachtten ijverig alle schade te herstellen die zij de kerk hadden berokkend; beleden al hun zonden, verkondigden alle dingen die zij hadden gezien, en legden de profetieën en de Schriften uit aan allen die naar hen wilden luisteren.

36 En aldus waren zij een werktuig in de handen Gods om velen tot de kennis der waarheid te brengen, ja, tot de kennis van hun Verlosser.

37 En hoe gezegend zijn zij! Want zij [a]verkondigden vrede; zij verkondigden [b]goede tijdingen van het goede; en zij maakten het volk bekend dat de Heer regeert.

HOOFDSTUK 28

De zonen van Mosiah gaan onder

31*a* Fil. 2:9–11; Mos. 16:1–2; LV 88:104.
b GS Jezus Christus—Rechter.
c Alma 41:11.
d GS God.
34*a* GS Ammon, zoon van Mos.
37*a* Jes. 52:7; Mos. 15:14–17.
GS Prediken.
b GS Evangelie.

de Lamanieten prediken — Met behulp van de twee zienersstenen vertaalt Mosiah de platen van de Jaredieten. Ongeveer 92 v.C.

Nu geschiedde het, nadat de [a]zonen van Mosiah al deze dingen hadden gedaan, dat zij een klein aantal meenamen en terugkeerden naar hun vader, de koning; en zij vroegen hem hun te willen toestaan — samen met hen die zij hadden gekozen — naar het land [b]Nephi op te gaan om de dingen die zij hadden gehoord te prediken en het woord Gods mede te delen aan hun broeders, de Lamanieten —

2 opdat zij hen misschien tot de kennis van de Heer, hun God, konden brengen en hen overtuigen van de ongerechtigheid van hun vaderen; opdat zij hen misschien konden genezen van hun [a]haat tegen de Nephieten, opdat ook zij ertoe konden worden gebracht zich in de Heer, hun God, te verblijden, zodat zij elkaar vriendschappelijk gezind zouden worden en er geen twisten meer zouden zijn in het gehele land dat de Heer, hun God, hun had gegeven.

3 Nu hadden zij het verlangen dat ieder schepsel het heil zou worden verkondigd, want zij konden niet [a]verdragen dat enige [b]mensenziel verloren zou gaan; ja, alleen al de gedachte dat enige ziel [c]eindeloze kwelling zou moeten ondergaan, deed hen beven en sidderen.

4 En aldus werkte de Geest des Heren op hen in, want zij waren [a]allerafschuwelijkste zondaars geweest. En in zijn oneindige [b]barmhartigheid achtte de Heer het goed hen te sparen; niettemin doorstonden zij veel zielsangst wegens hun ongerechtigheden; zij leden veel en vreesden voor altijd te worden verworpen.

5 En het geschiedde dat zij hun vader vele dagen lang smeekten om naar het land Nephi te mogen opgaan.

6 En koning Mosiah ging heen en vroeg de Heer of hij zijn zonen onder de Lamanieten moest laten opgaan om het woord te prediken.

7 En de Heer zeide tot Mosiah: Laat hen opgaan, want velen zullen in hun woorden geloven, en zij zullen het eeuwige leven hebben; en Ik zal uw zonen uit de handen der Lamanieten [a]bevrijden.

8 En het geschiedde dat Mosiah hun toestond te gaan en volgens hun verzoek te handelen.

9 En zij [a]trokken de wildernis in om op te gaan en het woord onder de Lamanieten te prediken; en ik zal hierna [b]verslag van hun handelingen uitbrengen.

10 Nu had koning Mosiah niemand aan wie hij het koninkrijk

28 1*a* Mos. 27:34.
b Omni 1:12–13; Mos. 9:1.
2*a* Jakob 7:24.
3*a* Alma 13:27; 3 Ne. 17:14; Moz. 7:41.
b GS Ziel—Waarde van zielen.
c Jakob 6:10; LV 19:10–12.
4*a* Mos. 27:10.
b GS Barmhartig, barmhartigheid.
7*a* Alma 19:22–23.
9*a* Alma 17:6–9.
b Alma 17–26.

kon overdragen, want onder zijn zonen was er niet één die het koninkrijk wilde aanvaarden.

11 Daarom nam hij de kronieken die op de [a]platen van koper waren gegraveerd, en ook de platen van Nephi, en alle voorwerpen die hij volgens de geboden Gods had behoed en bewaard — na de kronieken te hebben vertaald en laten opschrijven die op de [b]platen van goud stonden, die het volk van Limhi had gevonden en die hem door de hand van Limhi waren overhandigd;

12 en dat deed hij wegens het grote ongeduld van zijn volk; want zij waren bovenmatig verlangend kennis te verkrijgen van het volk dat was vernietigd.

13 En nu had hij ze vertaald door middel van die twee [a]stenen die in de twee randen van een boog waren vastgezet.

14 Nu waren die voorwerpen vanaf het begin bereid en van geslacht op geslacht doorgegeven met het doel talen uit te leggen;

15 en zij zijn door de hand des Heren behoed en bewaard, opdat Hij aan ieder schepsel dat het land zou bezitten, de ongerechtigheden en gruwelen van zijn volk bekend zou kunnen maken;

16 en wie ook die voorwerpen bezit, wordt volgens oud gebruik [a]ziener genoemd.

17 Nu zie, toen Mosiah klaar was met het vertalen van deze kronieken, bleken zij een verslag te bevatten van het volk dat was [a]vernietigd, vanaf de tijd van hun vernietiging terug tot de bouw van de [b]grote toren, in de tijd dat de Heer de taal van het volk [c]verwarde en het alom over het oppervlak der gehele aarde werd verstrooid, ja, en zelfs vanaf die tijd terug tot de schepping van Adam.

18 Nu deed dat verslag het volk van Mosiah buitengewoon treuren, ja, zij waren met droefenis vervuld; niettemin gaf het hun veel kennis, waarin zij zich verblijdden.

19 En dat verslag zal hierna worden geschreven; want zie, het is raadzaam dat alle mensen bekend worden met de dingen die in dat verslag staan.

20 En nu, zoals ik u heb gezegd, toen koning Mosiah deze dingen had gedaan, nam hij de platen van [a]koper en alle voorwerpen die hij had bewaard, en droeg ze over aan Alma, die de zoon van Alma was; ja, alle kronieken, en ook de [b]uitleggers, en hij droeg ze aan hem over en gebood hem ze te behoeden en te [c]bewaren, en tevens een kroniek van het volk bij te houden, en ze van het ene geslacht op het andere door te geven, zoals ze waren doorge-

11*a* GS Platen van Koper.
b GS Gouden Platen.
13*a* GS Urim en Tummim.
16*a* Mos. 8:13–18.
GS Ziener.
17*a* Mos. 8:7–12.
b Ether 1:1–5.
c Gen. 11:6–9.
20*a* Alma 37:3–10.
b GS Urim en Tummim.
c GS Schriften, Schriftuur—De Schriften moeten worden bewaard.

geven vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten.

HOOFDSTUK 29

Mosiah stelt voor dat er in plaats van een koning rechters worden gekozen — Onrechtvaardige koningen voeren hun volk tot zonde — Alma de jonge wordt door de stem van het volk tot opperrechter gekozen — Hij is tevens de hogepriester van de kerk — Alma de oude en Mosiah sterven. Ongeveer 92–91 v.C.

Welnu, toen Mosiah dat had gedaan, liet hij door het gehele land, onder al het volk, een boodschap uitgaan, omdat hij wilde weten wie zij als hun koning wilden hebben.

2 En het geschiedde dat de stem van het volk kwam, zeggende: Wij willen dat Aäron, uw zoon, onze koning en heerser wordt.

3 Nu was Aäron naar het land Nephi opgegaan, waardoor de koning het koninkrijk niet aan hem kon overdragen; bovendien wilde Aäron het koninkrijk niet op zich nemen; evenmin was een van de andere [a]zonen van Mosiah bereid het koninkrijk op zich te nemen.

4 Daarom liet koning Mosiah opnieuw een boodschap uitgaan onder het volk; ja, een geschreven woord zond hij uit onder het volk. En dit waren de woorden die geschreven waren, luidende:

5 Zie, o mijn volk, ofwel mijn broeders — want zo beschouw ik u — ik wil dat gij de zaak overweegt die u ter overweging is voorgelegd, want gij verlangt een [a]koning te hebben.

6 Nu maak ik u bekend dat hij aan wie het koninkrijk rechtmatig toebehoort, heeft geweigerd, en het koninkrijk niet op zich zal nemen.

7 En nu, indien er een ander in zijn plaats wordt aangesteld, zie, dan vrees ik dat er twisten onder u zullen ontstaan. En wie weet of mijn zoon, wie het koninkrijk toebehoort, niet vertoornd wordt en een deel van dit volk wegtrekt achter zich, hetgeen oorlogen en twisten onder u zou veroorzaken, wat de oorzaak zou zijn van veel bloedvergieten en het verdraaien van de weg des Heren, ja, en de ziel van vele mensen zou vernietigen.

8 Nu zeg ik u, laten wij wijs zijn en deze dingen overwegen, want wij hebben het recht niet mijn zoon te vernietigen, evenmin hebben wij enig recht een ander te vernietigen als die in zijn plaats wordt aangesteld.

9 En indien mijn zoon terugkeert tot zijn hoogmoed en ijdelheden, zou hij de dingen herroepen die hij had gezegd en zijn recht op het koninkrijk opeisen, wat hem en ook dit volk veel zonde zou doen begaan.

10 En nu, laten wij wijs zijn en die dingen voorzien en datgene

29 3*a* Mos. 27:34. | 5*a* 1 Sam. 8:9–19.

doen wat de vrede van dit volk zal bevorderen.

11 Daarom zal ik voor de rest van mijn dagen uw koning zijn; laten wij echter [a]rechters [b]aanstellen om dit volk volgens onze wet te besturen; en wij zullen de aangelegenheden van dit volk opnieuw regelen, want wij zullen wijze mannen als rechter aanstellen, die dit volk volgens de geboden Gods zullen besturen.

12 Nu is het beter dat iemand door God wordt bestuurd dan door de mens, want de oordelen Gods zijn altijd rechtvaardig, maar de oordelen van de mens zijn niet altijd rechtvaardig.

13 Welnu, indien het mogelijk was dat gij [a]rechtvaardige mannen als koning hadt, die de wetten van God bekrachtigden en dit volk bestuurden volgens zijn geboden, ja, indien gij mannen als koning kondt hebben die deden zoals mijn vader [b]Benjamin voor dit volk deed — ik zeg u, indien dat altijd het geval kon zijn, dan zou het raadzaam zijn dat gij altijd een koning hadt om over u te heersen.

14 En zelfs ik heb persoonlijk gearbeid met alle macht en alle vermogens die ik bezat om u de geboden Gods te leren, en in het gehele land vrede te stichten, opdat er oorlogen noch twisten zouden zijn, diefstal noch plundering, noch moord, noch enige vorm van ongerechtigheid;

15 en wie ook ongerechtigheid heeft begaan, die heb ik [a]gestraft volgens de misdaad die hij heeft begaan, volgens de wet die ons door onze vaderen is gegeven.

16 Nu zeg ik u, omdat niet alle mensen rechtvaardig zijn, is het niet raadzaam dat gij een koning of koningen hebt om over u te heersen.

17 Want zie, hoeveel [a]ongerechtigheid doet één [b]goddeloze koning niet begaan, ja, en welk een grote verwoesting veroorzaakt hij niet!

18 Ja, denkt aan koning Noach, aan zijn [a]goddeloosheid en zijn gruwelen, en ook aan de goddeloosheid en gruwelen van zijn volk. Ziet welk een grote verwoesting hen trof; en tevens werden zij wegens hun ongerechtigheden tot [b]knechtschap gebracht.

19 En zonder de tussenkomst van hun alwijze Schepper, en wel wegens hun oprechte bekering, hadden zij onvermijdelijk tot nu toe in knechtschap moeten blijven.

20 Maar zie, Hij bevrijdde hen, omdat zij zich voor zijn aangezicht [a]verootmoedigden; en omdat zij Hem [b]krachtig aanriepen, bevrijdde Hij hen uit hun knechtschap; en aldus werkt de Heer in alle omstandigheden met zijn macht onder de men-

11*a* Ex. 18:13–24.
b Mos. 29:25–27.
13*a* Mos. 23:8, 13–14.
b WvM. 1:17–18.
15*a* Alma 1:32–33.
17*a* Alma 46:9–10.
b Mos. 23:7–9.
18*a* Mos. 11:1–15.
b 1 Sam. 8:10–18; Mos. 12:1–8; Ether 6:22–23.
20*a* Mos. 21:13–15.
b Ex. 2:23–25; Alma 43:49–50.

senkinderen en strekt de arm der [c]barmhartigheid uit naar hen die hun [d]vertrouwen in Hem stellen.

21 En zie, nu zeg ik u, gij kunt een onrechtvaardige koning niet onttronen, behalve door veel twist en het vergieten van veel bloed.

22 Want zie, hij heeft zijn [a]vrienden in ongerechtigheid, en hij houdt zijn lijfwacht om zich heen; en hij verscheurt de wetten van hen die vóór hem in rechtvaardigheid hebben geregeerd; en hij treedt de geboden Gods met voeten;

23 en hij vaardigt wetten uit en zendt ze uit onder zijn volk, ja, wetten volgens zijn eigen [a]goddeloosheid; en wie ook zijn wetten niet gehoorzaamt, laat hij vernietigen; en hij zendt zijn legers uit ten strijde tegen allen die tegen hem opstaan, en zo mogelijk zal hij hen vernietigen; en aldus verdraait een onrechtvaardige koning de wegen van alle gerechtigheid.

24 En nu zie, ik zeg u, het is niet raadzaam dat zulke gruwelen u treffen.

25 Daarom, kiest gij u rechters door de stem van dit volk, opdat gij zult worden bestuurd volgens de wetten die u zijn gegeven door onze vaderen, die juist zijn, en die hun werden gegeven door de hand des Heren.

26 Nu is het niet gebruikelijk dat de stem van het volk iets verlangt in strijd met wat goed is; integendeel, gebruikelijk is dat de minderheid van het volk verlangt wat niet goed is; daarom zult gij dit in acht nemen en het tot uw wet maken: om uw aangelegenheden door de stem van het volk te laten beslissen.

27 En [a]indien de tijd komt dat de stem van het volk ongerechtigheid kiest, dan is de tijd daar dat de oordelen Gods u zullen treffen; ja, dan is de tijd daar dat Hij u met grote verwoesting zal bezoeken, ja, zoals Hij tot dusver dit land heeft bezocht.

28 En nu, indien gij rechters hebt en zij u niet besturen volgens de wet die is gegeven, kunt gij hen door een hogere rechter laten berechten.

29 Indien uw hogere rechters geen rechtvaardige oordelen uitspreken, zult gij een klein aantal van uw lagere rechters laten samenkomen, en zij zullen uw hogere rechters berechten, volgens de stem van het volk.

30 En ik gebied u deze dingen te doen in de vreze des Heren; en ik gebied u deze dingen te doen, en geen koning te hebben, opdat wanneer die mensen zonden en ongerechtigheden begaan, die op hun eigen hoofd zullen neerkomen.

31 Want zie, ik zeg u, de zonden van vele volken zijn veroorzaakt door de ongerechtigheden van hun koningen; daarom komen hun ongerechtigheden neer op het hoofd van hun koningen.

32 En nu verlang ik dat deze

20*c* Ez. 33:11, 15–16; Mos. 26:30.
d GS Vertrouwen.

22*a* 1 Kon. 12:8–14.
23*a* GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.
27*a* Alma 10:19.

[a]ongelijkheid niet meer voorkomt in dit land, in het bijzonder onder dit, mijn volk; ik verlang juist dat dit land een land van [b]vrijheid is, en dat [c]ieder mens zijn rechten en voorrechten in gelijke mate zal kunnen genieten, voor zolang het de Heer goeddunkt dat wij leven en het land erfelijk bezitten, ja, zelfs voor zolang er nog iemand van ons nageslacht overblijft op het oppervlak van het land.

33 En nog veel meer dingen schreef koning Mosiah hun en ontvouwde hun alle beproevingen en zorgen van een rechtvaardig koning, ja, alle zielenstrijd om hun volk, en eveneens al het morren van het volk tegen zijn koning; en hij legde hun alles uit.

34 En hij vertelde hun dat deze dingen niet behoorden te bestaan, maar dat de last op het gehele volk diende neer te komen, zodat eenieder zijn deel zou dragen.

35 En hij ontvouwde hun tevens alle nadelen waaronder zij gebukt zouden gaan als er een onrechtvaardig koning over hen heerste —

36 ja, al zijn ongerechtigheden en gruwelen, en al de oorlogen en twisten en bloedbaden, en het stelen en het plunderen en het plegen van hoererij en allerlei ongerechtigheden, te veel om op te noemen — en hij vertelde hun dat deze dingen niet behoorden te bestaan, dat zij ten enenmale strijdig waren met de geboden Gods.

37 En nu geschiedde het, nadat koning Mosiah deze dingen onder het volk had uitgezonden, dat zij overtuigd waren van de waarheid van zijn woorden.

38 Daarom lieten zij hun verlangen naar een koning varen en begonnen er buitengewoon naar te verlangen dat eenieder in het gehele land gelijke kansen zou hebben; ja, en eenieder verklaarde zich bereid de verantwoording op zich te nemen voor zijn eigen zonden.

39 Daarom geschiedde het dat zij door het gehele land groepsgewijs bijeenkwamen om hun stem uit te brengen over wie hun rechters moesten worden, om hen te oordelen volgens de [a]wet die hun was gegeven; en zij waren buitengewoon verheugd wegens de [b]vrijheid die hun was geschonken.

40 En hun liefde voor Mosiah nam sterk toe; ja, zij achtten hem hoog, meer dan enig ander mens; want zij beschouwden hem niet als een tiran die uit was op gewin, ja, dat gewin dat de ziel bederft; want hij had hun geen rijkdommen afgeperst, evenmin had hij behagen geschept in het vergieten van bloed; integendeel, hij had [a]vrede gesticht in het land, en hij had zijn volk gegund dat zij werden bevrijd van allerlei knechtschap; daarom achtten

32*a* Alma 30:11.
b 2 Ne. 1:7; 10:11.
GS Vrij, vrijheid.
c Alma 27:9.
39*a* Alma 1:14.
b GS Vrij, vrijheid.
40*a* GS Vredestichter.

zij hem hoog, ja, buitengewoon en bovenmatig.

41 En het geschiedde dat zij [a]rechters aanstelden om over hen te heersen, ofwel hen te oordelen volgens de wet; en dat deden zij in het gehele land.

42 En het geschiedde dat Alma als eerste opperrechter werd aangesteld, en hij was tevens de hogepriester, want zijn vader had hem het ambt verleend en had hem belast met de zorg voor alle zaken der kerk.

43 En nu geschiedde het dat Alma in de wegen des Heren [a]wandelde, en hij onderhield diens geboden, en hij velde rechtvaardige oordelen; en er was blijvende vrede in het land.

44 En aldus begon de regering der rechters in het gehele land Zarahemla, onder het gehele volk dat de Nephieten werd genoemd; en Alma was de eerste rechter en de opperrechter.

45 En nu geschiedde het dat zijn vader stierf, en hij was tweeëntachtig jaar oud en had zijn leven lang de geboden Gods volbracht.

46 En het geschiedde dat ook Mosiah stierf, en wel in het drieëndertigste jaar van zijn regering, in de ouderdom van [a]drieënzestig jaar, zodat er in het geheel vijfhonderdnegen jaar was verstreken vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten.

47 En aldus eindigde de regering der koningen over het volk van Nephi; en aldus eindigden de dagen van Alma, die de grondlegger was van hun kerk.

Het boek Alma

DE ZOON VAN ALMA

Het verslag van Alma, die de zoon van Alma was, en de eerste opperrechter over het volk van Nephi, en ook de hogepriester van de kerk. Een verslag van de regering der rechters en van de oorlogen en twisten onder het volk. En tevens een verslag van een oorlog tussen de Nephieten en de Lamanieten, volgens het verslag van Alma, de eerste opperrechter.

HOOFDSTUK 1

Nehor verkondigt valse leringen, sticht een kerk, voert priesterlist in en doodt Gideon — Nehor wordt voor zijn misdaden terechtgesteld — Priesterlisten en vervolgingen verbreiden zich onder het volk — De priesters voorzien in hun eigen onderhoud, het volk zorgt voor de armen en de kerk gedijt. Ongeveer 91–88 v.C.

41*a* Mos. 29:11.
43*a* gs Wandelen, wandelen met God.
46*a* Mos. 6:4.

NU geschiedde het in het eerste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, vanaf die tijd, toen koning Mosiah de [a]weg van al het aardse was gegaan, de goede strijd had gestreden, in oprechtheid voor het aangezicht van God had gewandeld, maar niemand had aangewezen om in zijn plaats te regeren; niettemin had hij [b]wetten uitgevaardigd, en zij werden door het volk erkend; daarom waren zij verplicht zich te houden aan de wetten die hij had gemaakt.

2 En het geschiedde in het eerste jaar van de regering van Alma op de rechterstoel dat er een [a]man voor hem werd gebracht om te worden berecht, een man die fors was en bekend stond om zijn grote kracht.

3 En hij was onder het volk rondgegaan, hun predikend wat hij het woord Gods [a]noemde, en zwaar drukkend [b]op de kerk, en het volk verkondigend dat iedere priester en leraar zich [c]gewild moest maken, en dat zij [d]niet met hun handen moesten werken, maar dat zij door het volk moesten worden onderhouden.

4 En hij getuigde ook tot het volk dat het gehele mensdom ten laatsten dage behouden zou worden, en dat zij niet behoefden te vrezen of te sidderen, maar dat zij hun hoofd konden opheffen en zich verblijden; want de Heer had alle mensen geschapen en Hij had ook alle mensen verlost; en uiteindelijk zouden alle mensen het eeuwige leven hebben.

5 En het geschiedde dat hij deze dingen in die mate leerde, dat velen zijn woorden geloofden, ja, zovelen, dat zij begonnen hem te onderhouden en hem geld te geven.

6 En hij begon zich te verheffen in de hoogmoed van zijn hart en zeer kostbare kleding te dragen, ja, en hij begon zelfs een [a]kerk volgens zijn prediking te stichten.

7 En het geschiedde, terwijl hij rondreisde om te prediken tot hen die zijn woord geloofden, dat hij een man tegenkwam die tot de kerk van God behoorde, ja, namelijk een van hun leraren; en hij begon heftig met hem te redetwisten om het volk der kerk weg te kunnen leiden; maar de man weerstond hem, hem terechtwijzend met de [a]woorden Gods.

8 Nu was de naam van die man [a]Gideon; en hij was het die een werktuig in de handen Gods was geweest om het volk van Limhi uit zijn knechtschap te bevrijden.

9 Welnu, omdat Gideon hem met de woorden Gods weerstond, was hij verbolgen op Gideon, en hij trok zijn zwaard

[ALMA]
1 1*a* Mos. 29:46.
b Jarom 1:5; Alma 4:16; Hel. 4:22.
2*a* Alma 1:15.
3*a* Ez. 13:3.
b GS Antichrist.
c Luc. 6:26; 1 Ne. 22:23.
d Mos. 18:24, 26; 27:5.
6*a* 1 Ne. 14:10.
7*a* GS Woord van God.
8*a* Mos. 20:17; 22:3.

en begon hem te slaan. Nu was Gideon hoogbejaard en niet in staat zijn slagen af te weren, zodat hij met het zwaard werd [a]gedood.

10 En de man die hem had gedood, werd door het volk der kerk gegrepen en voor Alma gebracht om te worden [a]berecht naar de misdaden die hij had begaan.

11 En het geschiedde dat hij voor Alma stond en met grote vrijmoedigheid voor zichzelf pleitte.

12 Maar Alma zeide tot hem: Zie, dit is de eerste maal dat er [a]priesterlist onder dit volk is ingevoerd. En zie, gij zijt niet alleen schuldig aan priesterlist, maar hebt ook getracht het met het zwaard op te dringen; en indien dit volk priesterlist wordt opgedrongen, zou dat hun algehele vernietiging betekenen.

13 En gij hebt het bloed van een rechtvaardig man vergoten, ja, een man die veel goeds onder dit volk heeft gedaan; en indien wij u spaarden, zou zijn bloed op ons worden [a]gewroken.

14 Daarom wordt gij ter dood veroordeeld volgens de wet die ons is gegeven door Mosiah, onze laatste koning; en zij is door dit volk erkend; daarom moet dit volk zich [a]aan de wet houden.

15 En het geschiedde dat zij hem grepen; en zijn naam was [a]Nehor; en zij voerden hem naar de top van de heuvel Manti, en daar, tussen hemel en aarde, werd hij ertoe gebracht, of liever gezegd, bekende hij dat hetgeen hij het volk had geleerd strijdig was met het woord Gods; en daar onderging hij een oneervolle [b]dood.

16 Dat maakte echter geen eind aan de verbreiding van priesterlist in het land; want er waren er velen die de ijdelheden der wereld aanhingen, en zij gingen uit en predikten valse leerstellingen; en dat deden zij ter wille van [a]rijkdom en eer.

17 Evenwel durfden zij uit vrees voor de wet niet te [a]liegen voor het geval het bekend raakte, want leugenaars werden gestraft; daarom gaven zij voor volgens hun geloof te prediken; en de wet nu had op niemand vat inzake [b]zijn geloof.

18 En zij durfden uit vrees voor de wet niet te [a]stelen, want zulke lieden werden gestraft; evenmin durfden zij te roven of te moorden, want hij die [b]moordde, werd met de [c]dood gestraft.

19 Het geschiedde echter dat zij die niet tot de kerk van God behoorden, degenen die wél tot de kerk van God behoorden en de naam van Christus op zich hadden genomen, begonnen te vervolgen.

9*a* Alma 6:7.
10*a* Mos. 29:42.
12*a* 2 Ne. 26:29.
GS Priesterlisten.
13*a* GS Wraak.
14*a* GS Doodstraf.
15*a* Alma 1:2.
b Deut. 13:1–9.
16*a* GS IJdel, ijdelheid; Rijkdom.
17*a* GS Eerlijk, eerlijkheid; Liegen.
b Alma 30:7–12; Art. 1:11.
18*a* GS Stelen.
b GS Moord.
c GS Doodstraf.

20 Ja, zij vervolgden hen en kwelden hen met allerlei woorden, en wel wegens hun ootmoed; omdat zij niet hoogmoedig waren in hun eigen ogen, en omdat zij elkaar zonder [a]geld en zonder prijs het woord Gods meedeelden.

21 Nu was er een strenge wet onder het volk der kerk dat niemand die tot de kerk behoorde, hen mocht gaan [a]vervolgen die niet tot de kerk behoorden, en dat er geen onderlinge vervolging mocht zijn.

22 Niettemin waren er velen onder hen die hoogmoedig begonnen te worden en hevig met hun tegenstanders begonnen te redetwisten, zelfs tot vechtens toe; ja, zij sloegen elkaar met hun vuisten.

23 Nu vond dit plaats in het tweede jaar van de regering van Alma, en het was de oorzaak van veel ellende voor de kerk; ja, het was de oorzaak van grote beproeving voor de kerk.

24 Want het hart van velen was verstokt, en hun namen werden [a]uitgewist, zodat ze niet meer gekend waren onder het volk van God. En ook [b]trokken velen zich van hen terug.

25 Nu was dit een grote beproeving voor hen die in het geloof standhielden; niettemin waren zij standvastig en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden Gods; en zij verdroegen met [a]geduld de vervolging waarmee zij overladen werden.

26 En wanneer de priesters hun [a]arbeid verlieten om het woord Gods aan het volk mee te delen, verlieten de mensen ook hun arbeid om het woord Gods aan te horen. En wanneer de priester hun het woord Gods had meegedeeld, togen zij allen wederom ijverig aan hun arbeid; en de priester achtte zich niet boven zijn toehoorders, want de prediker was niet beter dan de toehoorder, evenmin was de leraar beter dan de leerling; en aldus waren zij allen gelijk en arbeidden zij allen, ieder [b]naar zijn kracht.

27 En zij [a]gaven van hun bezit, ieder naar hetgeen hij had, aan de [b]armen en de behoeftigen en de zieken en de ellendigen; en zij droegen geen kostbare kleding, maar toch waren zij goed verzorgd en aantrekkelijk.

28 En aldus regelden zij de aangelegenheden der kerk; en zo begonnen zij wederom blijvende vrede te genieten, niettegenstaande al hun vervolgingen.

29 En nu, dankzij de bestendigheid van de kerk, begonnen zij buitengewoon [a]rijk te worden, met een overvloed van alle dingen waar zij maar behoefte aan hadden: een overvloed van kleinvee en runderen, en mestvee van iedere soort, en ook

20*a* Jes. 55:1–2.
21*a* GS Vervolgen, vervolging.
24*a* Ex. 32:33; Mos. 26:36; Alma 6:3.
GS Excommunicatie.
b Alma 46:7.
GS Afval.
25*a* GS Geduld.
26*a* Mos. 18:24, 26; 27:3–5.
b Mos. 4:27; LV 10:4.
27*a* GS Aalmoes.
b Luc. 18:22; Mos. 4:26; LV 42:29–31.
29*a* GS Rijkdom.

een overvloed van graan en van goud en van zilver en van kostbaarheden, en een overvloed van [b]zijde en getweernd fijn linnen en allerlei goede, eenvoudige stoffen.

30 En aldus zonden zij in hun [a]voorspoedige omstandigheden niemand weg die [b]naakt was of die honger had, of die dorst had, of die ziek was, of die niet was verzorgd; en zij zetten hun hart niet op rijkdom; daarom waren zij vrijgevig jegens allen, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zij het buiten of binnen de kerk, zonder enig [c]aanzien des persoons jegens hen die hulpbehoevend waren.

31 En zo waren zij voorspoedig en werden veel rijker dan zij die niet tot hun kerk behoorden.

32 Want zij die niet tot hun kerk behoorden, gaven zich over aan toverij en aan [a]afgoderij of [b]lediggang, en aan [c]geklets en aan [d]afgunst en strijd; zij droegen kostbare kleding; zij waren [e]verheven in de hoogmoed van hun eigen ogen; zij vervolgden, logen, stalen, roofden, bedreven hoererij en moord en allerlei goddeloosheid; niettemin werd, voor zoverre dat mogelijk was, de wet toegepast op allen die haar overtraden.

33 En het geschiedde, door aldus de wet op hen toe te passen, zodat ieder mens werd gestraft naar hetgeen hij had gedaan, dat zij kalmer werden en geen goddeloosheid durfden te bedrijven voor het geval het bekend raakte; daardoor was er veel vrede onder het volk van Nephi tot het vijfde jaar van de regering der rechters.

HOOFDSTUK 2

Amlici streeft naar het koningschap en wordt door de stem van het volk afgewezen — Zijn volgelingen maken hem koning — De Amlicieten voeren oorlog tegen de Nephieten en worden verslagen — De Lamanieten en Amlicieten voegen hun strijdkrachten bijeen en worden verslagen — Alma doodt Amlici. Ongeveer 87 v.C.

En het geschiedde in het begin van het vijfde jaar van hun regering dat er een twist onder het volk ontstond; want een zekere man die Amlici heette — een zeer geslepen man, ja, een wijs man wat de wijsheid der wereld betreft, die van dezelfde orde was als de man die [a]Gideon met het zwaard had gedood, die volgens de wet ter dood was gebracht —

2 nu had deze Amlici door zijn geslepenheid vele mensen achter zich aan gelokt, zovelen zelfs, dat zij zeer machtig begonnen te worden; en zij begonnen ernaar te streven Amlici op te

29*b* Alma 4:6.
30*a* Jakob 2:17–19.
b gs Arm, armen.
c Alma 16:14; LV 1:35.
32*a* gs Afgoderij.
b gs Lui, luiheid.
c gs Kwaadsprekerij.
d gs Afgunst.
e Jakob 2:13; Alma 31:25; Mrm. 8:28. gs Hoogmoed.
2 1*a* Alma 1:8.

werpen als koning over het volk.

3 Nu was dit verontrustend voor het volk der kerk, en ook voor allen die niet door de overredingen van Amlici waren meegesleept; want zij wisten dat volgens hun wet zulke aangelegenheden door de [a]stem van het volk moesten worden vastgesteld.

4 Welnu, als het mogelijk was dat Amlici de stem van het volk voor zich won, zou hij, als goddeloos man, hun hun rechten en voorrechten van de kerk [a]ontnemen; want het was zijn voornemen de kerk van God te vernietigen.

5 En het geschiedde dat het volk overal in het land in afzonderlijke groepen bijeenkwam, iedereen volgens zijn overtuiging, hetzij voor of tegen Amlici, met veel woordenstrijd en verbazingwekkende [a]twistgesprekken onder elkaar.

6 En zo kwamen zij bijeen om hun stem in deze kwestie uit te brengen; en deze werd de rechters voorgelegd.

7 En het geschiedde dat de stem van het volk zich tegen Amlici verklaarde, zodat hij niet koning over het volk werd gemaakt.

8 Nu veroorzaakte dat grote vreugde in het hart van hen die tegen hem waren; maar Amlici hitste hen die voor hem waren op tot toorn tegen hen die niet voor hem waren.

9 En het geschiedde dat zij bijeenkwamen en Amlici tot hun koning wijdden.

10 Toen nu Amlici koning over hen was gemaakt, gebood hij hun de wapens tegen hun broeders op te nemen; en dat deed hij om hen aan zich te onderwerpen.

11 Nu werd het volk van Amlici door de naam van Amlici onderscheiden en [a]Amlicieten genoemd; en de rest werd [b]Nephieten genoemd, ofwel het volk van God.

12 Welnu, het volk der Nephieten was zich bewust van het voornemen van de Amlicieten en daarom bereidden zij zich erop voor hen tegemoet te trekken; ja, zij bewapenden zich met zwaarden en met kromzwaarden en met bogen en met pijlen en met stenen en met slingers en met allerlei [a]oorlogswapens van iedere soort.

13 En aldus waren zij gereed om de Amlicieten bij hun komst tegemoet te trekken. En er werden naar hun aantal bevelhebbers en hoofdbevelhebbers en opperbevelhebbers aangesteld.

14 En het geschiedde dat Amlici zijn mannen bewapende met allerlei oorlogswapens van iedere soort; en hij stelde ook regeerders en leiders over zijn volk aan om hen tegen hun broeders ten oorlog te voeren.

15 En het geschiedde dat de Amlicieten bij de heuvel Amnihu aankwamen, die ten oosten

3*a* Mos. 29:25–27; Alma 4:16.
4*a* Alma 10:19; Hel. 5:2.
5*a* 3 Ne. 11:29.
11*a* Alma 3:4.
b Jakob 1:13–14; Mos. 25:12; Alma 3:11.
12*a* Mos. 10:8; Hel. 1:14.

van de [a]Sidon lag, die langs het [b]land Zarahemla stroomde; en daar begonnen zij de Nephieten slag te leveren.

16 Daar nu Alma de [a]opperrechter en regeerder van het volk van Nephi was, trok hij met zijn volk, ja, met zijn bevelhebbers en opperbevelhebbers, ja, aan het hoofd van zijn legers, tegen de Amlicieten ten strijde.

17 En zij begonnen de Amlicieten te doden op de heuvel ten oosten van de Sidon. En de Amlicieten streden met grote kracht tegen de Nephieten, zodat velen der Nephieten voor de Amlicieten vielen.

18 Niettemin versterkte de Heer de hand der Nephieten, zodat zij een grote slachting onder de Amlicieten aanrichtten, waardoor dezen voor hen begonnen te vluchten.

19 En het geschiedde dat de Nephieten die gehele dag de Amlicieten achtervolgden en hen in een grote slachting doodden, zodat er van de Amlicieten twaalfduizend vijfhonderdtweeëndertig zielen [a]sneuvelden; en van de Nephieten sneuvelden er zesduizend vijfhonderdtweeënzestig zielen.

20 En het geschiedde, toen Alma de Amlicieten niet langer kon achtervolgen, dat hij zijn volk hun tenten liet opslaan in het [a]dal Gideon, het dal dat genoemd was naar die Gideon die door de hand van [b]Nehor was gedood met het zwaard; en in dat dal sloegen de Nephieten hun tenten op voor de nacht.

21 En Alma zond verspieders uit om het overblijfsel der Amlicieten te volgen teneinde hun plannen en hun komplotten te weten te komen, waardoor hij zich tegen hen zou kunnen beschermen en zijn volk voor vernietiging bewaren.

22 Nu heetten zij die hij had uitgezonden om het kamp der Amlicieten te bespieden, Zeram en Amnor en Manti en Limher; zij waren het die met hun mannen uitgingen om het kamp der Amlicieten te bespieden.

23 En het geschiedde dat zij de volgende dag in grote haast in het kamp der Nephieten terugkeerden, zeer ontsteld en door grote angst bevangen, zeggende:

24 Zie, wij zijn het leger der [a]Amlicieten gevolgd, en tot onze grote ontsteltenis zagen wij in het land Minon, boven het land Zarahemla, op weg naar het land [b]Nephi, een talrijke menigte Lamanieten; en zie, de Amlicieten hebben zich bij hen aangesloten;

25 en zij hebben onze broeders in dat land aangevallen; en zij vluchten voor hen uit naar onze stad met hun kudden en hun vrouwen en hun kinderen; en tenzij wij ons haasten, zullen zij onze stad in bezit nemen, en zullen onze vaders en onze vrouwen en onze kinderen worden gedood.

15*a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16*a* Mos. 29:42.
19*a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20*a* Alma 6:7.
b Alma 1:7–15; 14:16.
24*a* Alma 3:4, 13–18.
b 2 Ne. 5:8.

26 En het geschiedde dat het volk van Nephi hun tenten opbrak en wegtrok uit het dal Gideon naar zijn stad, die de stad [a]Zarahemla was.

27 En zie, terwijl zij de Sidon overstaken, vielen de Amlicieten en de Lamanieten, die als het ware bijna even [a]talrijk waren als het zand der zee, hen aan om hen te vernietigen.

28 Niettemin werden de Nephieten door de hand des Heren [a]versterkt, daar zij vurig tot Hem hadden gebeden dat Hij hen uit de handen van hun vijanden zou verlossen; daarom verhoorde de Heer hun smeekbeden en versterkte hen; en de Lamanieten en de Amlicieten stortten voor hen neer.

29 En het geschiedde dat Alma met het zwaard tegen Amlici vocht, man tegen man; en zij streden uit alle macht tegen elkaar.

30 En het geschiedde dat Alma, als man Gods, uitriep, door groot [a]geloof gedreven, zeggende: O Heer, wees barmhartig jegens mij en spaar mijn leven, opdat ik een werktuig in uw handen mag zijn om dit volk te redden en te bewaren.

31 Toen nu Alma deze woorden had gesproken, streed hij wederom tegen Amlici; en hij werd versterkt, zodat hij Amlici met het zwaard doodde.

32 En hij streed ook tegen de koning der Lamanieten; maar de koning der Lamanieten vluchtte voor Alma weg en zond zijn lijfwachten om tegen Alma te strijden.

33 Maar Alma met zijn lijfwachten streed tegen de lijfwachten van de koning der Lamanieten totdat hij hen doodde en terugdreef.

34 En zo maakte hij het terrein vrij, of liever de oever die ten westen van de Sidon was, en wierp de lichamen der Lamanieten die waren gedood in de wateren van de Sidon, opdat zijn volk daardoor ruimte zou hebben om over te steken en te strijden tegen de Lamanieten en Amlicieten op de westelijke oever van de Sidon.

35 En het geschiedde, toen zij allen de Sidon waren overgestoken, dat de Lamanieten en de Amlicieten voor hen uit begonnen te vluchten, niettegenstaande zij zo talrijk waren dat zij niet konden worden geteld.

36 En zij vluchtten voor de Nephieten uit naar de wildernis, die in het westen en in het noorden was, ver voorbij de grenzen van het land; en de Nephieten achtervolgden hen uit alle macht en doodden hen.

37 Ja, zij werden aan alle kanten aangevallen en gedood en verdreven, totdat zij in het westen en in het noorden waren verstrooid, totdat zij de wildernis hadden bereikt, die Hermounts werd genoemd; en het was dat deel van de wildernis dat onveilig werd gemaakt door wilde en vraatzuchtige dieren.

38 En het geschiedde dat velen

26*a* Omni 1:14, 18.
27*a* Jarom 1:6.
28*a* Deut. 31:6.
30*a* GS Geloof, geloven.

in de wildernis stierven aan hun verwondingen, en werden verslonden door die dieren, en ook door de gieren des hemels; en hun beenderen zijn gevonden en zijn op de aardbodem opgehoopt.

HOOFDSTUK 3

De Amlicieten hadden op zichzelf een teken aangebracht zoals was geprofeteerd — De Lamanieten waren vervloekt wegens hun opstandigheid — De mensen brengen zelf vervloeking over zich — De Nephieten verslaan nog een Lamanitisch leger. Ongeveer 87–86 v.C.

En het geschiedde, nadat zij de gesneuvelden hadden begraven — en het aantal van de gesneuvelden was zo groot dat zij hen niet telden — ja, toen zij klaar waren met het begraven van hun doden, dat alle Nephieten die niet door de oorlogswapens waren [a]gedood, terugkeerden naar hun landerijen en naar hun huizen en hun vrouwen en hun kinderen.

2 Nu waren er vele vrouwen en kinderen met het zwaard gedood, en ook vele van hun kleinvee en runderen; en ook waren vele van hun korenvelden vernield, want ze waren door de legerscharen vertrapt.

3 En nu werden zovelen van de Lamanieten en Amlicieten als er op de oever van de Sidon waren gedood, in de [a]wateren van de Sidon geworpen; en zie, hun beenderen bevinden zich in de diepten der [b]zee, en het zijn er vele.

4 En de [a]Amlicieten onderscheidden zich van de Nephieten, want zij hadden met rood een teken op hun voorhoofd [b]aangebracht, zoals de Lamanieten; zij hadden echter niet hun hoofd kaalgeschoren zoals de Lamanieten.

5 Welnu, het hoofd der Lamanieten was kaalgeschoren; en zij waren [a]naakt, op een vel na, dat om hun lendenen was gegord, en ook hun harnas waarmee zij waren omgord, en hun bogen en hun pijlen en hun stenen en hun slingers enzovoort.

6 En de huid der Lamanieten was donker, volgens het teken dat aan hun vaderen was gesteld, dat een [a]vervloeking op hen was wegens hun overtreding en opstandigheid jegens hun broeders, namelijk Nephi, Jakob, en Jozef en Sam, die rechtvaardige en heilige mannen waren.

7 En hun broeders trachtten hen te vernietigen, daarom werden zij vervloekt; en de Here God stelde een [a]teken aan hen, ja, aan Laman en Lemuël, en ook aan de zonen van Ismaël en de Ismaëlitische vrouwen.

8 En dat werd gedaan opdat hun nageslacht zou worden onderscheiden van het nageslacht

3 1*a* Alma 2:19; 4:2.
3*a* Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4*a* Alma 2:11.
b Alma 3:13–19.
5*a* Enos 1:20; Mos. 10:8; Alma 42:18–21.
6*a* 2 Ne. 5:21; 26:33. GS Vervloeken, vervloeking.
7*a* 1 Ne. 12:23.

van hun broeders, opdat de Here God daardoor zijn volk zou bewaren, opdat zij zich niet zouden [a]vermengen en geloven in onjuiste [b]overleveringen, hetgeen hun vernietiging zou betekenen.

9 En het geschiedde dat wie zijn zaad vermengde met dat van de Lamanieten, dezelfde vervloeking over zijn nageslacht bracht.

10 Daarom, wie zich liet wegvoeren door de Lamanieten, werd met die naam aangeduid en er werd een teken aan hem gesteld.

11 En het geschiedde dat allen die niet wilden geloven in de [a]overleveringen der Lamanieten, maar geloofden in die kronieken die uit het land Jeruzalem waren gebracht, en ook in de overleveringen van hun vaderen, die juist waren, en die geloofden in de geboden Gods en ze onderhielden, vanaf die tijd Nephieten werden genoemd, ofwel het volk van Nephi —

12 en zij zijn het die de kronieken hebben bijgehouden, die [a]waar zijn, van hun eigen volk, en ook van het volk der Lamanieten.

13 Nu zullen wij wederom terugkeren naar de Amlicieten, want ook aan hen was een [a]teken gesteld, ja, zij stelden het teken aan zichzelf, ja, namelijk een teken in rood op hun voorhoofd.

14 Aldus wordt het woord Gods vervuld, want dit zijn de woorden die Hij tot Nephi sprak: Zie, Ik heb de Lamanieten vervloekt en Ik zal een teken aan hen stellen, opdat zij en hun nageslacht van u en uw nageslacht gescheiden zullen zijn, van nu af aan en voor eeuwig, tenzij zij zich bekeren van hun goddeloosheid en zich tot Mij [a]wenden, zodat Ik barmhartig zal kunnen zijn jegens hen.

15 En voorts, Ik zal een teken stellen aan hem die zijn zaad vermengt met uw broeders, opdat ook zij vervloekt zullen zijn.

16 En voorts, Ik zal een teken stellen aan hem die tegen u en uw nageslacht strijdt.

17 En voorts zeg Ik dat hij die zich van u afscheidt, niet langer uw nageslacht zal heten; en Ik zal u zegenen, en wie ook uw nageslacht zal heten, van nu af aan en voor eeuwig; en dit waren de beloften des Heren aan Nephi en aan zijn nageslacht.

18 Nu wisten de Amlicieten niet dat zij de woorden Gods vervulden toen zij een teken op hun voorhoofd begonnen aan te brengen; zij waren echter in openlijke [a]opstand tegen God gekomen; daarom was het noodzakelijk dat de vervloeking over hen kwam.

19 Nu wil ik dat gij inziet dat zij de [a]vervloeking zelf over zich heen brachten; en zo brengt

8*a* GS Huwelijk, huwen—Gemengd huwelijk.
b Mos. 10:11–18; Alma 9:16.
11*a* Alma 17:9–11.
12*a* Mos. 1:6; Ether 4:6–11.
13*a* Alma 3:4.
14*a* 2 Ne. 30:4–6.
18*a* 4 Ne. 1:38. GS Opstand.
19*a* 2 Ne. 5:21–25; Alma 17:15.

ieder mens die wordt vervloekt zijn eigen veroordeling over zich heen.

20 Nu geschiedde het niet vele dagen na de slag die door de Lamanieten en de Amlicieten was geleverd in het land Zarahemla, dat een ander leger Lamanieten het volk van Nephi tegemoet trok, op [a]dezelfde plaats waar het eerste leger de Amlicieten het hoofd had geboden.

21 En het geschiedde dat er een leger werd uitgezonden om hen uit hun land te verdrijven.

22 Daar nu Alma zelf [a]letsel had opgelopen, trok hij deze keer niet ten strijde tegen de Lamanieten;

23 hij zond echter een talrijk leger tegen hen uit; en zij trokken op en doodden vele Lamanieten, en de rest dreven zij uit de grensstreken van hun land.

24 En toen keerden zij weer terug en begonnen vrede in het land te stichten, zodat zij een tijdlang niet meer werden lastig gevallen door hun vijanden.

25 Nu vonden al die dingen plaats, ja, al die oorlogen en twisten begonnen en eindigden in het vijfde jaar van de regering der rechters.

26 En in één jaar werden er duizenden en tienduizenden zielen naar de eeuwige wereld gezonden om hun [a]beloning te oogsten naar hun werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad waren, om eeuwig geluk of eeuwige ellende te oogsten volgens de geest die zij hadden beliefd te gehoorzamen, hetzij een goede geest hetzij een kwade.

27 Want iedereen ontvangt [a]loon van hem die hij belieft te [b]gehoorzamen, en dit volgens de woorden van de geest van profetie; laat het dus geschieden volgens de waarheid. En zo eindigt het vijfde jaar van de regering der rechters.

HOOFDSTUK 4

Alma doopt duizenden bekeerlingen — Ongerechtigheid doet haar intrede in de kerk waardoor zij in haar vooruitgang wordt belemmerd — Nephihah wordt aangesteld als opperrechter — Alma wijdt zich als hogepriester aan de bediening. Ongeveer 86–83 v.C.

NU geschiedde het in het zesde jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat er twisten noch oorlogen in het [a]land Zarahemla waren;

2 maar het volk leed, ja zij leden zeer wegens het [a]verlies van hun broeders, en ook wegens het verlies van hun kudden kleinvee en runderen, en ook wegens het verlies van hun graanvelden, die door de Lamanieten waren vertrapt en vernield.

3 En zo groot was hun lijden dat iedere ziel reden had om

20*a* Alma 2:24.
22*a* Alma 2:29–33.
26*a* GS Werken.
27*a* Mos. 2:31–33; Alma 5:41–42.
b Rom. 6:16; Hel. 14:29–31. GS Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
4 1*a* Omni 1:12–19.
2*a* Alma 2:19; 3:1–2, 26.

te treuren; en zij geloofden dat het de oordelen Gods waren die hun waren gezonden wegens hun goddeloosheid en hun gruwelen; daarom werden zij wakker geschud tot een herinnering aan hun plicht.

4 En zij begonnen de kerk steviger te vestigen; ja, en velen lieten zich [a]dopen in de wateren van Sidon en sloten zich aan bij de kerk van God; ja, zij lieten zich dopen door de hand van Alma, die was gewijd tot [b]hogepriester over het volk der kerk door de hand van zijn vader Alma.

5 En het geschiedde in het zevende jaar van de regering der rechters dat ongeveer drieduizend vijfhonderd zielen zich aansloten bij de [a]kerk van God en zich lieten dopen. En zo eindigde het zevende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi; en er was blijvende vrede in al die tijd.

6 En het geschiedde in het achtste jaar van de regering der rechters dat het volk der kerk hoogmoedig begon te worden wegens hun buitengewone [a]rijkdommen, en hun [b]fijne zijden stoffen, en hun getweernd fijn linnen, en wegens hun vele kleinvee en runderen, en hun goud en hun zilver, en allerlei waardevolle zaken, die zij door hun noeste arbeid hadden verkregen; en in al die dingen verhieven zij zich in de hoogmoed van hun ogen, want zij begonnen zeer kostbare kleding te dragen.

7 Nu was dit de oorzaak van groot leed voor Alma, ja, en voor vele van de mensen die Alma had [a]gewijd om leraren en priesters en ouderlingen over de kerk te zijn; ja, velen van hen waren zeer bedroefd over de goddeloosheid die zij onder hun volk zagen ontstaan.

8 Want zij zagen en aanschouwden met grote droefenis dat het volk der kerk zich in de [a]hoogmoed van hun ogen begon te verheffen en hun hart op rijkdommen en op de ijdelheden der wereld begon te zetten; dat zij elkaar begonnen te minachten en diegenen begonnen te vervolgen die [b]niet naar hun wil en welbehagen geloofden.

9 En aldus begonnen er, in dit achtste jaar van de regering der rechters, grote [a]twisten onder het volk der kerk te ontstaan; ja, er was [b]afgunst en strijd en kwaadwilligheid en vervolging en hoogmoed, die zelfs de hoogmoed overtrof van hen die niet tot de kerk van God behoorden.

10 En aldus eindigde het achtste jaar van de regering der rechters; en de goddeloosheid der kerk was een groot struikelblok voor hen die niet tot de kerk behoorden; en aldus begon de vooruitgang van de kerk af te nemen.

11 En het geschiedde in het

4*a* Mos. 18:10–17.
b Mos. 29:42.
5*a* Mos. 25:18–23; 3 Ne. 26:21.
6*a* gs Rijkdom.
b Alma 1:29.
7*a* gs Gezag.
8*a* gs Hoogmoed; IJdel, ijdelheid.
b Alma 1:21.
9*a* gs Twist.
b gs Afgunst.

begin van het negende jaar dat Alma de goddeloosheid der kerk zag, en hij zag ook dat het [a]voorbeeld van de kerk diegenen die niet geloofden van de ene ongerechtigheid naar de andere begon te voeren, hetgeen leidde tot de vernietiging van het volk.

12 Ja, hij zag grote ongelijkheid onder het volk, waarbij sommigen zich verhieven in hun hoogmoed, anderen verachtten en de [a]behoeftigen en de naakten en hen die [b]honger en dorst hadden en hun die ziek en lijdende waren, de rug toekeerden.

13 Nu was dit een grote oorzaak van weeklagen onder het volk, terwijl anderen zich verootmoedigden en diegenen te hulp kwamen die hun hulp nodig hadden, bijvoorbeeld door de armen en de behoeftigen te [a]geven van hun bezit, de hongerigen te voeden en allerlei [b]leed te verdragen ter [c]wille van Christus die volgens de geest van profetie zou komen;

14 want zij zagen uit naar die dag, en [a]behielden aldus vergeving van hun zonden; en zij waren met grote [b]vreugde vervuld wegens de opstanding der doden, volgens de wil en de macht van Jezus Christus en zijn bevrijding uit de banden des doods.

15 En nu geschiedde het dat Alma, toen hij het leed had gezien van de ootmoedige volgelingen van God, en de vervolgingen waarmee zij door het overige deel van zijn volk werden overstelpt, en al hun [a]ongelijkheid, zeer bedroefd werd; evenwel verliet de Geest des Heren hem niet.

16 En hij koos een wijs man, die zich onder de ouderlingen der kerk bevond, en machtigde hem volgens de [a]stem van het volk, zodat hij de macht zou hebben om [b]wetten uit te vaardigen volgens de wetten die al gegeven waren, en om die uit te voeren naargelang de goddeloosheid en de misdaden van het volk.

17 Nu was de naam van deze man Nephihah, en hij werd aangesteld als [a]opperrechter; en hij zat op de rechterstoel om recht te spreken en het volk te regeren.

18 Nu verleende Alma hem niet het ambt van hogepriester over de kerk, maar behield het ambt van hogepriester voor zichzelf; de rechterstoel droeg hij echter over aan Nephihah.

19 En dat deed hij om [a]zelf onder zijn volk, ofwel onder het volk van Nephi, te kunnen uitgaan om hun het [b]woord Gods te prediken, om hen ertoe [c]op te wekken hun plicht [d]in-

11*a* 2 Sam. 12:14; Alma 39:11.
12*a* Jes. 3:14; Jakob 2:17.
b Mos. 4:26.
13*a* GS Aalmoes.
b GS Tegenspoed.
c 2 Kor. 12:10.
14*a* Mos. 4:12; Alma 5:26–35. GS Rechtvaardigen, rechtvaardiging.
b GS Vreugde.
15*a* LV 38:27; 49:20.
16*a* Alma 2:3–7.
b Alma 1:1, 14, 18.
17*a* Alma 50:37.
19*a* Alma 7:1.
b Alma 31:5; LV 11:21–22.
c Enos 1:23.
d Mos. 1:17; Hel. 12:3.

dachtig te zijn, en om, door het woord Gods, alle hoogmoed en listigheid en alle twisten die er onder zijn volk waren, uit te roeien; want hij zag geen andere wijze om hen terug te winnen dan door hen onder druk te zetten met een onvervalst [e]getuigenis tegen hen.

20 En aldus droeg Alma de rechterstoel over aan [a]Nephihah in het begin van het negende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, en zelf wijdde hij zich geheel aan het [b]hoge priesterschap van de heilige orde Gods, en aan het getuigenis van het woord, volgens de geest van openbaring en profetie.

De woorden die Alma, de hogepriester, volgens de heilige orde Gods, het volk heeft verkondigd in hun steden en dorpen in het gehele land.

Dit beslaat hoofdstuk 5.

HOOFDSTUK 5

Om voor redding in aanmerking te komen, moeten de mensen zich bekeren en de geboden onderhouden, wedergeboren worden, hun klederen reinigen door middel van het bloed van Christus, ootmoedig zijn en zich ontdoen van hoogmoed en afgunst, en rechtvaardige werken doen — De goede herder roept zijn volk — Zij die boze werken doen, zijn kinderen van de duivel — Alma getuigt van de waarachtigheid van zijn leer en gebiedt de mensen zich te bekeren — De naam van de rechtvaardigen zal in het boek des levens worden geschreven. Ongeveer 83 v.C.

NU geschiedde het dat Alma het woord [a]Gods aan het volk begon te [b]verkondigen, eerst in het land Zarahemla, en vandaar uit door het gehele land.

2 En dit zijn, volgens zijn eigen verslag, de woorden die hij sprak tot het volk in de kerk die in de stad Zarahemla was gevestigd, zeggende:

3 Ik, Alma, die door mijn vader Alma ben [a]gewijd tot [b]hogepriester over de kerk van God — en hij had de macht en het [c]gezag van God om die dingen te doen — zie, ik zeg u dat hij een kerk begon te vestigen in het [d]land dat in de grensstreek van Nephi lag; ja, het land dat het land Mormon werd genoemd; ja, en hij doopte zijn broeders in de wateren van Mormon.

4 En zie, ik zeg u: zij werden door de barmhartigheid en de kracht Gods uit de handen van het volk van koning Noach [a]bevrijd.

5 En zie, daarna werden zij door de hand der Lamanieten in de wildernis tot [a]knechtschap gebracht; ja, ik zeg u, zij waren in gevangenschap, en wederom

19*e* GS Getuigenis.
20*a* Alma 8:12.
b Mos. 29:42; Alma 5:3, 44, 49.
5 1*a* Alma 5:61.
b Alma 4:19.
3*a* GS Ordenen, ordening.
b Alma 4:4, 18, 20.
c Mos. 18:13; 3 Ne. 11:25.
d Mos. 18:4; 3 Ne. 5:12.
4*a* Mos. 23:1–3.
5*a* Mos. 23:37–39; 24:8–15.

bevrijdde de Heer hen uit hun [b]knechtschap door de kracht van zijn woord; en wij werden in dit land gebracht, en hier begonnen wij de kerk van God ook in geheel dit land te vestigen.

6 En nu, zie, ik zeg u, mijn broeders, gij die tot deze kerk behoort, zijt gij u voldoende bewust gebleven van de gevangenschap van uw vaderen? Ja, en zijt gij u zijn barmhartigheid en lankmoedigheid jegens hen voldoende bewust gebleven? En voorts, zijt gij u er voldoende van bewust gebleven dat Hij hun ziel uit de hel heeft bevrijd?

7 Zie, Hij veranderde hun hart; ja, Hij wekte hen uit een diepe slaap en zij ontwaakten tot God. Zie, zij bevonden zich te midden van duisternis; niettemin werd hun ziel door het licht van het eeuwigdurende woord verhelderd; ja, zij waren met de [a]banden des doods en de [b]ketenen der hel omsloten, en er wachtte hun een eeuwigdurende vernietiging.

8 En nu vraag ik u, mijn broeders: werden zij vernietigd? Zie, ik zeg u, neen, dat werden zij niet.

9 En voorts vraag ik: werden de banden des doods en de ketenen der hel, waarmee zij waren omsloten, losgemaakt? Ik zeg u: ja, die werden losgemaakt, en hun ziel werd verruimd, en zij bezongen de verlossende liefde. En ik zeg u dat zij gered zijn.

10 En nu vraag ik u: op welke voorwaarden zijn zij dan [a]gered? Ja, welke redenen hadden zij om op redding te hopen? Door welke oorzaak zijn zij losgemaakt uit de banden des doods, ja, en ook uit de ketenen der hel?

11 Zie, ik kan het u vertellen: geloofde mijn vader Alma niet in de woorden die door de mond van [a]Abinadi werden verkondigd? En was dat niet een heilige profeet? Sprak hij niet de woorden Gods en geloofde mijn vader Alma die niet?

12 En naar zijn geloof werd er een machtige [a]verandering in zijn hart teweeggebracht. Zie, ik zeg u dat dit alles waar is.

13 En zie, hij [a]predikte het woord tot uw vaderen, en in hun hart werd er ook een machtige verandering teweeggebracht, en zij verootmoedigden zich en stelden hun [b]vertrouwen in de ware en [c]levende God. En zie, zij waren getrouw tot het [d]eind; daarom werden zij gered.

14 En nu, zie, ik vraag u, mijn broeders der kerk: zijt gij geestelijk uit God [a]geboren? Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen? Hebt gij die machtige [b]verandering in uw hart ondervonden?

5*b* Mos. 24:17.
7*a* Mos. 15:8.
b Alma 12:11; LV 138:23.
10*a* GS Heil; Verlossingsplan.
11*a* Mos. 17:1–4.
12*a* GS Bekeren (zich), bekering.
13*a* Mos. 18:7.
b GS Vertrouwen.
c Mrm. 9:28; LV 20:19.
d GS Volharden.
14*a* Mos. 27:24–27; Alma 22:15. GS Wedergeboren, uit God geboren.
b Rom. 8:11–17; Mos. 5:2; Moz. 6:65. GS Bekeren (zich), bekering.

15 Oefent gij geloof in de verlossing door Hem die u heeft [a]geschapen? Blikt gij vooruit met een oog vol geloof en ziet gij dit sterfelijke lichaam opgewekt in onsterfelijkheid, en deze verderfelijkheid [b]opgewekt in onverderfelijkheid, om voor God te staan en te worden [c]geoordeeld naar de werken die in het sterfelijk lichaam zijn verricht?

16 Ik zeg u, kunt gij u voorstellen de stem des Heren te dien dage tot u te horen zeggen: Komt tot Mij, gij [a]gezegenden, want zie, uw werken op het oppervlak der aarde zijn de werken der gerechtigheid geweest?

17 Of verbeeldt gij u dat gij te dien dage tegen de Heer kunt liegen en [a]zeggen: Heer, onze werken op het oppervlak der aarde zijn rechtvaardige werken geweest — en dat Hij u zal redden?

18 Of anders, kunt gij u voorstellen hoe gij voor de rechterstoel Gods wordt gebracht met uw ziel vol schuld en wroeging, met de herinnering aan al uw schuld, ja, een volmaakte [a]herinnering aan al uw goddeloosheid, ja, de herinnering dat gij de geboden Gods hebt getrotseerd?

19 Ik zeg u: kunt gij te dien dage met een zuiver hart en reine handen naar God opblikken? Ik zeg u, kunt gij opblikken met het [a]beeld van God gegrift in uw gelaat?

20 Ik zeg u: kunt gij u indenken te worden gered wanneer gij u hebt overgegeven om [a]onderdaan van de duivel te worden?

21 Ik zeg u, te dien dage zult gij weten dat gij niet kunt worden [a]gered; want niemand kan worden gered, tenzij zijn [b]klederen zijn witgewassen; ja, zijn klederen moeten worden [c]gereinigd, totdat zij van alle smet zijn gezuiverd door het bloed van Hem over wie gesproken is door onze vaderen — die zou komen om zijn volk van hun zonden te verlossen.

22 En nu vraag ik u, mijn broeders, hoe zult gij u voelen als gij voor het gerecht van God staat en uw klederen met [a]bloed en allerlei [b]vuilheid bevlekt zijn? Zie, wat zullen die dingen tegen u getuigen?

23 Zie, zullen ze niet [a]getuigen dat gij moordenaars zijt, ja, en ook dat gij schuldig zijt aan allerlei goddeloosheid?

24 Zie, mijn broeders, denkt gij dat zo iemand een plaats kan hebben in het koninkrijk Gods om aan te zitten met [a]Abraham, met Isaak, en met Jakob, en ook met alle heilige profeten, van wie de klederen gezuiverd zijn, en vlekkeloos, rein en wit zijn?

25 Ik zeg u, neen; tenzij gij van

15*a* GS Scheppen, schepping.
b GS Opstanding.
c GS Oordeel, laatste.
16*a* Matt. 25:31–46.
17*a* 3 Ne. 14:21–23.
18*a* Ez. 20:43; 2 Ne. 9:14; Mos. 3:25; Alma 11:43.
19*a* 1 Joh. 3:1–3.
20*a* Mos. 2:32.
21*a* GS Heil.
b 1 Ne. 12:10; Alma 13:11–13; 3 Ne. 27:19–20.
c GS Zuiver, zuiverheid.
22*a* Jes. 59:3.
b GS Vuil, vuiligheid.
23*a* Jes. 59:12.
24*a* Luc. 13:28.

onze Schepper een leugenaar vanaf het begin maakt, of denkt dat Hij een leugenaar vanaf het begin is geweest, kunt gij niet denken dat zodanigen een plaats in het koninkrijk van de hemel kunnen hebben; integendeel, zij zullen worden uitgeworpen, want zij zijn de [a]kinderen van het koninkrijk van de duivel.

26 En nu zie, ik zeg u, mijn broeders: indien gij een [a]verandering van hart hebt ondergaan, en indien gij gestemd waart het [b]lied der verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: [c]kunt gij nu zo gestemd zijn?

27 Hebt gij zo gewandeld dat gij u [a]schuldeloos voor God hebt gehouden? Zoudt gij, indien gij werdt geroepen om nu te sterven, bij uzelf kunnen zeggen dat gij [b]ootmoedig genoeg zijt geweest? Dat uw klederen zijn gezuiverd en witgemaakt door het bloed van Christus, die komen zal om zijn volk van hun zonden te [c]verlossen?

28 Zie, zijt gij van [a]hoogmoed ontdaan? Ik zeg u: indien niet, dan zijt gij niet gereed om God te ontmoeten. Zie, gij moet u snel voorbereiden, want het koninkrijk van de hemel is nabij en zo iemand heeft het eeuwige leven niet.

29 Zie, ik zeg: is er iemand onder u die niet van [a]afgunst is ontdaan? Ik zeg u, zo iemand is niet gereed; en ik wil dat hij zich snel voorbereidt, want het uur is nabij en hij weet niet wanneer de tijd zal komen; want zo iemand wordt niet onschuldig bevonden.

30 En voorts zeg ik u: is er iemand onder u die de [a]spot drijft met zijn broeder, of die hem met vervolgingen overstelpt?

31 Wee zo iemand, want hij is niet gereed, en de tijd is nabij dat hij zich moet bekeren of hij kan niet worden gered!

32 Ja, wee u, allen, gij [a]werkers der ongerechtigheid; bekeert u, bekeert u, want de Here God heeft het gesproken!

33 Zie, Hij nodigt [a]alle mensen uit, want de [b]armen der barmhartigheid zijn naar hen uitgestrekt, en Hij zegt: Bekeert u, en Ik zal u aannemen.

34 Ja, Hij zegt: [a]Komt tot Mij en gij zult nemen van de [b]vrucht van de boom des levens; ja, gij zult [c]om niet eten en drinken van het [d]brood en de wateren des levens;

35 ja, komt tot Mij en brengt werken der gerechtigheid voort, en gij zult niet worden omgehakt en in het vuur geworpen —

36 want zie, de tijd is nabij dat

25*a* 2 Ne. 9:9.
26*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b Alma 26:13.
c Mos. 4:12; LV 20:31–34.
27*a* GS Rechtvaardigen, rechtvaardiging.
b GS Nederig, nederigheid, vernederen.
c GS Verlossen, verlossing, verlost.
28*a* GS Hoogmoed.
29*a* GS Afgunst.
30*a* GS Kwaadsprekerij.
32*a* Ps. 5:5.
33*a* Alma 19:36; 3 Ne. 18:25.
b Jakob 6:5; 3 Ne. 9:14.
34*a* 2 Ne. 26:24–28; 3 Ne. 9:13–14.
b 1 Ne. 8:11; 15:36.
c 2 Ne. 9:50–51; Alma 42:27.
d GS Brood des levens.

iedereen die geen goede vrucht [a]voortbrengt of niet de werken der gerechtigheid doet, reden zal hebben om te jammeren en te treuren.

37 O gij werkers der ongerechtigheid, gij die zijt opgeblazen in de [a]ijdelheden der wereld, gij die hebt beweerd de wegen der gerechtigheid te hebben gekend, zijt niettemin [b]afgedwaald als [c]schapen die geen herder hebben, hoewel een herder u heeft [d]geroepen en u nog steeds roept, maar gij wilt niet [e]luisteren naar zijn stem!

38 Zie, ik zeg u dat de goede [a]herder u roept; ja, en met zijn eigen naam roept Hij u, welke de naam van Christus is; en indien gij niet wilt [b]luisteren naar de stem van de [c]goede herder, naar de [d]naam waarmee gij wordt geroepen, zie, dan zijt gij niet de schapen van de goede herder.

39 En nu, indien gij niet de schapen van de goede herder zijt, van welke [a]kudde zijt gij dan? Zie, ik zeg u dat de [b]duivel uw herder is en gij van zijn kudde zijt; en nu, wie kan dat ontkennen? Zie, ik zeg u, wie dat ontkent, is een [c]leugenaar en een [d]kind van de duivel.

40 Want ik zeg u dat al het [a]goede van God komt, en al het kwade komt van de duivel.

41 Daarom, indien iemand [a]goede werken voortbrengt, luistert hij naar de stem van de goede herder en volgt hij Hem; maar wie kwade werken voortbrengt die wordt een [b]kind van de duivel, want hij luistert naar diens stem en volgt hem na.

42 En wie dat doet, moet zijn [a]loon wel van hem ontvangen; daarom ontvangt hij als [b]loon de [c]dood met betrekking tot de dingen der gerechtigheid, omdat hij dood is voor alle goede werken.

43 En nu, mijn broeders, wil ik dat gij naar mij luistert, want ik spreek met de kracht van mijn ziel; want zie, ik heb duidelijk tot u gesproken, zodat gij u niet kunt vergissen, ofwel, ik heb gesproken volgens de geboden Gods.

44 Want ik ben geroepen om op deze wijze te spreken, volgens de [a]heilige orde Gods, die in Christus Jezus is; ja, mij is geboden voor dit volk te staan en te getuigen van de dingen die onze vaderen over toekomstige dingen hebben gesproken.

45 En dat is niet alles. Denkt gij niet dat ik die dingen voor

36*a* Matt. 3:10; 7:15–20; 3 Ne. 14:19; LV 97:7.
37*a* GS IJdel, ijdelheid.
b 2 Ne. 12:5; 28:14; Mos. 14:6.
c Matt. 9:36.
d Spr. 1:24–27; Jes. 65:12.
e Jer. 26:4–5; Alma 10:6.
38*a* GS Goede herder.
b Lev. 26:14–20; LV 101:7.
c 3 Ne. 15:24; 18:31.
d Mos. 5:8; Alma 34:38.
39*a* Matt. 6:24; Luc. 16:13.
b Mos. 5:10. GS Duivel.
c 1 Joh. 2:22.
d 2 Ne. 9:9.
40*a* Omni 1:25; Ether 4:12; Mro. 7:12, 15–17.
41*a* 3 Ne. 14:16–20. GS Werken.
b Mos. 16:3–5; Alma 11:23.
42*a* Alma 3:26–27; LV 29:45.
b Rom. 6:23.
c Hel. 14:16–18. GS Dood, geestelijke.
44*a* Alma 13:6.

mijzelf [a]weet? Zie, ik getuig tot u te weten dat deze dingen waarover ik heb gesproken, waar zijn. En hoe denkt gij dat ik dit zo zeker weet?

46 Zie, ik zeg u: ze worden mij [a]bekendgemaakt door de Heilige Geest Gods. Zie, ik heb vele dagen [b]gevast en gebeden om deze dingen voor mijzelf te kunnen weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn, want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard; en dat is de geest van [c]openbaring die in mij is.

47 En wederom zeg ik u, aldus is het mij geopenbaard dat de woorden die onze vaderen hebben gesproken, waar zijn, ja, volgens de geest van profetie die in mij is, die eveneens volgens de openbaring van de Geest Gods is.

48 Ik zeg u dat ik voor mijzelf weet dat alles wat ik u zal zeggen over hetgeen gaat komen, waar is; en ik zeg u dat ik weet dat Jezus Christus zal komen, ja, de Zoon, de Eniggeborene des Vaders, vol genade en barmhartigheid en waarheid. En zie, Hij is het die komt om de zonden der wereld weg te nemen, ja, de zonden van ieder mens die standvastig in zijn naam gelooft.

49 En nu zeg ik u dat dat de [a]orde is waarnaar ik geroepen ben, ja, om tot mijn geliefde broeders te prediken, ja, en tot eenieder die in het land woont; ja, om tot allen te prediken, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen; ja, ik spreek tot u, de bejaarden, en ook tot die van middelbare leeftijd, en tot het opkomend geslacht; ja, om hen toe te roepen dat zij zich moeten bekeren en worden [b]wedergeboren.

50 Ja, aldus zegt de Geest: Bekeert u, al gij einden der aarde, want het koninkrijk van de hemel is nabij; ja, de Zoon Gods komt in zijn [a]heerlijkheid, in zijn macht, majesteit, kracht en heerschappij. Ja, mijn geliefde broeders, ik zeg u dat de Geest zegt: Ziet de heerlijkheid van de [b]Koning der gehele aarde; en ook zal de Koning des hemels zeer spoedig zijn licht laten schijnen onder alle mensenkinderen.

51 En de Geest zegt ook tot mij — ja, roept mij toe met een machtige stem, zeggende: Ga heen en zeg tot dit volk: Bekeert u, want tenzij gij u bekeert, kunt gij geenszins het koninkrijk van de [a]hemel beërven.

52 En wederom zeg ik u dat de Geest zegt: Zie, de [a]bijl ligt aan de wortel van de boom; daarom zal iedere boom die geen

45*a* gs Getuigenis.
46*a* 1 Kor. 2:9–16.
b gs Vasten.
c gs Openbaring.
49*a* gs Priesterschap; Roepen, roeping, door God geroepen.
b gs Wedergeboren, uit God geboren.
50*a* gs Heerlijkheid; Wederkomst van Jezus Christus.
b Ps. 24; Matt. 2:2; Luc. 23:2; 2 Ne. 10:14; LV 38:21–22; 128:22–23; Moz. 7:53. gs Jezus Christus; Koninkrijk van God of Koninkrijk van de hemel.
51*a* gs Hemel.
52*a* Luc. 3:9; LV 97:7.

goede vruchten voortbrengt, worden [b]omgehakt en in het vuur geworpen, ja, een vuur dat niet kan uitbranden, ja, een onuitblusbaar vuur. Ziet en bedenkt dat de Heilige het heeft gesproken.

53 En nu, mijn geliefde broeders, zeg ik u: kunt gij die woorden weerstaan; ja, kunt gij die dingen terzijde leggen en de Heilige onder de voeten [a]treden; ja, kunt gij opgeblazen zijn in de [b]hoogmoed van uw hart; ja, blijft gij er nog steeds bij [c]kostbare kleding te dragen en uw hart te zetten op de ijdelheden der wereld, op uw [d]rijkdommen?

54 Ja, blijft gij bij de veronderstelling dat de een beter is dan de ander; ja, blijft gij uw broeders vervolgen die zich verootmoedigen en wandelen volgens de heilige orde Gods, waardoor zij tot deze kerk zijn gebracht na door de Heilige Geest te zijn [a]geheiligd, en zij brengen goede werken voort die aan de bekering beantwoorden —

55 ja, blijft gij de [a]armen en de behoeftigen de rug toekeren en hun uw bezit onthouden?

56 En ten slotte, gij allen die in uw goddeloosheid blijft volharden, ik zeg u dat dezen het zijn die zullen worden omgehakt en in het vuur geworpen, tenzij zij zich spoedig bekeren.

57 En nu zeg ik u, gij allen die verlangend zijt de stem van de [a]goede herder te volgen: Gaat weg uit het midden der goddelozen, en [b]zondert u af, en raakt hun onreine dingen niet aan; en zie, hun naam zal worden [c]uitgewist, zodat de namen der onrechtvaardigen niet onder de namen der rechtvaardigen zullen worden gerekend, opdat het woord Gods zal worden vervuld dat zegt: De namen der goddelozen zullen niet worden vermengd met de namen van mijn volk;

58 want de namen der rechtvaardigen zullen in het [a]boek des levens worden geschreven, en hun zal Ik een erfdeel aan mijn rechterhand schenken. En nu, mijn broeders, wat hebt gij daartegen in te brengen? Ik zeg u, het doet er niet toe of gij er iets tegen inbrengt, want het woord Gods moet worden vervuld.

59 Want welke herder onder u die vele schapen heeft, waakt niet over hen, opdat de wolven niet binnendringen en zijn kudde verslinden? En zie, indien een wolf zijn kudde binnendringt, verdrijft hij hem dan niet? Ja, en tot slot zal hij hem, als hij dat kan, vernietigen.

60 En nu zeg ik u dat de goede herder u roept; en indien gij naar zijn stem luistert, zal Hij u in zijn kudde brengen en zijt

52*b* Jakob 5:46; 6:7; 3 Ne. 27:11–12.
53*a* 1 Ne. 19:7.
b GS Hoogmoed.
c 2 Ne. 28:11–14; Mrm. 8:36–39.
d Ps. 62:10; LV 56:16–18.
54*a* GS Heiliging.
55*a* Ps. 109:15–16; Jakob 2:17; Hel. 6:39–40.
57*a* GS Goede herder.
b Ezr 6:21; 9:1; Neh. 9:2; 2 Tess. 3:6; LV 133:5, 14.
c Deut. 29:20; Mro. 6:7; LV 20:8.
58*a* GS Boek des levens.

gij zijn schapen; en Hij gebiedt u geen vraatzuchtige wolf onder u toe te laten, opdat gij niet vernietigd wordt.

61 En nu gebied ik, Alma, u met de taal van [a]Hem die mij heeft geboden, de woorden die ik tot u gesproken heb nauwgezet na te komen.

62 Ik spreek bij wijze van gebod tot u die tot de kerk behoort; en tot hen die niet tot de kerk behoren, spreek ik bij wijze van uitnodiging, zeggende: komt en laat u dopen tot bekering, opdat ook gij zult nemen van de vrucht van de [a]boom des levens.

HOOFDSTUK 6

De kerk in Zarahemla wordt gezuiverd en op orde gebracht — Alma gaat naar Gideon om er te prediken. Ongeveer 83 v.C.

En nu geschiedde het, toen Alma opgehouden was met spreken tot het volk der kerk, die in de stad Zarahemla was gevestigd, dat hij priesters en [a]ouderlingen [b]ordende door zijn [c]handen op te leggen volgens de orde Gods, om de kerk te presideren en erover te [d]waken.

2 En het geschiedde dat allen die niet tot de kerk behoorden, maar zich van hun zonden bekeerden, werden [a]gedoopt tot bekering en in de kerk werden opgenomen.

3 En het geschiedde ook dat allen die wél tot de kerk behoorden, maar zich niet van hun goddeloosheid [a]bekeerden en zich niet voor het aangezicht van God verootmoedigden — ik bedoel hen die in de [b]hoogmoed van hun hart verheven waren — zij werden verworpen en hun naam werd [c]uitgewist, zodat hun naam niet onder die van de rechtvaardigen werd gerekend.

4 En aldus begonnen zij de orde der kerk te vestigen in de stad Zarahemla.

5 Nu wil ik dat gij begrijpt dat het woord Gods voor allen vrij was, dat niemand het recht werd ontzegd bijeen te komen om het woord Gods te horen.

6 Niettemin werd de kinderen Gods geboden dikwijls samen te komen en zich te verenigen in [a]vasten en machtig gebed voor het welzijn van de ziel van hen die God niet kenden.

7 En nu geschiedde het, toen Alma deze reglementen had opgesteld, dat hij uit hun midden vertrok, ja, uit de kerk die in de stad Zarahemla was, en oostwaarts over de Sidon trok het [a]dal Gideon in, waar een stad was gebouwd, die de stad Gideon heette, die zich bevond in het dal dat Gideon heette, genoemd naar de man die

61*a* Alma 5:44.
62*a* 1 Ne. 8:10; 11:21–23.
6 1*a* gs Ouderling.
b gs Ordenen, ordening.
c gs Handoplegging.
d LV 52:39.
2*a* gs Doop, dopen.
3*a* Mos. 26:6.
b gs Hoogmoed.
c Ex. 32:33; Mos. 26:36; Alma 1:24; 5:57–58.
gs Excommunicatie.
6*a* gs Vasten.
7*a* Alma 2:20.

was [b]gedood door de hand van Nehor met het zwaard.

8 En Alma ging heen en begon het woord Gods te verkondigen aan de kerk die was gevestigd in het dal Gideon, volgens de openbaring van de waarheid van het woord dat door zijn vaderen was gesproken, en volgens de geest van profetie die in hem was, volgens het [a]getuigenis van Jezus Christus, de Zoon Gods, die zou komen om zijn volk van hun zonden te verlossen, en volgens de heilige orde waarmee hij was geroepen. En aldus staat het geschreven. Amen.

De woorden van Alma die hij, volgens zijn eigen verslag, tot het volk in Gideon heeft gesproken.

Dit beslaat hoofdstuk 7.

HOOFDSTUK 7

Christus zal uit Maria worden geboren — Hij zal de boeien des doods losmaken en de zonden van zijn volk dragen — Wie zich bekeren, zich laten dopen en de geboden onderhouden, zullen het eeuwige leven hebben — Vuilheid kan het koninkrijk Gods niet beërven — Ootmoed, geloof, hoop en naastenliefde zijn vereist. Ongeveer 83 v.C.

ZIE, mijn geliefde broeders, daar het mij is toegestaan tot u te komen, tracht ik u in mijn taal [a]toe te spreken; ja, met mijn eigen mond, aangezien dit de eerste maal is dat ik u met de woorden van mijn mond toespreek; want ik werd geheel en al door de [b]rechterstoel in beslag genomen en had zoveel werk dat ik niet naar u toe kon komen.

2 En ik had zelfs nu niet kunnen komen, indien de rechterstoel niet aan een ander was [a]overgedragen om in mijn plaats te regeren; en in zijn grote barmhartigheid heeft de Heer mij toegestaan tot u te komen.

3 En zie, ik ben gekomen met de grote hoop en het sterke verlangen te kunnen vaststellen dat gij u voor God hebt verootmoedigd, en dat gij zijt voortgegaan in het afsmeken van zijn genade, te kunnen vaststellen dat gij schuldeloos voor Hem staat, te kunnen vaststellen dat gij niet voor de vreselijke keuze staat waar onze broeders te Zarahemla voor stonden.

4 Maar gezegend zij de naam Gods, dat Hij het mij heeft gegeven te weten, ja, mij de buitengewoon grote vreugde heeft gegeven te weten dat zij zich wederom op de weg van zijn gerechtigheid bevinden.

5 En ik vertrouw erop, volgens de Geest Gods die in mij is, dat ik ook vreugde over u zal hebben; niettemin wil ik niet dat mijn vreugde over u het gevolg zal zijn van zoveel ellende en smart als ik over de broeders in Zarahemla heb gehad, want zie, mijn vreugde over hen is

7 *b* Alma 1:9.
8 *a* Op. 19:10.

7 1 *a* Alma 4:19.
b Mos. 29:42.

2 *a* Alma 4:16–18.

gekomen na het doorworstelen van veel ellende en smart.

6 Maar zie, ik vertrouw erop dat gij u niet in een staat van even groot ongeloof bevindt als destijds uw broeders; ik vertrouw erop dat gij niet in de hoogmoed van uw hart verheven zijt; ja, ik vertrouw erop dat gij uw hart niet op de rijkdommen en de ijdelheden der wereld hebt gezet; ja, ik vertrouw erop dat gij geen [a]afgoden aanbidt, maar dat gij de ware en [b]levende God aanbidt, en dat gij met een eeuwigdurend geloof uitziet naar de vergeving van uw zonden, die komen zal.

7 Want zie, ik zeg u, er moeten nog vele dingen komen; en zie, er is één ding dat van groter belang is dan alle andere — want zie, de [a]tijd is niet ver weg dat de Verlosser zal leven en onder zijn volk komen.

8 Zie, ik zeg niet dat Hij onder ons zal komen tijdens zijn verblijf in zijn sterfelijke tabernakel; want zie, de Geest heeft mij niet gezegd dat dit het geval zal zijn. Nu, wat die zaak betreft ben ik onkundig; maar wél weet ik dat de Here God macht heeft alle dingen te doen die volgens zijn woord zijn.

9 Maar zie, dit heeft de Geest wél tot mij gezegd: Roep dit volk toe, zeggende: [a]Bekeert u en bereidt de weg des Heren, en wandelt op zijn paden, die recht zijn; want zie, het koninkrijk van de hemel is nabij, en de Zoon Gods [b]komt op het oppervlak der aarde.

10 En zie, Hij wordt [a]geboren uit [b]Maria in Jeruzalem, dat het [c]land van onze voorvaderen is; en zij is een [d]maagd, een kostbaar en uitverkoren vat; en zij zal worden overschaduwd en [e]zwanger worden door de macht van de Heilige Geest, en een zoon baren, ja, namelijk de Zoon Gods.

11 En Hij zal uitgaan en pijnen en [a]benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

12 En Hij zal de [a]dood op Zich nemen, om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te [b]hulp te komen naargelang hun zwakheden.

13 Nu [a]weet de Geest alle dingen; niettemin lijdt de Zoon Gods naar het vlees om de

6*a* 2 Ne. 9:37; Hel. 6:31.
b Dan. 6:26.
7*a* Alma 9:26.
9*a* Matt. 3:2–4; Alma 9:25.
b Mos. 3:5; 7:27; 15:1–2.
10*a* Jes. 7:14; Luc. 1:27.
b Mos. 3:8.
GS Maria, moeder van Jezus.
c 1 Kron. 9:3; 2 Kron. 15:9; 1 Ne. 1:4; 3 Ne. 20:29.
d 1 Ne. 11:13–21.
e Matt. 1:20; Mos. 15:3.
11*a* Jes. 53:3–5; Mos. 14:3–5.
12*a* 2 Ne. 2:8; Alma 12:24–25.
GS Kruisiging.
b Hebr. 2:18; 4:15; LV 62:1.
13*a* GS God, Godheid.

zonden van zijn volk [b]op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding; en nu, zie, dit is het getuigenis dat in mij is.

14 Nu zeg ik u dat gij u moet bekeren en worden [a]wedergeboren; want de Geest zegt: Indien gij niet wordt wedergeboren, kunt gij het koninkrijk van de hemel niet beërven; komt dus en laat u dopen tot bekering, opdat gij van uw zonden zult worden gewassen, opdat gij geloof zult hebben in het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, dat machtig is om te redden en te reinigen van alle onrechtvaardigheid.

15 Ja, ik zeg u, komt en vreest niet, en legt iedere zonde terzijde die u zo gemakkelijk [a]overvalt, die u tot vernietiging vastbindt; ja, komt en gaat uit, en toont uw God dat gij gewillig zijt u van uw zonden te bekeren en een verbond met Hem aan te gaan om zijn geboden te onderhouden, en dat heden tot Hem te getuigen door af te dalen in de wateren des doops.

16 En wie dat doet en vanaf dat moment de geboden Gods onderhoudt, die zal eraan denken dat ik tot hem zeg, ja, hij zal eraan denken dat ik tot hem heb gezegd, dat hij het eeuwige leven zal hebben, volgens het getuigenis van de Heilige Geest, die in mij getuigt.

17 En nu, mijn geliefde broeders, gelooft gij deze dingen? Zie, ik zeg u, ja, ik weet dat gij ze gelooft; en het is door openbaring van de Geest die in mij is dat ik weet dat gij ze gelooft. En nu, omdat uw geloof dienaangaande sterk is, ja, aangaande de dingen die ik heb gesproken, is mijn vreugde groot.

18 Want, zoals ik u vanaf het begin heb gezegd, had ik een groot verlangen dat gij niet voor dezelfde vreselijke keuze zoudt staan als uw broeders, en ik heb gezien dat er aan mijn verlangens is voldaan.

19 Want ik bemerk dat gij u op het pad der gerechtigheid bevindt; ik bemerk dat gij u bevindt op het pad dat naar het koninkrijk Gods voert; ja, ik bemerk dat gij zijn [a]paden recht maakt.

20 Ik bemerk dat het u is bekendgemaakt, door het getuigenis van zijn woord, dat Hij niet op kromme paden kan [a]wandelen; noch wijkt Hij af van hetgeen Hij heeft gezegd; noch wendt Hij Zich in de geringste mate naar rechts of naar links, of van hetgeen goed is naar hetgeen verkeerd is; daarom is zijn gang één eeuwige ronde.

21 En Hij woont niet in [a]onheilige tempels; noch kan vuilheid of iets wat onrein is in het koninkrijk Gods worden ontvangen; daarom zeg ik u, de tijd komt, ja, en het zal ten laat-

13*b* Mos. 15:12.
GS Verzoenen, verzoening.
14*a* GS Wedergeboren, uit God geboren.
15*a* 2 Ne. 4:18.
19*a* Matt. 3:3.
20*a* 1 Ne. 10:19; Alma 37:12; LV 3:2.
21*a* 1 Kor. 3:16–17; 6:19; Mos. 2:37; Alma 34:36.

sten dage zijn, dat wie [b]vuil is in zijn vuilheid zal blijven.

22 En nu, mijn geliefde broeders, ik heb u deze dingen gezegd om u wakker te schudden tot een besef van uw plicht jegens God, opdat gij schuldeloos voor zijn aangezicht zult wandelen, opdat gij zult wandelen naar de heilige orde Gods, waardoor gij zijt ontvangen.

23 En nu wil ik dat gij [a]ootmoedig zijt, en onderworpen en zachtmoedig, gezeggelijk, een en al geduld en lankmoedigheid, matig in alle dingen, te allen tijde nauwgezet in het onderhouden van de geboden Gods; dat gij om alle dingen vraagt die gij nodig hebt, zowel geestelijke als stoffelijke; en God altijd dankt voor alle dingen die gij ontvangt.

24 En ziet toe dat gij [a]geloof, hoop en naastenliefde hebt, want dan zult gij altijd overvloedig zijn in goede werken.

25 En moge de Heer u zegenen, en houdt uw klederen vlekkeloos, opdat gij tot slot in het koninkrijk van de hemel zult worden gebracht om aan te zitten met Abraham, Isaak en Jakob, en met de heilige profeten die er vanaf het begin der wereld zijn geweest — uw klederen [a]vlekkeloos, zoals ook hun klederen vlekkeloos zijn — om er nooit meer weg te gaan.

26 En nu, mijn geliefde broeders, ik heb deze woorden tot u gesproken volgens de Geest die in mij getuigt; en mijn ziel is buitengewoon verheugd wegens de buitengewone ijver en aandacht waarmee gij naar mijn woorden hebt geluisterd.

27 En nu, moge de [a]vrede Gods op u rusten, en op uw huizen en landerijen, en op uw kleinvee en runderen, en op alles wat gij bezit, op uw vrouwen en uw kinderen, volgens uw geloof en goede werken, van nu af aan en voor eeuwig. En aldus heb ik gesproken. Amen.

HOOFDSTUK 8

Alma predikt en doopt in Melek — Hij wordt in Ammonihah verworpen en vertrekt — Een engel gebiedt hem terug te keren en het volk bekering toe te roepen — Hij wordt door Amulek ontvangen en gezamenlijk prediken zij in Ammonihah. Ongeveer 82 v.C.

En nu geschiedde het dat Alma, na het volk van Gideon vele dingen te hebben geleerd die niet kunnen worden opgeschreven, en de orde van de kerk te hebben gevestigd zoals hij dat eerder in het land Zarahemla had gedaan, uit het [a]land Gideon terugkeerde, ja, hij keerde terug naar zijn eigen huis in Zarahemla om uit te rusten van de arbeid die hij had verricht.

2 En aldus eindigde het negen-

21*b* 1 Ne. 15:33–35; 2 Ne. 9:16; Mrm. 9:14; LV 88:35.
23*a* gs Nederig, nederigheid, vernederen.
24*a* 1 Kor. 13:1–13; Ether 12:30–35; Mro. 7:33–48.
25*a* 2 Pet. 3:14.
27*a* gs Vrede.
8 1*a* Alma 2:20; 6:7.

de jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

3 En het geschiedde aan het begin van het tiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat Alma vandaar vertrok en naar het land Melek reisde, ten westen van de [a]Sidon, in het westen, bij de grens van de wildernis.

4 En hij begon de mensen in het land Melek te leren volgens de [a]heilige orde Gods, waardoor hij was geroepen; en hij begon de mensen in het gehele land Melek te leren.

5 En het geschiedde dat de mensen vanuit alle grensstreken van het land dat naast de wildernis lag, tot hem kwamen. En zij lieten zich in het gehele land dopen;

6 zodoende, toen hij zijn werk in Melek had beëindigd, vertrok hij vandaar en reisde drie dagen lang ten noorden van het land Melek; en hij kwam bij een stad die Ammonihah heette.

7 Nu was het de gewoonte onder het volk van Nephi om hun landen en hun steden en hun dorpen, ja, zelfs al hun kleine dorpen, te noemen naar degene die ze het eerst had bezeten; en zo was het met het land Ammonihah.

8 En het geschiedde, toen Alma in de stad Ammonihah was gekomen, dat hij hun het woord Gods begon te prediken.

9 Nu had Satan veel [a]vat gekregen op het hart van de inwoners van de stad Ammonihah; daarom wilden zij niet luisteren naar de woorden van Alma.

10 Niettemin verrichtte Alma veel [a]arbeid in de geest, met God [b]worstelend in [c]machtig gebed, opdat Hij zijn Geest zou uitstorten over de mensen die zich in de stad bevonden; opdat Hij eveneens zou vergunnen dat hij hen tot bekering zou kunnen dopen.

11 Niettemin verstokten zij hun hart, tot hem zeggende: Zie, wij weten dat gij Alma zijt; en wij weten dat gij hogepriester zijt over de kerk die gij in vele delen van het land volgens uw overlevering hebt gevestigd; en wij zijn niet van uw kerk, en wij geloven niet in zulke dwaze overleveringen.

12 En nu weten wij dat gij, omdat wij niet van uw kerk zijn, geen macht over ons hebt; en gij hebt de rechterstoel overgedragen aan [a]Nephihah; daarom zijt gij niet de opperrechter over ons.

13 Toen nu het volk dit had gezegd, en al zijn woorden had weerstreefd en hem had beschimpt en bespuwd en hem uit hun stad had laten werpen, vertrok hij vandaar en ging op reis naar de stad die Aäron heette.

14 En het geschiedde tijdens zijn reis daarheen, terwijl hij onder smart gebukt ging en

3*a* Alma 16:6–7.
4*a* LV 107:2–4.
GS Melchizedeks priesterschap.
9*a* 2 Ne. 28:19–22; LV 10:20.
10*a* Alma 17:5.
b Enos 1:1–12.
c 3 Ne. 27:1.
GS Gebed.
12*a* Alma 4:20.

veel [a]beproeving en zielsangst doorworstelde wegens de goddeloosheid van de mensen die in de stad Ammonihah waren, ja, zie, het geschiedde, terwijl Alma aldus onder smart gebukt ging, dat hem een [b]engel des Heren verscheen, zeggende:

15 Gezegend zijt gij, Alma; hef daarom uw hoofd op en verblijd u, want gij hebt grote reden om u te verblijden; want gij zijt getrouw geweest in het onderhouden van de geboden Gods vanaf het moment dat gij uw eerste boodschap van Hem ontving. Zie, ik ben het die u die heeft [a]overgebracht.

16 En zie, ik ben gezonden om u te gebieden naar de stad Ammonihah terug te keren en opnieuw tot het volk van de stad te prediken; ja, predik tot hen. Ja, zeg hun dat indien zij zich niet bekeren, de Here God hen zal [a]vernietigen.

17 Want zie, op dit moment bedenken zij hoe zij de vrijheid van uw volk kunnen vernietigen (want aldus zegt de Heer), hetgeen strijdig is met de inzettingen en gerichten en geboden die Hij zijn volk heeft gegeven.

18 Nu geschiedde het, nadat Alma zijn boodschap van de engel des Heren had ontvangen, dat hij met spoed terugkeerde naar het land Ammonihah. En hij ging de stad binnen langs een andere weg, ja, langs de weg die ten zuiden van de stad Ammonihah loopt.

19 En toen hij de stad binnenging, had hij honger, en hij zeide tot een man: Wilt gij een ootmoedige dienstknecht van God iets te eten geven?

20 En de man zeide tot hem: Ik ben Nephiet, en ik weet dat gij een heilige profeet van God zijt, want gij zijt de man over wie een [a]engel in een visioen heeft gezegd: Die zult gij ontvangen. Daarom, ga met mij mee naar mijn huis en ik zal mijn voedsel met u delen; en ik weet dat gij mij en mijn huis tot zegen zult zijn.

21 En het geschiedde dat de man hem in zijn huis ontving; en de man heette [a]Amulek; en hij haalde brood en vlees tevoorschijn en zette Alma dit voor.

22 En het geschiedde dat Alma brood at en verzadigd werd; en hij [a]zegende Amulek en zijn huis en dankte God.

23 En nadat hij had gegeten en was verzadigd, zeide hij tot Amulek: Ik ben Alma, en ik ben [a]hogepriester over de kerk van God in het gehele land.

24 En zie, ik ben geroepen om het woord Gods onder dit gehele volk te prediken volgens de geest van openbaring en profetie; en ik was al eerder in dit land en zij wilden mij niet ontvangen, maar [a]wierpen mij uit; en ik stond op het punt dit land voor altijd de rug toe te keren.

25 Maar zie, mij werd geboden

14*a* GS Tegenspoed.
b Alma 10:7–10, 20. GS Engelen.
15*a* Mos. 27:11–16.
16*a* Alma 9:12, 18, 24.
20*a* Alma 10:7–9.
21*a* GS Amulek.
22*a* Alma 10:11.
23*a* Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.
24*a* Alma 8:13.

terug te keren en tot dit volk te profeteren, ja, en tegen hen te getuigen van hun ongerechtigheden.

26 En nu, Amulek, omdat gij mij hebt gevoed en in huis genomen, zijt gij gezegend; want ik had honger, daar ik vele dagen had gevast.

27 En Alma vertoefde vele dagen bij Amulek eer hij tot het volk begon te prediken.

28 En het geschiedde dat het volk nog grover werd in zijn ongerechtigheden.

29 En het woord kwam tot Alma, zeggende: Ga, en zeg ook tot mijn dienstknecht Amulek: Ga uit en profeteer tot dit volk, zeggende: [a]Bekeert u, want aldus zegt de Heer, tenzij gij u bekeert, zal Ik dit volk in mijn toorn bezoeken; ja, en Ik zal mijn brandende toorn niet afwenden.

30 En Alma ging uit onder het volk, evenals Amulek, om hun de woorden Gods te verkondigen; en zij waren vervuld met de Heilige Geest.

31 En hun werd [a]macht gegeven, zodat zij niet in een kerker opgesloten konden worden; evenmin was het mogelijk dat iemand hen doodde; evenwel oefenden zij hun [b]macht niet uit totdat zij met banden werden gebonden en in de gevangenis werden geworpen. Nu geschiedde dit opdat de Heer in hen zijn macht zou kunnen tonen.

32 En het geschiedde dat zij uitgingen en tot het volk begonnen te prediken en te profeteren volgens de geest en de macht die de Heer hun had gegeven.

De woorden van Alma, en ook de woorden van Amulek, die zij aan het volk in het land Ammonihah hebben verkondigd. En ook worden zij in de gevangenis geworpen en, volgens de kroniek van Alma, bevrijd door de wonderbare kracht Gods die in hen was.

Dit beslaat de hoofdstukken 9 tot en met 14.

HOOFDSTUK 9

Alma gebiedt het volk van Ammonihah zich te bekeren — De Heer zal barmhartig zijn jegens de Lamanieten in de laatste dagen — Als de Nephieten het licht verwerpen, zullen de Lamanieten hen vernietigen — De Zoon Gods komt spoedig — Hij zal hen die zich bekeren, zich laten dopen en geloof hebben in zijn naam, verlossen. Ongeveer 82 v.C.

EN voorts, nadat mij, Alma, door God was geboden Amulek mee te nemen en uit te gaan en wederom te prediken tot dit volk, ofwel de mensen die in de stad Ammonihah waren, geschiedde het, toen ik tot hen begon te prediken, dat zij met mij begonnen te redetwisten, zeggende:

2 Wie zijt gij? Denkt gij dat wij

29*a* Alma 9:12, 18.
GS Bekeren (zich), bekering.
31*a* 1 Ne. 1:20.
b Alma 14:17–29.

het getuigenis van [a]één man zullen geloven, ook al zou hij tot ons prediken dat de aarde zal voorbijgaan?

3 Nu begrepen zij de woorden die zij spraken niet; want zij wisten niet dat de aarde inderdaad zou voorbijgaan.

4 En ook zeiden zij: Wij zullen uw woorden niet geloven, al zoudt gij profeteren dat deze grote stad in [a]één dag zal worden verwoest.

5 Nu wisten zij niet dat God zulke wonderbare werken kon verrichten, want zij waren een verstokt en halsstarrig volk.

6 En zij zeiden: [a]Wie is God, die niet eens [b]méér gezag onder dit volk zendt dan één man om hun de waarheid van zulke grote en wonderbare dingen te verkondigen?

7 En zij traden naar voren om de hand aan mij te slaan; maar zie, zij deden het niet. En ik stond hun stoutmoedig toe te spreken, ja, stoutmoedig getuigde ik tot hen, zeggende:

8 Zie, o gij goddeloos en verkeerd [a]geslacht, hoe hebt gij de overleveringen van uw vaderen kunnen vergeten; ja, hoe vlug zijt gij de geboden Gods vergeten.

9 Weet gij niet meer dat onze vader Lehi door de [a]hand Gods uit Jeruzalem is gebracht? Weet gij niet meer dat zij allen door Hem door de wildernis zijn geleid?

10 En zijt gij zo spoedig vergeten hoevele malen Hij onze vaderen uit de handen van hun vijanden heeft bevrijd en hen voor vernietiging heeft bewaard, ja, zelfs vernietiging door de handen van hun eigen broeders?

11 Ja, en zonder zijn weergaloze kracht en zijn barmhartigheid en zijn lankmoedigheid jegens ons, zouden wij onvermijdelijk lang voor deze tijd van het oppervlak der aarde zijn weggevaagd, en wellicht zijn verwezen naar een staat van [a]eindeloze ellende en wee.

12 Zie, nu zeg ik u, Hij gebiedt u u te bekeren; en tenzij gij u bekeert, kunt gij geenszins het koninkrijk Gods beërven. Maar zie, dat is niet alles; Hij heeft u geboden u te bekeren, anders zal Hij u volkomen van het oppervlak der aarde [a]wegvagen; ja, Hij zal u bezoeken in zijn toorn, en in zijn [b]brandende toorn zal Hij Zich niet afwenden.

13 Zie, herinnert gij u niet de woorden die Hij gesproken heeft tot Lehi, zeggende: [a]Voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt, zult gij voorspoedig zijn in het land? En voorts is er gezegd: Voor zoverre gij mijn geboden niet onderhoudt, zult gij van de tegenwoordigheid des Heren worden afgesneden.

9 2*a* Deut. 17:6.
4*a* Alma 16:9–10.
6*a* Ex. 5:2; Mos. 11:27; Moz. 5:16.
b Alma 10:12.
8*a* Alma 10:17–25.
9*a* 1 Ne. 2:1–7.
11*a* Mos. 16:11.
12*a* Alma 8:16; 10:19, 23, 27.
b Alma 8:29.
13*a* 2 Ne. 1:20; Mos. 1:7; Alma 37:13.

14 Nu wil ik dat gij bedenkt dat voor zoverre de Lamanieten de geboden Gods niet hebben onderhouden, zij van de tegenwoordigheid des Heren zijn [a]afgesneden. Nu zien wij dat het woord des Heren in deze aangelegenheid is bewaarheid, en dat de Lamanieten van zijn tegenwoordigheid zijn afgesneden vanaf het begin van hun overtredingen in het land.

15 Niettemin zeg ik u dat het voor hen in de dag des oordeels [a]draaglijker zal zijn dan voor u, indien gij in uw zonden blijft, ja, en zelfs draaglijker voor hen in dit leven dan voor u, tenzij gij u bekeert.

16 Want er zijn de Lamanieten vele beloften [a]aangeboden; want het is wegens de [b]overleveringen van hun vaderen dat zij in hun staat van [c]onwetendheid zijn gebleven; daarom zal de Heer barmhartig jegens hen zijn en hun bestaan in het land [d]verlengen.

17 En eens zullen zij ertoe worden [a]gebracht in zijn woord te geloven en de onjuistheid van de overleveringen van hun vaderen in te zien; en velen van hen zullen worden gered, want de Heer zal barmhartig zijn jegens allen die zijn naam [b]aanroepen.

18 Maar zie, ik zeg u dat indien gij in uw goddeloosheid volhardt, uw dagen in het land niet zullen worden verlengd, want de [a]Lamanieten zullen op u worden losgelaten; en indien gij u niet bekeert, zullen zij komen op een moment waarvan gij geen weet hebt, en gij zult met [b]volkomen vernietiging worden bezocht; en het zal zijn volgens de brandende [c]toorn des Heren.

19 Want Hij staat niet toe dat gij in uw ongerechtigheden leeft, ter vernietiging van zijn volk. Ik zeg u, neen; eerder zou Hij toestaan dat de Lamanieten zijn gehele volk, dat het volk van Nephi wordt genoemd, [a]vernietigden, indien het mogelijk was dat zij tot zonden en overtredingen [b]vervielen, nadat hun zoveel licht en zoveel kennis was gegeven door de Heer, hun God;

20 ja, na een dermate hoogbegunstigd volk des Heren te zijn geweest; ja, na boven iedere andere natie, geslacht, taal of volk te zijn begunstigd; nadat hun alle dingen zijn [a]bekendgemaakt, volgens hun verlangens en hun geloof en hun gebeden, aangaande hetgeen is geweest, en hetgeen nu is, en hetgeen zal komen;

21 na door de Geest Gods te zijn bezocht; na met engelen te hebben gesproken en door de stem des Heren te zijn toegesproken; en de geest van profe-

14*a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 38:1.
15*a* Matt. 11:22, 24.
16*a* Alma 17:15.
b Mos. 18:11–17.
c Mos. 3:11.
d Hel. 15:10–12.
17*a* Enos 1:13.
b Alma 38:5; LV 3:8.
18*a* Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19*a* 1 Ne. 12:15, 19–20; Alma 45:10–14.
b Alma 24:30.
20*a* GS Openbaring.

tie, en de geest van openbaring, en ook vele gaven te hebben: de gave van spreken in tongen, en de gave van prediking, en de gave van de Heilige Geest, en de gave van [a]vertalen;

22 ja, en na door God uit het land Jeruzalem te zijn [a]bevrijd, door de hand des Heren; te zijn gered van hongersnood en van ziekte en van allerlei kwalen van iedere soort; en na in de strijd sterk te zijn geworden, zodat zij niet zouden worden vernietigd; na keer op keer uit [b]knechtschap te zijn gevoerd, en tot op dit moment te zijn behouden en bewaard; en zij zijn voorspoedig gemaakt totdat zij in allerlei opzichten rijk zijn geworden —

23 en nu, zie, ik zeg u dat indien dit volk, dat zovele zegeningen heeft ontvangen uit de hand des Heren, overtreedt tegen het licht en de kennis die het bezit — ik zeg u, indien dat het geval is en zij tot overtreding vervallen, het veel [a]draaglijker zal zijn voor de Lamanieten dan voor hen.

24 Want zie, de [a]beloften des Heren worden de Lamanieten aangeboden, maar niet u, indien gij overtreedt; want heeft de Heer niet uitdrukkelijk beloofd en onwrikbaar besloten, dat indien gij tegen Hem opstaat, gij volkomen van het oppervlak der aarde zult worden weggevaagd?

25 En nu, om die reden, dat gij niet zult worden weggevaagd, heeft de Heer zijn engel gezonden om naar velen van zijn volk om te zien, om hun te verkondigen dat zij moeten uitgaan en dit volk krachtig toeroepen, zeggende: [a]Bekeert u, want het koninkrijk van de hemel is nabij;

26 en over [a]niet vele dagen zal de Zoon Gods komen in zijn heerlijkheid; en zijn heerlijkheid zal de heerlijkheid zijn van de [b]Eniggeborene des Vaders, vol [c]genade, billijkheid en waarheid, vol geduld, [d]barmhartigheid en lankmoedigheid, snel bereid om het geroep van zijn volk te [e]horen en hun gebeden te verhoren.

27 En zie, Hij komt om hen te [a]verlossen die zich tot bekering laten [b]dopen door geloof in zijn naam.

28 Daarom, bereidt de weg des Heren, want de tijd is nabij dat alle mensen een beloning voor hun [a]werken zullen oogsten, naar de aard daarvan — indien die rechtvaardig zijn geweest, zullen zij de behoudenis van hun ziel [b]oogsten, volgens de macht van Jezus Christus en de bevrijding door Hem; en indien die kwaad zijn geweest, zullen zij de [c]verdoemenis van hun ziel oogsten, volgens de

21*a* Omni 1:20; Mos. 8:13–19; 28:11–17.
22*a* 2 Ne. 1:4.
b Mos. 27:16.
23*a* Matt. 11:22–24.
24*a* 2 Ne. 30:4–6; LV 3:20.
25*a* Alma 7:9; Hel. 5:32.
26*a* Alma 7:7.
b GS Eniggeborene.
c GS Genade.
d GS Barmhartig, barmhartigheid.
e Deut. 26:7.
27*a* GS Verlossen, verlossing, verlost.
b GS Doop, dopen.
28*a* LV 1:10; 6:33.
b Ps. 7:16.
c GS Verdoemenis.

macht van de duivel en de gevangenneming door hem.

29 Nu zie, dit is de stem van de engel die het volk toeroept.

30 En nu, mijn [a]geliefde broeders, want gij zijt mijn broeders, en gij behoort geliefd te zijn, en gij behoort goede werken voort te brengen die aan de bekering beantwoorden, aangezien uw hart ten zeerste verstokt is tegen het woord Gods, en aangezien gij een [b]verloren en gevallen volk zijt.

31 Nu zie, het geschiedde, toen ik, Alma, deze woorden had gesproken, dat de mensen verbolgen op mij waren, omdat ik hun had gezegd dat zij een verstokt en [a]halsstarrig volk waren.

32 En ook omdat ik hun had gezegd dat zij een verloren en gevallen volk waren, waren zij vertoornd op mij, en zij trachtten de hand aan mij te slaan om mij in de gevangenis te werpen.

33 Maar het geschiedde dat de Heer hun niet toestond mij op dat tijdstip te grijpen en in de gevangenis te werpen.

34 En het geschiedde dat Amulek naar voren trad en eveneens tot hen begon te prediken. Nu zijn niet alle [a]woorden van Amulek opgeschreven, niettemin is een gedeelte van zijn woorden opgeschreven in dit boek.

HOOFDSTUK 10

Lehi stamt af van Manasse — Amulek vertelt hoe een engel hem gebood voor Alma te zorgen — Het volk wordt gespaard dankzij de gebeden van de rechtvaardigen — Onrechtvaardige wetgeleerden en rechters leggen het fundament voor de vernietiging van het volk. Ongeveer 82 v.C.

DIT nu zijn de [a]woorden die [b]Amulek predikte tot de mensen die in het land Ammonihah waren, zeggende:

2 Ik ben Amulek; ik ben de zoon van Giddonah, die de zoon was van Ismaël, die een afstammeling was van Aminadi; en het was diezelfde Aminadi die het schrift uitlegde dat zich op de muur van de tempel bevond, dat door de vinger Gods was geschreven.

3 En Aminadi was een afstammeling van Nephi, die de zoon was van Lehi, die uit het land Jeruzalem kwam, die een afstammeling was van [a]Manasse, die de zoon was van [b]Jozef, die door de hand van zijn broeders naar Egypte werd [c]verkocht.

4 En zie, ik ben ook een man van geen geringe naam onder allen die mij kennen; ja, en zie, ik heb vele verwanten en [a]vrienden, en ik heb tevens grote rijkdom verworven door mijn bedrijvigheid.

30*a* 1 Joh. 4:11.
b Alma 12:22.
31*a* 2 Ne. 25:28; Mos. 3:14.
34*a* Alma 10.

10 1*a* Alma 9:34.
b Alma 8:21–29.
3*a* Gen. 41:51; 1 Kron. 9:3.
b GS Jozef, zoon van Jakob.
c Gen. 37:29–36.
4*a* Alma 15:16.

5 Toch heb ik, ondanks dit alles, nooit veel geweten van de wegen des Heren, en van zijn [a]verborgenheden en wonderbare macht. Ik zeide nooit veel van deze dingen te hebben geweten; maar zie, ik vergis mij, want ik heb veel gezien van zijn verborgenheden en zijn wonderbare macht; ja, en wel in het bewaren van het leven van dit volk.

6 Niettemin verstokte ik mijn hart, want ik werd menigmaal [a]geroepen, maar wilde niet [b]luisteren; daarom wist ik van deze dingen, maar toch wilde ik niet weten; daarom bleef ik mij in de goddeloosheid van mijn hart tegen God verzetten, ja, tot de vierde dag van deze zevende maand, die in het tiende jaar van de regering der rechters is.

7 Toen ik op reis was om een naaste bloedverwant te bezoeken, zie, daar verscheen mij een [a]engel des Heren, die zeide: Amulek, keer terug naar uw eigen huis, want gij zult een profeet des Heren voeden; ja, een heilig man, die een uitverkoren man Gods is; want hij heeft vele dagen [b]gevast wegens de zonden van dit volk, en hij heeft honger, en gij zult hem in uw huis [c]ontvangen en hem voeden, en hij zal u en uw huis zegenen; en de zegen des Heren zal op u en uw huis rusten.

8 En het geschiedde dat ik de stem van de engel gehoorzaamde en naar mijn huis terugkeerde. En terwijl ik daarheen onderweg was, ontmoette ik de [a]man van wie de engel mij had gezegd: Gij zult hem in uw huis ontvangen — en zie, het was dezelfde man die tot u heeft gesproken aangaande de dingen Gods.

9 En de engel zeide tot mij dat hij een [a]heilig man was; daarom weet ik dat hij een heilig man is, want een engel Gods heeft het gezegd.

10 En voorts weet ik dat de dingen waarvan hij heeft getuigd, waar zijn; want zie, ik zeg u dat zowaar de Heer leeft, zo heeft Hij zijn [a]engel gezonden om mij deze dingen te openbaren; en dat heeft Hij gedaan, terwijl deze Alma in mijn huis [b]verbleef.

11 Want zie, hij heeft mijn huis [a]gezegend, hij heeft mij gezegend, en de vrouwen in mijn huis, en mijn kinderen, en mijn vader en mijn verwanten; ja, al mijn verwanten heeft hij gezegend, en de zegen des Heren heeft op ons gerust volgens de woorden die hij sprak.

12 En nu, toen Amulek deze woorden had gesproken, begon het volk zich te verbazen, omdat er [a]meer dan één getuige was die getuigde van de dingen waarvan zij werden beschuldigd,

5*a* GS Verborgenheden van God.
6*a* Alma 5:37.
b LV 39:9.
7*a* Alma 8:20.
b Alma 5:46; 6:6. GS Vasten.
c Hand. 10:30–35.
8*a* Alma 8:19–21.
9*a* GS Heilig.
10*a* Alma 11:30–31.
b Alma 8:27.
11*a* Alma 8:22.
12*a* Alma 9:6.

en ook van de dingen die moesten komen, volgens de geest van profetie die in hen was.

13 Niettemin waren er onder hen die hen wilden ondervragen om hen met hun [a]listigheden in hun woorden te kunnen vangen, opdat zij getuigenis tegen hen konden vinden en hen aan hun rechters konden overleveren om volgens de wet te worden berecht, opdat zij konden worden gedood of in de gevangenis geworpen, volgens de misdaad die zij valselijk tegen hen in konden brengen of waarvan zij tegen hen konden getuigen.

14 Nu waren de mannen die hen trachtten te vernietigen [a]wetgeleerden, die door het volk in dienst waren genomen of aangesteld om de wet toe te passen bij hun rechtszaken, ofwel bij de strafzaken van de mensen voor de rechters.

15 Nu waren deze wetgeleerden onderlegd in alle listen en geslepenheden van het volk; en dit was om hen in staat te stellen bekwaam te zijn in hun beroep.

16 En het geschiedde dat zij Amulek begonnen te ondervragen om hem zo ertoe te brengen zichzelf tegen te spreken, ofwel tegenstrijdige uitspraken te doen.

17 Nu wisten zij niet dat Amulek hun boze plannen kon doorzien. Het geschiedde echter toen zij hem begonnen te ondervragen, dat hij hun gedachten [a]waarnam, en hij zeide tot hen: O gij goddeloos en verkeerd [b]geslacht, gij wetgeleerden en huichelaars, want gij legt het fundament van de duivel; want gij legt [c]strikken en netten om de heiligen Gods te vangen.

18 Gij beraamt plannen om de wegen der rechtvaardigen te [a]verdraaien en de verbolgenheid Gods over uw hoofd neer te halen, ja, tot de volkomen vernietiging van dit volk.

19 Ja, terecht zeide Mosiah, die onze laatste koning was, toen hij op het punt stond het koninkrijk over te dragen, maar niemand had om het aan te geven, waardoor dit volk door zijn eigen stem zou worden bestuurd — ja, terecht zeide hij dat indien er een tijd kwam dat de stem van dit volk ongerechtigheid [a]koos, dat wil zeggen, indien er een tijd kwam dat dit volk tot overtreding verviel, het rijp voor vernietiging zou zijn.

20 En nu zeg ik u: terecht oordeelt de Heer over uw ongerechtigheden; terecht roept Hij dit volk bij monde van zijn [a]engelen toe: Bekeert u, bekeert u, want het koninkrijk van de hemel is nabij.

21 Ja, terecht roept Hij bij monde van zijn engelen: [a]Ik zal onder mijn volk neerdalen met billijkheid en gerechtigheid in mijn handen.

13*a* Alma 11:21.
14*a* Alma 10:24; 11:20–21; 14:18.
17*a* Alma 12:3; 20:18, 32; LV 6:16.
b Matt. 3:7; Alma 9:8.
c LV 10:21–27.
18*a* Hand. 13:10.
19*a* Mos. 29:27; Alma 2:3–7; Hel. 5:2.
20*a* Alma 8:14–16; 13:22.
21*a* Mos. 13:34.

22 Ja, en ik zeg u dat indien de [a]gebeden der rechtvaardigen die zich nu in het land bevinden, er niet waren, gij dan op ditzelfde tijdstip met volkomen vernietiging zoudt worden bezocht; het zou echter niet zijn door een [b]watervloed, zoals het volk in de tijd van Noach, maar het zou zijn door hongersnood, en door pestilentie, en door het zwaard.

23 Maar het is door de [a]gebeden der rechtvaardigen dat gij wordt gespaard; welnu, indien gij de rechtvaardigen uit uw midden werpt, dan zal de Heer zijn hand niet weerhouden; maar in zijn hevige toorn zal Hij Zich tegen u keren; dan zult gij worden geslagen door hongersnood, en door pestilentie, en door het zwaard; en de [b]tijd is nabij, tenzij gij u bekeert.

24 En nu geschiedde het dat het volk nog toorniger werd op Amulek, en zij riepen, zeggende: Deze man beschimpt onze wetten, die rechtvaardig zijn, en onze wijze wetgeleerden, die wij hebben gekozen.

25 Maar Amulek strekte zijn hand uit en riep des te krachtiger tot hen, zeggende: O gij goddeloos en verkeerd geslacht, waarom heeft Satan zoveel vat op uw hart? Waarom geeft gij u over aan hem, zodat hij macht over u heeft om uw ogen te [a]verblinden, zodat gij weigert de woorden te begrijpen die gesproken zijn volgens hun waarheid?

26 Want zie, heb ik tegen uw wet getuigd? Gij begrijpt het niet; gij zegt dat ik tegen uw wet heb gesproken, maar dat heb ik niet; integendeel, ik heb ten gunste van uw wet gesproken, tot uw veroordeling.

27 En nu zie, ik zeg u dat het fundament van de vernietiging van dit volk nu wordt gelegd door de onrechtvaardigheid van uw [a]wetgeleerden en uw rechters.

28 En nu geschiedde het, toen Amulek deze woorden had gesproken, dat het volk zich uitsprak tegen hem, zeggende: Nu weten wij dat deze man een kind van de duivel is, want hij heeft tegen ons [a]gelogen; want hij heeft tegen onze wet gesproken. En nu zegt hij dat hij er niet tegen heeft gesproken.

29 En voorts heeft hij onze wetgeleerden en onze rechters beschimpt.

30 En het geschiedde dat de wetgeleerden zich voornamen deze zaken ten laste van hem in gedachte te houden.

31 En er was één onder hen wiens naam Zeëzrom was. Nu was hij de belangrijkste die Amulek en Alma [a]aanklaagde, omdat hij een van de bekwaamste onder hen was, en vele zaken te doen had onder het volk.

32 Nu was het oogmerk van deze wetgeleerden gewin; en zij

22*a* Jakobus 5:16; Mos. 27:14–16.
b Gen. 8:21; 3 Ne. 22:8–10.
GS Watervloed ten tijde van Noach.
23*a* GS Gebed.
b Alma 34:32–35.
25*a* 2 Kor. 4:4; Alma 14:6.
27*a* Luc. 11:45–52.
28*a* Alma 14:2.
31*a* Alma 11:20–36.

verkregen gewin naargelang de hoeveelheid van hun werk.

HOOFDSTUK 11

Het Nephitische muntstelsel wordt uiteengezet — Amulek redetwist met Zeëzrom — Christus zal de mensen niet redden in hun zonden — Alleen zij die het koninkrijk van de hemel beërven, zijn gered — Alle mensen staan tot onsterfelijkheid op — Er is geen dood na de opstanding. Ongeveer 82 v.C.

NU stond er in de wet van Mosiah dat eenieder die rechter van de wet was, ofwel zij die als rechter waren aangesteld, loon behoorden te ontvangen naargelang de tijd die zij arbeidden om hen te berechten die ter berechting voor hen werden gebracht.

2 Indien nu een man bij een ander in de schuld stond en hetgeen hij schuldig was niet wilde betalen, werd hij bij de rechter aangeklaagd; en de rechter oefende gezag uit en zond gerechtsdienaren uit om de man voor hem te laten brengen; en hij berechtte de man volgens de wet en de bewijzen die tegen hem werden aangevoerd, en aldus werd de man gedwongen te betalen wat hij schuldig was, of hem werd alles ontnomen, of hij werd als dief en rover uit het midden van het volk uitgeworpen.

3 En de rechter ontving loon naargelang zijn tijd: een senine goud voor een dag, of een senum zilver, hetgeen gelijk is aan een senine goud; en dit is volgens de wet die gesteld was.

4 Dit nu zijn de namen van hun verschillende goud- en zilverstukken, volgens hun waarde. En de namen zijn gegeven door de Nephieten, want zij rekenden niet op de wijze der Joden die in Jeruzalem waren; ook maten zij niet op de wijze der Joden; maar zij hebben hun geldstelsel en hun maten in ieder geslacht veranderd volgens de inzichten en omstandigheden van het volk, tot aan de regering der rechters die door koning Mosiah waren [a]aangesteld.

5 Nu is hun geldstelsel als volgt: een senine goud, een seon goud, een shum goud en een limna goud.

6 Een senum zilver, een amnor zilver, een ezrom zilver en een onti zilver.

7 Een senum zilver was gelijk aan een senine goud, die ieder gelijk waren aan een maat gerst, en ook aan een maat van alle soorten graan.

8 Nu was het bedrag van een seon goud tweemaal de waarde van een senine.

9 En een shum goud was tweemaal de waarde van een seon.

10 En een limna goud was de waarde van alle tezamen.

11 En een amnor zilver was evenveel als twee senum.

12 En een ezrom zilver was evenveel als vier senum.

13 En een onti was evenveel als alle tezamen.

11 4*a* Mos. 29:40–44.

14 Dit nu is de waarde van de kleinere munten van hun geldstelsel —

15 een shiblon is een halve senum; daarom, een shiblon voor een halve maat gerst.

16 En een shiblum is een halve shiblon.

17 En een lea is de helft van een shiblum.

18 Dat nu is hun waarde, volgens hun geldstelsel.

19 Nu is een antion goud gelijk aan drie shiblon.

20 Nu was het hun uitsluitend om gewin te doen, want zij ontvingen hun loon naar de hoeveelheid van hun werk, daarom hitsten zij het volk op tot rellen en allerlei beroeringen en goddeloosheid, zodat zij meer werk zouden hebben, zodat zij geld zouden [a]krijgen, naargelang de rechtszaken die voor hen werden gebracht; daarom hitsten zij het volk op tegen Alma en Amulek.

21 En deze Zeëzrom begon Amulek te ondervragen, zeggende: Wilt gij mij enkele vragen beantwoorden die ik u zal stellen? Nu was Zeëzrom iemand die zeer bedreven was in de [a]listen van de duivel om het goede te vernietigen; daarom zeide hij tot Amulek: Wilt gij de vragen beantwoorden die ik u zal stellen?

22 En Amulek zeide tot hem: Jawel, indien het volgens de [a]Geest des Heren is, die in mij is; want ik zal niets zeggen dat tegen de Geest des Heren is. En Zeëzrom zeide tot hem: Zie, hier zijn zes onti zilver, en ik geef ze u alle indien gij het bestaan van een opperwezen wilt loochenen.

23 Nu zeide Amulek: O, gij [a]kind der hel, waarom [b]verzoekt gij mij? Weet gij niet dat de rechtvaardige voor zulke verzoekingen niet zwicht?

24 Gelooft gij dat er geen God is? Ik zeg u, neen; gij weet dat er wél een God is, maar gij bemint dat [a]gewin meer dan Hem.

25 En nu hebt gij voor het aangezicht van God tegen mij gelogen. Gij hebt tot mij gezegd: Zie, deze zes onti, die van grote waarde zijn, zal ik u geven — terwijl gij in uw hart van plan waart ze mij te onthouden; en uw enige verlangen was dat ik de ware en levende God zou loochenen, opdat gij aanleiding zoudt hebben mij te vernietigen. En nu, zie, voor dat grote kwaad zult gij uw vergelding ontvangen.

26 En Zeëzrom zeide tot hem: Gij zegt dat er een ware en levende God is?

27 En Amulek zeide: Jawel, er is een ware en levende God.

28 Waarop Zeëzrom zeide: Is er meer dan één God?

29 En hij antwoordde: Neen.

30 Nu zeide Zeëzrom verder tot hem: Hoe weet gij die dingen?

31 En hij zeide: Een [a]engel heeft ze mij bekendgemaakt.

32 En voorts vroeg Zeëzrom:

20*a* Alma 10:32.
21*a* Alma 10:13.
22*a* GS Heilige Geest.
23*a* Alma 5:41.
b GS Verzoeken, verzoeking.
24*a* 1 Tim. 6:10; Titus 1:11.
31*a* Alma 10:7–10.

Wie is hij die komen zal? Is het de Zoon Gods?

33 En hij zeide tot hem: Jawel.

34 En voorts zeide Zeëzrom: Zal Hij zijn volk [a]in hun zonden redden? En Amulek antwoordde en zeide tot hem: Ik zeg u dat zal Hij niet doen, want het is Hem onmogelijk zijn woord te herroepen.

35 Daarop zeide Zeëzrom tot het volk: Let erop dat gij deze dingen onthoudt, want hij heeft gezegd dat er slechts één God is; maar toch zegt hij dat de Zoon Gods zal komen, maar dat Hij zijn volk niet zal redden — alsof hij gezag heeft om God te gebieden.

36 Nu zeide Amulek wederom tot hem: Zie, gij hebt gelogen, want gij zegt dat ik heb gesproken alsof ik gezag had God te gebieden, omdat ik gezegd heb dat Hij zijn volk niet in hun zonden zal redden.

37 En ik zeg u nogmaals dat Hij hen niet in hun [a]zonden kan redden, want ik kan zijn woord niet loochenen, en Hij heeft gezegd dat [b]niets onreins het [c]koninkrijk van de hemel kan beërven; welnu, hoe kunt gij worden gered, tenzij gij het koninkrijk van de hemel beërft? Daarom kunt gij niet in uw zonden worden gered.

38 Nu zeide Zeëzrom wederom tot hem: Is de Zoon Gods waarlijk de eeuwige Vader?

39 En Amulek zeide tot hem: Ja, Hij is waarlijk de [a]eeuwige Vader van de hemel en de aarde, en van [b]alle dingen die daarin zijn; Hij is het begin en het einde, de eerste en de laatste;

40 en Hij komt in de [a]wereld om zijn volk te [b]verlossen; en Hij zal de overtredingen [c]op Zich nemen van hen die in zijn naam geloven; en die zijn het die het eeuwige leven zullen hebben, en niemand anders zal het heil deelachtig worden.

41 Daarom blijven de goddelozen alsof er [a]geen verlossing was teweeggebracht, uitgezonderd de verbreking van de banden des doods; want zie, de dag komt dat [b]allen uit de doden zullen opstaan en voor God zullen staan om naar hun werken te worden [c]geoordeeld.

42 Welnu, er is een dood die een stoffelijke dood wordt genoemd; en de dood van Christus zal de [a]banden van die stoffelijke dood verbreken, zodat allen uit die stoffelijke dood zullen worden opgewekt.

43 De geest en het lichaam zullen opnieuw worden [a]verenigd in hun volmaakte gedaante; zowel ledematen als gewrich-

34*a* Hel. 5:10–11.
37*a* 1 Kor. 6:9–10.
b 1 Ne. 15:33; Alma 40:26; 3 Ne. 27:19. GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.
c GS Koninkrijk van God of Koninkrijk van de hemel.
39*a* Jes. 9:6.
b Kol. 1:16; Mos. 4:2.
40*a* GS Wereld.
b Rom. 11:26–27.
c Ex. 34:6–7; Jes. 53:5; 1 Joh. 2:2; Mos. 14:5; 15:12; LV 19:16–19.
41*a* Alma 12:18; LV 88:33.
b Op. 20:12–13; Alma 42:23.
c GS Oordeel, laatste.
42*a* Alma 12:16.
43*a* 2 Ne. 9:13; Alma 40:23.

ten zullen worden hersteld tot hun eigen gestalte, namelijk zoals wij nu op dit tijdstip zijn; en wij zullen voor God worden gebracht, en weten zoals wij nu weten, en een levendige [b]herinnering aan al onze [c]schuld hebben.

44 Welnu, die herstelling zal tot allen komen, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zowel goddelozen als rechtvaardigen; en er zal zelfs niet zoveel als een haar van hun hoofd verloren gaan; integendeel, alles zal tot zijn volmaakte gestalte worden [a]hersteld, zoals die nu is, ofwel in het lichaam, en worden voorgeleid en ter verantwoording geroepen voor het gerecht van Christus de Zoon, en God de [b]Vader, en de Heilige Geest, die [c]één eeuwige God is, om te worden [d]geoordeeld naar hun werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn.

45 Welnu, zie, ik heb tot u gesproken over de dood van het sterfelijke lichaam, en ook over de [a]opstanding van het sterfelijke lichaam. Ik zeg u dat dit sterfelijke lichaam wordt [b]opgewekt tot een [c]onsterfelijk lichaam, dat wil zeggen uit de dood, ja, vanuit de eerste dood tot het leven, zodat zij niet meer kunnen [d]sterven; hun geest verenigt zich met hun lichaam, om nooit meer gescheiden te worden; aldus wordt het geheel [e]geestelijk en onsterfelijk, zodat zij geen verderf meer kunnen ervaren.

46 Toen nu Amulek deze woorden had beëindigd, begon het volk zich wederom te verbazen, en ook Zeëzrom begon te sidderen. En zo eindigden de woorden van Amulek, ofwel, dit is alles wat ik heb geschreven.

HOOFDSTUK 12

Alma redetwist met Zeëzrom — De verborgenheden Gods kunnen alleen aan de getrouwen worden gegeven — De mensen worden geoordeeld naar hun gedachten, overtuigingen, woorden en werken — De goddelozen zullen de geestelijke dood ondergaan — Dit sterfelijke leven is een proeftijd — Het verlossingsplan brengt de opstanding teweeg en, door middel van geloof, vergeving van zonden — Wie zich bekeert, heeft door de eniggeboren Zoon aanspraak op barmhartigheid. Ongeveer 82 v.C.

Toen nu Alma zag dat de woorden van Amulek Zeëzrom tot zwijgen hadden gebracht, want deze bemerkte dat Amulek hem had betrapt op zijn [a]leugens en bedrog om hem te vernietigen, en zag dat hij door het [b]besef van zijn schuld

43*b* 2 Ne. 9:14; Mos. 3:25; Alma 5:18.
c gs Schuld.
44*a* Alma 41:12–15.
b gs God, Godheid—God de Vader.
c 3 Ne. 11:27, 36. gs God, Godheid.
d Op. 20:12–13.
45*a* Alma 40:23; LV 88:16.
b gs Opstanding.
c gs Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
d Op. 21:4; LV 63:49; 88:116.
e 1 Kor. 15:44.
12 1*a* Alma 11:20–38.
b gs Geweten.

begon te sidderen, opende hij zijn mond en begon tot hem te spreken en de woorden van Amulek te bevestigen en nog meer dingen uit te leggen, ofwel de Schriften nog verder te ontvouwen dan Amulek had gedaan.

2 Nu werden de woorden die Alma tot Zeëzrom sprak door het volk om hen heen gehoord; want de menigte was groot, en hij sprak als volgt:

3 Welnu, Zeëzrom, gij ziet dat gij zijt betrapt op uw leugens en listigheid, want gij hebt niet alleen tegen mensen gelogen, maar gij hebt tegen God gelogen; want zie, Hij kent al uw [a]gedachten, en gij ziet dat uw gedachten ons worden bekendgemaakt door zijn Geest;

4 en gij ziet dat wij weten dat uw plan een zeer sluw plan was, naar de sluwheid van de duivel, om te liegen en dit volk te misleiden om het tegen ons op te zetten, ons te beschimpen en ons uit te werpen —

5 nu was dat een plan van uw [a]tegenstander, en hij heeft zijn macht in u uitgeoefend. Nu wil ik dat gij bedenkt dat ik hetgeen ik tot u zeg, tot allen zeg.

6 En zie, ik zeg tot u allen dat dit een valstrik was van de tegenstander, die hij heeft gelegd om dit volk te vangen, u aan hem te onderwerpen, u met zijn [a]ketenen te omsluiten en u aan eeuwigdurende vernietiging vast te ketenen volgens de macht van zijn gevangenschap.

7 Toen nu Alma deze woorden had gesproken, begon Zeëzrom nog heviger te sidderen, want hij raakte steeds meer overtuigd van de macht Gods; en hij was er ook van overtuigd dat Alma en Amulek hem doorzagen, want hij was ervan overtuigd dat zij de gedachten en overleggingen van zijn hart kenden; want er werd hun macht gegeven om deze dingen volgens de geest van profetie te kunnen weten.

8 En Zeëzrom begon hen zorgvuldig te ondervragen om meer te weten te komen over het koninkrijk Gods. En hij zeide tot Alma: Wat betekent hetgeen Amulek heeft gesproken over de opstanding der doden, dat allen uit de doden zullen opstaan, zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen, en voor God worden gebracht om naar hun werken te worden geoordeeld?

9 En nu begon Alma hem deze dingen uit te leggen, zeggende: Het wordt velen gegeven de [a]verborgenheden Gods te kennen; niettemin wordt hun een streng gebod opgelegd [b]slechts dat gedeelte van zijn woord mee te delen wat Hij de mensenkinderen toekent volgens de aandacht en ijver die zij Hem schenken.

10 En daarom ontvangt hij die

3*a* Jakob 2:5; Alma 10:17; LV 6:16.
5*a* GS Duivel.
6*a* Alma 5:7–10.
9*a* Alma 26:22. GS Verborgenheden van God.
b Joh. 16:12; Alma 29:8; 3 Ne. 26:8–11; Ether 4:7.

zijn hart [a]verstokt, een [b]kleiner deel van het woord; en hij die zijn hart [c]niet verstokt, hem wordt een groter deel van het woord [d]geschonken, totdat het hem wordt gegeven de verborgenheden Gods te kennen totdat hij die ten volle kent.

11 En zij die hun hart verstokken, hun wordt een kleiner [a]deel van het woord gegeven, totdat zij [b]niets weten van zijn verborgenheden; en dan worden zij gevangengenomen door de duivel en door zijn wil ter vernietiging afgevoerd. Dit nu wordt er bedoeld met de [c]ketenen der [d]hel.

12 En Amulek heeft duidelijk gesproken over de [a]dood, en de opwekking uit deze sterfelijkheid tot een toestand van onsterfelijkheid, en de voorgeleiding voor het gerecht van God om naar onze werken te worden [b]geoordeeld.

13 Indien dan ons hart is verstokt, ja, indien wij ons hart tegen het woord hebben verstokt, zodat het niet meer in ons te vinden is, dan zal onze toestand vreselijk zijn, want dan worden wij veroordeeld.

14 Want onze [a]woorden zullen ons veroordelen, ja, al onze werken zullen ons veroordelen; wij zullen niet vlekkeloos worden bevonden; en ook onze gedachten zullen ons veroordelen; en in die vreselijke toestand zullen wij niet naar onze God durven opzien; en wij zouden het liefst willen dat wij de rotsen en de [b]bergen konden gebieden op ons te vallen om ons voor zijn tegenwoordigheid te [c]verbergen.

15 Dat kan echter niet; wij moeten naar voren treden en voor Hem staan in zijn heerlijkheid, en in zijn macht, en in zijn kracht, majesteit en heerschappij, en tot onze eeuwigdurende [a]schande erkennen dat al zijn [b]oordelen rechtvaardig zijn; dat Hij rechtvaardig is in al zijn werken en dat Hij barmhartig is jegens de mensenkinderen en dat Hij alle macht bezit om ieder mens te redden die in zijn naam gelooft en vruchten voortbrengt die aan de bekering beantwoorden.

16 En nu zie, ik zeg u, dan komt er een dood, ja, een tweede [a]dood, die een geestelijke dood is; dan komt er een tijd dat wie in zijn zonden sterft wat de stoffelijke [b]dood betreft, ook een geestelijke dood zal [c]sterven; ja, hij zal sterven met betrekking tot de dingen der gerechtigheid.

17 Dan is de tijd daar dat hun kwellingen zullen zijn als een

10*a* 2 Ne. 28:27; Ether 4:8.
b LV 93:39.
c GS Nederig, nederigheid, vernederen.
d 2 Ne. 28:30; LV 50:24.
11*a* Matt. 25:29.
b GS Afval.
c Joh. 8:34; 2 Ne. 28:19.
d Spr. 9:18; 2 Ne. 2:29. GS Hel.
12*a* Alma 11:41–45.
b GS Oordeel, laatste.
14*a* Matt. 12:36; Jakobus 3:6; Mos. 4:29–30.
b Hosea 10:8; 2 Ne. 26:5.
c Job 34:22; 2 Ne. 12:10.
15*a* Mos. 3:25.
b 2 Pet. 2:9. GS Gerechtigheid.
16*a* GS Dood, geestelijke.
b Alma 11:40–45.
c 1 Ne. 15:33; Alma 40:26.

[a]poel van vuur en zwavel, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt; en dan is de tijd daar dat zij geketend zullen worden aan een eeuwigdurende vernietiging, volgens de macht en gevangenschap van Satan, daar hij hen volgens zijn wil heeft onderworpen.

18 Dan, zeg ik u, zullen zij zijn alsof er [a]geen verlossing was teweeggebracht; want volgens de gerechtigheid Gods kunnen zij niet worden verlost; en zij kunnen niet [b]sterven, daar er geen verderf meer is.

19 Nu geschiedde het, toen Alma een eind aan deze woorden had gemaakt, dat het volk zich nog meer begon te verbazen;

20 er was echter een zekere Antionah, die een hoofdregeerder onder hen was, die naar voren trad en tot hem zeide: Wat betekent dit wat gij hebt gezegd, dat de mens zal opstaan uit de doden en worden veranderd van [a]deze sterfelijke in een onsterfelijke staat, dat de ziel nimmer kan sterven?

21 Wat betekent het schriftgedeelte waarin staat dat God ten oosten van de hof van [a]Eden [b]cherubs met een vlammend zwaard stelde, opdat onze eerste ouders niet zouden ingaan en nemen van de vrucht van de boom des levens en voor eeuwig leven? En zo zien wij dat er geen enkele mogelijkheid was dat zij voor eeuwig zouden leven.

22 Nu zeide Alma tot hem: Dat is het wat ik juist wilde uitleggen. Nu zien wij dat Adam [a]viel door te nemen van de verboden [b]vrucht, volgens het woord Gods; en zo zien wij dat door zijn val het gehele mensdom een [c]verloren en gevallen volk werd.

23 En nu, zie, ik zeg u dat indien Adam op dat tijdstip van de vrucht van de boom des levens had kunnen [a]nemen, er geen dood zou zijn geweest, en het woord ledig zou zijn geweest, waardoor God tot een leugenaar zou zijn gemaakt, want Hij had gezegd: [b]Indien gij eet, zult gij voorzeker sterven.

24 En wij zien dat de [a]dood over het mensdom komt, ja, de dood waarover Amulek heeft gesproken, die de stoffelijke dood is; niettemin werd de [b]mens een tijdspanne toegestaan waarin hij zich kon bekeren; zo werd dit leven een proefstaat, een tijd om zich [c]voor te bereiden om God te ontmoeten, een tijd om zich voor te bereiden op die eindeloze staat waarover wij hebben gesproken, die volgt op de opstanding der doden.

25 Welnu, zonder het [a]verlossingsplan, dat vanaf de

17*a* Op. 19:20; 21:8; Mos. 3:27.
18*a* Alma 11:41.
b Op. 21:4; Alma 11:45; LV 63:49.
20*a* GS Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
21*a* GS Eden.
b Gen. 3:24; Alma 42:2; Moz. 4:31. GS Cherubs.
22*a* GS Val van Adam en Eva.
b Gen. 3:6; 2 Ne. 2:15–19; Mos. 3:26.
c Mos. 16:4–5.
23*a* Alma 42:2–9.
b Gen. 2:17.
24*a* GS Dood, lichamelijke.
b 2 Ne. 2:21; Moz. 5:8–12.
c Alma 34:32–35.
25*a* GS Verlossingsplan.

grondlegging der wereld was beraamd, had er geen [b]opstanding der doden kunnen zijn; maar er was wél een verlossingsplan beraamd, dat de opstanding der doden, waarover gesproken is, teweeg zal brengen.

26 En nu, zie, indien onze eerste ouders hadden kunnen heengaan en nemen van de [a]boom des levens, dan zouden zij voor eeuwig ellendig zijn geweest door gebrek aan een voorbereidende staat; en zo zou het [b]verlossingsplan zijn verijdeld en het woord Gods zou ledig zijn geweest, zonder enige uitwerking.

27 Maar zie, zo was het niet; want er werd [a]beschikt dat de mensen moeten sterven; en na de dood moeten zij [b]geoordeeld worden, ja, in datzelfde oordeel waarover wij gesproken hebben, dat het einde is.

28 En nadat God had beschikt dat deze dingen over de mensen zouden komen, zie, toen zag Hij dat het raadzaam was dat de mensen zouden weten aangaande de dingen die Hij voor hen had beschikt;

29 daarom zond Hij [a]engelen om met hen te spreken, die de mensen van zijn heerlijkheid lieten aanschouwen.

30 En vanaf die tijd begonnen zij zijn naam aan te roepen; daarom [a]sprak God met de mensen en maakte Hij hun het [b]verlossingsplan bekend, dat sedert de [c]grondlegging der wereld was bereid; en Hij maakte hun dat bekend volgens hun geloof en bekering en hun heilige werken.

31 Daarom gaf Hij de mensen [a]geboden, daar zij eerst de [b]eerste geboden met betrekking tot het stoffelijke hadden overtreden en als goden waren geworden, doordat zij het onderscheid [c]kenden tussen goed en kwaad, en zichzelf in een toestand hadden gebracht om te [d]handelen, ofwel in een toestand waren gebracht om te handelen naar hun eigen wil en welbehagen, hetzij om goed, hetzij om kwaad te doen —

32 daarom gaf God hun geboden, na hun het verlossingsplan te hebben [a]bekendgemaakt, opdat zij geen kwaad zouden doen, waarvoor de straf de tweede [b]dood was, die een eeuwigdurende dood was met betrekking tot de dingen der gerechtigheid; want op dezulken kon het verlossingsplan geen uitwerking hebben, daar volgens de allesovertreffende goedheid Gods de werken der

25*b* 2 Ne. 2:8; Alma 7:12; 42:23.
26*a* Gen. 2:9; 1 Ne. 15:36; Alma 32:40.
b Alma 34:8–16; 42:6–28; Moz. 6:59–62.
27*a* Job 7:1; Hebr. 9:27; LV 42:48.
b GS Oordeel, laatste.
29*a* Mro. 7:25, 31; LV 29:42.
30*a* Moz. 5:4–5; 6:51.
b GS Verlossingsplan.
c Mos. 18:13; Alma 13:3, 5, 7–8.
31*a* GS Geboden van God.
b Gen. 2:16–17; 2 Ne. 2:18–19.
c Gen. 3:22–23; Moz. 4:11.
d 2 Ne. 2:16. GS Keuzevrijheid.
32*a* Moz. 5:4–9.
b GS Dood, geestelijke.

[c]gerechtigheid niet vernietigd konden worden.

33 God riep de mensen echter op in de naam van zijn Zoon — omdat dit het beraamde verlossingsplan was — zeggende: Indien gij u bekeert en uw hart niet verstokt, dan zal Ik barmhartig jegens u zijn door middel van mijn eniggeboren Zoon;

34 daarom zal eenieder die zich bekeert en zijn hart niet verstokt, aanspraak hebben op [a]barmhartigheid door middel van mijn eniggeboren Zoon, tot [b]vergeving van zijn zonden; en dezen zullen ingaan tot mijn [c]rust.

35 En zie, Ik zweer in mijn verbolgenheid, dat eenieder die zijn hart wél verstokt en ongerechtigheid bedrijft, niet zal ingaan tot mijn rust.

36 En nu, mijn broeders, zie, ik zeg u dat indien gij uw hart verstokt, gij niet zult ingaan tot de rust des Heren; daarom tergt uw ongerechtigheid Hem, zodat Hij zijn verbolgenheid op u neerzendt zoals bij de eerste [a]terging, ja, naar zijn woord zowel bij de laatste terging als bij de eerste, tot de eeuwigdurende [b]vernietiging van uw ziel; daarom, naar zijn woord, zowel wat de laatste dood als de eerste betreft.

37 En nu, mijn broeders, omdat wij deze dingen weten, en ze waar zijn, laten wij ons dan bekeren en ons hart niet verstokken om de Heer, onze God, niet te [a]tergen waardoor wij zijn verbolgenheid op ons neerhalen met betrekking tot deze, zijn tweede geboden die Hij ons heeft gegeven; maar laten wij ingaan tot de [b]rust Gods, die volgens zijn woord is bereid.

HOOFDSTUK 13

Mannen worden als hogepriester geroepen wegens hun buitengewone geloof en goede werken — Zij moeten het volk de geboden leren — Zij worden geheiligd en gaan in tot de rust des Heren door rechtvaardigheid — Melchizedek was één van hen — Engelen verkondigen de blijde boodschap door het gehele land — Zij zullen de werkelijke komst van Christus openbaren. Ongeveer 82 v.C.

EN voorts, mijn broeders, wil ik uw aandacht vestigen op de tijd dat de Here God zijn kinderen deze geboden heeft gegeven; en ik wil dat gij bedenkt dat de Here God priesters heeft [a]geordend naar zijn heilige orde, hetgeen naar de orde van zijn Zoon was, om het volk deze dingen te leren.

2 En die priesters werden geordend naar de [a]orde van zijn Zoon, op een [b]wijze waardoor de mensen konden weten hoe

32*c* Mos. 15:27; Alma 34:15–16; 42:15.
34*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
b GS Vergeving van zonden.
c GS Rust, rusten.
36*a* Jakob 1:7–8; Alma 42:6, 9, 14.
b GS Verdoemenis.
37*a* 1 Ne. 17:30; Jakob 1:8; Hel. 7:18.
b Alma 13:6–9.
13 1*a* Abr. 2:9, 11.
2*a* LV 107:2–4.
b Alma 13:16.

zij naar zijn Zoon moesten uitzien voor verlossing.

3 En dit is de wijze waarop zij werden geordend: zij waren sedert de [a]grondlegging der wereld wegens hun buitengewone geloof en goede werken, [b]geroepen en [c]voorbereid, volgens de [d]voorkennis Gods; in de eerste plaats werd het hun vrijgelaten om het goede of het kwade te [e]kiezen; omdat zij het goede hebben gekozen en buitengewoon groot [f]geloof oefenden, zijn zij [g]geroepen met een heilige roeping, ja, met die heilige roeping die met en volgens een voorbereidende verlossing voor dezulken was bereid.

4 En aldus zijn zij [a]geroepen tot deze heilige roeping wegens hun geloof, terwijl anderen verkozen de Geest Gods te verwerpen wegens de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand, hoewel zij, indien dat niet zo was geweest, een even groot [b]voorrecht hadden kunnen genieten als hun broeders.

5 Of kortom, aanvankelijk waren zij [a]gelijk aan hun broeders; zo was deze heilige roeping vanaf de grondlegging der wereld bereid voor hen die hun hart niet zouden verstokken, welke in en door de verzoening was van de eniggeboren Zoon, die was bereid —

6 en aldus zijn zij met deze heilige roeping geroepen en geordend tot het hoge priesterschap van de heilige orde Gods om de mensenkinderen zijn geboden te leren, opdat ook zij tot zijn [a]rust zouden ingaan —

7 en dit hoge priesterschap is naar de orde van zijn Zoon, welke orde sedert de grondlegging der wereld heeft bestaan; of met andere woorden, het is [a]zonder begin van dagen of einde van jaren, en is bereid van eeuwigheid tot alle eeuwigheid, volgens [b]zijn voorkennis van alle dingen —

8 nu zijn zij op deze wijze [a]geordend: zij zijn met een heilige roeping geroepen en met een heilige verordening geordend en nemen het hoge priesterschap der heilige orde op zich, welke roeping en verordening en welk hoge priesterschap zonder begin of einde is —

9 aldus worden zij [a]hogepriesters voor eeuwig, naar de orde van de Zoon, de Eniggeborene des Vaders, die zonder begin van dagen of einde van jaren is, die vol [b]genade, billijkheid en waarheid is. En zo is het. Amen.

10 Welnu, zoals ik heb gezegd aangaande de heilige orde,

3*a* Alma 12:25, 30. gs Voorsterfelijk leven.
b LV 127:2. gs Verkiezing; Voorsterfelijke ordening.
c LV 138:55–56.
d LV 38:2.
e gs Keuzevrijheid.
f gs Geloof, geloven.
g gs Priesterschap; Roepen, roeping, door God geroepen.
4*a* Ether 12:10.
b 1 Ne. 17:32–35.
5*a* 2 Ne. 26:28.
6*a* Alma 12:37; 16:17. gs Rust, rusten.
7*a* Hebr. 7:3.
b gs God, Godheid.
8*a* LV 84:33–42. gs Melchizedeks priesterschap.
9*a* gs Hogepriester.
b 2 Ne. 2:6. gs Genade.

ofwel dit [a]hoge priesterschap, er waren velen die geordend werden en hogepriester van God werden; en het was wegens hun buitengewone geloof en [b]bekering en hun rechtvaardigheid voor het aangezicht van God, omdat zij verkozen zich te bekeren en gerechtigheid te bewerkstelligen liever dan verloren te gaan;

11 daarom zijn zij naar deze heilige orde geroepen, en zijn zij [a]geheiligd en zijn hun [b]klederen witgewassen door het bloed des Lams.

12 Welnu, nadat zij door de [a]Heilige Geest waren [b]geheiligd en hun klederen waren witgemaakt, zodat zij [c]rein en vlekkeloos waren voor het aangezicht van God, konden zij de [d]zonde niet anders dan met [e]afschuw aanschouwen; en velen waren er, buitengewoon velen, die rein werden gemaakt en tot de rust des Heren, hun God, ingingen.

13 En nu, mijn broeders, wil ik dat gij u voor het aangezicht van God verootmoedigt en [a]vruchten voortbrengt die aan de bekering beantwoorden, opdat ook gij tot die rust zult ingaan.

14 Ja, verootmoedigt u zoals het volk in de dagen van [a]Melchizedek, die ook hogepriester was naar diezelfde orde waarover ik heb gesproken, die ook voor eeuwig het hoge priesterschap op zich nam.

15 En het was diezelfde Melchizedek aan wie [a]Abraham [b]tiende betaalde; ja, zelfs onze vader Abraham betaalde tiende, ofwel een tiende deel van alles wat hij bezat.

16 Nu werden deze [a]verordeningen om deze reden gegeven, opdat de mensen daardoor zouden uitzien naar de Zoon Gods — daar het een [b]zinnebeeld van zijn orde is, ofwel het is zijn orde — en wel opdat zij naar Hem zouden uitzien voor vergeving van hun zonden, opdat zij tot de rust van hun Heer konden ingaan.

17 Nu was deze Melchizedek koning over het land Salem; en zijn volk was sterk toegenomen in ongerechtigheid en gruwel; ja, zij waren allen afgedwaald; zij waren vol van allerlei goddeloosheid;

18 maar Melchizedek, die een krachtig geloof had geoefend en het ambt van het hoge priesterschap naar de [a]heilige orde Gods had ontvangen, predikte bekering tot zijn volk. En zie, zij bekeerden zich; en Melchizedek stichtte in zijn dagen vrede in het land; daarom werd hij de vredevorst genoemd,

10*a* LV 84:18–22.
b GS Bekeren (zich), bekering.
11*a* Moz. 6:59–60.
b 1 Ne. 12:10; Alma 5:21–27; 3 Ne. 27:19–20.
12*a* GS Heilige Geest.
b Rom. 8:1–9.
GS Heiliging.
c GS Zuiver, zuiverheid.
d Mos. 5:2; Alma 19:33.
e Spr. 8:13; Alma 37:29.
13*a* Luc. 3:8.
14*a* LV 84:14.
BJS, Gen. 14:25–40.
GS Melchizedek.
15*a* GS Abraham.
b Gen. 14:18–20; Mal. 3:8–10.
GS Tiende.
16*a* GS Verordeningen.
b GS Symboliek.
18*a* GS Melchizedeks priesterschap.

want hij was koning van Salem; en hij regeerde onder zijn vader.

19 Nu waren er [a]velen vóór hem, en ook waren er velen na hem, maar [b]niet één was groter; daarom hebben zij meer in het bijzonder van hem melding gemaakt.

20 Nu behoef ik hierover niet verder uit te weiden; wat ik heb gezegd is voldoende. Zie, de [a]Schriften liggen vóór u; indien gij ze [b]verdraait, zal het tot uw eigen vernietiging zijn.

21 En nu geschiedde het, toen Alma deze woorden tot hen had gesproken, dat hij zijn hand naar hen uitstrekte en met een krachtige stem riep, zeggende: Dit is de tijd om u te [a]bekeren, want de dag des heils nadert;

22 Ja, en de stem des Heren verkondigt het bij [a]monde van engelen aan alle natiën; ja, Hij verkondigt het opdat zij blijde tijdingen van grote vreugde zullen hebben; ja, en Hij laat deze blijde tijdingen klinken onder al zijn volk, ja, zelfs onder hen die alom over het oppervlak der aarde zijn verstrooid; zodoende zijn zij tot ons gekomen.

23 En zij worden ons in [a]duidelijke bewoordingen bekendgemaakt, opdat wij zullen begrijpen, zodat wij niet kunnen dwalen; en wel omdat wij [b]zwervers zijn in een vreemd land; zo zijn wij dus hoogst begunstigd, want ons worden deze blijde tijdingen verkondigd in alle delen van onze wijngaard.

24 Want zie, in deze tijd verkondigen [a]engelen het aan velen in ons land; en wel met de bedoeling het hart der mensenkinderen erop voor te bereiden zijn woord te ontvangen ten tijde van zijn komst in zijn heerlijkheid.

25 En nu wachten wij er slechts op het vreugdevolle bericht van zijn komst bij monde van engelen aan ons te horen verkondigen; want de tijd komt, hoe vlug [a]weten wij niet. God geve dat het in mijn tijd zal zijn; maar of het nu vroeg of laat is, ik zal mij erover verblijden.

26 En het zal aan [a]rechtvaardige en heilige mannen worden bekendgemaakt bij monde van engelen tegen de tijd van zijn komst, opdat de woorden van onze vaderen zullen worden vervuld, volgens hetgeen zij over Hem hebben gesproken, hetgeen volgens de geest van profetie was die in hen was.

27 En nu, mijn broeders, [a]wens ik uit het diepst van mijn hart, ja, met grote bezorgdheid, ja, zelfs met pijn, dat gij naar mijn woorden luistert en uw zonden afwerpt en de dag van uw bekering niet uitstelt;

28 maar dat gij u voor het

19*a* Hel. 8:18; LV 84:6–16; 107:40–55.
b LV 107:1–4.
20*a* GS Schriften, Schriftuur.
b 2 Pet. 3:16; Alma 41:1.
21*a* GS Bekeren (zich), bekering.
22*a* Alma 10:20.
23*a* 2 Ne. 25:7–8; 31:3; 32:7; Jakob 4:13; Ether 12:39.
b Jakob 7:26.
24*a* Alma 10:10; 39:19.
25*a* 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:13.
26*a* Amos 3:7; Luc. 2:8–11.
27*a* Mos. 28:3.

aangezicht des Heren verootmoedigt en zijn heilige naam aanroept en voortdurend [a]waakt en bidt dat gij niet zult worden [b]verzocht boven hetgeen gij kunt verdragen, en aldus door de Heilige Geest zult worden geleid, en ootmoedig wordt, [c]zachtmoedig, onderworpen, geduldig, vol liefde en lankmoedigheid;

29 [a]met geloof in de Heer; met de hoop dat gij het eeuwige leven zult ontvangen; met de [b]liefde voor God altijd in uw hart, opdat gij ten laatsten dage zult worden verhoogd en zult ingaan tot zijn [c]rust.

30 En moge de Heer u bekering schenken, opdat gij zijn verbolgenheid niet over u heen brengt, opdat gij niet door de ketenen der [a]hel wordt gebonden, opdat gij niet de tweede [b]dood ondergaat.

31 En Alma sprak nog veel meer woorden tot het volk, die niet in dit boek geschreven staan.

HOOFDSTUK 14

Alma en Amulek worden gevangengezet en geslagen — De gelovigen en hun heilige Schriften worden door vuur verbrand — Deze martelaren worden door de Heer in heerlijkheid ontvangen — De gevangenismuren scheuren doormidden en storten ineen — Alma en Amulek worden bevrijd en hun vervolgers gedood. Ongeveer 82–81 v.C.

EN het geschiedde, nadat hij was opgehouden met spreken tot het volk, dat velen van hen zijn woorden geloofden en begonnen zich te bekeren en de [a]Schriften te onderzoeken.

2 Maar het merendeel van hen wilde Alma en Amulek vernietigen, want zij waren vertoornd op Alma wegens de [a]onomwondenheid van zijn woorden tot Zeëzrom; en zij zeiden ook dat Amulek tegen hen had [b]gelogen en hun wet en ook hun wetgeleerden en rechters had beschimpt.

3 En zij waren ook vertoornd op Alma en Amulek; en omdat die zo onomwonden tegen hun goddeloosheid hadden getuigd, trachtten zij hen heimelijk uit de weg te ruimen.

4 Het geschiedde echter dat zij het niet deden; maar zij grepen hen en bonden hen met sterke touwen en brachten hen voor de opperrechter van het land.

5 En het volk trok uit en getuigde tegen hen — dat zij de wet, en hun wetgeleerden en de rechters van het land hadden beschimpt, en ook alle mensen die in het land waren; en ook hadden zij verklaard dat er maar één God was en dat Hij zijn Zoon onder het volk zou

28*a* GS Gebed; Waken, wachters.
b 1 Kor. 10:13.
c GS Geduld; Zachtmoedig, zachtmoedigheid.

29*a* Alma 7:24.
b LV 20:31; 76:116. GS Naastenliefde.
c LV 84:24.

30*a* GS Hel; Verdoemenis.
b GS Dood, geestelijke.

14 1*a* 2 Kon. 22:8–13. GS Schriften, Schriftuur.
2*a* Alma 12:3–7.
b Alma 10:27.

zenden, maar dat die hen niet zou redden; en vele dergelijke dingen getuigde het volk tegen Alma en Amulek. Nu vond dit plaats ten overstaan van de opperrechter van het land.

6 En het geschiedde dat Zeëzrom verbaasd was over de woorden die gesproken waren; en hij wist ook van de verblindheid van verstand die hij onder het volk had teweeggebracht door zijn leugenachtige woorden; en zijn ziel begon [a]verscheurd te worden door een [b]besef van zijn eigen schuld; ja, hij begon omsloten te worden door de pijnen der hel.

7 En het geschiedde dat hij het volk begon toe te roepen, zeggende: Zie, ik ben [a]schuldig en deze mannen zijn vlekkeloos voor het aangezicht van God. En van die tijd af begon hij hen te verdedigen; maar zij beschimpten hem, zeggende: Zijt ook gij van de duivel bezeten? En zij bespuwden hem en [b]wierpen hem uit hun midden, en tevens allen die geloofden in de woorden die Alma en Amulek hadden gesproken; en zij wierpen hen uit en zonden mannen om stenen naar hen te werpen.

8 En zij dreven hun vrouwen en kinderen bijeen; en allen die het woord Gods geloofden, of wie men had geleerd erin te geloven, lieten zij in het vuur werpen; en zij haalden ook hun kronieken tevoorschijn, die de heilige Schriften bevatten, en wierpen ook die in het vuur, opdat zij zouden worden verbrand en door vuur vernietigd.

9 En het geschiedde dat zij Alma en Amulek grepen en hen naar de plaats der martelaren voerden, opdat zij de vernietiging zouden aanschouwen van hen die door het vuur werden verteerd.

10 En toen Amulek de pijnen zag van de vrouwen en kinderen die in het vuur werden verteerd, werd ook hij gepijnigd; en hij zeide tot Alma: Hoe kunnen wij dit vreselijke schouwspel aanzien? Laten wij daarom onze handen uitstrekken en de [a]macht Gods, die in ons is, aanwenden en hen uit de vlammen redden.

11 Maar Alma zeide tot hem: De Geest dringt er bij mij op aan dat ik mijn hand niet moet uitstrekken; want zie, de Heer neemt hen in [a]heerlijkheid tot Zich op; en Hij laat toe dat zij dit doen — ofwel dat het volk hun dit aandoet — volgens de verstoktheid van hun hart, opdat de [b]oordelen die Hij in zijn verbolgenheid over hen zal uitspreken, rechtvaardig zullen zijn; en het [c]bloed der [d]onschuldigen zal staan als een getuigenis tegen hen, ja, en hen ten laatsten dage met kracht aanklagen.

12 Nu zeide Amulek tot Alma:

6*a* Alma 15:5.
b GS Geweten.
7*a* Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10*a* Alma 8:30–31.
11*a* GS Heerlijkheid.
b Ps. 37:8–13; Alma 60:13; LV 103:3. GS Gerechtigheid.
c GS Martelaar, martelaarschap.
d Mos. 17:10.

Zie, misschien zullen zij ons eveneens verbranden.

13 En Alma zeide: Het zij naar de wil des Heren. Maar zie, ons werk is nog niet voltooid; daarom verbranden zij ons niet.

14 Nu geschiedde het, toen de lichamen waren verteerd van hen die in het vuur waren geworpen — en ook de kronieken die samen met hen erin waren geworpen — dat de opperrechter van het land voor Alma en Amulek kwam staan, terwijl zij gebonden waren; en hij sloeg hen op de wang met zijn hand en zeide tot hen: Zult gij, na hetgeen gij hebt gezien, wederom tot dit volk prediken dat zij in een [a]poel van vuur en zwavel zullen worden geworpen?

15 Zie, gij bemerkt dat gij niet de macht hadt om hen die in het vuur waren geworpen, te redden; evenmin heeft God hen gered omdat zij van uw geloof waren. En de rechter sloeg hen nogmaals op de wang en vroeg: Wat hebt gij voor uzelf te zeggen?

16 Nu was deze rechter naar de orde en het geloof van [a]Nehor, die Gideon had gedood.

17 En het geschiedde dat Alma en Amulek hem geen antwoord gaven; en hij sloeg hen wederom, en leverde hen over aan de gerechtsdienaren om in de gevangenis te worden geworpen.

18 En toen zij drie dagen in de gevangenis hadden gezeten, kwamen er vele [a]wetgeleerden en rechters en priesters en leraren, die de belijdenis van Nehor aanhingen; en zij kwamen in de gevangenis om hen te spreken, en zij ondervroegen hen over vele uitlatingen; maar zij gaven hun geen antwoord.

19 En het geschiedde dat de rechter voor hen stond en zeide: Waarom geeft gij geen antwoord op de vragen van deze mensen? Weet gij niet dat ik de macht heb om u aan de vlammen over te leveren? En hij gebood hun te spreken; maar zij gaven geen antwoord.

20 En het geschiedde dat zij vertrokken en huns weegs gingen, maar de volgende dag terugkeerden; en ook de rechter sloeg hen wederom op de wang. En velen traden eveneens naar voren en sloegen hen, zeggende: Zult gij wederom opstaan en dit volk oordelen en onze wet veroordelen? Indien gij zulke grote macht hebt, waarom [a]bevrijdt gij uzelf dan niet?

21 En vele dergelijke dingen zeiden zij tot hen, terwijl zij hun tanden tegen hen knarsten en hen bespuwden, zeggende: Hoe zullen wij eruitzien wanneer wij verdoemd zijn?

22 En vele dergelijke dingen ja, allerlei dergelijke dingen zeiden zij tot hen; en aldus bespotten zij hen vele dagen lang. En zij onthielden hun voedsel, opdat zij honger zouden lijden, en water, opdat zij dorst zouden lijden; en zij ontnamen hun ook hun klederen, zodat zij naakt waren; en aldus werden zij met

14*a* Alma 12:17.
16*a* Alma 1:7–15.
18*a* Alma 10:14; 11:20.
20*a* Matt. 27:39–43.

sterke touwen gebonden en in de gevangenis opgesloten.

23 En het geschiedde, nadat zij vele dagen aldus hadden geleden — en het was op de twaalfde dag van de tiende maand in het tiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi — dat de opperrechter over het land Ammonihah en velen van hun leraren en hun wetgeleerden zich in de gevangenis begaven waar Alma en Amulek met touwen gebonden waren.

24 En de opperrechter stond voor hen en sloeg hen wederom en zeide tot hen: Indien gij de macht Gods hebt, bevrijdt uzelf dan van deze banden, en dan zullen wij geloven dat de Heer dit volk zal vernietigen volgens uw woorden.

25 En het geschiedde dat zij allen naar voren traden en hen sloegen, onder het uitspreken van dezelfde woorden, tot zelfs de laatste toe; en toen de laatste tot hen had gesproken, rustte de [a]macht Gods op Alma en Amulek, en zij richtten zich op en stonden op hun voeten.

26 En Alma riep, zeggende: Hoe lang moeten wij dit grote [a]lijden ondergaan, o Heer? O Heer, geef ons kracht naar ons geloof, dat in Christus is, ja, tot bevrijding. En zij verbraken de touwen waarmee zij gebonden waren; en toen de mensen dat zagen, begonnen zij weg te vluchten, omdat zij door de vrees voor vernietiging werden bevangen.

27 En het geschiedde dat hun vrees zo groot was, dat zij ter aarde vielen en de buitendeur van de [a]gevangenis niet bereikten; en de aarde beefde hevig, en de muren van de gevangenis scheurden doormidden, zodat zij instortten; en de opperrechter en de wetgeleerden en de priesters en de leraren, die Alma en Amulek hadden geslagen, werden door de instorting gedood.

28 En Alma en Amulek kwamen uit de gevangenis tevoorschijn, en zij waren ongedeerd, want de Heer had hun kracht geschonken volgens hun geloof, dat in Christus was. En terstond kwamen zij tevoorschijn uit de gevangenis; en zij waren van hun banden [a]bevrijd; en de gevangenis was ingestort, en iedere ziel binnen de muren ervan, op Alma en Amulek na, was gedood; en zij trokken terstond de stad in.

29 Daar nu het volk een groot rumoer had gehoord, snelden zij in menigten toe om de oorzaak ervan te vernemen; en toen zij Alma en Amulek tevoorschijn zagen komen uit de gevangenis — en de muren daarvan waren ingestort — werden zij door grote vrees bevangen, en zij vluchtten weg uit de tegenwoordigheid van Alma en Amulek, gelijk een geit met haar jongen voor twee leeuwen wegvlucht; en aldus vluchtten

25*a* Alma 8:31.
26*a* Jakobus 5:10–11; Mos. 17:10–20; LV 121:7–8.
27*a* Hand. 16:26; Ether 12:13.
28*a* Jakob 4:6; 3 Ne. 28:19–22.

zij weg uit de tegenwoordigheid van Alma en Amulek.

HOOFDSTUK 15

Alma en Amulek gaan naar Sidom en vestigen er een kerk — Alma geneest Zeëzrom, die tot de kerk toetreedt — Velen worden gedoopt en de kerk floreert — Alma en Amulek gaan naar Zarahemla. Ongeveer 81 v.C.

EN het geschiedde dat Alma en Amulek werd geboden uit die stad te vertrekken; en zij vertrokken en gingen naar het land Sidom; en zie, daar troffen zij alle mensen aan die uit het land [a]Ammonihah waren vertrokken, die waren [b]uitgeworpen en gestenigd omdat zij in de woorden van Alma geloofden.

2 En zij vertelden hun alles wat hun [a]vrouwen en kinderen was overkomen, en ook aangaande henzelf en hun [b]kracht tot bevrijding.

3 En ook Zeëzrom lag ziek in Sidom met een brandende koorts, die werd veroorzaakt door de grote beproevingen van zijn gemoed wegens zijn [a]goddeloosheid, want hij dacht dat Alma en Amulek niet meer leefden; en hij dacht dat zij waren gedood ten gevolge van zijn ongerechtigheid. En deze grote zonde, en zijn vele andere zonden, verscheurden zijn gemoed, totdat het buitengewoon gekweld werd, zonder enige verlichting; daarom begon een brandende hitte hem te verzengen.

4 Toen hij nu hoorde dat Alma en Amulek in het land Sidom waren, begon hij moed te vatten; en hij zond hun onmiddellijk een boodschap met het verzoek bij hem te komen.

5 En het geschiedde dat zij onmiddellijk gingen, gehoor gevend aan de boodschap die hij hun had gezonden; en zij gingen het huis binnen naar Zeëzrom; en zij vonden hem op zijn bed, ziek, zo goed als uitgeput wegens een brandende koorts; en ook zijn gemoed was buitengewoon gekweld wegens zijn ongerechtigheden; en toen hij hen zag, strekte hij zijn hand uit en smeekte hen hem te genezen.

6 En het geschiedde dat Alma hem bij de hand nam en tot hem zeide: [a]Gelooft gij in de macht van Christus om te redden?

7 En hij antwoordde en zeide: Ja, ik geloof alle woorden die gij hebt geleerd.

8 En Alma zeide: Indien gij gelooft in de verlossing door Christus, kunt gij [a]genezen worden.

9 En hij zeide: Ja, ik geloof volgens uw woorden.

10 En toen riep Alma de Heer aan, zeggende: O Heer, onze God, wees barmhartig jegens deze man en [a]genees hem volgens zijn geloof, dat in Christus is.

11 En toen Alma die woorden

15 1*a* Alma 16:2–3, 9, 11.
b Alma 14:7.
2*a* Alma 14:8–14.
b Alma 14:28.
3*a* Alma 14:6–7.
6*a* Marc. 9:23.
8*a* GS Genezen, genezingen.
10*a* Marc. 2:1–12.

had gezegd, [a]sprong Zeëzrom overeind en begon te lopen; en dit werd gedaan tot grote verbazing van al het volk; en deze mare verbreidde zich door het gehele land Sidom.

12 En Alma doopte Zeëzrom tot de Heer; en vanaf die tijd begon hij tot het volk te prediken.

13 En Alma vestigde een kerk in het land Sidom en wijdde priesters en leraren in het land om allen te dopen tot de Heer die het verlangen hadden zich te laten dopen.

14 En het geschiedde dat zij met velen waren, want zij stroomden toe uit het gehele gewest van Sidom en lieten zich dopen.

15 Maar wat de mensen betreft die in het land Ammonihah waren, die bleven nog steeds een verstokt en halsstarrig volk; en zij bekeerden zich niet van hun zonden en schreven alle macht van Alma en Amulek toe aan de duivel; want zij hingen de belijdenis van [a]Nehor aan en geloofden niet in bekering van hun zonden.

16 En het geschiedde dat Alma en Amulek, nadat Amulek al zijn goud en zilver, en zijn waardevolle zaken, die in het land Ammonihah waren, ter wille van het woord Gods had [a]achtergelaten, en hij [b]verstoten was door hen die eens zijn vrienden waren geweest, en tevens door zijn vader en zijn verwanten;

17 welnu, nadat Alma de kerk in Sidom had gevestigd en een grote [a]beteugeling had gezien, ja, had bemerkt dat het volk was beteugeld in de hoogmoed van hun hart, en dat zij zich voor het aangezicht van God begonnen te [b]verootmoedigen, en in hun heiligdommen begonnen bijeen te komen om God voor het altaar te [c]aanbidden, en voortdurend [d]waakten en baden, opdat zij van Satan en van de [e]dood en van vernietiging bevrijd zouden worden —

18 welnu, zoals ik heb gezegd, nadat Alma dit alles had gezien, nam hij Amulek mee naar het land Zarahemla, en bracht hem naar zijn eigen huis; en hij stond hem bij in zijn beproevingen, en maakte hem sterk in de Heer.

19 En aldus eindigde het tiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 16

De Lamanieten vernietigen het volk van Ammonihah — Zoram voert de Nephieten aan tot zege over de Lamanieten — Alma en Amulek en vele anderen prediken het woord — Zij verkondigen dat Christus na zijn opstanding aan de Nephieten zal verschijnen. Ongeveer 81–77 v.C.

11*a* Hand. 3:1–11.
15*a* Alma 1:2–15.
16*a* Luc. 14:33; Alma 10:4.
b GS Vervolgen, vervolging.
17*a* Alma 16:21.
b GS Nederig, nederigheid, vernederen.
c GS Aanbidden, aanbidding.
d GS Gebed; Waken, wachters.
e GS Dood, geestelijke.

EN het geschiedde in het elfde jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, op de vijfde dag van de tweede maand, nadat er veel vrede in het land Zarahemla had geheerst en er een aantal jaren geen oorlogen of twisten waren geweest, namelijk tot de vijfde dag van de tweede maand in het elfde jaar, dat er in het gehele land een oorlogskreet werd gehoord.

2 Want zie, de legers der Lamanieten waren vanaf de kant van de wildernis de grensstreken van het land binnengevallen, ja, in de stad [a]Ammonihah, en zij begonnen het volk te doden en de stad te verwoesten.

3 En nu geschiedde het, voordat de Nephieten een voldoende groot leger op de been konden brengen om hen uit het land te verdrijven, dat zij de mensen die in de stad Ammonihah waren, hadden [a]vernietigd, en ook een aantal uit de grensstreken van Noach, en anderen gevankelijk hadden weggevoerd de wildernis in.

4 Nu geschiedde het dat de Nephieten degenen wilden terughalen die gevankelijk waren weggevoerd de wildernis in.

5 Daarom ging hij die was aangesteld als opperbevelhebber van de legers der Nephieten (en zijn naam was Zoram, en hij had twee zonen, Lehi en Aha) — ja, Zoram en zijn twee zonen, die wisten dat Alma de hogepriester over de kerk was en hadden gehoord dat hij de geest van profetie bezat, daarom gingen zij naar hem toe en verlangden van hem te weten waarheen de Heer hen in de wildernis wilde laten gaan op zoek naar hun broeders die door de Lamanieten waren gevangengenomen.

6 En het geschiedde dat Alma [a]navraag deed bij de Heer aangaande deze aangelegenheid. En Alma keerde terug en zeide tot hen: Zie, de Lamanieten zullen de Sidon oversteken in de zuidelijke wildernis, ver voorbij de grensstreken van het land Manti. En zie, daar zult gij hen tegemoet treden, ten oosten van de Sidon, en daar zal de Heer uw broeders die door de Lamanieten zijn gevangengenomen, aan u overgeven.

7 En het geschiedde dat Zoram en zijn zonen de Sidon overstaken, met hun legers, en ver voorbij de grenzen van Manti de zuidelijke wildernis, die ten oosten van de Sidon lag, in marcheerden.

8 En zij overvielen de legers der Lamanieten, en de Lamanieten werden verstrooid en de wildernis in gedreven; en zij namen hun broeders die door de Lamanieten waren gevangengenomen mee en geen enkele ziel van hen die waren gevangengenomen, was verloren gegaan. En zij werden door hun broeders teruggebracht om hun eigen landerijen te bezitten.

9 En aldus eindigde het elfde

16 2*a* Alma 15:1, 15–16. 3*a* Alma 9:18. 6*a* Alma 43:23–24.

jaar der rechters; de Lamanieten waren uit het land verdreven en het volk van Ammonihah was [a]vernietigd; ja, iedere levende ziel der Ammonihahieten was [b]vernietigd, en ook hun grote stad, die God volgens hen niet kon vernietigen wegens haar grootheid.

10 Doch zie, in [a]één dag werd ze woest achtergelaten; en de lijken werden verscheurd door de honden en de wilde dieren van de wildernis.

11 Niettemin werden hun dode lichamen na vele dagen op het oppervlak der aarde opgehoopt en ze werden met een dunne laag aarde bedekt. En nu was de stank daarvan zo kwalijk, dat het volk er vele jaren lang niet heenging om het land Ammonihah te bezitten. En het werd de Woestenij der Nehoren genoemd, want zij die waren gedood, hadden de belijdenis van [a]Nehor aangehangen; en hun landerijen bleven woest liggen.

12 En de Lamanieten trokken niet weer op om oorlog tegen de Nephieten te voeren tot het veertiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi. En aldus had het volk van Nephi drie jaar lang blijvende vrede in het gehele land.

13 En Alma en Amulek gingen uit en predikten het volk bekering in hun [a]tempels en in hun heiligdommen, en ook in hun [b]synagogen, die op de wijze der Joden waren gebouwd.

14 En aan zovelen als er naar hun woorden wilden luisteren, deelden zij voortdurend het woord Gods mee, zonder enig [a]aanzien des persoons.

15 En aldus gingen Alma en Amulek uit — en ook vele anderen die voor het werk waren gekozen — om het woord in het gehele land te prediken. En de vestiging van de kerk werd algemeen overal in het land, in het gehele gewest, onder het gehele volk der Nephieten.

16 En er was [a]geen ongelijkheid onder hen; de Heer stortte zijn Geest uit over het gehele oppervlak van het land om het gemoed der mensenkinderen voor te bereiden, ofwel om hun [b]hart erop voor te bereiden het woord te ontvangen dat onder hen zou worden geleerd ten tijde van zijn komst —

17 opdat zij niet tegen het woord verstokt zouden zijn, opdat zij niet ongelovig zouden zijn en voortgaan tot vernietiging, maar dat zij het woord zouden ontvangen met vreugde, en als een [a]tak op de ware [b]wijnstok worden geënt, opdat zij zouden ingaan tot de [c]rust des Heren, hun God.

18 Nu predikten deze [a]priesters die onder het volk uitgingen tegen alle leugen en [b]bedrog en

9*a* Alma 8:16; 9:18–24; Mrm. 6:15–22.
b Alma 25:1–2.
10*a* Alma 9:4.
11*a* Alma 1:15; 24:28–30.
13*a* 2 Ne. 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14*a* Alma 1:30.
16*a* Mos. 18:19–29; 4 Ne. 1:3.
b GS Gebroken hart.
17*a* Jakob 5:24.
b GS Wijngaard des Heren.
c Alma 12:37; 13:10–13.
18*a* Alma 15:13.
b GS Misleiden, misleiding.

[c]afgunst en strijd en kwaadwilligheid en beschimping en diefstal, roof, plundering, moord, het bedrijven van overspel, en allerlei wellust, en zij riepen dat deze zaken niet behoorden te bestaan —

19 en zij verkondigden dingen die binnenkort moesten komen; ja, zij verkondigden de [a]komst van de Zoon Gods, zijn lijden en dood, en ook de opstanding der doden.

20 En velen onder het volk deden navraag naar de plaats waar de Zoon Gods zou komen; en hun werd geleerd dat Hij [a]na zijn opstanding aan hen zou [b]verschijnen; en dat vernam het volk met grote vreugde en blijdschap.

21 En nu, nadat de kerk in het gehele land was gevestigd — nadat de [a]overwinning op de duivel was behaald en het woord Gods in zijn zuiverheid in het gehele land was gepredikt, en de Heer zijn zegeningen op het volk had uitgestort — eindigde aldus het veertiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

Een verslag van de zonen van Mosiah, die ter wille van het woord Gods afstand deden van hun rechten op het koninkrijk en optrokken naar het land Nephi om tot de Lamanieten te prediken; hun lijden en bevrijding — volgens de kroniek van Alma.

Dit beslaat de hoofdstukken 17 tot en met 27.

HOOFDSTUK 17

De zonen van Mosiah bezitten de geest van profetie en van openbaring — Ieder van hen gaat zijns weegs om het woord aan de Lamanieten te verkondigen — Ammon gaat naar het land Ismaël en wordt dienstknecht van koning Lamoni — Ammon redt de kudden van de koning en doodt diens vijanden bij het water van Sebus. De verzen 1–3, ongeveer 77 v.C.; vers 4, ongeveer 91–77 v.C.; en de verzen 5–39, ongeveer 91 v.C.

EN zie, nu geschiedde het, terwijl Alma vanuit het land Gideon zuidwaarts naar het land Manti reisde, dat hij tot zijn verwondering de [a]zonen van Mosiah [b]tegenkwam, die op weg waren naar het land Zarahemla.

2 Nu waren die zonen van Mosiah bij Alma geweest toen de engel voor het [a]eerst aan hem verscheen; daarom was Alma buitengewoon verheugd zijn broeders te zien; en wat nog meer tot zijn vreugde bijdroeg: het waren nog steeds zijn broeders in de Heer; ja, en zij waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip

18*c* GS Afgunst.
19*a* GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
20*a* 1 Ne. 12:4–6.
b 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 11:7–14.
21*a* Alma 15:17.
17 1*a* Mos. 27:34.
b Alma 27:16.
2*a* Mos. 27:11–17.

en zij hadden de Schriften zorgvuldig [b]onderzocht om het woord Gods te leren kennen.

3 Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan [a]vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij [b]leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God.

4 En zij hadden het woord Gods veertien jaar lang onder de Lamanieten geleerd, en met groot [a]succes hadden zij velen tot de kennis der waarheid [b]gebracht; ja, door de kracht van hun woorden waren velen voor het altaar Gods gebracht om zijn naam aan te roepen en hun zonden voor Hem te [c]belijden.

5 Dit nu zijn de omstandigheden die zich aan hen voordeden op hun reizen, want zij hadden grote ellende gekend; zij hadden veel geleden, zowel lichamelijk als geestelijk, zoals honger, dorst en vermoeidheid, en ook veel [a]kwelling in de geest.

6 Dit nu waren hun reizen, nadat zij, in het eerste jaar der rechters, [a]afscheid hadden genomen van hun vader Mosiah; nadat zij het koninkrijk hadden [b]geweigerd dat hun vader hun wilde schenken, hetgeen ook de zin van het volk was;

7 niettemin vertrokken zij uit het land Zarahemla en namen hun zwaarden en hun speren en hun bogen en hun pijlen en hun slingers mee; en dat deden zij om zich van voedsel te kunnen voorzien zolang zij in de wildernis waren.

8 En aldus trokken zij de wildernis in met hen die zij hadden uitgekozen, om op te gaan naar het land Nephi om het woord Gods tot de Lamanieten te prediken.

9 En het geschiedde dat zij vele dagen in de wildernis reisden; en zij vastten veel en [a]baden veel dat de Heer hun een deel van zijn Geest zou verlenen om hen te vergezellen en bij hen te blijven, opdat zij een [b]werktuig in de handen Gods zouden zijn om, zo mogelijk, hun broeders, de Lamanieten, tot de kennis der waarheid te brengen, tot de kennis van de verdorvenheid van de [c]overleveringen van hun vaderen, die niet juist waren.

10 En het geschiedde dat de Heer hen met zijn [a]Geest [b]bezocht en tot hen zeide: [c]Weest vertroost. En zij waren vertroost.

11 En de Heer zeide ook tot hen: Gaat uit onder de Lamanieten, uw broeders, en vestigt mijn woord; nochtans moet gij in lankmoedigheid [a]geduldig zijn

2 *b* GS Schriften, Schriftuur.
3 *a* GS Gebed; Vasten.
b GS Leraar, leren—Onderwijzen met de Geest.
4 *a* Alma 29:14.
b GS Zendingswerk.
c GS Belijden, belijdenis.
5 *a* Alma 8:10.
6 *a* Mos. 28:1, 5–9.
b Mos. 29:3.
9 *a* Alma 25:17. GS Gebed.
b Mos. 23:10; Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10 *a* GS Heilige Geest.
b LV 5:16.
c Alma 26:27.
11 *a* Alma 20:29. GS Geduld.

onder benauwingen, opdat gij hun in Mij een goed voorbeeld zult tonen, en Ik zal u tot een werktuig in mijn handen maken tot behoud van vele zielen.

12 En het geschiedde dat het hart van de zonen van Mosiah, en ook van hen die bij hen waren, moed vatte om zich onder de Lamanieten te begeven en hun het woord Gods te verkondigen.

13 En het geschiedde, toen zij de grens van het land der Lamanieten hadden bereikt, dat zij [a]uiteengingen en ieder zijns weegs ging, vertrouwend in de Heer dat zij elkaar wederom zouden ontmoeten aan het eind van hun [b]oogst; want zij veronderstelden dat het werk dat zij op zich hadden genomen, groot was.

14 En het was inderdaad groot, want zij hadden het op zich genomen het woord Gods te prediken tot een [a]wild en verstokt en woest volk; een volk dat zich erin verlustigde Nephieten af te slachten en hen te beroven en te plunderen; en hun hart was gezet op rijkdommen, ofwel op goud en zilver en edelstenen; maar zij trachtten deze zaken te verkrijgen door te moorden en te plunderen, zodat zij er niet voor hoefden te arbeiden met hun eigen handen.

15 Aldus was het een zeer vadsig volk, van wie er velen afgoden aanbaden, en de [a]vervloeking Gods was op hen gevallen wegens de [b]overleveringen van hun vaderen; toch werden de beloften des Heren hun aangeboden op voorwaarde van bekering.

16 Om die [a]reden dus hadden de zonen van Mosiah het werk ondernomen: dat zij hen misschien tot bekering konden brengen, dat zij hen misschien tot de kennis van het verlossingsplan konden brengen.

17 Welnu, zij gingen uiteen en begaven zich onder hen, iedere man voor zich, volgens het woord en de macht Gods die hem waren gegeven.

18 Nu was Ammon hun leider, of liever gezegd, hij diende hen, en hij verliet hen na hen te hebben [a]gezegend volgens hun verschillende opdrachten en hun het woord Gods te hebben meegedeeld, ofwel hen voor zijn vertrek te hebben gediend; en aldus ging ieder op zijn eigen reis door het gehele land.

19 En Ammon ging naar het land Ismaël, het land dat naar de zonen van [a]Ismaël was genoemd, die eveneens Lamanieten waren geworden.

20 En zodra Ammon het land Ismaël betrad, grepen de Lamanieten hem en bonden hem vast, volgens hun gewoonte alle Nephieten die hun in handen vielen vast te binden en voor de koning te brengen; en aldus werd het aan het welbehagen

13*a* Alma 21:1.
b Matt. 9:37.
14*a* Mos. 10:12.
15*a* Alma 3:6–19; 3 Ne. 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.
16*a* Mos. 28:1–3.
18*a* GS Zegen, zegenen, zegening.
19*a* 1 Ne. 7:4–6.

van de koning overgelaten om hen te doden, of hen in knechtschap te houden, of hen in de gevangenis te werpen, of hen uit zijn land te werpen, naar zijn wil en welbehagen.

21 En aldus werd Ammon voor de koning gebracht, die over het land Ismaël regeerde; en zijn naam was Lamoni; en hij was een afstammeling van Ismaël.

22 En de koning vroeg Ammon of het zijn verlangen was te wonen onder de Lamanieten, ofwel onder zijn volk.

23 En Ammon zeide tot hem: Jawel, ik verlang een tijdlang onder dit volk te wonen; ja, en misschien wel tot op de dag dat ik sterf.

24 En het geschiedde dat koning Lamoni zeer ingenomen was met Ammon en zijn banden liet losmaken; en hij wilde dat Ammon één van zijn dochters tot vrouw zou nemen.

25 Maar Ammon zeide tot hem: Neen, maar ik zal uw dienstknecht zijn. Derhalve werd Ammon een dienstknecht van koning Lamoni. En het geschiedde dat hij bij andere dienstknechten werd gezet om de kudden van Lamoni te hoeden, volgens het gebruik der Lamanieten.

26 En nadat hij drie dagen in dienst van de koning was geweest, toen hij bij de Lamanitische dienstknechten was die met hun kudden uitgingen naar de drenkplaats, die het water van Sebus werd genoemd — en alle Lamanieten drijven hun kudden daarheen, zodat ze water zullen hebben —

27 welnu, toen Ammon en de dienstknechten van de koning hun kudden naar die drenkplaats dreven, zie, daar stonden enige Lamanieten die hun kudden hadden gedrenkt en zij dreven de kudden van Ammon en de dienstknechten van de koning uiteen, en zij dreven ze uiteen, zodat ze in vele richtingen vluchtten.

28 Nu begonnen de dienstknechten van de koning te morren, zeggende: Nu zal de koning ons doden, zoals hij onze broeders heeft gedood, omdat hun kudden door de slechtheid van deze mannen uiteengedreven waren. En zij begonnen hevig te wenen, zeggende: Zie, onze kudden zijn reeds uiteengedreven.

29 Nu weenden zij uit vrees te worden gedood. Toen nu Ammon dat zag, zwol zijn hart in hem op van vreugde; want, zeide hij, ik zal mijn macht tonen aan dezen, mijn mededienstknechten, ofwel de macht die in mij is, door deze kudden voor de koning terug te brengen, zodat ik het hart van dezen, mijn mededienstknechten, kan winnen en hen ertoe kan brengen in mijn woorden te geloven.

30 En dit nu waren de gedachten van Ammon toen hij de benauwdheid zag van hen die hij zijn broeders noemde.

31 En het geschiedde dat hij hen met zijn woorden overhaalde, zeggende: Mijn broeders, weest welgemoed en laten wij op zoek gaan naar de kudden,

en wij zullen ze tezamen brengen en terugvoeren naar de drenkplaats; en aldus zullen wij de kudden voor de koning bewaren en zal hij ons niet doden.

32 En het geschiedde dat zij op zoek gingen naar de kudden, en zij volgden Ammon, en zij spoedden zich met grote haast voort en sneden de kudden van de koning de pas af, en zij brachten ze wederom bijeen bij de drenkplaats.

33 En wederom stonden die mannen gereed om hun kudden uiteen te drijven; maar Ammon zeide tot zijn broeders: Omringt de kudden, zodat zij niet vluchten; en ik ga de strijd aanbinden met die mannen, die onze kudden uiteendrijven.

34 Welnu, zij deden zoals Ammon hun gebood, en hij ging heen en stond gereed om de strijd aan te binden met hen die bij het water van Sebus stonden; en hun aantal was niet gering.

35 Daarom vreesden zij Ammon niet, want zij veronderstelden dat één van hun mannen hem naar hun believen kon doden, want zij wisten niet dat de Heer Mosiah had beloofd zijn zonen uit hun handen te [a]bevrijden; noch wisten zij iets van de Heer af; daarom verlustigden zij zich in de vernietiging van hun broeders; en om die reden stonden zij gereed om de kudden van de koning uiteen te drijven.

36 Maar [a]Ammon trad naar voren en begon met zijn slinger stenen naar hen te werpen; ja, met grote kracht slingerde hij stenen te midden van hen; en aldus doodde hij [b]enigen van hen, zodat zij zich begonnen te verbazen over zijn kracht; niettemin waren zij vertoornd wegens de gedoden onder hun broeders, en zij waren vastbesloten dat hij moest sterven; omdat zij hem echter niet [c]konden raken met hun stenen, kwamen zij met knuppels op hem af om hem te doden.

37 Maar zie, iedere man die zijn knuppel ophief om Ammon te slaan, sloeg hij de armen af met zijn zwaard; want hij weerstond hun slagen door op hun armen te slaan met de scherpte van zijn zwaard, zodat zij zich begonnen te verbazen en voor hem begonnen te vluchten; ja, en hun aantal was niet gering; en hij joeg hen op de vlucht door de kracht van zijn arm.

38 Nu waren zes van hen door de slinger gevallen, maar met zijn zwaard doodde hij niemand behalve hun leider; en hij sloeg zovele armen af als er tegen hem werden opgeheven, en het waren er niet weinig.

39 En toen hij hen ver weg had gedreven, keerde hij terug, en zij drenkten hun kudden en brachten hen terug naar de weide van de koning, en vervolgens begaven zij zich naar de koning met de armen die door het zwaard van Ammon waren afgeslagen van hen die hem naar het leven hadden gestaan; en

35*a* Mos. 28:7; Alma 19:22–23.

36*a* Ether 12:15.
b Alma 18:16.
c Alma 18:3.

zij werden bij de koning binnengebracht als getuigenis van hetgeen zij hadden gedaan.

HOOFDSTUK 18

Koning Lamoni denkt dat Ammon de Grote Geest is — Ammon leert de koning aangaande de schepping, aangaande Gods handelwijze met de mensen, en aangaande de verlossing die door middel van Christus komt — Lamoni gelooft en valt als dood ter aarde. Ongeveer 90 v.C.

En het geschiedde dat koning Lamoni zijn dienstknechten naar voren liet treden en getuigen van alles wat zij aangaande deze zaak hadden gezien.

2 En toen zij allen hadden getuigd van hetgeen zij hadden gezien en hij vernomen had van de getrouwheid van Ammon in het bewaren van zijn kudden, en ook van zijn grote kracht bij het strijden tegen hen die hem naar het leven hadden gestaan, was hij buitengewoon verbaasd en zeide: Voorzeker is deze meer dan een mens. Zie, is deze niet de Grote Geest die zulke grote bestraffingen over dit volk doet komen wegens zijn moorden?

3 En zij antwoordden de koning en zeiden: Of hij de Grote Geest is of een mens weten wij niet; maar dit weten wij wel: dat hij door de vijanden van de koning [a]niet kan worden gedood; evenmin kunnen zij de kudden van de koning uiteendrijven wanneer hij bij ons is, dankzij zijn bedrevenheid en grote macht; daarom weten wij dat hij een vriend van de koning is. En nu, o koning, geloven wij niet dat een mens zulk een grote macht heeft, want wij weten dat hij niet kan worden gedood.

4 En nu, toen de koning deze woorden had gehoord, zeide hij tot hen: Nu weet ik dat het de Grote Geest is; en hij is op dit tijdstip neergedaald om uw leven te bewaren, opdat ik u niet zou [a]doden zoals ik uw broeders heb gedood. Welnu, dit is de Grote Geest over wie onze vaderen hebben gesproken.

5 Nu was dit de overlevering van Lamoni, die hij van zijn vader had ontvangen, dat er een [a]Grote Geest bestond. Ofschoon zij in een Grote Geest geloofden, veronderstelden zij dat alles wat zij deden goed was; niettemin begon Lamoni buitengewoon te vrezen, uit vrees dat hij er verkeerd aan had gedaan zijn dienstknechten te doden;

6 want hij had velen van hen gedood, omdat hun broeders hun kudden bij de drenkplaats hadden uiteengedreven; en daarom, omdat zij hun kudden uiteen hadden laten drijven, waren zij gedood.

7 Nu was het de gewoonte van deze Lamanieten om zich bij de wateren van Sebus op te stellen om de kudden van het volk uiteen te drijven, opdat zij

18 3*a* Alma 17:34–38.
4*a* Alma 17:28–31.
5*a* Alma 19:25–27.
gs God, Godheid.

daardoor vele van de uiteengedreven dieren naar hun eigen land konden drijven, want dat was een wijze van roven onder hen.

8 En het geschiedde dat koning Lamoni navraag deed bij zijn dienstknechten, zeggende: Waar is deze man die zulke grote kracht bezit?

9 En zij zeiden tot hem: Zie, hij voedert uw paarden. Nu had de koning, nog voor de tijd van het drenken van de kudden, zijn dienstknechten geboden zijn paarden en wagens gereed te maken en hem naar het land Nephi te begeleiden, want er werd een groot feest gegeven in het land Nephi door de vader van Lamoni, die koning was over het gehele land.

10 Toen nu koning Lamoni hoorde dat Ammon zijn paarden en zijn wagens gereedmaakte, was hij nog meer verbaasd over de getrouwheid van Ammon, zeggende: Voorzeker is er onder al mijn dienstknechten niet één die zo getrouw is geweest als deze man, want hij is erop bedacht al mijn geboden uit te voeren.

11 Nu weet ik zeker dat dit de Grote Geest is, en ik zou hem willen vragen bij mij te komen, maar ik durf het niet.

12 En het geschiedde, toen Ammon de paarden en de wagens voor de koning en zijn dienstknechten had gereedgemaakt, dat hij naar de koning toe ging, en hij zag dat de gelaatsuitdrukking van de koning was veranderd; daarom wilde hij zich uit zijn tegenwoordigheid terugtrekken.

13 En één van de dienstknechten van de koning zeide tot hem: Rabbanah, hetgeen vertaald wil zeggen: machtige of grote koning, daar zij hun koningen als machtig beschouwden; en daarom zeide hij tot hem: Rabbanah, de koning verlangt dat gij blijft.

14 Daarom wendde Ammon zich tot de koning en zeide tot hem: Wat wilt gij dat ik voor u doe, o koning? En de koning gaf hem, volgens hun tijdrekening, een uur lang geen antwoord, want hij wist niet wat hij tot hem moest zeggen.

15 En het geschiedde dat Ammon wederom tot hem zeide: Wat verlangt gij van mij? Maar de koning gaf hem geen antwoord.

16 En het geschiedde dat Ammon, omdat hij met de Geest Gods was vervuld, de [a]gedachten van de koning doorzag. En hij zeide tot hem: Komt het doordat gij hebt gehoord dat ik uw dienstknechten en uw kudden heb verdedigd, en zeven van hun broeders met de slinger en met het zwaard heb gedood, en anderen de arm heb afgehouwen om uw kudden en uw dienstknechten te verdedigen; zie, is het dat wat uw verwondering opwekt?

17 Ik zeg u, hoe komt het dat uw verwondering zo groot is? Zie, ik ben een mens, en ik ben

16*a* Alma 12:3.

uw dienstknecht; daarom, alles wat gij verlangt dat goed is, dat zal ik doen.

18 Toen nu de koning deze woorden had gehoord, verwonderde hij zich opnieuw, want hij zag dat Ammon zijn gedachten kon [a]onderscheiden; maar niettemin deed koning Lamoni zijn mond open en zeide tot hem: Wie zijt gij? Zijt gij die Grote Geest die alle dingen [b]weet?

19 Ammon antwoordde en zeide tot hem: Die ben ik niet.

20 En de koning zeide: Hoe kent gij de gedachten van mijn hart? Gij moogt vrijmoedig spreken en mij aangaande die dingen vertellen, en mij eveneens vertellen door welke kracht gij mijn broeders, die mijn kudden hebben uiteengedreven, hebt gedood en de arm hebt afgehouwen —

21 en nu, indien gij mij aangaande die dingen wilt vertellen, zal ik u alles geven wat gij maar verlangt; en zo nodig zal ik u met mijn legers beschermen; maar ik weet dat gij machtiger zijt dan zij allen; niettemin, wat gij ook van mij verlangt, ik zal het u geven.

22 Nu zeide Ammon, die scherpzinnig was, maar zonder boos opzet, tot Lamoni: Zult gij naar mijn woorden luisteren indien ik u vertel door welke kracht ik deze dingen doe? En dat is hetgeen ik van u verlang.

23 En de koning antwoordde hem en zeide: Jawel, ik zal al uw woorden geloven. En aldus werd hij met vernuft gevangen.

24 En Ammon begon [a]vrijmoedig tot hem te spreken en zeide tot hem: Gelooft gij dat er een God bestaat?

25 En hij antwoordde en zeide tot hem: Ik weet niet wat dat betekent.

26 En toen zeide Ammon: Gelooft gij dat er een Grote Geest bestaat?

27 En hij zeide: Jawel.

28 En Ammon zeide: Dat is God. En voorts zeide Ammon tot hem: Gelooft gij dat die Grote Geest, die God is, alle dingen heeft geschapen die in de hemel en op de aarde zijn?

29 En hij zeide: Jawel, ik geloof dat Hij alle dingen heeft geschapen die op de aarde zijn; maar de hemelen ken ik niet.

30 En Ammon zeide tot hem: De hemelen is een plaats waar God woont, en al zijn heilige engelen.

31 En koning Lamoni zeide: Is het boven de aarde?

32 En Ammon zeide: Jawel, en Hij ziet op alle mensenkinderen neer; en Hij kent alle [a]gedachten en overleggingen van het hart, want door zijn hand zijn zij allen geschapen vanaf het begin.

33 En koning Lamoni zeide: Ik geloof al deze dingen die gij hebt gesproken. Zijt gij door God gezonden?

34 Ammon zeide tot hem: Ik ben een mens; en de [a]mens is in het begin geschapen naar het

18*a* GS Onderscheid, gave van.
b GS God, Godheid.
24*a* Alma 38:12.
32*a* Amos 4:13; 3 Ne. 28:6; LV 6:16.
34*a* Mos. 7:27; Ether 3:13–16.

beeld Gods, en ik ben door zijn Heilige Geest geroepen om deze dingen te [b]leren aan dit volk, opdat zij tot de kennis zullen worden gebracht van hetgeen juist en waar is;

35 en een deel van die [a]Geest woont in mij, hetgeen mij [b]kennis geeft, en ook kracht volgens mijn geloof en verlangens die in God zijn.

36 Toen nu Ammon deze woorden had gesproken, begon hij bij de schepping der wereld, en ook de schepping van Adam, en vertelde hem alle dingen over de val van de mens, en hij [a]verklaarde en sprak uitvoerig over de kronieken en de heilige [b]Schriften van het volk, die uit de mond der [c]profeten waren gekomen, tot het tijdstip waarop hun vader Lehi Jeruzalem had verlaten, en legde ze hem voor.

37 En ook verhaalde hij hun — want het was aan de koning en zijn dienstknechten — alle reizen van hun vaderen in de wildernis, en al hun lijden door honger en dorst, en hun gezwoeg enzovoort.

38 En hij verhaalde hun ook de opstandigheid van Laman en Lemuël, en de zonen van Ismaël, ja, hij vertelde hun over al hun opstandigheid; en hij legde hun al de kronieken en Schriften uit vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten tot op de huidige tijd.

39 Maar dat is niet alles; want hij legde hun het [a]verlossingsplan uit, dat vanaf de grondlegging der wereld was bereid; en hij maakte hun ook bekend met de komst van Christus, en alle werken des Heren maakte hij hun bekend.

40 En het geschiedde, nadat hij al deze dingen had gezegd en ze de koning had uitgelegd, dat de koning al zijn woorden geloofde.

41 En hij begon de Heer aan te roepen, zeggende: O Heer, wees barmhartig; wees jegens mij en mijn volk barmhartig volgens de grote [a]barmhartigheid die Gij het volk van Nephi hebt bewezen.

42 En nu, toen hij dat had gezegd, viel hij ter aarde neer alsof hij dood was.

43 En het geschiedde dat zijn dienstknechten hem opnamen en hem naar zijn vrouw brachten, en hem op een bed legden; en twee dagen en twee nachten lang lag hij alsof hij dood was; en zijn vrouw en zijn zonen en zijn dochters treurden over hem, naar de wijze der Lamanieten, hevig weeklagend over zijn heengaan.

HOOFDSTUK 19

Lamoni ontvangt het licht van het eeuwige leven en ziet de Verlosser

34*b* GS Leraar, leren—Onderwijzen met de Geest.
35*a* GS Inspiratie, inspireren.
b GS Kennis.
36*a* Mos. 1:4; Alma 22:12; 37:9.
b GS Schriften, Schriftuur.
c Hand. 3:18–21.
39*a* GS Verlossingsplan.
41*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.

— Zijn huisgezin geraakt in vervoering, en velen zien engelen — Ammon wordt op wonderbaarlijke wijze bewaard — Hij doopt velen en vestigt een kerk onder hen. Ongeveer 90 v.C.

En het geschiedde, na twee dagen en twee nachten, dat zij op het punt stonden zijn lichaam op te nemen en het in een graf te leggen, dat zij hadden gemaakt voor het begraven van hun doden.

2 Nu was de roem van Ammon de koningin ter ore gekomen, daarom liet zij hem weten dat het haar verlangen was dat hij bij haar zou komen.

3 En het geschiedde dat Ammon deed zoals hem geboden werd en hij ging naar de koningin en vroeg wat zij wilde dat hij deed.

4 En zij zeide tot hem: De dienstknechten van mijn man hebben mij bekendgemaakt dat gij een [a]profeet zijt van een heilig God, en dat gij de macht bezit om vele machtige werken te verrichten in zijn naam;

5 daarom, indien dat zo is, zou ik willen dat gij naar binnen gaat om naar mijn man te kijken, want hij heeft twee dagen en twee nachten lang op zijn bed gelegen; en sommigen zeggen dat hij niet dood is, terwijl anderen zeggen dat hij wél dood is en dat hij riekt, en dat hij in het graf moet worden gelegd; maar wat mij betreft, volgens mij riekt hij niet.

6 Welnu, dat was wat Ammon verlangde, want hij wist dat koning Lamoni onder de invloed van de kracht Gods verkeerde; hij wist dat de donkere [a]sluier van ongeloof van zijn geest werd afgeworpen, en dat het [b]licht dat zijn geest verlichtte, dat het licht van de heerlijkheid Gods was, hetgeen een wonderbaar licht van zijn goedheid was — ja, dat licht had zijn ziel vervuld met zulke grote vreugde, dat de wolk van duisternis verdreven was en het licht van het eeuwige leven in zijn ziel was ontstoken; ja, hij wist dat dat zijn natuurlijke lichaam had overweldigd, en dat hij in God was weggevoerd —

7 hetgeen daarom de koningin van hem verlangde, was ook zijn enige verlangen. Daarom ging hij naar binnen om naar de koning te kijken, zoals de koningin van hem had verlangd; en hij zag de koning en hij wist dat hij niet dood was.

8 En hij zeide tot de koningin: Hij is niet dood, maar hij slaapt in God en morgen staat hij wederom op; begraaf hem dus niet.

9 En Ammon zeide tot haar: Gelooft gij dat? En zij zeide tot hem: Ik heb geen getuigenis gehad behalve uw woord en het woord van onze dienstknechten; niettemin geloof ik dat het zal zijn zoals gij hebt gezegd.

10 En Ammon zeide tot haar: Gezegend zijt gij wegens uw buitengewoon grote geloof; ik zeg u, vrouw, zulk een groot

19 4*a* gs Profeet.
6*a* 2 Kor. 4:3–4.
gs Sluier.
b gs Licht, licht van Christus.

[a]geloof heeft zich onder al het volk der Nephieten niet voorgedaan.

11 En het geschiedde dat zij aan het bed van haar man waakte vanaf dat tijdstip tot op het tijdstip de volgende dag dat hij op zou staan, zoals Ammon had gesteld.

12 En het geschiedde dat hij volgens de woorden van Ammon opstond; en bij het opstaan strekte hij zijn hand uit naar de vrouw en zeide: Gezegend zij de naam Gods, en gezegend zijt gij.

13 Want zie, zo zeker als gij leeft, heb ik mijn Verlosser gezien; en Hij zal komen en uit een [a]vrouw worden [b]geboren, en Hij zal alle mensen verlossen die in zijn naam geloven. Toen hij nu die woorden had gezegd, zwol zijn hart in hem, en van vreugde zonk hij wederom neer; en ook de koningin zonk neer, overstelpt door de Geest.

14 Toen nu Ammon zag dat de Geest des Heren volgens zijn [a]gebeden werd uitgestort op de Lamanieten, zijn broeders, die de oorzaak waren geweest van zoveel rouw onder de Nephieten, ofwel onder al het volk Gods, wegens hun ongerechtigheden en hun [b]overleveringen, viel hij op zijn knieën en begon zijn ziel uit te storten in gebed en dankzegging tot God voor hetgeen Hij voor zijn broeders had gedaan; en ook hij werd door [c]vreugde overstelpt; en aldus waren zij alledrie ter aarde [d]neergezonken.

15 Toen nu de dienstknechten van de koning zagen dat zij waren neergevallen, begonnen ook zij God aan te roepen, want de vreze des Heren was ook over hen gekomen, want [a]zij waren het die voor de koning hadden gestaan en tot hem hadden getuigd van de grote kracht van Ammon.

16 En het geschiedde dat zij de naam des Heren uit alle macht aanriepen, ja, totdat zij allen ter aarde waren gevallen, uitgezonderd één van de Lamanitische vrouwen, wier naam Abish was en die reeds vele jaren tot de Heer was bekeerd ten gevolge van een merkwaardig visioen van haar vader —

17 omdat zij dus tot de Heer was bekeerd — maar dat nooit had bekendgemaakt — wist zij, toen zij zag dat alle dienstknechten van Lamoni ter aarde waren gevallen, en dat ook haar meesteres, de koningin, en de koning en Ammon uitgestrekt op de grond lagen, dat het de macht Gods was; en omdat zij dacht dat dit een gelegenheid was — door het volk bekend te maken wat er onder hen was voorgevallen — om hen door het aanschouwen van dit toneel ertoe te [a]bewegen in de macht Gods te geloven, snelde zij van huis

10*a* Luc. 7:9.
GS Geloof, geloven.
13*a* 1 Ne. 11:13–21.
b GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
14*a* LV 42:14.
b Mos. 1:5.
c GS Vreugde.
d Alma 27:17.
15*a* Alma 18:1–2.
17*a* Mos. 27:14.

tot huis en maakte het bekend aan het volk.

18 En zij begonnen bijeen te komen bij het huis van de koning. En er ontstond een menigte, en tot hun verbazing zagen zij de koning en de koningin en hun dienstknechten uitgestrekt op de grond liggen, en allen lagen zij daar alsof zij dood waren; en zij zagen ook Ammon, en zie, hij was een Nephiet.

19 En nu begon het volk onderling te morren; sommigen zeiden dat hetgeen hen getroffen had, ofwel de koning en zijn huis, een groot kwaad was, doordat hij had toegelaten dat de Nephiet in het land [a]bleef.

20 Anderen echter berispten hen, zeggende: De koning heeft dit kwaad over zijn huis gehaald doordat hij zijn dienstknechten, van wie de kudden bij de [a]wateren van Sebus waren uiteengedreven, heeft gedood.

21 En zij werden eveneens berispt door die mannen die zich hadden opgesteld bij de wateren van Sebus en de kudden die de koning toebehoorden, hadden [a]uiteengedreven, want zij waren vertoornd op Ammon wegens het aantal van hun broeders dat hij bij de wateren van Sebus had gedood terwijl hij de kudden van de koning beschermde.

22 Welnu, één van hen, wiens broeder met het zwaard van Ammon was [a]gedood en die buitengewoon vertoornd was op Ammon, trok zijn zwaard en trad naar voren om het op Ammon te laten neerkomen om hem te doden; en zie, toen hij het zwaard ophief om hem te slaan, viel hij dood neer.

23 Nu zien wij dat Ammon niet kon worden gedood, want de [a]Heer had tot Mosiah, zijn vader, gezegd: Ik zal hem bewaren, en het zal hem vergaan naar uw geloof — daarom had Mosiah hem aan de Heer [b]toevertrouwd.

24 En het geschiedde, toen de menigte zag dat de man die het zwaard had opgeheven om Ammon te doden, dood was neergevallen, dat allen door vrees werden bevangen, en zij durfden hun handen niet uit te steken om hem, of iemand van hen die waren neergevallen, aan te raken; en zij begonnen zich wederom verwonderd af te vragen wat de oorzaak van die grote kracht kon zijn, ofwel wat die dingen konden betekenen.

25 En het geschiedde dat er velen onder hen waren die zeiden dat Ammon de [a]Grote Geest was, en anderen zeiden dat hij door de Grote Geest was gezonden;

26 maar nog anderen berispten hen allen, zeggende dat hij een monster was, dat door de Nephieten was gezonden om hen te pijnigen.

27 En er waren sommigen die zeiden dat Ammon door de Grote Geest was gezonden om

19*a* Alma 17:22–23.
20*a* Alma 17:26; 18:7.
21*a* Alma 17:27; 18:3.
22*a* Alma 17:38.
23*a* Mos. 28:7; Alma 17:35.
b GS Vertrouwen.
25*a* Alma 18:2–5.

hen te kwellen wegens hun ongerechtigheden; en dat het de Grote Geest was die de Nephieten altijd had vergezeld, die hen te allen tijde uit hun handen had bevrijd; en zij zeiden dat het deze Grote Geest was die zovelen van hun broeders, de Lamanieten, had vernietigd.

28 En aldus begon de twist onder hen buitengewoon heftig te worden. En terwijl zij aldus twistten, kwam de [a]dienstmaagd die de menigte bijeen had laten komen, en toen zij de twist zag die onder de menigte was ontstaan, was zij buitengewoon bedroefd, ja, tot tranen toe.

29 En het geschiedde dat zij naar voren trad en de koningin bij de hand nam, om haar wellicht van de grond te kunnen opheffen; en zodra zij haar hand beroerde, richtte zij zich op en stond op haar voeten en riep met luider stem, zeggende: O gezegende Jezus, die mij van een [a]vreselijke hel heeft gered! O gezegende God, wees [b]barmhartig jegens dit volk!

30 En toen zij dat had gezegd, vouwde zij haar handen ineen, en zij was vol vreugde en sprak vele woorden die niet werden verstaan; en toen zij dat had gedaan, nam zij de koning, Lamoni, bij de hand, en zie, hij richtte zich op en ging staan.

31 En toen hij de twist onder het volk zag, trad hij onmiddellijk naar voren en begon hen te berispen en hun de [a]woorden te leren die hij uit de mond van Ammon had gehoord; en zovelen als er zijn woorden hoorden, geloofden en werden tot de Heer bekeerd.

32 Maar er waren velen onder hen die zijn woorden niet wilden horen; daarom gingen zij huns weegs.

33 En het geschiedde, toen Ammon opstond, dat hij hun eveneens toesprak, en dat deden ook alle dienstknechten van Lamoni; en allen verkondigden zij het volk hetzelfde: dat hun hart was [a]veranderd; dat zij geen verlangen meer hadden om [b]kwaad te doen.

34 En zie, velen verkondigden het volk dat zij [a]engelen hadden gezien en met hen hadden gesproken; en aldus hadden die hun verteld over dingen Gods en over zijn gerechtigheid.

35 En het geschiedde dat er velen waren die in hun woorden geloofden; en zovelen als er geloofden, lieten zich [a]dopen; en zij werden een rechtvaardig volk, en zij vestigden een kerk in hun midden.

36 En aldus ving het werk des Heren aan onder de Lamanieten; aldus begon de Heer zijn Geest op hen uit te storten; en wij zien dat zijn arm is uitgestrekt naar [a]alle mensen die zich willen bekeren en in zijn naam geloven.

28*a* Alma 19:16.
29*a* 1 Ne. 14:3.
b GS Barmhartig, barmhartigheid.
31*a* Alma 18:36–39.
33*a* GS Wedergeboren, uit God geboren.
b Mos. 5:2; Alma 13:12.
34*a* GS Engelen.
35*a* GS Doop, dopen.
36*a* 2 Ne. 26:33; Alma 5:33.

HOOFDSTUK 20

De Heer zendt Ammon naar Middoni om zijn gevangen broeders te bevrijden — Ammon en Lamoni ontmoeten Lamoni's vader, die koning is over het gehele land — Ammon dwingt de oude koning de vrijlating van zijn broeders goed te keuren. Ongeveer 90 v.C.

En het geschiedde, toen zij een kerk in dat land hadden gevestigd, dat koning Lamoni wilde dat Ammon hem zou vergezellen naar het land Nephi om hem aan zijn vader te laten zien.

2 En de stem des Heren kwam tot Ammon, zeggende: Gij zult niet opgaan naar het land Nephi, want zie, de koning zal u naar het leven staan; maar gij zult naar het land Middoni gaan; want zie, uw broeder Aäron, en ook Muloki en Ammah zitten in de gevangenis.

3 Nu geschiedde het, toen Ammon dit had gehoord, dat hij tot Lamoni zeide: Zie, mijn eigen broeder en mijn broeders zitten in de gevangenis in Middoni, en ik ga erheen om hen te bevrijden.

4 Nu zeide Lamoni tot Ammon: Ik weet dat gij in de [a]sterkte des Heren alle dingen kunt doen. Maar zie, ik zal u naar het land Middoni vergezellen, want de koning van het land Middoni, wiens naam Antiomno is, is een vriend van mij; daarom ga ik naar het land Middoni om de koning van het land te vleien, en hij zal uw broeders uit de [b]gevangenis werpen. Nu zeide Lamoni tot hem: Wie heeft u gezegd dat uw broeders in de gevangenis zitten?

5 En Ammon zeide tot hem: Niemand heeft mij dat gezegd dan alleen God; en Hij zeide tot mij: Ga en bevrijd uw broeders, want zij zitten in de gevangenis in het land Middoni.

6 Toen nu Lamoni dat hoorde, liet hij zijn dienstknechten zijn [a]paarden en zijn wagens in gereedheid brengen.

7 En hij zeide tot Ammon: Kom, ik zal u vergezellen naar het land Middoni, en daar zal ik bij de koning pleiten dat hij uw broeders uit de gevangenis werpt.

8 En het geschiedde terwijl Ammon en Lamoni erheen reisden, dat zij de vader van Lamoni tegenkwamen, die koning was [a]over het gehele land.

9 En zie, de vader van Lamoni zeide tot hem: Waarom zijt gij niet op het [a]feest gekomen op die grote dag toen ik een feest voor mijn zonen en voor mijn volk heb gegeven?

10 En hij zeide ook: Waar gaat gij heen met die Nephiet, die een der kinderen van een [a]leugenaar is?

11 En het geschiedde dat Lamoni hem verhaalde waar hij heen ging, want hij vreesde hem te mishagen.

12 En hij vertelde hem eveneens de gehele reden waarom hij in zijn eigen koninkrijk was

20 4*a* Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.
6*a* Alma 18:9–10.
8*a* Alma 22:1.
9*a* Alma 18:9.
10*a* Mos. 10:12–17.

gebleven, waarom hij niet naar zijn vader was gegaan, naar het feest dat die had bereid.

13 En toen nu Lamoni hem al die dingen had verhaald, zie, tot zijn verbazing was zijn vader vertoornd op hem en zeide: Lamoni, gij gaat die Nephieten, die zonen van een leugenaar zijn, bevrijden. Zie, hij heeft onze vaderen beroofd; en nu zijn ook zijn kinderen onder ons gekomen om ons door hun geslepenheid en leugens te misleiden, om ons opnieuw van ons bezit te kunnen beroven.

14 Nu gebood de vader van Lamoni hem om Ammon met het zwaard te doden. En hij gebood hem eveneens niet naar het land Middoni te gaan, maar met hem terug te keren naar het land [a]Ismaël.

15 Maar Lamoni zeide tot hem: Ik dood Ammon niet, evenmin keer ik terug naar het land Ismaël, maar ik ga naar het land Middoni om de broeders van Ammon te bevrijden, want ik weet dat het rechtvaardige mannen en heilige profeten van de ware God zijn.

16 Toen nu zijn vader die woorden hoorde, was hij vertoornd op hem, en hij trok zijn zwaard om hem ter aarde te slaan.

17 Maar Ammon trad naar voren en zeide tot hem: Zie, gij zult uw zoon niet doden; niettemin zou het [a]beter zijn dat hij viel dan gij, want zie, hij heeft zich van zijn zonden [b]bekeerd; maar indien gij op dit tijdstip viel, in uw toorn, dan kon uw ziel niet worden gered.

18 En voorts is het raadzaam dat gij u inhoudt; want indien gij uw zoon [a]doodt, die een onschuldig mens is, zal zijn bloed van de aardbodem tot de Heer, zijn God, roepen om wraak over u; en misschien zult gij uw [b]ziel verliezen.

19 Toen nu Ammon die woorden tot hem had gezegd, antwoordde hij hem, zeggende: Ik weet dat ik onschuldig bloed zou vergieten indien ik mijn zoon doodde, want gij zijt het die hebt getracht hem te vernietigen.

20 En hij strekte zijn hand uit om Ammon te doden. Maar Ammon weerstond zijn slagen en sloeg hem bovendien op zijn arm, zodat hij die niet kon gebruiken.

21 Toen nu de koning zag dat Ammon hem kon doden, begon hij Ammon te smeken zijn leven te sparen.

22 Maar Ammon hief zijn zwaard op en zeide tot hem: Zie, ik zal u slaan, tenzij gij mij toestaat dat mijn broeders uit de gevangenis worden geworpen.

23 Nu zeide de koning, die vreesde zijn leven te verliezen: Indien gij mij spaart, zal ik u alles geven wat gij maar vragen wilt, tot zelfs de helft van het koninkrijk.

24 Toen nu Ammon zag dat hij naar zijn verlangen op de oude koning had ingewerkt, zeide hij

14*a* Alma 17:19.
17*a* Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.
18*a* GS Moord.
b LV 42:18.

tot hem: Indien gij toestaat dat mijn broeders uit de gevangenis worden geworpen, en tevens dat Lamoni zijn koninkrijk behoudt, en dat gij niet misnoegd over hem zijt, maar toestaat dat hij bij [a]alles wat hij in gedachte heeft naar eigen wens handelt, dan zal ik u sparen; anders zal ik u ter aarde slaan.

25 Toen nu Ammon die woorden had gezegd, begon de koning zich te verblijden wegens zijn leven.

26 En toen hij zag dat Ammon geen verlangen had om hem te vernietigen, en toen hij ook de grote liefde zag die hij voor zijn zoon Lamoni koesterde, was hij buitengewoon verbaasd en zeide: Omdat dat alles is wat gij hebt verlangd — dat ik uw broeders vrijlaat, en toesta dat mijn zoon Lamoni zijn koninkrijk behoudt — zie, zal ik u toestaan dat mijn zoon vanaf dit tijdstip en voor eeuwig zijn koninkrijk behoudt; en ik zal hem niet meer regeren —

27 en ik zal u tevens toestaan dat uw broeders uit de gevangenis worden geworpen; en gij en uw broeders mogen bij mij komen in mijn koninkrijk, want ik zal een groot verlangen hebben u te zien. Want de koning was zeer verbaasd over de woorden die hij had gesproken, en ook over de woorden die waren gesproken door zijn zoon Lamoni, daarom [a]wilde hij er meer over weten.

28 En het geschiedde dat Ammon en Lamoni hun reis naar het land Middoni vervolgden. En Lamoni vond genade in de ogen van de koning van het land; daarom werden de broeders van Ammon uit de gevangenis gehaald.

29 En toen Ammon hen zag, was hij buitengewoon bedroefd, want zie, zij waren naakt, en hun huid was danig doorgeschuurd doordat zij gebonden waren geweest met sterke touwen. En zij hadden tevens honger en dorst geleden en allerlei leed doorstaan; niettemin waren zij [a]geduldig in al hun lijden.

30 En het geval wilde dat het hun lot was geweest een verstokter en halsstarriger volk in handen te vallen; daarom wilden zij niet naar hun woorden luisteren, en zij hadden hen uitgeworpen en geslagen, en hen van huis tot huis en van plaats tot plaats gedreven, ja, totdat zij in het land Middoni waren gekomen; en daar waren zij gegrepen en in de gevangenis geworpen, en met [a]sterke touwen vastgebonden en vele dagen lang in de gevangenis gehouden; en zij werden door Lamoni en Ammon bevrijd.

Een verslag van de prediking van Aäron en Muloki en hun broeders aan de Lamanieten.

Dit beslaat de hoofdstukken 21 tot en met 26.

24*a* Alma 21:21–22.
27*a* GS Nederig, nederigheid, vernederen.
29*a* Alma 17:11.
30*a* Alma 26:29.

HOOFDSTUK 21

Aäron verkondigt de Amalekieten Christus en zijn verzoening — Aäron en zijn broeders worden in Middoni gevangengezet — Na hun vrijlating leren zij in de synagogen en maken vele bekeerlingen — Lamoni geeft het volk in het land Ismaël godsdienstvrijheid. Ongeveer 90–77 v.C.

WELNU, toen Ammon en zijn broeders waren [a]uiteengegaan aan de grens van het land der Lamanieten, zie, toen reisde Aäron naar het land dat door de Lamanieten Jeruzalem werd genoemd naar het geboorteland van hun vaderen; en het was ver weg aan de grens van Mormon.

2 Nu hadden de Lamanieten en de Amalekieten en het volk van [a]Amulon een grote stad gebouwd, die Jeruzalem werd genoemd.

3 Nu waren de Lamanieten zelf al verstokt genoeg, maar de Amalekieten en de Amulonieten waren nog verstokter; daarom brachten zij de Lamanieten ertoe hun hart te verstokken, zodat zij in goddeloosheid en in hun gruwelen toenamen.

4 En het geschiedde dat Aäron in de stad Jeruzalem kwam en eerst tot de Amalekieten begon te prediken. En hij begon tot hen te prediken in hun synagogen, want zij hadden synagogen gebouwd naar de [a]orde der Nehoren; want velen der Amalekieten en der Amulonieten waren de orde der Nehoren toegedaan.

5 Welnu, toen Aäron een van hun synagogen binnenging om tot het volk te prediken, en toen hij tot hen stond te spreken, zie, stond er een Amalekiet op die met hem begon te redetwisten, zeggende: Wat is dat waarvan gij hebt getuigd? Hebt gij een [a]engel gezien? Waarom verschijnen engelen niet aan ons? Zie, is dit volk niet even goed als uw volk?

6 Gij zegt ook dat wij verloren zullen gaan, tenzij wij ons bekeren. Hoe kent gij de gedachten en voornemens van ons hart? Hoe weet gij dat wij reden tot bekering hebben? Hoe weet gij dat wij geen rechtvaardig volk zijn? Zie, wij hebben heiligdommen gebouwd en wij komen bijeen om God te aanbidden. Wij geloven dat God alle mensen zal redden.

7 Nu zeide Aäron tot hem: Gelooft gij dat de Zoon Gods zal komen om het mensdom van zijn zonden te verlossen?

8 En de man zeide tot hem: Wij geloven niet dat gij daar iets van weet. Wij geloven niet in die dwaze overleveringen. Wij geloven niet dat gij iets weet over [a]toekomende dingen, evenmin geloven wij dat uw vaderen — en ook onze vaderen — iets wisten aangaande de dingen waarover zij spraken, van hetgeen komen zal.

9 Nu begon Aäron hun de Schriften te ontvouwen aan-

21 1*a* Alma 17:13, 17. Alma 25:4–9. 5*a* Mos. 27:11–15.
2*a* Mos. 24:1; 4*a* Alma 1:2–15. 8*a* Jakob 7:1–8.

gaande de komst van Christus, en ook aangaande de opstanding der doden, en dat er [a]geen verlossing voor het mensdom kon zijn dan alleen door de dood en het lijden van Christus, en de [b]verzoening door zijn bloed.

10 En het geschiedde, terwijl hij hun deze dingen begon uit te leggen, dat zij vertoornd op hem waren en hem begonnen te bespotten; en zij wilden niet luisteren naar de woorden die hij sprak.

11 Daarom, toen hij bemerkte dat zij niet naar zijn woorden wilden luisteren, vertrok hij uit hun synagoge en ging naar een dorp dat Ani-Anti werd genoemd, en daar trof hij Muloki aan, die hun het woord predikte; en ook Ammah en zijn broeders. En zij redetwistten met velen over het woord.

12 En het geschiedde dat zij bemerkten dat de mensen hun hart zouden verstokken; daarom vertrokken zij en gingen naar het land Middoni. En zij predikten het woord tot velen, en weinigen geloofden in de woorden die zij leerden.

13 Evenwel werden Aäron en een aantal van zijn broeders gegrepen en in de gevangenis geworpen, en de rest van hen vluchtte uit het land Middoni naar de omliggende gewesten.

14 En zij die in de gevangenis waren geworpen, hadden veel te [a]lijden, en zij werden bevrijd door de hand van Lamoni en Ammon, en zij werden gevoed en gekleed.

15 En zij gingen opnieuw uit om het woord te verkondigen, en aldus waren zij voor de eerste maal uit de gevangenis bevrijd; en aldus hadden zij geleden.

16 En zij gingen uit waarheen zij ook door de [a]Geest des Heren werden geleid, het woord Gods predikend in iedere synagoge der Amalekieten, of in iedere samenkomst der Lamanieten waar zij maar werden toegelaten.

17 En het geschiedde dat de Heer hen begon te zegenen, zodat zij velen tot de kennis der waarheid brachten; ja, zij [a]overtuigden velen van hun zonden, en van de overleveringen van hun vaderen, die niet juist waren.

18 En het geschiedde dat Ammon en Lamoni terugkeerden uit het land Middoni naar het land Ismaël, dat hun erfland was.

19 En koning Lamoni stond niet toe dat Ammon hem diende of zijn dienstknecht was.

20 Maar hij liet synagogen bouwen in het land Ismaël; en hij zorgde ervoor dat zijn volk, ofwel het volk dat hij regeerde, bijeenkwam.

21 En hij verblijdde zich over hen en hij leerde hun vele dingen. En ook verkondigde hij hun dat zij een volk waren dat onder hem stond, en dat zij een vrij volk waren, dat zij vrij waren van de verdrukkingen van de koning, zijn vader; want zijn vader had hem toegestaan

9*a* Mos. 5:8; Alma 38:9.
b GS Verzoenen, verzoening.
14*a* Alma 20:29.
16*a* Alma 22:1.
17*a* LV 18:44.

het volk te regeren dat in het land Ismaël was, en in het gehele omliggende land.

22 En tevens verkondigde hij hun dat zij de [a]vrijheid zouden genieten om de Heer, hun God, te aanbidden volgens hun verlangens, in welke plaats zij zich ook bevonden, mits het in het land was dat onder het bewind van koning Lamoni stond.

23 En Ammon predikte tot het volk van koning Lamoni; en het geschiedde dat hij hun alle dingen leerde aangaande de dingen der gerechtigheid. En hij spoorde hen dagelijks met alle ijver aan; en zij sloegen acht op zijn woord, en zij waren naarstig in het onderhouden van de geboden Gods.

HOOFDSTUK 22

Aäron leert Lamoni's vader aangaande de schepping, de val van Adam en het plan van de verlossing door Christus — De koning en zijn gehele huis bekeren zich — De verdeling van het land onder de Nephieten en de Lamanieten wordt uiteengezet. Ongeveer 90–77 v.C.

WELNU, terwijl Ammon het volk van Lamoni aldus voortdurend leerde, keren wij terug naar het verslag van Aäron en zijn broeders; want toen hij uit het land Middoni was vertrokken, werd hij door de Geest naar het land Nephi [a]geleid, namelijk naar het huis van de koning die over het gehele land heerste, [b]uitgezonderd het land Ismaël; en hij was de vader van Lamoni.

2 En het geschiedde dat hij met zijn broeders bij hem binnentrad in het paleis van de koning, en hij boog zich voor de koning en zeide tot hem: Zie, o koning, wij zijn de broeders van Ammon, die gij uit de gevangenis hebt [a]vrijgelaten.

3 En nu, o koning, indien gij ons leven wilt sparen, zullen wij uw dienstknechten zijn. En de koning zeide tot hen: Staat op, want ik zal u uw leven schenken, en ik zal niet toestaan dat gij mijn dienstknechten zijt; maar ik sta erop dat gij mij leert, want ik ben enigszins verontrust van geest geweest wegens de edelmoedigheid van uw broeder Ammon en de grootheid van zijn woorden; en ik wil de reden kennen waarom hij niet samen met u uit Middoni is gekomen.

4 En Aäron zeide tot de koning: Zie, de Geest des Heren heeft hem elders geroepen; hij is naar het land Ismaël gegaan om het volk van Lamoni te leren.

5 Nu zeide de koning tot hen: Wat betekent hetgeen gij hebt gezegd over de Geest des Heren? Zie, dat is het wat mij verontrust.

6 En tevens, wat betekent hetgeen Ammon heeft gezegd: [a]Indien gij u bekeert, zult gij behouden worden, en indien gij u niet bekeert, zult gij ten laatsten dage worden verworpen?

22*a* LV 134:1–4; Art. 1:11.
GS Vrij, vrijheid.

22 1*a* Alma 21:16–17.
b Alma 21:21–22.

2*a* Alma 20:26.

6*a* Alma 20:17–18.

7 En Aäron antwoordde hem en zeide tot hem: Gelooft gij dat er een God is? En de koning zeide: Ik weet dat de Amalekieten zeggen dat er een God is, en ik heb hun toegestaan heiligdommen te bouwen, zodat zij kunnen bijeenkomen om Hem te aanbidden. En indien gij nu zegt dat er een God is, zie, dan [a]geloof ik dat.

8 En nu, toen Aäron dat hoorde, begon zijn hart zich te verblijden en hij zeide: Zie, zo zeker als gij leeft, o koning, is er een God.

9 En de koning zeide: Is God die [a]Grote Geest die onze vaderen uit het land Jeruzalem heeft gebracht?

10 En Aäron zeide tot hem: Ja, Hij is die Grote Geest, en Hij heeft alle dingen [a]geschapen, zowel in de hemel als op aarde. Gelooft gij dat?

11 En hij zeide: Jawel, ik geloof dat de Grote Geest alle dingen heeft geschapen, en ik wens dat gij mij vertelt over al die dingen, en ik zal uw woorden [a]geloven.

12 En het geschiedde, toen Aäron bemerkte dat de koning zijn woorden zou geloven, dat hij bij de schepping van Adam begon en de koning de Schriften [a]voorlas — hoe God de mens naar zijn eigen beeld had geschapen, en dat God hem geboden had gegeven, en dat de mens wegens overtreding was gevallen.

13 En Aäron legde hem de Schriften uit vanaf de [a]schepping van Adam, en hield hem de val van de mens voor, en hun vleselijke staat en ook het [b]plan van de verlossing door Christus, dat [c]vanaf de grondlegging der wereld was bereid voor allen die in zijn naam zouden geloven.

14 En daar de mens was [a]gevallen, kon hij uit zichzelf geen [b]verdienste verwerven; evenwel doen het lijden en de dood van Christus — door geloof en bekering enzovoort — [c]verzoening voor hun zonden; en dat Hij de banden des doods verbreekt, zodat het [d]graf geen overwinning zal hebben, en de prikkel des doods zou worden verzwolgen in de hoop op heerlijkheid; en Aäron legde al die dingen aan de koning uit.

15 En het geschiedde, nadat Aäron hem deze dingen had uitgelegd, dat de koning zeide: [a]Wat moet ik doen om dat eeuwige leven, waarover gij hebt gesproken, te verkrijgen? Ja, wat moet ik doen om uit God te worden [b]geboren, zodat deze goddeloze geest uit mijn borst wordt weggerukt, en om zijn Geest te ontvangen, zodat ik met vreugde word vervuld en ten laatsten dage niet word

7*a* LV 46:13–14.
9*a* Alma 18:18–28.
10*a* GS Scheppen, schepping.
11*a* GS Geloof, geloven.
12*a* 1 Ne. 5:10–18; Alma 37:9.
13*a* Gen. 1:26–28.
b GS Verlossingsplan.
c 2 Ne. 9:18.
14*a* GS Val van Adam en Eva.
b 2 Ne. 25:23; Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16. GS Verzoenen, verzoening.
d Jes. 25:8; 1 Kor. 15:55.
15*a* Hand. 2:37.
b Alma 5:14, 49.

verworpen? Zie, zeide hij, ik zal [c]alles wat ik bezit opgeven, ja, ik zal afstand doen van mijn koninkrijk om die grote vreugde te kunnen ontvangen.

16 Maar Aäron zeide tot hem: Indien dat uw [a]verlangen is, indien gij u neerbuigt voor God, ja, indien gij u bekeert van al uw zonden, en u neerbuigt voor God en zijn naam in geloof aanroept, gelovende dat gij zult ontvangen, dan zult gij de [b]hoop ontvangen waarnaar gij verlangt.

17 En het geschiedde, toen Aäron die woorden had gezegd, dat de koning zich voor de Heer [a]neerboog, op zijn knieën; ja, hij wierp zich zelfs ter aarde en vol vuur [b]riep hij uit, zeggende:

18 O God, Aäron heeft mij gezegd dat er een God is; en indien er een God is, en indien Gij God zijt, wilt Gij U dan aan mij bekendmaken, en ik zal al mijn zonden afleggen om U te kennen, opdat ik uit de doden zal worden opgewekt en ten laatsten dage gered. En nu, toen de koning die woorden had gezegd, werd hij geveld alsof hij dood was.

19 En het geschiedde dat zijn dienstknechten wegrenden en de koningin alles vertelden wat de koning was overkomen. En zij trad binnen bij de koning; en toen zij hem zag liggen alsof hij dood was, en ook Aäron en zijn broeders zag staan alsof zij de oorzaak van zijn val waren geweest, was zij vertoornd op hen en gebood haar dienstknechten, ofwel de dienstknechten van de koning, hen te grijpen en te doden.

20 Nu hadden de dienstknechten de oorzaak van de val van de koning gezien; daarom durfden zij hun handen niet aan Aäron en zijn broeders te slaan; en zij pleitten bij de koningin, zeggende: Waarom gebiedt gij ons deze mannen te doden terwijl, welbeschouwd, één van hen [a]machtiger is dan wij allen? Daarom zullen wij voor hen bezwijken.

21 Toen nu de koningin de vrees van de dienstknechten zag, begon zij eveneens buitengewoon te vrezen dat haar enig kwaad zou overkomen. En zij gebood haar dienstknechten heen te gaan en het volk te roepen, zodat die Aäron en zijn broeders zouden doden.

22 Toen nu Aäron de vastberadenheid van de koningin zag — kennende ook de verstoktheid van het hart van het volk — vreesde hij dat er een menigte bijeen zou komen en dat er een grote twist en beroering onder hen zou zijn; daarom strekte hij zijn hand uit en richtte de koning op van de grond en zeide tot hem: Sta op. En hij stond op zijn voeten en herkreeg zijn kracht.

23 Nu werd dit gedaan in de tegenwoordigheid van de koningin en velen van de dienst-

15*c* Matt. 13:44–46; 19:16–22.
16*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b Ether 12:4.
17*a* LV 5:24.
b GS Gebed.
20*a* Alma 18:1–3.

knechten. En toen zij het zagen, verwonderden zij zich ten zeerste en begonnen te vrezen. En de koning trad naar voren en begon hen te [a]onderwijzen. En hij onderwees hen zodanig dat zijn gehele huis tot de Heer werd [b]bekeerd.

24 Nu was er een menigte bijeengekomen wegens het gebod van de koningin, en er ontstond groot gemor onder hen wegens Aäron en zijn broeders.

25 Maar de koning begaf zich onder hen en onderwees hen. En zij werden tot bedaren gebracht jegens Aäron en hen die bij hem waren.

26 En het geschiedde, toen de koning zag dat het volk tot bedaren was gekomen, dat hij Aäron en zijn broeders te midden van de menigte liet staan en hen het woord liet prediken.

27 En het geschiedde dat de koning een [a]bevel door het gehele land liet uitgaan, onder zijn gehele volk dat zich in zijn gehele land bevond, dat zich bevond in alle gewesten, in het land dat aan de zee grensde in het oosten en in het westen, en dat van het land [b]Zarahemla werd gescheiden door een smalle strook wildernis die van de oostelijke zee helemaal naar de westelijke zee liep, en rondom in de kuststreken en in de grensstreek van de wildernis die in het noorden bij het land Zarahemla lag, in de grensstreek van Manti, bij de oorsprong van de Sidon die van oost naar west stroomde — en aldus waren de Lamanieten en de Nephieten van elkaar gescheiden.

28 Welnu, het [a]luiste deel der Lamanieten leefde in de wildernis en woonde in tenten; en zij waren verspreid door de gehele wildernis in het westen in het land Nephi; ja, en ook ten westen van het land Zarahemla, in de kuststreken, en ten westen in het land Nephi, daar waar het eerste erfdeel van hun vaderen was, en dus grenzend aan de kust.

29 En er waren eveneens vele Lamanieten in het oosten aan de kust, waarheen de Nephieten hen hadden gedreven. En aldus waren de Nephieten vrijwel omringd door de Lamanieten; niettemin hadden de Nephieten bezit genomen van al de noordelijke delen van het land dat grensde aan de wildernis, bij de oorsprong van de Sidon, van het oosten tot het westen, overal aan de zijde van de wildernis; en in het noorden, zelfs tot zij bij het land waren gekomen dat zij [a]Overvloed noemden.

30 En het grensde aan het land dat zij [a]Woestenij noemden, omdat het zo ver naar het noorden lag dat het tot in het land reikte dat bevolkt was geweest en verwoest was — over wier [b]beenderen wij hebben gesproken — dat werd ontdekt door

23*a* GS Bedienen; Leraar, leren; Prediken.
b GS Bekeren (zich), bekering.

27*a* Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28*a* 2 Ne. 5:22–25.
29*a* Alma 52:9; 63:5.

30*a* Alma 50:34; Mrm. 4:1–3.
b Mos. 8:7–12; 28:11–19.

het volk van Zarahemla, zijnde de plek waar zij [c]aanvankelijk waren geland.

31 En vandaar trokken zij de zuidelijke wildernis in. Aldus heette het land in het noorden [a]Woestenij en het land in het zuiden heette Overvloed, zijnde de wildernis die wemelde van allerlei wilde dieren van elke soort, waarvan een gedeelte uit het noordelijke land was gekomen op zoek naar voedsel.

32 En nu was het voor een Nephiet slechts de [a]afstand van anderhalve dagreis, langs de grenslijn tussen Overvloed en het land Woestenij, van de zee in het oosten naar de zee in het westen; en aldus waren het land Nephi en het land Zarahemla vrijwel door water omgeven, met een kleine [b]landengte tussen het noordelijke en het zuidelijke land.

33 En het geschiedde dat de Nephieten het land Overvloed hadden bewoond, van de zee in het oosten tot de zee in het westen, en aldus hadden de Nephieten de Lamanieten in hun wijsheid aan de zuidzijde met hun schildwachten en hun legers ingesloten, opdat zij geen bezittingen meer zouden hebben in het noorden en zij het noordelijke land niet onder de voet konden lopen.

34 Daarom konden de Lamanieten geen bezittingen meer hebben dan alleen in het land Nephi en in de omliggende wildernis. Nu was dit de wijsheid der Nephieten: daar de Lamanieten hun vijanden waren, zouden zij niet aan alle zijden door hen worden bestookt, en tevens hadden zij een land waarheen zij, desgewenst, konden vluchten.

35 En nu, nadat ik dit heb verteld, keer ik terug naar het verslag van Ammon en Aäron, Omner en Himni, en hun broeders.

HOOFDSTUK 23

Er wordt godsdienstvrijheid afgekondigd — De Lamanieten in zeven landen en steden bekeren zich — Zij noemen zichzelf Anti-Nephi-Lehieten en worden van de vervloeking bevrijd — De Amalekieten en de Amulonieten verwerpen de waarheid. Ongeveer 90–77 v.C.

ZIE, nu geschiedde het dat de koning der Lamanieten een [a]bevel onder zijn gehele volk liet uitgaan dat zij hun handen niet mochten slaan aan Ammon of Aäron of Omner of Himni, noch aan één van hun broeders, die zouden uitgaan om het woord Gods te prediken, ongeacht op welke plaats of in welk deel van hun land zij zich zouden bevinden.

2 Ja, hij liet een besluit onder hen uitgaan dat zij de handen niet aan hen mochten slaan om hen vast te binden of hen in de gevangenis te werpen; evenmin mochten zij hen bespuwen,

30*c* Hel. 6:10.
31*a* Hel. 3:5–6.
32*a* Hel. 4:7.
b Alma 50:34.
23 1*a* Alma 22:27.

noch hen slaan, noch hen uit hun synagogen werpen, noch hen geselen; evenmin mochten zij stenen naar hen werpen; zij behoorden daarentegen vrije toegang te hebben tot hun woningen, en tevens tot hun tempels en hun heiligdommen.

3 En aldus konden zij uitgaan en het woord volgens hun verlangen prediken, want de koning was tot de Heer bekeerd, en zijn gehele huis; daarom liet hij zijn bevel in het gehele land aan zijn volk uitgaan, opdat het woord Gods geen belemmering zou ondervinden, maar kon uitgaan in het gehele land, zodat zijn volk zou worden overtuigd van de goddeloze [a]overleveringen van hun vaderen, en dat zij ervan zouden worden overtuigd dat zij allen broeders waren, en dat zij niet behoorden te moorden, noch te plunderen, noch te stelen, noch overspel te plegen, noch welk kwaad dan ook te bedrijven.

4 En nu geschiedde het, toen de koning dit bevel had laten uitgaan, dat Aäron en zijn broeders van stad tot stad uitgingen, en van het ene bedehuis tot het andere, en in het gehele land kerken vestigden en priesters en leraren onder de Lamanieten wijdden om het woord Gods onder hen te prediken en te leren; en aldus begonnen zij groot succes te hebben.

5 En duizenden werden tot de kennis des Heren gebracht, ja, duizenden werden ertoe gebracht in de [a]overleveringen der Nephieten te geloven; en hun werden de [b]kronieken en profetieën geleerd die zelfs tot op heden zijn doorgegeven.

6 En zo zeker als de Heer leeft, zo zeker was het dat zovelen als er geloofden, ofwel zovelen als er tot de kennis der waarheid waren gebracht door de prediking van Ammon en zijn broeders, volgens de geest van openbaring en van profetie, en de macht Gods die wonderen onder hen werkte — ja, ik zeg u, zowaar de Heer leeft, zovelen van de Lamanieten als er geloofden in hun prediking en zich tot de Heer [a]bekeerden, zijn [b]nooit afvallig geworden.

7 Want zij werden een rechtvaardig volk; zij legden de wapens van hun opstand neer, zodat zij niet meer tegen God streden, noch tegen iemand van hun broeders.

8 Welnu, [a]dezen zijn het die zich tot de Heer bekeerden:

9 het volk der Lamanieten, dat zich in het land Ismaël bevond;

10 en tevens enigen van het volk der Lamanieten die zich in het land Middoni bevonden;

11 en tevens enigen van het volk der Lamanieten die zich in de stad Nephi bevonden;

12 en tevens enigen van het volk der Lamanieten die zich in het land [a]Shilom bevonden, en

3*a* Alma 26:24.
5*a* Alma 37:19.
b Alma 63:12.
gs Schriften, Schriftuur.
6*a* gs Bekeren (zich), bekering.
b Alma 27:27.
8*a* Alma 26:3, 31.
12*a* Mos. 22:8, 11.

die zich in het land Shemlon bevonden en in de stad Lemuël en in de stad Shimnilom.

13 En dat zijn de namen van de steden der Lamanieten die zich tot de Heer [a]bekeerden; en dezen zijn het die de wapens van hun opstand neerlegden, ja, al hun oorlogswapens; en het waren allen Lamanieten.

14 En de Amalekieten [a]bekeerden zich niet, op één na; evenmin de [b]Amulonieten; integendeel, zij verstokten hun hart, en ook het hart der Lamanieten in die gedeelten van het land waar zij woonden, ja, en in al hun dorpen en al hun steden.

15 Daarom hebben wij alle steden der Lamanieten genoemd waar zij tot inkeer en tot de kennis der waarheid kwamen en zich bekeerden.

16 En nu geschiedde het dat de koning en zij die bekeerd waren, ernaar verlangden een naam te hebben waardoor zij van hun broeders konden worden onderscheiden; daarom overlegde de koning met Aäron en velen van hun priesters omtrent de naam die zij zouden aannemen om te kunnen worden onderscheiden.

17 En het geschiedde dat zij zich [a]Anti-Nephi-Lehieten noemden; en bij die naam werden zij genoemd en zij werden niet meer Lamanieten genoemd.

18 En zij begonnen een zeer nijver volk te worden; ja, en zij gingen vriendschappelijk om met de Nephieten; daarom knoopten zij betrekkingen met hen aan en de [a]vervloeking Gods volgde hen niet meer.

HOOFDSTUK 24

De Lamanieten trekken op tegen het volk Gods — De Anti-Nephi-Lehieten verheugen zich in Christus en worden door engelen bezocht — Zij sterven liever dan zich te verdedigen — Meer Lamanieten bekeren zich. Ongeveer 90–77 v.C.

En het geschiedde dat de Amalekieten en de Amulonieten en de Lamanieten die zich in het land Amulon bevonden, en ook in het land Helam, en die in het land [a]Jeruzalem waren, en kortom in al het omliggende land, die zich niet hadden bekeerd en niet de naam [b]Anti-Nephi-Lehi op zich hadden genomen, door de Amalekieten en de Amulonieten tot toorn tegen hun broeders werden opgehitst.

2 En hun haat tegen hen werd buitengewoon hevig, zodat zij zelfs tegen hun koning begonnen op te staan, zodat zij zelfs niet wilden dat hij hun koning was; daarom vatten zij de wapens op tegen het volk van Anti-Nephi-Lehi.

3 Nu droeg de koning het koninkrijk over aan zijn zoon, en hij noemde zijn naam Anti-Nephi-Lehi.

4 En de koning stierf in het-

13*a* Alma 53:10.
14*a* Alma 24:29.
b Mos. 23:31–39.
17*a* gs Anti-Nephi-lehieten.
18*a* 1 Ne. 2:23; 2 Ne. 30:5–6; 3 Ne. 2:14–16.

24 1*a* Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

zelfde jaar dat de Lamanieten toebereidselen voor oorlog tegen het volk Gods begonnen te maken.

5 Welnu, toen Ammon en zijn broeders, en allen die met hem waren meegekomen, de toebereidselen der Lamanieten zagen om hun broeders te vernietigen, trokken zij op naar het land Midian, en daar kwam Ammon met al zijn broeders samen; en vandaar trokken zij naar het land Ismaël om met Lamoni en ook met zijn broeder, Anti-Nephi-Lehi, te [a]beraadslagen wat zij moesten doen om zich tegen de Lamanieten te verdedigen.

6 Nu was er onder het gehele volk dat zich tot de Heer had bekeerd geen enkele ziel die de wapens wilde opnemen tegen zijn broeders; neen, zij weigerden welke toebereidselen voor oorlog dan ook te maken; ja, en ook hun koning gebood hun dat niet te doen.

7 Welnu, dit zijn de woorden die hij tot het volk sprak over deze zaak: Ik dank mijn God, mijn geliefde volk, dat onze grote God ons in zijn goedheid dezen, onze broeders, de Nephieten, heeft gezonden om tot ons te prediken en ons te overtuigen van de [a]overleveringen van onze goddeloze vaderen.

8 En zie, ik dank mijn grote God dat Hij ons een deel van zijn Geest heeft gegeven om ons hart te verzachten, zodat wij betrekkingen hebben aangeknoopt met deze broeders, de Nephieten.

9 En zie, ook dank ik mijn God dat wij door het aanknopen van deze betrekkingen zijn overtuigd van onze [a]zonden en van de vele moorden die wij hebben gepleegd.

10 En ook dank ik mijn God, ja, mijn grote God, dat Hij het ons heeft vergund ons van deze dingen te bekeren, en tevens dat Hij ons onze vele zonden en de moorden die wij hebben gepleegd, heeft [a]vergeven, en de [b]schuld uit ons hart heeft weggenomen door de verdiensten van zijn Zoon.

11 En nu zie, mijn broeders, daar dit alles is wat wij konden doen om ons te bekeren van al onze zonden en de vele moorden die wij hebben gepleegd — want wij waren de meest verlorenen van het gehele mensdom — en om God ertoe te brengen ze uit ons hart te [a]verwijderen, want dat was alles wat wij konden doen om ons voldoende voor het aangezicht van God te bekeren, zodat Hij onze smet zou verwijderen —

12 welnu, mijn zeer geliefde broeders, daar God onze smetten heeft verwijderd, en ons zwaard blank is geworden, laten wij ons zwaard dan niet meer met het bloed van onze broeders besmetten.

13 Zie, ik zeg u, neen, laten wij ons zwaard weerhouden, zodat het niet met het bloed van onze broeders wordt besmet; want

5*a* Alma 27:4–13.
7*a* Mos. 1:5.
9*a* LV 18:44.
10*a* Dan. 9:9.
b GS Schuld.
11*a* Jes. 53:4–6.

indien wij ons zwaard wederom besmetten, kan het misschien niet meer [a]blank worden gewassen door het bloed van de Zoon van onze grote God, dat vergoten zal worden voor de verzoening van onze zonden.

14 En de grote God is barmhartig jegens ons geweest en heeft ons deze dingen bekendgemaakt, opdat wij niet verloren zullen gaan; ja, en Hij heeft ons deze dingen van tevoren bekendgemaakt, omdat Hij onze [a]ziel evenzeer liefheeft als Hij onze kinderen liefheeft; daarom, ziet Hij in zijn barmhartigheid naar ons om door middel van zijn engelen, opdat het [b]heilsplan zowel ons wordt bekendgemaakt als toekomstige geslachten.

15 O, wat is onze God toch barmhartig! En nu, zie, daar dit alles is wat wij konden doen om onze smetten verwijderd te krijgen, en ons zwaard blank is gemaakt, laten wij het verbergen, zodat het blank zal blijven, als een getuigenis voor onze God ten laatsten dage, ofwel op de dag dat wij worden voorgeleid om door Hem te worden geoordeeld, dat wij ons zwaard niet met het bloed van onze broeders hebben besmet sedert Hij ons zijn woord heeft meegedeeld en ons daardoor heeft gereinigd.

16 En nu, mijn broeders, indien onze broeders ons trachten te vernietigen, zie, dan zullen wij ons zwaard verbergen, ja, wij zullen het diep in de grond begraven, opdat het blank zal blijven, als een getuigenis ten laatsten dage dat wij het nooit hebben gebruikt; en indien onze broeders ons vernietigen, zie, dan [a]gaan wij naar onze God en worden behouden.

17 En nu geschiedde het, toen de koning een eind aan deze woorden had gemaakt en al het volk bijeen was, dat zij hun zwaard namen, en alle wapens die voor het vergieten van mensenbloed werden gebruikt, en ze diep in de grond [a]begroeven.

18 En dat deden zij, omdat het in hun ogen een getuigenis voor God was — en eveneens voor de mensen — dat zij [a]nooit meer wapens zouden gebruiken voor het vergieten van mensenbloed; en dat deden zij, en zij betuigden God en sloten met Hem een [b]verbond dat zij liever hun eigen leven wilden [c]geven dan het bloed van hun broeders vergieten; en liever een broeder iets wilden geven dan hem iets ontnemen; en liever overvloedig met hun handen wilden werken dan hun dagen in ledigheid doorbrengen.

19 En aldus zien wij dat deze Lamanieten, toen zij ertoe waren gebracht te geloven en de waarheid te kennen, [a]onwrikbaar waren en liever tot de dood toe wilden lijden dan zonde begaan; en aldus zien wij dat zij

13*a* Op. 1:5.
14*a* GS Ziel—Waarde van zielen.
b GS Verlossingsplan.
16*a* Alma 40:11–15.
17*a* Hel. 15:9.
18*a* Alma 53:11.
b GS Verbond.
c GS Offer, offerande, offeren.
19*a* GS Geloof, geloven.

hun vredeswapens begroeven, ofwel hun oorlogswapens begroeven, ter wille van de vrede.

20 En het geschiedde dat hun broeders, de Lamanieten, toebereidselen voor oorlog maakten en naar het land Nephi optrokken met de bedoeling de koning te vernietigen en een ander in zijn plaats te stellen, en tevens om het volk van Anti-Nephi-Lehi uit het land te verdelgen.

21 Toen nu het volk zag dat zij tegen hen oprukten, gingen zij hen tegemoet en [a]wierpen zich voor hen ter aarde neer en begonnen de naam des Heren aan te roepen; aldus bevonden zij zich in die houding toen de Lamanieten hen begonnen aan te vallen en hen met het zwaard begonnen te doden.

22 En zo, zonder enige tegenstand te ontmoeten, doodden zij duizend en vijf van hen; en wij weten dat zij gezegend zijn, want zij zijn heengegaan om bij hun God te wonen.

23 Toen nu de Lamanieten zagen dat hun broeders niet wilden vluchten voor het zwaard, noch wilden wijken ter rechter- of ter linkerzijde, maar dat zij bleven liggen en [a]omkwamen, en God loofden, zelfs terwijl zij onder het zwaard omkwamen —

24 welnu, toen de Lamanieten dat zagen, [a]hielden zij ermee op hen te doden; en er waren er velen wier hart in hen was [b]gezwollen wegens diegenen van hun broeders die onder het zwaard waren gevallen, want het berouwde hun wat zij hadden gedaan.

25 En het geschiedde dat zij hun oorlogswapens neerwierpen, en zij wilden ze niet meer opnemen, want de moorden die zij hadden gepleegd knaagden aan hen; en zij wierpen zich neer, evenals hun broeders, vertrouwende op de barmhartigheden van hen wier arm was opgeheven om hen te doden.

26 En het geschiedde dat er zich die dag een groter aantal bij het volk Gods aansloot dan zij die waren gedood; en zij die waren gedood waren rechtvaardige mensen, daarom hebben wij geen reden eraan te twijfelen dat zij [a]behouden werden.

27 En er was geen enkel goddeloos mens onder hen gedood; maar er werden meer dan duizend tot de kennis der waarheid gebracht; aldus zien wij dat de Heer op velerlei [a]wijzen werkt voor de redding van zijn volk.

28 Nu waren de meesten van die Lamanieten die zovelen van hun broeders hadden gedood Amalekieten en Amulonieten, en van hen behoorden de meesten tot de [a]orde der [b]Nehoren.

29 Welnu, onder hen die zich bij het volk des Heren aansloten, waren er [a]geen die Amalekiet of Amuloniet waren, of die tot de orde van Nehor behoorden,

21*a* Alma 27:3.
23*a* Alma 26:32.
24*a* Alma 25:1.
b GS Medelijden.
26*a* Op. 14:13.
27*a* Jes. 55:8–9; Alma 37:6–7.
28*a* Alma 21:4.
b Alma 1:15; 2:1, 20.
29*a* Alma 23:14.

maar zij waren zuivere afstammelingen van Laman en Lemuël.

30 En aldus kunnen wij duidelijk zien dat wanneer een volk eens door de Geest Gods [a]verlicht is geweest en grote [b]kennis heeft gehad met betrekking tot de dingen der gerechtigheid, en dan tot zonde en overtreding [c]vervalt, het nog verstokter wordt, en aldus wordt zijn toestand [d]erger dan wanneer het die dingen nooit had geweten.

HOOFDSTUK 25

De Lamanitische agressie breidt zich uit — De nakomelingen van de priesters van Noach komen om zoals Abinadi had geprofeteerd — Vele Lamanieten bekeren zich en sluiten zich aan bij het volk van Anti-Nephi-Lehi — Zij geloven in Christus en bewaren de wet van Mozes. Ongeveer 90–77 v.C.

EN zie, nu geschiedde het dat die Lamanieten nog toorniger waren omdat zij hun broeders hadden gedood; daarom zwoeren zij wraak te nemen op de Nephieten; en op dat tijdstip trachtten zij niet meer het volk van [a]Anti-Nephi-Lehi te doden.

2 Maar zij namen hun legers en begaven zich naar de grensstreek van het land Zarahemla, en zij overvielen de mensen die zich in het land Ammonihah bevonden en [a]vernietigden hen.

3 En daarna leverden zij vele malen slag tegen de Nephieten, waarbij zij werden verdreven en gedood.

4 En onder de Lamanieten die gedood werden, waren zo goed als alle [a]nakomelingen van Amulon en zijn broeders, die de priesters van Noach waren, en zij werden door de hand der Nephieten gedood;

5 en de rest, die de oostelijke wildernis was ingevlucht, en zich de macht en het gezag over de Lamanieten had aangematigd, had velen der Lamanieten de [a]vuurdood laten ondergaan wegens hun geloof —

6 want na vele verliezen te hebben geleden en zoveel ellende te hebben doorstaan, begonnen velen van [a]hen ertoe opgewekt te worden aan de [b]woorden te denken die Aäron en zijn broeders hun in hun land hadden gepredikt; daarom begonnen zij te twijfelen aan de [c]overleveringen van hun vaderen en te geloven in de Heer, en dat Hij de Nephieten grote kracht gaf; en aldus kwamen velen van hen in de wildernis tot bekering.

7 En het geschiedde dat die heersers die het overblijfsel waren van de kinderen van [a]Amulon, hen ter [b]dood lieten

30 *a* Matt. 12:45.
b Hebr. 10:26; Alma 47:36.
c 2 Ne. 31:14; Alma 9:19. GS Afval.
d 2 Pet. 2:20–21.

25 1 *a* GS Anti-Nephi-lehieten.
2 *a* Alma 8:16; 16:9.
4 *a* Mos. 23:35.
5 *a* Mos. 17:15.
6 *a* I.E. de Lamanieten.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7 *a* Alma 21:3; 24:1, 28–30.
b GS Martelaar, martelaarschap.

brengen, ja, allen die in die dingen geloofden.

8 Nu was die marteldood er de oorzaak van dat velen van hun broeders tot toorn werden opgehitst; en er ontstond twist in de wildernis; en de Lamanieten begonnen [a]jacht te maken op de nakomelingen van Amulon en zijn broeders, en begonnen hen te doden; en zij vluchtten de oostelijke wildernis in.

9 En zie, tot op de huidige dag wordt door de Lamanieten jacht op hen gemaakt. Aldus zijn de woorden van Abinadi vervuld, die hij heeft gesproken aangaande het nageslacht van de priesters die hem de vuurdood hebben laten ondergaan.

10 Want hij heeft tot hen gezegd: Wat gij mij [a]aandoet, zal een zinnebeeld zijn van toekomende dingen.

11 En Abinadi nu is de eerste geweest die de [a]vuurdood onderging wegens zijn geloof in God; dit nu is wat hij bedoelde: dat velen de vuurdood zouden ondergaan, net zoals hij die had ondergaan.

12 En hij zeide tot de priesters van Noach dat hun nakomelingen velen ter dood zouden laten brengen, op gelijke wijze als hij ter dood werd gebracht, en dat zij alom zouden worden verstrooid en gedood, gelijk een schaap zonder herder wordt verdreven en gedood door wilde dieren; en nu, zie, die woorden werden bewaarheid, want zij werden door de Lamanieten verdreven, en er werd jacht op hen gemaakt, en zij werden geslagen.

13 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat zij de Nephieten niet konden overweldigen, dat zij terugkeerden naar hun eigen land; en velen van hen kwamen in het land Ismaël en het land Nephi wonen en voegden zich bij het volk Gods, dat het volk van [a]Anti-Nephi-Lehi was.

14 En ook zij [a]begroeven hun oorlogswapens, zoals hun broeders hadden gedaan, en zij begonnen een rechtvaardig volk te zijn; en zij wandelden in de wegen des Heren, en onderhielden nauwgezet zijn geboden en inzettingen.

15 Ja, en zij bewaarden de wet van Mozes; want het was noodzakelijk dat zij de wet van Mozes vooralsnog bewaarden, omdat die niet geheel was vervuld. Maar naast de [a]wet van Mozes zagen zij uit naar de komst van Christus, want zij beschouwden de wet van Mozes als een [b]zinnebeeld van zijn komst, en geloofden dat zij deze [c]uiterlijke riten moesten nakomen tot de tijd dat Hij hun zou worden geopenbaard.

16 Nu veronderstelden zij niet dat het [a]heil door de [b]wet van Mozes kwam; maar de wet van Mozes diende ertoe hun geloof

8*a* Mos. 17:18.
10*a* Mos. 13:10.
11*a* Mos. 17:13.
13*a* Alma 23:16–17.
14*a* Alma 24:15; 26:32.
15*a* Jakob 4:5; Jarom 1:11.
GS Wet van Mozes.
b Mos. 3:14–15; 16:14.
c Mos. 13:29–32.
16*a* Mos. 12:31–37; 13:27–33.
b 2 Ne. 11:4.

in Christus te versterken; en aldus behielden zij, door geloof, [c]hoop op eeuwig heil, vertrouwende op de geest van profetie, die sprak over die toekomende dingen.

17 En nu, zie, Ammon en Aäron, en Omner en Himni en hun broeders verheugden zich buitengewoon over het succes dat zij onder de Lamanieten hadden gehad, aangezien de Heer hun had gegeven volgens hun [a]gebeden, en ook zijn woord op ieder punt aan hen had waargemaakt.

HOOFDSTUK 26

Ammon roemt in de Heer — De getrouwen worden door de Heer sterk gemaakt en ontvangen kennis — Door geloof kunnen de mensen duizenden zielen tot bekering brengen — God bezit alle macht en begrijpt alle dingen. Ongeveer 90–77 v.C.

EN nu, dit zijn de woorden van Ammon aan zijn broeders, die luiden: Mijn broeders en mijn broeders in de Heer, zie, ik zeg u, hoeveel reden hebben wij niet om ons te verheugen; want hadden wij bij ons [a]vertrek uit het land Zarahemla kunnen denken dat God ons zulke grote zegeningen zou vergunnen?

2 En nu vraag ik u: welke grote zegeningen heeft Hij ons geschonken? Kunt gij dat zeggen?

3 Zie, ik antwoord voor u; want onze broeders, de Lamanieten, verkeerden in duisternis, ja, zelfs in de donkerste afgrond, maar zie, [a]hoevelen van hen zijn er niet toe gebracht het wonderbare licht Gods te aanschouwen! En dat is de zegen die Hij ons heeft geschonken, dat wij een [b]werktuig in de handen Gods zijn gemaakt om dat grote werk teweeg te brengen.

4 Zie, [a]duizenden van hen verheugen zich en zijn in de kudde Gods gebracht.

5 Zie, het [a]veld was rijp, en gezegend zijt gij, want gij hebt uw [b]sikkel ingeslagen en met al uw kracht geoogst, ja, de gehele dag hebt gij gearbeid; en ziet het aantal van uw [c]schoven! En zij zullen in de graanschuren worden vergaard, zodat zij niet verloren gaan.

6 Ja, zij zullen ten laatsten dage niet worden platgeslagen door de storm; ja, noch zullen zij door de wervelwinden worden uiteengeslagen; maar wanneer de [a]storm komt, zullen zij op hun eigen plaats worden vergaard, zodat de storm niet tot hen kan doordringen; ja, evenmin zullen zij door hevige winden worden gedreven waar het de vijand ook belieft hen heen te voeren.

7 Want zie, zij zijn in de

16*c* 1 Tess. 5:8–9.
17*a* Alma 17:9.
26 1*a* Mos. 28:9; Alma 17:6–11.
3*a* Alma 23:8–13.
b 2 Kor. 4:5; Mos. 23:10.
4*a* Alma 23:5.
5*a* Joh. 4:35–37; LV 4:4.
b Joël 3:13.
c LV 33:7–11; 75:2, 5.
6*a* Hel. 5:12; 3 Ne. 14:24–27.

handen van de Heer van de [a]oogst, en zij zijn de zijnen; en Hij zal hen ten laatsten dage [b]opwekken.

8 Gezegend zij de naam van onze God; laten wij zijn lof [a]zingen, ja, laten wij zijn heilige naam [b]dank brengen, want Hij bewerkt gerechtigheid voor eeuwig.

9 Want indien wij niet waren opgetrokken uit het land Zarahemla, zouden dezen, onze innig geliefde broeders, die ons zo innig liefhebben, nog steeds door [a]haat voor ons worden verteerd, ja, en zij zouden ook vreemdelingen voor God zijn.

10 En het geschiedde, toen Ammon die woorden had gezegd, dat zijn broeder Aäron hem berispte, zeggende: Ammon, ik vrees dat uw vreugde u tot roemen voert.

11 Maar Ammon zeide tot hem: Ik [a]roem niet op mijn eigen kracht, noch op mijn eigen wijsheid; maar zie, mijn [b]vreugde is overvloedig, ja, mijn hart is boordevol vreugde, en ik wil mij in mijn God verheugen.

12 Ja, ik weet dat ik niets ben; wat mijn kracht aangaat, ben ik zwak; daarom zal ik niet op mijzelf [a]roemen, maar ik zal in mijn God roemen, want in zijn [b]kracht vermag ik alle dingen; ja, zie, wij hebben vele grote wonderen in dit land verricht, waarvoor wij zijn naam eeuwig zullen loven.

13 Zie, hoeveel duizenden van onze broeders heeft Hij niet van de pijnen der [a]hel bevrijd; en zij worden ertoe gebracht de verlossende liefde te [b]bezingen, en wel wegens de kracht van zijn woord, die in ons is. Hebben wij daarom geen goede reden om ons te verheugen?

14 Ja, wij hebben reden om Hem voor eeuwig te loven, want Hij is de allerhoogste God en heeft onze broeders van de [a]ketenen der hel bevrijd.

15 Ja, zij waren door eeuwige duisternis en verwoesting omringd; maar zie, Hij heeft hen in zijn eeuwige [a]licht gevoerd, ja, in eeuwig heil; en zij worden omringd door de weergaloze overvloed van zijn liefde; ja, en wij zijn een werktuig in zijn handen geweest om dit grote en wonderbare werk te doen.

16 Daarom, laten wij [a]roemen, ja, wij zullen [b]roemen in de Heer; ja, wij zullen ons verheugen, want onze vreugde is overvloedig; ja, wij zullen onze God voor eeuwig loven. Zie, wie kan teveel roemen in de Heer? Ja, wie kan teveel zeggen over zijn grote kracht, en over zijn [c]barmhartigheid, en over zijn lankmoedigheid jegens de

7*a* GS Oogst.
b Mos. 23:22; Alma 36:28.
8*a* LV 25:12.
b GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
9*a* Mos. 28:1–2.
11*a* 2 Kor. 7:14.
b LV 18:14–16. GS Vreugde.
12*a* Jer. 9:24; Alma 29:9.
b Ps. 18:32–40; Fil. 4:13; 1 Ne. 17:3.
13*a* GS Hel.
b Alma 5:26.
14*a* Alma 12:11.
15*a* GS Licht, licht van Christus.
16*a* Rom. 15:17; 1 Kor. 1:31.
b 2 Kor. 10:15–18; LV 76:61.
c Ps. 36:5–6.

mensenkinderen? Zie, ik zeg u, ik kan nog niet het kleinste deel van wat ik voel, verwoorden.

17 Wie had kunnen denken dat onze God zo barmhartig zou zijn om ons aan onze vreselijke, zondige en bezoedelde staat te ontrukken?

18 Zie, wij zijn uitgegaan, ja, in verbolgenheid, met hevige bedreigingen, om zijn kerk te [a]vernietigen.

19 O, waarom heeft Hij ons niet overgeleverd aan een vreselijke vernietiging, ja, waarom heeft Hij het zwaard van zijn gerechtigheid niet op ons laten neerkomen en heeft Hij ons niet tot eeuwige wanhoop gedoemd?

20 O, bij die gedachte is het welhaast alsof mijn ziel vlucht. Zie, Hij heeft zijn gerechtigheid niet op ons uitgeoefend; integendeel, in zijn grote barmhartigheid heeft Hij ons over die eeuwige [a]afgrond van dood en ellende heengebracht, ja, tot behoud van onze ziel.

21 En nu zie, mijn broeders, welke [a]natuurlijke mens is er die deze dingen weet? Ik zeg u, er is niemand die deze dingen [b]weet, behalve de boetvaardigen.

22 Ja, hij die zich [a]bekeert en [b]geloof oefent en goede werken voortbrengt en voortdurend, zonder ophouden, bidt — hem wordt het gegeven de [c]verborgenheden Gods te kennen; ja, hem zal het worden gegeven dingen te openbaren die nooit tevoren zijn geopenbaard; ja, en hem zal het worden gegeven duizenden zielen tot bekering te brengen, zoals het ons is gegeven dezen, onze broeders, tot bekering te brengen.

23 Welnu mijn broeders, herinnert gij u dat wij tot onze broeders in het land Zarahemla hebben gezegd: Wij gaan op naar het land Nephi om tot onze broeders, de Lamanieten, te prediken, en dat zij ons hebben uitgelachen?

24 Want zij zeiden tot ons: Denkt gij de Lamanieten tot de kennis der waarheid te kunnen brengen? Denkt gij de Lamanieten te kunnen overtuigen van de onjuistheid van de [a]overleveringen van hun vaderen, zij die een dermate [b]halsstarrig volk zijn; wier hart zich verlustigt in het vergieten van bloed; wier dagen zijn doorgebracht in de grofste ongerechtigheid; wier wegen vanaf het begin de wegen van een overtreder zijn geweest? Welnu mijn broeders, gij herinnert u toch dat dat hun woorden waren.

25 En voorts zeiden zij: Laten wij de wapens tegen hen opnemen en hen en hun ongerechtigheid uit het land verdelgen, opdat zij ons niet overweldigen en vernietigen.

26 Maar zie, mijn geliefde broeders, wij zijn de wildernis

18*a* Mos. 27:8–10.
20*a* 2 Ne. 1:13; Hel. 3:29–30.
21*a* GS Natuurlijke mens.
b 1 Kor. 2:9–16; Jakob 4:8.
22*a* Alma 36:4–5. GS Bekeren (zich), bekering.
b GS Geloof, geloven.
c GS Verborgenheden van God.
24*a* Mos. 10:11–17.
b Mos. 13:29.

ingetrokken, niet met de bedoeling onze broeders te vernietigen, maar met de bedoeling wellicht enkele van hun zielen te kunnen redden.

27 Welnu, zie, toen ons hart bedrukt was en wij wilden terugkeren, [a]vertroostte de Heer ons en zeide: Begeeft u onder uw broeders, de Lamanieten, en draagt uw [b]ellende met [c]geduld, en Ik zal u doen slagen.

28 En nu, zie, wij zijn gekomen en hebben ons onder hen begeven, en wij zijn geduldig geweest in ons lijden, en wij hebben allerlei ontbering doorstaan; ja, wij zijn van huis tot huis gegaan, vertrouwende op de barmhartigheden der wereld — en niet alleen op de barmhartigheden der wereld, maar op de barmhartigheden Gods.

29 En wij zijn hun huizen binnengegaan en hebben hun geleerd, en wij hebben hun op hun straten geleerd; ja, en wij hebben hun op hun heuvels geleerd; en wij zijn ook hun tempels en hun synagogen binnengegaan en hebben hun geleerd; en wij zijn uitgeworpen en bespot en bespuwd en op de wang geslagen; en wij zijn gestenigd en gegrepen en met sterke touwen gebonden, en in de gevangenis geworpen; en door de macht en wijsheid Gods zijn wij wederom bevrijd.

30 En wij hebben allerlei ellende doorstaan, en dit alles om misschien het middel te kunnen zijn om de een of andere ziel te redden; en wij dachten dat onze [a]vreugde volkomen zou zijn indien wij misschien het middel konden zijn om enkelen te redden.

31 En zie, nu kunnen wij vooruitblikken en de vruchten van onze arbeid zien; en zijn het er weinig? Ik zeg u, neen, het zijn er [a]vele; ja, en wij kunnen van hun oprechtheid getuigen wegens hun liefde jegens hun broeders en ook jegens ons.

32 Want zie, zij [a]offerden liever hun leven op dan hun vijand het leven te benemen; en zij hebben hun oorlogswapens diep in de grond [b]begraven wegens hun liefde jegens hun broeders.

33 En nu zie, ik zeg u, is er in het gehele land ooit zulk een grote liefde geweest? Zie, ik zeg u, neen, die is er niet geweest, zelfs niet onder de Nephieten.

34 Want zie, die zouden de wapens tegen hun broeders opnemen; die zouden zich niet laten doden. Doch ziet hoevelen van dezen hun leven hebben afgelegd; en wij weten dat zij naar hun God zijn gegaan, wegens hun liefde en hun afkeer van zonde.

35 Welnu, hebben wij geen reden ons te verheugen? Ja, ik zeg u, vanaf het begin der wereld zijn er nog nooit mannen geweest met zoveel reden om zich te verheugen als wij; ja, en in de vervoering van mijn hart roem ik in mijn God; want Hij

27*a* Alma 17:9–11.
b Alma 20:29–30. GS Tegenspoed.
c GS Geduld.
30*a* LV 18:15–16.
31*a* Alma 23:8–13.
32*a* Alma 24:20–24.
b Alma 24:15.

bezit alle [a]macht, alle wijsheid, en alle verstand; Hij [b]doorgrondt alle dingen en Hij is een [c]barmhartig Wezen, ja, tot heil van hen die zich bekeren en in zijn naam geloven.

36 Welnu, indien dat roemen is, dan zal ik zo roemen; want dat is mijn leven en mijn licht, mijn vreugde en mijn heil, en mijn verlossing van eeuwigdurend wee. Ja, gezegend is de naam van mijn God, die dit volk indachtig is geweest, dat een [a]tak is van de boom van Israël, en dat in een vreemd land van zijn stam verloren is geraakt; ja, ik zeg, gezegend zij de naam van mijn God, die ons, [b]zwervers in een vreemd land, indachtig is geweest.

37 Welnu, mijn broeders, wij zien dat God ieder [a]volk indachtig is, in welk land het zich ook bevindt; ja, Hij telt zijn volk en zijn innerlijke barmhartigheid strekt zich uit over de gehele aarde. Welnu, dat is mijn vreugde en mijn grote dankzegging; ja, en ik zal mijn God voor eeuwig danken. Amen.

HOOFDSTUK 27

De Heer gebiedt Ammon het volk van Anti-Nephi-Lehi in veiligheid te brengen — Bij het ontmoeten van Alma gaat Ammons vreugde zijn kracht te boven — De Nephieten geven de Anti-Nephi-Lehieten het land Jershon — Zij worden het volk van Ammon genoemd. Ongeveer 90–77 v.C.

NU geschiedde het, toen die Lamanieten die tegen de Nephieten ten strijde waren getrokken, hadden ontdekt, na hun vele pogingen om hen te vernietigen, dat het zinloos was hun vernietiging na te streven, dat zij wederom terugkeerden naar het land Nephi.

2 En het geschiedde dat de Amalekieten wegens hun verliezen buitengewoon vertoornd waren. En toen zij zagen dat zij geen wraak op de Nephieten konden nemen, begonnen zij het volk tot toorn op te hitsen tegen hun [a]broeders, het volk van [b]Anti-Nephi-Lehi; daarom begonnen zij wederom hen te vernietigen.

3 Nu weigerde dat volk [a]wederom hun wapens op te nemen, en zij lieten zich doden volgens de verlangens van hun vijanden.

4 Welnu, toen Ammon en zijn broeders dat vernietigingswerk zagen onder degenen die zij zozeer liefhadden, en onder degenen die ook hen zozeer hadden liefgehad — want zij werden behandeld alsof zij engelen waren die door God waren gezonden om hen te redden van eeuwigdurende vernietiging — daarom, toen Ammon en zijn broeders dat grote ver-

35*a* GS Macht.
b LV 88:41.
c GS Barmhartig, barmhartigheid.
36*a* Gen. 49:22–26; Jakob 2:25; 5:25.
b Jakob 7:26.
37*a* Hand. 10:34–35; 2 Ne. 26:33.
27 2*a* Alma 43:11.
b Alma 25:1. GS Anti-Nephi-lehieten.
3*a* Alma 24:21–26.

nietigingswerk zagen, werden zij door medelijden bewogen, en zij [a]zeiden tot de koning:

5 Laten wij dit volk des Heren verzamelen en laten wij afdalen naar het land Zarahemla, naar onze broeders, de Nephieten, en vluchten uit de hand van onze vijanden, opdat wij niet vernietigd worden.

6 Doch de koning zeide tot hen: Zie, de Nephieten zullen ons vernietigen wegens de vele moorden en zonden die wij tegen hen hebben begaan.

7 En Ammon zeide: Ik ga navraag doen bij de Heer, maar indien Hij tot ons zegt: Gaat naar uw broeders — zult gij dan gaan?

8 En de koning zeide tot hem: Ja, indien de Heer ons zegt te gaan, dan dalen wij af naar onze broeders, en wij zullen hun slaven zijn totdat wij hen schadeloos hebben gesteld voor de vele moorden en zonden die wij tegen hen hebben begaan.

9 Maar Ammon zeide tot hem: Het is tegen de wet van onze broeders, die door mijn vader is uitgevaardigd, dat er [a]slaven onder hen zijn; welnu, laten wij afdalen en op de barmhartigheden van onze broeders vertrouwen.

10 Maar de koning zeide tot hem: Doe navraag bij de Heer, en indien Hij ons zegt te gaan, zullen wij gaan; en anders zullen wij in het land omkomen.

11 En het geschiedde dat Ammon navraag deed bij de Heer, en de Heer zeide tot hem:

12 Voer dit volk uit dit land, opdat zij niet omkomen; want Satan heeft veel vat op het hart der Amalekieten, die de Lamanieten ophitsen tot toorn tegen hun broeders om hen te doden; trek dus weg uit dit land; en gezegend is dit volk in dit geslacht, want Ik zal het bewaren.

13 En nu geschiedde het dat Ammon de koning alle woorden meedeelde die de Heer tot hem had gezegd.

14 En zij verzamelden al hun volk, ja, het gehele volk des Heren, en zij verzamelden al hun kudden kleinvee en runderen, en vertrokken uit het land en gingen de wildernis in die het land Nephi van het land Zarahemla scheidde, en zij kwamen dicht bij de grens van het land.

15 En het geschiedde dat Ammon tot hen zeide: Zie, ik en mijn broeders zullen het land Zarahemla intrekken, en gij blijft hier totdat wij terugkeren; en wij zullen het hart van onze broeders toetsen of zij willen dat gij in hun land komt.

16 En het geschiedde, terwijl Ammon het land introk, dat hij en zijn broeders Alma ontmoetten op de [a]plek waarover reeds gesproken is; en zie, het was een vreugdevolle ontmoeting.

17 Nu was de [a]vreugde van Ammon zo groot, dat hij er zelfs vol van was; ja, hij werd zo door de vreugde van zijn God

4*a* Alma 24:5.
9*a* Mos. 2:13; 29:32, 38, 40.
16*a* Alma 17:1–4.
17*a* GS Vreugde.

overstelpt, dat zijn krachten hem [b]begaven; en [c]wederom viel hij ter aarde neer.

18 Welnu, was dat geen buitengewone vreugde? Zie, dat is een vreugde die niemand ontvangt behalve de werkelijk boetvaardige en ootmoedige zoeker naar geluk.

19 Welnu, de vreugde van Alma bij het ontmoeten van zijn broeders was werkelijk groot, en ook de vreugde van Aäron, van Omner en van Himni; maar zie, hun vreugde was niet zodanig dat die hun krachten te boven ging.

20 En nu geschiedde het dat Alma zijn broeders terug naar het land Zarahemla leidde, ja, naar zijn eigen huis. En zij gingen heen en vertelden de [a]opperrechter alle dingen die hen waren overkomen in het land Nephi onder hun broeders, de Lamanieten.

21 En het geschiedde dat de opperrechter een oproep door heel het land liet uitgaan om de stem van het volk te vernemen aangaande het toelaten van hun broeders, die het volk van Anti-Nephi-Lehi waren.

22 En het geschiedde dat de stem van het volk kwam, zeggende: Zie, wij zullen het land Jershon afstaan, dat in het oosten aan de zee ligt, dat aan het land Overvloed grenst, dat ten zuiden van het land Overvloed ligt; en dat land Jershon is het land dat wij onze broeders als erfdeel zullen geven.

23 En zie, wij zullen onze legers tussen het land Jershon en het land Nephi opstellen om onze broeders in het land Jershon te kunnen beschermen; en dat doen wij voor onze broeders wegens hun vrees de wapens tegen hun broeders op te nemen; anders zouden zij zondigen; en die grote vrees van hen is gekomen wegens hun pijnlijke bekering, die zij hebben doorgemaakt ten gevolge van hun vele moorden en hun vreselijke goddeloosheid.

24 En nu zie, dat zullen wij voor onze broeders doen, zodat zij het land Jershon erfelijk kunnen bezitten; en wij zullen hen tegen hun vijanden beschermen met onze legers, op voorwaarde dat zij een deel van hun bezit aan ons afstaan om ons te helpen onze legers in stand te houden.

25 Nu geschiedde het, toen Ammon dat had gehoord dat hij, vergezeld van Alma, terugkeerde naar het volk van Anti-Nephi-Lehi in de wildernis, waar zij hun tenten hadden opgeslagen, en hun al deze dingen bekendmaakte. En Alma vertelde hun ook over zijn [a]bekering, tezamen met Ammon en Aäron en zijn broeders.

26 En het geschiedde dat dit grote vreugde onder hen veroorzaakte. En zij gingen naar het land Jershon en namen bezit van het land Jershon; en zij werden door de Nephieten het volk van Ammon genoemd;

17*b* 1 Ne. 1:7.
c Alma 19:14.

20*a* Alma 4:16–18.
25*a* Mos. 27:10–24.

daarom werden zij daarna altijd met die naam onderscheiden.

27 En zij bevonden zich onder het volk van Nephi en werden ook gerekend onder het volk dat tot de kerk van God behoorde. En zij onderscheidden zich ook door hun ijver jegens God, en ook jegens de mensen; want zij waren volkomen [a]eerlijk en oprecht in alle dingen; en zij waren [b]onwrikbaar in het geloof aangaande Christus, zelfs tot het einde.

28 En zij beschouwden het vergieten van het bloed van hun broeders met de grootste afschuw; en nooit konden zij ertoe worden overreed de wapens tegen hun broeders op te nemen; en nooit beschouwden zij de dood met enige mate van angst dankzij hun hoop op en kennis van Christus en de opstanding; daarom werd de dood voor hen verzwolgen door de overwinning van Christus daarop.

29 Daarom wilden zij liever de [a]dood sterven op de pijnlijkste en smartelijkste wijze die hun broeders hen konden doen ondergaan, dan het zwaard of het kromzwaard opnemen om hen te doden.

30 En aldus waren zij een naarstig en geliefd volk, een hoogst begunstigd volk des Heren.

HOOFDSTUK 28

De Lamanieten worden in een verschrikkelijke strijd verslagen — Tienduizenden worden gedood — De goddelozen worden naar een staat van eindeloos wee verwezen; de rechtvaardigen verwerven een nimmer eindigend geluk. Ongeveer 77–76 v.C.

En nu geschiedde het, toen het volk van Ammon zich in het land Jershon had gevestigd en er in het land [a]Jershon ook een kerk was gevestigd en de legers der Nephieten rondom het land Jershon waren opgesteld, ja, in de grensstreken aan alle kanten van het land Zarahemla; zie, de legers der Lamanieten waren hun broeders gevolgd de wildernis in.

2 En dientengevolge was er een verschrikkelijke strijd; ja, zoals er nog nooit een was gekend onder al het volk in het land sedert het tijdstip dat Lehi Jeruzalem had verlaten; ja, en er werden tienduizenden Lamanieten gedood en alom verstrooid.

3 Ja, en er was ook een verschrikkelijke slachting onder het volk van Nephi; niettemin werden de Lamanieten [a]verdreven en verstrooid, en het volk van Nephi keerde wederom naar zijn land terug.

4 En dit nu was een tijd dat er een groot rouwgeschrei en geweeklaag werd gehoord door het gehele land, onder het gehele volk van Nephi —

5 ja, het geschrei van weduwen die rouwden om hun man, en ook van vaders die rouwden

27*a* GS Eerlijk, eerlijkheid.
b Alma 23:6.
29*a* Alma 24:20–23.
28 1*a* Alma 27:22; 30:1, 19.
3*a* Alma 30:1.

om hun zonen, en van de dochter om de broeder, ja, en de broeder om de vader; en aldus werd het rouwgeschrei onder hen allen gehoord, rouwgeschrei om hun verwanten die waren gedood.

6 En dit nu was waarlijk een droevige dag; ja, een tijd van ernst, en een tijd van veel [a]vasten en bidden.

7 En aldus eindigt het vijftiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi;

8 en dit is het verslag van Ammon en zijn broeders, van hun reizen in het land Nephi, hun lijden in het land, hun smarten en hun benauwingen en hun [a]onbegrijpelijke vreugde, en de ontvangst en veiligheid van de broeders in het land Jershon. En moge nu de Heer, de Verlosser van alle mensen, hun ziel voor eeuwig zegenen.

9 En dit is het verslag van de oorlogen en twisten onder de Nephieten, en ook van de oorlogen tussen de Nephieten en de Lamanieten; en het vijftiende jaar van de regering der rechters is geëindigd.

10 En vanaf het eerste tot en met het vijftiende jaar is de vernietiging van vele duizenden levens teweeggebracht; ja, er is een vreselijk toneel van bloedvergieten teweeggebracht.

11 En de lichamen van vele duizenden zijn in de aarde neergelegd, terwijl de lichamen van vele duizenden in hopen op het oppervlak der aarde liggen te [a]vergaan; ja, en vele duizenden [b]rouwen over het verlies van hun verwanten, omdat zij, volgens de beloften des Heren, reden hebben om te vrezen dat zij naar een staat van eindeloos wee worden verwezen.

12 Terwijl vele duizenden anderen oprecht rouwen over het verlies van hun verwanten, verheugen zij zich nochtans en jubelen in de hoop, en weten zelfs, volgens de [a]beloften des Heren, dat zij worden opgewekt om aan de rechterhand Gods te wonen in een staat van nimmer eindigend geluk.

13 En aldus zien wij hoe groot het [a]verschil onder de mensen is ten gevolge van zonde en overtreding, en van de macht van de duivel, die komt door de geslepen [b]plannen die hij heeft bedacht om het hart der mensen te verstrikken.

14 En aldus zien wij de grote aanmaning voor de mensen om ijverig in de [a]wijngaarden des Heren te werken; en aldus zien wij de grote oorzaak van smart, en ook van vreugde: smart wegens dood en vernietiging onder de mensen, en vreugde wegens het [b]licht van Christus ten leven.

HOOFDSTUK 29

Alma verlangt ernaar de mensen

6*a* Alma 30:2.
8*a* Alma 27:16–19.
11*a* Alma 16:11.
b Alma 48:23; LV 42:45–46.
12*a* Alma 11:41.
13*a* 1 Ne. 17:35.
b 2 Ne. 9:28.
14*a* GS Wijngaard des Heren.
b GS Licht, licht van Christus.

met het vuur van een engel bekering te prediken — De Heer geeft leraren aan alle volken — Alma roemt in het werk des Heren en in het succes van Ammon en zijn broeders. Ongeveer 76 v.C.

O, dat ik een engel ware en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken met de bazuin Gods, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!

2 Ja, als met de stem des donders zou ik iedere ziel bekering en het verlossingsplan verkondigen, dat zij zich moesten bekeren en [a]tot onze God komen, zodat er op het gehele oppervlak der aarde geen smart meer zou zijn.

3 Maar zie, ik ben een mens, en ik zondig in mijn wens; want ik behoor tevreden te zijn met de dingen die de Heer mij heeft toebedeeld.

4 Ik behoor met mijn verlangens niet te tornen aan het onwrikbare besluit van een rechtvaardig God, want ik weet dat Hij de mensen geeft naar hun [a]verlangen, hetzij ten dode of ten leven; ja, ik weet dat Hij de mensen, naar hun [b]wil, besluiten toebedeelt die onveranderlijk zijn, ja, hun die uitvaardigt, of die nu tot hun redding of tot hun vernietiging zijn.

5 Ja, en ik weet dat het goede en het kwade aan alle mensen is voorgelegd; hij die geen goed van kwaad kan onderscheiden, is schuldeloos; maar aan hem die goed en kwaad [a]kent, wordt naar zijn verlangens gegeven, of hij nu goed verlangt of kwaad, leven of dood, vreugde of [b]gewetenswroeging.

6 Welnu, daar ik die dingen weet, waarom zou ik dan meer verlangen dan het werk te verrichten waartoe ik geroepen ben?

7 Waarom zou ik dan verlangen een engel te zijn en tot alle einden der aarde te kunnen spreken?

8 Want zie, de Heer geeft [a]alle natiën mensen van hun eigen natie en [b]taal om zijn woord te verkondigen, ja, alles wat Hij in wijsheid [c]juist acht voor hen om te hebben; aldus zien wij dat de Heer raad geeft met wijsheid, volgens hetgeen juist en waar is.

9 Ik weet wat de Heer mij heeft geboden, en ik roem erin. Ik [a]roem niet in mijzelf, maar ik roem in hetgeen de Heer mij heeft geboden; ja, en dit is mijn roem: dat ik wellicht een werktuig in de handen Gods mag zijn om de een of andere ziel tot bekering te brengen; en dat is mijn vreugde.

10 En zie, wanneer ik zie dat velen van mijn broeders werkelijk boetvaardig zijn en tot de Heer, hun God, komen, dan is

29 2*a* Omni 1:26; 3 Ne. 21:20.
4*a* Ps. 37:4.
b gs Keuzevrijheid.
5*a* 2 Ne. 2:18, 26; Mro. 7:15–19.
gs Onderscheid, gave van.
b gs Geweten.
8*a* 2 Ne. 29:12.
b LV 90:11.
c Alma 12:9–11.
9*a* Alma 26:12.

mijn ziel met vreugde vervuld; dan denk ik aan [a]hetgeen de Heer voor mij heeft gedaan, ja, dat Hij mijn gebed heeft verhoord; ja, dan denk ik aan zijn barmhartige arm die Hij naar mij heeft uitgestrekt.

11 Ja, en ik denk ook aan de gevangenschap van mijn vaderen; want ik weet zeker dat de [a]Heer hen uit hun knechtschap heeft bevrijd, en daardoor zijn kerk heeft gevestigd; ja, de Here God, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob, heeft hen uit hun knechtschap bevrijd.

12 Ja, ik ben de gevangenschap van mijn vaderen altijd indachtig geweest; en diezelfde God die hen uit de handen der Egyptenaren heeft [a]bevrijd, heeft hen uit hun knechtschap bevrijd.

13 Ja, en diezelfde God heeft zijn kerk onder hen gevestigd; ja, en diezelfde God heeft mij geroepen met een heilige roeping om het woord tot dit volk te prediken, en heeft mij veel succes gegeven, waarin mijn [a]vreugde overvloedig is.

14 Maar ik verheug mij niet alleen in mijn eigen succes, integendeel, mijn vreugde is nog overvloediger wegens het [a]succes van mijn broeders, die naar het land Nephi zijn geweest.

15 Zie, zij hebben buitengewoon hard gearbeid, en hebben veel vrucht voortgebracht; en hoe groot zal hun beloning zijn!

16 Welnu, wanneer ik denk aan het succes van dezen, mijn broeders, wordt mijn ziel in vervoering gebracht, en als het ware zelfs van het lichaam gescheiden, zo groot is mijn vreugde.

17 En nu, moge God dezen, mijn broeders, geven dat zij in het koninkrijk Gods zullen aanzitten; ja, en ook allen die de vrucht van hun arbeid zijn, opdat zij nooit meer weg zullen gaan, maar Hem voor eeuwig zullen loven. En God geve dat het zal geschieden volgens mijn woorden, ja, zoals ik heb gesproken. Amen.

HOOFDSTUK 30

Korihor, de antichrist, bespot Christus, de verzoening en de geest van profetie — Hij leert dat er geen God is, geen val van de mens, geen straf voor zonde en geen Christus — Alma getuigt dat Christus zal komen en dat alles erop wijst dat er een God is — Korihor eist een teken en wordt met stomheid geslagen — De duivel was Korihor als engel verschenen en had hem geleerd wat hij moest zeggen — Korihor wordt vertrapt en sterft. Ongeveer 76–74 v.C.

ZIE, nu geschiedde het, nadat het [a]volk van Ammon was gevestigd in het land Jershon, ja, en ook nadat de Lamanieten uit het land waren [b]verdreven en

10*a* Mos. 27:11–31.
11*a* Mos. 24:16–21; Alma 5:3–5.
12*a* Ex. 14:30–31.
13*a* LV 18:14–16.
14*a* Alma 17:1–4.
30 1*a* Alma 27:25–26. GS Anti-Nephi-lehieten.
b Alma 28:1–3.

hun doden door het volk van het land waren begraven —

2 nu werden hun doden niet geteld wegens hun grote aantal; evenmin werden de doden der Nephieten geteld — maar het geschiedde, nadat zij hun doden hadden begraven, en ook na de dagen van vasten en van rouwen en van gebed — en het was in het zestiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi — dat er in het gehele land blijvende vrede begon te heersen.

3 Ja, en het volk onderhield de geboden des Heren naarstig; en zij waren nauwgezet in het naleven van de [a]verordeningen Gods volgens de wet van Mozes; want hun werd geleerd de wet van Mozes te [b]bewaren totdat zij zou worden vervuld.

4 En aldus kende het volk geen beroering in het gehele zestiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

5 En het geschiedde dat er in het begin van het zeventiende jaar van de regering der rechters blijvend vrede heerste.

6 Maar het geschiedde, tegen het einde van het zeventiende jaar, dat er een man in het land Zarahemla kwam, en hij was een [a]antichrist, want hij begon tot het volk te prediken tegen de profetieën die door de profeten waren uitgesproken aangaande de komst van Christus.

7 Nu was er geen wet tegen iemands [a]geloof, want het was lijnrecht in strijd met de geboden Gods dat er een wet zou zijn die de mensen op ongelijke voet bracht.

8 Want aldus zegt de Schrift: [a]Kiest dan heden, wie gij dienen zult.

9 Welnu, indien iemand God wilde dienen, had hij het recht daartoe; of liever gezegd, indien hij in God geloofde, had hij het recht Hem te dienen; maar indien hij niet in Hem geloofde, was er geen wet om hem te straffen.

10 Maar indien hij had gemoord, werd hij met de [a]dood gestraft; en indien hij had geroofd, werd hij ook gestraft; en indien hij had gestolen, werd hij ook gestraft; en indien hij echtbreuk had gepleegd, werd hij ook gestraft; ja, voor al dat kwaad werden zij gestraft.

11 Want er was een wet dat de mensen moesten worden berecht volgens hun misdaden. Er was evenwel geen wet tegen iemands geloof; daarom werd iemand alleen gestraft voor de misdaden die hij had gepleegd; daarom stonden alle mensen op [a]gelijke voet.

12 En deze antichrist, wiens naam Korihor was — en de wet kon geen vat op hem hebben — begon tot het volk te prediken dat er geen Christus zou zijn. En op deze wijze predikte hij, zeggende:

13 O, gij die aan banden zijt gelegd door een dwaze en ijdele

3*a* GS Wet van Mozes.
b 2 Ne. 25:24–27; Alma 25:15.

6*a* GS Antichrist.

7*a* Alma 1:17.

8*a* Jozua 24:15.
GS Keuzevrijheid.

10*a* GS Doodstraf.

11*a* Mos. 29:32.

hoop, waarom brengt gij uzelf door zulke dwaasheden onder het juk? Waarom ziet gij uit naar een Christus? Want geen mens kan iets weten van hetgeen komen zal.

14 Zie, wat gij profetieën noemt, die volgens u door heilige profeten zijn doorgegeven, zie, het zijn dwaze overleveringen van uw vaderen.

15 Hoe weet gij dat ze waar zijn? Zie, gij kunt niet iets weten wat gij niet [a]ziet; daarom kunt gij niet weten dat er een Christus zal zijn.

16 Gij kijkt vooruit en zegt dat gij vergeving van uw zonden ziet. Maar zie, dat is de uitwerking van een uitzinnige geest; en die verwarring van uw geest vloeit voort uit de overleveringen van uw vaderen, die u voeren tot een geloof in dingen die niet waar zijn.

17 En hij zeide hun nog veel meer dergelijke dingen, en vertelde hun dat er geen verzoening voor de zonden van de mens kon worden gedaan, maar dat het ieder mens in dit leven verging naargelang de beheersing van het schepsel; dat het daarom ieder mens wel ging naargelang zijn vaardigheid, en dat ieder mens overwon naargelang zijn capaciteit; en dat wat een mens ook deed, het geen misdaad was.

18 En aldus predikte hij tot hen, en hij verleidde het hart van velen en bracht hen ertoe hun hoofd in hun goddeloosheid op te richten, ja, en vele vrouwen, en ook mannen, verleidde hij ertoe hoererij te bedrijven — hun vertellende dat wanneer een mens dood is, dat het einde ervan was.

19 Nu ging deze man ook naar het land Jershon om die dingen te prediken onder het volk van Ammon, dat eens het volk der Lamanieten was geweest.

20 Maar zie, zij waren wijzer dan velen der Nephieten; want zij grepen hem en bonden hem vast en brachten hem voor Ammon, die de hogepriester over dat volk was.

21 En het geschiedde dat hij hem uit het land liet zetten. En hij kwam in het land Gideon en begon ook tot hen te prediken; maar daar had hij niet veel succes, want hij werd gegrepen en vastgebonden en voor de hogepriester gebracht, en tevens voor de opperrechter van het land.

22 En het geschiedde dat de hogepriester tot hem zeide: Waarom gaat gij rond om de wegen des Heren te verdraaien? Waarom leert gij dit volk dat er geen Christus zal zijn, waarmee gij hun vreugde verstoort? Waarom spreekt gij tegen alle profetieën van de heilige profeten?

23 Nu was de naam van de hogepriester Giddonah. En Korihor zeide tot hem: Omdat ik de dwaze overleveringen van uw vaderen niet leer, en omdat ik dit volk niet leer zich te onderwerpen aan de dwaze

15*a* Ether 12:5–6.

verordeningen en riten die door priesters vanouds zijn vastgesteld om zich macht en gezag over hen aan te matigen, om hen onwetend te houden, zodat zij hun hoofd niet kunnen verheffen, maar volgens uw woorden worden onderworpen.

24 Gij zegt dat dit volk een vrij volk is. Zie, ik zeg dat zij geknecht zijn. Gij zegt dat die oude profetieën waar zijn. Zie, ik zeg dat gij niet weet dat ze waar zijn.

25 Gij zegt dat dit volk een schuldig en gevallen volk is, wegens de overtreding van een voorvader. Zie, ik zeg dat een kind niet schuldig is wegens zijn voorouders.

26 En gij zegt eveneens dat Christus zal komen. Maar zie, ik zeg dat gij niet weet dat er een Christus zal zijn. En gij zegt ook dat Hij voor de [a]zonden der wereld zal worden gedood —

27 en aldus leidt gij dit volk weg, de dwaze overleveringen van uw vaderen achterna, en wel volgens uw eigen verlangens; en gij onderdrukt hen, ja, gij houdt hen als het ware in knechtschap, zodat gij u kunt verzadigen aan de arbeid van hun handen, zodat zij niet vrijmoedig durven opkijken en hun rechten en voorrechten niet durven genieten.

28 Ja, zij durven geen gebruik te maken van hetgeen hun eigendom is om hun priesters niet te ergeren, die hen naar hun verlangens onder het juk brengen en hen ertoe hebben gebracht — door hun overleveringen en hun dromen en hun bevliegingen en hun visioenen en hun voorgewende verborgenheden — te geloven dat zij, indien zij niet volgens hun woorden handelen, een of ander onbekend wezen zullen ergeren, dat volgens hun zeggen God is — een wezen dat nooit is gezien of gekend, dat er nooit is geweest noch er ooit zal zijn.

29 Toen nu de hogepriester en de opperrechter de verstoktheid van zijn hart zagen, ja, toen zij zagen dat hij zelfs God beschimpte, weigerden zij zijn woorden te beantwoorden; maar zij lieten hem vastbinden en gaven hem over in de handen van de gerechtsdienaren en zonden hem naar het land Zarahemla, zodat hij voor Alma kon worden gebracht, en voor de opperrechter die de regeerder over het gehele land was.

30 En het geschiedde, toen hij voor Alma en de opperrechter werd gebracht, dat hij op dezelfde wijze doorging als hij in het land Gideon had gedaan; ja, hij ging ermee door God te [a]lasteren.

31 En hij verhief zich voor Alma met woorden die steeds [a]luider klonken, en beschimpte de priesters en leraren en beschuldigde hen ervan dat zij het volk ertoe verleidden de dwaze overleveringen van hun vaderen te volgen, zodat zij

26*a* Jes. 53:4–7.
30*a* GS Godslastering, lasteren.
31*a* Hel. 13:22.

zich konden verzadigen aan de arbeid van het volk.

32 Nu zeide Alma tot hem: Gij weet dat wij ons niet verzadigen aan de arbeid van dit volk, want zie, ik heb zelfs vanaf het begin van de regering der rechters tot nu toe met mijn eigen handen voor mijn levensonderhoud gearbeid, niettegenstaande mijn vele rondreizen door het land om mijn volk het woord Gods te verkondigen.

33 En niettegenstaande de vele arbeid die ik in de kerk heb verricht, heb ik nooit zelfs maar zoveel als één [a]senine voor mijn arbeid ontvangen; evenmin een van mijn broeders, behalve op de rechterstoel; en dan hebben wij alleen volgens de wet ontvangen voor onze tijd.

34 En nu, indien wij niets ontvangen voor onze arbeid in de kerk, wat baat het ons dan in de kerk te arbeiden, tenzij het is om de waarheid te verkondigen, om ons te kunnen verheugen in de [a]vreugde van onze broeders?

35 Waarom zegt gij dan dat wij tot dit volk prediken met het oog op gewin, wanneer gij zelf weet dat wij geen gewin ontvangen? Welnu, gelooft gij dat wij dit volk misleiden en dat dát die grote vreugde in hun hart veroorzaakt?

36 En Korihor antwoordde hem: Jawel.

37 En toen zeide Alma tot hem: Gelooft gij dat er een God is?

38 En hij antwoordde: Neen.

39 Nu zeide Alma tot hem: Wilt gij andermaal loochenen dat er een God is, en ook de Christus loochenen? Want zie, ik zeg u, ik weet dat er een God is, en ook dat Christus zal komen.

40 En nu, welk bewijs hebt gij dat er geen [a]God is, of dat Christus niet komt? Ik zeg u dat gij er geen hebt, dan alleen uw woord.

41 Maar zie, ik heb alle dingen als [a]getuigenis dat die dingen waar zijn; en gij hebt ook alle dingen als getuigenis dat ze waar zijn; en wilt gij ze loochenen? Gelooft gij dat die dingen waar zijn?

42 Zie, ik weet dat gij gelooft, maar gij zijt bezeten van een leugengeest en gij hebt de Geest Gods van u afgestoten, zodat die bij u geen plaats heeft; de duivel heeft echter macht over u, en hij sleept u mee en gebruikt listen om de kinderen van God te kunnen vernietigen.

43 En nu zeide Korihor tot Alma: Indien gij mij een [a]teken wilt tonen, zodat ik ervan word overtuigd dat er een God is, ja, indien gij mij toont dat Hij macht bezit, dan zal ik overtuigd zijn van de waarheid van uw woorden.

44 Maar Alma zeide tot hem: Gij hebt tekens genoeg gehad; wilt gij uw God verzoeken? Wilt gij zeggen: Toon mij een teken, terwijl gij het getuigenis hebt van [a]al dezen, uw broeders, en

33*a* Alma 11:3.
34*a* GS Vreugde.
40*a* Ps. 14:1.
41*a* GS Getuige, getuigen.
43*a* Jakob 7:13–21; LV 46:8–9.
GS Teken.
44*a* Mos. 13:33–34.

ook van al de heilige profeten? De Schriften zijn u voorgelegd, ja, en [b]alle dingen wijzen erop dat er een God is; ja, zelfs de [c]aarde, en alle dingen op het oppervlak daarvan, ja, en haar [d]beweging, ja, en ook alle [e]planeten die zich bewegen in hun vaste orde, getuigen dat er een oppermachtige Schepper is.

45 En gaat gij toch rond om het hart van dit volk te misleiden en tot hen te getuigen dat er geen God is? En wilt gij het tegen al deze getuigenissen in toch loochenen? En hij zeide: Ja, ik zal het loochenen, tenzij gij mij een teken toont.

46 En nu geschiedde het dat Alma tot hem zeide: Zie, ik ben bedroefd wegens de verstoktheid van uw hart, ja, dat gij u nog steeds tegen de geest der waarheid verzet, zodat uw ziel wellicht vernietigd wordt.

47 Maar zie, het is [a]beter dat uw ziel verloren gaat, dan dat gij het middel zoudt zijn waardoor vele zielen tot vernietiging worden gevoerd, en wel door uw gelieg en door uw vleiende woorden; daarom, indien gij het wederom loochent, zie, dan zal God u slaan, zodat gij stom wordt, zodat gij uw mond nooit meer zult opendoen, zodat gij dit volk nooit meer zult misleiden.

48 Nu zeide Korihor tot hem: Ik loochen niet het bestaan van een God, ik geloof alleen niet dat er een God is; en ik zeg tevens dat gij niet weet dat er een God is; en tenzij gij mij een teken toont, zal ik niet geloven.

49 Nu zeide Alma tot hem: Dit zal ik u ten teken geven, dat gij met [a]stomheid zult worden geslagen, volgens mijn woorden; en in de naam van God zeg ik dat gij met stomheid zult worden geslagen, zodat gij niet meer kunt spreken.

50 Toen nu Alma die woorden had gezegd, werd Korihor met stomheid geslagen, zodat hij niet kon spreken, volgens de woorden van Alma.

51 En toen nu de opperrechter dat zag, strekte hij zijn hand uit en schreef voor Korihor, zeggende: Zijt gij overtuigd van de kracht Gods? In wie hadt gij gewild dat Alma zijn teken toonde? Hadt gij gewild dat hij anderen zou treffen om u een teken te tonen? Zie, hij heeft u een teken getoond; en wilt gij nu nog verder redetwisten?

52 En Korihor strekte zijn hand uit en schreef, zeggende: Ik weet dat ik stom ben, want ik kan niet spreken; en ik weet dat niets dan de kracht Gods dit over mij had kunnen brengen; ja, en ik heb altijd [a]geweten dat er een God was.

53 Maar zie, de duivel heeft mij [a]misleid, want hij [b]verscheen aan mij in de gedaante van een engel en zeide tot mij: Ga heen en win dit volk terug, want zij zijn allen afgedwaald, een onbekende God achterna. En hij

44*b* Ps. 19:1; LV 88:47.
c Job 12:7–10.
d Hel. 12:11–15.
e Moz. 6:63.
47*a* 1 Ne. 4:13.
49*a* 2 Kron. 13:20.
52*a* Alma 30:42.
53*a* Jakob 7:14.
b 2 Kor. 11:14; 2 Ne. 9:9.

zeide tot mij: Er is [c]geen God; ja, en hij leerde mij wat ik moest zeggen. En ik heb zijn woorden geleerd; en ik leerde ze omdat ze aangenaam waren voor het [d]zinnelijk gemoed; en ik leerde ze, ja, totdat ik veel succes had, zodat ik waarlijk geloofde dat ze waar waren; en om die reden heb ik de waarheid weerstaan, ja, totdat ik deze grote vervloeking over mijzelf heen heb gebracht.

54 Welnu, toen hij dat had gezegd, smeekte hij of Alma tot God wilde bidden dat de vervloeking van hem zou worden weggenomen.

55 Alma zeide echter tot hem: Indien deze vervloeking van u wordt weggenomen, zult gij het hart van dit volk opnieuw misleiden; daarom zal het u vergaan zoals de Heer het wil.

56 En het geschiedde dat de vervloeking niet van Korihor werd weggenomen; integendeel, hij werd uitgeworpen en ging al bedelend om zijn voedsel van huis tot huis.

57 Nu werd wat er met Korihor was gebeurd onmiddellijk in het gehele land bekendgemaakt; ja, de opperrechter liet aan alle mensen in het land de oproep uitgaan waarin hun die geloof hadden gehecht aan de woorden van Korihor werd gezegd dat zij zich met spoed moesten bekeren, opdat hen niet dezelfde oordelen zouden treffen.

58 En het geschiedde dat zij allen overtuigd raakten van de goddeloosheid van Korihor; daarom werden zij allen wederom tot de Heer bekeerd; en dat maakte een eind aan de ongerechtigheid naar de wijze van Korihor. En Korihor ging van huis tot huis al bedelend om voedsel voor zijn levensonderhoud.

59 En het geschiedde, terwijl hij uitging onder het volk, ja, onder een volk dat zich van de Nephieten had afgescheiden en zich, omdat het werd geleid door een man wiens naam Zoram was, Zoramieten noemde — en zie, terwijl hij onder hen uitging, werd hij omvergelopen en vertrapt, ja, totdat hij dood was.

60 En aldus zien wij het eind van hem die de wegen des Heren verdraait; en aldus zien wij dat de [a]duivel zijn kinderen ten laatsten dage niet zal [b]bijstaan, maar hen met spoed neersleurt naar de [c]hel.

HOOFDSTUK 31

Alma leidt een zending om de afvallige Zoramieten terug te winnen — De Zoramieten loochenen Christus, geloven in een verkeerd denkbeeld van uitverkiezing en aanbidden met voorgeschreven gebeden — De zendelingen zijn vervuld met de Heilige Geest — Hun benauwingen worden verzwol-

53*c* Ps. 10:4.
d GS Vleselijk.
60*a* GS Duivel.
b Alma 3:26–27; 5:41–42; LV 29:45.
c GS Hel.

gen door de vreugde in Christus. Ongeveer 74 v.C.

Nu geschiedde het na het einde van Korihor, toen Alma berichten ontving dat de Zoramieten de wegen des Heren verdraaiden en dat Zoram, die hun leider was, het hart van het volk ertoe bracht zich te [a]buigen voor stomme [b]afgoden, dat zijn hart wederom [c]treurig werd wegens de ongerechtigheid van het volk.

2 Want het was de oorzaak van grote [a]smart voor Alma om te weten van ongerechtigheid onder zijn volk; daarom was zijn hart buitengewoon bedroefd wegens de afscheiding der Zoramieten van de Nephieten.

3 Nu hadden de Zoramieten zich verzameld in een land dat zij Antionum noemden, dat ten oosten van het land Zarahemla lag, dat bijna aan de kust grensde, dat ten zuiden van het land Jershon lag, dat tevens grensde aan de zuidelijke wildernis, welke wildernis vol Lamanieten was.

4 Nu vreesden de Nephieten ten zeerste dat de Zoramieten betrekkingen zouden aanknopen met de Lamanieten, en dat dit tot grote verliezen aan de zijde der Nephieten zou voeren.

5 En nu, daar de [a]prediking van het [b]woord het volk er dikwijls toe [c]bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen — daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord Gods probeerden.

6 Daarom nam hij Ammon en Aäron en Omner mee; en Himni liet hij achter in de kerk in Zarahemla; maar de eerste drie nam hij mee, en tevens Amulek en Zeëzrom, die in Melek waren; en hij nam ook twee van zijn zonen mee.

7 Nu nam hij de oudste van zijn zonen, wiens naam [a]Helaman was, niet met zich mee; maar de namen van hen die hij wél met zich meenam, waren Shiblon en Corianton; en dat zijn de namen van hen die met hem meegingen onder de [b]Zoramieten om het woord tot hen te prediken.

8 Nu waren de Zoramieten [a]afgescheidenen van de Nephieten; derhalve was het woord Gods tot hen gepredikt.

9 Zij waren echter tot grote dwalingen [a]vervallen, want zij wilden de geboden van God en zijn inzettingen volgens de wet van Mozes niet nauwgezet onderhouden.

10 Evenmin wilden zij zich houden aan de gebruiken van de kerk om dagelijks te volhar-

31 1*a* Ex. 20:5; Mos. 13:13.
b 2 Ne. 9:37. gs Afgoderij.
c Alma 35:15.
2*a* Mos. 28:3; 3 Ne. 17:14; Moz. 7:41.
5*a* Enos 1:23; Alma 4:19. gs Prediken.
b Hebr. 4:12; Jakob 2:8; Alma 36:26.
c Jarom 1:11–12; LV 11:2.
7*a* gs Helaman, zoon van Alma.
b Alma 30:59.
8*a* Alma 24:30.
9*a* gs Afval.

den in bidden en smeken tot God, opdat zij niet in verzoeking zouden komen.

11 Ja, kortom, in zeer vele gevallen verdraaiden zij de wegen des Heren; om die reden dus begaven Alma en zijn broeders zich naar het land om hun het woord te prediken.

12 Welnu, toen zij in het land waren aangekomen, zie, tot hun verbazing zagen zij dat de Zoramieten synagogen hadden gebouwd, en dat zij zich vergaderden op één dag van de week, welke dag zij de dag des Heren noemden; en zij aanbaden op een wijze die Alma en zijn broeders nog nooit hadden gezien;

13 want midden in hun synagoge hadden zij een plek laten opbouwen, een plek om op te staan, die hoog boven het hoofd was; en erbovenop was slechts plaats voor één persoon.

14 Welnu, wie [a]aanbidden wilde, moest zich naar voren begeven en erop gaan staan, en zijn handen naar de hemel uitstrekken en met luide stem roepen, zeggende:

15 Heilige, heilige God; wij geloven dat Gij God zijt, en wij geloven dat Gij heilig zijt, en dat Gij een geest waart, en dat Gij een geest zijt, en dat Gij voor eeuwig een geest zult zijn.

16 Heilige God, wij geloven dat Gij ons van onze broeders hebt afgescheiden; en wij geloven niet in de overlevering van onze broeders die hun werd overgedragen door de kinderlijkheid van hun vaderen; wij geloven echter dat Gij ons hebt [a]uitverkoren om uw [b]heilige kinderen te zijn; en tevens hebt Gij ons bekendgemaakt dat er geen Christus zal zijn.

17 Maar Gij zijt dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig; en Gij hebt ons [a]uitverkoren om behouden te worden, terwijl allen om ons heen zijn uitverkoren om door uw verbolgenheid te worden neergeworpen in de hel; voor die heiligheid danken wij U, o God; en wij danken U ook dat Gij ons hebt uitverkoren, zodat wij niet worden weggeleid, de dwaze overleveringen van onze broeders achterna, die hen kluisteren aan een geloof in Christus, waardoor hun hart ertoe wordt gebracht ver van U, onze God, af te dwalen.

18 En wederom danken wij U, o God, dat wij een uitverkoren en heilig volk zijn. Amen.

19 Nu geschiedde het, nadat Alma en zijn broeders en zijn zonen die gebeden hadden gehoord, dat zij bovenmate verbaasd waren.

20 Want zie, eenieder ging erheen en sprak hetzelfde gebed uit.

21 Nu noemden zij die plaats Rameümptom, hetgeen betekent: de heilige staanplaats.

22 Welnu, vanaf die staanplaats zonden zij allen, ja, eenieder, precies hetzelfde gebed op tot God, hun God dankende dat zij door Hem waren uitverkoren, dat Hij hen niet wegleid-

14*a* Matt. 6:1–7.
16*a* Alma 38:13–14.
b Jes. 65:3, 5.
17*a* GS IJdel, ijdelheid.

de, de overlevering van hun broeders achterna, en dat hun hart niet was weggestolen om in toekomstige dingen te geloven, waarvan zij niets wisten.

23 Welnu, nadat alle mensen op die wijze hun dank hadden betuigd, keerden zij terug naar huis en [a]spraken niet meer over hun God totdat zij wederom bijeen waren bij de heilige staanplaats om volgens hun wijze dank te betuigen.

24 Toen nu Alma dat zag, was zijn hart [a]bedroefd; want hij zag dat zij een goddeloos en verkeerd volk waren; ja, hij zag dat hun hart was gezet op goud en op zilver en op allerlei prachtige goederen.

25 Ja, en hij zag ook dat hun hart, in hun hoogmoed, tot luidruchtige grootspraak [a]verheven was.

26 En hij verhief zijn stem tot de hemel en [a]riep uit, zeggende: O, hoe lang nog, o Heer, zult Gij toestaan dat uw dienstknechten hier beneden in het vlees wonen om zulke grove goddeloosheid onder de mensenkinderen te aanschouwen?

27 Zie, o God, zij [a]roepen U aan, maar toch is hun hart verzwolgen in hun hoogmoed. Zie, o God, zij roepen U aan met hun mond, terwijl zij [b]opgeblazen zijn, ja, bovenmate, door de ijdelheden der wereld.

28 Zie, o mijn God, hun kostbare kleding en hun ringetjes en hun [a]armbanden en hun gouden sieraden en al hun kostbaarheden waarmee zij getooid zijn; en zie, hun hart is daarop gezet, maar toch roepen zij U aan en zeggen: Wij danken U, o God, want wij zijn U een uitverkoren volk, terwijl anderen verloren zullen gaan.

29 Ja, en zij zeggen dat Gij het hun hebt bekendgemaakt dat er geen Christus zal zijn.

30 O Here God, hoe lang zult Gij toestaan dat er zulke goddeloosheid en ontrouw onder dit volk bestaat? O Heer, wilt Gij mij kracht geven om mijn zwakheden te dragen. Want ik ben zwak en zulke goddeloosheid onder dit volk pijnigt mijn ziel.

31 O Heer, mijn hart is buitengewoon bedroefd; wilt Gij mijn ziel [a]in Christus troosten. O Heer, wilt Gij mij kracht geven, opdat ik dit leed, dat mij wegens de ongerechtigheid van dit volk zal treffen, met geduld zal kunnen doorstaan.

32 O Heer, wilt Gij mijn ziel troosten en mij succes geven, en ook mijn medearbeiders, die bij mij zijn — ja, Ammon en Aäron en Omner, en ook Amulek en Zeëzrom, en ook mijn [a]beide zonen — ja, wilt Gij ook hen allen troosten, o Heer. Ja, wilt Gij hun ziel in Christus troosten.

33 Wilt Gij hun kracht geven, opdat zij hun leed, dat hen wegens de ongerechtigheden van dit volk zal treffen, zullen kunnen dragen.

23*a* Jakobus 1:21–25.
24*a* Gen. 6:5–6.
25*a* Jakob 2:13; Alma 1:32.
26*a* Moz. 7:41–58.
27*a* Jes. 29:13.
b gs Hoogmoed.
28*a* Jes. 3:16–24.
31*a* Joh. 16:33.
32*a* Alma 31:7.

34 O Heer, wilt Gij [a]ons geven dat wij erin zullen slagen hen wederom tot U te brengen in Christus.

35 Zie, o Heer, hun [a]ziel is kostbaar en velen van hen zijn onze broeders; daarom, o Heer, geef ons kracht en wijsheid om dezen, onze broeders, wederom tot U te kunnen brengen.

36 Nu geschiedde het, toen Alma die woorden had gezegd, dat hij zijn [a]handen op allen [b]legde die bij hem waren. En zie, zodra hij zijn handen op hen legde, werden zij vervuld met de Heilige Geest.

37 En daarna gingen zij uit elkaar en waren [a]niet bezorgd over wat zij zouden eten, of wat zij zouden drinken, of waarmee zij zich zouden kleden.

38 En de Heer zag naar hen om, zodat zij geen honger zouden lijden, noch dorst lijden; ja, en Hij gaf hun ook kracht, zodat zij generlei [a]benauwingen zouden lijden die niet zouden worden verzwolgen door de vreugde in Christus. Nu was dat volgens het gebed van Alma, en wel omdat hij in [b]geloof bad.

HOOFDSTUK 32

Alma leert de armen, wier benauwingen hen verootmoedigd hadden — Geloof is hoop op datgene wat niet te zien is, maar toch waar is — Alma getuigt dat engelen mannen, vrouwen en kinderen bedienen — Alma vergelijkt het woord met een zaadje — Het moet geplant en verzorgd worden — Dan groeit het uit tot een boom, waarvan wij de vrucht van het eeuwige leven plukken. Ongeveer 74 v.C.

EN het geschiedde dat zij uitgingen en het woord Gods tot het volk begonnen te prediken, en zij gingen hun synagogen binnen, en hun huizen; ja, en zij predikten het woord zelfs in hun straten.

2 En het geschiedde, na veel arbeid onder hen, dat zij succes begonnen te krijgen onder de [a]arme klasse van het volk; want zie, zij werden uit de synagogen geworpen wegens de grofheid van hun kleding —

3 nu werd het hun niet toegestaan hun synagogen binnen te gaan om God te aanbidden, want zij werden als vuilheid beschouwd; nu waren zij arm; ja, zij werden door hun broeders als schuim beschouwd; nu waren zij [a]arm wat de dingen der wereld betreft; en zij waren ook arm van hart.

4 Welnu, terwijl Alma het volk leerde en toesprak op de heuvel Onidah, kwam er een grote menigte tot hem, bestaande uit hen van wie wij gesproken hebben, hen die [a]arm van hart waren wegens hun armoede wat de dingen der wereld betreft.

34*a* 2 Ne. 26:33.
35*a* GS Ziel—Waarde van zielen.
36*a* GS Handoplegging.
b 3 Ne. 18:36–37.
37*a* Matt. 6:25–34; 3 Ne. 13:25–34.
38*a* Matt. 5:10–12; Mos. 24:13–15; Alma 33:23.
b GS Geloof, geloven.
32 2*a* GS Arm, armen.
3*a* Alma 34:40.
4*a* GS Arm, armen—Arm van geest.

5 En zij kwamen tot Alma; en hij die de eerste onder hen was, zeide tot hem: Zie, [a]wat moeten dezen, mijn broeders, doen? Want wegens hun armoede worden zij door alle mensen veracht, ja, en wel voornamelijk door onze priesters; want zij hebben ons uit onze synagogen [b]geworpen, die wij onder grote inspanning met onze eigen handen hebben gebouwd; en zij hebben ons uitgeworpen wegens onze buitengewone armoede; en wij hebben geen plaats om onze God te aanbidden; en zie, [c]wat moeten wij doen?

6 En toen nu Alma dit hoorde, wendde hij zich om, met zijn gelaat naar hem toe, en hij aanschouwde met grote vreugde; want hij zag dat hun [a]benauwingen hen waarlijk hadden [b]verootmoedigd en dat zij [c]gereed waren om het woord te horen.

7 Daarom zeide hij niets meer tot de andere menigte; maar hij strekte zijn hand uit en riep hen aan die hij aanschouwde, die waarlijk boetvaardig waren, en zeide tot hen:

8 Ik zie dat gij [a]nederig van hart zijt; en gezegend zijt gij indien dat zo is.

9 Zie, uw broeder heeft gezegd: Wat moeten wij doen? — want wij zijn uit onze synagogen geworpen, zodat wij onze God niet kunnen aanbidden.

10 Zie, ik zeg u, denkt gij dat gij God alleen in uw synagogen kunt [a]aanbidden?

11 En bovendien zou ik willen vragen, denkt gij dat gij God slechts eens in de week moet aanbidden?

12 Ik zeg u, het is goed dat gij uit uw synagogen zijt geworpen, zodat gij ootmoedig zult zijn en [a]wijsheid zult leren; want het is noodzakelijk dat gij wijsheid leert; want het is juist omdat gij zijt uitgeworpen en omdat gij door uw broeders wordt veracht wegens uw buitengewone [b]armoede, dat gij ertoe zijt gebracht nederig van hart te zijn; want gij zijt er noodzakelijkerwijs toe gebracht ootmoedig te zijn.

13 En nu, omdat gij ertoe gedrongen zijt ootmoedig te zijn, gezegend zijt gij; want indien hij ertoe gedrongen wordt ootmoedig te zijn, zoekt een mens soms bekering; en nu, voorzeker zal eenieder die zich bekeert barmhartigheid vinden; en wie barmhartigheid vindt en [a]volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

14 En nu, hoewel ik u heb gezegd dat gij gezegend zijt omdat gij gedrongen zijt ootmoedig te zijn, denkt gij niet dat zij die zich waarlijk wegens het woord verootmoedigen méér gezegend zijn?

15 Ja, hij die zich waarlijk verootmoedigt en zich van zijn

5*a* Spr. 18:23.
b Alma 33:10.
c Hand. 2:37–38.
6*a* GS Tegenspoed.
b GS Nederig, nederigheid, vernederen.
c Alma 16:16–17; LV 101:8.
8*a* Matt. 5:3–5.
10*a* GS Aanbidden, aanbidding.
12*a* Pred. 4:13.
b Spr. 16:8.
13*a* Alma 38:2.

zonden bekeert en volhardt tot het einde, die zal worden gezegend — ja, veel meer gezegend dan zij die wegens hun buitengewone armoede ertoe gedrongen worden ootmoedig te zijn.

16 Daarom, gezegend zijn zij die zich [a]verootmoedigen zonder te worden gedrongen ootmoedig te zijn; of met andere woorden: gezegend is hij die in het woord Gods gelooft en zich zonder weerbarstigheid van hart laat dopen, ja, zonder ertoe te worden gebracht, of zelfs gedrongen, het woord te kennen alvorens te willen geloven.

17 Ja, velen zijn er die zeggen: Indien gij ons een [a]teken uit de hemel toont, dan zullen wij met zekerheid weten; dan zullen wij geloven.

18 Nu vraag ik: is dat geloof? Zie, ik zeg u: neen; want indien een mens iets weet, heeft hij geen reden om te [a]geloven, want hij wéét het.

19 En nu, hoeveel te meer vervloekt is hij die de wil van God [a]kent en hem niet doet, dan hij die slechts gelooft of slechts reden heeft om te geloven en tot overtreding vervalt.

20 Welnu, daarover moet gij oordelen. Zie, ik zeg u, het is aan de ene zijde net zoals aan de andere; en het zal ieder mens vergaan naar zijn werken.

21 En nu, zoals ik heb gezegd over geloof: [a]geloof is niet volmaakte kennis van dingen hebben; indien gij dus geloof hebt, [b]hoopt gij op dingen die [c]niet worden gezien, maar die waar zijn.

22 En nu, zie, ik zeg u — en ik wil dat gij eraan denkt — dat God barmhartig is jegens allen die in zijn naam geloven; daarom verlangt Hij in de eerste plaats dat gij gelooft, ja, namelijk in zijn woord.

23 En nu, door engelen deelt Hij zijn woord mee aan de mensen, ja, [a]niet alleen aan mannen, maar ook aan vrouwen. Nu is dat niet alles; aan kleine [b]kinderen worden dikwijls woorden gegeven die de wijzen en de geleerden beschamen.

24 En nu, mijn geliefde broeders, daar gij van mij hebt verlangd te weten wat gij moet doen omdat gij wordt verdrukt en uitgeworpen — en ik wil niet dat gij denkt dat ik de bedoeling heb over u te oordelen dan alleen naar hetgeen waar is —

25 want ik bedoel niet dat gij allen ertoe gedrongen zijt u te verootmoedigen; want ik geloof waarlijk dat er onder u zijn die zich zouden verootmoedigen ongeacht de omstandigheden waarin zij verkeren.

26 Welnu, zoals ik heb gezegd over geloof — dat het geen volmaakte kennis is — zo is het ook met mijn woorden. Gij kunt daarvan niet terstond vol-

16*a* GS Nederig, nederigheid, vernederen.
17*a* GS Teken.
18*a* Ether 12:12, 18.
19*a* Joh. 15:22–24.
21*a* Joh. 20:29; Hebr. 11.
b GS Hoop.
c Ether 12:6.
23*a* Joël 2:28–29.
b Matt. 11:25; Luc. 10:21; 3 Ne. 26:14–16; LV 128:18.

komen zeker zijn, evenmin als geloof volmaakte kennis is.

27 Maar zie, indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen — ja, al kunt gij niet meer doen dan [a]verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij zó gelooft dat gij plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden.

28 Nu zullen wij het woord vergelijken met een [a]zaadje. Welnu, indien gij plaats inruimt, zodat er een [b]zaadje in uw [c]hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is, of een goed zaadje, zie, dan zal het — indien gij het niet uitwerpt door uw [d]ongeloof, zodat gij u tegen de Geest des Heren verzet — in uw boezem gaan zwellen; en wanneer gij die zwelling bemerkt, zult gij bij uzelf beginnen te zeggen: het moet wel een goed zaadje zijn, ofwel een goed woord, want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn [e]verstand te verlichten, ja, het begint heerlijk voor mij te zijn.

29 Nu zie, zou dat uw geloof niet vergroten? Ik zeg u, ja; het is echter niet tot volmaakte kennis uitgegroeid.

30 Doch zie, wanneer het zaadje zwelt en ontspruit en begint te groeien, moet gij wel zeggen dat het zaadje goed is; want zie, het zwelt en ontspruit en begint te groeien. En nu, zie, zal dat uw geloof niet versterken? Ja, het zal uw geloof versterken, want gij zult zeggen: ik weet dat dit een goed zaadje is; want zie, het ontspruit en begint te groeien.

31 En nu, zie, weet gij zeker dat het een goed zaadje is? Ik zeg u, ja; want ieder zaadje brengt voort naar zijn eigen [a]aard.

32 Daarom, indien een zaadje groeit is het goed, maar indien het niet groeit, zie, dan is het niet goed; daarom wordt het weggeworpen.

33 En nu, zie, omdat gij de proef hebt genomen en het zaadje hebt gezaaid, en het is gaan zwellen en ontspruiten en is begonnen te groeien, moet gij wel weten dat het zaadje goed is.

34 En nu, zie, is uw [a]kennis volmaakt? Ja, daarin is uw kennis volmaakt en sluimert uw [b]geloof; en wel omdat gij wéét; want gij weet dat het woord uw ziel heeft doen zwellen, en gij weet ook dat het is ontsproten, dat uw verstand verlicht en uw [c]denken verruimd begint te worden.

35 O, is dat dan geen werkelijkheid? Ik zeg u, ja; want het is [a]licht; en alles wat licht is, is goed, omdat het waarneembaar is; daarom moet gij wel weten dat het goed is; en nu,

27*a* Marc. 11:24.
28*a* Alma 33:1.
b Luc. 8:11.
c GS Hart.
d Matt. 17:20.
e GS Begrijpen, begrip.
31*a* Gen. 1:11–12.
34*a* GS Kennis.
b Ether 3:19.
c GS Verstand.
35*a* Joh. 3:18–21.
GS Licht, licht van Christus.

zie, wanneer gij dat licht hebt geproefd, is uw kennis dan volmaakt?

36 Zie, ik zeg u, neen; ook moet gij uw geloof niet terzijde leggen, want gij hebt slechts uw geloof geoefend om het zaadje te zaaien, zodat gij de proef kondt nemen om te weten of het zaadje goed was.

37 En zie, wanneer de boom begint te groeien, zult gij zeggen: laten wij die met grote zorgvuldigheid verzorgen, zodat hij wortel zal schieten, zodat hij zal groeien en vruchten voor ons voortbrengen. En nu, zie, indien gij hem met grote zorgvuldigheid verzorgt, zal hij wortel schieten en groeien en vruchten voortbrengen.

38 Maar indien gij de boom [a]verwaarloost en geen aandacht besteedt aan zijn verzorging, zie, dan zal hij geen wortel schieten; en wanneer de zonnehitte komt en hem verschroeit, zal hij verdorren omdat hij geen wortels heeft, en gij rukt hem uit en werpt hem weg.

39 Welnu, dat is niet omdat het zaadje niet goed was, en ook niet omdat de vrucht ervan niet begerenswaardig zou zijn; maar wél omdat uw [a]grond onvruchtbaar is en gij de boom niet wilt verzorgen; daarom kunt gij er geen vrucht van hebben.

40 En dus, indien gij het woord niet verzorgt en niet met het oog des geloofs uitziet naar de vrucht ervan, zult gij de vrucht van de [a]boom des levens nooit kunnen plukken.

41 Maar indien gij het woord wél verzorgt, ja, de boom verzorgt wanneer hij begint te groeien, door uw geloof, met grote ijver en met [a]geduld, en uitziet naar de vrucht ervan, zal hij wortel schieten; en zie, het zal een boom zijn die [b]opspruit tot het eeuwige leven.

42 En wegens uw [a]ijver en uw geloof en uw geduld bij het verzorgen van het woord, opdat het wortel in u zal schieten, zie, zult gij er weldra de [b]vrucht van plukken, die uiterst kostbaar is, die zoet is boven alles wat zoet is, en die wit is boven alles wat wit is, ja, en rein boven alles wat rein is; en gij zult u aan die vrucht vergasten totdat gij verzadigd zijt, zodat gij zult hongeren noch dorsten.

43 Dan, mijn broeders, zult gij de beloning oogsten voor uw geloof en uw ijver en geduld en lankmoedigheid, terwijl gij erop wachtte dat de boom vrucht voor u zou voortbrengen.

HOOFDSTUK 33

Zenos leerde dat de mensen overal moeten bidden en aanbidden, en dat oordelen worden afgewend wegens de Zoon — Zenock leerde dat barmhartigheid wordt verleend wegens de Zoon — Mozes had in de wildernis een zinnebeeld van de

38*a* GS Afval.
39*a* Matt. 13:5.
40*a* Gen. 2:9; 1 Ne. 15:36.
41*a* GS Geduld.
b Alma 33:23; LV 63:23.
42*a* GS IJver.
b 1 Ne. 8:10–12.

Zoon van God opgeheven. Ongeveer 74 v.C.

Nadat nu Alma deze woorden gesproken had, zonden zij hem een boodschap, omdat zij wilden weten of zij in [a]één God moesten geloven om die vrucht te verkrijgen waarover hij gesproken had, ofwel hoe zij het [b]zaadje moesten zaaien, of het woord waarover hij gesproken had, dat volgens hem in hun hart moest worden gezaaid; ofwel op welke wijze zij moesten beginnen hun geloof te oefenen.

2 En Alma zeide tot hen: Zie, gij hebt gezegd dat gij uw God [a]niet kunt aanbidden omdat gij uit uw synagogen zijt geworpen. Maar zie, ik zeg u, indien gij denkt God niet te kunnen aanbidden, vergist gij u ten zeerste en behoort gij de [b]Schriften te onderzoeken; indien gij denkt dat zij u dat hebben geleerd, begrijpt gij ze niet.

3 Herinnert gij u te hebben gelezen wat [a]Zenos, de profeet vanouds, heeft gezegd aangaande gebed of [b]aanbidding?

4 Want hij zeide: Gij zijt barmhartig, o God, want Gij hebt mijn gebed gehoord, ja, toen ik in de wildernis was; ja, Gij waart barmhartig toen ik bad voor hen die mijn [a]vijanden waren, en Gij hebt hen tot mij gekeerd.

5 Ja, o God, en Gij waart barmhartig jegens mij toen ik U aanriep op mijn [a]veld, toen ik U aanriep in mijn gebed, en Gij hebt mij gehoord.

6 En voorts, o God, toen ik huiswaarts keerde, hebt Gij mij in mijn gebed gehoord.

7 En toen ik mij naar mijn [a]binnenkamer begaf, o Heer, en tot U bad, hebt Gij mij gehoord.

8 Ja, Gij zijt barmhartig jegens uw kinderen wanneer zij U aanroepen om door U te worden gehoord en niet door de mensen, en Gij zult hen horen.

9 Ja, o God, Gij zijt barmhartig geweest jegens mij en hebt mijn smeekbeden gehoord te midden van uw gemeenten.

10 Ja, en Gij hebt mij eveneens gehoord toen ik was [a]uitgeworpen en veracht door mijn vijanden; ja, Gij hebt mijn smeekbeden gehoord en waart vertoornd op mijn vijanden, en in uw toorn hebt Gij hen bezocht met spoedige vernietiging.

11 En Gij hebt mij gehoord wegens mijn ellende en mijn oprechtheid; en het is wegens uw Zoon dat Gij zo barmhartig zijt geweest jegens mij, daarom zal ik U in al mijn benauwingen aanroepen, want in U is mijn vreugde; want Gij hebt uw oordelen van mij afgewend wegens uw Zoon.

12 En nu zeide Alma tot hen: Gelooft gij deze [a]Schriften, die door de ouden zijn geschreven?

13 Zie, indien gij ze gelooft,

33 1*a* 2 Ne. 31:21; Mos. 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2*a* Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3*a* gs Schriften, Schriftuur—Verloren Schriften; Zenos.
b gs Aanbidden, aanbidding.
4*a* Matt. 5:44.
5*a* Alma 34:20–25.
7*a* Matt. 6:5–6; Alma 34:26.
10*a* Alma 32:5.
12*a* gs Schriften, Schriftuur.

moet gij geloven wat [a]Zenos heeft gezegd; want zie, hij zeide: Gij hebt uw oordelen afgewend wegens uw Zoon.

14 Nu zie, mijn broeders, ik wil u vragen of gij de Schriften hebt gelezen? Zo ja, hoe kunt gij dan niet geloven in de Zoon van God?

15 Want er staat [a]niet geschreven dat alleen Zenos over die dingen heeft gesproken, want ook [b]Zenock heeft over die dingen gesproken —

16 want zie, hij zeide: Gij zijt vertoornd op dit volk, o Heer, omdat zij uw barmhartigheden, die Gij hun wegens uw Zoon hebt betoond, niet willen begrijpen.

17 En nu, mijn broeders, gij ziet dat een tweede profeet vanouds heeft getuigd van de Zoon van God, en omdat de mensen zijn woorden niet wilden begrijpen, hebben zij hem tot de dood toe [a]gestenigd.

18 Maar zie, dat is niet alles; zij zijn niet de enigen die over de Zoon van God hebben gesproken.

19 Zie, er is over Hem gesproken door [a]Mozes; ja, en zie, er werd in de wildernis een [b]zinnebeeld [c]opgeheven, opdat eenieder die ernaar keek, zou leven. En velen keken en leefden.

20 Weinigen echter begrepen de betekenis van die dingen, en wel wegens de verstoktheid van hun hart. Want er waren er velen die zo verstokt waren, dat zij niet wilden kijken; daarom kwamen zij om. De reden nu dat zij niet wilden kijken, was dat zij niet geloofden dat het hen zou [a]genezen.

21 O mijn broeders, indien gij kondt worden genezen louter door uw ogen op te slaan om te worden genezen, zoudt gij dan niet snel kijken, of zoudt gij liever uw hart in ongeloof verstokken en traag zijn, zodat gij uw ogen niet zoudt opslaan en zoudt omkomen?

22 Zo ja, dan wee u; maar zo neen, slaat dan uw ogen op en [a]begint te geloven in de Zoon van God, dat Hij zal komen om zijn volk te verlossen, en dat Hij zal lijden en sterven om hun zonden te [b]verzoenen; en dat Hij wederom uit de doden zal [c]opstaan, hetgeen de [d]opstanding teweeg zal brengen, en dat alle mensen op de laatste dag — de oordeelsdag — voor Hem zullen staan om naar hun [e]werken te worden geoordeeld.

23 En nu, mijn broeders, wens ik dat gij dit woord in uw hart [a]zaait en het dan, wanneer het begint te zwellen, verzorgt met uw geloof. En zie, het zal een boom worden, die in u [b]opspruit tot het eeuwige leven. En God geve u dan dat uw [c]lasten licht

13*a* Alma 34:7.
15*a* Jakob 4:4.
b 1 Ne. 19:10; Alma 34:7.
17*a* GS Martelaar, martelaarschap.
19*a* Deut. 18:15, 18; Alma 34:7.
b Num. 21:9; 2 Ne. 25:20; Mos. 3:15.
c Joh. 3:14; Hel. 8:14–15.
20*a* 1 Ne. 17:40–41.
22*a* Alma 32:27–28.
b Alma 22:14; 34:8–9.
c GS Opstanding.
d Alma 11:44.
e GS Werken.
23*a* Alma 33:1; 34:4.
b Alma 32:41; LV 63:23.
c Alma 31:38.

zullen zijn door de vreugde in zijn Zoon. En dat alles kunt gij doen, indien gij het wilt. Amen.

HOOFDSTUK 34

Amulek getuigt dat het woord tot behoudenis in Christus is — Tenzij er een verzoening wordt teweeggebracht, moet het gehele mensdom verloren gaan — De gehele wet van Mozes wijst op het offer van de Zoon van God — Het eeuwige verlossingsplan is gebaseerd op geloof en bekering — Bid om stoffelijke en geestelijke zegeningen — Dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten — Bewerk uw behoudenis in de vreze Gods. Ongeveer 74 v.C.

En nu geschiedde het, nadat Alma deze woorden tot hen gesproken had, dat hij op de grond ging zitten; en [a]Amulek stond op en begon hun te leren, zeggende:

2 Mijn broeders, ik denk dat het onmogelijk is dat gij onkundig zijt van de dingen die zijn gezegd over de komst van Christus, die volgens ons onderricht de Zoon van God is; ja, ik weet dat [a]die dingen u overvloedig zijn geleerd vóór uw afscheiding van ons.

3 En daar gij van mijn geliefde broeder verlangd hebt dat hij u zou bekendmaken wat gij wegens uw rampspoed behoort te doen; en hij heeft een weinig tot u gesproken om uw gedachten voor te bereiden; ja, en hij heeft u aangespoord tot geloof en tot geduld —

4 ja, zelfs dat gij voldoende geloof zoudt hebben om tenminste het woord in uw hart te [a]zaaien om de goedheid ervan op de proef te stellen.

5 En wij hebben gezien dat de grote vraag in uw gedachten is, of het woord in de Zoon van God is, of dat er geen Christus zal zijn.

6 En ook hebt gij gezien dat mijn broeder u herhaaldelijk heeft bewezen dat het [a]woord tot behoudenis in Christus is.

7 Mijn broeder heeft zich beroepen op de woorden van Zenos — dat de verlossing door middel van de Zoon van God komt — en ook op de woorden van Zenock; en hij heeft zich ook op Mozes beroepen, om te bewijzen dat deze dingen waar zijn.

8 En nu, zie, ook ik [a]getuig tot u dat deze dingen waar zijn. Zie, ik zeg u dat ik weet dat Christus onder de mensenkinderen zal komen om de overtredingen van zijn volk op Zich te nemen, en dat Hij [b]verzoening zal doen voor de zonden der wereld; want de Here God heeft het gesproken.

9 Want het is noodzakelijk dat er een [a]verzoening wordt teweeggebracht; want volgens

34 1*a* Alma 8:21.
2*a* Alma 16:13–21.
4*a* Alma 33:23.
6*a* Joh. 1:1, 14.
8*a* gs Getuigen.
b gs Verzoenen, verzoening.
9*a* Alma 33:22.

het grote [b]plan van de eeuwige God moet er een verzoening worden teweeggebracht, omdat anders het gehele mensdom onvermijdelijk verloren moet gaan; ja, allen zijn verstokt; ja, allen zijn [c]gevallen en afgedwaald, en moeten verloren gaan ware het niet voor de verzoening die noodzakelijkerwijs zal worden teweeggebracht.

10 Want het is noodzakelijk dat er een groot en laatste [a]offer zal zijn; ja, geen offer van een mens, noch van een dier, noch van enigerlei gevogelte; want het zal geen offer door een mens zijn; want het moet een [b]oneindig en eeuwig [c]offer zijn.

11 Nu is er geen enkel mens die zijn eigen bloed kan offeren waarmee verzoening voor de zonden van een ander wordt gedaan. Welnu, indien iemand moordt, zie, zal onze wet — die [a]rechtvaardig is — het leven van zijn broeder nemen? Ik zeg u, neen.

12 Maar de wet eist het leven van hem die [a]gemoord heeft; daarom kan niets minder dan een oneindige verzoening voldoende zijn voor de zonden der wereld.

13 Daarom is het noodzakelijk dat er een groot en laatste offer zal zijn, en dan zal er een [a]eind komen — ofwel het is raadzaam dat er een eind zal komen — aan het vergieten van bloed; dan zal de [b]wet van Mozes vervuld zijn; ja, zij zal geheel vervuld zijn, iedere jota en tittel, en niets zal onvervuld zijn voorbijgegaan.

14 En zie, dat is de gehele [a]betekenis der [b]wet, die in ieder opzicht wijst op dat grote en laatste [c]offer; en dat grote en laatste offer zal de Zoon van God zijn, ja, oneindig en eeuwig.

15 En aldus brengt Hij het [a]heil aan allen die in zijn naam geloven; en dit is het doel van dat laatste offer: het teweegbrengen van de innerlijke barmhartigheid, die de gerechtigheid overmeestert en de mensen de middelen verschaft waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben.

16 En aldus kan de [a]barmhartigheid de eisen der [b]gerechtigheid bevredigen en hen met de armen der geborgenheid omsluiten, terwijl hij die geen geloof tot bekering oefent aan de gehele wet van de eisen der [c]gerechtigheid is blootgesteld; daarom is het grote en eeuwige [d]verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekering heeft.

17 God geve u dus, mijn broeders, dat gij zult beginnen uw [a]geloof tot bekering te oefenen,

9 *b* Alma 12:22–33; Moz. 6:62.
c GS Val van Adam en Eva.
10 *a* Moz. 5:6–7.
b 2 Ne. 9:7.
c GS Offer, offerande, offeren.
11 *a* Deut. 24:16; Mos. 29:25.
12 *a* GS Doodstraf; Moord.
13 *a* 3 Ne. 9:17, 19–20.
b 3 Ne. 15:5.
14 *a* Alma 30:3.
b GS Wet van Mozes.
c LV 138:35.
15 *a* GS Heil.
16 *a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
b GS Gerechtigheid.
c Alma 12:32.
d GS Verlossingsplan.
17 *a* GS Geloof, geloven.

dat gij begint zijn heilige naam [b]aan te roepen, opdat Hij jegens u barmhartig zal zijn;

18 ja, roept Hem aan om barmhartigheid, want Hij is machtig om te redden.

19 Ja, verootmoedigt u en volhardt in gebed tot Hem.

20 Roept Hem aan wanneer gij op uw velden zijt, ja, voor al uw kudden.

21 [a]Roept Hem aan in uw huis, ja, voor uw gehele huisgezin, zowel des ochtends als des middags als des avonds.

22 Ja, roept Hem aan tegen de macht van uw vijanden.

23 Ja, [a]roept Hem aan tegen de [b]duivel, die een vijand is van alle [c]gerechtigheid.

24 Roept Hem aan voor de gewassen op uw velden, opdat gij er voorspoedig mee zult zijn.

25 Roept aan voor de kudden van uw weiden, opdat zij zullen toenemen.

26 Maar dat is niet alles; gij moet uw ziel uitstorten in uw [a]binnenkamer, en op uw verborgen plaatsen en in uw wildernis.

27 Ja, en wanneer gij de Heer niet aanroept, laat uw [a]hart dan [b]vol zijn en voortdurend in gebed tot Hem uitgaan voor uw welzijn, en ook voor het welzijn van allen die om u heen zijn.

28 En nu, zie, mijn geliefde broeders, ik zeg u, denkt niet dat dit alles is; want indien gij, na al die dingen te hebben gedaan, de [a]behoeftigen en de naakten wegzendt, en niet [b]geeft van uw bezit, indien gij hebt, aan hen die noodlijdend zijn — ik zeg u, indien gij geen van die dingen doet, zie, dan is uw [c]gebed [d]tevergeefs en baat het u niets, en zijt gij als de huichelaars die het geloof verloochenen.

29 Daarom, indien gij er niet aan denkt uw naaste [a]lief te hebben, zijt gij als het schuim dat de smelters wegwerpen — omdat het niets waard is — en door de mensen onder de voet wordt getreden.

30 En nu, mijn broeders, nadat gij zovele getuigenissen hebt ontvangen, en hebt gezien dat de heilige Schriften van die dingen getuigen, wil ik dat gij naar voren treedt en [a]vruchten voortbrengt tot bekering.

31 Ja, ik wil dat gij naar voren treedt en uw hart niet langer verstokt; want zie, het is nu de tijd en de [a]dag van uw behoudenis; en daarom, indien gij u bekeert en uw hart niet verstokt, zal het grote verlossingsplan onmiddellijk op u worden toegepast.

32 Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop [a]voor te bereiden God te ont-

17*b* GS Gebed.
21*a* Ps. 5:1–3; 3 Ne. 18:21.
23*a* 3 Ne. 18:15, 18.
b GS Duivel.
c GS Rechtvaardig, rechtvaardigen, rechtvaardigheid.
26*a* Matt. 6:5–6.
27*a* GS Hart.
b GS Overwegen.
28*a* GS Arm, armen.
b GS Aalmoes.
c Matt. 15:7–8.
d Mro. 7:6–8.
29*a* GS Naastenliefde.
30*a* Matt. 3:8; Alma 13:13.
31*a* Rom. 13:11–12.
32*a* 2 Ne. 2:21; Alma 12:24; 42:4–6.

moeten; ja, zie, de dag van dit leven is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten.

33 En nu, zoals ik u reeds heb gezegd, daar gij zovele getuigenissen hebt ontvangen, smeek ik u dus de dag van uw [a]bekering niet tot het einde [b]uit te stellen; want na de dag van dit leven — die ons is gegeven om ons op de eeuwigheid voor te bereiden — zie, indien wij onze tijd in dit leven niet nuttig besteden, dan komt de [c]nacht van [d]duisternis, waarin geen arbeid kan worden verricht.

34 Wanneer gij tot dat vreselijke [a]punt zijt gebracht, kunt gij niet zeggen: ik zal mij bekeren, ik zal tot mijn God terugkeren. Neen, dat kunt gij niet zeggen, want diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.

35 Want zie, indien gij de dag van uw bekering tot aan de dood hebt uitgesteld, zie, dan zijt gij [a]onderworpen aan de geest van de duivel en [b]verzegelt hij u tot de zijne; daarom heeft de Geest des Heren Zich aan u onttrokken en heeft Hij geen plaats in u, en heeft de duivel alle macht over u; en dat is de uiteindelijke toestand der goddelozen.

36 En ik weet dat, omdat de Heer heeft gezegd dat Hij niet in [a]onheilige tempels woont, maar woont in het hart der [b]rechtvaardigen; ja, en Hij heeft eveneens gezegd dat de rechtvaardigen zullen aanzitten in zijn koninkrijk om er niet meer uit te gaan; immers hun klederen zullen wit worden gemaakt door het bloed des Lams.

37 En nu, mijn geliefde broeders, wil ik dat gij die dingen indachtig zijt en dat gij uw behoudenis in de vreze Gods [a]bewerkt, en dat gij de komst van Christus niet meer loochent;

38 dat gij de Heilige Geest niet meer [a]bestrijdt, maar dat gij Hem ontvangt en de [b]naam van Christus op u neemt; dat gij u verootmoedigt, zelfs tot in het stof, en God in geest en in waarheid [c]aanbidt, waar gij u ook bevindt; en dat gij leeft met dagelijkse [d]dankbetuiging voor de vele barmhartigheden en zegeningen die Hij u schenkt.

39 Ja, en ook spoor ik u aan, mijn broeders, het gebed voortdurend [a]indachtig te zijn, zodat gij niet wordt misleid door de [b]verzoekingen van de duivel en hij u niet overweldigt, en gij ten laatsten dage niet zijn

33*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b Hel. 13:38; LV 45:2.
c Joh. 9:4; LV 45:17.
d GS Dood, geestelijke; Duisternis, geestelijke.
34*a* Alma 40:13–14.
35*a* 2 Ne. 28:19–23.
b 2 Ne. 9:9.
36*a* Mos. 2:37; Alma 7:21; Hel. 4:24.
b GS Rechtvaardig, rechtvaardigen, rechtvaardigheid.
37*a* Fil. 2:12.
38*a* GS Twist.
b Mos. 5:8; Alma 5:38.
c GS Aanbidden, aanbidding.
d Ps. 69:30; LV 59:7. GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
39*a* GS Waken, wachters.
b GS Verzoeken, verzoeking.

onderdaan wordt; want zie, hij beloont u met [c]niets goeds.

40 En nu mijn geliefde broeders, spoor ik u aan [a]geduld te hebben en allerlei benauwingen te verdragen, en hen die u uitwerpen wegens uw buitengewone armoede niet te [b]beschimpen, opdat gij geen zondaars wordt zoals zij;

41 maar om geduld te hebben en die benauwingen te verdragen in de onwrikbare hoop dat gij op zekere dag van al uw benauwingen zult uitrusten.

HOOFDSTUK 35

De prediking van het woord vernietigt het bedrog van de Zoramieten — Zij verdrijven de bekeerlingen, die zich vervolgens bij het volk van Ammon voegen in Jershon — Alma treurt over de goddeloosheid van het volk. Ongeveer 74 v.C.

NU geschiedde het, nadat Amulek een eind aan deze woorden had gemaakt, dat zij zich aan de menigte onttrokken en naar het land Jershon overstaken.

2 Ja, en nadat zij het woord hadden gepredikt tot de Zoramieten, staken de overige broeders ook over naar het land Jershon.

3 En het geschiedde, nadat de aanzienlijksten onder de Zoramieten tezamen hadden beraadslaagd over de woorden die hun waren gepredikt, dat zij wegens het woord vertoornd waren, omdat het hun [a]bedrog vernietigde; daarom wilden zij niet naar de woorden luisteren.

4 En zij zonden een boodschap en vergaderden het gehele volk in het gehele land bijeen en beraadslaagden met hen over de woorden die gesproken waren.

5 Nu stelden hun heersers en hun priesters en hun leraren het volk niet in kennis van hun verlangens; daarom kwamen zij heimelijk achter de gedachten van het gehele volk.

6 En het geschiedde, nadat zij achter de gedachten van het gehele volk waren gekomen, dat zij die voorstanders waren van de woorden die Alma en zijn broeders hadden gesproken, uit het land werden geworpen; en het waren er velen; en ook zij staken over naar het land Jershon.

7 En het geschiedde dat Alma en zijn broeders hun het woord leerden.

8 Nu was het volk der Zoramieten vertoornd op het volk van Ammon dat in Jershon was, en de opperheerser der Zoramieten, die een zeer goddeloos mens was, zond het volk van Ammon een boodschap en eiste dat zij allen die van hen overstaken naar hun land, uit hun land zouden werpen.

9 En hij blies vele bedreigingen tegen hen. Maar het volk van Ammon vreesde hun woorden niet; daarom wierpen zij hen niet uit; integendeel, zij ontvingen alle arme Zoramieten die tot

39*c* Alma 30:60.
40*a* GS Geduld.
b LV 31:9.
35 3*a* GS Priesterlisten.

hen kwamen; en zij [a]voedden hen en kleedden hen en gaven hun landerijen als erfgoed; en zij voorzagen in hun behoeften.

10 Nu wekte dat de toorn der Zoramieten tegen het volk van Ammon op, en zij begonnen zich onder de Lamanieten te mengen en ook die tot toorn tegen hen op te hitsen.

11 En aldus begonnen de Zoramieten en de Lamanieten toebereidselen te maken voor oorlog tegen het volk van Ammon, en ook tegen de Nephieten.

12 En aldus eindigde het zeventiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

13 En het volk van Ammon vertrok uit het land Jershon en stak over naar het land Melek, en maakte in het land Jershon plaats voor de legers der Nephieten, zodat zij tegen de legers der Lamanieten en de legers der Zoramieten konden strijden; en aldus brak er in het achttiende jaar van de regering der rechters een oorlog uit tussen de Lamanieten en de Nephieten; en een [a]verslag van hun oorlogen zal hierna worden gegeven.

14 En Alma en Ammon, en hun broeders en ook de twee zonen van Alma, keerden terug naar het land Zarahemla, nadat zij een werktuig in de handen Gods waren geweest om [a]velen der Zoramieten tot bekering te brengen; en zovelen als er tot bekering waren gebracht, werden uit hun land verdreven; zij bezitten echter landerijen als erfgoed in het land Jershon, en zij hebben de wapens opgenomen om zichzelf en hun vrouwen en kinderen en hun landerijen te verdedigen.

15 Welnu, omdat Alma treurig was wegens de ongerechtigheid van zijn volk, ja, wegens de oorlogen en het bloedvergieten en de twisten die er onder hen waren; en daar hij het woord had verkondigd, ofwel anderen had gezonden om het woord te verkondigen, onder al het volk in iedere stad; en omdat hij zag dat het hart der mensen begon te verstokken, en dat zij wegens de strengheid van het woord [a]geërgerd begonnen te worden, was zijn hart buitengewoon bedroefd.

16 Daarom liet hij zijn zonen tezamen komen, om ieder van hen afzonderlijk zijn [a]aanwijzingen te geven met betrekking tot de dingen der gerechtigheid. En wij hebben een verslag van zijn geboden die hij hun heeft gegeven, volgens zijn eigen kroniek.

De geboden van Alma aan zijn zoon Helaman.

Dit beslaat de hoofdstukken 36 en 37.

HOOFDSTUK 36

Alma getuigt aan Helaman van

9*a* Mos. 4:26. GS Welzijn, welzijnszorg.
13*a* Alma 43:3.
14*a* Alma 35:6.
15*a* GS Afval.
16*a* GS Rentmeester, rentmeesterschap.

zijn bekering na het zien van een engel — Hij leed de pijnen van een verdoemde ziel; hij riep de naam van Jezus aan en werd uit God geboren — Zoete vreugde vervulde zijn ziel — Hij zag menigten engelen die God loofden — Vele bekeerlingen hebben hetzelfde gesmaakt en gezien als hij heeft gesmaakt en gezien. Ongeveer 74 v.C.

Mijn [a]zoon, neig uw oor tot mijn woorden; want ik zweer u dat gij, voor zoverre gij de geboden Gods onderhoudt, voorspoedig zult zijn in het land.

2 Ik wil dat gij doet zoals ik heb gedaan en de gevangenschap van onze vaderen gedenkt; want zij leefden in [a]knechtschap, en niemand kon hen bevrijden dan alleen de [b]God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob; en stellig heeft Hij hen in hun benauwingen bevrijd.

3 En nu, o mijn zoon Helaman, zie, gij zijt in uw jeugd, en daarom smeek ik u naar mijn woorden te luisteren en van mij te leren; want ik weet dat wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun [a]beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen, en ten laatsten dage zullen worden [b]verhoogd.

4 En ik wil niet dat gij denkt dat ik dat uit mijzelf [a]weet — niet uit het stoffelijke, maar uit het geestelijke, niet uit het [b]vleselijk verstand, maar uit God.

5 Welnu, zie, ik zeg u, indien ik niet uit God was [a]geboren, zou ik die dingen [b]niet hebben geweten; maar God heeft mij die dingen bekendgemaakt bij monde van zijn heilige engel, en niet omdat ik het maar enigszins [c]waardig was;

6 want ik ging overal rond met de zonen van Mosiah en trachtte de kerk van God te [a]vernietigen; doch zie, God zond zijn heilige engel om ons onderweg tegen te houden.

7 En zie, hij sprak tot ons als het ware met de stem des donders, en de gehele aarde [a]sidderde onder onze voeten; en wij vielen allen ter aarde, want de [b]vreze des Heren beving ons.

8 Maar zie, de stem zeide tot mij: Verrijs. En ik verrees en stond op en zag de engel.

9 En hij zeide tot mij: Al wilt gij zelf vernietigd worden, tracht dan toch niet meer de kerk van God te vernietigen.

10 En het geschiedde dat ik ter aarde viel; en [a]drie dagen en drie nachten lang kon ik mijn mond niet opendoen, noch mijn ledematen gebruiken.

11 En de engel sprak nog meer dingen tot mij die mijn broeders hebben gehoord, maar ik hoor-

36 1*a* Hel. 5:9–14.
2*a* Mos. 23:23; 24:17–21.
b Ex. 3:6; Alma 29:11.
3*a* Rom. 8:28.
b Mos. 23:21–22.
4*a* 1 Kor. 2:11; Alma 5:45–46.
GS Kennis.
b GS Vleselijk.
5*a* GS Wedergeboren, uit God geboren.
b Alma 26:21–22.
c GS Waardig, waardigheid.
6*a* Mos. 27:10.
7*a* Mos. 27:18.
b GS Vrees—Vrees voor God.
10*a* Mos. 27:19–23.

de ze niet; want toen ik de woorden hoorde: tracht niet langer de kerk van God te vernietigen, al wilt gij zelf vernietigd worden, werd ik door zulk een grote vrees en verbijstering getroffen dat ik misschien vernietigd zou worden, dat ik ter aarde viel en niets meer hoorde.

12 Maar ik werd door [a]eeuwige kwelling gepijnigd, want mijn ziel werd tot het uiterste verscheurd en door al mijn zonden gepijnigd.

13 Ja, ik herinnerde mij al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik met de pijnen der hel [a]gekweld werd; ja, ik zag dat ik weerspannig was geweest tegen mijn God en dat ik zijn heilige geboden niet onderhouden had.

14 Ja, en ik had vele van zijn kinderen vermoord, ofwel tot hun vernietiging weggevoerd; ja, kortom, mijn ongerechtigheden waren zo groot geweest, dat alleen al de gedachte in de tegenwoordigheid van mijn God te komen mijn ziel met onuitsprekelijk afgrijzen pijnigde.

15 O, dacht ik, [a]kon ik maar verbannen worden en naar lichaam en ziel niet meer bestaan, zodat ik niet in de tegenwoordigheid van mijn God word gebracht om naar mijn [b]daden te worden geoordeeld.

16 En nu, drie dagen en drie nachten lang werd ik gepijnigd, ja, met de pijnen van een [a]verdoemde ziel.

17 En zie, het geschiedde, terwijl ik aldus met kwelling werd gepijnigd, en door de herinnering aan mijn vele zonden [a]verscheurd, dat ik mij ook herinnerde hoe ik mijn vader tot het volk had horen profeteren over de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden der wereld verzoening te doen.

18 Welnu, zodra deze gedachte bij mij opkwam, riep ik in mijn hart: O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij, die [a]in de gal van bitterheid verkeer en door de eeuwigdurende [b]ketenen des doods ben omsloten.

19 En nu, zie, toen ik dat dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer [a]verscheurd door de gedachte aan mijn zonden.

20 En o, wat een [a]vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn.

21 Ja, ik zeg u, mijn zoon, dat niets zo uitzonderlijk en zo bitter kon zijn als mijn pijnen. Ja, en voorts zeg ik u, mijn zoon, dat er aan de andere zijde niets zo uitzonderlijk en zoet kon zijn als mijn vreugde.

22 Ja, ik dacht — evenals onze vader [a]Lehi — God te zien, zit-

12*a* LV 19:11–15.
13*a* GS Schuld.
15*a* Op. 6:15–17; Alma 12:14.
b Alma 41:3; LV 1:9–10.
16*a* GS Verdoemenis.
17*a* 2 Kor. 7:10.
18*a* I.E. een staat van uiterste wroeging.
b 2 Ne. 9:45; 28:22; Alma 12:11; Moz. 7:26.
19*a* GS Schuld.
20*a* GS Vreugde.
22*a* 1 Ne. 1:8.

tende op zijn troon, omringd door talloze menigten engelen, en hun houding was alsof zij zongen en hun God loofden; ja, en mijn ziel smachtte ernaar daar te zijn.

23 Maar zie, mijn ledematen ontvingen hun [a]kracht terug en ik stond op mijn voeten en deelde het volk mede dat ik uit God was [b]geboren.

24 Ja, en vanaf die tijd tot zelfs nu toe heb ik onophoudelijk gearbeid om zielen tot bekering te brengen; om hen ertoe te brengen de buitengewone vreugde te [a]smaken die ik heb gesmaakt, opdat ook zij uit God zouden worden geboren en met de Heilige Geest worden [b]vervuld.

25 Ja, en nu zie, o mijn zoon, de Heer schenkt mij een buitengewoon grote vreugde in de vrucht van mijn arbeid;

26 Want zie, dankzij het [a]woord dat Hij mij heeft meegedeeld, zijn velen uit God geboren, en hebben gesmaakt zoals ik heb gesmaakt, en hebben met eigen ogen gezien zoals ik heb gezien; daarom weten zij van de dingen waarvan ik gesproken heb, zoals ik weet; en de kennis die ik bezit, is uit God.

27 En ik ben in beproevingen en moeilijkheden van iedere aard, ja, en in allerlei benauwingen, geschraagd; ja, God heeft mij uit de gevangenis en van banden en van de dood bevrijd; ja, en ik stel mijn vertrouwen in Hem, en Hij zal mij steeds [a]bevrijden.

28 En ik weet dat Hij mij ten laatsten dage zal [a]opwekken om in [b]heerlijkheid bij Hem te wonen; ja, en ik zal Hem voor eeuwig loven, want Hij heeft onze vaderen uit Egypte [c]gebracht, en de [d]Egyptenaren heeft Hij in de Rode Zee verzwolgen; en door zijn macht heeft Hij hen het beloofde land ingevoerd; ja, en van tijd tot tijd heeft Hij hen uit hun knechtschap en gevangenschap bevrijd.

29 Ja, en ook heeft Hij onze vaderen uit het land Jeruzalem gebracht; en ook heeft Hij hen door zijn eeuwige macht van tijd tot tijd — zelfs tot op de huidige dag — uit hun [a]knechtschap en gevangenschap bevrijd; en ik heb hun gevangenschap altijd in mijn herinnering bewaard; ja, en ook gij dient hun gevangenschap in uw herinnering te bewaren, zoals ik heb gedaan.

30 Maar zie, mijn zoon, dat is niet alles; want gij dient evenzeer als ik te weten dat voor zoverre gij de geboden Gods onderhoudt, gij voorspoedig zult zijn in het land; en gij dient ook te weten dat [a]voor zoverre gij de geboden Gods niet onderhoudt, gij van zijn tegenwoordigheid zult worden afge-

23*a* Moz. 1:10.
b Alma 5:14.
GS Wedergeboren, uit God geboren.
24*a* 1 Ne. 8:12; Mos. 4:11.
b 2 Ne. 32:5; 3 Ne. 9:20.
GS Heilige Geest.
26*a* Alma 31:5.
27*a* Ps. 34:17.
28*a* 3 Ne. 15:1.
b GS Heerlijkheid.
c Ex. 12:51.
d Ex. 14:26–27.
29*a* Mos. 24:17; 27:16; Alma 5:5–6.
30*a* 2 Ne. 1:9–11; Alma 50:19–22.

sneden. Dat nu is volgens zijn woord.

HOOFDSTUK 37

De platen van koper en andere Schriften worden bewaard om zielen te behouden — De Jaredieten werden vernietigd wegens hun goddeloosheid — Hun geheime eden en verbonden moeten voor het volk verborgen gehouden worden — Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen — Zoals de Liahona de Nephieten leidde, zo leidt het woord van Christus de mensen tot het eeuwige leven. Ongeveer 74 v.C.

EN nu, mijn zoon Helaman, gebied ik u de [a]kronieken te nemen die aan mij zijn [b]toevertrouwd;

2 en ook gebied ik u een kroniek van dit volk bij te houden, zoals ik heb gedaan op de platen van Nephi, en al die dingen die ik heb bewaard heilig te houden, zoals ik ze heilig heb gehouden; want het is met een [a]wijs doel dat ze worden bewaard.

3 En deze [a]platen van koper, die deze graveersels bevatten waarop de kronieken van de heilige Schriften staan, waarin het geslachtsregister van onze voorvaderen staat, ja, vanaf het begin —

4 zie, het is door onze vaderen geprofeteerd dat zij zullen worden bijgehouden en van het ene geslacht op het andere doorgegeven en door de hand des Heren zullen worden behouden en bewaard, totdat zij naar alle natie, geslacht, taal en volk uitgaan, opdat zij zullen weten van de [a]verborgenheden die erop staan.

5 En nu, zie, indien ze worden bewaard, moeten zij hun glans behouden; ja, en zij zullen ook hun glans behouden; ja, en zo ook alle platen die heilige Schrift bevatten.

6 Nu denkt gij misschien dat dit [a]dwaasheid van mij is; maar zie, ik zeg u dat door [b]kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht; en in vele gevallen worden de wijzen door kleine middelen beschaamd.

7 En de Here God werkt door [a]middelen om zijn grote en eeuwige doeleinden teweeg te brengen; en door zeer [b]kleine middelen beschaamt de Heer de wijzen en brengt Hij het behoud van vele zielen tot stand.

8 En nu, tot dusver is het wijsheid in het bestel Gods geweest dat die dingen werden bewaard; want zie, zij hebben de gedachten van dit volk [a]verruimd, ja, en velen overtuigd van de dwaling van hun wegen, en hen tot de kennis van hun God gebracht tot behoud van hun ziel.

37 1*a* Alma 45:2–8.
b Mos. 28:20.
2*a* Enos 1:13–18; WvM. 1:6–11; Alma 37:9–12.
3*a* 1 Ne. 5:10–19.
GS Platen van Koper.
4*a* GS Verborgenheden van God.
6*a* 1 Kor. 2:14.
b 1 Ne. 16:28–29; LV 64:33; 123:15–17.
7*a* Jes. 55:8–9.
b 2 Kon. 5:1–14.
8*a* 2 Tim. 3:15–17; Mos. 1:3–5.

9 Ja, ik zeg u, indien die dingen die in deze kronieken zijn vervat, die op deze platen staan, er [a]niet waren geweest, dan hadden Ammon en zijn broeders niet zovele duizenden Lamanieten kunnen [b]overtuigen van de onjuistheid van de overleveringen van hun vaderen; ja, deze kronieken en hun [c]woorden brachten hen tot bekering; dat wil zeggen, zij brachten hen tot de kennis van de Heer, hun God, en tot blijdschap in Jezus Christus, hun Verlosser.

10 En wie weet of zij niet het middel zullen zijn om vele duizenden van hen, ja, en ook vele duizenden van onze halsstarrige broeders, de Nephieten, die nu hun hart in zonde en ongerechtigheden verstokten, tot de kennis van hun Verlosser te brengen?

11 Nu zijn deze verborgenheden mij nog niet volledig bekendgemaakt; daarom zal ik daarover verder zwijgen.

12 En het volstaat wellicht alleen te zeggen dat zij met een wijs doel worden bewaard, welk doel God bekend is; want Hij [a]beraadt Zich in wijsheid over al zijn werken, en zijn paden zijn recht, en zijn gang is [b]één eeuwige ronde.

13 O, bedenk, bedenk, mijn zoon Helaman, hoe [a]streng de geboden Gods zijn. En Hij heeft gezegd: [b]Indien gij mijn geboden onderhoudt, zult gij [c]voorspoedig zijn in het land — maar indien gij zijn geboden niet onderhoudt, zult gij van zijn tegenwoordigheid worden afgesneden.

14 En nu, bedenk, mijn zoon, dat God u deze dingen heeft [a]toevertrouwd, dingen die [b]heilig zijn, die Hij heilig heeft gehouden, en die Hij ook met een [c]wijs doel in zijn bestel zal behouden en bewaren, om zijn kracht aan toekomstige geslachten te kunnen tonen.

15 En nu, zie, ik zeg u door de geest van profetie, dat indien gij de geboden Gods overtreedt, zie, dan zullen deze dingen, die heilig zijn, u door de kracht Gods worden ontnomen en zult gij aan Satan worden overgeleverd, opdat hij u zal ziften als kaf voor de wind.

16 Indien gij echter de geboden Gods onderhoudt en met deze dingen, die heilig zijn, doet zoals de Heer u gebiedt — want gij moet u voor alles wat gij ermee moet doen tot de Heer wenden — zie, dan kan geen macht op aarde of in de hel ze u [a]ontnemen, want God is machtig in het vervullen van al zijn woorden.

17 Want Hij zal al zijn beloften die Hij u doet, vervullen, want Hij heeft ook zijn beloften die Hij onze vaderen deed, vervuld.

18 Want Hij beloofde hun dat

9*a* Mos. 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c GS Evangelie.
12*a* 2 Ne. 9:28; Jakob 4:10.
b 1 Ne. 10:19; Alma 7:20.
13*a* 2 Ne. 9:41.
b Alma 9:13; 3 Ne. 5:22.
c Mos. 1:7; Alma 50:20.
14*a* LV 3:5.
b GS Heilig.
c 1 Ne. 9:3–6.
16*a* GJS 1:59.

Hij deze dingen met een wijs doel in zijn bestel zou [a]bewaren, om zijn kracht aan toekomstige geslachten te kunnen tonen.

19 En nu, zie, één doel heeft Hij bereikt, en wel het herstel van [a]vele duizenden Lamanieten tot de kennis der waarheid; en Hij heeft zijn kracht in hen getoond, en Hij zal zijn kracht in hen ook nog tonen aan [b]toekomstige geslachten; daarom zullen zij bewaard blijven.

20 Daarom gebied ik u, mijn zoon Helaman, nauwgezet te zijn in het vervullen van al mijn woorden, en nauwgezet te zijn in het onderhouden van de geboden Gods zoals die geschreven zijn.

21 En nu zal ik met u spreken over die [a]vierentwintig platen, dat gij ze moet bewaren, opdat de verborgenheden en de werken van duisternis en hun [b]geheime werken, ofwel de geheime werken van dat volk dat vernietigd is, dit volk worden onthuld; ja, dat al hun moorden en roverij, en hun plundering, en al hun goddeloosheid en gruwelen dit volk worden onthuld; ja, en dat gij deze [c]uitleggers moet bewaren.

22 Want zie, de Heer zag dat zijn volk in duisternis begon te werken, ja, geheime moorden en gruwelen begon te plegen; daarom zeide de Heer: Indien zij zich niet bekeren, zullen zij van het oppervlak der aarde worden weggevaagd.

23 En de Heer zeide: Ik zal voor mijn dienstknecht Gazelem een [a]steen bereiden, die in de duisternis zal schijnen als een licht, om te onthullen aan mijn volk dat mij dient, om hun te onthullen de werken van hun broeders, ja, hun geheime werken, hun werken van duisternis, en hun goddeloosheid en gruwelen.

24 En nu, mijn zoon, deze uitleggers werden bereid opdat het woord Gods, dat Hij als volgt sprak, zou worden vervuld:

25 Ik zal al hun geheime werken en gruwelen uit de duisternis in het licht [a]brengen; en tenzij zij zich bekeren, zal Ik hen van het oppervlak der aarde [b]wegvagen; en Ik zal al hun geheimen en gruwelen aan het licht brengen voor iedere natie die het land hierna zal bezitten.

26 En nu, mijn zoon, zien wij dat zij zich niet hebben bekeerd; daarom zijn zij vernietigd, en tot dusver is het woord Gods vervuld; ja, hun geheime gruwelen zijn uit de duisternis gebracht en ons bekendgemaakt.

27 En nu, mijn zoon, gebied ik u al hun eden en hun verbonden en hun overeenkomsten bij hun geheime gruwelen voor u te houden; ja, en al hun [a]tekenen en hun wonderen moet gij voor dit volk verborgen hou-

18*a* LV 5:9.
19*a* Alma 23:5.
b Enos 1:13; Mrm. 7:8–10.
21*a* Ether 1:1–5.
b GS Geheime verenigingen.
c GS Urim en Tummim.
23*a* Mos. 8:13.
25*a* LV 88:108–110.
b Mos. 21:26.
27*a* Hel. 6:22.

den, opdat zij ze niet zullen kennen, voor het geval ook zij tot duisternis vervallen en worden vernietigd.

28 Want zie, er rust een [a]vervloeking op dit gehele land, dat door de kracht Gods al die bewerkers van duisternis door vernietiging getroffen zullen worden wanneer zij geheel rijp zijn; welnu, ik wil dat dit volk niet wordt vernietigd.

29 Daarom moet gij die geheime plannen van hun [a]eden en hun verbonden voor dit volk verborgen houden, en alleen hun goddeloosheid en hun moorden en hun gruwelen aan hen bekendmaken; en gij moet hun leren zulke goddeloosheid en gruwelen en moorden te [b]verafschuwen; en gij moet hun ook leren dat deze mensen werden vernietigd wegens hun goddeloosheid en gruwelen en hun moorden.

30 Want zie, zij hebben alle profeten des Heren vermoord die onder hen kwamen om hen over hun ongerechtigheden te onderhouden; en het bloed van hen die zij hebben vermoord, riep tot de Heer, hun God, om wraak op hen die hun moordenaars waren; en aldus werden die bewerkers van duisternis en geheime verenigingen door de oordelen Gods getroffen.

31 Ja, en vervloekt zij het land voor eeuwig en altijd voor die bewerkers van duisternis en geheime verenigingen, ja, tot vernietiging toe, tenzij zij zich bekeren voordat zij geheel rijp zijn.

32 En nu, mijn zoon, denk aan de woorden die ik tot u heb gesproken; vertrouw die geheime plannen niet toe aan dit volk, maar leer hun eeuwigdurende [a]haat tegen zonde en ongerechtigheid.

33 [a]Predik hun bekering en geloof in de Heer Jezus Christus; leer hun zich te verootmoedigen en [b]zachtmoedig en nederig van hart te zijn; leer hun iedere [c]verzoeking van de duivel te weerstaan met hun geloof in de Heer Jezus Christus.

34 Leer hun om goede werken nooit moede te zijn, maar om zachtmoedig en nederig van hart te zijn; want zodanigen zullen [a]rust vinden voor hun ziel.

35 O, denk eraan, mijn zoon, en leer [a]wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden.

36 Ja, en [a]roep God aan voor al uw onderhoud; ja, laten al uw handelingen tot de Heer zijn, en waarheen gij ook gaat, laat het in de Heer zijn; ja, laten al uw gedachten tot de Heer uitgaan; ja, laten de gevoelens van uw hart voor eeuwig op de Heer zijn gericht.

37 [a]Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u

28*a* Alma 45:16; Ether 2:7–12.
29*a* Hel. 6:25.
b Alma 13:12.
32*a* 2 Ne. 4:31.
33*a* GS Prediken.
b GS Zachtmoedig, zachtmoedigheid.
c GS Verzoeken, verzoeking.
34*a* Ps. 37:4–7; Matt. 11:28–30.
35*a* GS Wijsheid.
36*a* GS Gebed.
37*a* Jakob 4:10; LV 3:4.

ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer in de hoede des Heren, opdat Hij over u zal waken in uw slaap; en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol [b]dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij die dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd.

38 En nu, mijn zoon, heb ik u iets te zeggen over het voorwerp dat onze vaderen een bal of wegwijzer noemden — ofwel onze vaderen noemden het de [a]Liahona, hetgeen vertaald kompas betekent; en de Heer had het bereid.

39 En zie, geen mens kan iets bewerken op de wijze van een dermate merkwaardige makelij. En zie, het werd bereid om onze vaderen de weg te wijzen die zij in de wildernis moesten nemen.

40 En het werkte voor hen volgens hun [a]geloof in God; indien zij dus het geloof hadden om erop te vertrouwen dat God die naalden de weg kon laten aangeven die zij moesten gaan, zie, dan geschiedde het; daarom bezaten zij dat wonder, en nog vele andere wonderen die van dag tot dag door de kracht Gods werden verricht.

41 Hoewel die wonderen door [a]kleine middelen tot stand werden gebracht, toonde het hun wonderbare werken. Zij waren traag en vergaten hun geloof en ijver te oefenen, en dan hielden die wonderbare werken op en vorderden zij niet met hun reis;

42 daarom bleven zij in de wildernis, of zij namen geen directe koers, en werden door honger en dorst gekweld wegens hun overtredingen.

43 En nu, mijn zoon, wil ik dat gij begrijpt dat die dingen niet zonder een afschaduwing zijn; want als onze vaderen traag waren om aandacht te schenken aan dat kompas — nu waren dat stoffelijke dingen — waren zij niet voorspoedig; en zo is het ook met geestelijke dingen.

44 Want zie, het is even gemakkelijk aandacht te schenken aan het [a]woord van Christus, dat u een rechte koers wijst naar eeuwige gelukzaligheid, als het voor onze vaderen was om aandacht te schenken aan dat kompas, dat hun een rechte koers wees naar het beloofde land.

45 En nu zeg ik, bevat dit geen zinnebeeld? Want even zeker als die wegwijzer onze vaderen — door zijn koers te volgen — naar het beloofde land bracht, zo zullen de woorden van Christus — indien wij hun koers volgen — ons voorbij dit tranendal naar een veel beter land van belofte voeren.

46 O, mijn zoon, laten wij niet [a]traag zijn omdat de [b]weg gemakkelijk is; want zo verging het onze vaderen; want zo was

37*b* LV 46:32.
38*a* 1 Ne. 16:10; 18:12; LV 17:1.
40*a* 1 Ne. 16:28.
41*a* Alma 37:6–7.
44*a* Ps. 119:105; 1 Ne. 11:25; Hel. 3:29–30.
46*a* 1 Ne. 17:40–41.
b Joh. 14:5–6; 2 Ne. 9:41; 31:17–21; LV 132:22, 25.

het voor hen bereid: dat zij zouden [c]leven indien zij keken; en zo is het ook met ons. De weg is bereid, en indien wij kijken, kunnen wij voor eeuwig leven.

47 En nu, mijn zoon, zie toe dat gij zorg draagt voor deze heilige dingen, ja, zie toe dat gij vertrouwt op God en leeft. Ga heen tot dit volk en verkondig het woord, en wees ernstig. Mijn zoon, vaarwel.

De geboden van Alma aan zijn zoon Shiblon.

Dit beslaat hoofdstuk 38.

HOOFDSTUK 38

Shiblon was omwille van zijn rechtvaardigheid vervolgd — Redding is in Christus, die het leven en het licht der wereld is — Beteugel al uw hartstochten. Ongeveer 74 v.C.

Mijn zoon, neig uw oor tot mijn woorden, want ik zeg u, zoals ik ook tot Helaman heb gezegd, dat gij, voor zoverre gij de geboden Gods onderhoudt, voorspoedig zult zijn in het land; en gij, voor zoverre gij de geboden Gods niet onderhoudt, van zijn tegenwoordigheid zult worden afgesneden.

2 En nu, mijn zoon, vertrouw ik erop dat ik grote vreugde aan u zal beleven wegens uw standvastigheid en uw getrouwheid aan God; want evenals gij in uw jeugd begonnen zijt op de Heer, uw God, te vertrouwen, zo hoop ik ook dat gij ermee zult [a]voortgaan zijn geboden te onderhouden; want gezegend is hij die tot het einde [b]volhardt.

3 Ik zeg u, mijn zoon, dat ik, wegens uw getrouwheid en uw ijver en uw geduld en uw lankmoedigheid onder het volk der [a]Zoramieten, reeds grote vreugde aan u heb beleefd.

4 Want ik weet dat gij gebonden waart; ja, en ik weet ook dat gij gestenigd zijt ter wille van het woord; en gij hebt al die dingen met [a]geduld verdragen, omdat de Heer [b]met u was; en nu weet gij dat de Heer u heeft bevrijd.

5 En nu, mijn zoon Shiblon, wil ik dat gij bedenkt dat gij, naarmate gij uw [a]vertrouwen in God stelt, in diezelfde mate zult worden [b]bevrijd uit uw bezoekingen en uw [c]zorgen en uw benauwingen, en ten laatsten dage zult worden verhoogd.

6 Welnu, mijn zoon, ik wil niet dat gij denkt dat ik die dingen uit mijzelf weet; want het is de Geest Gods die in mij is die mij die dingen bekendmaakt; want indien ik niet [a]uit God geboren was, zou ik die dingen niet hebben geweten.

7 Doch zie, in zijn grote barmhartigheid heeft de Heer zijn

46*c* Joh. 11:25; Hel. 8:15; 3 Ne. 15:9.
38 2*a* Alma 63:1–2.
b 2 Ne. 31:15–20; 3 Ne. 15:9; 27:6, 16–17.
3*a* Alma 31:7.
4*a* gs Geduld.
b Rom. 8:35–39.
5*a* Alma 36:27. gs Vertrouwen.
b Matt. 11:28–30.
c LV 3:8; 121:7–8.
6*a* Alma 36:26; LV 5:16. gs Wedergeboren, uit God geboren.

[a]engel gezonden om mij te verkondigen dat ik moest ophouden met het [b]vernietigingswerk onder zijn volk; ja, en ik heb een engel gezien van aangezicht tot aangezicht, en hij sprak met mij, en zijn stem was als de donder en zij deed de gehele aarde beven.

8 En het geschiedde dat ik drie dagen en drie nachten lang in de bitterste pijn en zielsangst verkeerde; en ik ontving geen [a]vergeving van mijn zonden, totdat ik de Heer Jezus Christus aanriep om barmhartigheid. Doch zie, ik riep Hem aan en ik vond vrede voor mijn ziel.

9 En nu, mijn zoon, ik heb u dit verteld, opdat gij wijsheid zult leren, opdat gij van mij zult leren dat er [a]geen andere weg of middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen in en door Christus. Zie, Hij is het leven en het [b]licht der wereld. Zie, Hij is het woord der waarheid en der gerechtigheid.

10 En nu, zoals gij begonnen zijt het woord te verkondigen, zo wil ik dat gij met de verkondiging voortgaat; en ik wil dat gij in alle dingen ijverig en matig zijt.

11 Zie toe dat gij niet tot hoogmoed verheven wordt; ja, zie toe dat gij niet op uw eigen wijsheid noch op uw grote kracht [a]roemt.

12 Gebruik vrijmoedigheid, maar geen aanmatiging; en zie ook toe dat gij al uw hartstochten beteugelt, opdat gij met liefde vervuld zult zijn; zie toe dat gij luiheid vermijdt.

13 Bid niet zoals de Zoramieten bidden, want gij hebt gezien dat zij bidden om door de mensen te worden gehoord en wegens hun wijsheid te worden geprezen.

14 Zeg niet: O God, ik dank U dat wij [a]beter zijn dan onze broeders; maar zeg liever: O Heer, vergeef mij mijn [b]onwaardigheid en gedenk mijn broeders in barmhartigheid — ja, erken te allen tijde uw onwaardigheid voor God.

15 En moge de Heer uw ziel zegenen en u ten laatsten dage in zijn koninkrijk ontvangen, om in vrede aan te zitten. Ga nu, mijn zoon, en verkondig het woord aan dit volk. Wees ernstig. Mijn zoon, vaarwel.

De geboden van Alma aan zijn zoon Corianton.

Dit beslaat de hoofdstukken 39 tot en met 42.

HOOFDSTUK 39

Seksuele zonde is een gruwel — Coriantons zonden hebben de Zoramieten ervan weerhouden het woord te ontvangen — De verlossing door Christus heeft terugwerkende kracht om de getrouwen te redden die daarvóór hebben geleefd. Ongeveer 74 v.C.

7*a* Mos. 27:11–17.
b Alma 26:17–18; 36:6–11.
8*a* GS Vergeving van zonden.
9*a* Hel. 5:9.
b Mos. 16:9.
11*a* GS Hoogmoed.
14*a* Alma 31:16.
b Luc. 18:10–14.

En nu, mijn zoon, heb ik u iets meer te zeggen dan ik tot uw broeder heb gezegd; want zie, hebt gij de standvastigheid van uw broeder, zijn getrouwheid en zijn ijver in het onderhouden van de geboden Gods niet opgemerkt? Zie, heeft hij u niet een goed voorbeeld gegeven?

2 Want gij hebt niet zoveel acht op mijn woorden geslagen als uw broeder, onder het volk der [a]Zoramieten. Dit nu is wat ik tegen u heb: gij zijt blijven roemen op uw kracht en uw wijsheid.

3 En dat is niet alles, mijn zoon. Gij hebt datgene gedaan wat smartelijk voor mij was; want gij hebt de bediening verlaten en zijt naar het land Siron in de grensstreek der Lamanieten gegaan, de [a]lichtekooi Isabel achterna.

4 Ja, zij heeft het hart van velen [a]weggestolen; maar dat was geen excuus voor u, mijn zoon; gij hadt u moeten wijden aan de bediening die u was toevertrouwd.

5 Weet gij niet, mijn zoon, dat [a]die dingen een gruwel zijn in de ogen des Heren; ja, gruwelijker dan alle zonden behalve het vergieten van onschuldig bloed of het verloochenen van de Heilige Geest?

6 Want zie, indien gij de Heilige Geest [a]verloochent wanneer Hij eenmaal woonplaats in u heeft gehad, en gij weet dat gij Hem verloochent, zie, dan is dat een [b]onvergeeflijke zonde; ja, en wie moordt tegen het licht en de kennis van God, voor hem is het niet gemakkelijk [c]vergeving te verkrijgen; ja, ik zeg u, mijn zoon, dat het voor hem niet gemakkelijk is om vergeving te verkrijgen.

7 En nu, mijn zoon, was het maar zo dat gij niet aan zulk een grote misdaad [a]schuldig waart geweest. Ik zou niet bij uw misdaden stilstaan om uw ziel te verscheuren indien het niet voor uw bestwil was.

8 Maar zie, gij kunt uw misdaden niet voor God verbergen; en tenzij gij u bekeert, zullen zij ten laatsten dage als een getuigenis tegen u staan.

9 Welnu, mijn zoon, ik wil dat gij u bekeert en uw zonden verzaakt en niet meer de [a]begeerten van uw ogen najaagt, maar dat gij u in al die dingen [b]verloochent; want tenzij gij dat doet, kunt gij geenszins het koninkrijk Gods beërven. O, denk daaraan en neem het op u om uzelf in die dingen te verloochenen.

10 En ik gebied u het op u te nemen bij al uw ondernemingen te beraadslagen met uw oudere broeders; want zie, gij zijt in uw jeugd en hebt het nodig door uw broeders te worden gevoed. En sla acht op hun raad.

39 2*a* Alma 38:3.
3*a* gs Zinnelijk, zinnelijkheid.
4*a* Spr. 7:6–27.
5*a* gs Seksuele onzedelijkheid.
6*a* LV 76:35–36.
b gs Onvergeeflijke zonde.
c LV 64:10. gs Vergeven.
7*a* gs Schuld.
9*a* gs Vleselijk.
b 3 Ne. 12:30.

11 Laat u door geen enkele ijdele of dwaze zaak misleiden; laat de duivel uw hart niet wederom wegvoeren, die goddeloze lichtekooien achterna. Zie, o mijn zoon, welke grote ongerechtigheid gij over de [a]Zoramieten hebt gebracht; want toen zij uw [b]gedrag zagen, wilden zij niet geloven in mijn woorden.

12 En nu zegt de Geest des Heren mij: [a]Gebied uw kinderen goed te doen, opdat zij niet het hart van vele mensen tot vernietiging wegvoeren; daarom gebied ik u, mijn zoon, in de vreze Gods, u te onthouden van uw ongerechtigheden;

13 u tot de Heer te wenden met geheel uw verstand, macht en kracht; niemands hart meer te verleiden om goddeloos te handelen; maar daarentegen naar hen terug te keren en uw fouten en het verkeerde dat gij hebt gedaan te [a]erkennen.

14 [a]Streef rijkdom noch de ijdelheden van deze wereld na; want zie, gij kunt ze niet meenemen.

15 En nu, mijn zoon, wil ik u wat zeggen over de komst van Christus. Zie, ik zeg u dat Hij het is die stellig zal komen om de zonden der wereld weg te nemen; ja, Hij komt om zijn volk de blijde boodschap van het heil te verkondigen.

16 En nu, mijn zoon, dat was de bediening waartoe gij waart geroepen: om die blijde boodschap aan dit volk te verkondigen, om hun gemoed voor te bereiden; of liever, dat het heil hun ten deel zal vallen, zodat zij het gemoed van hun [a]kinderen zullen voorbereiden om het woord te horen ten tijde van zijn komst.

17 En nu zal ik uw gemoed enigszins geruststellen aangaande dit onderwerp. Zie, gij vraagt u af waarom deze dingen zo lang van tevoren bekend zijn. Zie, ik zeg u, is een ziel in deze tijd niet even kostbaar voor God als een ziel dat zal zijn ten tijde van zijn komst?

18 Is het niet even noodzakelijk dat het verlossingsplan aan dit volk wordt bekendgemaakt als aan hun kinderen?

19 Is het in deze tijd voor de Heer niet even gemakkelijk zijn engel te zenden om deze blijde boodschap aan ons te verkondigen, als aan onze kinderen, of als na de tijd van zijn komst?

HOOFDSTUK 40

Christus brengt de opstanding van alle mensen teweeg — De rechtvaardige doden gaan naar het paradijs en de onrechtvaardige naar de buitenste duisternis in afwachting van de dag van hun opstanding — In de opstanding zullen alle dingen in hun juiste en volmaakte gedaante worden hersteld. Ongeveer 74 v.C.

11*a* Alma 35:2–14.
b Rom. 2:21–23; 14:13; Alma 4:11.
12*a* GS Geboden van God; Leraar, leren.
13*a* Mos. 27:34–35.
14*a* Matt. 6:25–34; Jakob 2:18–19; LV 6:6–7; 68:31–32.
16*a* GS Gezin—Plichten van de ouders.

Welnu, mijn zoon, hier is nog iets dat ik u wil zeggen; want ik bemerk dat uw gemoed verontrust is over de opstanding der doden.

2 Zie, ik zeg u dat er pas een opstanding is — of ik wil met andere woorden zeggen dat dit sterfelijke pas [a]onsterfelijkheid aandoet, dat deze verderfelijkheid pas onverderfelijkheid [b]aandoet — [c]na de komst van Christus.

3 Zie, Hij brengt de [a]opstanding der doden teweeg. Maar zie, mijn zoon, vooralsnog is er geen opstanding. Nu ontvouw ik u een verborgenheid; er zijn echter vele [b]verborgenheden die [c]bewaard blijven, zodat niemand ze weet dan alleen God zelf. Maar ik zal u één ding tonen, waarover ik zorgvuldig navraag heb gedaan bij God om het te mogen weten — namelijk aangaande de opstanding.

4 Zie, er is een tijd gesteld waarin allen [a]tevoorschijn zullen komen uit de doden. Welnu, wanneer die tijd komt, weet niemand; maar God weet de tijd die is gesteld.

5 Welnu, of er één tijd, of een [a]tweede tijd, of een derde tijd zal zijn waarin mensen uit de doden tevoorschijn komen, dat doet er niet toe; want God [b]weet al die dingen; en het is mij genoeg te weten dat het als volgt is: dat er een tijd is gesteld waarin allen uit de doden zullen opstaan.

6 Nu moet er wel een ruimte zijn tussen het tijdstip van de dood en het tijdstip van de opstanding.

7 En nu wil ik vragen: wat gebeurt er met de [a]ziel der mensen tussen dit tijdstip van de dood en het tijdstip dat is gesteld voor de opstanding?

8 Welnu, of er meer dan één tijd voor de mensen is gesteld om op te staan, doet er niet toe; want allen sterven niet tegelijkertijd, en dat doet er niet toe; alles is als één dag bij God, en tijd wordt alleen gemeten door de mens.

9 Welnu, er is een tijd voor de mensen gesteld waarin zij uit de doden zullen opstaan; en er is een ruimte tussen het tijdstip van de dood en de opstanding. En nu, met betrekking tot die tijdruimte, wat er met de ziel der mensen gebeurt, is waarover ik zorgvuldig navraag heb gedaan bij de Heer om het te mogen weten; en dit is wat ik ervan weet.

10 En wanneer de tijd komt dat allen opstaan, dan zullen zij weten dat God alle [a]tijden kent die de mens zijn gesteld.

11 Welnu, met betrekking tot de staat van de ziel tussen de [a]dood en de opstanding, zie, het

40 2*a* Mos. 16:10–13.
gs Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
b 1 Kor. 15:53–54.
c 1 Kor. 15:20.
3*a* gs Opstanding.
b gs Verborgenheden van God.
c LV 25:4; 124:41.
4*a* Joh. 5:28–29.
5*a* Mos. 26:24–25; LV 43:18; 76:85.
b gs God, Godheid.
7*a* Alma 40:21; LV 138.
gs Ziel.
10*a* Hand. 17:26.
11*a* Luc. 16:22–26; 1 Pet. 3:18–19; 4:6; LV 76:71–74; 138.

is mij door een engel bekendgemaakt dat de geest van ieder mens zodra hij dit sterfelijke lichaam heeft verlaten, ja, de geest van ieder mens, hetzij die goed of kwaad is, [b]huiswaarts wordt gevoerd naar die God die hem het leven heeft geschonken.

12 En dan zal het geschieden dat de geest van hen die rechtvaardig zijn, wordt ontvangen in een staat van [a]geluk die het [b]paradijs wordt genoemd, een staat van [c]rust, een staat van [d]vrede, waarin hij van al zijn moeiten, en van alle zorg en droefenis zal uitrusten.

13 En dan zal het geschieden dat de geest der goddelozen, ja, van hen die slecht zijn — want zie, zij hebben part noch deel aan de Geest des Heren; want zie, zij verkozen boze werken boven goede; daarom is de geest van de duivel in hen gevaren en heeft hun woning in bezit genomen — en dezen zullen in de buitenste [a]duisternis worden uitgeworpen; daar zal [b]geween en geweeklaag en tandengeknars zijn, en wel wegens hun eigen ongerechtigheid, want zij zijn door de wil van de duivel als gevangenen weggevoerd.

14 Welnu, dat is de staat van de ziel der [a]goddelozen, ja, in duisternis, en in een staat van een vreselijk en [b]angstig uitzicht op de vurige gramschap van de verbolgenheid Gods over hen; en zo verblijven zij in die [c]staat, evenals de rechtvaardigen in het paradijs, tot het tijdstip van hun opstanding.

15 Nu zijn er sommigen die hebben begrepen dat die staat van geluk en die staat van ellende van de ziel vóór de opstanding een eerste opstanding was. Ja, ik geef toe dat het opwekken van de geest of de ziel en de overlevering ervan aan geluk of ellende een opstanding kan worden genoemd, volgens de woorden die zijn gesproken.

16 En zie, voorts is er gezegd dat er een [a]eerste [b]opstanding is, een opstanding van allen die er zijn geweest, of die er nu zijn of die er zullen zijn tot aan de opstanding van Christus uit de doden.

17 Welnu, wij denken niet dat die eerste opstanding, waarover op die wijze wordt gesproken, de opstanding der zielen kan zijn en hun [a]overlevering aan geluk of ellende. Gij kunt niet denken dat dát ermee bedoeld wordt.

18 Zie, ik zeg u, neen; het betekent daarentegen de hereniging van de ziel met het lichaam, van hen die vanaf de dagen van Adam tot aan de [a]opstanding van Christus hebben geleefd.

19 Of nu de ziel en het lichaam van hen over wie gesproken is, tegelijk zullen worden

11*b* Pred. 12:7; 2 Ne. 9:38.
12*a* GS Vreugde.
b GS Paradijs.
c GS Rust, rusten.
d LV 45:46. GS Vrede.
13*a* GS Hel.
b Matt. 8:12; Mos. 16:2.
14*a* LV 138:20.
b Jakob 6:13; Moz. 7:1.
c Alma 34:34.
16*a* Jakob 4:11; Mos. 15:21–23.
b GS Opstanding.
17*a* LV 76:17, 32, 50–51.
18*a* Matt. 27:52–53.

herenigd — zowel van de onrechtvaardigen als van de rechtvaardigen — zeg ik niet; laat het genoeg zijn indien ik zeg dat zij allen tevoorschijn komen; of met andere woorden, hun opstanding geschiedt [a]vóór de opstanding van hen die na de opstanding van Christus sterven.

20 Nu, mijn zoon, ik zeg niet dat hun opstanding bij de opstanding van Christus plaatsvindt; maar zie, ik geef het als mijn mening dat de ziel en het lichaam van de rechtvaardigen worden herenigd bij de opstanding van Christus, en zijn [a]hemelvaart.

21 Maar of het bij zijn opstanding of daarna zal zijn, zeg ik niet; maar ik zeg wél dat er een [a]ruimte is tussen de dood en de opstanding van het lichaam, en een staat van de ziel in [b]geluk of in [c]ellende tot het tijdstip, dat door God is gesteld, waarop de doden tevoorschijn zullen komen en worden herenigd, zowel ziel als lichaam, en voor God worden [d]gebracht en naar hun werken geoordeeld.

22 Ja, dat brengt de herstelling teweeg van die dingen waarover gesproken is bij monde van de profeten.

23 De [a]ziel zal tot het [b]lichaam worden [c]hersteld, en het lichaam tot de ziel; ja, en ieder lid en gewricht zal tot zijn lichaam worden hersteld; ja, er zal zelfs geen haar van het hoofd verloren gaan; maar alle dingen zullen tot hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld.

24 En nu, mijn zoon, dat is de herstelling waarover [a]gesproken is bij monde van de profeten —

25 en dan zullen de rechtvaardigen stralen in het koninkrijk Gods.

26 Maar zie, een vreselijke [a]dood komt over de goddelozen; want zij sterven ten opzichte van dingen die met de dingen der gerechtigheid te maken hebben; want zij zijn onrein, en niets [b]onreins kan het koninkrijk Gods beërven; want zij worden uitgeworpen en overgeleverd om de vruchten te nuttigen van hun arbeid, of hun werken, die kwaad zijn geweest; en zij drinken de droesem van een bittere beker.

HOOFDSTUK 41

De mensen komen in de opstanding tevoorschijn tot een staat van oneindig geluk of oneindige ellende — Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend — Vleselijk gezinden zijn zonder God in de wereld — Bij de herstelling ontvangt ieder mens de kenmerken en eigenschappen terug die hij in de sterfelijkheid heeft verworven. Ongeveer 74 v.C.

En nu, mijn zoon, heb ik iets te

19*a* Mos. 15:26.
20*a* GS Hemelvaart.
21*a* Luc. 23:39–43.
b GS Paradijs.
c GS Hel.
d Alma 42:23.
23*a* I.E. geest. LV 88:15–17.
GS Ziel.
b GS Lichaam.
c 2 Ne. 9:12–13; Alma 11:40–45.
24*a* Jes. 26:19.
26*a* 1 Ne. 15:33; Alma 12:16.
b Alma 11:37.

zeggen aangaande de herstelling waarover gesproken is; want zie, sommigen hebben de Schriften [a]verdraaid en zijn wegens deze zaak ver [b]afgedwaald. En ik bemerk dat ook uw gemoed daarover verontrust is geweest. Maar zie, ik zal het u uitleggen.

2 Ik zeg u, mijn zoon, dat het herstellingsplan noodzakelijk is volgens de gerechtigheid Gods; want het is noodzakelijk dat alle dingen tot hun juiste orde worden hersteld. Zie, volgens de macht en opstanding van Christus is het noodzakelijk en rechtmatig dat de ziel van de mens tot zijn lichaam wordt hersteld, en dat ieder [a]deel van het lichaam tot zichzelf wordt hersteld.

3 En het is noodzakelijk volgens de [a]gerechtigheid Gods dat de mensen naar hun [b]werken worden [c]geoordeeld; en dat zij ook — indien hun werken in dit leven goed zijn geweest, en de verlangens van hun hart goed zijn geweest — ten laatsten dage worden [d]hersteld tot hetgeen goed is.

4 En indien hun werken kwaad zijn, zullen die hun ten kwade worden [a]hersteld. Daarom zullen alle dingen tot hun juiste orde worden hersteld, ieder ding tot zijn natuurlijke gedaante — [b]sterfelijkheid opgewekt tot onsterfelijkheid, [c]verderfelijkheid tot onverderfelijkheid — opgewekt tot [d]eindeloos geluk om het koninkrijk Gods te beërven, of tot eindeloze ellende om het koninkrijk des duivels te beërven, de een aan de ene zijde, de ander aan de andere zijde —

5 de een opgewekt tot geluk volgens zijn verlangens naar geluk, of tot het goede volgens zijn verlangens naar het goede; en de ander tot het kwade volgens zijn verlangens naar het kwade; want zoals hij de gehele dag lang heeft verlangd kwaad te doen, zo zal hij ook zijn beloning van het kwaad ontvangen wanneer de nacht komt.

6 En zo is het ook aan de andere zijde. Indien hij zich van zijn zonden heeft bekeerd en tot het einde van zijn dagen rechtvaardigheid heeft verlangd, zo zal hij ook met rechtvaardigheid worden beloond.

7 [a]Zij zijn het die door de Heer worden verlost; ja, zij zijn het die worden weggenomen, die worden bevrijd uit die eindeloze nacht van duisternis; en aldus staan of vallen zij; want zie, zij mogen [b]zelf oordelen, om hetzij goed, hetzij kwaad te doen.

8 Welnu, de besluiten van God zijn [a]onveranderlijk; daarom, de weg is bereid, zodat eenieder

41 1*a* 2 Pet. 1:20; 3:16; Alma 13:20.
b GS Afval.
2*a* Alma 40:23.
3*a* GS Gerechtigheid.
b GS Werken.
c GS Oordeel, oordelen; Verantwoordelijk, verantwoordelijkheid, verantwoorden, verantwoording.
d Hel. 14:31.
4*a* Alma 42:28.
b 2 Ne. 9:12–13; LV 138:17. GS Opstanding.
c 1 Kor. 15:51–55.
d GS Eeuwig leven.
7*a* LV 76:50–70.
b 2 Ne. 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30. GS Keuzevrijheid.
8*a* LV 1:38.

die wil, die kan bewandelen en worden gered.

9 En nu zie, mijn zoon, waag [a]geen enkele overtreding meer tegen uw God op die punten van de leer waartegen gij het tot dusver hebt gewaagd zonde te begaan.

10 Denk niet, omdat er is gesproken over herstelling, dat gij zult worden hersteld van zonde tot geluk. Zie, ik zeg u, [a]goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.

11 En nu, mijn zoon, allen die in een [a]natuurlijke staat verkeren, of liever gezegd, in een [b]vleselijke staat, bevinden zich in de gal van bitterheid en in de boeien der ongerechtigheid; zij zijn [c]zonder God in de wereld en hebben zich tegen de aard van God gekeerd; daarom bevinden zij zich in een staat die in strijd is met de aard van het geluk.

12 En nu, zie, is de betekenis van het woord herstelling iets uit een natuurlijke staat te halen en het in een onnatuurlijke staat te plaatsen, of het in een staat te plaatsen die tegenovergesteld is aan zijn natuur?

13 O, mijn zoon, dat is niet het geval; want de betekenis van het woord herstelling is kwaad wederom voor kwaad terug te krijgen, of vleselijk voor vleselijk, of duivels voor duivels — goed voor wat goed is; rechtvaardig voor wat rechtvaardig is; rechtmatig voor wat rechtmatig is; barmhartig voor wat barmhartig is.

14 Daarom, mijn zoon, zie toe barmhartig jegens uw broeders te zijn; handel [a]rechtmatig, [b]oordeel rechtvaardig, en doe [c]voortdurend goed; en indien gij al die dingen doet, dan zult gij uw beloning ontvangen; ja, gij zult [d]barmhartigheid wederom tot u hersteld krijgen; gij zult rechtmatigheid wederom tot u hersteld krijgen; gij zult een rechtvaardig oordeel wederom tot u hersteld krijgen; en gij zult het goede wederom aan u vergoed krijgen.

15 Want hetgeen gij van u doet uitgaan, zal wederom tot u terugkeren en worden hersteld; daarom veroordeelt het woord herstelling de zondaar in grotere mate en rechtvaardigt hem niet in het minst.

HOOFDSTUK 42

Het sterfelijke leven is een proeftijd om de mens in staat te stellen zich te bekeren en God te dienen — De val heeft de stoffelijke en de geestelijke dood voor het gehele mensdom tot gevolg gehad — Verlossing volgt op bekering — God zelf doet verzoening voor de zonden der wereld — Barmhartigheid is voor hen die zich bekeren — Alle

9*a* LV 42:23–28.
10*a* Ps. 32:10; Jes. 57:20–21; Hel. 13:38.
11*a* Mos. 3:19. GS Natuurlijke mens.
b GS Vleselijk.
c Ef. 2:12.
14*a* GS Eerlijk, eerlijkheid.
b Joh. 7:24; LV 11:12.
c LV 6:13; 58:27–28.
d GS Barmhartig, barmhartigheid.

anderen zijn onderhevig aan Gods gerechtigheid — Barmhartigheid is het gevolg van de verzoening — Alleen de werkelijk boetvaardigen worden gered. Ongeveer 74 v.C.

EN nu mijn zoon, bemerk ik dat er nog iets is wat uw gemoed verontrust, iets wat gij niet kunt begrijpen — iets wat te maken heeft met de [a]gerechtigheid Gods bij de bestraffing van de zondaar; want gij tracht te veronderstellen dat het onrechtvaardig is dat de zondaar naar een staat van ellende wordt verwezen.

2 Zie nu, mijn zoon, ik zal u deze zaak uitleggen. Want zie, toen de Here God onze [a]eerste ouders had weggezonden uit de hof van [b]Eden om de aardbodem te bebouwen waaruit zij genomen waren — ja, Hij haalde de mens eruit en Hij plaatste aan het oostelijke einde van de hof van Eden [c]cherubs en een vlammend zwaard dat zich naar alle kanten wendde om de [d]boom des levens te bewaken —

3 welnu, wij zien dat de mens als God was geworden, kennende goed en kwaad; en opdat hij zijn hand niet zou uitstrekken en ook van de boom des levens zou nemen, en zou eten en voor eeuwig leven, plaatste de Here God cherubs en het vlammend zwaard, opdat hij niet van de vrucht zou nemen —

4 en aldus zien wij dat de mens een tijd was vergund om zich te bekeren, ja, een [a]proeftijd, een tijd om zich te bekeren en God te dienen.

5 Want zie, indien Adam zijn hand onmiddellijk had uitgestrekt en van de boom des levens had genomen, zou hij, volgens het woord Gods, voor eeuwig hebben geleefd en geen ruimte voor bekering hebben gehad; ja, en tevens zou het woord Gods ledig zijn geweest en het grote heilsplan zou zijn verijdeld.

6 Maar zie, het was de mens beschikt om te [a]sterven — zoals zij dus van de boom des levens waren afgesneden, zo zouden zij van het oppervlak der aarde worden weggevaagd — en de mens ging voor eeuwig verloren, ja, hij werd de [b]gevallen mens.

7 En nu, daaruit ziet gij dat onze eerste ouders zowel stoffelijk als geestelijk van de tegenwoordigheid des Heren werden [a]afgesneden; en zo zien wij dat zij mensen werden die volgens hun eigen [b]wil konden handelen.

8 Welnu, zie, het was niet raadzaam dat de mens uit die stoffelijke dood werd teruggewonnen, want dat zou het

42 1*a* 2 Ne. 26:7; Mos. 15:26–27. GS Gerechtigheid.
2*a* Gen. 3:23–24; Moz. 4:28–31.
b GS Eden.
c GS Cherubs.
d Gen. 2:9.
4*a* Alma 34:32–33.
6*a* GS Dood, lichamelijke.
b Mos. 16:3–5. GS Val van Adam en Eva.
7*a* 2 Ne. 2:5; 9:6; Hel. 14:16. GS Dood, geestelijke.
b GS Keuzevrijheid.

grote [a]plan van geluk hebben vernietigd.

9 Daarom, omdat de ziel nooit kon sterven en de [a]val zowel een geestelijke als een stoffelijke dood over het gehele mensdom had gebracht — dat wil zeggen, zij waren afgesneden van de tegenwoordigheid des Heren — was het noodzakelijk dat het mensdom uit die geestelijke dood werd teruggewonnen.

10 Daarom, omdat zij [a]vleselijk, zinnelijk en duivels van [b]aard waren geworden, werd die [c]proefstaat voor hen een staat om zich voor te bereiden; het werd een voorbereidende staat.

11 En nu, mijn zoon, bedenk dat als er geen verlossingsplan was — als het terzijde werd gelegd — hun ziel, zodra zij dood waren, [a]ellendig zou zijn, daar zij van de tegenwoordigheid des Heren zouden zijn afgesneden.

12 En nu, er was geen middel om de mensen terug te winnen uit die gevallen staat die de mens over zichzelf had gebracht door zijn eigen ongehoorzaamheid;

13 daarom kon het [a]verlossingsplan volgens de gerechtigheid alleen worden verwezenlijkt op voorwaarde van de [b]bekering van de mens in die proefstaat, ja, die voorbereidende staat; want alleen op die voorwaarde kon de barmhartigheid van kracht zijn zonder het werk der gerechtigheid te vernietigen. Nu kon het werk der gerechtigheid niet vernietigd worden; anders zou God [c]ophouden God te zijn.

14 En aldus zien wij dat het gehele mensdom was [a]gevallen en zich in de greep der [b]gerechtigheid bevond; ja, de gerechtigheid Gods, die hen voor eeuwig had overgeleverd om van zijn tegenwoordigheid afgesneden te zijn.

15 En nu, het plan van barmhartigheid kon niet worden verwezenlijkt, tenzij er een verzoening werd gedaan; daarom [a]verzoent God zelf de zonden der wereld om het plan van [b]barmhartigheid te verwezenlijken, om de eisen der [c]gerechtigheid te bevredigen, opdat God een [d]volmaakt, rechtvaardig God zou zijn, en tevens een barmhartig God.

16 Welnu, bekering kon de mens niet ten deel vallen, tenzij er een straf — die ook [a]eeuwig was, zoals het leven van de ziel dat zou zijn — was vastgesteld tegenover het plan van geluk, dat ook even eeuwig was als het leven van de ziel.

17 Welnu, hoe kon een mens zich bekeren indien hij niet had

8*a* Alma 34:9; Moz. 6:62.
9*a* GS Val van Adam en Eva.
10*a* GS Vleselijk.
b GS Natuurlijke mens.
c GS Sterfelijk, sterfelijkheid.
11*a* 2 Ne. 9:7–9.
13*a* GS Verlossingsplan.
b GS Bekeren (zich), bekering.
c 2 Ne. 2:13–14.
14*a* Alma 22:13–14.
b 2 Ne. 2:5.
15*a* 2 Ne. 9:7–10; Mos. 16:7–8. GS Verzoenen, verzoening.
b GS Barmhartig, barmhartigheid.
c GS Gerechtigheid.
d 3 Ne. 12:48.
16*a* LV 19:10–12.

[a]gezondigd? Hoe kon hij zondigen indien er geen [b]wet was? Hoe kon er een wet zijn indien er geen straf was?

18 Welnu, er was een straf vastgesteld en een rechtvaardige wet gegeven, die bij de mens [a]gewetenswroeging veroorzaakte.

19 Welnu, indien er geen wet was gegeven dat als een man [a]moordde hij moest sterven, zou hij dan vrezen te sterven als hij moordde?

20 En ook, indien er geen wet tegen zonde was gegeven, zouden de mensen niet vrezen te zondigen.

21 En indien er [a]geen wet was gegeven, wat kon de gerechtigheid dan doen, of de barmhartigheid, wanneer de mensen zondigden; want ze zouden geen aanspraak op het schepsel hebben.

22 Doch er is een wet gegeven en een straf vastgesteld, en een [a]bekering vergund, op welke bekering de barmhartigheid aanspraak maakt; anders zou de gerechtigheid aanspraak maken op het schepsel en de wet ten uitvoer leggen, en de wet legt de straf op; zo niet, dan zouden de werken der gerechtigheid vernietigd worden, en God zou ophouden God te zijn.

23 Maar God houdt niet op God te zijn, en de [a]barmhartigheid maakt aanspraak op de boetvaardigen, en de barmhartigheid is het gevolg van de [b]verzoening; en de verzoening brengt de [c]opstanding der doden teweeg; en de opstanding der doden voert de mensen [d]terug in de tegenwoordigheid Gods; en aldus worden zij in zijn tegenwoordigheid teruggebracht om te worden [e]geoordeeld naar hun werken, volgens de wet en de gerechtigheid.

24 Want zie, de gerechtigheid laat al haar eisen gelden, en ook de barmhartigheid maakt aanspraak op alles wat het hare is; en aldus worden alleen de werkelijk boetvaardigen gered.

25 Wat? Denkt gij dat de barmhartigheid de [a]gerechtigheid kan beroven? Ik zeg u, neen; in geen enkel opzicht. Zo ja, dan zou God ophouden God te zijn.

26 En aldus verwezenlijkt God zijn grote en eeuwige [a]doeleinden, die [b]sedert de grondlegging der wereld waren bereid. En aldus komen de redding en de verlossing der mensen tot stand, en tevens hun vernietiging en ellende.

27 Daarom, o mijn zoon, [a]wie ook wil komen, mag komen en om niet nemen van de wateren

17*a* GS Zonde.
b Rom. 4:15.
18*a* GS Geweten.
19*a* GS Moord.
21*a* 2 Ne. 9:25–26; Mos. 3:11.
22*a* GS Bekeren (zich), bekering.
23*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
b GS Verzoenen, verzoening.
c 2 Ne. 2:8; 9:4; Alma 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Hel. 14:15–18; Mrm. 9:13.
d Alma 40:21–24.
e GS Oordeel, laatste.
25*a* GS Gerechtigheid.
26*a* 2 Ne. 2:14–30; Moz. 1:39.
b Alma 13:3; 3 Ne. 1:14.
27*a* Alma 5:34; Hel. 14:30. GS Keuzevrijheid.

des levens; en wie niet wil komen, wordt niet gedwongen te komen; maar ten laatsten dage zal alles tot hem worden [b]hersteld naar zijn [c]werken.

28 Indien hij [a]kwaad heeft willen doen, en zich tijdens zijn levensdagen niet heeft bekeerd, zie, dan zal hem kwaad worden aangedaan, volgens de herstelling van God.

29 En nu, mijn zoon, wens ik dat gij u niet meer door deze dingen laat verontrusten, en u alleen door uw zonden laat verontrusten met die onrust die u tot bekering zal verootmoedigen.

30 O, mijn zoon, ik wens dat gij de gerechtigheid Gods niet meer loochent. Tracht niet uzelf in het minste wegens uw zonden te verontschuldigen door de gerechtigheid Gods te loochenen; maar laat de gerechtigheid Gods, en zijn barmhartigheid en zijn lankmoedigheid de vrije teugel in uw hart; en laat u daardoor tot in het stof [a]verootmoedigen.

31 En nu, o mijn zoon, gij zijt door God geroepen om het woord tot dit volk te prediken. En nu, mijn zoon, ga heen en verkondig het woord met waarheid en ernst, opdat gij zielen tot bekering zult brengen, zodat het grote plan van barmhartigheid aanspraak op hen zal hebben. En moge God u geven volgens mijn woorden. Amen.

HOOFDSTUK 43

Alma en zijn zonen prediken het woord — De Zoramieten en andere Nephitische afgescheidenen worden Lamanieten — De Lamanieten trekken ten strijde tegen de Nephieten — Moroni bewapent de Nephieten met een beschermende wapenrusting — De Heer openbaart Alma de strategie van de Lamanieten — De Nephieten verdedigen huis en haard, hun vrijheid en godsdienst — De legers van Moroni en Lehi omsingelen de Lamanieten. Ongeveer 74 v.C.

En nu geschiedde het dat de zonen van Alma onder het volk uitgingen om hun het woord te verkondigen. En ook Alma zelf vond geen rust, en ook hij ging uit.

2 Nu zullen wij niets meer zeggen over hun prediking, behalve dat zij het woord en de waarheid predikten volgens de geest van profetie en openbaring; en zij predikten volgens de [a]heilige orde Gods waardoor zij geroepen waren.

3 En nu keer ik terug naar een verslag van de oorlogen tussen de Nephieten en de Lamanieten in het achttiende jaar van de regering der rechters.

4 Want zie, het geschiedde dat de [a]Zoramieten Lamanieten werden; welnu, in het begin van het achttiende jaar zag het volk der Nephieten dat de

27*b* Alma 41:15.
c Jes. 59:18; Op. 20:12.
28*a* Alma 41:2–5.
30*a* GS Nederig, nederigheid, vernederen.
43 2*a* GS Melchizedeks priesterschap.
4*a* Alma 35:2–14; 52:33.

Lamanieten tegen hen optrokken; daarom maakten zij toebereidselen voor oorlog; ja, zij verzamelden hun legers in het land Jershon.

5 En het geschiedde dat de Lamanieten met hun duizenden kwamen; en zij trokken het land Antionum binnen, dat het land der Zoramieten was; en een man met de naam Zerahemnah was hun leider.

6 En nu, omdat de Amalekieten als zodanig goddelozer en moordzuchtiger van aard waren dan de Lamanieten, stelde Zerahemnah opperbevelhebbers over de Lamanieten aan, en het waren allen Amalekieten en Zoramieten.

7 Nu deed hij dat om hun haat tegen de Nephieten in stand te houden, zodat hij hen kon onderwerpen ter verwezenlijking van zijn plannen.

8 Want zie, zijn plannen waren om de Lamanieten tot toorn tegen de Nephieten op te hitsen; dat deed hij om zich grote macht over hen toe te eigenen, en tevens om macht over de Nephieten te krijgen door hen tot knechtschap te brengen.

9 En nu was het plan van de Nephieten om hun landerijen en hun huizen en hun [a]vrouwen en hun kinderen te versterken, om ze uit de handen van hun vijanden te houden; en ook om hun rechten en voorrechten te bewaren, ja, en ook hun [b]vrijheid, zodat zij God volgens hun verlangens konden aanbidden.

10 Want zij wisten dat als zij de Lamanieten in handen vielen, dat wie ook God, de ware en de levende God, in [a]geest en in waarheid [b]aanbad, door de Lamanieten zou worden vernietigd.

11 Ja, en zij kenden ook de bovenmatige haat van de Lamanieten tegen hun [a]broeders, die het volk van Anti-Nephi-Lehi waren en het volk van Ammon werden genoemd — en zij wilden de wapens niet opnemen, ja, zij hadden een verbond aangegaan en wilden het niet verbreken — daarom, als zij de Lamanieten in handen vielen, zouden zij worden vernietigd.

12 En de Nephieten wilden niet toestaan dat zij werden vernietigd; daarom hadden zij hun landerijen tot erfgoed geschonken.

13 En het volk van Ammon gaf de Nephieten een groot deel van hun bezit om hun legers in stand te houden; en aldus waren de Nephieten gedwongen geheel alleen de Lamanieten te weerstaan, die een mengeling waren van Laman en Lemuël en de zonen van Ismaël, en allen die zich hadden afgescheiden van de Nephieten, namelijk de Amalekieten en de Zoramieten en de [a]afstammelingen van de priesters van Noach.

14 Nu waren die afstammelin-

9*a* Alma 44:5; 46:12.
b GS Vrij, vrijheid.
10*a* Joh. 4:23–24.
b GS Aanbidden, aanbidding.
11*a* Alma 24:1–3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21–26.
13*a* Alma 25:4.

gen bijna even talrijk als de Nephieten; en aldus waren de Nephieten gedwongen tegen hun broeders te strijden, ja, tot bloedvergietens toe.

15 En het geschiedde, toen de legers der Lamanieten in het land Antionum verzameld waren, zie, dat de legers der Nephieten gereed waren om hen tegemoet te trekken in het land Jershon.

16 Welnu, de leider der Nephieten, ofwel de man die als opperbevelhebber over de Nephieten was aangesteld — de opperbevelhebber nu nam het bevel over alle legers der Nephieten op zich — en zijn naam was Moroni;

17 en Moroni nam het gehele bevel en de leiding van hun oorlogen op zich. En hij was slechts vijfentwintig jaar toen hij tot opperbevelhebber over de legers der Nephieten werd aangesteld.

18 En het geschiedde dat hij de Lamanieten in de grensstreek van Jershon tegemoet trok, en zijn volk was gewapend met zwaarden en met kromzwaarden en allerlei oorlogswapens.

19 En toen de legers der Lamanieten zagen dat het volk van Nephi, of dat Moroni zijn volk had uitgerust met borstplaten en met armschilden, ja, en ook een schild om hun hoofd te beschermen, en ook dat zij dikke kleding droegen —

20 welnu, het leger van Zerahemnah was met niets van dien aard uitgerust; zij hadden slechts hun zwaard en hun kromzwaard, hun boog en hun pijlen, hun stenen en hun slinger; en zij waren [a]naakt, op een vel na dat om hun lendenen was gegord; ja, zij waren allen naakt, uitgezonderd de Zoramieten en de Amalekieten;

21 maar zij waren niet uitgerust met borstplaten, noch met schilden — daarom waren zij buitengewoon bevreesd voor de legers der Nephieten wegens hun wapenrusting, ofschoon hun aantal zoveel groter was dan dat van de Nephieten.

22 Zie, nu geschiedde het dat zij niet tegen de Nephieten durfden op te trekken in de grensstreek van Jershon; daarom trokken zij vanuit het land Antionum de wildernis in en maakten een omtrekkende beweging door de wildernis tot zelfs bij de oorsprong van de Sidon, opdat zij in het land Manti konden komen en het land in bezit nemen; want zij dachten niet dat de legers van Moroni zouden weten waar zij heen waren gegaan.

23 Doch het geschiedde, zodra zij de wildernis waren ingetrokken, dat Moroni verspieders de wildernis in zond om hun kamp te bespieden; en omdat hij van de profetieën van Alma wist, zond Moroni ook een aantal mannen naar hem toe met het verzoek de Heer te vragen [a]waar de legers der Nephieten heen moesten trekken om zich

20*a* Enos 1:20.

23*a* Alma 48:16.

tegen de Lamanieten te verdedigen.

24 En het geschiedde dat het woord des Heren tot Alma kwam; en Alma deelde de boodschappers van Moroni mee dat de legers der Lamanieten een omtrekkende beweging door de wildernis maakten om in het land Manti te komen, teneinde een aanval op het zwakkere deel van het volk te ondernemen. En die boodschappers gingen heen en brachten de boodschap aan Moroni.

25 Nu liet Moroni een deel van zijn leger achter in de stad Jershon voor het geval een deel der Lamanieten dat land zou binnenvallen en de stad in bezit nemen, en hij nam het overgebleven deel van zijn leger en marcheerde het land Manti binnen.

26 En hij liet alle mensen in dat deel van het land zich verzamelen om tegen de Lamanieten te strijden, om hun landerijen en hun land, hun rechten en hun vrijheid te [a]verdedigen; daarom waren zij voorbereid op het tijdstip dat de Lamanieten zouden komen.

27 En het geschiedde dat Moroni zijn leger zich liet verbergen in het dal dat zich bij de oever van de Sidon bevond, in de wildernis ten westen van de Sidon.

28 En Moroni stelde rondom verspieders op om te weten te komen wanneer het leger der Lamanieten in aantocht was.

29 En nu, omdat Moroni het voornemen van de Lamanieten kende, dat het hun voornemen was hun broeders te vernietigen, of hen te onderwerpen en hen te knechten, om in het gehele land een koninkrijk voor zichzelf te kunnen vestigen;

30 en omdat hij ook wist dat de Nephieten geen ander verlangen hadden dan hun landerijen en hun [a]vrijheid en hun kerk te behouden, achtte hij het geen zonde hen met een krijgslist te verdedigen; daarom kwam hij door zijn verspieders te weten welke weg de Lamanieten zouden nemen.

31 Daarom verdeelde hij zijn leger en bracht een gedeelte over naar het dal, en verborg hen ten oosten en ten zuiden van de heuvel Riplah;

32 en de rest verborg hij in het westelijke dal ten westen van de Sidon en zo verder langs de grens van het land Manti.

33 En nadat hij zijn leger naar zijn wens had opgesteld, was hij gereed hen tegemoet te trekken.

34 En het geschiedde dat de Lamanieten oprukten ten noorden van de heuvel waar een gedeelte van het leger van Moroni verborgen lag.

35 En toen de Lamanieten de heuvel Riplah voorbijgetrokken waren en in het dal kwamen en de Sidon begonnen over te steken, kwam het leger, dat ten zuiden van de heuvel verborgen had gelegen en dat werd aangevoerd door een man die [a]Lehi heette, tevoorschijn; en hij

26*a* LV 134:11. | 30*a* Alma 46:12, 35. | 35*a* Alma 49:16.

trok op aan het hoofd van zijn leger en omsingelde de Lamanieten in het oosten, in de rug.

36 En het geschiedde dat de Lamanieten, toen zij zagen hoe de Nephieten hen in de rug aanvielen, zich omkeerden en tegen het leger van Lehi begonnen te strijden.

37 En het werk des doods nam aan beide zijden een aanvang, maar het was verschrikkelijker aan de zijde der Lamanieten, want hun [a]naaktheid stelde hen bloot aan de zware slagen van de Nephieten met hun zwaarden en hun kromzwaarden, die zo goed als met iedere slag de dood brachten.

38 Aan de andere zijde echter viel er slechts nu en dan een man onder de Nephieten door hun zwaarden en door bloedverlies, daar zij beschermd werden tegen de belangrijkste delen van het lichaam, ofwel daar de belangrijkste delen van het lichaam tegen de slagen der Lamanieten werden beschermd door hun [a]borstplaten en hun armschilden en hun helmen; en aldus zetten de Nephieten het werk des doods onder de Lamanieten voort.

39 En het geschiedde dat de Lamanieten verschrikt werden wegens de grote vernietiging onder hen, zodat zij in de richting van de Sidon begonnen te vluchten.

40 En zij werden door Lehi en zijn manschappen achtervolgd; en zij werden door Lehi in de wateren van de Sidon gedreven, en zij staken de wateren van de Sidon over. En Lehi hield zijn legers op de oever van de Sidon, opdat zij niet zouden oversteken.

41 En het geschiedde dat Moroni en zijn leger de Lamanieten in het dal aan de overzijde van de Sidon tegemoet trokken en hen begonnen aan te vallen en te doden.

42 En wederom vluchtten de Lamanieten voor hen uit in de richting van het land Manti; en weer trokken de legers van Moroni hen tegemoet.

43 Maar deze keer vochten de Lamanieten buitengewoon hevig; ja, voor zover bekend, hadden de Lamanieten nog nooit met zulk een buitengewoon grote kracht en moed gevochten, neen, zelfs vanaf het begin niet.

44 En zij werden bezield door de [a]Zoramieten en de Amalekieten, die hun opperbevelhebbers en leiders waren, en door Zerahemnah die hun opperbevelhebber was, ofwel hun hoogste leider en commandant; ja, zij vochten als draken, en velen der Nephieten werden door hun hand gedood, ja, want zij sloegen vele van hun helmen in tweeën, en zij doorboorden vele van hun borstplaten, en sloegen vele van hun armen af; en aldus sloegen de Lamanieten in hun brandende toorn toe.

45 De Nephieten werden evenwel door een betere zaak bezield, want zij [a]vochten niet

37*a* Alma 3:5.
38*a* Alma 44:8–9.
44*a* Alma 43:6.
45*a* Alma 44:5.

voor monarchie of macht, maar zij vochten voor huis en haard, voor hun [b]vrijheid, hun vrouwen en hun kinderen en hun alles, ja, voor hun aanbiddingsriten en hun kerk.

46 En zij deden hetgeen volgens hen de [a]plicht was die zij hun God verschuldigd waren; want de Heer had hun gezegd, en ook aan hun vaderen: [b]Omdat gij niet schuldig zijt aan de [c]eerste ergernis, noch aan de tweede, zult gij niet toelaten dat gij wordt gedood door de hand van uw vijanden.

47 En voorts heeft de Heer gezegd: Gij zult uw gezin tot bloedvergietens toe [a]verdedigen. Om die reden dus streden de Nephieten tegen de Lamanieten om zichzelf en hun gezinnen en hun landerijen en hun land en hun rechten en hun godsdienst te verdedigen.

48 En het geschiedde, toen de manschappen van Moroni de woestheid en de toorn van de Lamanieten zagen, dat zij wilden terugdeinzen en voor hen vluchten. Maar Moroni, die hun bedoeling doorzag, zond hun een boodschap en bezielde hun hart met deze gedachten — ja, de gedachten aan hun landerijen, hun vrijheid, ja, hun vrijwaring voor knechtschap.

49 En het geschiedde dat zij zich tegen de Lamanieten keerden, en zij [a]riepen de Heer, hun God, met één stem aan voor hun vrijheid en hun vrijwaring voor knechtschap.

50 En zij begonnen de Lamanieten met kracht te weerstaan; en in hetzelfde uur dat zij de Heer aanriepen voor hun vrijheid, begonnen de Lamanieten voor hen te vluchten; en zij vluchtten zelfs tot aan de wateren van de Sidon.

51 Welnu, de Lamanieten waren talrijker, ja, hun aantal was meer dan tweemaal zo groot als dat der Nephieten; niettemin werden zij verdreven, zodat zij in het dal aan de oever van de Sidon tot één groep werden bijeengedreven.

52 Bijgevolg omsingelden de legers van Moroni hen, ja, aan beide zijden van de rivier, want zie, de manschappen van Lehi bevonden zich aan de oostzijde.

53 Welnu, toen Zerahemnah de manschappen van Lehi ten oosten van de Sidon zag, en de legers van Moroni ten westen van de Sidon, en dat zij door de Nephieten omsingeld waren, werden zij door angst bevangen.

54 Toen nu Moroni hun angst zag, gebood hij zijn manschappen op te houden met het vergieten van hun bloed.

HOOFDSTUK 44

Moroni gebiedt de Lamanieten een vredesverbond te sluiten; anders zullen zij vernietigd worden —

45*b* GS Vrij, vrijheid.
46*a* GS Plicht.
b Alma 48:14; LV 98:33–36.
c 3 Ne. 3:21; LV 98:23–24.
47*a* LV 134:11.
49*a* Ex. 2:23–25; Mos. 29:20.

Zerahemnah verwerpt het voorstel en de strijd wordt hervat — De legers van Moroni verslaan de Lamanieten. Ongeveer 74–73 v.C.

En het geschiedde dat zij ophielden en zich op een kleine afstand van hen terugtrokken. En Moroni zeide tot Zerahemnah: Zie, Zerahemnah, wij willen [a]geen mannen van het bloed zijn. Gij weet dat gij in onze handen zijt, maar toch willen wij u niet doden.

2 Zie, wij zijn niet tegen u ten strijde getrokken om uw bloed ter wille van macht te vergieten; evenmin willen wij iemand onder het juk van het knechtschap brengen. Dat is echter wel de reden dat gij tegen ons zijt opgetrokken; ja, en gij zijt vertoornd op ons wegens onze godsdienst.

3 Maar nu, gij ziet dat de Heer met ons is; en gij ziet dat Hij u heeft overgeleverd in onze handen. En nu wil ik dat gij begrijpt dat dit ons is geschied wegens onze godsdienst en ons geloof in Christus. En nu ziet gij dat gij dit geloof van ons niet kunt vernietigen.

4 Nu ziet gij dat dit het ware geloof in God is; ja, gij ziet dat God ons zal schragen en behoeden en bewaren zolang wij getrouw zijn aan Hem en aan ons geloof en onze godsdienst; en de Heer zal nooit toestaan dat wij vernietigd worden, tenzij wij tot overtreding vervallen en ons geloof verloochenen.

5 En nu, Zerahemnah, gebied ik u in de naam van die almachtige God die onze armen sterk heeft gemaakt, zodat wij macht over u hebben verkregen door ons geloof, door onze godsdienst en door onze [a]aanbiddingsriten en door onze kerk en door de heilige steun die wij onze vrouwen en kinderen verschuldigd zijn, door die [b]vrijheid die ons aan onze landerijen en ons land verbindt; ja, en ook door het bewaren van het heilige woord Gods, waaraan wij al ons geluk te danken hebben; en door alles wat ons hoogst dierbaar is —

6 ja, en dat is niet alles; ik gebied u bij al uw verlangens om te leven, uw oorlogswapens aan ons over te dragen, en wij zullen uw bloed niet zoeken, maar wij zullen uw leven sparen als gij heengaat en niet weer tegen ons ten strijde trekt.

7 En nu, als gij dat niet doet, zie, gij zijt in onze handen en ik zal mijn mannen gebieden u aan te vallen en uw lichamen de wonden des doods toe te brengen, zodat gij uitgeroeid wordt; en dan zullen wij zien wie er macht over dit volk zal hebben; ja, wij zullen zien wie er tot knechtschap wordt gebracht.

8 En nu geschiedde het, toen Zerahemnah die woorden had gehoord, dat hij naar voren trad en zijn zwaard en zijn kromzwaard en zijn boog aan Moroni overdroeg en tot hem zeide: Zie, hier zijn onze oor-

44 1*a* Alma 43:45. | 5*a* GS Verordeningen. | *b* GS Vrij, vrijheid.

logswapens; wij zullen ze aan u overdragen, maar wij zullen onszelf niet toestaan u een [a]eed te zweren die wij, zoals wij weten, zullen verbreken, en evenzo onze kinderen; neem echter onze oorlogswapens en sta toe dat wij de wildernis intrekken; zo niet dan behouden wij ons zwaard en zullen wij omkomen of overwinnen.

9 Zie, wij zijn niet van uw geloof; wij geloven niet dat God het is die ons in uw handen heeft overgeleverd; maar wij geloven dat het uw geslepenheid is die u voor onze zwaarden heeft bewaard. Zie, het zijn uw [a]borstplaten en uw schilden die u hebben bewaard.

10 En nu, toen Zerahemnah die woorden beëindigd had, gaf Moroni het zwaard en de oorlogswapens die hij had ontvangen aan Zerahemnah terug, zeggende: Zie, wij zullen de strijd uitvechten.

11 Nu kan ik de woorden die ik heb gesproken niet herroepen; daarom, zowaar de Heer leeft, zult gij niet vertrekken, tenzij gij vertrekt met een eed dat gij niet opnieuw zult terugkeren om oorlog tegen ons te voeren. Nu, daar gij in onze handen zijt, zullen wij uw bloed op de aardbodem vergieten, of gij zult u onderwerpen aan de voorwaarden die ik heb gesteld.

12 En nu, toen Moroni die woorden had gezegd, behield Zerahemnah zijn zwaard, en hij was vertoornd op Moroni en hij stormde naar voren om Moroni te doden; maar zie, toen hij zijn zwaard ophief, sloeg een van Moroni's soldaten het ter aarde neer, en het brak bij het gevest af; en hij sloeg ook Zerahemnah, zodanig dat hij hem de scalp afsloeg en die ter aarde viel. En Zerahemnah trok zich van hen terug te midden van zijn soldaten.

13 En het geschiedde dat de soldaat die erbij stond, die de scalp van Zerahemnah had afgeslagen, de scalp bij het haar van de grond opraapte en hem op de punt van zijn zwaard legde en hem naar hen uitstak, met luide stem tot hen zeggende:

14 Gelijk deze scalp — die de scalp van uw hoofdman is — ter aarde is gevallen, zo zult gij ter aarde vallen, tenzij gij uw oorlogswapens overgeeft en met een vredesverbond vertrekt.

15 Nu waren er velen die, toen zij die woorden hoorden en de scalp op het zwaard zagen, door vrees werden bevangen; en velen traden naar voren en wierpen hun oorlogswapens aan de voeten van Moroni neer en gingen een [a]vredesverbond aan. En zovelen als er een verbond sloten, lieten zij vertrekken de wildernis in.

16 Nu geschiedde het dat Zerahemnah buitengewoon verbolgen was, en hij hitste de rest van zijn soldaten op tot toorn, om krachtiger tegen de Nephieten te strijden.

8*a* GS Eed.
9*a* Alma 43:38.
15*a* 1 Ne. 4:37; Alma 50:36.

17 En nu was Moroni vertoornd wegens de onverzettelijkheid der Lamanieten; daarom gebood hij zijn volk hen aan te vallen en te doden. En het geschiedde dat zij hen begonnen te doden; ja, en de Lamanieten streden met hun zwaarden en uit alle macht.

18 Doch zie, hun naakte huid en hun blote hoofd waren aan de scherpe zwaarden der Nephieten blootgesteld; ja, zie, zij werden doorstoken en neergeslagen, ja, en zij vielen buitengewoon snel voor de zwaarden der Nephieten; en zij werden neergemaaid, zoals de soldaat van Moroni had geprofeteerd.

19 Toen nu Zerahemnah zag dat zij allen op het punt stonden vernietigd te worden, riep hij Moroni krachtig toe en beloofde dat hij, en ook zijn volk, zich ertoe zouden verbinden jegens hen om [a]nooit meer tegen hen ten strijde te trekken, als zij het leven van de rest spaarden.

20 En het geschiedde dat Moroni het werk des doods onder het volk opnieuw liet ophouden. En hij ontnam de Lamanieten hun oorlogswapens; en nadat zij een [a]vredesverbond met hem hadden aangegaan, werd het hun toegestaan te vertrekken de wildernis in.

21 Nu werd het aantal van hun doden niet geteld omdat het aantal zo groot was; ja, het aantal van hun doden was buitengewoon groot, zowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten.

22 En het geschiedde dat zij hun gesneuvelden in de wateren van de Sidon wierpen, en zij zijn meegevoerd en in de diepten der zee begraven.

23 En de legers der Nephieten, ofwel van Moroni, keerden terug en kwamen bij hun huizen en hun landerijen.

24 En aldus eindigde het achttiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi. En aldus eindigde de kroniek van Alma, die op de platen van Nephi was geschreven.

Het verslag van het volk van Nephi, en van hun oorlogen en onenigheden in de dagen van Helaman, volgens de kroniek van Helaman die hij in zijn dagen heeft bijgehouden.

Dit beslaat de hoofdstukken 45 tot en met 62.

HOOFDSTUK 45

Helaman gelooft de woorden van Alma — Alma profeteert de vernietiging der Nephieten — Hij zegent en vervloekt het land — Alma is wellicht opgenomen door de Geest, zoals Mozes — De onenigheid in de kerk neemt toe. Ongeveer 73 v.C.

Zie, nu geschiedde het dat het volk van Nephi buitengewoon verheugd was omdat de Heer hen wederom uit de handen

19*a* Alma 47:6.

20*a* Alma 62:16–17.

van hun vijanden had bevrijd; daarom dankten zij de Heer, hun God; ja, en zij [a]vastten veel en baden veel, en zij aanbaden God met buitengewoon grote vreugde.

2 En het geschiedde in het negentiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat Alma bij zijn zoon Helaman kwam en tot hem zeide: Gelooft gij de woorden die ik tot u heb gesproken aangaande die [a]kronieken die zijn bijgehouden?

3 En Helaman zeide tot hem: Jawel, die geloof ik.

4 En voorts zeide Alma: Gelooft gij in Jezus Christus, die komen zal?

5 En hij zeide: Jawel, ik geloof alle woorden die gij hebt gesproken.

6 En voorts zeide Alma tot hem: Zult gij mijn geboden [a]onderhouden?

7 En hij zeide: Jawel, ik zal uw geboden met mijn gehele hart onderhouden.

8 Toen zeide Alma tot hem: Gezegend zijt gij; en de Heer zal u in dit land [a]voorspoedig maken.

9 Doch zie, ik heb u iets te [a]profeteren, maar wat ik u profeteer, zult gij niet bekendmaken; ja, wat ik u profeteer zal niet worden bekendgemaakt totdat de profetie is vervuld; schrijf daarom de woorden op die ik ga zeggen.

10 En dit zijn de woorden: Zie, volgens de geest van openbaring die in mij is, zie ik dat dit volk, de Nephieten, [a]vierhonderd jaar na de tijd dat Jezus Christus Zich aan hen zal openbaren, in [b]ongeloof zal verkommeren.

11 Ja, en dan zullen zij oorlogen en pestilentiën zien, ja, hongersnoden en bloedvergieten, totdat het volk van Nephi is [a]uitgeroeid —

12 ja, en wel omdat zij in ongeloof zullen verkommeren en vervallen tot de werken van duisternis en van [a]wellust en allerlei ongerechtigheid; ja, ik zeg u, omdat zij tegen zulk een groot licht en zulk een grote kennis zullen zondigen; ja, ik zeg u, vanaf die dag zal zelfs het vierde geslacht niet geheel voorbijgaan alvorens die grote ongerechtigheid komt.

13 En wanneer die grote dag komt, zie, dan komt ook de tijd zeer vlug dat zij die nu zijn, ofwel de nakomelingen van hen die nu onder het volk van Nephi worden gerekend, [a]niet meer onder het volk van Nephi worden gerekend.

14 Maar wie overblijft en op die grote en geduchte dag niet wordt vernietigd, zal onder de Lamanieten worden [a]gerekend en worden zoals zij, ja, allen, behalve enkelen die de discipelen des Heren zullen worden

45 1*a* GS Vasten.
2*a* Alma 37:1–5; 50:38.
6*a* GS Geboden van God; Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen.
8*a* 1 Ne. 4:14; Alma 48:15–16, 25.
9*a* GS Profeteren, profetie.
10*a* 1 Ne. 12:10–15; Hel. 13:9; Mrm. 8:6–7.
b GS Afval; Ongeloof.
11*a* Jarom 1:10; Mrm. 8:2–3, 6–7.
12*a* GS Wellust.
13*a* Hel. 3:16.
14*a* Mro. 9:24.

genoemd; en de Lamanieten zullen hen achtervolgen [b]totdat zij zijn uitgeroeid. En nu, zal deze profetie wegens ongerechtigheid worden vervuld.

15 En nu geschiedde het, nadat Alma deze dingen tot Helaman had gezegd, dat hij hem zegende, en ook zijn andere zonen; en hij zegende ook de aarde ter wille van de [a]rechtvaardigen.

16 En hij zeide: Aldus zegt de Here God: [a]Vervloekt zal het land zijn, ja, dit land, tot vernietiging toe voor alle natie, geslacht, taal en volk die goddeloos handelen, wanneer zij geheel rijp zijn; en zoals ik heb gezegd, zo zal het zijn; want dit is de vervloeking en de [b]zegen van God op het land, want de Heer kan de zonde niet met de [c]geringste mate van toelating aanschouwen.

17 En nu, toen Alma die woorden had gesproken, zegende hij de [a]kerk, ja, allen die vanaf dat tijdstip zouden standhouden in het geloof.

18 En toen Alma dat had gedaan, vertrok hij uit het land Zarahemla alsof hij naar het land Melek ging. En het geschiedde dat er nooit meer iets van hem is gehoord; en van zijn dood of begrafenis weten wij niets.

19 Zie, dit weten wij: dat hij een rechtvaardig man was; en het gerucht ging rond in de kerk dat hij door de Geest was opgenomen, of door de hand des Heren was [a]begraven, zoals Mozes. Doch zie, de Schriften zeggen dat de Heer Mozes tot Zich heeft genomen; en wij veronderstellen dat Hij Alma eveneens in de geest tot Zich heeft genomen; daarom weten wij niets van zijn dood en begrafenis.

20 En nu geschiedde het in het begin van het negentiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi dat Helaman onder het volk uitging om hun het woord te verkondigen.

21 Want zie, wegens hun oorlogen tegen de Lamanieten en de vele kleine onenigheden en beroeringen die er onder het volk waren geweest, werd het noodzakelijk dat het [a]woord Gods onder hen werd verkondigd, ja, en dat er een reglement voor de gehele kerk werd opgesteld.

22 Daarom gingen Helaman en zijn broeders uit om de kerk wederom te vestigen in het gehele land, ja, in iedere stad in het gehele land dat in het bezit was van het volk van Nephi. En het geschiedde dat zij in het gehele land priesters en leraren over alle kerken aanstelden.

23 En nu geschiedde het, nadat Helaman en zijn broeders priesters en leraren over de kerken hadden aangesteld, dat er een [a]onenigheid onder hen

14*b* Mro. 1:1–3.
15*a* Alma 46:10; 62:40.
16*a* 2 Ne. 1:7; Alma 37:31; Ether 2:8–12.
b LV 130:21.
c LV 1:31.
17*a* GS Kerk van Jezus Christus.
19*a* GS Opgenomen mensen.
21*a* Alma 31:5.
23*a* 3 Ne. 11:28–29.

ontstond, en zij wilden geen acht slaan op de woorden van Helaman en zijn broeders;

24 want zij werden hoogmoedig, omdat hun hart verheven was wegens hun buitengewoon grote [a]rijkdommen; daarom werden zij rijk in hun [b]eigen ogen en wilden zij geen acht slaan op hun woorden om in oprechtheid voor het aangezicht van God te wandelen.

HOOFDSTUK 46

Amalickiah intrigeert om koning te worden — Moroni richt het vaandel der vrijheid op — Hij wekt het volk op om hun geloof te verdedigen — Ware gelovigen worden christenen genoemd — Er zal een overblijfsel van Jozef worden bewaard — Amalickiah en de afgescheidenen vluchten naar het land Nephi — Zij die de zaak van de vrijheid niet ondersteunen, worden ter dood gebracht. Ongeveer 73–72 v.C.

EN het geschiedde dat zovelen als er niet naar de woorden van Helaman en zijn broeders wilden luisteren, tegen hun broeders bijeengekomen waren.

2 En nu zie, zij waren buitengewoon verbolgen, en wel zozeer dat zij vastbesloten waren hen te doden.

3 Nu was de leider van hen die verbolgen op hun broeders waren een forse en een sterke man; en zijn naam was Amalickiah.

4 En Amalickiah wilde koning worden; en zij die verbolgen waren, wilden ook dat hij hun koning zou zijn; en het grootste deel van hen bestond uit de [a]lagere rechters van het land, en zij streefden naar macht.

5 En zij waren er door de vleierijen van Amalickiah toe gebracht te geloven dat als zij hem steunden en hem tot hun koning uitriepen, hij hen heersers over het volk zou maken.

6 Aldus werden zij door Amalickiah tot afscheiding aangezet, niettegenstaande de prediking van Helaman en zijn broeders, ja, niettegenstaande hun buitengewoon grote zorg voor de kerk, want zij waren de hogepriesters over de kerk.

7 En er waren er velen in de kerk die geloof hechtten aan de vleiende woorden van Amalickiah, met het gevolg dat zij zich zelfs van de kerk afscheidden; en aldus stonden de zaken van het volk van Nephi er buitengewoon hachelijk en gevaarlijk voor, ondanks de grote [a]overwinning die zij op de Lamanieten hadden behaald, en de grote blijdschap die zij hadden gevoeld dankzij hun bevrijding door de hand des Heren.

8 Aldus zien wij hoe [a]vlug de mensenkinderen de Heer, hun God, vergeten, ja, hoe vlug zij ongerechtigheid bedrijven en zich door de boze laten verleiden.

9 Ja, en wij zien ook de grote [a]goddeloosheid die één zeer

24*a* GS Rijkdom.
b GS Hoogmoed.

46 4*a* Mos. 29:11, 28–29.
7*a* Alma 44:19–20.

8*a* Hel. 12:2, 4–5.
9*a* Mos. 29:17–18.

goddeloos mens kan veroorzaken onder de mensenkinderen.

10 Ja, wij zien dat Amalickiah, omdat hij een man was van listen en een man van vele vleiende woorden, het hart van vele mensen verleidde tot goddeloos handelen; ja, om ernaar te streven de kerk van God te vernietigen, en het fundament van de [a]vrijheid te vernietigen die God hun had geschonken, ofwel de zegen die God ter wille van de [b]rechtvaardigen over het oppervlak van het land had gezonden.

11 En nu geschiedde het, toen Moroni, die de [a]oppercommandant van de legers der Nephieten was, van die afscheiding hoorde, dat hij vertoornd was op Amalickiah.

12 En het geschiedde dat hij zijn mantel scheurde; en hij nam een stuk ervan en schreef erop: [a]Ter gedachtenis aan onze God, onze godsdienst en vrijheid, en onze vrede, onze vrouwen en onze kinderen — en hij maakte het vast aan het uiteinde van een staak.

13 En hij bond zijn helm en zijn borstplaat en zijn schilden vast en gordde zijn harnas om zijn lendenen; en hij nam de staak, met aan het uiteinde zijn verscheurde mantel — en hij noemde die het vaandel der vrijheid — en hij boog zich ter aarde neer en hij bad vurig tot zijn God dat de zegeningen van de vrijheid op zijn broeders zouden rusten zolang er een groep christenen overbleef om het land te bezitten —

14 want aldus werden allen die oprecht in Christus geloofden, die tot de kerk van God behoorden, genoemd door hen die niet tot de kerk behoorden.

15 En zij die tot de kerk behoorden waren getrouw; ja, allen die oprecht in Christus geloofden — ofwel [a]christenen zoals zij genoemd werden — namen de [b]naam van Christus met blijdschap op zich wegens hun geloof in Christus, die komen zou.

16 En daarom bad Moroni op dat tijdstip dat de zaak van de christenen en de vrijheid van het land zouden worden begunstigd.

17 En het geschiedde, toen hij zijn ziel voor God had uitgestort, dat hij al het land dat ten zuiden van het land [a]Woestenij lag, ja, kortom, al het land — zowel ten noorden als ten zuiden — een uitverkoren land en het land van vrijheid noemde.

18 En hij zeide: Voorzeker zal God niet toelaten dat wij, die worden veracht omdat wij de naam van Christus op ons nemen, worden vertrapt en vernietigd totdat wij dat door onze eigen overtredingen over ons brengen.

19 En toen Moroni die woorden had gezegd, ging hij uit onder het volk, al zwaaiend in de lucht met het afgescheurde stuk van zijn [a]kleed, zodat

10*a* 2 Ne. 1:7; Mos. 29:32.
b 2 Ne. 1:7.
11*a* Alma 43:16–17.
12*a* Neh. 4:14; Alma 44:5.
15*a* Hand. 11:26; 1 Pet. 4:16.
b Mos. 5:7–9.
17*a* Alma 22:30–31.
19*a* GS Banier.

allen konden zien wat hij erop geschreven had, en hij riep met luide stem, zeggende:

20 Zie, laten allen die dit vaandel in het land willen handhaven, in de kracht des Heren naar voren treden en een verbond aangaan dat zij hun rechten en hun godsdienst zullen handhaven, opdat de Here God hen zal zegenen.

21 En zie, het geschiedde, toen Moroni die woorden had verkondigd, dat het volk te hoop liep met hun harnas om hun lendenen gegord, en zij scheurden hun klederen ten teken, ofwel als een verbond, dat zij de Heer, hun God, niet zouden verlaten; of met andere woorden, dat als zij de geboden van God overtraden, of tot overtreding vervielen, en zich [a]schaamden om de naam van Christus op zich te nemen, de Heer hen uiteen zou scheuren zoals zij hun klederen hadden gescheurd.

22 Dat nu was het verbond dat zij sloten, en zij wierpen hun klederen aan de voeten van Moroni neer, zeggende: Wij verbinden ons ertoe jegens onze God dat wij, evenals onze broeders in het noordelijke land, vernietigd zullen worden als wij tot overtreding vervallen; ja, Hij mag ons aan de voeten van onze vijanden neerwerpen, zoals wij onze klederen aan uw voeten hebben neergeworpen om te worden vertreden, als wij tot overtreding vervallen.

23 Moroni zeide tot hen: Zie, wij zijn een overblijfsel van het nageslacht van Jakob; ja, wij zijn een overblijfsel van het [a]nageslacht van [b]Jozef, wiens [c]mantel door zijn broeders in vele stukken werd gescheurd; ja, en nu zie, laten wij eraan denken de geboden Gods te onderhouden; anders zullen onze klederen door onze broeders worden gescheurd, en wij zullen in de gevangenis worden geworpen, of worden verkocht, of worden gedood.

24 Ja, laten wij als een [a]overblijfsel van Jozef onze vrijheid bewaren; ja, laten wij denken aan de woorden van Jakob, vlak voor zijn dood, want zie, hij zag dat er een deel van het overblijfsel van de mantel van Jozef bewaard was gebleven en niet was vergaan. En hij zeide: Zoals dit overblijfsel van het kleed van mijn zoon bewaard is gebleven, zo zal er een [b]overblijfsel van het nageslacht van mijn zoon door de hand Gods worden bewaard en tot Hem worden genomen, terwijl de rest van het nageslacht van Jozef zal vergaan, zoals het overblijfsel van zijn kleed.

25 Nu zie, dit bedroeft mijn ziel; niettemin verheugt mijn ziel zich in mijn zoon, wegens dat deel van zijn nageslacht dat tot God zal worden genomen.

21*a* 1 Ne. 8:25–28; Mrm. 8:38.
23*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 5:14–15.
b GS Jozef, zoon van Jakob.
c Gen. 37:3, 31–36.
24*a* Amos 5:15; 3 Ne. 5:21–24; 10:17.
b 2 Ne. 3:5–24; Ether 13:6–7.

26 Welnu, zie, dat was de taal van Jakob.

27 En nu, wie weet of het overblijfsel van het nageslacht van Jozef dat zoals zijn kleed zal vergaan, niet diegenen zijn die zich van ons hebben afgescheiden? Ja, en wij zullen het zelf zijn als wij niet standhouden in het geloof van Christus.

28 En nu geschiedde het, toen Moroni die woorden had gezegd, dat hij uitging, en ook naar alle delen van het land waar afscheiding was een boodschap zond, en allen die hun vrijheid wilden verdedigen, verzamelde om Amalickiah en hen die zich hadden afgescheiden, die Amalickiahieten werden genoemd, te weerstaan.

29 En het geschiedde, toen Amalickiah zag dat het volk van Moroni talrijker was dan de Amalickiahieten — en hij zag ook dat zijn volk twijfelde aan de gerechtigheid van de zaak die zij hadden ondernomen — daarom nam hij, uit vrees niet in zijn opzet te zullen slagen, diegenen van zijn volk mee die dat wilden en vertrok naar het land Nephi.

30 Nu achtte Moroni het niet raadzaam dat de Lamanieten nog sterker werden; daarom dacht hij het volk van Amalickiah de pas af te snijden, of hen gevangen te nemen en terug te voeren, en Amalickiah ter dood te brengen; ja, want hij wist dat hij de Lamanieten tot toorn tegen hen zou ophitsen en hen ertoe zou bewegen tegen hen ten strijde te trekken; en hij wist dat Amalickiah dat zou doen om zijn doel te bereiken.

31 Daarom achtte Moroni het raadzaam zijn legers mee te nemen, die zich hadden verzameld en zich hadden gewapend, en een verbond hadden aangegaan om de vrede te bewaren; en het geschiedde dat hij zijn leger meenam en met zijn tenten de wildernis in marcheerde om Amalickiah in de wildernis de pas af te snijden.

32 En het geschiedde dat hij handelde naar hetgeen hij in de zin had en de wildernis in marcheerde en de legers van Amalickiah onderschepte.

33 En het geschiedde dat Amalickiah met een klein aantal van zijn mannen vluchtte, en de rest werd overgeleverd in de handen van Moroni en teruggevoerd naar het land Zarahemla.

34 Welnu, daar Moroni een man was die door de opperrechters en door de stem van het volk was [a]aangesteld, had hij volgens zijn wil zeggenschap over de legers der Nephieten, om gezag over hen te vestigen en uit te oefenen.

35 En het geschiedde dat hij alle Amalickiahieten die geen verbond wilden aangaan om de zaak van de vrijheid te steunen, zodat zij een vrije regering konden behouden, ter dood liet brengen; en er waren er slechts enkelen die het verbond van de vrijheid verwierpen.

34*a* Alma 43:16.

36 En het geschiedde ook dat hij het vaandel der vrijheid in top liet hijsen op iedere toren in geheel het land dat in het bezit van de Nephieten was; en aldus plantte Moroni de standaard der vrijheid onder de Nephieten.

37 En zij begonnen wederom vrede in het land te krijgen; en aldus handhaafden zij de vrede in het land tot bijna aan het eind van het negentiende jaar van de regering der rechters.

38 En Helaman en de [a]hogepriesters handhaafden ook de orde in de kerk; ja, vier jaar lang hadden zij in grote mate vrede en vreugde in de kerk.

39 En het geschiedde dat velen stierven in de onwrikbare [a]overtuiging dat hun ziel door de Heer Jezus Christus was verlost; aldus hebben zij de wereld verheugd verlaten.

40 En sommigen stierven aan koorts, die in bepaalde seizoenen van het jaar veel voorkwam in het land — doch niet zovelen aan koorts, dankzij de uitstekende eigenschappen van de vele [a]kruiden en wortels die God had bereid om de oorzaak weg te nemen van de ziekten waaraan de mensen wegens het klimaat onderhevig waren —

41 velen echter stierven aan ouderdom; en zij die stierven in het geloof van Christus zijn [a]gelukkig in Hem, zoals wij wel moeten aannemen.

HOOFDSTUK 47

Amalickiah gebruikt verraad, moord en intriges om koning der Lamanieten te worden — De Nephitische afgescheidenen zijn nog goddelozer en woester dan de Lamanieten. Ongeveer 72 v.C.

NU keren wij in onze kroniek terug naar Amalickiah en hen die met hem de wildernis in waren [a]gevlucht; want zie, hij had hen die hem vergezelden meegenomen en was naar het [b]land Nephi getrokken, onder de Lamanieten, en hij hitste de Lamanieten op tot toorn tegen het volk van Nephi, zodat de koning der Lamanieten een oproep liet uitgaan in geheel zijn land en onder geheel zijn volk, dat zij zich wederom moesten verzamelen om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

2 En het geschiedde, toen de oproep onder hen was uitgegaan, dat zij buitengewoon angstig waren; ja, zij vreesden de koning te mishagen, en zij vreesden ook tegen de Nephieten ten strijde te trekken omdat zij misschien hun leven zouden verliezen. En het geschiedde dat zij, of het merendeel van hen, weigerden de bevelen van de koning te gehoorzamen.

3 En nu geschiedde het dat de koning wegens hun ongehoorzaamheid verbolgen was; daarom gaf hij Amalickiah het bevel

38*a* Alma 46:6.
39*a* Mro. 7:3, 41.
40*a* LV 89:10.
41*a* Op. 14:13.
47 1*a* Alma 46:33.
b 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12–13.

over dat gedeelte van zijn leger dat aan zijn bevelen gehoorzaam was, en beval hem heen te gaan en hen ertoe te dwingen de wapens op te nemen.

4 Nu zie, dat was het verlangen van Amalickiah; want daar hij zeer listig was in het bedrijven van het kwade, smeedde hij in zijn hart het plan om de koning der Lamanieten te onttronen.

5 En nu had hij het bevel gekregen over dat deel der Lamanieten dat koningsgezind was; en hij streefde ernaar de gunst te verwerven van hen die niet gehoorzaam waren; daarom trok hij op naar de plaats die [a]Onidah werd genoemd, want daar waren alle Lamanieten heen gevlucht; want zij hadden de aantocht van het leger ontdekt, en omdat zij dachten dat het kwam om hen te vernietigen, vluchtten zij naar Onidah, naar de plaats der wapenen.

6 En zij hadden een man aangesteld om koning en leider over hen te zijn, daar zij van binnen besloten waren met een vast voornemen zich niet te laten dwingen om tegen de Nephieten op te trekken.

7 En het geschiedde dat zij zich hadden verzameld op de top van de berg die Antipas werd genoemd, ter voorbereiding op de strijd.

8 Nu was het niet de bedoeling van Amalickiah om hun volgens het gebod van de koning slag te leveren; want zie, het was zijn bedoeling de gunst van de legers der Lamanieten te verwerven, om zichzelf aan hun hoofd te plaatsen en de koning te onttronen en het koninkrijk in bezit te nemen.

9 En zie, het geschiedde dat hij zijn leger hun tenten liet opslaan in het dal dat dicht bij de berg Antipas lag.

10 En het geschiedde, toen het nacht was, dat hij een geheime gezant naar de berg Antipas zond om te vragen of de leider van hen die op de berg waren, wiens naam Lehonti was, naar de voet van de berg wilde afdalen, want hij wilde met hem spreken.

11 En het geschiedde, toen Lehonti de boodschap ontving, dat hij niet durfde afdalen naar de voet van de berg. En het geschiedde dat Amalickiah hem een tweede maal een boodschap zond om hem te vragen af te dalen. En het geschiedde dat Lehonti weigerde; en hij zond hem een derde maal een boodschap.

12 En het geschiedde, toen Amalickiah merkte dat hij Lehonti er niet toe kon bewegen van de berg af te dalen, dat hij de berg besteeg welhaast tot Lehonti's kamp; en hij zond Lehonti een vierde maal zijn boodschap en verzocht hem af te dalen en zijn lijfwachten mee te brengen.

13 En het geschiedde, toen Lehonti met zijn lijfwachten naar Amalickiah was afgedaald,

5*a* Alma 32:4.

dat Amalickiah hem verzocht des nachts met zijn leger af te dalen en die manschappen over wie de koning hem het bevel had gegeven in hun kampen te omsingelen; en hij zou hen in Lehonti's handen overgeven als hij hem, Amalickiah, tweede leider van het gehele leger maakte.

14 En het geschiedde dat Lehonti met zijn manschappen afdaalde en de manschappen van Amalickiah omsingelde, zodat zij vóór hun ontwaken bij het aanbreken van de dag door de legers van Lehonti omsingeld waren.

15 En het geschiedde, toen zij zagen dat zij omsingeld waren, dat zij Amalickiah smeekten hun toe te staan zich bij hun broeders te voegen, opdat zij niet vernietigd zouden worden. Dat nu was juist wat Amalickiah wilde.

16 En het geschiedde dat hij zijn manschappen, [a]tegen de bevelen van de koning in, overgaf. Dat nu was hetgeen Amalickiah wilde, teneinde zijn plannen om de koning te onttronen te kunnen verwezenlijken.

17 Nu was het de gewoonte onder de Lamanieten, in het geval hun hoogste leider werd gedood, de tweede leider als hun hoogste leider aan te stellen.

18 En het geschiedde dat Amalickiah een van zijn dienstknechten geleidelijk vergif liet toedienen aan Lehonti, zodat hij stierf.

19 Welnu, toen Lehonti dood was, stelden de Lamanieten Amalickiah aan als hun leider en hun oppercommandant.

20 En het geschiedde dat Amalickiah met zijn legers — want hij had zijn verlangens verwezenlijkt — naar het land Nephi marcheerde, naar de stad Nephi, die de hoofdstad was.

21 En de koning kwam hem met zijn lijfwachten tegemoet, want hij dacht dat Amalickiah zijn bevelen had uitgevoerd en dat Amalickiah zulk een groot leger had verzameld om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

22 Doch zie, terwijl de koning hem tegemoet kwam, liet Amalickiah zijn dienstknechten de koning tegemoet gaan. En zij gingen en bogen zich voor de koning alsof zij hem eer wilden bewijzen wegens zijn grootheid.

23 En het geschiedde dat de koning zijn hand uitstrekte om hen op te richten, zoals het de gewoonte was bij de Lamanieten als teken van vrede, een gewoonte die zij van de Nephieten hadden overgenomen.

24 En zie, het geschiedde, toen hij de eerste van de grond had opgericht, dat die de koning in het hart stak; en hij viel ter aarde.

25 Nu vluchtten de dienstknechten van de koning; en de dienstknechten van Amalickiah hieven een geschreeuw aan, zeggende:

26 Zie, de dienstknechten van de koning hebben hem in het

16*a* Alma 47:3.

hart gestoken, en hij is neergevallen en zij zijn gevlucht; zie, komt kijken.

27 En het geschiedde dat Amalickiah zijn legers beval om op te rukken en te zien wat er met de koning was gebeurd; en toen zij de plek hadden bereikt en de koning aantroffen, liggend in zijn eigen bloed, wendde Amalickiah voor verbolgen te zijn en hij zeide: Wie ook de koning heeft liefgehad, laat hem uitgaan en zijn dienstknechten achtervolgen, opdat zij gedood kunnen worden.

28 En het geschiedde dat allen die de koning hadden liefgehad, bij het horen van die woorden naar voren traden en de dienstknechten van de koning achtervolgden.

29 Toen nu de dienstknechten van de koning zagen dat een leger hen achtervolgde, werden zij wederom bang en vluchtten de wildernis in, en kwamen in het land Zarahemla en sloten zich aan bij het [a]volk van Ammon.

30 En het leger dat hen achtervolgde, keerde na zijn vergeefse achtervolging terug; en aldus won Amalickiah door zijn bedrog het hart van het volk.

31 En het geschiedde dat hij de volgende dag de stad Nephi binnentrok met zijn legers en de stad in bezit nam.

32 En nu geschiedde het dat de koningin, toen zij hoorde dat de koning was gedood — want Amalickiah had een gezant naar de koningin gezonden om haar te berichten dat de koning door zijn dienstknechten was gedood, dat hij hen met zijn legers had achtervolgd, maar dat het tevergeefs was geweest, en dat zij waren ontkomen —

33 welnu, toen de koningin die tijding had ontvangen, zond zij Amalickiah een boodschap met het verzoek het volk van de stad te sparen; en ook verzocht zij hem bij haar te komen; en ook verzocht zij hem getuigen mee te brengen om een verklaring af te leggen aangaande de dood van de koning.

34 En het geschiedde dat Amalickiah dezelfde dienstknecht meenam die de koning had gedood, en allen die bij hem waren geweest, en naar de koningin toeging, naar de plaats waar zij gezeten was; en zij allen verklaarden haar dat de koning door zijn eigen dienstknechten was gedood; en zij zeiden ook: Zij zijn gevlucht; getuigt dat niet tegen hen? En aldus overtuigden zij de koningin aangaande de dood van de koning.

35 En het geschiedde dat Amalickiah de gunst van de koningin zocht en haar tot vrouw nam; en aldus verkreeg hij het koninkrijk door zijn bedrog en met behulp van zijn geslepen dienstknechten; ja, hij werd in het gehele land als koning erkend, onder het gehele volk der Lamanieten — dat [a]bestond uit Lamanieten en Lemuëlieten en Ismaëlieten — en

29*a* Alma 43:11–12. GS Anti-Nephi-lehieten.
35*a* Jakob 1:13–14.

onder allen die zich van de Nephieten hadden afgescheiden, sedert de regering van Nephi tot op heden.

36 Nu beschikten die [a]afgescheidenen over hetzelfde onderricht en dezelfde leringen als de Nephieten, ja, zij waren in dezelfde [b]kennis des Heren onderricht; niettemin werden zij — hoe vreemd het ook moge klinken — niet lang na hun afscheiding verstokter en [c]onboetvaardiger, en wilder, goddelozer en woester dan de Lamanieten — de overleveringen der Lamanieten omhelzende; zich overgevende aan luiheid en allerlei wellust; ja, de Heer, hun God, geheel en al vergetende.

HOOFDSTUK 48

Amalickiah hitst de Lamanieten op tegen de Nephieten — Moroni bereidt zijn volk erop voor de zaak van de christenen te verdedigen — Hij verheugt zich over onafhankelijkheid en vrijheid en is een machtig man Gods. Ongeveer 72 v.C.

EN nu geschiedde het, zodra Amalickiah het koninkrijk had verkregen, dat hij het hart der Lamanieten tegen het volk van Nephi begon op te zetten; ja, hij wees mannen aan om de Lamanieten vanaf hun torens toe te spreken, tegen de Nephieten.

2 En aldus zette hij hun hart op tegen de Nephieten, zodat hij tegen het eind van het negentiende jaar van de regering der rechters — nadat hij tot zoverre zijn plannen verwezenlijkt had, ja, tot koning over de Lamanieten was uitgeroepen — er ook naar streefde over het gehele land te regeren, ja, en over alle mensen die in het land waren, zowel de Nephieten als de Lamanieten.

3 Welnu, hij had zijn plan verwezenlijkt, want hij had het hart der Lamanieten verstokt en hun verstand verblind en hen zodanig tot toorn opgehitst, dat hij een talrijke menigte verzameld had om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

4 Want hij was vastbesloten, wegens het grote aantal van zijn volk, om de Nephieten te overweldigen en tot knechtschap te brengen.

5 En daarom stelde hij uit de Zoramieten [a]opperbevelhebbers aan, daar zij het beste bekend waren met de sterkte der Nephieten en hun wijkplaatsen en de zwakste delen van hun steden; daarom stelde hij hen aan als opperbevelhebbers over zijn legers.

6 En het geschiedde dat zij hun kamp opbraken en in de wildernis optrokken in de richting van het land Zarahemla.

7 Nu geschiedde het, terwijl Amalickiah aldus door misleiding en bedrog macht had verkregen, dat Moroni daarentegen de gedachten van het volk erop

36*a* GS Afval.
b Hebr. 10:26–27; Alma 24:30.
c Jer. 8:12.
48 5*a* Alma 43:6.

had [a]voorbereid de Heer, hun God, getrouw te zijn.

8 Ja, hij had de legers der Nephieten versterkt en kleine vestingen, ofwel wijkplaatsen, opgetrokken; hij had rondom wallen van aarde opgeworpen om zijn legers te omgeven en ook muren van steen gebouwd om hen te omringen, rondom hun steden en aan de grenzen van hun landerijen; ja, om het gehele land heen.

9 En in hun zwakste versterkingen plaatste hij het grootste aantal manschappen; en aldus voorzag hij het land dat de Nephieten in bezit hadden van verdedigingswerken en versterkte het.

10 En aldus trof hij voorbereidingen om hun vrijheid, hun landerijen, hun vrouwen en hun kinderen, en hun vrede te [a]verdedigen, en om te kunnen leven voor de Heer, hun God, en om hetgeen door hun vijanden de zaak van de christenen werd genoemd, te kunnen handhaven.

11 En Moroni was een sterk en machtig man; hij was een man van volmaakt [a]inzicht; ja, een man die geen behagen schepte in bloedvergieten; een man wiens ziel zich verheugde in de onafhankelijkheid en de vrijheid van zijn land, en in de vrijwaring van zijn broeders voor knechtschap en slavernij;

12 ja, een man wiens hart opzwol van dankbaarheid jegens zijn God voor de vele voorrechten en zegeningen die Hij zijn volk schonk; een man die buitengewoon hard arbeidde voor het [a]welzijn en de veiligheid van zijn volk.

13 Ja, en hij was een man die onwrikbaar was in het geloof in Christus, en hij had met een eed [a]gezworen zijn volk, zijn rechten, en zijn land en zijn godsdienst te verdedigen, tot het verlies van zijn bloed toe.

14 Nu werd het de Nephieten geleerd zich tegen hun vijanden te verdedigen, indien nodig zelfs tot het vergieten van bloed toe; ja, en het werd hun ook geleerd [a]nooit aanstoot te geven, ja, en nooit het zwaard op te heffen, behalve tegen een vijand, behalve om hun leven te bewaren.

15 En dit was wat zij geloofden: dat door zo te handelen, God hen voorspoedig zou maken in het land, of met andere woorden, dat als zij getrouw waren in het onderhouden van de geboden Gods, Hij hen voorspoedig zou maken in het land; ja, hen zou waarschuwen om te vluchten, of zich op oorlog voor te bereiden, naargelang het gevaar;

16 en ook dat God hun bekend zou maken waar zij heen moesten gaan om zich tegen hun vijanden te verdedigen en dat, door zo te handelen, de Heer hen zou bevrijden; en dat was

7*a* Alma 49:8.
10*a* Alma 46:12–13.
11*a* gs Begrijpen, begrip.
12*a* gs Welzijn, welzijnszorg.
13*a* Alma 46:20–22.
14*a* Alma 43:46–47; 3 Ne. 3:20–21; Mrm. 3:10–11; LV 98:16.

wat Moroni geloofde, en zijn hart roemde erin; [a]niet in het vergieten van bloed, maar in het goeddoen, in het bewaren van zijn volk, ja, in het onderhouden van de geboden Gods, ja, en het weerstaan van ongerechtigheid.

17 Ja, voorwaar, voorwaar, zeg ik u: Als alle mensen waren geweest, en waren, en altijd zouden zijn zoals Moroni, zie, dan zouden zelfs de machten der hel voor eeuwig hebben gewankeld; ja, de [a]duivel zou nooit macht hebben over het hart der mensenkinderen.

18 Zie, hij was een man zoals Ammon, de zoon van Mosiah, ja, en ook zoals de andere zonen van Mosiah, ja, en ook zoals Alma en zijn zonen, want dat waren allen mannen Gods.

19 Welnu, zie, Helaman en zijn broeders waren het volk niet minder van dienst dan Moroni, want zij predikten het woord Gods, en alle mensen die naar hun woorden luisterden, doopten zij tot bekering.

20 En aldus gingen zij uit, en het volk [a]verootmoedigde zich wegens hun woorden, in die mate dat zij ten zeerste door de Heer werden [b]begunstigd, en aldus waren zij vrij van onderlinge oorlogen en twisten, ja, vier jaar lang.

21 Maar, zoals ik heb gezegd, tegen het eind van het negentiende jaar werden zij, ondanks hun onderlinge vrede, gedwongen tegen hun zin te strijden tegen hun broeders, de Lamanieten.

22 Ja, kortom, vele jaren lang kwam er geen einde aan hun oorlogen tegen de Lamanieten, ondanks hun grote tegenzin.

23 Nu waren zij [a]bedroefd dat zij de wapens tegen de Lamanieten moesten opnemen, daar zij geen behagen schepten in het vergieten van bloed; ja, en dat was niet alles: zij waren bedroefd dat zij het middel waren waardoor zovele van hun broeders uit deze wereld naar een eeuwige wereld werden gezonden, onvoorbereid om hun God te ontmoeten.

24 Toch konden zij zich niet het leven laten benemen, zodat hun [a]vrouwen en hun kinderen zouden worden afgeslacht door de barbaarse wreedheid van hen die eens hun broeders waren geweest, ja, en zich hadden [b]afgescheiden van hun kerk, en hen verlaten hadden en hadden getracht hen te vernietigen door zich bij de Lamanieten aan te sluiten.

25 Ja, zij konden niet dulden dat hun broeders zich zouden verheugen over het bloed der Nephieten, zolang er nog enkelen waren die de geboden Gods onderhielden; want de belofte des Heren luidde dat zij, als zij zijn geboden onderhielden, voorspoedig zouden zijn in het land.

16*a* Alma 55:19.
17*a* 1 Ne. 22:26; 3 Ne. 6:15.
20*a* GS Nederig, nederigheid, vernederen.
b 1 Ne. 17:35.
23*a* LV 42:45.
24*a* Alma 46:12.
b GS Afval.

HOOFDSTUK 49

De binnenvallende Lamanieten zijn niet in staat de versterkte steden Ammonihah en Noach in te nemen — Amalickiah vervloekt God en zweert het bloed van Moroni te drinken — Helaman en zijn broeders gaan door met het versterken van de kerk. Ongeveer 72 v.C.

En nu geschiedde het in de elfde maand van het negentiende jaar, op de tiende dag van de maand, dat men de legers der Lamanieten zag oprukken in de richting van het land Ammonihah.

2 En zie, de stad was herbouwd, en Moroni had een leger opgesteld aan de grenzen van de stad, en zij hadden rondom grond opgeworpen om zich te beschermen tegen de pijlen en de stenen der Lamanieten; want zie, zij vochten met stenen en met pijlen.

3 Zie, ik zeide dat de stad [a]Ammonihah was herbouwd. Ik zeg u: ja, die was ten dele herbouwd; en omdat de Lamanieten haar al eens hadden verwoest ten gevolge van de ongerechtigheid van het volk, veronderstelden zij dat die hun wederom even gemakkelijk ten prooi zou vallen.

4 Maar zie, hoe groot was hun teleurstelling; want zie, de Nephieten hadden een wal van aarde om zich heen opgeworpen die zo hoog was, dat de Lamanieten hun stenen en hun pijlen niet met goed gevolg op hen konden afschieten; evenmin konden zij hen overvallen, behalve door hun ingang.

5 Nu waren de opperbevelhebbers der Lamanieten op dit tijdstip buitengewoon verbaasd wegens de wijsheid der Nephieten bij het in gereedheid brengen van hun beveiligde plaatsen.

6 Nu hadden de leiders der Lamanieten gedacht — wegens hun grote aantal — ja, zij hadden gedacht dat het hun zou worden gegeven hen te overvallen zoals zij dat tot dusver hadden gedaan; ja, en zij hadden zich ook uitgerust met schilden, en met borstplaten; en zij hadden zich ook uitgerust met klederen van huiden, ja, zeer dikke klederen om hun naaktheid te bedekken.

7 En aldus uitgerust dachten zij hun broeders gemakkelijk te kunnen overweldigen en onderwerpen aan het juk van het knechtschap, of hen te doden en af te slachten naar hun welbehagen.

8 Maar zie, tot hun uiterste verbazing waren zij op hen [a]voorbereid, op een wijze die nooit eerder onder de kinderen van Lehi was gekend. Nu waren zij op de Lamanieten voorbereid, om te strijden volgens de aanwijzingen van Moroni.

9 En het geschiedde dat de Lamanieten, ofwel de Amalickiahieten, buitengewoon verbaasd waren over hun wijze om zich op oorlog voor te bereiden.

49 3*a* Alma 16:2–3, 9, 11. | 8*a* Alma 48:7–10.

10 Welnu, als koning Amalickiah aan het hoofd van zijn leger uit het [a]land Nephi was afgedaald, zou hij de Lamanieten wellicht de Nephieten hebben laten aanvallen bij de stad Ammonihah; want zie, hij gaf niet om het bloed van zijn volk.

11 Maar zie, Amalickiah daalde niet zelf af ten strijde. En zie, zijn opperbevelhebbers durfden de Nephieten niet te overvallen bij de stad Ammonihah, daar Moroni de gang van zaken onder de Nephieten zodanig had gewijzigd, dat hun wijkplaatsen de Lamanieten tegenvielen en zij ze niet konden overvallen.

12 Daarom trokken zij zich in de wildernis terug en braken hun kamp op en marcheerden in de richting van het land Noach, in de veronderstelling dat dat de op een na beste plaats voor hen zou zijn om tegen de Nephieten op te trekken.

13 Want zij wisten niet dat Moroni iedere stad in het gehele omliggende land had versterkt, ofwel er [a]vestingen had gebouwd; daarom marcheerden zij met onwrikbare vastberadenheid naar het land Noach; ja, hun opperbevelhebbers traden naar voren en zwoeren een eed dat zij het volk van die stad zouden vernietigen.

14 Maar zie, tot hun verbazing was de stad Noach, die tot dusver een zwakke plaats was geweest, nu door toedoen van Moroni sterk geworden, ja, zelfs sterker dan de stad Ammonihah.

15 En nu, zie, dat was de wijsheid van Moroni; want hij had verondersteld dat zij bij de stad Ammonihah zouden worden afgeschrikt, en dat zij — aangezien de stad Noach tot dusver het zwakste deel van het land was geweest — daarheen ten strijde zouden marcheren; en aldus verliep het naar zijn wens.

16 En zie, Moroni had Lehi aangesteld als opperbevelhebber van de manschappen van die stad; en het was [a]diezelfde Lehi die tegen de Lamanieten had gevochten in het dal ten oosten van de Sidon.

17 En nu zie, het geschiedde, toen de Lamanieten ontdekten dat Lehi het bevel over de stad voerde, dat ook dat hun tegenviel, want zij waren buitengewoon bevreesd voor Lehi; hun opperbevelhebbers hadden evenwel een eed gezworen om de stad aan te vallen; daarom lieten zij hun legers oprukken.

18 Nu zie, de Lamanieten konden hun vestingen op geen andere wijze binnendringen dan door de ingang, wegens de hoogte van de wal die was opgeworpen en de diepte van de gracht die eromheen was gegraven, behalve bij de ingang.

19 En aldus stonden de Nephieten gereed om allen te vernietigen die zouden trachten naar boven te klimmen om de vesting langs welke andere weg ook binnen te dringen, door hen met stenen en pijlen te bestoken.

10*a* 2 Ne. 5:8; Omni 1:12; Alma 47:1.
13*a* Alma 48:8.
16*a* Alma 43:35.

20 Aldus waren zij uitgerust met hun zwaarden en hun slingers, ja, een macht van hun sterkste mannen, om allen neer te slaan die zouden trachten hun beveiligde plaats door de ingang binnen te dringen; en aldus stonden zij gereed om zich tegen de Lamanieten te verdedigen.

21 En het geschiedde dat de bevelhebbers der Lamanieten hun legers tot voor de ingang voerden en tegen de Nephieten begonnen te strijden om in hun beveiligde plaats te komen; maar zie, keer op keer werden zij teruggedreven, zodat zij in een ontzaglijke slachting werden gedood.

22 Toen zij nu bemerkten dat zij bij de ingang geen overmacht over de Nephieten konden verkrijgen, begonnen zij hun wallen van aarde af te graven om toegang tot hun legers te verkrijgen, opdat zij op gelijke voet zouden kunnen strijden; doch zie, bij die pogingen werden zij weggemaaid door de stenen en pijlen die op hen werden afgeschoten; en in plaats van hun grachten op te vullen door het neerhalen van de wallen van aarde, vulden zij die ten dele op met de lichamen van hun doden en gewonden.

23 Aldus hadden de Nephieten alle macht over hun vijanden; en aldus trachtten de Lamanieten de Nephieten te vernietigen, totdat al hun opperbevelhebbers zouden zijn gedood; ja, en er werden meer dan duizend Lamanieten gedood, terwijl daarentegen geen enkele Nephiet werd gedood.

24 Er waren ongeveer vijftig gewonden, die aan de pijlen van de Lamanieten waren blootgesteld bij de ingang, maar zij waren beschermd door hun schilden en hun borstplaten en hun helmen, zodat hun wonden — waarvan vele zeer ernstig — aan hun benen waren.

25 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat al hun opperbevelhebbers waren gedood, dat zij de wildernis in vluchtten. En het geschiedde dat zij naar het land Nephi terugkeerden om hun koning, Amalickiah, die Nephiet van geboorte was, hun grote verliezen mede te delen.

26 En het geschiedde dat hij buitengewoon vertoornd was op zijn volk, omdat hij zijn zin inzake de Nephieten niet had gekregen; hij had hen niet onderworpen aan het juk van het knechtschap.

27 Ja, hij was buitengewoon verbolgen, en hij [a]vervloekte God, en ook Moroni, waarbij hij zwoer met een [b]eed dat hij zijn bloed zou drinken; en wel omdat Moroni de geboden Gods had onderhouden door te zorgen voor de veiligheid van zijn volk.

28 En het geschiedde daarentegen dat het volk van Nephi de Heer, hun God, [a]dankte wegens zijn weergaloze kracht

27*a* gs Godslastering, lasteren.
b Hand. 23:12.
28*a* gs Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.

waarmee Hij hen uit de handen van hun vijanden had bevrijd.

29 En aldus eindigde het negentiende jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

30 Ja, en er was blijvende vrede onder hen en buitengewoon grote voorspoed in de kerk wegens de aandacht en de ijver die zij schonken aan het woord Gods, dat hun werd verkondigd door Helaman en Shiblon en Corianton, en Ammon en zijn broeders, ja, en door allen die waren geordend naar de [a]heilige orde Gods, en gedoopt tot bekering en uitgezonden om onder het volk te prediken.

HOOFDSTUK 50

Moroni versterkt de landen der Nephieten — Zij bouwen vele nieuwe steden — Oorlogen en verwoestingen overkomen de Nephieten in de dagen van hun goddeloosheid en gruwelen — Morianton en zijn afgescheidenen worden door Teancum verslagen — Nephihah sterft en zijn zoon Pahoran bestijgt de rechterstoel. Ongeveer 72–67 v.C.

EN nu geschiedde het dat Moroni er niet mee ophield toebereidselen voor oorlog te maken, ofwel om zijn volk tegen de Lamanieten te beveiligen; want in het begin van het twintigste jaar van de regering der rechters liet hij zijn legers een begin maken met het opwerpen van hopen aarde om alle steden heen, in het gehele land dat in het bezit der Nephieten was.

2 En bovenop die wallen van aarde liet hij om de steden heen stammen zetten, ja, muren van stammen tot op manshoogte.

3 En bovenop die muren van stammen liet hij een palissade plaatsen, gebouwd op de stammen rondom; en die was sterk en hoog.

4 En hij liet torens bouwen, die uitstaken boven die palissade, en hij liet beveiligde plaatsen op die torens bouwen, zodat de stenen en de pijlen der Lamanieten hen niet konden deren.

5 En zij waren gereed om, naar hun believen en hun kracht, stenen daarvanaf te werpen, en eenieder te doden die zou trachten bij de muren van de stad te komen.

6 Aldus maakte Moroni verschansingen gereed om iedere stad heen in het gehele land met het oog op de komst van hun vijanden.

7 En het geschiedde dat Moroni zijn legers de oostelijke wildernis liet intrekken; ja, en zij trokken uit en verdreven alle Lamanieten die zich in de oostelijke wildernis bevonden naar hun eigen landen, die ten zuiden van het land Zarahemla lagen.

8 En het land Nephi liep in een rechte lijn vanaf de oostelijke zee naar het westen.

9 En het geschiedde, toen Moroni alle Lamanieten had

30*a* Alma 43:2.

verdreven uit de oostelijke wildernis die ten noorden lag van de landen die zij zelf bezaten, dat hij de inwoners die zich in het land Zarahemla en in het omringende land bevonden, de oostelijke wildernis liet intrekken, zelfs tot aan de kuststreken, en het land in bezit nemen.

10 En hij stelde ook legers op in het zuiden, in de grensstreken van hun bezittingen, en liet hen [a]versterkingen opwerpen, opdat zij hun legers en hun volk konden beveiligen tegen de hand van hun vijanden.

11 En aldus sneed hij alle verschansingen van de Lamanieten in de oostelijke wildernis af, ja, en ook in het westen, en hij versterkte de grens tussen de Nephieten en de Lamanieten, tussen het land Zarahemla en het land Nephi, vanaf de westelijke zee, voorbij de oorsprong van de Sidon — waarbij de Nephieten al het noordelijke land bezaten, ja, al het land dat ten noorden lag van het land Overvloed, naar hun believen.

12 Aldus trachtte Moroni met zijn legers — die met de dag groter werden wegens de zekerheid van bescherming die zijn werken hun boden — de kracht en macht der Lamanieten af te snijden van de landen die zij bezaten, opdat zij over de landen die zij bezaten geen macht zouden hebben.

13 En het geschiedde dat de Nephieten een stad begonnen te stichten, en zij noemden de naam van de stad Moroni; en zij lag bij de oostelijke zee; en zij lag in het zuiden bij de grens van de bezittingen der Lamanieten.

14 En zij begonnen ook een stad te stichten tussen de stad Moroni en de stad Aäron, op de grens tussen Aäron en Moroni; en zij noemden de naam van de stad, ofwel het land, Nephihah.

15 En in datzelfde jaar begonnen zij ook vele steden te bouwen in het noorden, een daarvan op een bijzondere wijze, die zij Lehi noemden, en die in het noorden in de kuststreek lag.

16 En aldus eindigde het twintigste jaar.

17 En in die voorspoedige omstandigheden verkeerde het volk van Nephi in het begin van het eenentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

18 En zij waren buitengewoon voorspoedig en zij werden buitengewoon rijk; ja, en zij werden talrijk en sterk in het land.

19 En aldus zien wij hoe barmhartig en rechtvaardig alle handelwijzen des Heren zijn in het vervullen van al zijn woorden aan de mensenkinderen; ja, wij kunnen zien dat in deze tijd zijn woorden bewaarheid worden die Hij tot Lehi heeft gesproken, zeggende:

20 Gezegend zijt gij en gezegend zijn uw kinderen; en zij zullen gezegend worden; voor zoverre zij mijn geboden onder-

50 10*a* Alma 49:18–22.

houden, zullen zij voorspoedig zijn in het land. Maar bedenk dat voor zoverre zij mijn geboden niet onderhouden, zij van de tegenwoordigheid des Heren worden [a]afgesneden.

21 En wij zien dat die beloften bewaarheid zijn aan het volk van Nephi; want het zijn hun ruzies en hun twisten geweest, ja, hun moorden en hun plunderingen, hun afgoderij, hun hoererijen en hun gruwelen, die onder hen bestonden, die hun oorlogen en hun verwoestingen over hen hebben gebracht.

22 En zij die getrouw zijn geweest in het onderhouden van de geboden des Heren zijn te allen tijde bevrijd, terwijl duizenden van hun goddeloze broeders zijn overgeleverd aan knechtschap, of om door het zwaard om te komen, of om in ongeloof te verkommeren en zich met de Lamanieten te vermengen.

23 Maar zie, sedert de dagen van Nephi is er onder het volk van Nephi nooit een [a]gelukkiger tijdperk geweest dan in de dagen van Moroni, ja, namelijk dat tijdperk, in het eenentwintigste jaar van de regering der rechters.

24 En het geschiedde dat het tweeëntwintigste jaar van de regering der rechters ook in vrede eindigde; ja, en ook het drieëntwintigste jaar.

25 En het geschiedde dat er in het begin van het vierentwintigste jaar van de regering der rechters eveneens vrede onder het volk van Nephi zou zijn geweest, indien er niet een [a]twist was geweest die onder hen plaatsvond over het land Lehi en het land Morianton, dat aan Lehi grensde, en die beide in de kuststreek lagen.

26 Want zie, het volk dat het land Morianton bezat, eiste een deel van het land Lehi op; daarom ontstond er een verhitte twist tussen hen, zodat het volk van Morianton de wapens tegen hun broeders opnam; en zij waren vastbesloten hen met het zwaard te doden.

27 Maar zie, het volk dat het land Lehi bezat, vluchtte naar het kamp van Moroni en vroeg hem om hulp; want zie, zij stonden in hun recht.

28 En het geschiedde, toen het volk van Morianton, dat werd aangevoerd door een man wiens naam Morianton was, ontdekte dat het volk van Lehi naar het kamp van Moroni was gevlucht, dat zij buitengewoon bevreesd waren dat het leger van Moroni hen zou overvallen en vernietigen.

29 Daarom gaf Morianton hun in het hart te vluchten naar het land dat in het noorden lag, dat met grote watervlakten was bedekt, en het land dat in het noorden lag in bezit te nemen.

30 En zie, zij zouden dat plan hebben uitgevoerd — wat een reden voor weeklagen zou zijn geweest — maar zie, Morianton, die een zeer driftig man

20*a* LV 1:14. | 23*a* Mos. 2:41. | 25*a* GS Twist.

was, werd vertoornd op een van zijn dienstmaagden, en hij ging haar te lijf en sloeg haar hevig.

31 En het geschiedde dat zij vluchtte en naar het kamp van Moroni kwam en Moroni alles over de zaak vertelde, en ook over hun voornemen om te vluchten naar het noordelijke land.

32 Nu zie, het volk dat zich in het land Overvloed bevond, of beter gezegd Moroni, vreesde dat zij zouden luisteren naar de woorden van Morianton en zich bij zijn volk zouden aansluiten, en dat hij zodoende die delen van het land in bezit zou krijgen, hetgeen zou leiden tot ernstige gevolgen voor het volk van Nephi, ja, gevolgen die tot de omverwerping van hun [a]vrijheid zouden voeren.

33 Daarom zond Moroni een leger, met hun kamp, om het volk van Morianton te onderscheppen en zijn vlucht naar het noordelijke land te stuiten.

34 En het geschiedde dat zij hen pas onderschepten toen zij bij de grens van het land [a]Woestenij waren gekomen; en daar onderschepten zij hen bij de smalle doorgang, die bij de zee naar het noordelijke land voerde, ja, bij de zee, in het westen en in het oosten.

35 En het geschiedde dat het leger dat door Moroni was uitgezonden, dat werd aangevoerd door een man wiens naam Teancum was, het volk van Morianton tegemoet trok; en het volk van Morianton was zo weerbarstig — daartoe aangezet door zijn goddeloosheid en zijn vleiende woorden — dat er een strijd tussen hen ontstond, waarin Teancum Morianton doodde en zijn leger versloeg, en hen gevangennam en terugkeerde naar het kamp van Moroni. En aldus eindigde het vierentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

36 En aldus werd het volk van Morianton teruggebracht. En nadat zij zich ertoe verbonden hadden de vrede te bewaren, kregen zij het land Morianton terug, en er vond een hereniging plaats tussen hen en het volk van Lehi; en zij kregen ook hun landerijen terug.

37 En het geschiedde, in hetzelfde jaar dat de vrede tot het volk van Nephi werd hersteld, dat Nephihah, de tweede opperrechter, die de rechterstoel met volkomen oprechtheid voor het aangezicht van God had bekleed, stierf.

38 Niettemin had hij het verzoek van Alma afgeslagen om die kronieken en de andere zaken in bezit te nemen die Alma en zijn vaderen hoogst heilig achtten; daarom had Alma ze aan zijn zoon, Helaman, overgedragen.

39 Zie, het geschiedde dat de zoon van Nephihah werd aangesteld om de rechterstoel te bekleden in de plaats van zijn

32*a* GS Vrij, vrijheid.

34*a* Alma 46:17.

vader; ja, hij werd tot opperrechter en regeerder over het volk aangesteld, met een eed en een heilige verordening om rechtvaardig te oordelen, en de vrede en de vrijheid van het volk te bewaren, en hun hun heilige rechten te verlenen om de Heer, hun God, te aanbidden, ja, om de zaak van God alle dagen van zijn leven te steunen en hoog te houden, en om de goddelozen hun gerechte straf te doen ondergaan volgens hun misdaad.

40 Nu zie, zijn naam was Pahoran. En Pahoran bekleedde de stoel van zijn vader en begon zijn regering over het volk van Nephi aan het eind van het vierentwintigste jaar.

HOOFDSTUK 51

De koningsgezinden trachten de wet te veranderen om iemand tot koning te kunnen uitroepen — Pahoran en de vrijen worden gesteund door de stem van het volk — Moroni dwingt de koningsgezinden hun land te verdedigen; anders zullen zij ter dood worden gebracht — Amalickiah en de Lamanieten veroveren vele versterkte steden — Teancum slaat de Lamanitische invasie af en doodt Amalickiah in zijn tent. Ongeveer 67–66 v.C.

EN nu geschiedde het in het begin van het vijfentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, toen zij vrede hadden gesticht tussen het volk van Lehi en het volk van Morianton aangaande hun landen, en het vijfentwintigste jaar in vrede was begonnen —

2 niettemin handhaafden zij niet lang de algehele vrede in het land, want er ontstond twist onder het volk over de opperrechter Pahoran; want zie, er was een deel van het volk dat verlangde dat bepaalde punten van de wet veranderd werden.

3 Maar zie, Pahoran wilde de wet niet veranderen, noch toestaan dat zij veranderd werd; daarom luisterde hij niet naar hen die aangaande de verandering van de wet hun stem met hun verzoekschriften kenbaar hadden gemaakt.

4 Daarom waren zij die verlangden dat de wet veranderd werd, vertoornd op hem en verlangden dat hij niet langer opperrechter over het land zou zijn; daardoor ontstond er een verhitte woordenstrijd over de zaak, echter niet tot bloedvergietens toe.

5 En het geschiedde dat zij die verlangden dat Pahoran van de rechterstoel werd ontheven, koningsgezinden werden genoemd, want zij verlangden dat de wet zodanig veranderd werd, dat de vrije regering kon worden omvergeworpen en er een koning over het land kon worden geïnstalleerd.

6 En zij die verlangden dat Pahoran opperrechter over het land bleef, namen de naam vrijen op zich; en aldus waren zij verdeeld, want de vrijen hadden gezworen, ofwel zich

ertoe verbonden, hun rechten en de voorrechten van hun godsdienst door een vrije regering te handhaven.

7 En het geschiedde dat deze twistzaak door de stem van het volk werd beslist. En het geschiedde dat de stem van het volk zich ten gunste van de vrijen uitsprak; en Pahoran behield de rechterstoel, hetgeen grote vreugde bracht onder de broeders van Pahoran, en ook onder velen van het volk van de vrijheid die ook de koningsgezinden tot zwijgen brachten, zodat zij zich niet meer durfden te verzetten, maar verplicht waren de zaak van de vrijheid te handhaven.

8 Nu waren zij die liever een koning hadden, lieden van [a]hoge afkomst, en zij streefden ernaar koning te worden; en zij werden gesteund door hen die macht en gezag over het volk nastreefden.

9 Maar zie, dit was een hachelijke tijd voor dergelijke twisten onder het volk van Nephi; want zie, Amalickiah had het hart van het volk der Lamanieten wederom tegen het volk der Nephieten opgehitst, en hij was bezig uit alle delen van zijn land soldaten bijeen te brengen en hen te bewapenen en zich met alle ijver op oorlog voor te bereiden; want hij had [a]gezworen het bloed van Moroni te drinken.

10 Maar zie, wij zullen zien dat de gelofte die hij had afgelegd onbezonnen was; niettemin bereidde hij zichzelf en zijn leger voor om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

11 Nu waren zijn legers niet zo groot als zij voorheen waren geweest, wegens de vele duizenden die door de hand der Nephieten waren gedood; maar niettegenstaande hun grote verliezen had Amalickiah een wonderbaarlijk groot leger bijeengebracht, zodat hij niet vreesde naar het land Zarahemla af te dalen.

12 Ja, Amalickiah daalde in eigen persoon af aan het hoofd der Lamanieten; en het was in het vijfentwintigste jaar van de regering der rechters; en het was in dezelfde tijd dat zij waren begonnen de zaak van hun twisten over de opperrechter Pahoran bij te leggen.

13 En het geschiedde, toen de mannen die koningsgezinden werden genoemd, hoorden dat de Lamanieten tegen hen ten strijde trokken, dat zij in hun hart blij waren; en zij weigerden de wapens op te nemen, want zij waren zo verbolgen op de opperrechter, en ook op het [a]volk der vrijheid, dat zij weigerden de wapens op te nemen om hun land te verdedigen.

14 En het geschiedde, toen Moroni dat zag en ook zag dat de Lamanieten de grensstreken van het land binnenvielen, dat hij buitengewoon verbolgen was wegens de weerbarstigheid van hen voor wier behoud hij

51 8*a* GS Hoogmoed. | 9*a* Alma 49:26–27. | 13*a* Alma 46:10–16.

met zoveel ijver had gearbeid; ja, hij was buitengewoon verbolgen; zijn ziel was vervuld met toorn tegen hen.

15 En het geschiedde dat hij een verzoekschrift met de stem van het volk naar de regeerder van het land zond, met het verzoek het te lezen en hem, Moroni, te machtigen die afgescheidenen ertoe te dwingen hun land te verdedigen of hen ter dood te brengen.

16 Want het was zijn eerste zorg een eind te maken aan zulke twisten en onenigheden onder het volk; want zie, dat was tot dusver een oorzaak van al hun vernietiging geweest. En het geschiedde dat het werd toegestaan volgens de stem van het volk.

17 En het geschiedde dat Moroni zijn leger beval tegen die koningsgezinden op te trekken om hun hoogmoed en hun verhevenheid neer te halen en hen met de aardbodem gelijk te maken, tenzij zij de wapens opnamen en de zaak van de vrijheid steunden.

18 En het geschiedde dat de legers tegen hen opmarcheerden, en zij haalden hun hoogmoed en hun verhevenheid neer, want toen zij hun oorlogswapens opnamen om tegen de mannen van Moroni te strijden, werden zij neergehouwen en met de aardbodem gelijkgemaakt.

19 En het geschiedde dat er vierduizend van die [a]afgescheidenen waren die door het zwaard neergehouwen werden; en diegenen onder hun leiders die niet in de strijd waren gedood, werden gegrepen en in de gevangenis geworpen, want er was op dat tijdstip geen tijd voor hun rechtszaak.

20 En de rest van die afgescheidenen schaarde zich liever onder de standaard der vrijheid dan door het zwaard ter aarde te worden geveld, en zij werden gedwongen het [a]vaandel der vrijheid op hun torens en in hun steden in top te hijsen en de wapens op te nemen ter verdediging van hun land.

21 En aldus maakte Moroni een eind aan die koningsgezinden, zodat er niemand meer onder de naam koningsgezinden bekendstond; en aldus maakte hij een eind aan de weerbarstigheid en de hoogmoed van die lieden die beweerden adellijk bloed te hebben; want zij werden ertoe gebracht zich te verootmoedigen gelijk hun broeders en kloekmoedig te strijden om vrij te zijn van knechtschap.

22 Zie, het geschiedde, terwijl [a]Moroni aldus de oorlogen en twisten onder zijn eigen volk beslechtte en hun vrede en beschaving oplegde, en regelingen trof om zich voor te bereiden op oorlog tegen de Lamanieten, zie, dat de Lamanieten het land Moroni, dat in de kuststreek lag, waren binnengevallen.

19*a* Alma 60:16.
20*a* Alma 46:12–13.

22*a* GS Moroni, aanvoerder.

23 En het geschiedde dat de Nephieten niet sterk genoeg waren in de stad Moroni; daardoor verdreef Amalickiah hen en doodde hij er velen. En het geschiedde dat Amalickiah de stad in bezit nam, ja, al hun versterkingen in bezit nam.

24 En zij die de stad Moroni waren ontvlucht, kwamen naar de stad Nephihah; en ook het volk van de stad Lehi verzamelde zich en trof voorbereidingen en stond gereed om de strijd aan te binden met de Lamanieten.

25 Maar het geschiedde dat Amalickiah de Lamanieten niet toestond tegen de stad Nephihah ten strijde te trekken, maar hen beneden bij de kust hield en in iedere stad manschappen achterliet om die te houden en te verdedigen.

26 En aldus trok hij voort en nam vele steden in bezit: de stad Nephihah en de stad Lehi en de stad Morianton en de stad Omner en de stad Gid en de stad Mulek, die alle in de oostelijke kuststreken lagen.

27 En aldus hadden de Lamanieten, door de geslepenheid van Amalickiah, met hun talloze legerscharen zovele steden verkregen, die alle zwaar versterkt waren volgens de [a]versterkingen van Moroni; en alle leverden verschansingen op voor de Lamanieten.

28 En het geschiedde dat zij naar de grens van het land Overvloed marcheerden, en zij dreven de Nephieten voor zich uit en doodden er velen.

29 Maar het geschiedde dat Teancum, die Morianton had [a]gedood en diens volk bij zijn vlucht had onderschept, hen tegemoet trok.

30 En het geschiedde dat hij ook Amalickiah onderschepte, terwijl die met zijn talrijke leger voortmarcheerde om het land Overvloed, en ook het noordelijke land, in bezit te nemen.

31 Maar zie, hij ondervond een teleurstelling toen hij door Teancum en zijn manschappen werd teruggedreven, want het waren machtige krijgslieden; want iedere man van Teancum overtrof de Lamanieten in lichaamskracht en krijgskunde, zodat zij voordeel behaalden op de Lamanieten.

32 En het geschiedde dat zij hen bestookten, zodat zij hen doodden totdat het donker was. En het geschiedde dat Teancum en zijn manschappen hun tenten bij de grens van het land Overvloed opsloegen; en Amalickiah sloeg zijn tenten op in de kuststreek, op het strand bij de zee; en op die wijze werden zij verdreven.

33 En het geschiedde, toen het nacht was geworden, dat Teancum en zijn dienstknecht des nachts wegslopen en uitgingen en het kamp van Amalickiah binnengingen; en zie, de slaap had hen overmand wegens hun grote vermoeidheid, die was

27*a* Alma 48:8–9.

29*a* Alma 50:35.

veroorzaakt door de inspanningen en de hitte des daags.

34 En het geschiedde dat Teancum heimelijk de tent van de koning binnensloop en hem een speer in het hart stak; en hij veroorzaakte de onmiddellijke dood van de koning, zodat die zijn dienstknechten niet wekte.

35 En hij keerde weer heimelijk terug naar zijn eigen kamp, en zie, zijn manschappen sliepen, en hij wekte hen en vertelde hun alles wat hij had gedaan.

36 En hij liet zijn legers gereedstaan voor het geval de Lamanieten wakker waren geworden en hen zouden aanvallen.

37 En aldus eindigt het vijfentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi; en aldus eindigen de dagen van Amalickiah.

HOOFDSTUK 52

Ammoron volgt Amalickiah op als koning der Lamanieten — Moroni, Teancum en Lehi voeren de Nephieten aan in een overwinningsoorlog tegen de Lamanieten — De stad Mulek wordt heroverd en de Zoramiet Jakob wordt gedood. Ongeveer 66–64 v.C.

EN nu geschiedde het in het zesentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, zie, toen de Lamanieten op de eerste morgen van de eerste maand ontwaakten, dat zij Amalickiah dood aantroffen in zijn eigen tent; en zij zagen ook dat Teancum klaarstond om die dag slag tegen hen te leveren.

2 En nu, toen de Lamanieten dat zagen, werden zij door schrik bevangen; en zij lieten hun plan om het noordelijke land binnen te marcheren varen en trokken zich met hun gehele leger terug in de stad Mulek en zochten bescherming in hun versterkingen.

3 En het geschiedde dat de broeder van Amalickiah tot koning over het volk werd aangesteld; en zijn naam was Ammoron; aldus werd koning Ammoron, de broeder van koning Amalickiah, aangesteld om in zijn plaats te regeren.

4 En het geschiedde dat hij zijn volk bevel gaf die steden, die zij met bloedvergieten hadden ingenomen, te houden; want zij hadden geen steden ingenomen zonder dat zij veel bloed hadden verloren.

5 En nu zag Teancum dat de Lamanieten vastbesloten waren de door hen ingenomen steden en die delen van het land die zij in bezit hadden gekregen, te houden; en ook gezien hun enorme aantal, achtte Teancum het niet raadzaam dat hij zou trachten hen aan te vallen in hun vestingen.

6 Maar hij hield zijn manschappen in de omgeving, alsof hij toebereidselen voor oorlog maakte; ja, en hij bereidde er zich waarlijk op voor om zich tegen hen te verdedigen door rondom wallen [a]op te

52 6*a* Alma 50:1–6; 53:3–5.

werpen en wijkplaatsen voor te bereiden.

7 En het geschiedde dat hij zich aldus op oorlog bleef voorbereiden, totdat Moroni een groot aantal mannen had gezonden ter versterking van zijn leger.

8 En Moroni zond hem tevens orders om alle gevangenen die hem in handen vielen, vast te houden; want daar de Lamanieten velen gevangen hadden genomen, moest hij alle gevangen Lamanieten vasthouden als losprijs voor hen die de Lamanieten hadden gevangengenomen.

9 En hij zond hem eveneens orders om het land Overvloed te versterken en de [a]smalle doorgang die naar het noordelijke land voerde, te beveiligen, opdat de Lamanieten dat punt niet in handen zouden krijgen en hen niet van alle kanten zouden kunnen bestoken.

10 En ook zond Moroni hem een boodschap met het verzoek getrouw te zijn in het houden van dat deel van het land en elke gelegenheid aan te grijpen om de Lamanieten in dat gewest zoveel als maar in zijn vermogen lag te treffen, opdat hij misschien door een krijgslist of op enige andere wijze, de steden die hun uit handen waren genomen, zou kunnen heroveren; en ook om de omliggende steden, die niet in de handen der Lamanieten waren gevallen, van verdedigingswerken te voorzien en te versterken.

11 En hij zeide ook tot hem: Ik wilde naar u toe komen, maar zie, de Lamanieten vallen ons aan bij de grens van het land bij de westelijke zee; en zie, ik trek tegen hen op, daarom kan ik niet naar u toe komen.

12 Nu was de koning, Ammoron, vertrokken uit het land Zarahemla en had de koningin in kennis gesteld van de dood van zijn broeder; en hij had een groot aantal manschappen bijeengebracht en was in de kuststreek bij de westelijke zee tegen de Nephieten opgemarcheerd.

13 En aldus trachtte hij de Nephieten te bestoken en een deel van hun strijdkrachten naar dat deel van het land te lokken, terwijl hij degenen die hij had achtergelaten om de steden te bezetten die hij had ingenomen, had bevolen tevens de Nephieten in de kuststreek bij de oostelijke zee te bestoken en, voor zoverre het in hun vermogen lag, hun landen in bezit te nemen, naargelang de sterkte van hun legers.

14 En aldus verkeerden de Nephieten in die gevaarlijke omstandigheden aan het eind van het zesentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

15 Doch zie, het geschiedde in het zevenentwintigste jaar van de regering der rechters dat Teancum, op bevel van Moroni — die legers had opgesteld om de zuidelijke en westelijke grenzen van het land te beschermen, en was begonnen

9*a* Alma 22:32; Mrm. 2:29.

tegen het land Overvloed op te marcheren om Teancum en zijn manschappen te helpen bij de herovering van de steden die zij verloren hadden —

16 en het geschiedde dat Teancum orders had ontvangen om de stad Mulek aan te vallen en die zo mogelijk te heroveren.

17 En het geschiedde dat Teancum voorbereidingen trof om de stad Mulek aan te vallen en met zijn leger tegen de Lamanieten op te marcheren; hij zag echter dat het onmogelijk was hen te overweldigen terwijl zij zich in hun versterkingen bevonden; daarom liet hij zijn plan varen en keerde terug naar de stad Overvloed om de komst van Moroni af te wachten, teneinde versterking voor zijn leger te ontvangen.

18 En het geschiedde dat Moroni met zijn leger in het land Overvloed aankwam tegen het einde van het zevenentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

19 En in het begin van het achtentwintigste jaar hielden Moroni en Teancum en vele van de opperbevelhebbers krijgsraad over wat zij moesten doen om de Lamanieten tegen hen ten strijde te laten trekken; of hoe zij hen uit hun verschansingen konden lokken om voordeel op hen te behalen en de stad Mulek te heroveren.

20 En het geschiedde dat zij gezanten zonden naar het leger der Lamanieten dat de stad Mulek beschermde, naar hun leider, wiens naam Jakob was, met het verzoek met zijn legers naar buiten te komen om hen tegemoet te trekken op de vlakten tussen de twee steden. Maar zie, Jakob, die een Zoramiet was, weigerde met zijn leger naar buiten te komen om hen op de vlakte tegemoet te trekken.

21 En het geschiedde dat Moroni, omdat hij geen hoop had op gelijke grond tegen hen te kunnen strijden, tot een plan besloot om de Lamanieten uit hun verschansingen te kunnen lokken.

22 Daarom liet hij Teancum een gering aantal manschappen nemen en tot bij de kust marcheren; en Moroni marcheerde des nachts met zijn leger de wildernis in ten westen van de stad Mulek; en zo, toen de wachten der Lamanieten de volgende ochtend Teancum hadden bespeurd, snelden zij heen en vertelden het aan Jakob, hun leider.

23 En het geschiedde dat de legers der Lamanieten opmarcheerden tegen Teancum, denkende met hun aantal Teancum te kunnen overweldigen wegens de geringheid van zijn aantal. En zodra Teancum zag dat de legers der Lamanieten tegen hem oprukten, begon hij zich langs de kust noordwaarts terug te trekken.

24 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat hij begon te vluchten, dat zij moed vatten en hen met kracht achtervolgden. En zie, terwijl Teancum zo de Lamanieten, die hen tevergeefs achtervolgden, wegleidde, gaf Moroni het bevel dat een deel van zijn leger dat bij hem

was, de stad moest binnentrekken en die in bezit nemen.

25 En aldus deden zij en doodden allen die waren achtergelaten om de stad te beschermen, ja, allen die weigerden hun oorlogswapens af te staan.

26 En aldus had Moroni de stad Mulek met een deel van zijn leger in bezit gekregen, terwijl hij met de rest opmarcheerde om de Lamanieten tegemoet te trekken wanneer die van hun achtervolging van Teancum zouden terugkeren.

27 En het geschiedde dat de Lamanieten Teancum achtervolgden tot zij bij de stad Overvloed kwamen, en toen trokken Lehi en een klein leger dat was achtergelaten om de stad Overvloed te beschermen, hen tegemoet.

28 En nu, zie, toen de opperbevelhebbers der Lamanieten Lehi met zijn leger tegen hen zagen optrekken, vluchtten zij in grote verwarring uit vrees dat zij de stad Mulek misschien niet zouden bereiken voordat Lehi hen inhaalde; want zij waren wegens hun mars vermoeid, maar de manschappen van Lehi waren fris.

29 Nu wisten de Lamanieten niet dat Moroni hen met zijn leger op de hielen zat; en zij vreesden alleen Lehi en zijn manschappen.

30 Nu wilde Lehi hen niet inhalen voordat zij Moroni en zijn leger tegemoet trokken.

31 En het geschiedde, nog voor zij zich ver hadden teruggetrokken, dat de Lamanieten door de Nephieten werden omsingeld, door de mannen van Moroni aan de ene zijde, en door de mannen van Lehi aan de andere, die allen fris en vol kracht waren; maar de Lamanieten waren vermoeid wegens hun lange mars.

32 En Moroni gaf zijn manschappen bevel hen aan te vallen totdat zij hun oorlogswapens hadden opgegeven.

33 En het geschiedde dat Jakob, die hun leider was, en ook [a]Zoramiet was en een onoverwinnelijke geest had, de Lamanieten met buitengewone grimmigheid tegen Moroni ten strijde voerde.

34 Daar Moroni hun de weg versperde, was Jakob vastbesloten hen te doden en zich een weg te banen naar de stad Mulek. Maar zie, Moroni en zijn manschappen waren sterker; daarom weken zij niet voor de Lamanieten.

35 En het geschiedde dat zij aan beide zijden met buitengewone grimmigheid streden; en aan beide zijden werden er velen gedood; ja, en Moroni werd gewond en Jakob werd gedood.

36 En Lehi oefende met zijn sterke mannen met zoveel grimmigheid druk uit op hun achterhoede, dat de Lamanieten in de achterhoede hun oorlogswapens inleverden; en de rest van hen, die zeer verward waren, wisten niet in welke

33*a* Alma 31:12.

richting zij moesten gaan of aanvallen.

37 Toen nu Moroni hun verwarring zag, zeide hij tot hen: Indien gij uw oorlogswapens hierheen brengt en ze inlevert, zie, dan zullen wij niet langer uw bloed vergieten.

38 En het geschiedde, toen de Lamanieten die woorden hadden gehoord, dat hun opperbevelhebbers — allen die niet waren gedood — naar voren traden en hun oorlogswapens aan de voeten van Moroni neerwierpen, en ook hun mannen het bevel gaven hetzelfde te doen.

39 Doch zie, er waren er velen die weigerden; en zij die weigerden hun zwaard in te leveren, werden gegrepen en gebonden, en hun oorlogswapens werden hun ontnomen, en zij werden gedwongen met hun broeders het land Overvloed binnen te marcheren.

40 En nu overtrof het aantal dat gevangengenomen was het aantal dat was gedood, ja, zelfs het aantal dat aan beide zijden was gedood.

HOOFDSTUK 53

De Lamanitische gevangenen worden ingezet om de stad Overvloed te versterken — Onenigheden onder de Nephieten leiden tot Lamanitische overwinningen — Helaman voert het bevel over de tweeduizend jonge zonen uit het volk van Ammon. Ongeveer 64–63 v.C.

EN het geschiedde dat zij wachten stelden over de gevangen Lamanieten en hen dwongen uit te gaan en hun doden te begraven, ja, en ook de doden onder de Nephieten die waren gevallen; en Moroni plaatste mannen over hen om hen te bewaken terwijl zij hun arbeid verrichtten.

2 En Moroni ging met Lehi naar de stad Mulek en nam het bevel over de stad op zich en droeg het over aan Lehi. Nu zie, deze Lehi was een man die bij Moroni was geweest bij het merendeel van diens veldslagen; en hij was een man [a]zoals Moroni, en zij verblijdden zich in elkaars veiligheid; ja, zij waren geliefd bij elkaar, en ook geliefd bij het gehele volk van Nephi.

3 En het geschiedde, nadat de Lamanieten klaar waren met het begraven van hun doden en ook de doden der Nephieten, dat zij werden teruggevoerd naar het land Overvloed; en op bevel van Moroni, liet Teancum hen beginnen met het graven van een gracht rondom het land, of de stad, Overvloed.

4 En hij liet hen op de binnenwal van de gracht een [a]borstwering van stammen bouwen; en tegen die borstwering van stammen wierpen zij aarde uit de gracht op; en aldus lieten zij de Lamanieten werken, totdat zij de stad Overvloed rondom hadden omringd met een sterke muur van stammen en aarde,

53 2*a* Alma 48:16–17. | 4*a* Alma 50:2–3.

tot op buitengewone hoogte.

5 En die stad werd voor altijd een buitengewone verschansing; en in die stad bewaakten zij de gevangen Lamanieten; ja, door middel van een muur die zij hen met hun eigen handen hadden laten bouwen. Nu was Moroni gedwongen de Lamanieten te laten werken, omdat het gemakkelijk was hen bij hun arbeid te bewaken; want hij had al zijn strijdkrachten nodig voor wanneer hij een aanval op de Lamanieten zou doen.

6 En het geschiedde dat Moroni aldus een overwinning had behaald op een van de grootste legers der Lamanieten en de stad Mulek in bezit had gekregen, die een van de sterkste verschansingen der Lamanieten in het land Nephi was; en aldus had hij tevens een verschansing gebouwd voor het vasthouden van zijn gevangenen.

7 En het geschiedde dat hij in dat jaar geen strijd meer trachtte aan te binden tegen de Lamanieten, maar zijn mannen inzette bij de voorbereiding op oorlog, ja, en bij de aanleg van versterkingen om zich tegen de Lamanieten te beschermen, ja, en ook bij de vrijwaring van hun vrouwen en kinderen voor hongersnood en ellende, en bij de verschaffing van voedsel voor hun legers.

8 En nu geschiedde het tijdens de afwezigheid van Moroni wegens enige intriges onder de Nephieten die onenigheden onder hen veroorzaakten, dat de legers der Lamanieten in het zuiden aan de westelijke zee enig terrein hadden gewonnen op de Nephieten, ja, zodat zij een aantal van hun steden in dat deel van het land in hun bezit hadden gekregen.

9 En aldus, wegens onderlinge ongerechtigheid, ja, wegens onderlinge onenigheden en intriges, geraakten zij in hoogst gevaarlijke omstandigheden.

10 En nu zie, ik heb iets te zeggen over het [a]volk van Ammon, dat in het begin Lamanitisch was; maar door Ammon en zijn broeders, of liever gezegd door de macht en het woord Gods, waren zij tot de Heer [b]bekeerd; en zij waren in het land Zarahemla gebracht en waren sindsdien steeds door de Nephieten beschermd.

11 En wegens hun eed waren zij ervan weerhouden de wapens tegen hun broeders op te nemen; want zij hadden een eed afgelegd dat zij [a]nooit meer bloed zouden vergieten; en volgens hun eed zouden zij zijn omgekomen; ja, zij zouden zich in handen van hun broeders hebben laten vallen, als Ammon en zijn broeders geen medelijden en buitengewone liefde jegens hen hadden gekoesterd.

12 En daarom waren zij naar het land Zarahemla gebracht; en zij waren steeds door de Nephieten [a]beschermd.

13 Maar het geschiedde, toen zij het gevaar en de vele benauwingen en beproevingen zagen,

10*a* Alma 27:24–26.
b Alma 23:8–13.

11*a* Alma 24:17–19.

12*a* Alma 27:23.

die de Nephieten ter wille van hen verdroegen, dat zij door medelijden bewogen werden en [a]verlangden de wapens op te nemen ter verdediging van hun land.

14 Maar zie, toen zij op het punt stonden hun oorlogswapens op te nemen, werden zij door de overredingen van Helaman en zijn broeders daarvan afgebracht, want zij stonden op het punt de [a]eed die zij hadden gezworen, te [b]breken.

15 En Helaman vreesde dat zij door dat te doen, hun ziel zouden verliezen; daarom waren allen die dat verbond hadden aangegaan, gedwongen toe te zien hoe hun broeders in die gevaarlijke omstandigheden hun rampspoed in die tijd doorworstelden.

16 Doch zie, het geschiedde dat zij vele zonen hadden die geen verbond hadden aangegaan dat zij hun oorlogswapens niet zouden opnemen om zich tegen hun vijanden te verdedigen; daarom kwamen zovelen als er in staat waren de wapens op te nemen in die tijd bijeen, en zij noemden zich Nephieten.

17 En zij gingen een verbond aan om voor de vrijheid der Nephieten te vechten, ja, om het land te beschermen tot het geven van hun leven toe; ja, zij verbonden zich er zelfs toe hun [a]vrijheid nooit prijs te geven, maar in alle gevallen te vechten om de Nephieten en zichzelf tegen knechtschap te beschermen.

18 Nu zie, er waren tweeduizend van die jongelingen die dat verbond aangingen en hun oorlogswapens opnamen om hun land te verdedigen.

19 En nu zie, al waren zij de Nephieten totnogtoe nooit tot last geweest, op dat tijdstip werden zij daarnaast een grote steun; want zij namen hun oorlogswapens op en wilden dat Helaman hun leider zou zijn.

20 En het waren allen jongelingen, en zij waren buitengewoon heldhaftig wat hun [a]moed en ook hun kracht en inzet betrof; doch zie, dat was niet alles: het waren mannen die te allen tijde [b]getrouw waren in alle dingen die hun werden toevertrouwd.

21 Ja, het waren mannen van waarheid en ernst, want hun was geleerd de geboden Gods te onderhouden en in [a]oprechtheid voor zijn aangezicht te wandelen.

22 En nu geschiedde het dat Helaman aan het hoofd van zijn [a]tweeduizend jonge soldaten marcheerde om steun te gaan verlenen aan de mensen bij de grens van het land, in het zuiden bij de westelijke zee.

23 En zo eindigde het achtentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

13*a* Alma 56:7.
14*a* gs Eed.
b Num. 30:2.
17*a* Alma 56:47.
gs Vrij, vrijheid.
20*a* gs Moed, moedig.
b gs Onkreukbaarheid.
21*a* gs Wandelen, wandelen met God.
22*a* Alma 56:3–5.

HOOFDSTUK 54

Ammoron en Moroni onderhandelen over de uitwisseling van gevangenen — Moroni eist dat de Lamanieten zich terugtrekken en hun moorddadige aanvallen staken — Ammoron eist dat de Nephieten hun wapens neerleggen en zich aan de Lamanieten onderwerpen. Ongeveer 63 v.C.

En nu geschiedde het in het begin van het negenentwintigste jaar van de rechters, dat [a]Ammoron Moroni een boodschap zond om hem te verzoeken gevangenen uit te wisselen.

2 En het geschiedde dat Moroni zich buitengewoon verheugde over dat verzoek, want hij wilde de rantsoenen die werden uitgedeeld voor het onderhoud van de Lamanitische gevangenen voor het onderhoud van zijn eigen mensen gebruiken; en tevens wilde hij zijn eigen mensen gebruiken ter versterking van zijn leger.

3 Nu hadden de Lamanieten vele vrouwen en kinderen meegenomen, terwijl er zich onder alle gevangenen van Moroni, ofwel degenen die Moroni had gevangengenomen, niet één vrouw of kind bevond; daarom besloot Moroni tot een list om zoveel mogelijk gevangen Nephieten van de Lamanieten los te krijgen.

4 Daarom schreef hij een brief en verzond die door middel van de dienstknecht van Ammoron, dezelfde die Moroni een brief had gebracht. Dit nu zijn de woorden die hij schreef aan Ammoron, zeggende:

5 Zie, Ammoron, ik heb u iets geschreven over deze oorlog die gij tegen mijn volk hebt gevoerd, of liever gezegd, die uw [a]broeder tegen hen heeft gevoerd, en die gij beslist na zijn dood wilt blijven voortzetten.

6 Zie, ik wil u iets vertellen over de [a]gerechtigheid Gods en het zwaard van zijn almachtige verbolgenheid dat u boven het hoofd hangt, tenzij gij u bekeert en uw legers terugtrekt naar uw eigen landen, ofwel het land dat gij bezit, dat het land Nephi is.

7 Ja, ik zou u die dingen willen vertellen als gij in staat waart ernaar te luisteren; ja, ik zou u willen vertellen van die vreselijke [a]hel die erop wacht zulke [b]moordenaars te ontvangen als gij en uw broeder zijt geweest, tenzij gij u bekeert en afziet van uw moorddadige voornemens en met uw legers terugkeert naar uw eigen landen.

8 Maar aangezien gij die dingen al eens hebt verworpen en tegen het volk des Heren hebt gestreden, kan ik wel verwachten dat gij dat weer zult doen.

9 En nu zie, wij zijn erop voorbereid u te ontvangen; ja, en tenzij gij afziet van uw voornemens, zie, zult gij de verbolgenheid van die God die gij hebt verworpen over u heen brengen, zelfs tot uw volslagen vernietiging toe.

54 1*a* Alma 52:3.
5*a* Alma 48:1.
6*a* gs Gerechtigheid.
7*a* gs Hel.
b Alma 47:18, 22–24.
gs Moord.

10 Maar, zowaar de Heer leeft, tenzij gij u terugtrekt, zullen onze legers u aanvallen, en gij zult weldra met de dood worden bezocht, want wij zullen onze steden en onze landen behouden; ja, en wij zullen onze godsdienst en de zaak van onze God hooghouden.

11 Maar zie, ik veronderstel dat ik tevergeefs over deze dingen met u spreek; ofwel ik veronderstel dat gij een [a]kind der hel zijt; daarom zal ik mijn brief eindigen met u te zeggen dat ik geen gevangenen zal uitwisselen, behalve op voorwaarde dat gij voor iedere gevangene een man met zijn vrouw en zijn kinderen uitlevert; als gij daartoe bereid zijt, zal ik uitwisselen.

12 En zie, als gij dat niet doet, zal ik met mijn legers tegen u optrekken; ja, ik zal zelfs mijn vrouwen en mijn kinderen wapenen, en ik zal tegen u optrekken, en ik zal u zelfs tot in uw eigen land — dat ons [a]eerste erfland is — achtervolgen; ja, en het zal bloed om bloed zijn, ja, leven om leven; en ik zal u slag leveren totdat gij van het oppervlak der aarde zijt weggevaagd.

13 Zie, ik ben in toorn ontstoken, en evenzo mijn volk; gij hebt getracht ons te vermoorden, terwijl wij slechts hebben getracht ons te verdedigen. Maar zie, als gij tracht ons nog verder te vernietigen, zullen wij trachten u te vernietigen; ja, en wij zullen trachten ons land, ons eerste erfland, te heroveren.

14 Nu besluit ik mijn brief. Ik ben Moroni; ik ben een leider van het volk der Nephieten.

15 Nu geschiedde het dat Ammoron, toen hij die brief had ontvangen, vertoornd was; en hij schreef nog een brief aan Moroni, en dit zijn de woorden die hij schreef, zeggende:

16 Ik ben Ammoron, koning der Lamanieten; ik ben de broeder van Amalickiah, die gij hebt [a]vermoord. Zie, ik zal zijn bloed op u wreken, ja, en ik zal u met mijn legers aanvallen, want ik vrees uw bedreigingen niet.

17 Want zie, uw vaderen hebben hun broeders onrecht aangedaan, doordat zij hen beroofden van hun [a]recht op bestuur toen het hun rechtens toekwam.

18 En nu zie, als gij uw wapens neerlegt en u onderwerpt aan het bestuur van hen wie het bestuur rechtens toekomt, dan zal ik mijn volk hun wapens laten neerleggen en zullen wij niet meer op voet van oorlog staan.

19 Zie, gij hebt vele bedreigingen tegen mij en mijn volk geblazen; maar zie, wij vrezen uw bedreigingen niet.

20 Niettemin zal ik er graag in toestemmen volgens uw verzoek gevangenen uit te wisselen, zodat ik voedsel zal kunnen bewaren voor mijn krijgslieden; en wij zullen een oorlog voeren die eeuwig zal zijn, óf om de

11*a* Joh. 8:42–44.
12*a* 2 Ne. 5:5–8.
16*a* Alma 51:34.
17*a* 2 Ne. 5:1–4; Mos. 10:12–17.

Nephieten aan ons gezag te onderwerpen, óf om hen voor eeuwig uit te roeien.

21 En wat die God betreft die wij volgens u hebben verworpen, zie, een dergelijk wezen kennen wij niet; en gij kent Hem evenmin; maar mocht er een dergelijk wezen zijn, dan weten wij niet beter dan dat Hij zowel ons als u heeft geschapen.

22 En mochten er een duivel en een hel zijn, zie, zal Hij u dan niet daarheen zenden om bij mijn broeder te wonen, die gij hebt vermoord, en die volgens uw toespelingen naar een dergelijke plaats is gegaan? Maar zie, die zaken doen er niet toe.

23 Ik ben Ammoron, en een afstammeling van [a]Zoram die uw vaderen onder dwang uit Jeruzalem hebben weggevoerd.

24 En zie nu, ik ben een dappere Lamaniet; zie, deze oorlog is gevoerd om hun onrecht te wreken en hun recht op het bestuur te verkrijgen en te handhaven; en ik beëindig mijn brief aan Moroni.

HOOFDSTUK 55

Moroni weigert gevangenen uit te wisselen — De Lamanitische wachten worden ertoe overgehaald zich te bedrinken, waarna de Nephitische gevangenen worden bevrijd — De stad Gid wordt zonder bloedvergieten ingenomen. Ongeveer 63–62 v.C.

Nu geschiedde het, toen Moroni die brief ontving, dat hij nog toorniger werd, daar hij wist dat Ammoron zich volkomen bewust was van zijn [a]bedrog; ja, hij wist dat Ammoron wist dat het geen rechtvaardige zaak was die hem ertoe had gebracht oorlog te voeren tegen het volk van Nephi.

2 En hij zeide: Zie, ik zal geen gevangenen met Ammoron uitwisselen, tenzij hij van zijn voornemen afziet, zoals ik in mijn brief heb gesteld; want ik zal hem niet toestaan meer macht te verkrijgen dan hij al heeft.

3 Zie, ik weet waar de Lamanieten mijn volk, dat zij gevangen hebben genomen, bewaken; en zie, daar Ammoron zich niet schikt naar mijn brief, zal ik overeenkomstig mijn woorden met hem handelen; ja, ik zal dood onder hen zaaien, totdat zij om vrede smeken.

4 En nu geschiedde het, toen Moroni die woorden had gezegd, dat hij onder zijn manschappen liet nagaan of er onder hen misschien iemand te vinden was die een afstammeling van Laman was.

5 En het geschiedde dat zij er een vonden, wiens naam Laman was; en hij was [a]een van de dienstknechten van de koning die door Amalickiah was vermoord.

6 Nu beval Moroni Laman en een klein aantal van zijn manschappen naar de wachten

23*a* 1 Ne. 4:31–35. | **55** 1*a* Alma 47:12–35. | 5*a* Alma 47:29.

te gaan die de Nephieten bewaakten.

7 Nu werden de Nephieten bewaakt in de stad Gid; daarom wees Moroni Laman aan en liet een klein aantal manschappen met hem meegaan.

8 En toen het avond was, ging Laman naar de wachten die de Nephieten bewaakten, en zie, zij zagen hem komen en riepen hem toe; maar hij zeide tot hen: Vreest niet; zie, ik ben een Lamaniet. Zie, wij zijn aan de Nephieten ontkomen, en zij slapen; en zie, wij hebben van hun wijn genomen en meegebracht.

9 Toen nu de Lamanieten die woorden hoorden, ontvingen zij hem met vreugde; en zij zeiden tot hem: Geef ons van uw wijn, zodat wij kunnen drinken; wij zijn blij dat gij die wijn hebt meegebracht, want wij zijn vermoeid.

10 Maar Laman zeide tot hen: Laten wij onze wijn bewaren totdat wij tegen de Nephieten ten strijde trekken. Maar die woorden vergrootten slechts hun verlangen om van de wijn te drinken;

11 want zij zeiden: Wij zijn vermoeid; laten wij daarom van de wijn nemen; want weldra zullen wij ons eigen rantsoen wijn ontvangen, dat ons zal versterken om tegen de Nephieten op te trekken.

12 En Laman zeide tot hen: Gij kunt handelen volgens uw verlangens.

13 En het geschiedde dat zij overvloedig van de wijn dronken; en die smaakte hun goed, met het gevolg dat zij er nog overvloediger van dronken; en hij was sterk, daar hij onversneden was.

14 En het geschiedde dat zij ervan dronken en vrolijk werden, en weldra waren zij allen dronken.

15 En toen nu Laman en zijn mannen zagen dat zij allen dronken en in diepe slaap waren, keerden zij naar Moroni terug en vertelden hem alles wat er was gebeurd.

16 En dat nu was volgens het plan van Moroni. En Moroni had zijn manschappen uitgerust met oorlogswapens; en terwijl de Lamanieten diep in slaap en dronken waren, ging hij naar de stad Gid en wierp de gevangenen oorlogswapens toe, zodat zij allen gewapend waren;

17 ja, zelfs hun vrouwen, en al hun kinderen, zovelen als er in staat waren een oorlogswapen te hanteren toen Moroni al die gevangenen had bewapend; en al die dingen werden in diepe stilte gedaan.

18 Maar al hadden zij de Lamanieten wakker gemaakt, zie, die waren dronken en de Nephieten hadden hen kunnen doden.

19 Maar zie, dat was niet het verlangen van Moroni; hij schepte geen behagen in moord of [a]bloedvergieten, doch hij schepte er behagen in zijn volk van de vernietiging te redden; en teneinde geen onrechtvaar-

19*a* Alma 48:16.

digheid op zich te laden, wilde hij de Lamanieten niet overvallen en in hun dronkenschap vernietigen.

20 Doch hij had zijn doel verwezenlijkt; want hij had de gevangen Nephieten die zich binnen de stadsmuur bevonden, bewapend, en hun macht gegeven om die stadsdelen in bezit te nemen die binnen de muren lagen.

21 En toen liet hij de manschappen die bij hem waren zich op enige afstand van hen terugtrekken en de legers der Lamanieten omsingelen.

22 Nu zie, dit werd des nachts gedaan, zodat de Lamanieten, toen zij des ochtends ontwaakten, zagen dat zij aan de buitenkant door de Nephieten omsingeld waren en dat hun gevangenen aan de binnenkant gewapend waren.

23 En aldus zagen zij dat de Nephieten macht over hen hadden; en onder die omstandigheden vonden zij het niet raadzaam tegen de Nephieten te vechten; daarom eisten hun opperbevelhebbers hun oorlogswapens op, en zij brachten ze naar voren en wierpen ze aan de voeten der Nephieten, al smekend om genade.

24 Nu zie, dat was het verlangen van Moroni. Hij maakte hen krijgsgevangen en nam de stad in bezit, en liet alle gevangenen, die Nephieten waren, bevrijden; en zij voegden zich bij het leger van Moroni en vormden een grote versterking voor zijn leger.

25 En het geschiedde dat hij de Lamanieten die hij gevangen had genomen, aan de [a]arbeid zette om de verdedigingswerken rondom de stad Gid te versterken.

26 En het geschiedde, toen hij de stad Gid naar zijn wens had versterkt, dat hij zijn gevangenen naar de stad Overvloed liet brengen; en ook die stad bewaakte hij met een buitengewoon sterke krijgsmacht.

27 En het geschiedde dat zij, niettegenstaande alle intriges van de Lamanieten, alle door hen gemaakte gevangenen vasthielden en bewaakten, en ook al het terrein en het voordeel dat zij herwonnen hadden, behielden.

28 En het geschiedde dat de Nephieten wederom begonnen te zegevieren en hun rechten en hun voorrechten terug te winnen.

29 Menigmaal trachtten de Lamanieten hen des nachts te omsingelen, maar bij die pogingen verloren zij vele gevangenen.

30 En menigmaal trachtten zij hun wijn toe te dienen aan de Nephieten om hen door middel van vergif of dronkenschap te vernietigen.

31 Doch zie, de Nephieten waren in die tijd van hun nood niet traag om aan de Heer, hun God, te [a]denken. Zij waren niet te vangen in hun valstrikken; ja,

25*a* Alma 53:3–5.

31*a* Alma 62:49–51.

zij weigerden van hun wijn te nemen, als zij er niet eerst wat van hadden gegeven aan enkele Lamanitische gevangenen.

32 En aldus waren zij voorzichtig dat hun geen vergif zou worden toegediend; want als hun wijn een Lamaniet vergiftigde, zou die ook een Nephiet vergiftigen; en aldus beproefden zij al hun dranken.

33 En nu geschiedde het dat het voor Moroni noodzakelijk was voorbereidingen te treffen om de stad Morianton aan te vallen; want zie, de Lamanieten hadden de stad Morianton door hun arbeid versterkt totdat die een buitengewone verschansing was geworden.

34 En zij brachten voortdurend nieuwe troepen in die stad, alsmede nieuwe voorraden rantsoenen.

35 En aldus eindigde het negenentwintigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 56

Helaman zendt Moroni een brief waarin hij vertelt over de oorlog tegen de Lamanieten — Antipus en Helaman behalen een grote overwinning op de Lamanieten — Helamans tweeduizend jonge zonen vechten met wonderbaarlijke kracht en geen van hen wordt gedood. Vers 1, ongeveer 62 v.C.; de verzen 2–19, ongeveer 66 v.C.; en de verzen 20–57, ongeveer 65–64 v.C.

EN nu geschiedde het in het begin van het dertigste jaar van de regering der rechters, op de tweede dag van de eerste maand, dat Moroni een brief van Helaman ontving, waarin hij de aangelegenheden van het volk in dat deel van het land mededeelde.

2 En dit zijn de woorden die hij schreef, zeggende: Mijn zeer geliefde Moroni, broeder zowel in de Heer als in de beproevingen van onze oorlogvoering; zie, mijn geliefde broeder, ik heb u een en ander te vertellen over onze oorlogvoering in dit deel van het land.

3 Zie, [a]tweeduizend zonen van die mannen die Ammon uit het land Nephi heeft gebracht — nu weet gij dat het afstammelingen zijn van Laman, die de oudste zoon van onze vader Lehi was;

4 welnu, ik hoef u niet te vertellen over hun overleveringen of hun ongeloof, want gij weet al die dingen —

5 daarom is het mij voldoende u te vertellen dat tweeduizend van die jongelingen hun oorlogswapens hebben opgenomen en wilden dat ik hun leider zou zijn; en wij zijn uitgetrokken om ons land te verdedigen.

6 En nu weet gij ook van het [a]verbond dat hun vaderen hadden aangegaan, dat zij hun oorlogswapens niet tegen hun broeders zouden opnemen om bloed te vergieten.

7 Doch in het zesentwintigste jaar, toen zij onze benauwingen

56 3*a* Alma 53:22. | 6*a* Alma 24:17–18.

en onze beproevingen om hunnentwille zagen, stonden zij op het punt het door hen gesloten verbond te [a]verbreken en hun oorlogswapens tot onze verdediging op te nemen.

8 Ik wilde echter niet toestaan dat zij dat door hen gesloten verbond verbraken, want ik veronderstelde dat God ons sterk zou maken, zodat wij niet nog meer zouden lijden wegens het nakomen van de eed die zij hadden afgelegd.

9 Doch zie, hier is iets dat ons grote vreugde verschaft. Want zie, in het zesentwintigste jaar marcheerde ik, Helaman, aan het hoofd van die tweeduizend jongemannen naar de stad Judea om Antipus bij te staan, die gij hadt aangesteld als leider over het volk in dat deel van het land.

10 En ik voegde mijn tweeduizend zonen (want zij zijn het waardig zonen te worden genoemd) bij het leger van Antipus, een versterking waar Antipus zich buitengewoon over verheugde; want zie, zijn leger was door de Lamanieten verzwakt, daar hun strijdmacht een zeer groot aantal van onze manschappen had gedood, waarvoor wij reden hebben tot treuren.

11 Niettemin mogen wij ons op dit punt troosten, dat zij gestorven zijn voor de zaak van hun land en van hun God, ja, en zij zijn [a]gelukkig.

12 En de Lamanieten hebben ook vele gevangenen vastgehouden — allen opperbevelhebbers — want zij hebben niemand anders in leven gelaten. En wij veronderstellen dat zij nu in het land Nephi zijn; althans, als zij niet zijn gedood.

13 En dit nu zijn de steden die de Lamanieten in bezit hebben gekregen door het vergieten van het bloed van zovelen van onze dappere mannen:

14 het land Manti, ofwel de stad Manti, en de stad Zeëzrom, en de stad Cumeni, en de stad Antiparah.

15 En dat zijn de steden die zij bezaten toen ik bij de stad Judea aankwam; en ik trof Antipus en zijn manschappen aan, die uit alle macht zwoegden om de stad te versterken.

16 Ja, en zij waren naar zowel lichaam als geest uitgeput, want zij hadden overdag dapper gestreden en des nachts gezwoegd om hun steden te houden; en aldus hadden zij allerlei grote benauwingen geleden.

17 En nu waren zij vastbesloten op die plek te overwinnen of te sterven; daarom kunt gij u wel voorstellen dat die kleine strijdmacht, die ik met mij meebracht, ja, die zonen van mij, hun veel hoop en grote vreugde verschafte.

18 En nu geschiedde het, toen de Lamanieten zagen dat Antipus versterking voor zijn leger had ontvangen, dat zij op bevel van Ammoron gedwongen wer-

7*a* Alma 53:13–15.

11*a* Alma 28:12.

den niet tegen de stad Judea, of tegen ons, ten strijde te trekken.

19 En aldus werden wij door de Heer begunstigd; want als zij ons in onze zwakte hadden overvallen, hadden zij ons kleine leger misschien vernietigd; maar aldus werden wij bewaard.

20 Zij ontvingen van Ammoron het bevel die steden die zij hadden ingenomen, te houden. En aldus eindigde het zesentwintigste jaar. En in het begin van het zevenentwintigste jaar hadden wij onze stad en onszelf op verdediging voorbereid.

21 Nu verlangden wij dat de Lamanieten ons zouden aanvallen; want wij hadden geen verlangen om een aanval op hen te ondernemen in hun verschansingen.

22 En het geschiedde dat wij rondom verspieders posteerden om de bewegingen der Lamanieten na te gaan, opdat zij niet des nachts of overdag langs ons heen zouden trekken om een aanval te ondernemen op onze andere steden, die in het noorden lagen.

23 Want wij wisten dat zij in die steden niet sterk genoeg waren om hen tegemoet te trekken; daarom wilden wij hen, als zij langs ons trokken, in de rug aanvallen en zo hun achterhoede tot staan brengen tegelijkertijd dat men hun voorhoede tegemoet trok. Wij dachten hen te kunnen overweldigen; maar zie, in dat verlangen werden wij teleurgesteld.

24 Zij durfden noch met hun gehele leger, noch met een gedeelte ervan langs ons te trekken, uit vrees dat zij niet sterk genoeg zouden zijn en zouden vallen.

25 Evenmin durfden zij tegen de stad Zarahemla op te marcheren; evenmin durfden zij de bovenloop van de Sidon over te steken naar de stad Nephihah.

26 En aldus waren zij vastbesloten met hun strijdkrachten die steden die zij hadden ingenomen, te houden.

27 En nu geschiedde het in de tweede maand van dat jaar, dat er ons een grote hoeveelheid rantsoenen werd gebracht, afkomstig van de vaders van mijn tweeduizend zonen.

28 En er werden ons ook tweeduizend man gezonden uit het land Zarahemla. En aldus waren wij voorbereid met tienduizend man, alsmede met rantsoenen voor hen en ook voor hun vrouwen en kinderen.

29 En de Lamanieten, die zagen dat onze strijdmacht dagelijks toenam en dat er rantsoenen voor ons onderhoud aankwamen, begonnen te vrezen, en zij begonnen uitvallen te doen om er zo mogelijk een eind aan te maken dat wij rantsoenen en versterkingen ontvingen.

30 Toen wij nu zagen dat de Lamanieten op die wijze ongerust begonnen te worden, wilden wij een krijgslist op hen toepassen; daarom ontving ik van Antipus het bevel met mijn kleine zonen naar een naburige stad op te marcheren, alsof wij

rantsoenen naar een naburige stad brachten.

31 En wij moesten vlak langs de stad Antiparah marcheren, alsof wij naar de stad verderop gingen, in de kuststreek.

32 En het geschiedde dat wij uittrokken, naar het leek met onze rantsoenen, om naar die stad te gaan.

33 En het geschiedde dat Antipus met een gedeelte van zijn leger opmarcheerde, terwijl hij de rest achterliet om de stad te houden. Maar hij deed dat niet voordat ik met mijn kleine leger was uitgetrokken en bij de stad Antiparah was gekomen.

34 En nu was het sterkste leger der Lamanieten in de stad Antiparah gelegerd; ja, het talrijkste.

35 En het geschiedde, toen zij door hun verspieders waren ingelicht, dat zij met hun leger uitrukten en tegen ons opmarcheerden.

36 En het geschiedde dat wij noordwaarts voor hen uit vluchtten. En aldus leidden wij het machtigste leger der Lamanieten weg;

37 ja, zelfs tot op een aanzienlijke afstand, want toen zij zagen dat het leger van Antipus hen uit alle macht achtervolgde, keerden zij zich ter rechter- noch ter linkerzijde, maar zetten hun mars achter ons aan in rechte lijn voort; en het was hun voornemen, naar wij veronderstellen, ons te doden voordat Antipus hen inhaalde, en wel om niet door ons volk te worden omsingeld.

38 En nu, bij het zien van ons gevaar, bespoedigde Antipus de opmars van zijn leger. Doch zie, het was nacht; daarom haalden zij ons niet in, en evenmin haalde Antipus hen in; daarom legerden wij ons voor de nacht.

39 En zie, het geschiedde dat de Lamanieten ons reeds voor het ochtendgloren achtervolgden. Nu waren wij niet sterk genoeg om met hen te strijden; ja, ik wilde niet toelaten dat mijn kleine zonen in hun handen vielen; daarom zetten wij onze mars voort, en wij marcheerden de wildernis in.

40 Nu durfden zij niet naar links of naar rechts af te wijken om niet te worden omsingeld; evenmin wilde ik naar rechts of naar links afwijken, voor het geval zij mij zouden inhalen en wij hen niet konden weerstaan, maar gedood werden, en zij zouden ontkomen; en aldus vluchtten wij die gehele dag de wildernis in, ja, totdat het donker was.

41 En het geschiedde, toen het licht van de ochtend kwam, dat wij wederom zagen dat de Lamanieten vlakbij waren, en wij vluchtten voor hen uit.

42 Doch het geschiedde dat zij ons niet ver achtervolgden alvorens halt te maken; en het was in de ochtend van de derde dag van de zevende maand.

43 En nu, of zij door Antipus waren ingehaald, wisten wij niet, maar ik zeide tot mijn mannen: Zie, wij weten niet beter of zij hebben halt gemaakt met de bedoeling dat wij tegen

hen optrekken, opdat zij ons in hun valstrik kunnen vangen;

44 daarom, wat zegt gij, mijn zonen, wilt gij tegen hen ten strijde trekken?

45 En nu zeg ik u, mijn geliefde broeder Moroni: nog nooit heb ik zulke grote [a]moed gezien, nee, onder alle Nephieten niet.

46 Want zoals ik hen steeds mijn zonen had genoemd — want zij waren allen zeer jong — zo zeiden zij ook tot mij: Vader, zie, onze God is met ons, en Hij zal niet toestaan dat wij vallen; laten wij dan optrekken; wij zouden onze broeders niet doden indien zij ons met rust lieten; welnu, laten wij gaan, opdat zij het leger van Antipus niet overweldigen.

47 Nu, ofschoon zij nog nooit hadden gevochten, vreesden zij de dood niet; en zij hechtten meer belang aan de [a]vrijheid van hun vaders dan aan hun eigen leven; ja, hun [b]moeders hadden hun geleerd dat als zij niet twijfelden God hen zou bevrijden.

48 En zij gaven de woorden van hun moeders voor mij weer, zeggende: Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders het wisten.

49 En het geschiedde dat ik met mijn tweeduizend rechtsomkeert maakte, die Lamanieten die ons hadden achtervolgd, tegemoet. En nu zie, de legers van Antipus hadden hen ingehaald en er was een verschrikkelijke veldslag begonnen.

50 Het leger van Antipus, dat vermoeid was wegens hun lange mars in zulk een korte tijd, stond op het punt de Lamanieten in handen te vallen; en als ik niet met mijn tweeduizend rechtsomkeert had gemaakt, zouden zij hun doel hebben bereikt.

51 Want Antipus was door het zwaard gevallen, en ook velen van zijn leiders, omdat zij vermoeid waren ten gevolge van hun snelle mars; daarom begonnen de manschappen van Antipus, die wegens de val van hun leiders in de war waren, voor de Lamanieten te wijken.

52 En het geschiedde dat de Lamanieten moed vatten en hen begonnen te achtervolgen; en aldus achtervolgden de Lamanieten hen met grote kracht toen Helaman met zijn tweeduizend hun achterhoede aanviel en buitengewoon velen van hen begon te doden, zodat het gehele leger der Lamanieten halt maakte en zich tegen Helaman keerde.

53 Toen nu het volk van Antipus zag dat de Lamanieten rechtsomkeert hadden gemaakt, verzamelden zij hun mannen en vielen de achterhoede der Lamanieten wederom aan.

54 En nu geschiedde het dat wij — het volk van Nephi, het volk van Antipus en ik met mijn tweeduizend — de Lamanieten omsingelden en hen doodden; ja, zodat zij gedwongen waren hun oorlogswapens

45*a* Alma 53:20–21.
47*a* Alma 53:16–18.
b Alma 57:21.
GS Moeder.

en ook zichzelf als krijgsgevangenen over te geven.

55 En zie, nu geschiedde het, toen zij zich aan ons hadden overgegeven, dat ik die jongelingen die aan mijn zijde hadden gevochten, telde, vrezend dat velen van hen waren gedood.

56 Doch zie, tot mijn grote vreugde, was er van hen [a]niet één ziel ter aarde gevallen; ja, en zij hadden als het ware met de kracht Gods gevochten; ja, nog nooit had men meegemaakt dat mannen met zulk een wonderbaarlijke kracht vochten; en zij vielen de Lamanieten aan met zulk een grote kracht, dat zij hun schrik aanjoegen; en om die reden gaven de Lamanieten zich over als krijgsgevangenen.

57 En daar wij voor onze gevangenen geen plaats hadden waar wij hen konden bewaken om hen van de legers der Lamanieten vandaan te houden, zonden wij hen naar het land Zarahemla, samen met een gedeelte van de manschappen van Antipus die niet waren gedood; en ik nam de rest en voegde hen bij mijn jonge [a]Ammonieten, en wij marcheerden terug naar de stad Judea.

HOOFDSTUK 57

Helaman vertelt over de inneming van Antiparah en de overgave en latere verdediging van Cumeni — Zijn Ammonitische jongelingen vechten dapper; allen worden verwond, maar geen van hen wordt gedood — Gid vermeldt de dood en de ontsnapping van de Lamanitische gevangenen. Ongeveer 63 v.C.

En nu geschiedde het dat ik een brief ontving van Ammoron, de koning, waarin stond dat als ik de krijgsgevangenen uitleverde die wij hadden gemaakt, hij de stad Antiparah aan ons zou overdragen.

2 Ik schreef de koning echter in een brief, dat wij er zeker van waren dat onze strijdmacht voldoende was om zelf de stad Antiparah in te nemen; en dat het ons onverstandig voorkwam de gevangenen uit te leveren voor die stad, en dat wij onze gevangenen alleen zouden uitleveren als zij uitgewisseld werden.

3 En Ammoron wees mijn brief af, want hij weigerde gevangenen uit te wisselen; daarom begonnen wij voorbereidingen te treffen om tegen de stad Antiparah op te rukken.

4 Maar het volk van Antiparah verliet de stad en vluchtte naar de andere steden die zij in hun bezit hadden, om die te versterken; en aldus viel de stad Antiparah in onze handen.

5 En aldus eindigde het achtentwintigste jaar van de regering der rechters.

6 En het geschiedde in het begin van het negenentwintigste jaar, dat wij uit het land Zarahemla en uit het omliggende land een voorraad rantsoenen ontvingen, en ook een versterking voor ons leger ten getale

56*a* Alma 57:25; 58:39. | 57*a* Alma 27:26; 53:10–11, 16.

van zesduizend man, benevens zestig [a]zonen van de Ammonieten, die waren gekomen om zich bij hun broeders te voegen, mijn kleine groep van tweeduizend. En nu zie, wij waren sterk, en er was ons ook een overvloed aan rantsoenen gebracht.

7 En het geschiedde dat wij het verlangen hadden de strijd aan te binden met het leger dat was opgesteld om de stad Cumeni te beschermen.

8 En nu zie, ik zal u tonen dat wij ons verlangen weldra hadden verwezenlijkt; ja, met onze sterke strijdmacht, of met een gedeelte van onze sterke strijdmacht, omsingelden wij des nachts de stad Cumeni, kort voordat zij een voorraad rantsoenen zouden ontvangen.

9 En het geschiedde dat wij vele nachten rondom de stad gelegerd waren; doch wij sliepen op ons zwaard en posteerden wachten, zodat de Lamanieten ons des nachts niet konden overvallen en doden, hetgeen zij herhaaldelijk trachtten te doen; maar zo vaak als zij dat deden, werd hun bloed vergoten.

10 Ten slotte kwamen hun rantsoenen aan en zij stonden op het punt de stad des nachts binnen te gaan. Maar in plaats van Lamanieten waren wij Nephieten; daarom grepen wij hen en hun rantsoenen.

11 En hoewel de Lamanieten op die wijze van hun bevoorrading waren afgesneden, waren zij nog steeds vastbesloten om de stad te houden; daarom werd het noodzakelijk die rantsoenen te nemen en naar Judea te zenden, en onze gevangenen naar het land Zarahemla.

12 En het geschiedde dat er niet vele dagen waren verstreken of de Lamanieten begonnen alle hoop op hulp te verliezen; daarom droegen zij de stad over in onze handen; en aldus hadden wij ons plan om de stad Cumeni in te nemen verwezenlijkt.

13 Maar het geschiedde dat onze gevangenen zo talrijk waren dat wij, niettegenstaande ons enorme aantal, genoodzaakt waren onze gehele strijdmacht in te zetten om hen te bewaken, of anders hen ter dood te brengen.

14 Want zie, zij trachtten herhaaldelijk in grote aantallen uit te breken en vochten dan met stenen en met knuppels, of met wat zij maar in handen konden krijgen, zodat wij meer dan tweeduizend van hen doodden nadat zij zich als krijgsgevangenen hadden overgegeven.

15 Daarom werd het voor ons noodzakelijk een eind aan hun leven te maken, of hen, met het zwaard in de hand, naar het land Zarahemla te begeleiden; en bovendien waren onze rantsoenen maar net voldoende voor ons eigen volk, ondanks hetgeen wij de Lamanieten hadden ontnomen.

16 En nu, in die hachelijke omstandigheden werd het een

57 6*a* Alma 53:16–18.

zeer ernstige zaak om over die krijgsgevangenen een besluit te nemen; niettemin besloten wij hen naar het land Zarahemla te zenden; daarom kozen wij een deel van onze manschappen uit en droegen hen op onze gevangenen naar het land Zarahemla te brengen.

17 Maar het geschiedde dat zij de volgende dag terugkeerden. En nu zie, wij ondervroegen hen niet aangaande de gevangenen; want zie, de Lamanieten vielen ons aan en zij kwamen net op tijd terug om te verhoeden dat wij in hun handen vielen. Want zie, Ammoron had hun tot steun een nieuwe voorraad rantsoenen en ook een talrijk leger gezonden.

18 En het geschiedde dat de mannen die wij met de gevangenen hadden weggezonden net op tijd aankwamen om hen tegen te houden toen zij op het punt stonden ons te overweldigen.

19 Maar zie, mijn kleine groep van tweeduizend zestig vocht uitermate hevig; ja, zij waren onwrikbaar tegenover de Lamanieten en brachten de dood toe aan allen die hen weerstonden.

20 En zie, toen de rest van ons leger op het punt stond voor de Lamanieten te wijken, waren die tweeduizend zestig onwrikbaar en onverschrokken.

21 Ja, en zij waren nauwgezet in het gehoorzamen en uitvoeren van ieder woord van bevel; ja, en hun geschiedde naar hun geloof; en ik herinnerde mij de woorden die, zoals zij mij hadden verteld, hun “moeders hun hadden geleerd.

22 En nu zie, aan dezen, mijn zonen, en aan de mannen die wij hadden uitgekozen om de gevangenen te begeleiden, hebben wij die grote overwinning te danken; want zij hebben de Lamanieten verslagen; daardoor werden zij teruggedreven naar de stad Manti.

23 En wij behielden onze stad Cumeni en werden niet allen door het zwaard vernietigd; niettemin hadden wij grote verliezen geleden.

24 En het geschiedde, nadat de Lamanieten waren gevlucht, dat ik onmiddellijk opdracht gaf mijn manschappen die verwond waren, tussen de doden weg te halen en dat ik hun wonden liet verbinden.

25 En het geschiedde dat tweehonderd van mijn tweeduizend zestig wegens bloedverlies waren bezwijmd; maar door de goedheid Gods, en tot onze grote verbazing, en ook tot vreugde van ons gehele leger, was er van hen niet één ziel omgekomen; ja, en er was “niet één ziel onder hen die niet vele verwondingen had opgelopen.

26 Welnu, hun bewaring verbaasde ons gehele leger; ja, dat zij waren gespaard terwijl wel duizend van onze broeders waren gedood. En wij schrijven dat terecht toe aan de wonderbaarlijke “macht Gods, wegens

21*a* Alma 56:47–48. | 25*a* Alma 56:56. | 26*a* gs Macht.

hun buitengewone [b]vertrouwen in hetgeen hun was geleerd te geloven: dat er een rechtvaardig God is, en dat eenieder die niet twijfelt, door zijn wonderbare macht wordt bewaard.

27 Dit nu was het geloof van hen over wie ik heb gesproken; zij zijn jong, en hun geest is onwrikbaar, en zij stellen hun vertrouwen voortdurend in God.

28 En zie, nu geschiedde het, nadat wij aldus voor onze gewonden hadden gezorgd, en onze doden hadden begraven — en ook de doden der Lamanieten, en het waren er velen — dat wij Gid ondervroegen aangaande de gevangenen met wie zij op weg waren gegaan om naar het land Zarahemla af te dalen.

29 Nu was Gid de opperbevelhebber van de groep die was aangewezen om hen naar het land te begeleiden.

30 En nu, dit zijn de woorden die Gid tot mij zeide: Zie, wij gingen met onze gevangenen op weg naar het land Zarahemla. En het geschiedde dat wij de verspieders van onze legers tegenkwamen, die waren uitgezonden om het kamp der Lamanieten te bespieden.

31 En zij riepen ons toe, zeggende: Zie, de legers der Lamanieten marcheren naar de stad Cumeni; en zie, zij zullen hen overvallen, ja, en ons volk vernietigen.

32 En het geschiedde dat onze gevangenen hun kreten hoorden, waardoor zij moed vatten; en zij kwamen tegen ons in opstand.

33 En het geschiedde wegens hun opstand dat wij onze zwaarden op hen lieten neerkomen. En het geschiedde dat zij als één man op onze zwaarden losstormden, waarbij het merendeel van hen werd gedood; en de rest brak door en vluchtte van ons weg.

34 En zie, toen zij waren gevlucht en wij hen niet konden inhalen, begaven wij ons met spoed op mars naar de stad Cumeni; en zie, wij kwamen op tijd aan om onze broeders bij te staan in het houden van de stad.

35 En zie, wij zijn andermaal uit de handen van onze vijanden bevrijd. En gezegend is de naam van onze God; want zie, Hij is het die ons heeft bevrijd; ja, die deze grote daad voor ons heeft verricht.

36 Nu geschiedde het, toen ik, Helaman, die woorden van Gid had gehoord, dat ik met buitengewone vreugde was vervuld wegens de goedheid Gods om ons te bewaren, zodat wij niet allen waren omgekomen; ja, en ik vertrouw erop dat de zielen van hen die zijn gedood tot de rust van hun God zijn [a]ingegaan.

HOOFDSTUK 58

Helaman, Gid en Teomner nemen

26*b* GS Geloof, geloven.

36*a* Alma 12:34.

de stad Manti in door middel van een krijgslist — De Lamanieten trekken zich terug — De zonen van het volk van Ammon blijven standvastig ter verdediging van hun vrijheid en geloof en worden daarbij bewaard. Ongeveer 63–62 v.C.

En zie, nu geschiedde het dat ons volgende doel het veroveren van de stad Manti was; maar zie, er was geen wijze waarop wij hen met onze kleine groepen uit de stad konden voeren. Want zie, zij wisten nog hoe wij tot dusver hadden gehandeld; daarom konden wij hen niet uit hun verschansingen [a]weglokken.

2 En zij waren zoveel talrijker dan ons leger, dat wij niet durfden uit te rukken om hen in hun verschansingen aan te vallen.

3 Ja, en het werd noodzakelijk onze manschappen te gebruiken om die delen van het land te houden die wij van ons bezit hadden heroverd; daarom werd het noodzakelijk te wachten totdat wij versterkingen ontvingen uit het land Zarahemla, en ook een nieuwe voorraad rantsoenen.

4 En het geschiedde dat ik aldus een gezant naar de regeerder van ons land zond om hem op de hoogte te stellen van de toestand van ons volk. En het geschiedde dat wij wachtten op rantsoenen en versterking uit het land Zarahemla.

5 Doch zie, dat baatte ons slechts weinig, want ook de Lamanieten ontvingen dagelijks grote versterkingen, en ook vele rantsoenen; en aldus waren onze omstandigheden op dat tijdstip.

6 En de Lamanieten deden van tijd tot tijd uitvallen, met het voornemen ons met een krijgslist te vernietigen; wij konden hun echter geen slag leveren wegens hun wijkplaatsen en hun verschansingen.

7 En het geschiedde dat wij vele maanden lang in die moeilijke omstandigheden wachtten, ja, totdat wij op het punt stonden wegens gebrek aan voedsel om te komen.

8 Doch het geschiedde dat wij voedsel ontvingen, dat ons werd aangevoerd door een leger van tweeduizend man dat ons te hulp kwam; en dat is alle hulp die wij ontvingen om onszelf en ons land uit de handen van onze vijanden te houden, ja, om een ontelbare vijand te weerstaan.

9 En nu kenden wij de oorzaak van onze moeilijkheden niet, noch waarom zij ons niet meer versterkingen zonden; daarom waren wij bedroefd en ook met vrees vervuld dat op enigerlei wijze de oordelen Gods over ons land zouden komen, tot onze ondergang en volslagen vernietiging.

10 Daarom stortten wij onze ziel uit in gebed tot God, dat Hij ons sterk zou maken en bevrijden uit de handen van onze vijanden, ja, en ons ook kracht

58 1*a* Alma 52:21; 56:30.

zou geven om onze steden, en onze landerijen, en onze bezittingen te behouden voor het onderhoud van ons volk.

11 Ja, en het geschiedde dat de Heer, onze God, ons de verzekering gaf dat Hij ons zou bevrijden; ja, in zoverre dat Hij onze ziel geruststelde en ons een groot geloof schonk, en ons deed hopen op onze bevrijding in Hem.

12 En wij vatten moed met de kleine strijdmacht die wij hadden ontvangen, en waren vastbesloten onze vijanden te overwinnen, en onze landerijen en onze bezittingen, en onze vrouwen en kinderen, en de zaak van onze [a]vrijheid te [b]verdedigen.

13 En aldus trokken wij met onze gehele macht op tegen de Lamanieten, die zich in de stad Manti bevonden; en wij sloegen onze tenten op aan de zijde van de wildernis, die vlak bij de stad was.

14 En het geschiedde de volgende dag, toen de Lamanieten zagen dat wij ons in de grensstreek van de wildernis bevonden, die vlak bij de stad was, dat zij hun verspieders rondom ons uitzonden om het aantal en de sterkte van ons leger te weten te komen.

15 En het geschiedde, toen zij zagen dat wij in aantal niet sterk waren, dat zij — uit vrees dat wij hen van hun bevoorrading zouden afsnijden, tenzij zij tegen ons ten strijde trokken en ons doodden, en ook in de veronderstelling ons met hun talrijke legerscharen gemakkelijk te kunnen vernietigen — voorbereidingen begonnen te treffen om tegen ons ten strijde te trekken.

16 En zie, toen wij zagen dat zij voorbereidingen troffen om tegen ons op te trekken, liet ik Gid zich met een klein aantal manschappen in de wildernis verbergen, en tevens liet ik Teomner en een klein aantal manschappen zich eveneens in de wildernis verbergen.

17 Nu bevonden Gid en zijn manschappen zich rechts en de anderen links; en zie, toen zij zich aldus hadden verborgen, bleef ik met de rest van mijn leger op dezelfde plaats waar wij eerst onze tenten hadden opgeslagen, in afwachting van het tijdstip dat de Lamanieten ten strijde zouden trekken.

18 En het geschiedde dat de Lamanieten met hun talrijke leger tegen ons optrokken. En toen zij gekomen waren en op het punt stonden ons met het zwaard aan te vallen, liet ik mijn manschappen, degenen die bij mij waren, zich terugtrekken in de wildernis.

19 En het geschiedde dat de Lamanieten ons met grote spoed achtervolgden, want zij waren buitengewoon verlangend ons in te halen om ons te kunnen doden; daarom volgden zij ons de wildernis in; en wij trokken tussen Gid en Teomner door,

12*a* gs Vrij, vrijheid. *b* Alma 46:12–13; Mrm. 2:23.

zodat de Lamanieten hen niet ontdekten.

20 En het geschiedde, toen de Lamanieten waren voorbijgetrokken, ofwel toen het leger was voorbijgetrokken, dat Gid en Teomner uit hun schuilplaats tevoorschijn kwamen en de verspieders der Lamanieten de pas afsneden, zodat zij niet konden terugkeren naar de stad.

21 En het geschiedde, toen zij hun de pas hadden afgesneden, dat zij zich naar de stad spoedden en de wachten overvielen die ter bewaking van de stad waren achtergelaten, zodat zij hen vernietigden en de stad in bezit namen.

22 Nu gebeurde dit doordat de Lamanieten hun gehele leger, op enkele wachten na, hadden laten wegleiden, de wildernis in.

23 En het geschiedde dat Gid en Teomner op die wijze hun verschansingen in bezit hadden gekregen. En het geschiedde dat wij, na veel in de wildernis te hebben gereisd, koers zetten naar het land Zarahemla.

24 En toen de Lamanieten zagen dat zij naar het land Zarahemla marcheerden, waren zij buitengewoon bevreesd dat er een plan was gesmeed om hen tot vernietiging te voeren; daarom begonnen zij zich wederom in de wildernis terug te trekken, ja, terug langs dezelfde weg die zij gekomen waren.

25 En zie, het was nacht en zij sloegen hun tenten op; want de opperbevelhebbers der Lamanieten hadden gedacht dat de Nephieten ten gevolge van hun mars vermoeid waren; en daar zij dachten dat zij hun gehele leger hadden verdreven, bekommerden zij zich niet om de stad Manti.

26 Nu geschiedde het, toen het nacht was, dat ik mijn manschappen niet liet slapen, maar langs een andere weg naar het land Manti liet marcheren.

27 En zie, ten gevolge van die nachtelijke mars bevonden wij ons de volgende dag voorbij de Lamanieten, zodat wij vóór hen bij de stad Manti aankwamen.

28 En aldus geschiedde het dat wij de stad Manti door die krijgslist zonder bloedvergieten in bezit namen.

29 En het geschiedde, toen de legers der Lamanieten bij de stad kwamen en zagen dat wij gereedstonden om hen tegemoet te trekken, dat zij buitengewoon verbaasd waren en met grote vrees werden vervuld, zodat zij vluchtten, de wildernis in.

30 Ja, en het geschiedde dat de legers der Lamanieten uit dit gehele deel van het land wegvluchtten. Maar zie, zij hebben vele vrouwen en kinderen met zich meegevoerd uit het land.

31 En [a]die steden die door de Lamanieten waren ingenomen, op dit tijdstip zijn ze alle in ons bezit; en onze vaders en onze vrouwen en onze kinderen keren terug naar huis, allen behalve zij die door de Lamanieten zijn gevangengenomen en weggevoerd.

31*a* Alma 56:14.

32 Maar zie, onze legers zijn klein om zulk een groot aantal steden en zulke grote bezittingen te houden.

33 Maar zie, wij vertrouwen op onze God, die ons de overwinning op die landen heeft geschonken, zodat wij die steden en die landerijen die van ons waren, hebben heroverd.

34 Nu weten wij niet waarom de regering ons niet meer versterking zendt; evenmin weten de manschappen die naar ons toe zijn gekomen waarom wij geen grotere versterking hebben ontvangen.

35 Zie, wij weten niet beter of gij hebt geen succes gehad en hebt de strijdkrachten naar dat deel van het land weggetrokken; zo ja, dan willen wij niet morren.

36 En als dat niet zo is, zie, dan vrezen wij dat er een of andere [a]verdeeldheid in de regering is, waardoor zij ons niet meer manschappen zenden om ons te helpen; want wij weten dat er meer zijn dan zij hebben gezonden.

37 Maar zie, het doet er niet toe — wij vertrouwen erop dat God ons zal [a]bevrijden, ondanks de zwakte van onze legers, ja, en ons uit de handen van onze vijanden zal bevrijden.

38 Zie, dit is het negenentwintigste jaar, tegen het einde daarvan, en wij zijn in het bezit van onze landen; en de Lamanieten zijn naar het land Nephi gevlucht.

39 En die zonen van het volk van Ammon van wie ik zo hoog heb opgegeven, zijn bij mij in de stad Manti; en de Heer heeft hen gesteund, ja, en hen ervoor behoed door het zwaard te vallen, zodat zelfs niet [a]één ziel is gedood.

40 Doch zie, zij hebben vele verwondingen opgelopen; niettemin houden zij stand in die [a]vrijheid waarmee God hen heeft vrijgemaakt; en zij denken dagelijks nauwgezet aan de Heer, hun God; ja, zij onderhouden nauwgezet en voortdurend zijn inzettingen en zijn gerichten en zijn geboden; en hun geloof in de profetieën over hetgeen zal komen, is sterk.

41 En nu, mijn geliefde broeder Moroni, moge de Heer, onze God, die ons heeft verlost en vrijgemaakt, u voortdurend in zijn tegenwoordigheid bewaren; ja, en moge Hij dit volk begunstigen, zodat gij erin zult slagen alles wat de Lamanieten ons ontnomen hebben en dat voor ons onderhoud diende, weer in bezit te nemen. En nu, zie, ik besluit mijn brief. Ik ben Helaman, de zoon van Alma.

HOOFDSTUK 59

Moroni verzoekt Pahoran de strijdkrachten van Helaman te versterken — De Lamanieten nemen de stad Nephihah in — Moroni is vertoornd op de regering. Ongeveer 62 v.C.

NU geschiedde het in het

36*a* Alma 61:1–5.
37*a* 2 Kon. 17:38–39.
39*a* Alma 56:56.
40*a* GS Vrij, vrijheid.

dertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi dat Moroni, nadat hij Helamans [a]brief had ontvangen en gelezen, buitengewoon verheugd was wegens de voorspoed, ja, het buitengewone succes dat Helaman had gehad in het heroveren van die landen die zij hadden verloren.

2 Ja, en hij maakte het alom in het land bekend aan zijn gehele volk, in dat gedeelte waar hij zich bevond, opdat ook zij zich zouden verheugen.

3 En het geschiedde dat hij onmiddellijk een [a]brief aan [b]Pahoran zond, waarin hij hem verzocht manschappen bijeen te laten brengen ter versterking van Helaman, ofwel de legers van Helaman, zodat hij dat deel van het land, bij de herovering waarvan hij op zo wonderbaarlijke wijze was geholpen, met gemak zou kunnen houden.

4 En het geschiedde, toen Moroni die brief naar het land Zarahemla had gezonden, dat hij wederom een plan begon te beramen om de rest van die bezittingen en steden die de Lamanieten hun ontnomen hadden, te heroveren.

5 En zie, het geschiedde, terwijl Moroni aldus voorbereidingen trof om tegen de Lamanieten ten strijde te trekken, dat het volk van Nephihah, dat uit de stad Moroni en de stad Lehi en de stad Morianton bijeen was gekomen, door de Lamanieten werd aangevallen.

6 Ja, zelfs zij die gedwongen waren uit het land Manti en het omliggende land te vluchten, waren overgekomen en hadden zich bij de Lamanieten in dat deel van het land aangesloten.

7 En daar zij zodoende buitengewoon talrijk waren, ja, en van dag tot dag versterking ontvingen, trokken zij op bevel van Ammoron tegen het volk van Nephihah op, en zij begonnen een buitengewoon grote slachting onder hen aan te richten.

8 En hun legers waren zo talrijk, dat de rest van het volk van Nephihah genoodzaakt was voor hen uit te vluchten; ja, en zij kwamen en sloten zich aan bij het leger van Moroni.

9 En nu, daar Moroni had verondersteld dat er manschappen naar de stad Nephihah waren gezonden om het volk te helpen die stad te houden, en daar hij wist dat het gemakkelijker was te verhoeden dat de stad de Lamanieten in handen viel dan haar op hen te heroveren, nam hij aan dat zij die stad gemakkelijk konden houden.

10 Daarom behield hij al zijn strijdkrachten om die plaatsen die hij had teruggewonnen, te houden.

11 En nu, toen Moroni zag dat de stad Nephihah verloren was, was hij buitengewoon bedroefd, en wegens de goddeloosheid van het volk begon hij te twijfelen of zij hun broeders toch niet in handen zouden vallen.

12 Nu was dat ook het geval

59 1*a* Alma 56:1. | 3*a* Alma 60:1–3. | *b* Alma 50:40.

met al zijn opperbevelhebbers. Ook zij twijfelden en verwonderden zich over de goddeloosheid van het volk, en wel wegens het succes dat de Lamanieten op hen hadden behaald.

13 En het geschiedde dat Moroni vertoornd was op de regering wegens haar [a]onverschilligheid voor de vrijheid van hun land.

HOOFDSTUK 60

Moroni klaagt tegen Pahoran over de verwaarlozing van de legers door de regering — De Heer laat toe dat de rechtvaardigen worden gedood — De Nephieten moeten al hun macht en middelen gebruiken om zich van hun vijanden te bevrijden — Moroni dreigt te zullen vechten tegen de regering als zijn legers geen hulp krijgen. Ongeveer 62 v.C.

EN het geschiedde dat hij wederom aan de regeerder van het land, Pahoran, schreef, en dit zijn de woorden die hij schreef, zeggende: Zie, ik richt mijn brief aan Pahoran, in de stad Zarahemla, die de [a]opperrechter en de regeerder van het land is, en eveneens aan allen die door dit volk zijn gekozen om de aangelegenheden van deze oorlog te besturen en te regelen.

2 Want zie, ik heb hun iets te zeggen bij wijze van veroordeling; want zie, gij weet zelf dat gij zijt aangewezen om mannen bijeen te brengen en hen met zwaarden en met kromzwaarden en met allerlei oorlogswapens van iedere soort te bewapenen en tegen de Lamanieten uit te zenden, ongeacht welke delen van ons land zij binnendringen.

3 En nu, zie, ik zeg u dat ikzelf, en ook mijn manschappen, en ook Helaman en zijn manschappen, een buitengewoon groot lijden hebben geleden; ja, honger, dorst en uitputting, en allerlei ellende van iedere soort.

4 Doch zie, als dat alles was wat wij hadden geleden, zouden wij niet morren of klagen.

5 Maar zie, groot is de slachting onder ons volk geweest; ja, duizenden zijn door het zwaard gevallen, terwijl het anders had kunnen zijn als gij voldoende versterking en hulp voor onze legers hadt gezonden. Ja, uw nalatigheid jegens ons is groot.

6 En nu, zie, wij willen de oorzaak van die buitengewoon grote nalatigheid kennen; ja, wij willen de oorzaak kennen van uw onnadenkendheid.

7 Denkt gij op uw troon te kunnen zitten in een staat van onnadenkende gevoelloosheid, terwijl uw vijanden het werk des doods om u heen verspreiden? Ja, terwijl zij duizenden van uw broeders vermoorden—

8 ja, namelijk zij die voor bescherming op u hebben vertrouwd, ja, u in een positie hebben gebracht waarin gij hen hadt kunnen helpen, ja, gij legers naar hen hadt kunnen

13*a* Alma 58:34; 61:2–3. | **60** 1*a* Alma 50:39–40.

zenden om hen te versterken, en duizenden van hen hadt kunnen redden van de dood door het zwaard.

9 Maar zie, dat is niet alles: gij hebt hun uw rantsoenen onthouden, zodat velen hebben gevochten en hun levensbloed hebben gegeven wegens het grote verlangen dat zij voor het welzijn van dit volk koesterden; ja, en dat hebben zij gedaan terwijl zij dreigden van de honger [a]om te komen ten gevolge van uw buitengewoon grote nalatigheid jegens hen.

10 En nu, mijn geliefde broeders — want gij behoort geliefd te zijn; ja, en gij hadt u ijveriger moeten inzetten voor het welzijn en de vrijheid van dit volk; maar zie, gij hebt hen veronachtzaamd, zodat de wraak voor het bloed van duizenden op uw hoofd zal komen; ja, want al hun smeekbeden en al hun leed waren God bekend —

11 zie, dacht gij dat gij op uw troon kondt zitten en dat gij wegens de buitengewone goedheid Gods niets behoefde te doen en dat Hij u toch zou bevrijden? Zie, als gij dat hebt gedacht, hebt gij het vergeefs gedacht.

12 [a]Denkt gij dat het wegens hun goddeloosheid is dat zovelen van uw broeders zijn gedood? Ik zeg u: als gij dat hebt gedacht, hebt gij het vergeefs gedacht; want ik zeg u: velen zijn door het zwaard gevallen; en zie, het is tot uw veroordeling;

13 want de Heer laat toe dat de [a]rechtvaardigen worden gedood, opdat zijn gerechtigheid en oordeel over de goddelozen zullen komen; daarom hoeft gij niet te denken dat de rechtvaardigen verloren zijn omdat zij zijn gedood; want zie, zij gaan in tot de rust van de Heer, hun God.

14 En nu, zie, ik zeg u, ik vrees ten zeerste dat de oordelen Gods over dit volk zullen komen wegens hun buitengewone laksheid, ja, zelfs de laksheid van onze regering en haar buitengewoon grote nalatigheid jegens haar broeders, ja, jegens hen die zijn gedood.

15 Want zonder de [a]goddeloosheid die eerst bij onze leiding is begonnen, hadden wij onze vijanden kunnen weerstaan, zodat zij geen macht over ons hadden kunnen verkrijgen.

16 Ja, zonder de [a]oorlog die onder onszelf was uitgebroken; ja, zonder die [b]koningsgezinden die zoveel bloedvergieten onder ons hebben veroorzaakt; ja, als wij in de tijd dat wij onderling streden onze krachten hadden verenigd, zoals wij dat tot dusver hebben gedaan; ja, zonder het verlangen van de koningsgezinden naar macht en gezag over ons; als zij getrouw waren geweest aan de zaak van onze vrijheid en zich met ons hadden verenigd en tegen onze vijanden waren opgetrokken, in plaats van het zwaard tegen ons op te

9*a* Alma 58:7.
12*a* Luc. 13:1–5.
13*a* Alma 14:10–11; LV 42:46–47.
15*a* Alma 51:9, 13.
16*a* Alma 51:16–19.
b Alma 51:5, 8.

nemen, hetgeen de oorzaak van zoveel bloedvergieten onder ons is geweest; ja, als wij in de kracht des Heren tegen hen waren opgetrokken, zouden wij onze vijanden uiteen hebben gedreven, want het zou gebeurd zijn ter vervulling van zijn woord.

17 Maar zie, nu vallen de Lamanieten ons aan, zij nemen onze landen in bezit en vermoorden ons volk met het zwaard, ja, onze vrouwen en onze kinderen, en zij voeren hen ook gevankelijk weg en doen hen allerlei ellende ondergaan, en wel wegens de grote goddeloosheid van hen die streven naar macht en gezag, ja, namelijk die koningsgezinden.

18 Maar waarom zou ik veel over die zaak zeggen? Want wij weten niet beter of gij streeft zelf naar gezag. Wij weten niet beter of gij zijt ook verraders van uw land.

19 Of hebt gij ons veronachtzaamd omdat gij u in het hart van ons land bevindt en gij door bescherming zijt omgeven, zodat gij ons geen voedsel laat zenden, en ook geen manschappen om onze legers te versterken?

20 Zijt gij de geboden van de Heer, uw God, vergeten? Ja, zijt gij de gevangenschap van onze vaderen vergeten? Zijt gij de vele malen vergeten dat wij uit de handen van onze vijanden zijn bevrijd?

21 Of denkt gij dat de Heer ons toch wel zal bevrijden, terwijl wij op onze troon zitten en geen gebruik maken van de middelen waarvan de Heer ons heeft voorzien?

22 Ja, wilt gij zitten nietsdoen, omgeven door duizenden, ja, tienduizenden, die ook zitten niets te doen, terwijl er rondom u aan de grenzen van het land duizenden zijn die door het zwaard vallen, ja, gewond en bloedend?

23 Denkt gij dat God u als onschuldig zal beschouwen als gij stilzit en die dingen aanziet? Zie, ik zeg u, neen. Nu wil ik dat gij eraan denkt dat God heeft gezegd dat het [a]vat eerst van binnen moet worden gereinigd, en dan moet het vat ook van buiten worden gereinigd.

24 En nu, tenzij gij u bekeert van hetgeen gij hebt gedaan en aan de slag gaat en ons voedsel en manschappen zendt, en ook aan Helaman, opdat hij die delen van het land die hij herwonnen heeft, zal kunnen steunen, en opdat wij ook de rest van onze bezittingen in deze streken zullen kunnen heroveren, zie, zal het raadzaam zijn de Lamanieten niet meer te bestrijden totdat wij eerst ons vat van binnen hebben gereinigd, ja, namelijk de hoogste leiding van onze regering.

25 En zie, tenzij gij gehoor geeft aan mijn brief en iets onderneemt en mij een ware [a]geest van vrijheid toont, en ernaar streeft onze legers te verster-

23*a* Matt. 23:25–26.

25*a* Alma 51:6; 61:15.

ken en aan te moedigen, en hun voedsel voor hun onderhoud verschaft, zal ik een deel van mijn vrijen achterlaten om dit deel van ons land te houden, en ik zal de kracht en de zegeningen Gods over hen afsmeken, zodat geen andere macht hen zal kunnen tegenwerken —

26 en wel wegens hun buitengewone geloof, en hun geduld in hun beproevingen —

27 en ik zal naar u toe komen, en als er onder u zijn die een verlangen naar vrijheid hebben, ja, als er zelfs maar een sprankje vrijheid rest, zie, dan zal ik oproer onder u teweegbrengen, ja, totdat zij die het verlangen hebben zich macht en gezag toe te eigenen, uitgeroeid zijn.

28 Ja, zie, ik vrees uw macht niet, noch uw gezag, maar het is mijn [a]God die ik vrees; en het is volgens zijn geboden dat ik mijn zwaard opneem om de zaak van mijn land te verdedigen, en het is wegens uw ongerechtigheid dat wij zovele verliezen hebben geleden.

29 Zie, het is tijd, ja, de tijd is nu nabij dat, tenzij gij u haast om uw land en uw kleinen te verdedigen, het [a]zwaard der gerechtigheid boven u hangt; ja, en het zal op u neerkomen en u bezoeken tot zelfs uw volslagen vernietiging toe.

30 Zie, ik wacht op hulp van u; en zie, tenzij gij in onze behoeften voorziet, kom ik naar u toe, ja, in het land Zarahemla, en sla ik u met het zwaard, zodat gij geen macht meer kunt hebben om de vooruitgang van dit volk in de zaak van onze vrijheid te belemmeren.

31 Want zie, de Heer zal niet toelaten dat gij leeft en in uw ongerechtigheden sterk wordt om zijn rechtvaardige volk te vernietigen.

32 Zie, kunt gij denken dat de Heer u zal sparen en met de Lamanieten in het gericht zal treden, terwijl hun haat zijn oorsprong vindt in de overlevering van hun vaderen — ja, en die is verdubbeld door hen die zich van ons hebben afgescheiden — en uw ongerechtigheid zijn oorsprong vindt in uw zucht naar eer en de ijdelheden van deze wereld?

33 Gij weet dat gij de wetten van God overtreedt en gij weet dat gij ze onder de voeten treedt. Zie, de Heer zegt mij: Indien zij die gij als uw regeerders hebt aangesteld, zich niet van hun zonden en ongerechtigheden bekeren, zult gij tegen hen ten strijde trekken.

34 En nu zie, ik, Moroni, ben gebonden volgens het verbond dat ik heb gesloten om de geboden van mijn God te onderhouden; daarom wil ik dat gij vasthoudt aan het woord Gods en mij — en ook Helaman — spoedig van uw rantsoenen en manschappen zendt.

35 En zie, als gij dat niet doet, kom ik spoedig tot u; want zie, God zal niet toelaten dat wij van de honger omkomen; daar-

28*a* Hand. 5:26–29.

29*a* Hel. 13:5; 3 Ne. 2:19.

om zal Hij ons van uw voedsel geven, desnoods door het zwaard. Welnu, ziet toe dat gij het woord Gods volbrengt.

36 Zie, ik ben Moroni, uw opperbevelhebber. Ik [a]streef niet naar macht, maar naar het neerhalen ervan. Ik streef niet naar de eer van de wereld, maar naar de eer van mijn God, en naar de vrijheid en het welzijn van mijn land. En aldus besluit ik mijn brief.

HOOFDSTUK 61

Pahoran vertelt Moroni over de muiterij en opstand tegen de regering — De koningsgezinden nemen Zarahemla in en spannen samen met de Lamanieten — Pahoran vraagt om militaire hulp tegen de opstandelingen. Ongeveer 62 v.C.

ZIE, nu geschiedde het dat Moroni, spoedig nadat hij zijn brief aan de opperregeerder had gezonden, van [a]Pahoran, de opperregeerder, een brief ontving. En dit zijn de woorden die hij ontving:

2 Ik, Pahoran, die de opperregeerder van dit land ben, zend deze woorden aan Moroni, de opperbevelhebber van het leger. Zie, ik zeg u, Moroni, dat ik mij niet verheug over uw grote [a]ellende, integendeel, die bedroeft mijn ziel.

3 Doch zie, er zijn er die zich wél over uw ellende verheugen, ja, in zoverre dat zij tegen mij in opstand zijn gekomen, en ook tegen de [a]vrijen onder mijn volk, ja, en zij die in opstand zijn gekomen zijn buitengewoon talrijk.

4 En het zijn zij die hebben getracht mij de rechterstoel te ontnemen die de oorzaak van deze grote ongerechtigheid zijn geweest; want zij hebben veel vleierij gebruikt, en zij hebben het hart van velen verleid, hetgeen de oorzaak van grote ellende onder ons zal zijn; zij hebben onze rantsoenen achtergehouden en onze vrijen afgeschrikt, zodat die niet tot u zijn gekomen.

5 En zie, zij hebben mij voor zich uit gedreven en ik ben gevlucht naar het land Gideon, met zovele mannen als ik maar krijgen kon.

6 En zie, ik heb een oproep in dit deel van het land laten uitgaan; en zie, zij komen dagelijks toegestroomd, en vatten hun wapens op ter verdediging van hun land en hun [a]vrijheid en om het ons aangedane onrecht te wreken.

7 En zij zijn tot ons gekomen, zodat zij die tegen ons in opstand zijn gekomen, op verzet stuiten, ja, zodat zij ons vrezen en niet tegen ons ten strijde durven te trekken.

8 Zij hebben het land — ofwel de stad — Zarahemla in hun bezit gekregen; zij hebben een koning over zich uitgeroepen, en deze heeft de koning der Lamanieten een brief geschreven

36*a* LV 121:39–42.
61 1*a* Alma 50:39–40.
2*a* Alma 60:3–9.
3*a* Alma 51:6–7.
6*a* GS Vrij, vrijheid.

waarin hij een bondgenootschap met hem is aangegaan; en in dat bondgenootschap is hij overeengekomen de stad Zarahemla te houden, hetgeen volgens hem de Lamanieten in staat zal stellen de rest van het land te veroveren, en hij zal als koning over dit volk worden gesteld wanneer het door de Lamanieten overwonnen is.

9 En nu, in uw brief hebt gij mij gelaakt, maar het doet er niet toe; ik ben niet vertoornd, maar verheug mij over de grootheid van uw hart. Ik, Pahoran, streef niet naar macht, maar alleen naar het behoud van mijn rechterstoel, om de rechten en de vrijheid van mijn volk te kunnen bewaren. Mijn ziel houdt stand in die vrijheid waarmee God ons heeft [a]vrijgemaakt.

10 En nu, zie, wij zullen de goddeloosheid weerstaan, tot bloedvergietens toe. Wij zouden het bloed der Lamanieten niet vergieten als zij in hun eigen land bleven.

11 Wij zouden het bloed van onze broeders niet vergieten als zij niet in opstand kwamen en het zwaard niet tegen ons opnamen.

12 Wij zouden ons aan het juk van het knechtschap onderwerpen als dat overeenkwam met de gerechtigheid Gods, of als Hij ons gebood dat te doen.

13 Doch zie, Hij gebiedt ons niet ons aan onze vijanden te onderwerpen, maar om ons [a]vertrouwen in Hem te stellen, en Hij zal ons bevrijden.

14 Daarom, mijn geliefde broeder Moroni, laten wij het kwaad weerstaan, en dat kwaad dat wij niet met onze woorden kunnen weerstaan, ja, zoals opstanden en afscheidingen, laten wij dat met ons zwaard [a]weerstaan om onze vrijheid te kunnen behouden en ons te kunnen verheugen in het grote voorrecht van onze kerk en in de zaak van onze Verlosser en onze God.

15 Daarom, kom spoedig naar mij toe met enigen van uw manschappen en laat de rest achter onder het bevel van Lehi en Teancum; geef hun volmacht om de oorlog in dat deel van het land te voeren volgens de [a]Geest Gods, die tevens de geest van vrijheid is die zich in hen bevindt.

16 Zie, ik heb hun enige rantsoenen gezonden, opdat zij niet zullen omkomen voordat gij tot mij kunt komen.

17 Verzamel tijdens uw mars hierheen zoveel mogelijk manschappen, en wij zullen spoedig in de kracht van onze God tegen die afgescheidenen optrekken volgens het geloof dat in ons is.

18 En wij zullen de stad Zarahemla in bezit nemen om meer voedsel te verkrijgen om naar Lehi en Teancum te zenden; ja, wij zullen in de kracht des Heren tegen hen optrekken,

9*a* Joh. 8:31–36; LV 88:86.
13*a* gs Geloof, geloven; Vertrouwen.
14*a* Alma 43:47.
15*a* 2 Kor. 3:17.
gs Heilige Geest.

en wij zullen een eind maken aan die grote ongerechtigheid.

19 En nu, Moroni, verheug ik mij in de ontvangst van uw brief, want ik was enigszins bezorgd over wat wij moesten doen, of wij wel gerechtigd waren tegen onze broeders op te trekken.

20 Doch gij hebt gezegd dat de Heer u heeft geboden tegen hen op te trekken, tenzij zij zich bekeren.

21 Zie toe Lehi en Teancum te [a]versterken in de Heer; zeg hun niet te vrezen, want God zal hen bevrijden, ja, en evenzo allen die standhouden in die vrijheid waarmee God hen heeft vrijgemaakt. En nu besluit ik mijn brief aan mijn geliefde broeder Moroni.

HOOFDSTUK 62

Moroni komt Pahoran te hulp in het land Gideon — De koningsgezinden die weigeren hun land te verdedigen, worden ter dood gebracht — Pahoran en Moroni heroveren Nephihah — Vele Lamanieten voegen zich bij het volk van Ammon — Teancum doodt Ammoron en wordt op zijn beurt gedood — De Lamanieten worden uit het land verdreven en er wordt vrede gesticht — Helaman keert terug tot de bediening en bouwt de kerk op. Ongeveer 62–57 v.C.

EN nu geschiedde het, toen Moroni die brief had ontvangen, dat zijn hart moed vatte en dat hij met buitengewoon grote vreugde werd vervuld wegens de getrouwheid van Pahoran, omdat hij niet ook een [a]verrader was van de vrijheid en van de zaak van zijn land.

2 Maar tevens treurde hij ten zeerste wegens de ongerechtigheid van hen die Pahoran van de rechterstoel hadden verdreven, ja, kortom, wegens hen die tegen hun land en ook tegen hun God waren opgestaan.

3 En het geschiedde dat Moroni, naar de wens van Pahoran, een klein aantal manschappen nam, het bevel over de rest van zijn leger overdroeg aan Lehi en Teancum, en zich op mars begaf naar het land Gideon.

4 En hij richtte de [a]standaard der [b]vrijheid op in elke plaats waar hij binnenkwam en verzamelde zoveel mogelijk manschappen tijdens zijn gehele mars naar het land Gideon.

5 En het geschiedde dat duizenden naar zijn standaard toestroomden en hun zwaard opnamen ter verdediging van hun vrijheid, om niet in knechtschap te geraken.

6 En aldus kwam Moroni, nadat hij tijdens zijn gehele mars zoveel mogelijk manschappen had verzameld, in het land Gideon aan; en door zijn strijdmacht met die van Pahoran te verenigen werden zij buitengewoon sterk, ja, sterker dan de manschappen van Pachus, die [a]koning was van die afgeschei-

21*a* Zach. 10:12.
62 1*a* Alma 60:18.
4*a* Alma 46:12–13, 36. GS Banier.
b GS Vrij, vrijheid.
6*a* Alma 61:4–8.

denen die de [b]vrijen uit het land Zarahemla hadden verdreven en het land in bezit hadden genomen.

7 En het geschiedde dat Moroni en Pahoran met hun legers afdaalden naar het land Zarahemla en tegen de stad oprukten en de manschappen van Pachus tegemoet trokken, zodat er een strijd ontstond.

8 En zie, Pachus werd gedood en zijn manschappen werden gevangengenomen, en Pahoran werd op zijn rechterstoel hersteld.

9 En de manschappen van Pachus werden volgens de wet berecht, en ook die koningsgezinden die waren gegrepen en in de gevangenis geworpen; en zij werden volgens de wet [a]terechtgesteld; ja, die manschappen van Pachus en die koningsgezinden die de wapens niet wilden opnemen ter verdediging van hun land, maar ertegen wilden vechten, werden ter dood gebracht.

10 En aldus werd het voor de veiligheid van hun land noodzakelijk die wet stipt toe te passen; ja, en wie erop betrapt werd hun vrijheid te verwerpen, werd met spoed terechtgesteld volgens de wet.

11 En aldus eindigde het dertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, nadat Moroni en Pahoran de vrede onder hun eigen volk in het land Zarahemla hadden hersteld, en de dood hadden toegebracht aan allen die de zaak van de vrijheid niet getrouw waren.

12 En het geschiedde in het begin van het eenendertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat Moroni onmiddellijk rantsoenen en ook een leger van zesduizend man naar Helaman liet zenden om hem bij te staan in het houden van dat deel van het land.

13 En hij liet tevens een leger van zesduizend man en een voldoende hoeveelheid voedsel naar de legers van Lehi en Teancum zenden. En het geschiedde dat dit werd gedaan om het land tegen de Lamanieten te versterken.

14 En het geschiedde dat Moroni en Pahoran een groot aantal manschappen in het land Zarahemla achterlieten en zich met een groot aantal manschappen op mars begaven naar het land Nephihah, vastbesloten om de Lamanieten in die stad te verslaan.

15 En het geschiedde dat zij tijdens hun mars naar het land een groot aantal manschappen der Lamanieten gevangennamen en velen van hen doodden, en hun rantsoenen en hun oorlogswapens buitmaakten.

16 En het geschiedde dat zij, nadat zij hen hadden gevangengenomen, hen een verbond lieten aangaan dat zij hun oorlogswapens niet meer tegen de Nephieten zouden opnemen.

17 En toen zij dat verbond

6*b* Alma 51:5–7.

9*a* gs Doodstraf.

hadden aangegaan, zonden zij hen heen om bij het volk van Ammon te wonen, en het waren er in aantal ongeveer vierduizend die niet waren gedood.

18 En het geschiedde dat zij, toen zij hen hadden heengezonden, hun mars naar het land Nephihah vervolgden. En het geschiedde, toen zij bij de stad Nephihah waren aangekomen, dat zij hun tenten opsloegen op de vlakten van Nephihah, bij de stad Nephihah.

19 Nu verlangde Moroni dat de Lamanieten tegen hen ten strijde zouden trekken op de vlakten; maar omdat de Lamanieten bekend waren met hun buitengewoon grote moed en hun grote aantal zagen, durfden zij niet tegen hen op te trekken; daarom trokken zij die dag niet ten strijde.

20 En toen het nacht werd, ging Moroni in het duister van de nacht uit en klom bovenop de muur om te ontdekken in welk deel van de stad de Lamanieten met hun strijdmacht gelegerd waren.

21 En het geschiedde dat zij zich in het oosten, bij de ingang bevonden; en allen sliepen. En nu keerde Moroni naar zijn leger terug en liet hen ijlings sterke touwen en ladders gereedmaken om van bovenaf aan de binnenzijde van de muur te worden neergelaten.

22 En het geschiedde dat Moroni zijn mannen liet opmarcheren, de muur beklimmen en zich neerlaten in dat deel van de stad, ja, in het westen, waar de Lamanieten niet met hun legers gelegerd waren.

23 En het geschiedde dat zij allen des nachts in de stad werden neergelaten met behulp van hun sterke touwen en hun ladders; en aldus waren zij allen binnen de muren van de stad toen het ochtend werd.

24 En nu, toen de Lamanieten ontwaakten en zagen dat de legers van Moroni zich binnen de muren bevonden, waren zij buitengewoon verschrikt, zodat zij langs de doorgang naar buiten vluchtten.

25 En nu, toen Moroni zag dat zij voor hem wegvluchtten, liet hij zijn manschappen tegen hen opmarcheren, en zij doodden er velen en omsingelden vele anderen en namen hen gevangen; en de rest van hen vluchtte het land Moroni in, dat in de kuststreek lag.

26 Aldus hadden Moroni en Pahoran de stad Nephihah in bezit gekregen zonder één ziel te verliezen; en er waren vele Lamanieten gedood.

27 Nu geschiedde het dat velen van de gevangen Lamanieten het verlangen hadden zich bij het [a]volk van Ammon te voegen en een vrij volk te worden.

28 En het geschiedde dat het aan zovelen als er verlangend waren volgens hun verlangen werd toegestaan.

29 Daarom voegden alle gevangen Lamanieten zich bij het

27*a* GS Anti-Nephi-Lehieten.

volk van Ammon, en zij begonnen buitengewoon hard te arbeiden door de aardbodem te bebouwen, allerlei graan te verbouwen en kleinvee en runderen van iedere soort te telen; en aldus werden de Nephieten van een grote last bevrijd; ja, doordat zij werden bevrijd van alle gevangen Lamanieten.

30 Nu geschiedde het, nadat Moroni de stad Nephihah in bezit had genomen en velen gevangen had genomen, hetgeen de legers der Lamanieten buitengewoon verzwakte, en vele Nephieten die waren gevangengenomen had teruggewonnen, hetgeen het leger van Moroni buitengewoon versterkte; daarom trok Moroni uit, van het land Nephihah naar het land Lehi.

31 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat Moroni tegen hen optrok, dat zij wederom verschrikt waren en voor het leger van Moroni wegvluchtten.

32 En het geschiedde dat Moroni en zijn leger hen van stad tot stad achtervolgden, totdat zij op Lehi en Teancum stootten; en de Lamanieten vluchtten voor Lehi en Teancum, ja, naar de kuststreken, totdat zij in het land Moroni kwamen.

33 En de legers der Lamanieten waren alle verzameld, zodat zij één strijdmacht in het land Moroni vormden. Nu was Ammoron, de koning der Lamanieten, ook bij hen.

34 En het geschiedde dat Moroni en Lehi en Teancum met hun legers hun kamp rondom opsloegen aan de grenzen van het land Moroni, zodat de Lamanieten zowel in de grensstreken bij de wildernis in het zuiden als in de grensstreken bij de wildernis in het oosten omsingeld waren.

35 En aldus sloegen zij hun kamp op voor de nacht. Want zie, de Nephieten en ook de Lamanieten waren vermoeid wegens de lengte van de mars; daarom besloten zij tot geen enkele krijgslist voor de nacht, uitgezonderd Teancum; want hij was buitengewoon vertoornd op Ammoron, daar hij Ammoron en zijn broeder Amalickiah als de [a]oorzaak beschouwde van deze grote en langdurige oorlog tussen hen en de Lamanieten, die de oorzaak was geweest van zoveel strijd en bloedvergieten, ja, en van zoveel hongersnood.

36 En het geschiedde dat Teancum in zijn toorn het kamp der Lamanieten binnenging en zich over de muur van de stad neerliet. En hij ging met een touw van de ene plaats naar de andere, totdat hij de koning vond; en hij [a]wierp een speer naar hem, die hem in de hartstreek doorboorde. Doch zie, voor hij stierf wekte de koning zijn dienstknechten, zodat die Teancum achtervolgden en hem doodden.

37 Nu geschiedde het, toen Lehi en Moroni vernamen dat Teancum dood was, dat zij buitengewoon bedroefd waren;

35*a* Alma 48:1.

36*a* Alma 51:33–34.

want zie, hij was een man geweest die dapper voor zijn land had gevochten, ja, een ware vriend van de vrijheid; en hij had zeer vele buitengewoon zware benauwingen geleden. Doch zie, hij was dood en was de weg van al het aardse gegaan.

38 Nu geschiedde het dat Moroni de volgende dag opmarcheerde en de Lamanieten overviel, zodat zij hen in een grote slachting afslachtten; en zij verdreven hen uit het land; en zij vluchtten weg, ja, en in die tijd keerden zij niet terug om tegen de Nephieten te strijden.

39 En aldus eindigde het eenendertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi; en aldus hadden zij vele jaren lang oorlogen en bloedvergieten en hongersnood en ellende gehad.

40 En er hadden zich moorden en twisten en afscheidingen en allerlei ongerechtigheid onder het volk van Nephi voorgedaan; niettemin waren zij ter wille van de [a]rechtvaardigen gespaard, ja, dankzij de gebeden der rechtvaardigen.

41 Maar zie, wegens de buitengewoon lange duur van de oorlog tussen de Nephieten en de Lamanieten waren velen verhard, ja, wegens de buitengewoon lange duur van de oorlog; maar vele anderen waren verzacht wegens hun [a]ellende, zodat zij zich voor het aangezicht van God verootmoedigden, ja, in de diepste ootmoed.

42 En het geschiedde, nadat Moroni die delen van het land die het meeste aan de Lamanieten waren blootgesteld, had versterkt totdat zij sterk genoeg waren, dat hij naar de stad Zarahemla terugkeerde; en ook Helaman keerde terug naar de plaats van zijn erfdeel; en er was wederom vrede gesticht onder het volk van Nephi.

43 En Moroni droeg het bevel over zijn legers over in de handen van zijn zoon, wiens naam Moronihah was; en hij trok zich terug in zijn eigen huis om de rest van zijn dagen in vrede door te kunnen brengen.

44 En Pahoran keerde terug naar zijn rechterstoel; en Helaman nam het wederom op zich het volk het woord Gods te prediken; want wegens zovele oorlogen en twisten was het noodzakelijk geworden opnieuw een reglement voor de kerk op te stellen.

45 Daarom gingen Helaman en zijn broeders heen en verkondigden het woord Gods met grote kracht, zodat vele mensen van hun eigen goddeloosheid werden [a]overtuigd, hetgeen hen ertoe bracht zich van hun zonden te bekeren en zich in de Heer, hun God, te laten dopen.

46 En het geschiedde dat zij de kerk van God wederom in het gehele land vestigden.

47 Ja, en er werden reglementen opgesteld inzake de wet. En hun [a]rechters en hun opperrechters werden gekozen.

40*a* Alma 45:15–16.
41*a* GS Tegenspoed.
45*a* LV 18:44.
47*a* Mos. 29:39.

48 En het volk van Nephi begon wederom [a]voorspoedig te zijn in het land, en het begon wederom talrijk en buitengewoon sterk te worden in het land. En zij begonnen buitengewoon rijk te worden.

49 Maar niettegenstaande hun rijkdommen, of hun sterkte, of hun voorspoed, waren zij toch niet verheven in de hoogmoed van hun ogen; noch waren zij traag om aan de Heer, hun God, te denken; want zij verootmoedigden zich buitengewoon voor zijn aangezicht.

50 Ja, zij waren indachtig welke grote dingen de Heer voor hen had gedaan, dat Hij hen had bevrijd uit de dood, en uit knechtschap en uit gevangenissen en uit allerlei benauwingen, en dat Hij hen had bevrijd uit de handen van hun vijanden.

51 En zij baden voortdurend tot de Heer, hun God, zodat de Heer hen volgens zijn woord zegende en zij sterk werden en voorspoedig waren in het land.

52 En het geschiedde dat al die dingen plaatsvonden. En Helaman stierf in het vijfendertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 63

Shiblon en later Helaman nemen de heilige kronieken in bezit — Vele Nephieten reizen naar het noordelijke land — Hagoth bouwt schepen die uitvaren op de westelijke zee — Moronihah verslaat de Lamanieten in de strijd. Ongeveer 56–52 v.C.

En het geschiedde in het begin van het zesendertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat [a]Shiblon bezit nam van die [b]heilige voorwerpen die door Alma aan Helaman waren overgedragen.

2 En hij was een rechtvaardig man, en hij wandelde in oprechtheid voor het aangezicht van God; en hij was nauwgezet in het voortdurend goeddoen, in het onderhouden van de geboden van de Heer, zijn God; en zijn broeder eveneens.

3 En het geschiedde dat ook Moroni stierf. En aldus eindigde het zesendertigste jaar van de regering der rechters.

4 En het geschiedde in het zevenendertigste jaar van de regering der rechters dat er een grote groep mannen was, ja, ten getale van vijfduizend vierhonderd mannen, met hun vrouwen en hun kinderen, die uit het land Zarahemla vertrok naar het [a]noordelijk gelegen land.

5 En het geschiedde dat Hagoth, die een buitengewoon weetgierig man was, heenging en voor zichzelf een buitengewoon groot schip bouwde in de grensstreek van het land Overvloed, bij het land Woestenij, en het te water liet in de westelijke

48*a* Alma 50:20.
63 1*a* Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
GS Heilig.
4*a* Alma 22:31.

zee, bij de [a]landengte die naar het noordelijke land voerde.

6 En zie, er waren vele Nephieten, alsook vele vrouwen en kinderen, die zich inscheepten en met veel voorraad uitvoeren; en zij zetten koers naar het noorden. En aldus eindigde het zevenendertigste jaar.

7 En in het achtendertigste jaar bouwde deze man andere schepen. En het eerste schip keerde ook terug, en veel meer mensen scheepten zich in; en ook zij namen veel voorraad mee en vertrokken weer naar het noordelijke land.

8 En het geschiedde dat er nooit meer iets van hen werd gehoord. En wij veronderstellen dat zij in de diepten der zee zijn verdronken. En het geschiedde dat er nog één ander schip ook uitvoer; en waar dat is heengegaan, weten wij niet.

9 En het geschiedde dat er in dat jaar vele mensen waren die vertrokken naar het [a]noordelijke land. En aldus eindigde het achtendertigste jaar.

10 En het geschiedde in het negenendertigste jaar van de regering der rechters dat ook Shiblon stierf, en Corianton was met een schip naar het noordelijke land gevaren, om voorraad te brengen naar de mensen die naar dat land waren vertrokken.

11 Daarom achtte Shiblon het noodzakelijk om die heilige dingen vóór zijn dood over te dragen aan de zoon van [a]Helaman, die Helaman heette, genoemd naar de naam van zijn vader.

12 Nu zie, al die [a]graveersels die in het bezit waren van Helaman, werden overgeschreven en onder de mensenkinderen in het gehele land uitgezonden, behalve die gedeelten die op bevel van Alma [b]niet uitgezonden mochten worden.

13 Niettemin moesten die dingen heilig worden gehouden en van het ene geslacht op het andere worden [a]doorgegeven; daarom waren zij in dat jaar, vóór de dood van Shiblon, aan Helaman overgedragen.

14 En het geschiedde ook in dat jaar dat er een aantal afgescheidenen waren die naar de Lamanieten waren overgelopen; en zij waren wederom tot toorn tegen de Nephieten opgehitst.

15 En ook in datzelfde jaar daalden zij met een talrijk leger af om oorlog te voeren tegen het volk van [a]Moronihah, ofwel tegen het leger van Moronihah, waarin zij werden verslagen en teruggedreven naar hun eigen landen, onder het lijden van grote verliezen.

16 En aldus eindigde het negenendertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

17 En aldus eindigde het verslag van Alma, en zijn zoon Helaman, en ook Shiblon, die zijn zoon was.

5*a* Alma 22:32; Ether 10:20.
9*a* Hel. 3:11–12.
11*a* Zie de inleiding van het boek Helaman.
12*a* Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13*a* Alma 37:4.
15*a* Alma 62:43.

Het boek Helaman

Een verslag van de Nephieten. Hun oorlogen en twisten, en hun onenigheden. En tevens de profetieën van vele heilige profeten, vóór de komst van Christus, volgens de kronieken van Helaman, die de zoon van Helaman was, en tevens volgens de kronieken van zijn zonen, tot aan de komst van Christus. En ook bekeren zich vele Lamanieten. Een verslag van hun bekering. Een verslag van de rechtvaardigheid van de Lamanieten en van de goddeloosheid en gruwelen van de Nephieten, volgens de kroniek van Helaman en zijn zonen, tot aan de komst van Christus, dat het boek Helaman wordt genoemd; enzovoort.

HOOFDSTUK 1

Pahoran de Tweede wordt opperrechter en wordt vermoord door Kishkumen — Pacumeni bekleedt de rechterstoel — Coriantumr voert de Lamanitische legers aan, neemt Zarahemla in en doodt Pacumeni — Moronihah verslaat de Lamanieten en herovert Zarahemla, en Coriantumr wordt gedood. Ongeveer 52–50 v.C.

EN nu zie, het geschiedde in het begin van het veertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat er een ernstige moeilijkheid onder het volk der Nephieten ontstond.

2 Want zie, [a]Pahoran was gestorven en de weg van al het aardse gegaan; daardoor ontstond er een ernstige twist over wie van de broeders, die de zonen van Pahoran waren, de rechterstoel diende te hebben.

3 Dit nu zijn de namen van hen die om de rechterstoel twistten, en die ook het volk deden twisten: Pahoran, Paänchi en Pacumeni.

4 Nu waren dit niet alle zonen van Pahoran (want hij had er vele), maar deze waren het die om de rechterstoel twistten; daardoor veroorzaakten zij dat het volk in drie partijen werd verdeeld.

5 Niettemin geschiedde het dat Pahoran door de [a]stem van het volk werd aangewezen om opperrechter en regeerder over het volk van Nephi te zijn.

6 En het geschiedde, toen Pacumeni zag dat hij de rechterstoel niet kon krijgen, dat hij de stem van het volk aanvaardde.

7 Maar zie, Paänchi, en dat deel van het volk dat hem als hun regeerder verlangde, was buitengewoon verbolgen; daarom stond hij op het punt die mensen met vleitaal over te halen om tegen hun broeders in opstand te komen.

8 En zie, het geschiedde, juist toen hij dat wilde doen, dat hij werd gegrepen en volgens de stem van het volk berecht en

1 2*a* Alma 50:40.

5*a* Mos. 29:26–29.

ter dood veroordeeld; want hij was in opstand gekomen en had getracht de [a]vrijheid van het volk te vernietigen.

9 Toen nu die mensen die wilden dat hij hun regeerder zou zijn, zagen dat hij ter dood was veroordeeld, waren zij vertoornd; en zie, zij zonden een zekere Kishkumen naar de rechterstoel van Pahoran, en die vermoordde Pahoran terwijl hij op de rechterstoel zat.

10 En hij werd door de dienstknechten van Pahoran achtervolgd; doch zie, de vlucht van Kishkumen was zo snel dat niemand hem kon achterhalen.

11 En hij ging naar hen toe die hem hadden gezonden, en zij gingen allen een verbond aan, ja, zij zwoeren bij hun eeuwige Maker niemand te vertellen dat Kishkumen Pahoran had vermoord.

12 Daarom werd Kishkumen niet herkend onder het volk van Nephi, want hij was vermomd toen hij Pahoran vermoordde. En Kishkumen en zijn bende, die zich jegens hem had verbonden, mengden zich onder het volk op zodanige wijze dat zij niet allen gevonden konden worden; maar zovelen als er wél gevonden werden, werden ter [a]dood veroordeeld.

13 En nu zie, Pacumeni werd volgens de stem van het volk aangesteld als opperrechter en regeerder over het volk, om in plaats van zijn broeder Pahoran te regeren; en het was volgens zijn recht. En dit alles vond plaats in het veertigste jaar van de regering der rechters; en het nam een einde.

14 En het geschiedde in het eenenveertigste jaar van de regering der rechters, dat de Lamanieten een ontelbaar leger mannen hadden verzameld en hen hadden bewapend met zwaarden, en met kromzwaarden en met bogen en met pijlen en met helmen en met borstplaten en met allerlei schilden van iedere soort.

15 En zij kwamen andermaal om de strijd tegen de Nephieten aan te binden. En zij werden aangevoerd door een man wiens naam Coriantumr was; en hij was een afstammeling van Zarahemla; en hij was een afgescheidene van de Nephieten; en hij was een fors en machtig man.

16 Daarom dacht de koning der Lamanieten, wiens naam Tubaloth was, die de zoon was van [a]Ammoron, dat Coriantumr, als machtig man, de Nephieten met zijn kracht, en ook met zijn grote wijsheid, kon weerstaan, zodat hij, door hem uit te zenden, macht over de Nephieten zou verkrijgen —

17 daarom hitste hij hen op tot toorn, en hij verzamelde zijn legers en stelde Coriantumr als hun leider aan, en liet hen naar het land Zarahemla marcheren om tegen de Nephieten te strijden.

18 En het geschiedde dat zij, ten gevolge van zoveel twist en

8*a* GS Vrij, vrijheid. | 12*a* GS Doodstraf. | 16*a* Alma 52:3.

zoveel moeilijkheden in de regering, niet voldoende wachten in het land Zarahemla hadden gehouden; want zij hadden verondersteld dat de Lamanieten niet tot in het hart van hun landen durfden te komen om die grote stad Zarahemla aan te vallen.

19 Doch het geschiedde dat Coriantumr aan het hoofd van zijn talrijke legerschaar opmarcheerde en de inwoners van de stad overviel; en hun opmars vond plaats met zulk een buitengewoon grote snelheid, dat er voor de Nephieten geen tijd was om hun legers te verzamelen.

20 Daarom velde Coriantumr de wacht bij de toegang tot de stad neer, en hij marcheerde met zijn gehele leger de stad in, en zij doodden eenieder die hen weerstond, zodat zij de gehele stad in bezit namen.

21 En het geschiedde dat Pacumeni, die de opperrechter was, voor Coriantumr uit vluchtte, ja, tot bij de muren van de stad. En het geschiedde dat Coriantumr hem tegen de muur sloeg, zodat hij stierf. En aldus eindigden de dagen van Pacumeni.

22 En nu, toen Coriantumr zag dat hij in het bezit was van de stad Zarahemla, en zag dat de Nephieten voor hen waren weggevlucht en waren gedood en gegrepen en in de gevangenis geworpen, en dat hij de sterkste vesting van het gehele land in bezit had gekregen, vatte zijn hart moed, zodat hij op het punt stond tegen het gehele land op te trekken.

23 En nu bleef hij niet in het land Zarahemla, maar marcheerde met een groot leger op, ja, naar de stad Overvloed; want het was zijn vaste voornemen om op te trekken en zich met het zwaard een weg te banen om de noordelijke delen van het land te veroveren.

24 En omdat hij dacht dat hun grootste sterkte zich in het midden van het land bevond, marcheerde hij op, zonder hun tijd te geven om zich te verzamelen, dan alleen in kleine groepen; en op die wijze vielen zij hen aan en velden zij hen ter aarde.

25 Doch zie, die opmars van Coriantumr door het midden van het land bezorgde Moronihah een groot voordeel op hen, ondanks het grote aantal Nephieten dat was gedood.

26 Want zie, Moronihah had gedacht dat de Lamanieten niet in het midden van het land durfden te komen, maar dat zij de omliggende steden in de grensstreken zouden aanvallen, zoals zij tot dusver hadden gedaan; daarom had Moronihah zijn sterke legers die omliggende landsdelen in de grensstreken laten bezetten.

27 Maar zie, de Lamanieten waren niet bevreesd, zoals hij had gehoopt, maar waren tot in het midden van het land gekomen en hadden de hoofdstad, namelijk de stad Zarahemla, ingenomen, en marcheerden nu door de belangrijkste delen van het land, en slachtten het volk in een grote slachting, zowel mannen, als vrouwen en kin-

deren, en namen vele steden en vele verschansingen in bezit.

28 Doch toen Moronihah dat bemerkte, zond hij Lehi onmiddellijk met een leger langs een omweg uit om hen te onderscheppen voordat zij het land Overvloed zouden bereiken.

29 En aldus deed hij; en hij onderschepte hen voordat zij het land Overvloed bereikten en bond de strijd met hen aan, zodat zij zich begonnen terug te trekken naar het land Zarahemla.

30 En het geschiedde dat Moronihah hen tijdens hun aftocht onderschepte en de strijd met hen aanbond, zodat het een buitengewoon bloedige strijd werd; ja, velen werden gedood, en onder hen die werden gedood, werd ook [a]Coriantumr aangetroffen.

31 En nu, zie, de Lamanieten konden zich in geen enkele richting terugtrekken, niet naar het noorden, noch naar het zuiden, noch naar het oosten, noch naar het westen, want zij waren aan alle zijden door de Nephieten omsingeld.

32 En aldus had Coriantumr de Lamanieten te midden van de Nephieten gestort, zodat zij in de macht van de Nephieten waren, en hijzelf werd gedood, en de Lamanieten gaven zich over in de handen van de Nephieten.

33 En het geschiedde dat Moronihah de stad Zarahemla wederom in bezit nam en de Lamanieten die waren gevangengenomen in vrede uit het land liet vertrekken.

34 En aldus eindigde het eenenveertigste jaar van de regering der rechters.

HOOFDSTUK 2

Helaman, de zoon van Helaman, wordt opperrechter — Gadianton voert de bende van Kishkumen aan — Helamans dienstknecht doodt Kishkumen en de bende van Gadianton vlucht de wildernis in. Ongeveer 50–49 v.C.

EN het geschiedde in het tweeënveertigste jaar van de regering der rechters, nadat Moronihah wederom vrede tussen de Nephieten en de Lamanieten had gesticht, zie, dat er niemand was om de rechterstoel te bekleden; daarom ontstond er wederom een twist onder het volk over wie de rechterstoel behoorde te bekleden.

2 En het geschiedde dat Helaman, die de zoon van Helaman was, door de stem van het volk werd aangewezen om de rechterstoel te bekleden.

3 Maar zie, [a]Kishkumen, die Pahoran had vermoord, lag op de loer om ook Helaman te vernietigen; en hij werd gesteund door zijn bende, die een verbond had aangegaan dat niemand zijn goddeloosheid te weten zou komen.

4 Want er was een zekere [a]Gadianton, die buitengewoon bedreven was in het gebruik van

30*a* Hel. 1:15.
2 3*a* Hel. 1:9.
4*a* GS Gadianton, rovers van.

vele woorden, en ook in zijn listigheid, om het geheime werk van moord en roof uit te voeren; daarom werd hij de leider van de bende van Kishkumen.

5 Daarom vleide hij hen, en ook Kishkumen, dat als zij hem op de rechterstoel zetten, hij zou toestaan dat degenen die tot zijn bende behoorden, macht en gezag onder het volk kregen; daarom trachtte Kishkumen Helaman te vernietigen.

6 En zie, het geschiedde, toen hij zich naar de rechterstoel begaf om Helaman te vernietigen, dat een van de dienstknechten van Helaman, die des nachts weg was geweest, en door zich te vermommen kennis had verkregen van de plannen die door die bende waren gesmeed om Helaman te vernietigen —

7 en het geschiedde dat hij Kishkumen tegenkwam, en hij gaf hem een teken; daarom maakte Kishkumen hem zijn doel bekend en verzocht hem om hem naar de rechterstoel te brengen, zodat hij Helaman zou kunnen vermoorden.

8 En toen de dienstknecht van Helaman het gehele hart van Kishkumen kende en wist dat het zijn bedoeling was een moord te plegen, en ook dat het het doel was van allen die deel uitmaakten van zijn bende om te moorden en te roven en macht te verkrijgen — en dat was hun [a]geheime plan en hun samenzwering — zeide de dienstknecht van Helaman tot Kishkumen: Laten wij naar de rechterstoel gaan.

9 Welnu, dat beviel Kishkumen buitengewoon goed, want hij dacht dat hij in zijn opzet zou slagen; maar zie, terwijl zij zich naar de rechterstoel begaven, stak de dienstknecht van Helaman Kishkumen in het hart, zodat hij zonder enig geluid dood neerviel. En hij snelde heen en vertelde Helaman alle dingen die hij had gezien en gehoord en gedaan.

10 En het geschiedde dat Helaman mannen uitzond om die bende rovers en geheime moordenaars te grijpen, zodat zij volgens de wet konden worden terechtgesteld.

11 Maar zie, toen Gadianton bemerkte dat Kishkumen niet terugkwam, vreesde hij te worden vernietigd; daarom liet hij zijn bende hem volgen. En zij vluchtten langs een geheime weg het land uit, de wildernis in; en aldus waren zij, toen Helaman mannen uitzond om hen te grijpen, nergens te vinden.

12 En er zal hierna nog meer over die Gadianton worden gesproken. En aldus eindigde het tweeënveertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

13 En zie, aan het eind van dit boek zult gij zien dat die [a]Gadianton de oorzaak bleek te zijn van de val, ja, van bijna de algehele vernietiging van het volk van Nephi.

14 Zie, ik bedoel niet het eind

8*a* 2 Ne. 10:15.
gs Geheime verenigingen.
13*a* Hel. 6:18; 4 Ne. 1:42.

van het boek Helaman, maar ik bedoel het eind van het boek Nephi, waaruit ik het gehele verslag heb genomen dat ik heb geschreven.

HOOFDSTUK 3

Vele Nephieten trekken weg naar het noordelijke land — Zij bouwen huizen van cement en houden vele kronieken bij — Tienduizenden bekeren zich en laten zich dopen — Het woord Gods voert de mensen tot heil — Nephi, de zoon van Helaman, bekleedt de rechterstoel. Ongeveer 49–39 v.C.

EN nu geschiedde het in het drieënveertigste jaar van de regering der rechters dat er onder het volk van Nephi geen twist was, uitgezonderd enige hoogmoed die zich in de kerk voordeed, hetgeen onder het volk wat kleine onenigheden veroorzaakte, maar die kwesties werden aan het eind van het drieënveertigste jaar bijgelegd.

2 En er was geen twist onder het volk in het vierenveertigste jaar; evenmin was er veel twist in het vijfenveertigste jaar.

3 En het geschiedde in het zesenveertigste, ja, dat er veel twist en vele afscheidingen waren; tijdens dewelke er buitengewoon velen waren die wegtrokken uit het land Zarahemla en naar het [a]noordelijke land gingen om het land in bezit te nemen.

4 En zij reisden buitengewoon ver weg, totdat zij bij [a]grote watervlakten en vele rivieren kwamen.

5 Ja, en zij verspreidden zich over alle delen van het land, over die delen die niet waren woest gemaakt en ontbost, wegens de vele inwoners die het land voordien in bezit hadden gehad.

6 En nu was geen enkel deel van het land woest, behalve wat het hout betreft; maar wegens de omvang van de [a]vernietiging van het volk dat voordien het land had bewoond, werd het [b]woest genoemd.

7 En omdat er maar weinig hout op het oppervlak van het land stond, werden de mensen die erheen waren getrokken buitengewoon vaardig in het werken met cement; daarom bouwden zij huizen van cement, waarin zij woonden.

8 En het geschiedde dat zij talrijk werden en zich verspreidden; en zij gingen uit van het zuidelijke land naar het noordelijke land, en zij verspreidden zich, zodat zij het oppervlak der gehele aarde begonnen te bedekken, van de zee in het zuiden naar de zee in het noorden, van de zee in het [a]westen naar de zee in het oosten.

9 En de mensen die zich in het noordelijke land bevonden, woonden in tenten en in huizen van cement, en zij lieten elke boom die aan het oppervlak van het land ontsproot groeien, opdat zij mettertijd hout zou-

3 3*a* Alma 63:4.
4*a* Mos. 8:8; Mrm. 6:4.
6*a* Mos. 21:25–27.
b Alma 22:31.
8*a* Alma 22:27, 32.

den hebben om hun huizen te bouwen, ja, hun steden en hun tempels en hun synagogen en hun heiligdommen en hun verschillende gebouwen.

10 En het geschiedde, omdat hout in het noordelijke land buitengewoon schaars was, dat zij daarvan veel [a]verscheepten.

11 En aldus stelden zij de mensen in het noordelijke land in staat vele steden te bouwen, zowel van hout als van cement.

12 En het geschiedde dat er velen van het [a]volk van Ammon waren, die van geboorte Lamaniet waren, die ook naar dat land trokken.

13 En nu zijn er door velen van dit volk, vele kronieken over de handelingen van dit volk bijgehouden, die aangaande hen uitvoerig en zeer omvangrijk zijn.

14 Doch zie, dit werk kan nog geen honderdste deel bevatten van de handelingen van dit volk, ja, het verslag van de Lamanieten en van de Nephieten, en hun oorlogen en twisten en onenigheden en hun prediking en hun profetieën en hun scheepvaart en hun scheepsbouw, en de bouw van hun [a]tempels en van hun synagogen en hun heiligdommen, en hun rechtvaardigheid en hun goddeloosheid en hun moorden en hun roof en hun plunderingen en allerlei gruwelen en hoererijen.

15 Maar zie, er zijn vele boeken en vele verslagen van iedere soort, en ze zijn hoofdzakelijk door de Nephieten bijgehouden.

16 En ze zijn van het ene geslacht op het andere door de Nephieten [a]doorgegeven, ja, totdat zij tot overtreding zijn vervallen en zijn vermoord en uitgeplunderd en opgejaagd en verdreven en gedood en over het oppervlak der aarde verstrooid, en zich met de Lamanieten hebben vermengd totdat zij [b]niet meer Nephieten werden genoemd, en slecht en wild en woest zijn geworden, ja, zelfs Lamanieten zijn geworden.

17 En nu keer ik wederom terug naar mijn verslag; welnu, hetgeen waarover ik gesproken heb, is gebeurd nadat er grote twisten en beroeringen en oorlogen en onenigheden onder het volk van Nephi waren geweest.

18 Het zesenveertigste jaar van de regering der rechters kwam tot een eind;

19 en het geschiedde dat er nog steeds grote twist in het land was, ja, in het zevenenveertigste, en ook in het achtenveertigste jaar.

20 Nochtans bekleedde Helaman de rechterstoel met rechtvaardigheid en billijkheid; ja, hij was nauwgezet in het onderhouden van de inzettingen en de gerichten en de geboden Gods; en hij deed voortdurend wat goed was in de ogen Gods; en hij wandelde in de wegen van zijn vader, zodat hij voorspoedig was in het land.

10*a* Alma 63:5–8.
12*a* Alma 27:21–26.
14*a* 2 Ne. 5:16; Jakob 1:17; 3 Ne. 11:1.
16*a* 1 Ne. 5:16–19; Alma 37:4.
b Alma 45:12–14.

21 En het geschiedde dat hij twee zonen had. Hij gaf de oudste de naam [a]Nephi, en de jongste de naam [b]Lehi. En zij begonnen op te groeien in de vreze des Heren.

22 En het geschiedde dat de oorlogen en twisten onder het volk der Nephieten enigszins begonnen te verminderen aan het eind van het achtenveertigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

23 En het geschiedde in het negenenveertigste jaar van de regering der rechters dat er in het land blijvende vrede was gesticht, op de geheime verenigingen na, die de rover [a]Gadianton in de dichter bevolkte delen van het land had opgericht, en die op dat moment niet bekend waren bij hen die aan het hoofd van de regering stonden; daarom werden zij niet uit het land weggevaagd.

24 En het geschiedde dat er in datzelfde jaar buitengewoon grote voorspoed in de kerk heerste, zodat er duizenden waren die zich bij de kerk aansloten en tot bekering werden gedoopt.

25 En zo groot was de voorspoed van de kerk en zo menigvuldig waren de zegeningen die over het volk waren uitgestort, dat zelfs de hogepriesters en de leraren bovenmatig verbaasd waren.

26 En het geschiedde dat het werk des Heren voorspoedig was, zodat er vele zielen, ja zelfs tienduizenden, werden gedoopt en zich met de kerk Gods verenigden.

27 Aldus zien wij dat de Heer barmhartig is jegens allen die zijn heilige naam in de oprechtheid van hun hart aanroepen.

28 Ja, aldus zien wij dat de [a]poort des hemels openstaat voor [b]allen, ja, voor hen die geloven in de naam van Jezus Christus, die de Zoon Gods is.

29 Ja, wij zien dat eenieder die het wil, het [a]woord Gods mag vastgrijpen, dat [b]levend en krachtig is, dat de geslepenheid en de strikken en de listen van de duivel vaneen zal scheiden, en de volgeling van Christus op een enge en [c]smalle weg voert, over die eeuwige [d]afgrond van ellende heen die is bereid om de goddelozen te verzwelgen —

30 en zijn ziel, ja, zijn onsterfelijke ziel, aan de [a]rechterhand Gods in het koninkrijk van de hemel brengt om aan te zitten met Abraham en Isaak en met Jakob, en met al onze heilige vaderen, om er nooit meer weg te gaan.

31 En er was in dat jaar voortdurend vreugdebetoon in het land Zarahemla en in alle om-

21*a* GS Nephi, zoon van Helaman.
b GS Lehi, Nephitisch zendeling.
23*a* Hel. 2:4.
28*a* 2 Ne. 31:9, 17.
b Hand. 10:28; Rom. 2:10–11.
29*a* GS Woord van God.
b Hebr. 4:12; LV 11:2.
c 2 Ne. 9:41; 33:9.
d 1 Ne. 15:28–30.
30*a* Matt. 25:33–34.

liggende streken, ja, in het gehele land dat de Nephieten in bezit hadden.

32 En het geschiedde dat er tijdens de rest van het negenenveertigste jaar vrede en buitengewoon grote vreugde heerste; ja, en er heerste ook blijvende vrede en grote vreugde in het vijftigste jaar van de regering der rechters.

33 En in het eenenvijftigste jaar van de regering der rechters heerste er ook vrede, behalve dat de hoogmoed zijn intrede in de kerk begon te doen — niet in de kerk van God, maar in het hart van de mensen die beweerden tot de kerk van God te behoren —

34 en zij hadden zich in [a]hoogmoed verheven, zodat zij zelfs velen van hun broeders vervolgden. Nu was dat een groot kwaad, dat ertoe leidde dat het ootmoedigste deel van het volk grote vervolgingen te verduren kreeg en veel ellende moest doorworstelen.

35 Niettemin [a]vastten en [b]baden zij dikwijls, en werden steeds sterker in hun [c]ootmoed, en steeds onwrikbaarder in het geloof in Christus, waardoor hun ziel met vreugde en vertroosting werd vervuld, ja, zodat hun hart [d]gereinigd en [e]geheiligd werd, welke heiliging tot stand kwam door de [f]overgave van hun hart aan God.

36 En het geschiedde dat ook het tweeënvijftigste jaar in vrede eindigde, uitgezonderd de buitengewoon grote hoogmoed die het hart van het volk was binnengedrongen; en dat kwam door hun buitengewoon grote [a]rijkdommen en hun voorspoed in het land; en hij woekerde van dag tot dag in hen voort.

37 En het geschiedde in het drieënvijftigste jaar van de regering der rechters dat Helaman stierf en zijn oudste zoon, Nephi, in zijn plaats begon te regeren. En het geschiedde dat hij de rechterstoel in rechtvaardigheid en billijkheid bekleedde; ja, hij onderhield de geboden Gods en wandelde in de wegen van zijn vader.

HOOFDSTUK 4

De Nephitische afgescheidenen en de Lamanieten bundelen hun krachten en nemen het land Zarahemla in — De nederlagen van de Nephieten zijn het gevolg van hun goddeloosheid — De kerk verkommert en het volk wordt even zwak als de Lamanieten. Ongeveer 38–30 v.C.

EN het geschiedde in het vierenvijftigste jaar dat er in de kerk vele onenigheden waren, en er was ook een [a]twist onder het volk, zodat er veel bloedvergieten was.

2 En het weerspannige deel werd gedood en uit het land

34*a* GS Hoogmoed.
35*a* GS Vasten.
b GS Gebed.
c GS Nederig, nederigheid, vernederen.
d GS Zuiver, zuiverheid.
e GS Heiliging.
f 2 Kron. 30:8; Mos. 3:19.
36*a* GS Rijkdom.
4 1*a* 3 Ne. 11:29.

verdreven, en zij gingen naar de koning der Lamanieten.

3 En het geschiedde dat zij trachtten de Lamanieten tot oorlog tegen de Nephieten op te hitsen; doch zie, de Lamanieten waren buitengewoon bevreesd, zodat zij niet wilden luisteren naar de woorden van die afgescheidenen.

4 Doch het geschiedde in het zesenvijftigste jaar van de regering der rechters dat er [a]afgescheidenen waren die van de Nephieten overliepen naar de Lamanieten; en tezamen met die anderen slaagden zij erin hen tot toorn tegen de Nephieten op te hitsen; en dat gehele jaar bereidden zij zich voor op oorlog.

5 En in het zevenenvijftigste jaar trokken zij tegen de Nephieten ten strijde, en zij vingen het werk des doods aan; ja, zodat zij in het achtenvijftigste jaar van de regering der rechters erin slaagden het land Zarahemla in bezit te krijgen; ja, en ook alle landen, tot zelfs het land dat bij het land Overvloed lag.

6 En de Nephieten en de legers van Moronihah werden tot in het land Overvloed verdreven;

7 en daar wierpen zij versterkingen op tegen de Lamanieten, van de westelijke zee naar het oosten; en de linie die zij hadden versterkt en waarlangs zij hun legers hadden opgesteld om hun noordelijke land te verdedigen, was voor een Nephiet een dagreis lang.

8 En aldus hadden die afgescheiden Nephieten, met de hulp van een talrijk leger Lamanieten, al het bezit van de Nephieten in het zuidelijke land veroverd. En dit alles vond plaats in het achtenvijftigste en negenenvijftigste jaar van de regering der rechters.

9 En het geschiedde in het zestigste jaar van de regering der rechters dat Moronihah er met zijn legers in slaagde vele delen van het land te veroveren; ja, zij heroverden vele steden die in de handen van de Lamanieten waren gevallen.

10 En het geschiedde in het eenenzestigste jaar van de regering der rechters dat zij erin slaagden zelfs de helft van al hun bezittingen te heroveren.

11 Nu zouden dit grote verlies voor de Nephieten, en de grote slachting die onder hen was aangericht, niet hebben plaatsgevonden, als er geen goddeloosheid en gruwelen onder hen hadden bestaan; ja, en die bestonden ook onder hen die beweerden tot de kerk van God te behoren.

12 En wegens de [a]hoogmoed van hun hart, wegens hun buitengewone [b]rijkdommen, ja, omdat zij de [c]armen onderdrukten, de hongerigen hun voedsel onthielden, de naakten hun klederen onthielden, en hun ootmoedige broeders op de wang sloegen, de spot dreven met hetgeen heilig was, de geest van profetie en van open-

4*a* Hel. 5:17.
12*a* Ob. 1:3–4; LV 101:42.
b 1 Tim. 6:17; 2 Ne. 9:42.
c LV 42:30–31.

baring loochenden, moordden, plunderden, logen, stalen, overspel pleegden, zich verhieven tot hevige twisten en overliepen naar het land Nephi, naar de Lamanieten —

13 en wegens deze, hun grote goddeloosheid en hun [a]roemen op hun eigen kracht, werden zij aan hun eigen kracht overgelaten; daarom waren zij niet voorspoedig, maar werden zij gekweld en geslagen en voor de Lamanieten uit gedreven, totdat zij het bezit van bijna al hun landen hadden verloren.

14 Doch zie, Moronihah predikte vele dingen tot het volk wegens hun ongerechtigheid; en ook [a]Nephi en Lehi, die de zonen van Helaman waren, predikten vele dingen tot het volk, ja, en profeteerden vele dingen tot hen over hun ongerechtigheden en wat hun zou overkomen indien zij zich niet van hun zonden bekeerden.

15 En het geschiedde dat zij zich bekeerden, en naarmate zij zich bekeerden, begonnen zij voorspoedig te zijn.

16 Want toen Moronihah zag dat zij zich bekeerden, waagde hij het hen van de ene plaats naar de andere en van de ene stad naar de andere aan te voeren, totdat zij de helft van hun bezit en de helft van al hun landen heroverd hadden.

17 En aldus eindigde het eenenzestigste jaar van de regering der rechters.

18 En het geschiedde in het tweeënzestigste jaar van de regering der rechters dat Moronihah geen bezittingen meer op de Lamanieten kon heroveren.

19 Daarom lieten zij hun plan varen om de rest van hun landen te heroveren, aangezien de Lamanieten zo talrijk waren dat het voor de Nephieten onmogelijk werd meer macht over hen te verkrijgen; daarom gebruikte Moronihah al zijn legers voor het behouden van die delen die hij heroverd had.

20 En het geschiedde dat de Nephieten, wegens het grote aantal Lamanieten, zeer bevreesd waren dat zij zouden worden overweldigd en vertrapt en gedood en vernietigd.

21 Ja, zij begonnen zich de profetieën van Alma te herinneren, en ook de woorden van Mosiah; en zij zagen dat zij een halsstarrig volk waren geweest, en dat zij de geboden Gods als niets hadden geacht;

22 en dat zij de [a]wetten van Mosiah, ofwel hetgeen de Heer hem had geboden aan het volk te geven, hadden veranderd en met voeten getreden; en zij zagen dat hun wetten waren ontaard, en dat zij een goddeloos volk waren geworden, zodat zij even goddeloos waren als de Lamanieten.

23 En wegens hun ongerechtigheid begon de kerk te [a]verkommeren; en allengs geloofden zij niet meer in de geest van profetie en de geest van openbaring;

13*a* gs Hoogmoed.
14*a* Hel. 3:21.
22*a* Alma 1:1.
23*a* gs Afval.

en de oordelen Gods staarden hen in het gelaat.

24 En zij zagen dat zij [a]zwak waren geworden, evenals hun broeders, de Lamanieten, en dat de [b]Geest des Heren hen niet meer bewaarde; ja, Hij had Zich aan hen onttrokken, want de Geest des Heren woont niet in [c]onheilige tempels —

25 daarom hield de Heer op hen door zijn wonderbare en weergaloze macht te bewaren, want zij waren vervallen tot een staat van [a]ongeloof en vreselijke goddeloosheid; en zij zagen dat de Lamanieten veel talrijker waren dan zij, en dat zij onvermijdelijk moesten omkomen, tenzij zij de Heer, hun God, [b]aanhingen.

26 Want zie, zij zagen dat de kracht van de Lamanieten even groot was als hun kracht, ja, man voor man. En aldus waren zij tot die grote overtreding vervallen; ja, aldus waren zij, ten gevolge van hun overtreding, in de loop van [a]niet vele jaren zwak geworden.

HOOFDSTUK 5

Nephi en Lehi wijden zich aan de prediking — Hun naam nodigt hen ertoe uit hun leven te leiden naar het voorbeeld van hun voorvaderen — Christus verlost hen die zich bekeren — Nephi en Lehi maken vele bekeerlingen en worden gevangengezet en door vuur omringd — Een wolk van duisternis overschaduwt driehonderd mensen — De aarde beeft en een stem gebiedt de mensen zich te bekeren — Nephi en Lehi spreken met engelen en de menigte wordt door vuur omringd. Ongeveer 30 v.C.

EN het geschiedde in datzelfde jaar, zie, dat [a]Nephi de rechterstoel overdroeg aan een man wiens naam Cezoram was.

2 Want daar hun wetten en hun regeringen door de [a]stem van het volk tot stand kwamen, en zij die het kwade [b]verkozen talrijker waren dan zij die het goede verkozen, werden zij rijp voor vernietiging, want hun wetten waren verdorven geworden.

3 Ja, en dat was niet alles; zij waren een halsstarrig volk, zodat zij door wet noch recht geregeerd konden worden, behalve tot hun vernietiging.

4 En het geschiedde dat Nephi wegens hun ongerechtigheid vermoeid was geworden; en hij [a]deed afstand van de rechterstoel, en nam het op zich voor de rest van zijn dagen het woord Gods te prediken; en zo ook zijn broeder Lehi voor de rest van zijn dagen;

5 want zij herinnerden zich de woorden die hun vader Helaman tot hen had gesproken. En dit zijn de woorden die hij heeft gesproken:

6 Zie, mijn zonen, ik verlang dat gij eraan denkt de geboden

24*a* Mos. 1:13.
b GS Heilige Geest.
c Mos. 2:37; Alma 7:21; 34:36.
25*a* GS Ongeloof.
b Jakob 6:5.
26*a* Alma 46:8; Hel. 12:3–4.
5 1*a* Hel. 3:37.
2*a* Mos. 29:25–27.
b Alma 10:19.
4*a* Alma 4:15–20.

Gods te onderhouden; en ik wil dat gij het volk deze woorden verkondigt. Zie, ik heb u de namen gegeven van onze eerste [a]ouders die uit het land Jeruzalem zijn gekomen; en dat heb ik gedaan, opdat gij, wanneer gij aan uw naam denkt, aan hen zult denken; en wanneer gij aan hen denkt, aan hun werken zult denken; en wanneer gij aan hun werken denkt, zult weten, door hetgeen er is gezegd, en ook geschreven, dat zij [b]goed waren.

7 Welnu, mijn zonen, ik wil dat gij datgene doet wat goed is, zodat er over u zal worden gesproken, en ook geschreven, zoals er over hen is gesproken en geschreven.

8 En nu mijn zonen, zie, er is nog iets dat ik van u verlang, en wel dat gij die dingen niet zult doen om te kunnen roemen, maar dat gij die dingen zult doen om voor uzelf een [a]schat in de hemel te verzamelen, ja, die eeuwig is en niet verwelkt; ja, opdat gij die [b]kostbare gave van het eeuwige leven zult hebben die, naar wij reden hebben te veronderstellen, onze vaderen is geschonken.

9 O mijn zonen, denkt, denkt toch aan de [a]woorden die koning Benjamin tot zijn volk heeft gesproken; ja, bedenkt dat er geen andere weg of ander middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen door het [b]zoenbloed van Jezus Christus, die komen zal; ja, bedenkt dat Hij komt om de [c]wereld te [d]verlossen.

10 En denkt ook aan de [a]woorden die Amulek tot Zeëzrom heeft gesproken in de stad Ammonihah; want hij zeide tot hem dat de Heer stellig zou komen om zijn volk te verlossen, maar dat Hij niet zou komen om hen in hun zonden te verlossen, maar om hen van hun zonden te verlossen.

11 En Hem is macht gegeven door de Vader om hen van hun zonden te verlossen op grond van bekering; daarom heeft Hij zijn engelen [a]gezonden om de boodschap te verkondigen van de voorwaarden van bekering, die voert tot de macht van de Verlosser, tot redding van hun ziel.

12 En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de [a]rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw [b]fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige [c]storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee,

6 *a* 1 Ne. 1:1, 5.
b 2 Ne. 33.
8 *a* 3 Ne. 13:19–21.
b LV 14:7.
9 *a* Mos. 2:9.
b Mos. 3:17–18.
GS Verzoenen, verzoening.
c GS Wereld—Zij die de geboden niet onderhouden.
d GS Verlossen, verlossing, verlost.
10 *a* Alma 11:34.
11 *a* Alma 13:24–25.
12 *a* Matt. 7:24–27; LV 6:34; Moz. 7:53. GS Hoeksteen; Rots.
b Jes. 28:16; Jakob 4:16.
c 3 Ne. 14:25, 27.

wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.

13 En het geschiedde dat dit de woorden waren die Helaman zijn zonen [a]leerde; ja, hij leerde hun vele dingen die niet opgeschreven staan, en ook vele dingen die wél opgeschreven staan.

14 En zij dachten aan zijn woorden; en zij onderhielden de geboden Gods en gingen daarom uit om het woord Gods onder het gehele volk van Nephi te leren, te beginnen bij de stad Overvloed;

15 en vandaar naar de stad Gid; en van de stad Gid naar de stad Mulek;

16 ja, van de ene stad naar de andere, totdat zij zich hadden begeven onder het gehele volk van Nephi dat zich in het zuidelijke land bevond; en vandaar naar het land Zarahemla, onder de Lamanieten.

17 En het geschiedde dat zij met grote kracht predikten, zodat zij velen van die [a]afgescheidenen, die van de Nephieten waren overgelopen, beschaamden, zodat die naar voren traden en hun zonden beleden en zich tot bekering lieten dopen, en onmiddellijk naar de Nephieten terugkeerden om te trachten het onrecht dat zij hadden bedreven bij hen te herstellen.

18 En het geschiedde dat Nephi en Lehi met een dermate grote kracht en een dermate groot gezag tot de Lamanieten predikten, want hun werd kracht en gezag gegeven om te kunnen [a]spreken, en ook wat zij moesten spreken, werd hun gegeven —

19 daarom spraken zij tot grote verbazing van de Lamanieten, en zij werden [a]overtuigd, zodat er achtduizend van de Lamanieten die zich in het land Zarahemla en omstreken bevonden, tot bekering werden gedoopt en werden overtuigd van de goddeloosheid van de overleveringen van hun vaderen.

20 En het geschiedde dat Nephi en Lehi vandaar voortgingen naar het land Nephi.

21 En het geschiedde dat zij door een leger Lamanieten werden gegrepen en in de [a]gevangenis geworpen; ja, dezelfde gevangenis waarin Ammon en zijn broeders door de dienstknechten van Limhi waren geworpen.

22 En nadat zij vele dagen zonder voedsel in de gevangenis hadden gezeten, zie, begaven zij zich in de gevangenis om hen te grijpen en te doden.

23 En het geschiedde dat Nephi en Lehi als het ware door [a]vuur omringd waren, zodat zij hun handen niet aan hen durfden te slaan uit vrees te verbranden. Maar Nephi en Lehi verbrandden niet; en zij

13*a* Mos. 1:4.
17*a* Hel. 4:4.
18*a* LV 100:5–8. GS Profeteren, profetie.
19*a* GS Bekeren (zich), bekering; Zendingswerk.
21*a* Mos. 7:6–7; 21:23.
23*a* Ex. 3:2.

stonden als het ware te midden van vuur en verbrandden niet.

24 En toen zij zagen dat zij door een [a]vuurkolom waren omringd en dat die hen niet verbrandde, vatte hun hart moed.

25 Want zij zagen dat de Lamanieten niet de hand aan hen durfden te slaan, noch dicht bij hen durfden te komen, maar daar stonden alsof zij van verbazing met stomheid waren geslagen.

26 En het geschiedde dat Nephi en Lehi naar voren traden en hen begonnen toe te spreken, zeggende: Vreest niet, want zie, het is God die u dit wonder heeft getoond, waarmee u is getoond dat gij niet de hand aan ons kunt slaan om ons te doden.

27 En zie, toen zij die woorden hadden gezegd, beefde de aarde hevig, en de muren van de gevangenis wankelden alsof zij op het punt stonden in te storten; doch zie, zij vielen niet om. En zie, zij die zich in de gevangenis bevonden, waren Lamanieten en Nephieten die zich hadden afgescheiden.

28 En het geschiedde dat zij door een wolk van [a]duisternis overschaduwd werden; en een ontzagwekkende, plechtige angst beving hen.

29 En het geschiedde dat er een [a]stem als het ware van boven de wolk van duisternis kwam, zeggende: Bekeert u, bekeert u en tracht niet meer mijn dienstknechten te vernietigen, die Ik u gezonden heb om goede tijdingen te verkondigen.

30 En het geschiedde, toen zij die stem hoorden, dat zij inzagen dat het geen stem des donders was, en evenmin een stem van daverend rumoer, maar zie, het was een [a]zachte stem van een volmaakte mildheid, als een fluistering, en toch drong zij door tot in het diepste der ziel —

31 en zie, niettegenstaande de mildheid van de stem beefde de aarde hevig en wankelden de muren van de gevangenis opnieuw alsof ze op het punt stonden in te storten; en zie, de wolk van duisternis die hen overschaduwde, verdween niet —

32 en zie, wederom kwam de stem, zeggende: Bekeert u, bekeert u, want het koninkrijk van de hemel is nabij; en tracht niet meer mijn dienstknechten te vernietigen. En het geschiedde dat de aarde wederom beefde, en de muren wankelden.

33 En ook nog een derde maal kwam de stem en sprak wonderbare woorden tot hen, die niet door de mens uit te drukken zijn; en wederom wankelden de muren, en de aarde beefde alsof ze op het punt stond uiteen te splijten.

34 En het geschiedde dat de Lamanieten niet konden vluchten, wegens de wolk van duisternis die hen overschaduwde; ja, en zij konden zich ook niet verroeren wegens de vrees die hen had bevangen.

24*a* Ex. 14:24; 1 Ne. 1:6; LV 29:12;
GJS 1:16.
28*a* Ex. 14:20.
29*a* 3 Ne. 11:3–14.
30*a* 1 Kon. 19:12; LV 85:6.

35 Nu was er één onder hen die van geboorte Nephiet was, die eens tot de kerk van God had behoord, maar zich van hen had afgescheiden.

36 En het geschiedde dat hij zich omkeerde, en zie, door de wolk van duisternis heen zag hij het gelaat van Nephi en dat van Lehi; en zie, het [a]straalde in hoge mate, zoals het gelaat van een engel. En hij zag dat zij hun ogen ten hemel hieven; en hun houding was alsof zij spraken met, of hun stem verhieven tot, een of ander wezen dat zij zagen.

37 En het geschiedde dat die man de menigte toeriep zich om te draaien en te kijken. En zie, er werd hun kracht gegeven om zich om te draaien en te kijken; en zij zagen het gelaat van Nephi en van Lehi.

38 En zij zeiden tot de man: Zie, wat betekenen al die dingen, en wie is het met wie die mannen spreken?

39 Nu was de naam van die man Aminadab. En Aminadab zeide tot hen: Zij spreken met de engelen Gods.

40 En het geschiedde dat de Lamanieten tot hem zeiden: [a]Wat moeten wij doen, opdat die wolk van duisternis wordt verwijderd en ons niet meer overschaduwt?

41 En Aminadab zeide tot hen: Gij moet u [a]bekeren, en de stem aanroepen totdat gij [b]geloof hebt in Christus, die u door Alma en Amulek en Zeëzrom is verkondigd; en wanneer gij dat doet, zal de wolk van duisternis worden verwijderd en u niet langer overschaduwen.

42 En het geschiedde dat zij allen begonnen de stem aan te roepen van Hem die de aarde had doen beven; ja, zij riepen totdat de wolk van duisternis was verdwenen.

43 En het geschiedde, toen zij om zich heen keken en zagen dat de wolk van duisternis was verdwenen en hen niet langer overschaduwde, zie, toen zagen zij dat zij door een vuurkolom [a]omringd waren, ja, iedere ziel.

44 En Nephi en Lehi bevonden zich te midden van hen; ja, zij waren omringd; ja, zij bevonden zich als het ware middenin een vlammend vuur, maar toch deerde het hun niet, noch kreeg het vat op de muren van de gevangenis; en zij waren vervuld met die [a]vreugde die onuitsprekelijk en vol welbehagen is.

45 En zie, de [a]Heilige Geest Gods daalde uit de hemel neer en doordrong hun hart, en zij werden als het ware met vuur vervuld, en zij konden wonderbare woorden [b]spreken.

46 En het geschiedde dat er een stem tot hen kwam, ja, een aangename stem, als een fluistering, zeggende:

36*a* Ex. 34:29–35; Hand. 6:15.
40*a* Hand. 2:37–39.
41*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b GS Geloof, geloven.
43*a* 3 Ne. 17:24; 19:14.
44*a* GS Vreugde.
45*a* 3 Ne. 9:20; Ether 12:14.
b GS Gaven van de Geest.

47 [a]Vrede, vrede zij u wegens uw geloof in mijn Welgeliefde, die was sedert de grondlegging der wereld.

48 En nu, toen zij dat hoorden, keken zij omhoog om te zien waar de stem vandaan kwam; en zie, zij zagen de [a]hemelen geopend; en engelen daalden uit de hemel neer en dienden hen.

49 En er waren ongeveer driehonderd zielen die die dingen zagen en hoorden; en hun werd gezegd uit te gaan en zich niet te verwonderen, noch te twijfelen.

50 En het geschiedde dat zij uitgingen en het volk leerden en in al de omstreken alle dingen verkondigden die zij hadden gehoord en gezien, zodat het merendeel der Lamanieten daarvan overtuigd raakte wegens de grootheid van de bewijzen die zij hadden ontvangen.

51 En zovelen als er [a]overtuigd werden, legden hun oorlogswapens af, en tevens hun haat en de overlevering van hun vaderen.

52 En het geschiedde dat zij de landen die zij in hun bezit hadden aan de Nephieten afstonden.

HOOFDSTUK 6

De rechtvaardige Lamanieten prediken tot de goddeloze Nephieten — Beide volken zijn voorspoedig in een periode van vrede en overvloed — Lucifer, de aanstichter van zonde, hitst het hart van de goddelozen en van de rovers van Gadianton op en zet hen aan tot moord en andere goddeloosheden — De rovers maken zich meester van de Nephitische regering. Ongeveer 29–23 v.C.

EN het geschiedde dat al die dingen hadden plaatsgevonden toen het tweeënzestigste jaar van de regering der rechters was geëindigd, en het merendeel der Lamanieten een zo rechtvaardig volk was geworden, dat hun [a]rechtvaardigheid die van de Nephieten overtrof, dankzij hun onwrikbaarheid en hun standvastigheid in het geloof.

2 Want zie, vele Nephieten waren zo [a]verstokt en onboetvaardig en uitermate goddeloos geworden, dat zij het woord Gods en alle prediking en profetering die onder hen kwamen, verwierpen.

3 Niettemin was het volk der kerk zeer verheugd over de bekering der Lamanieten, ja, over de kerk van God die onder hen gevestigd was. En zij [a]gingen met elkaar om, en zij verblijdden zich tezamen en hadden grote vreugde.

4 En het geschiedde dat vele Lamanieten naar het land Zarahemla trokken en het volk der Nephieten de toedracht van hun [a]bekering bekendmaakten, en hen aanspoorden tot geloof en bekering.

5 Ja, en velen predikten met

47*a* GS Vrede.
48*a* 1 Ne. 1:8.
51*a* Alma 31:5.

6 1*a* Hel. 13:1.
2*a* Rom. 1:28–32.
3*a* GS Begeleiding.

4*a* GS Bekeren (zich), bekering.

buitengewoon grote kracht en buitengewoon groot gezag, zodat velen van hen tot de diepste ootmoed werden gebracht, om ootmoedige volgelingen te worden van God en het Lam.

6 En het geschiedde dat vele Lamanieten naar het noordelijke land gingen; en ook Nephi en Lehi gingen naar het [a]noordelijke land om tot het volk te prediken. En aldus eindigde het drieënzestigste jaar.

7 En zie, er was vrede in het gehele land, zodat de Nephieten zich naar hun believen naar elk deel van het land begaven, hetzij onder de Nephieten, hetzij onder de Lamanieten.

8 En het geschiedde dat ook de Lamanieten zich naar hun believen overal heen begaven, hetzij onder de Lamanieten, hetzij onder de Nephieten; en aldus gingen zij vrijelijk met elkaar om, om te kopen en te verkopen en om gewin te verkrijgen, naar hun verlangen.

9 En het geschiedde dat zij buitengewoon rijk werden, zowel de Lamanieten als de Nephieten; en zij hadden een buitengewone overvloed aan goud en zilver en allerlei kostbare metalen, zowel in het zuidelijke land als in het noordelijke land.

10 Nu heette het zuidelijke land Lehi en het noordelijke land [a]Mulek, naar de zoon van Sedekia; want de Heer bracht Mulek in het noordelijke land en Lehi in het zuidelijke land.

11 En zie, er was allerlei goud in deze beide landen, en zilver en kostbare ertsen van iedere soort; en er waren ook bekwame werklieden, die allerlei soorten ertsen verwerkten en zuiverden; en aldus werden zij rijk.

12 Zij verbouwden graan in overvloed, zowel in het noorden als in het zuiden; en zij waren buitengewoon voorspoedig, zowel in het noorden als in het zuiden. En zij werden talrijk en buitengewoon sterk in het land. En zij teelden veel kleinvee en runderen, ja, veel mestvee.

13 Zie, hun vrouwen zwoegden en sponnen en vervaardigden allerlei stoffen, getweernd fijn linnen en stof van iedere soort, om hun naaktheid te bedekken. En aldus ging het vierenzestigste jaar in vrede voorbij.

14 En in het vijfenzestigste jaar hadden zij ook grote vreugde en vrede, ja, veel prediking en vele profetieën aangaande hetgeen zou komen. En aldus ging het vijfenzestigste jaar voorbij.

15 En zie, het geschiedde in het zesenzestigste jaar van de regering der rechters dat [a]Cezoram door een onbekende hand werd vermoord terwijl hij op de rechterstoel zat. En het geschiedde in datzelfde jaar dat zijn zoon, die door het volk in zijn plaats was aangesteld, eveneens werd vermoord. En aldus eindigde het zesenzestigste jaar.

16 En in het begin van het

6*a* Alma 63:4–9; Hel. 3:11–12.
10*a* Mos. 25:2–4; Hel. 8:21.
15*a* Hel. 5:1.

zevenenzestigste jaar begon het volk wederom buitengewoon goddeloos te worden.

17 Want zie, de Heer had hen zo lang met de rijkdommen van de wereld gezegend, dat zij niet tot toorn, tot oorlogen, noch tot bloedvergieten waren opgehitst; daarom begonnen zij hun hart op hun rijkdommen te zetten; ja, zij begonnen naar gewin te streven, opdat de een zich boven de ander zou kunnen verheffen; daarom begonnen zij om gewin [a]geheime moorden te plegen en te roven en te plunderen.

18 En nu zie, die moordenaars en plunderaars vormden een bende, die door Kishkumen en [a]Gadianton was opgericht. En nu geschiedde het dat velen tot Gadiantons bende behoorden, zelfs onder de Nephieten. Doch zie, zij waren talrijker onder het goddelooste deel van de Lamanieten. En zij werden Gadiantons rovers en moordenaars genoemd.

19 En zij waren het die de opperrechter Cezoram en zijn zoon op de rechterstoel hadden vermoord; en zie, zij werden niet gevonden.

20 En nu geschiedde het, toen de Lamanieten ontdekten dat er rovers onder hen waren, dat zij buitengewoon bedroefd waren; en zij wendden alle middelen aan die in hun vermogen lagen om hen van het oppervlak der aarde weg te vagen.

21 Doch zie, Satan hitste het hart van het merendeel der Nephieten op, zodat zij zich met die benden rovers verenigden en zich onder hun verbonden en hun eden stelden, om elkaar te beschermen en te bewaren, in welke moeilijke omstandigheden zij ook geplaatst zouden worden, zodat zij niet zouden hoeven te lijden wegens hun moorden en hun plunderingen en hun diefstallen.

22 En het geschiedde dat zij hun tekens hadden, ja, hun [a]geheime tekens en hun geheime woorden; en wel om een broeder die het verbond had aangegaan te kunnen onderscheiden, opdat — welk kwaad ook zijn broeder mocht doen — hem door zijn broeder geen leed zou worden aangedaan, noch door hen die behoorden tot zijn bende en die dat verbond hadden gesloten.

23 En aldus konden zij moorden en plunderen en stelen en hoererijen bedrijven en allerlei goddeloosheid begaan, tegen de wetten van hun land en ook de wetten van hun God.

24 En wie ook van degenen die tot hun bende behoorden, de wereld hun [a]goddeloosheid en hun gruwelen zou verraden, zou worden berecht, niet volgens de wetten van hun land, maar volgens de wetten van hun goddeloosheid die door Gadianton en Kishkumen waren gegeven.

17*a* 3 Ne. 9:9.
18*a* Hel. 2:4, 12–13.
22*a* GS Geheime verenigingen.
24*a* GS Goddeloos, goddeloosheid, goddelozen.

25 Nu zie, dit zijn de geheime [a]eden en verbonden die, volgens het gebod van Alma aan zijn zoon, de wereld niet bekend mochten worden, opdat zij geen middel zouden zijn om het volk neer te halen tot hun vernietiging.

26 Nu zie, die [a]geheime eden en verbonden waren niet tot Gadianton gekomen uit de kronieken die aan Helaman waren overgedragen; maar zie, zij waren Gadianton in het hart gegeven door [b]datzelfde wezen dat onze eerste ouders ertoe verlokte om van de verboden vrucht te nemen —

27 ja, datzelfde wezen dat met [a]Kaïn samenspande, dat als hij zijn broeder Abel vermoordde, het de wereld niet bekend zou zijn. En sindsdien heeft hij met Kaïn en diens volgelingen samengespannen.

28 En het is ook datzelfde wezen dat het volk in het hart gaf een zo hoge toren te [a]bouwen, dat zij de hemel zouden kunnen bereiken. En het was datzelfde wezen dat de mensen die vanaf die toren in dit land kwamen, misleidde; dat de werken van duisternis en van gruwelen over het gehele oppervlak van het land verspreidde, totdat hij het volk neerhaalde tot [b]algehele vernietiging en tot een eeuwige hel.

29 Ja, het is datzelfde wezen dat het [a]Gadianton in het hart gaf het werk van duisternis en van geheime moord te blijven voortzetten; en hij heeft het vanaf het begin van de mens tot op heden onthuld.

30 En zie, hij is de [a]aanstichter van alle zonde. En zie, hij zet zijn werken van duisternis en van geheime moord voort, en geeft hun komplotten en hun eden en hun verbonden, en hun plannen van vreselijke goddeloosheid van geslacht op geslacht door, naarmate hij vat kan krijgen op het hart der mensenkinderen.

31 En nu zie, hij had veel vat gekregen op het hart der Nephieten; ja, zodat zij buitengewoon goddeloos waren geworden; ja, het merendeel van hen had het pad der gerechtigheid verlaten en [a]trad de geboden Gods onder de voeten en keerde zich naar hun eigen weg en richtten van hun goud en hun zilver afgodsbeelden voor zich op.

32 En het geschiedde dat al deze ongerechtigheden hun [a]binnen enkele jaren overkwamen, zodat het merendeel ervan hun was overkomen in het zevenenzestigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

33 En ook in het achtenzestigste jaar namen zij in hun ongerechtigheden toe, tot grote

25*a* Alma 37:27–32.
26*a* Moz. 5:29, 49–52.
b 3 Ne. 6:28; Moz. 4:6–12.
27*a* Moz. 5:18–33.
28*a* Gen. 11:1–4; Ether 1:3.
b Ether 8:9, 15–25.
29*a* Hel. 2:4–13.
30*a* Alma 5:39–42; Mro. 7:12, 17; Moz. 4:4.
31*a* 1 Ne. 19:7.
32*a* Alma 46:8.

droefenis en groot geweeklaag van de rechtvaardigen.

34 En aldus zien wij dat de Nephieten in ongeloof begonnen te verkommeren, en toe te nemen in goddeloosheid en gruwelen, terwijl de Lamanieten buitengewoon begonnen toe te nemen in de kennis van hun God; ja, zij begonnen zijn inzettingen en geboden te onderhouden, en in waarheid en oprechtheid voor Hem te wandelen.

35 En aldus zien wij dat de Geest des Heren Zich aan de Nephieten begon te [a]onttrekken wegens de goddeloosheid en verstoktheid van hun hart.

36 En aldus zien wij dat de Heer zijn Geest op de Lamanieten begon uit te storten wegens hun meegaandheid en gewilligheid om in zijn woorden te geloven.

37 En het geschiedde dat de Lamanieten jacht maakten op de bende rovers van Gadianton; en zij predikten het woord Gods onder het goddelooste deel van hen, zodat die bende rovers onder de Lamanieten volkomen vernietigd werd.

38 En het geschiedde aan de andere zijde dat de Nephieten hen versterkten en steunden, te beginnen met het goddelooste deel van hen, totdat zij zich over het gehele land van de Nephieten hadden verbreid, en het merendeel der rechtvaardigen hadden verleid, totdat zij ertoe waren gekomen in hun werken te geloven en te delen in hun buit, en met hen mee te doen aan hun geheime moorden en samenzweringen.

39 En aldus verkregen zij alleenheerschappij in de regering, zodat zij de [a]armen en de zachtmoedigen en de ootmoedige volgelingen van God onder de voeten traden en sloegen en verscheurden en de rug toekeerden.

40 En aldus zien wij dat zij in een vreselijke toestand verkeerden en [a]rijp werden voor eeuwigdurende vernietiging.

41 En het geschiedde dat aldus het achtenzestigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi eindigde.

De profetie van Nephi, de zoon van Helaman — God dreigt het volk van Nephi dat Hij hen in zijn toorn zal bezoeken, tot hun volledige vernietiging, tenzij zij zich van hun goddeloosheid bekeren. God slaat het volk van Nephi met pestilentie; zij bekeren zich en wenden zich tot Hem. Samuël, een Lamaniet, profeteert tot de Nephieten.

Dit beslaat de hoofdstukken 7 tot en met 16.

HOOFDSTUK 7

Nephi wordt in het noorden verworpen en keert terug naar Zarahemla — Hij bidt op de toren

35*a* Mos. 2:36; LV 121:37.
39*a* Ps. 109:16; Alma 5:54–56; LV 56:16.
40*a* Hel. 5:2; 11:37; LV 18:6.

in zijn tuin, waarna hij het volk oproept zich te bekeren, daar het anders zal omkomen. Ongeveer 23–21 v.C.

ZIE, nu geschiedde het in het negenenzestigste jaar van de regering der rechters over het volk der Nephieten, dat Nephi, de zoon van Helaman, vanuit het noordelijke land [a]terugkeerde naar het land Zarahemla.

2 Want hij was uitgegaan onder het volk dat zich in het noordelijke land bevond, en had hun het woord Gods gepredikt en hun vele dingen geprofeteerd;

3 en zij verwierpen al zijn woorden, zodat hij niet onder hen kon blijven, maar wederom terugkeerde naar zijn geboorteland.

4 En toen hij het volk in een toestand van dermate vreselijke goddeloosheid zag, en dat die rovers van Gadianton de rechterstoelen bekleedden — want zij hadden zich de macht en het gezag in het land toegeëigend; zij schoven de geboden Gods terzijde, en waren niet in de minste mate oprecht voor zijn aangezicht; zij lieten de mensenkinderen geen recht wedervaren;

5 zij veroordeelden de rechtvaardigen wegens hun rechtvaardigheid; zij lieten de schuldigen en de goddelozen ongestraft wegens hun geld; en bovendien werden zij in hun ambten aan het hoofd van de regering gehandhaafd om te heersen en naar hun wil te handelen, zodat zij gewin en de eer van de [a]wereld konden verkrijgen, en bovendien, zodat zij gemakkelijker overspel konden plegen, en stelen en doden en naar eigen wil handelen —

6 welnu, die grote ongerechtigheid was in de loop van slechts enkele jaren over de Nephieten gekomen; en toen Nephi dat zag, was zijn hart in zijn binnenste opgezwollen van droefheid; en in zijn zielensmart riep hij uit:

7 O, had ik mijn dagen maar kunnen doorbrengen in de dagen dat mijn vader Nephi pas uit het land Jeruzalem was gekomen, zodat ik mij met hem had kunnen verheugen in het beloofde land; toen was zijn volk gezeggelijk, onwrikbaar in het onderhouden van de geboden Gods, en traag om zich tot het bedrijven van ongerechtigheid te laten verleiden; en zij waren snel om te luisteren naar de woorden des Heren —

8 ja, als ik in die dagen had kunnen leven, dan had mijn ziel vreugde gevonden in de gerechtigheid van mijn broeders.

9 Doch zie, mij zijn deze dagen toegewezen; en mijn ziel zal zijn vervuld met droefenis wegens de goddeloosheid van mijn broeders.

10 En zie, nu geschiedde het dat dit plaatsvond op een toren, die in de tuin van Nephi stond, die lag aan de weg die voerde naar de grote markt, die zich

7 1*a* Hel. 6:6. | 5*a* Matt. 13:22; 16:26.

in de stad Zarahemla bevond; welnu, Nephi had zich neergebogen op de toren die in zijn tuin stond, welke toren tevens dicht bij de tuinpoort stond waar de weg langs liep.

11 En het geschiedde dat er enige mannen voorbijkwamen en Nephi zagen terwijl hij zijn ziel bovenop de toren voor God uitstortte; en zij snelden heen en vertelden het volk wat zij hadden gezien; en het volk kwam in menigten bijeen om de oorzaak te vernemen van een zo groot getreur over de goddeloosheid van het volk.

12 En nu, toen Nephi opstond, zag hij de menigten mensen die tezamen waren gekomen.

13 En het geschiedde dat hij zijn mond opendeed en tot hen zeide: Zie, [a]waarom zijt gij tezamen gekomen? Opdat ik u over uw ongerechtigheden zal vertellen?

14 Ja, omdat ik mijn toren heb beklommen om mijn ziel voor mijn God uit te storten wegens de buitengewone droefenis van mijn hart, hetgeen wegens uw ongerechtigheden is!

15 En wegens mijn getreur en geweeklaag zijt gij tezamen gekomen en verwondert gij u; ja, en gij hebt goede redenen om u te verwonderen; ja, gij behoort u te verwonderen, omdat gij zijt gezwicht, zodat de duivel zoveel vat op uw hart heeft.

16 Ja, hoe hebt gij kunnen zwichten voor de verlokking van hem die tracht uw ziel neer te werpen in eeuwigdurende ellende en eindeloos wee?

17 O, bekeert u, bekeert u! [a]Waarom wilt gij sterven? Wendt u, wendt u tot de Heer, uw God. Waarom heeft Hij u verlaten?

18 Het komt doordat gij uw hart hebt verstokt; ja, gij wilt niet luisteren naar de stem van de [a]goede herder; ja, gij hebt Hem tot toorn jegens u [b]geprikkeld.

19 En zie, in plaats van u te [a]vergaderen, zie, zal Hij u, tenzij gij u bekeert, verstrooien, zodat gij voedsel voor honden en wilde dieren zult worden.

20 O, hoe hebt gij uw God kunnen vergeten in dezelfde tijd dat Hij u heeft bevrijd?

21 Maar zie, het komt door gewin, om door de mensen geprezen te worden, ja, en om goud en zilver te verkrijgen. En gij hebt uw hart gezet op de rijkdommen en ijdelheden van deze [a]wereld, waarvoor gij moordt en plundert en steelt en [b]valse getuigenis tegen uw naaste aflegt, en allerlei ongerechtigheid bedrijft.

22 En daarom zal er wee over u komen, tenzij gij u bekeert. Want zie, indien gij u niet bekeert, zal deze grote stad — alsmede al die grote steden in de

13*a* Matt. 3:5–8.
17*a* Ez. 18:23, 31–32.
18*a* Ez. 34:12; Joh. 10:14–16; Alma 5:38–41, 57–60. GS Goede herder.
b Jakob 1:8; Alma 12:36–37.
19*a* 3 Ne. 10:4–7.
21*a* GS Werelds, wereldsgezindheid.
b Ex. 20:16; Matt. 15:19–20.

omstreken, die zich bevinden in het land dat wij bezitten — weggenomen worden, zodat gij er geen plaats in zult hebben; want zie, de Heer zal u geen [a]kracht verlenen, zoals Hij tot dusver heeft gedaan, om uw vijanden te weerstaan.

23 Want zie, aldus zegt de Heer: Ik zal mijn kracht niet tonen aan de goddelozen, niet aan de een meer dan de ander, behalve aan hen die zich van hun zonden bekeren en naar mijn woorden luisteren. Welnu, mijn broeders, ik wil dat gij inziet dat het voor de Lamanieten [a]beter zal zijn dan voor u, tenzij gij u bekeert.

24 Want zie, zij zijn rechtvaardiger dan gij, want zij hebben niet gezondigd tegen die grote kennis die gij hebt ontvangen; daarom zal de Heer barmhartig zijn jegens hen; ja, Hij zal hun dagen [a]verlengen en hun nageslacht vermeerderen, zelfs nadat gij volkomen [b]vernietigd zult zijn, tenzij gij u bekeert.

25 Ja, wee u wegens die grote gruwel die onder u is gekomen; en gij hebt u ermee verenigd, ja, met die [a]geheime bende die door Gadianton is opgericht!

26 Ja, er zal [a]wee over u komen wegens die hoogmoed die gij in uw hart hebt toegelaten, die u heeft verheven boven hetgeen goed is, wegens uw buitengewoon grote [b]rijkdommen!

27 Ja, wee u wegens uw goddeloosheid en gruwelen!

28 En tenzij gij u bekeert, zult gij omkomen; ja, uw landen zullen u worden ontnomen en gij zult van het oppervlak der aarde worden weggevaagd.

29 Zie nu, ik zeg niet uit mijzelf dat die dingen zullen gebeuren, want het is niet uit mijzelf dat ik die dingen [a]weet, maar zie, ik weet dat die dingen waar zijn, omdat de Here God ze mij heeft bekendgemaakt; daarom getuig ik dat zij zullen plaatsvinden.

HOOFDSTUK 8

Verdorven rechters trachten het volk tegen Nephi op te stoken — Abraham, Mozes, Zenos, Zenock, Ezias, Jesaja, Jeremia, Lehi en Nephi hebben allen van Christus getuigd — Nephi maakt de moord op de opperrechter bekend door inspiratie. Ongeveer 23–21 v.C.

EN nu geschiedde het, toen Nephi deze woorden had gesproken, zie, dat er mannen waren die rechters waren en ook bij de geheime bende van Gadianton hoorden, en zij waren vertoornd en zij keerden zich tegen hem en zeiden tot het volk: Waarom grijpt gij die man niet en levert gij hem niet uit, zodat hij kan worden veroordeeld wegens de misdaad die hij heeft begaan?

2 Waarom kijkt gij naar die man en hoort gij toe hoe hij dit volk en onze wet beschimpt?

22*a* Mos. 7:29.
23*a* Hel. 15:11–15.
24*a* Alma 9:16; LV 5:33.
b Alma 9:19.
25*a* Hel. 3:23.
26*a* Jes. 5:8–25.
b Jakob 2:13.
29*a* Alma 5:45–46.

3 Want zie, Nephi had tot hen gesproken over de verdorvenheid van hun wet; ja, Nephi had vele dingen gezegd die niet kunnen worden opgeschreven; en hij sprak niets dat in strijd was met de geboden Gods.

4 En die rechters waren vertoornd op hem, omdat hij onomwonden tot hen [a]sprak over hun geheime werken van duisternis; toch durfden zij niet zelf de hand op hem te leggen, want zij vreesden dat het volk zich dan tegen hen zou keren.

5 Daarom riepen zij het volk toe, zeggende: Waarom staat gij die man toe ons te beschimpen? Want zie, hij veroordeelt dit gehele volk, tot vernietiging toe; ja, en hij zegt ook dat onze grote steden ons ontnomen zullen worden, zodat wij er geen plaats in zullen hebben.

6 En nu weten wij dat dat onmogelijk is, want zie, wij zijn machtig, en onze steden zijn groot, waardoor onze vijanden geen macht over ons kunnen hebben.

7 En het geschiedde dat zij het volk aldus ophitsten tot toorn tegen Nephi en twisten onder hen uitlokten; want er waren er die uitriepen: Laat die man met rust, want het is een goede man, en de dingen die hij zegt zullen zeker gebeuren, tenzij wij ons bekeren;

8 ja, zie, alle oordelen waarvan hij tot ons heeft getuigd, zullen ons treffen; want wij weten dat hij juist heeft getuigd tot ons aangaande onze ongerechtigheden. En zie, het zijn er vele, en hij [a]kent alle dingen die ons zullen overkomen evengoed als hij onze ongerechtigheden kent.

9 Ja, en zie, als hij geen profeet was geweest, had hij niet kunnen getuigen aangaande die dingen.

10 En het geschiedde dat zij die trachtten Nephi te vernietigen, wegens hun vrees ervan weerhouden werden de hand op hem te leggen; en toen hij zag dat hij bij sommigen bijval had geoogst, zodat de rest van hen vreesde, begon hij wederom tot hen te spreken.

11 Welnu, hij werd ertoe gedrongen meer tot hen te spreken, zeggende: Zie, mijn broeders, hebt gij niet gelezen dat God een man, namelijk Mozes, macht gaf op de wateren van de [a]Rode Zee te slaan, en dat zij her- en derwaarts werden gespleten, zodat de Israëlieten — die onze vaderen waren — op het droge overtrokken, en dat de wateren zich boven de legers der Egyptenaren sloten en hen verzwolgen?

12 En nu zie, als God die man zulke macht gaf, waarom zoudt gij dan onder elkaar twisten en zeggen dat Hij mij geen macht heeft gegeven, waardoor ik kan weten van de oordelen die u zullen treffen, tenzij gij u bekeert?

13 Doch zie, gij verloochent niet alleen mijn woorden, maar gij verloochent ook alle woor-

8 4*a* 1 Ne. 16:2–3.
8*a* Hel. 7:29.
11*a* Ex. 14:16; 1 Ne. 17:26; Mos. 7:19; LV 8:2–3; Moz. 1:25.

den die door onze vaderen zijn gesproken, en ook de woorden die zijn gesproken door die man, Mozes, aan wie zulk een grote macht was gegeven, ja, de woorden die hij heeft gesproken aangaande de komst van de Messias.

14 Ja, heeft hij niet getuigd dat de Zoon Gods zou komen? En gelijk hij de koperen slang in de woestijn heeft [a]verhoogd, zo ook zal Hij die komen zal, worden verhoogd.

15 En zovelen als er opkeken naar die slang zouden [a]leven, en zo ook zouden zovelen als er met geloof en met een verslagen geest opkeken naar de Zoon Gods [b]leven, ja, volgens dat leven dat eeuwig is.

16 En nu zie, niet alleen Mozes getuigde van die dingen, maar ook [a]alle heilige profeten vanaf zijn dagen tot aan de dagen van Abraham.

17 Ja, en zie, [a]Abraham zag zijn komst en was met blijdschap vervuld en hij verheugde zich.

18 Ja, en zie, ik zeg u dat niet alleen Abraham van die dingen wist, maar dat er [a]velen vóór de dagen van Abraham zijn geweest die naar de [b]orde van God waren geroepen; ja, namelijk naar de orde van zijn Zoon; en wel opdat aan de mensen zou worden getoond, vele duizenden jaren vóór zijn komst, dat ook zij de verlossing zouden ontvangen.

19 En nu wil ik dat gij weet dat er zelfs sedert de dagen van Abraham vele profeten zijn geweest die van die dingen hebben getuigd; ja, zie, de profeet [a]Zenos heeft onverschrokken getuigd, waarvoor hij werd gedood.

20 En zie, ook [a]Zenock, en ook Ezias, en ook [b]Jesaja, en [c]Jeremia (dezelfde profeet die van de verwoesting van [d]Jeruzalem heeft getuigd); en nu weten wij dat Jeruzalem volgens de woorden van Jeremia werd verwoest. O, waarom zou dan de Zoon Gods niet volgens zijn profetie komen?

21 En nu, wilt gij betwisten dat [a]Jeruzalem is verwoest? Wilt gij zeggen dat de [b]zonen van Sedekia niet zijn gedood, allen behalve [c]Mulek? Ja, en ziet gij niet dat de nakomelingen van Sedekia bij ons zijn, en dat zij uit het land Jeruzalem zijn verdreven? Doch zie, dat is niet alles —

22 onze vader Lehi werd uit Jeruzalem verdreven omdat hij van die dingen getuigde. Ook

14*a* Num. 21:6–9; 2 Ne. 25:20; Alma 33:19–22. GS Jezus Christus—Zinnebeelden of symbolen van Christus.
15*a* 1 Ne. 17:41; Alma 37:45–47; 3 Ne. 15:9.
b Joh. 11:25.
16*a* Jakob 4:4–5; 7:11.
17*a* Gen. 22:8–14; Joh. 8:56.
18*a* Alma 13:19; LV 84:6–16; 136:37.
b GS Melchizedeks priesterschap.
19*a* Alma 34:7.
20*a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 10:15–16. GS Schriften, Schriftuur—Verloren Schriften.
b Jes. 53.
c 1 Ne. 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18; 1 Ne. 1:4.
21*a* 2 Ne. 6:8; Omni 1:15.
b 2 Kon. 25:7; Jer. 39:6; 52:10.
c Ez. 17:22–23; Hel. 6:10.

Nephi heeft van die dingen getuigd, en ook bijna al onze vaderen, tot deze tijd toe; ja, zij hebben getuigd van de [a]komst van Christus en hebben ernaar uitgezien en hebben zich verheugd op zijn dag die komen zal.

23 En zie, Hij is God, en Hij is met hen, en Hij heeft Zich aan hen geopenbaard — dat zij door Hem waren verlost; en zij gaven Hem eer wegens hetgeen komen zou.

24 En nu, daar gij die dingen weet en ze niet kunt verloochenen, tenzij gij liegt, hebt gij hierin gezondigd; want gij hebt al die dingen verworpen, ondanks de vele bewijzen die gij hebt ontvangen; ja, gij hebt zelfs [a]alle dingen ontvangen, zowel dingen in de hemel als alle dingen die op de aarde zijn, als getuigenis dat ze waar zijn.

25 Doch zie, gij hebt de waarheid verworpen en zijt [a]opgestaan tegen uw heilige God; en zelfs nu, in plaats van u [b]schatten te verzamelen in de hemel, waar niets bederft en waar niets kan komen wat onrein is, vergaart gij u verbolgenheid voor de dag des [c]oordeels.

26 Ja, zelfs nu wordt gij rijp voor eeuwige vernietiging ten gevolge van uw moorden en uw [a]ontucht en goddeloosheid; ja, en tenzij gij u bekeert, zal die u spoedig treffen.

27 Ja, zie, zij staat nu al voor uw deur; ja, ga in tot de rechterstoel en doet onderzoek; en zie, uw rechter is vermoord en hij [a]ligt in zijn eigen bloed; en hij is vermoord [b]door zijn broeder, die ernaar streeft op de rechterstoel te zitten.

28 En zie, zij zijn beiden lid van uw geheime bende, met als [a]oprichter Gadianton en de boze die tracht de zielen der mensen te vernietigen.

HOOFDSTUK 9

Boodschappers vinden de opperrechter dood bij de rechterstoel — Zij worden gevangengezet en later vrijgelaten — Onder inspiratie wijst Nephi Seantum aan als de moordenaar — Nephi wordt door sommigen als profeet aangenomen. Ongeveer 23–21 v.C.

Zie, nu geschiedde het, toen Nephi die woorden had gesproken, dat enige mannen die zich onder hen bevonden, naar de rechterstoel snelden; ja, het waren er vijf die gingen, en al gaande zeiden zij onder elkaar:

2 Zie, nu zullen wij met zekerheid weten of deze man een profeet is en of God hem heeft geboden ons zulke wonderbare dingen te profeteren. Zie, wij geloven niet dat Hij dat heeft gedaan; ja, wij geloven niet dat hij een profeet is; niettemin, als

22*a* gs Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
24*a* Alma 30:44; Moz. 6:63.
25*a* Mos. 2:36–38; 3:12.
b Hel. 5:8; 3 Ne. 13:19–21.
c LV 10:20–23; 121:23–25.
26*a* gs Ontucht.
27*a* Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28*a* Hel. 6:26–30.

het waar is wat hij over de opperrechter heeft gezegd, namelijk dat hij dood is, dan zullen wij geloven dat de andere woorden die hij heeft gesproken, waar zijn.

3 En het geschiedde dat zij uit alle macht renden en binnenkwamen bij de rechterstoel; en zie, de opperrechter was ter aarde gevallen en [a]lag in zijn eigen bloed.

4 En nu zie, toen zij dat zagen, waren zij buitengewoon verbaasd, zodat zij ter aarde vielen; want zij hadden geen geloof gehecht aan de woorden die Nephi had gesproken aangaande de opperrechter.

5 Maar nu, toen zij het zagen, geloofden zij, en de vrees beving hen dat alle oordelen die door Nephi waren uitgesproken, het volk zouden treffen; daarom beefden zij en waren ter aarde gevallen.

6 Welnu, onmiddellijk nadat de rechter was vermoord — hij was onder de dekmantel van een list neergestoken door zijn broeder, en hij was gevlucht, en de dienstknechten snelden heen en lichtten het volk in en hieven een geschreeuw van moord onder hen aan;

7 en zie, het volk verzamelde zich bij de plek van de rechterstoel — en zie, tot hun verbazing zagen zij die vijf mannen die ter aarde waren gevallen.

8 En nu zie, het volk wist niets van de menigte die bij de [a]tuin van Nephi was samengekomen; daarom zeiden zij onder elkaar: Deze mannen zijn het die de rechter hebben vermoord; en God heeft hen geslagen, zodat zij niet voor ons konden wegvluchten.

9 En het geschiedde dat zij hen grepen en hen vastbonden en hen in de gevangenis wierpen. En er werd een bekendmaking uitgezonden dat de rechter was gedood en dat de moordenaars waren gevat en in de gevangenis waren geworpen.

10 En het geschiedde dat het volk de volgende dag bijeenkwam om te treuren en te [a]vasten bij de begrafenis van de grote opperrechter die was gedood.

11 En aldus waren ook die rechters die bij de tuin van Nephi waren geweest en zijn woorden hadden aangehoord, ook bij elkaar op de begrafenis.

12 En het geschiedde dat zij onder het volk navraag deden, zeggende: Waar zijn de vijf die werden uitgezonden om te onderzoeken of de opperrechter dood was? En zij antwoordden en zeiden: Van de vijf die gij, volgens uw zeggen, hebt uitgezonden, weten wij niets; maar er zijn er vijf, die de moordenaars zijn, die wij in de gevangenis hebben geworpen.

13 En het geschiedde dat de rechters verlangden dat zij gehaald werden; en zij werden gehaald, en zie, het waren de vijf die waren uitgezonden; en zie, de rechters ondervroegen

9 3*a* Hel. 8:27. | 8*a* Hel. 7:10. | 10*a* GS Vasten.

hen om zich op de hoogte te stellen van de zaak, en zij vertelden hun alles wat zij hadden gedaan, zeggende:

14 Wij snelden heen en kwamen bij de plek van de rechterstoel; en toen wij alle dingen zagen precies zoals Nephi had getuigd, waren wij zo verbaasd dat wij ter aarde vielen; en toen wij van onze verbazing waren bijgekomen, zie, toen wierpen zij ons in de gevangenis.

15 Welnu, wat de moord op deze man betreft, wij weten niet wie die heeft gepleegd; en wij weten alleen dat wij op uw verlangen heensnelden, en zie, hij was dood, zoals Nephi had gezegd.

16 En nu geschiedde het dat de rechters de zaak aan het volk uiteenzetten, en hun stem tegen Nephi verhieven, zeggende: Zie, wij weten dat die Nephi met iemand moet hebben samengespannen om de rechter te doden, en dan kon hij het ons bekendmaken, om ons tot zijn geloof te bekeren en zichzelf te kunnen verheffen tot een groot man, door God verkozen, en een profeet.

17 En nu zie, wij zullen die man ontmaskeren, en hij zal zijn schuld bekennen en ons de ware moordenaar van deze rechter bekendmaken.

18 En het geschiedde dat de vijf op de dag van de begrafenis werden vrijgelaten. Niettemin berispten zij de rechters wegens de woorden die zij ten nadele van Nephi hadden gesproken, en één voor één twistten zij met hen, zodat zij hen beschaamden.

19 Niettemin lieten zij Nephi grijpen en vastbinden en voor de menigte brengen, en zij begonnen hem op verschillende wijzen te ondervragen, zodat hij zichzelf zou tegenspreken en zij hem ter dood konden veroordelen —

20 tot hem zeggende: Gij zijt medeplichtig; wie is die man die deze moord heeft gepleegd? Zeg het ons nu en beken uw schuld; en zeggende: Zie, hier is geld; en wij zullen u ook uw leven schenken als gij het ons zegt en de overeenkomst die gij met hem hebt gesloten, toegeeft.

21 Maar Nephi zeide tot hen: O [a]dwazen, o onbesnedenen van hart, o verblind en [b]halsstarrig volk, weet gij hoe lang de Heer, uw God, u zal toestaan uw zondige weg te vervolgen?

22 O, gij moest gaan kermen en [a]treuren wegens de grote vernietiging die u op dit moment te wachten staat, tenzij gij u bekeert.

23 Zie, gij zegt dat ik met iemand heb samengespannen dat hij Seëzoram, onze opperrechter, zou vermoorden. Maar zie, ik zeg u dat dat komt doordat ik tot u heb getuigd, opdat gij ervan zoudt weten; ja, als een bewijs voor u dat ik wist van de goddeloosheid en gruwelen die onder u bestaan.

24 En omdat ik dat heb gedaan,

21*a* Hand. 7:51. *b* gs Opstand. 22*a* Mos. 7:24.

zegt gij dat ik met iemand heb samengespannen dat hij dat zou doen; ja, omdat ik u dit teken heb getoond, zijt gij toornig op mij en tracht gij mijn leven te vernietigen.

25 En nu, zie, ik zal u nog een teken tonen en zien of gij mij ook dáárom zult trachten te vernietigen.

26 Zie, ik zeg u: gaat naar het huis van Seantum, die de [a]broeder van Seëzoram is, en zegt tot hem:

27 Heeft Nephi, de zogenaamde profeet, die zoveel kwaad over dit volk profeteert, met u samengespannen, waardoor gij Seëzoram, die uw broeder is, hebt vermoord?

28 En zie, hij zal tot u zeggen: Neen.

29 En gij zult tot hem zeggen: Hebt gij uw broeder vermoord?

30 En hij zal door vrees bevangen zijn en niet weten wat te zeggen. En zie, hij zal het tegenover u ontkennen; en hij zal doen alsof hij verbaasd is; niettemin zal hij u verklaren dat hij onschuldig is.

31 Maar zie, gij zult hem nauwkeurig bekijken, en gij zult bloed vinden aan de slippen van zijn mantel.

32 En wanneer gij dat hebt gezien, zult gij zeggen: Waar komt dit bloed vandaan? Weten wij niet dat dit het bloed van uw broeder is?

33 En dan zal hij sidderen en verbleken, ja, alsof de dood hem had getroffen.

34 En dan zult gij zeggen: Zie, wegens deze vrees en deze bleekheid, die op uw gelaat is gekomen, weten wij dat gij schuldig zijt.

35 En dan zal hij door nog grotere vrees bevangen worden; en dan zal hij u zijn schuld bekennen en niet meer ontkennen dat hij die moord heeft gepleegd.

36 En dan zal hij tot u zeggen dat ik, Nephi, niets van die zaak afweet, behalve wat mij door de macht Gods gegeven is. En dan zult gij weten dat ik een eerlijk mens ben en dat ik door God tot u ben gezonden.

37 En het geschiedde dat zij heengingen en deden zoals Nephi hun had gezegd. En zie, de woorden die hij had gesproken, waren waar; want volgens die woorden ontkende hij; en eveneens volgens die woorden bekende hij.

38 En hij werd ertoe gebracht te bewijzen dat hij de ware moordenaar was, zodat de vijf, en ook Nephi, werden vrijgelaten.

39 En er waren er onder de Nephieten die in de woorden van Nephi geloofden; en er waren er ook die geloofden wegens het getuigenis van de vijf, want zij waren bekeerd toen zij in de gevangenis zaten.

40 En nu waren er onder het volk die zeiden dat Nephi een profeet was.

41 En er waren anderen die zeiden: Zie, hij is een god, want als hij geen god was, kon hij niet met alle dingen bekend

26*a* Hel. 8:27.

zijn. Want zie, hij heeft ons de gedachten van ons hart verteld en ons ook andere dingen verteld; en hij heeft ons zelfs de ware moordenaar van onze opperrechter bekendgemaakt.

HOOFDSTUK 10

De Heer verleent Nephi verzegelbevoegdheid — Hij is gemachtigd om op aarde en in de hemel te binden en te ontbinden — Hij gebiedt het volk zich te bekeren, daar het anders verloren zal gaan — De Geest voert hem van menigte tot menigte. Ongeveer 21–20 v.C.

En het geschiedde dat er verdeeldheid onder het volk ontstond, zodat zij zich her en der verdeelden en huns weegs gingen en Nephi alleen lieten waar hij te midden van hen had gestaan.

2 En het geschiedde dat Nephi zijns weegs ging naar zijn eigen huis, de dingen [a]overleggende die de Heer hem had getoond.

3 En het geschiedde terwijl hij aldus overlegde — en hij was zeer terneergeslagen wegens de goddeloosheid van het volk der Nephieten, hun geheime werken van duisternis en hun moorden en hun plunderingen en allerlei ongerechtigheden — en zie, het geschiedde terwijl hij aldus in zijn hart overlegde, dat er een stem tot hem kwam, zeggende:

4 Gezegend zijt gij, Nephi, voor de dingen die gij hebt gedaan; want Ik heb gezien hoe gij dit volk [a]onvermoeid het woord hebt verkondigd dat Ik u heb gegeven. En gij hebt hen niet gevreesd, en zijt niet bezorgd geweest om uw [b]eigen leven, maar hebt ernaar gestreefd mijn [c]wil te kennen en mijn geboden te onderhouden.

5 En nu zie, omdat gij dat zo onvermoeid hebt gedaan, zal Ik u voor altijd zegenen; en Ik zal u machtig maken in woord en in daad, in geloof en in werken; ja, zodat zelfs [a]alle dingen u zullen geschieden naar uw [b]woord, want gij zult [c]niets vragen wat tegen mijn wil is.

6 Zie, gij zijt Nephi, en Ik ben God. Zie, Ik verkondig u in het bijzijn van mijn engelen, dat gij macht over dit volk zult hebben en de aarde zult slaan met [a]hongersnood en met pestilentie en vernietiging, naargelang de goddeloosheid van dit volk.

7 Zie, ik geef u macht, zodat wat gij ook op aarde [a]verzegelt, in de hemel verzegeld zal zijn; en wat gij ook op aarde ontbindt, in de hemel ontbonden zal zijn; en aldus zult gij macht hebben onder dit volk.

8 En dus, als gij tot deze tempel zegt dat hij doormidden zal scheuren, dan zal het gebeuren.

10 2*a* GS Overwegen.
4*a* GS IJver.
b GS Offer, offerande, offeren.
c 3 Ne. 11:11.
5*a* 3 Ne. 18:20; LV 88:63–65.
b Enos 1:12.
c 2 Ne. 4:35; LV 46:30.
6*a* Hel. 11:4–18.
7*a* Matt. 16:19. GS Verzegelen, verzegeling.

9 En als gij tot deze [a]berg zegt: Werp u neer en word vlak, dan zal het gebeuren.

10 En zie, als gij zegt dat God dit volk zal slaan, dan zal het gebeuren.

11 En nu zie, Ik gebied u heen te gaan en dit volk te verkondigen dat de Here God, die de Almachtige is, aldus spreekt: Tenzij gij u bekeert, zult gij worden geslagen, tot [a]vernietiging toe.

12 En zie, nu geschiedde het, toen de Heer die woorden tot Nephi had gesproken, dat deze bleef staan en niet naar zijn huis ging, maar terugkeerde naar de menigten die over het oppervlak van het land verspreid waren, en hun het woord des Heren begon te verkondigen dat tot hem was gesproken aangaande hun vernietiging als zij zich niet bekeerden.

13 Nu zie, ondanks het grote wonder dat Nephi had verricht door hun te vertellen over de dood van de opperrechter, verstokten zij hun hart en luisterden niet naar de woorden des Heren.

14 Daarom verkondigde Nephi hun het woord des Heren, zeggende: Tenzij gij u bekeert, aldus zegt de Heer, zult gij worden geslagen, tot vernietiging toe.

15 En zie, het geschiedde, toen Nephi hun het woord had verkondigd, dat zij hun hart nog steeds verstokten en niet naar zijn woorden wilden luisteren; daarom beschimpten zij hem en trachtten zij de hand aan hem te slaan om hem in de gevangenis te kunnen werpen.

16 Maar zie, de kracht Gods was met hem, en zij konden hem niet grijpen om hem in de gevangenis te werpen, want hij werd door de Geest opgenomen en uit hun midden weggevoerd.

17 En het geschiedde dat hij aldus in de Geest uitging, van menigte tot menigte, en het woord Gods verkondigde, ja, totdat hij het aan hen allen had verkondigd, ofwel het onder het gehele volk had uitgezonden.

18 En het geschiedde dat zij niet naar zijn woorden wilden luisteren; en er ontstonden twisten, zodat zij tegen zichzelf werden verdeeld en elkaar met het zwaard begonnen te doden.

19 En aldus eindigde het eenenzeventigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 11

Nephi beweegt de Heer ertoe hun oorlog te vervangen door hongersnood — Velen komen om — Zij bekeren zich en Nephi dringt bij de Heer aan op regen — Nephi en Lehi ontvangen vele openbaringen — De rovers van Gadianton verschansen zich in het land. Ongeveer 20–6 v.C.

EN nu geschiedde het in het tweeënzeventigste jaar van de regering der rechters, dat de

9*a* Matt. 17:20; Jakob 4:6; Mrm. 8:24; Ether 12:30.

11*a* Hel. 5:2.

twisten toenamen, zodat er in het gehele land onder het gehele volk van Nephi oorlogen waren.

2 En het was die [a]geheime bende rovers die dat werk van vernietiging en goddeloosheid voortzette. En die oorlog heeft dat gehele jaar voortgeduurd; en ook in het drieënzeventigste jaar duurde hij voort.

3 En het geschiedde dat Nephi de Heer in dat jaar aanriep, zeggende:

4 O Heer, sta niet toe dat dit volk door het zwaard wordt vernietigd; maar laat er, o Heer, liever [a]hongersnood in het land heersen, om hen ertoe op te wekken de Heer, hun God, indachtig te zijn, en misschien zullen zij zich bekeren en zich tot U wenden.

5 En aldus geschiedde het naar de woorden van Nephi. En er heerste grote hongersnood in het land, onder het gehele volk van Nephi. En aldus duurde de hongersnood in het vierenzeventigste jaar voort, en het werk der vernietiging door het zwaard hield op, doch het werd hevig door de hongersnood.

6 En dat werk der vernietiging duurde ook in het vijfenzeventigste jaar voort. Want de aarde werd geslagen, zodat zij droog was en geen graan voortbracht in het graanseizoen; en de gehele aarde werd geslagen, zowel onder de Lamanieten als onder de Nephieten, zodat zij werden geslagen en in de meer goddeloze delen van het land bij duizenden omkwamen.

7 En het geschiedde dat het volk zag dat zij op het punt stonden door de hongersnood om te komen, en zij begonnen aan de Heer, hun God, te [a]denken; en zij begonnen aan de woorden van Nephi te denken.

8 En het volk begon zijn opperrechters en zijn leiders te smeken tot Nephi te zeggen: Zie, wij weten dat gij een man Gods zijt; roep daarom de Heer, onze God, aan, dat Hij deze hongersnood van ons afwendt, opdat alle [a]woorden die gij over onze vernietiging hebt gesproken, niet worden vervuld.

9 En het geschiedde dat de rechters volgens de verlangde woorden tot Nephi spraken. En het geschiedde, toen Nephi zag dat het volk zich had bekeerd en zich in een rouwkleed verootmoedigde, dat hij de Heer wederom aanriep, zeggende:

10 O Heer, zie, dit volk bekeert zich; en zij hebben de bende van Gadianton uit hun midden weggevaagd, zodat zij niet meer bestaat, en zij hebben de geheime plannen daarvan in de aarde verborgen.

11 Welnu, o Heer, wilt Gij uw toorn wegens hun ootmoed afwenden en uw toorn bevredigd laten zijn door de vernietiging van die goddelozen die Gij reeds vernietigd hebt.

12 O Heer, wilt Gij uw toorn afwenden, ja, uw brandende toorn, en ervoor zorgen dat

11 2*a* Hel. 6:18–24; 11:25–26.
4*a* 1 Kon. 17:1; Hel. 10:6.
7*a* Hel. 12:3.
8*a* Hel. 10:11–14.

de hongersnood in dit land ophoudt.

13 O Heer, wilt Gij naar mij luisteren en ervoor zorgen dat het volgens mijn woorden gebeurt, en [a]regen op het oppervlak der aarde zenden, opdat zij haar vruchten zal voortbrengen en haar graan in het graanseizoen.

14 O Heer, Gij hebt naar [a]mijn woorden geluisterd toen ik zeide: Laat er hongersnood zijn, opdat de pestilentie van het zwaard zal ophouden; en ik weet dat Gij, ook nu, naar mijn woorden zult luisteren, want Gij hebt gezegd: Indien dit volk zich bekeert, zal Ik hen sparen.

15 Ja, o Heer, en Gij ziet dat zij zich hebben bekeerd ten gevolge van de hongersnood en de pestilentie en vernietiging die hen getroffen heeft.

16 En nu, o Heer, wilt Gij uw toorn afwenden en nogmaals beproeven of zij U zullen dienen? En zo ja, o Heer, dan kunt Gij hen zegenen volgens uw woorden die Gij hebt gesproken.

17 En het geschiedde in het zesenzeventigste jaar dat de Heer zijn toorn van het volk afwendde en het op de aarde liet [a]regenen, zodat zij haar vruchten voortbracht in haar vruchtenseizoen. En het geschiedde dat zij haar graan voortbracht in haar graanseizoen.

18 En zie, het volk verblijdde zich en verheerlijkte God, en het gehele oppervlak van het land was met blijdschap vervuld; en zij streefden er niet meer naar Nephi te vernietigen, maar zij achtten hem als [a]groot profeet, en als man Gods, met veel macht en gezag, die hem door God waren gegeven.

19 En zie, Lehi, zijn broeder, deed niet in het [a]minst voor hem onder wat de dingen der gerechtigheid betreft.

20 En aldus geschiedde het dat het volk van Nephi wederom voorspoedig begon te worden in het land, en hun verwoeste plaatsen begon op te bouwen, en talrijk begon te worden en zich te verspreiden, ja, totdat zij het gehele oppervlak van het land bedekten, zowel in het noorden als in het zuiden, van de westelijke zee tot de oostelijke zee.

21 En het geschiedde dat het zesenzeventigste jaar in vrede eindigde. En het zevenenzeventigste jaar begon in vrede; en de [a]kerk verbreidde zich over het gehele oppervlak van het land; en het merendeel van het volk, zowel de Nephieten als de Lamanieten, behoorde tot de kerk; en zij hadden buitengewoon grote vrede in het land; en aldus eindigde het zevenenzeventigste jaar.

22 En zij hadden ook vrede in het achtenzeventigste jaar, uitgezonderd enkele twisten over de punten van de leer die door de profeten waren vastgelegd.

13*a* 1 Kon. 18:1, 41–46.
14*a* Hel. 11:4.
17*a* Deut. 11:13–17.
18*a* Hel. 10:5–11.
19*a* Hel. 5:36–44.
21*a* gs Kerk van Jezus Christus.

23 En in het negenenzeventigste jaar ontstond er veel strijd. Maar het geschiedde dat Nephi en Lehi, en velen van hun broeders die bekend waren met de ware punten van de leer, dagelijks vele [a]openbaringen ontvingen; daarom predikten zij tot het volk, zodat zij in datzelfde jaar een eind aan hun strijd maakten.

24 En het geschiedde in het tachtigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi, dat er enige afgescheidenen van het volk van Nephi waren die enkele jaren daarvoor waren overgelopen naar de Lamanieten en de naam Lamanieten op zich hadden genomen, en eveneens enigen die ware afstammelingen van de Lamanieten waren die door hen, ofwel door die afgescheidenen, tot toorn waren opgehitst; daarom begonnen zij een oorlog tegen hun broeders.

25 En zij moordden en plunderden; en vervolgens trokken zij zich terug in de bergen en in de wildernis en op geheime plekken, en zij verscholen zich, zodat zij niet konden worden ontdekt, en zij ontvingen dagelijks een toevoeging aan hun aantal, aangezien er afgescheidenen waren die zich bij hen voegden.

26 En aldus werden zij mettertijd, ja, na verloop van niet vele jaren, een buitengewoon grote bende rovers; en zij vorsten alle geheime plannen van Gadianton uit; en aldus werden zij rovers van Gadianton.

27 Nu zie, die rovers richtten grote verwoesting, ja, grote vernietiging aan onder het volk van Nephi, en ook onder het volk der Lamanieten.

28 En het geschiedde dat het noodzakelijk werd een eind te maken aan dat werk der vernietiging; daarom zonden zij een leger sterke mannen de wildernis en de bergen in om die bende rovers op te sporen en te vernietigen.

29 Maar zie, het geschiedde dat zij in datzelfde jaar zelfs tot in hun eigen landen werden teruggedreven. En aldus eindigde het tachtigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

30 En het geschiedde in het begin van het eenentachtigste jaar dat zij wederom tegen deze bende rovers optrokken en er velen vernietigden; en zij werden ook met veel vernietiging bezocht.

31 En zij werden wederom genoodzaakt vanuit de wildernis en de bergen naar hun eigen landen terug te keren wegens het buitengewoon grote aantal rovers dat de bergen en de wildernis onveilig maakte.

32 En het geschiedde dat het jaar aldus eindigde. En de rovers werden steeds talrijker en sterker, zodat zij alle legers der Nephieten, en ook der Lamanieten, tartten; en zij deden op het gehele oppervlak van

23*a* Alma 26:22; LV 107:19.

het land grote vrees over het volk komen.

33 Ja, want zij bezochten vele delen van het land en richtten grote vernietiging onder hen aan; ja, zij doodden er velen, en voerden anderen gevankelijk weg de wildernis in, ja, en voornamelijk hun vrouwen en hun kinderen.

34 Dit grote kwaad nu, dat wegens hun ongerechtigheid over het volk kwam, wekte hen er wederom toe op de Heer, hun God, indachtig te zijn.

35 En aldus eindigde het eenentachtigste jaar van de regering der rechters.

36 En in het tweeëntachtigste jaar begonnen zij de Heer, hun God, wederom te [a]vergeten. En in het drieëntachtigste jaar begonnen zij sterk toe te nemen in ongerechtigheid. En in het vierentachtigste jaar veranderden zij hun gedrag niet.

37 En het geschiedde in het vijfentachtigste jaar dat zij steeds meer toenamen in hun hoogmoed en in hun goddeloosheid; en aldus werden zij wederom rijp voor vernietiging.

38 En aldus eindigde het vijfentachtigste jaar.

HOOFDSTUK 12

De mensen zijn onstandvastig en dwaas en vlug om kwaad te doen — De Heer kastijdt zijn volk — De nietigheid van de mensen wordt vergeleken met de kracht Gods — Op de dag des oordeels zullen de mensen het eeuwige leven of de eeuwige verdoemenis verwerven. Ongeveer 6 v.C.

EN aldus kunnen wij zien hoe vals, en ook hoe onbestendig, het hart der mensenkinderen is; ja, wij kunnen zien dat de Heer in zijn grote, oneindige goedheid hen zegent en [a]voorspoedig maakt die hun [b]vertrouwen in Hem stellen.

2 Ja, en wij kunnen zien, juist wanneer Hij zijn volk voorspoedig maakt, ja, door de opbrengst van hun velden en van hun kleinvee en runderen, en door goud en door zilver en door allerlei kostbaarheden van iedere soort en bewerking; en wanneer Hij hun leven spaart en hen uit de handen van hun vijanden verlost; wanneer Hij het hart van hun vijanden verzacht, zodat zij hun niet de oorlog verklaren; ja, kortom, wanneer Hij alles doet voor het welzijn en het geluk van zijn volk; ja, dat is wanneer zij hun [a]hart verstokken en de Heer, hun God vergeten, en de Heilige [b]onder de voeten treden — ja, en wel wegens hun gemak en hun buitengewoon grote voorspoed.

3 En aldus zien wij dat, tenzij de Heer zijn volk met vele benauwingen [a]kastijdt, ja, tenzij Hij hen met de dood en met verschrikking en met hongersnood

36*a* Alma 46:8.
12 1*a* 2 Kron. 26:5; Ps. 1:2–3.
b Ps. 36:7–8; 2 Ne. 22:2; Mos. 4:6. GS Vertrouwen.
2*a* GS Afval.
b Alma 5:53; 3 Ne. 28:35.
3*a* Mos. 23:21; LV 98:21; 101:8.

en met allerlei pestilentie bezoekt, zij niet aan Hem [b]denken.

4 O hoe dwaas, en hoe ijdel, en hoe boosaardig en duivels, en hoe [a]vlug om ongerechtigheid te bedrijven en hoe traag om het goede te doen, zijn de mensenkinderen; ja, hoe vlug om naar de woorden van de boze te luisteren en hun [b]hart op de ijdelheden der wereld te zetten!

5 Ja, hoe vlug om zich in [a]hoogmoed te verheffen; ja, hoe vlug om te roemen en allerlei ongerechtigheid te bedrijven; en hoe traag zijn zij om aan de Heer, hun God, te denken, en hun oor naar zijn raadgevingen te neigen, ja, hoe traag om te [b]wandelen in de paden der wijsheid!

6 Zie, zij verlangen niet dat de Heer, hun God, die hen heeft [a]geschapen, over hen [b]heerst en hen regeert; ondanks zijn grote goedheid en zijn barmhartigheid jegens hen, achten zij zijn raadgevingen als niets, en willen zij niet dat Hij hun leidsman is.

7 O hoe groot is de [a]nietigheid van de mensenkinderen; ja, zij zijn zelfs minder dan het stof der aarde.

8 Want zie, het stof der aarde beweegt zich her- en derwaarts om zich op het gebod van onze grote en eeuwige God uiteen te splijten.

9 Ja, zie, op zijn stem sidderen en [a]beven de heuvels en de bergen.

10 En door de [a]kracht van zijn stem worden zij in stukken gebroken en worden zij effen, ja, als een dal.

11 Ja, door de kracht van zijn stem beeft de [a]gehele aarde;

12 ja, door de kracht van zijn stem wankelen de fundamenten tot het binnenste toe.

13 Ja, en als Hij tot de aarde zegt: Beweeg u, dan wordt zij bewogen.

14 Ja, als Hij tot de [a]aarde zegt: [b]Ga terug, zodat de dag met vele uren wordt [c]verlengd, dan gebeurt het;

15 en aldus, volgens zijn woord, gaat de aarde terug, en schijnt het de mens toe dat de zon stilstaat; ja, en zie, zo is het; want voorzeker is het de aarde die beweegt en niet de zon.

16 En zie, ook als Hij tot de [a]wateren van het grote diep zegt: [b]Verdroogt, dan gebeurt het.

17 Zie, als Hij tot deze berg zegt: Verhef u en [a]kom hierheen en val op die stad, zodat zij bedolven wordt, zie, dan gebeurt het.

18 En zie, als iemand een schat in de aarde [a]verbergt, en de

3 *b* Amos 4:6–11.
4 *a* Ex. 32:8.
b Matt. 15:19; Hebr. 3:12.
5 *a* Spr. 29:23. GS Hoogmoed.
b GS Wandelen, wandelen met God.
6 *a* Jes. 45:9; LV 58:30; Moz. 7:32–33.
b LV 60:4.
7 *a* Jes. 40:15, 17; Mos. 4:19; Moz. 1:10.
9 *a* 3 Ne. 22:10.
10 *a* 1 Ne. 17:46.
11 *a* Mrm. 5:23; Ether 4:9.
14 *a* Jozua 10:12–14.
b Jes. 38:7–8.
c 2 Kon. 20:8–11.
16 *a* Matt. 8:27.
b Jes. 44:27; 51:10.
17 *a* 3 Ne. 8:10.
18 *a* Mrm. 1:18; Ether 14:1.

Heer zegt: Laat die [b]vervloekt zijn wegens de ongerechtigheid van degene die hem verborgen heeft, zie, dan zal hij vervloekt zijn.

19 En als de Heer zegt: Wees vervloekt, zodat niemand u van nu af aan en voor eeuwig zal vinden, zie, dan verkrijgt niemand hem van nu af aan en voor eeuwig.

20 En zie, als de Heer tot iemand zegt: Wegens uw ongerechtigheden zult gij voor eeuwig vervloekt zijn, dan gebeurt het.

21 En als de Heer zegt: Wegens uw ongerechtigheden zult gij van mijn tegenwoordigheid worden afgesneden, dan zal Hij het laten gebeuren.

22 En wee hem tot wie Hij dat zegt, want het zal zijn tot hem die ongerechtigheid bedrijft, en hij kan niet worden gered; welnu, om die reden — opdat de mensen gered zullen worden — is er bekering verkondigd.

23 Welnu, gezegend zijn zij die zich bekeren en luisteren naar de stem van de Heer, hun God; want zij zijn het die [a]behouden zullen worden.

24 En God geve, in zijn grote volheid, dat de mensen tot bekering en goede werken zullen worden gebracht, opdat zij zullen worden hersteld tot genade op [a]genade, naar hun werken.

25 En ik zou willen dat alle mensen werden gered. Wij lezen echter dat er op de grote en laatste dag enigen zullen zijn die worden uitgeworpen, ja, die uit de tegenwoordigheid des Heren worden geworpen;

26 ja, die worden overgeleverd aan een staat van eindeloze ellende, waarmee de woorden worden vervuld die luiden: Zij die het goede hebben gedaan, zullen het [a]eeuwige leven hebben; en zij die het kwade hebben gedaan, zullen de eeuwige [b]verdoemenis hebben. En aldus is het. Amen.

De profetie van Samuël de Lamaniet aan de Nephieten.

Dit beslaat de hoofdstukken 13 tot en met 15.

HOOFDSTUK 13

Samuël de Lamaniet profeteert de vernietiging van de Nephieten als zij zich niet bekeren — Zij en hun rijkdommen zijn vervloekt — Zij verwerpen en stenigen de profeten, worden door demonen omringd en zoeken het geluk in het bedrijven van ongerechtigheid. Ongeveer 6 v.C.

EN nu geschiedde het in het zesentachtigste jaar dat de Nephieten nog steeds in goddeloosheid verbleven, ja, in grote goddeloosheid, terwijl de [a]Lamanieten nauwgezet de geboden Gods onderhielden volgens de wet van Mozes.

2 En het geschiedde dat er in

18*b* Hel. 13:17.
23*a* GS Heil.
24*a* GS Genade.
26*a* Matt. 25:46; Joh. 5:28–29; Rom. 6:13.
b GS Verdoemenis.
13 1*a* Hel. 15:4–5.

dat jaar een zekere Samuël, een Lamaniet, het land Zarahemla binnenkwam en tot het volk begon te prediken. En het geschiedde dat hij vele dagen lang bekering tot het volk predikte, en zij wierpen hem uit, en hij stond op het punt om naar zijn eigen land terug te keren.

3 Maar zie, de stem des Heren kwam tot hem dat hij wederom moest terugkeren en het volk alles profeteren wat er in zijn [a]hart opkwam.

4 En het geschiedde dat zij hem niet wilden toestaan de stad binnen te gaan; daarom klom hij boven op de muur en strekte zijn hand uit en riep met luide stem en profeteerde het volk alles wat de Heer in zijn hart legde.

5 En hij zeide tot hen: Zie, ik, Samuël, een Lamaniet, spreek de woorden des Heren, die Hij in mijn hart legt; en zie, Hij heeft het in mijn hart gelegd tot dit volk te zeggen dat het [a]zwaard der gerechtigheid boven hun hoofd hangt; en er zullen geen vierhonderd jaar verstrijken alvorens het zwaard der gerechtigheid op dit volk valt.

6 Ja, er wacht dit volk zware [a]vernietiging, en deze komt stellig over dit volk, en niets kan dit volk redden behalve bekering en geloof in de Heer Jezus Christus, die zeker in de wereld zal komen en vele dingen zal lijden en voor zijn volk zal worden gedood.

7 En zie, een [a]engel des Heren heeft mij dit verkondigd, en hij heeft mijn ziel [b]blijde tijdingen gebracht. En zie, ik ben tot u gezonden om het ook aan u te verkondigen, opdat gij blijde tijdingen zult hebben; maar zie, gij weigerde mij aan te nemen.

8 Daarom, aldus zegt de Heer: Wegens de verstoktheid van het hart van het volk der Nephieten zal Ik hun mijn woorden ontnemen, en Ik zal mijn Geest aan hen [a]onttrekken, en Ik zal hen niet langer verdragen, en Ik zal het hart van hun broeders tegen hen keren, tenzij zij zich bekeren.

9 En er zullen geen [a]vierhonderd jaar verstrijken alvorens Ik hen zal doen slaan; ja, Ik zal hen bezoeken met het zwaard en met hongersnood en met pestilentie.

10 Ja, Ik zal hen in mijn brandende toorn bezoeken, en er zullen er zijn van het [a]vierde geslacht van uw vijanden die zullen leven om uw volkomen vernietiging te zien; en dat zal stellig gebeuren, tenzij gij u bekeert, zegt de Heer; en die van het vierde geslacht zullen uw vernietiging teweegbrengen.

11 Maar indien gij u bekeert en [a]terugkeert tot de Heer, uw God, zal Ik mijn toorn afwenden, zegt de Heer; ja, aldus

3*a* LV 100:5.
5*a* Alma 60:29; 3 Ne. 2:19.
6*a* Alma 45:10–14; Hel. 15:17.
7*a* Alma 13:26.
b Jes. 52:7.
8*a* Hel. 6:35.
9*a* Alma 45:10–12.
10*a* 1 Ne. 12:12; 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 27:32.
11*a* 3 Ne. 10:5–7.

zegt de Heer: Gezegend zijn zij die zich bekeren en zich tot Mij wenden, maar wee hem die zich niet bekeert.

12 Ja, [a]wee deze grote stad Zarahemla; want zie, ter wille van hen die rechtvaardig zijn, wordt zij gered; ja, wee deze grote stad, want Ik bemerk, zegt de Heer, dat er velen zijn, ja, zelfs het merendeel van deze grote stad, die hun hart tegen Mij zullen verstokken, zegt de Heer.

13 Maar gezegend zijn zij die zich bekeren, want hen zal Ik sparen. Doch zie, ware het niet dat er zich rechtvaardigen in deze grote stad bevinden, zie, dan zou Ik [a]vuur uit de hemel doen komen en haar vernietigen.

14 Maar zie, het is ter wille van de rechtvaardigen dat zij wordt gespaard. Doch zie, de tijd komt, zegt de Heer, dat gij de rechtvaardigen uit uw midden zult werpen, en dan zult gij rijp zijn voor vernietiging; ja, wee deze grote stad wegens de goddeloosheid en gruwelen die in haar zijn.

15 Ja, en wee de stad Gideon wegens de goddeloosheid en gruwelen die in haar zijn.

16 Ja, en wee alle steden in de omstreken die in het bezit der Nephieten zijn, wegens de goddeloosheid en de gruwelen die in hen zijn.

17 En zie, er zal een [a]vervloeking over het land komen, zegt de Heer der heerscharen, wegens het volk dat zich in het land bevindt, ja, wegens hun goddeloosheid en hun gruwelen.

18 En het zal geschieden, zegt de Heer der heerscharen, ja, onze grote en ware God, dat wie schatten in de aarde [a]verbergt, ze niet meer zal terugvinden wegens de grote vervloeking op het land, tenzij hij een rechtvaardig man is en hij ze in de hoede des Heren verbergt.

19 Want Ik wil, zegt de Heer, dat zij hun schatten in mijn hoede verbergen; en vervloekt zijn zij die hun schatten niet in mijn hoede verbergen; want niemand verbergt zijn schatten in mijn hoede behalve de rechtvaardigen; en hij die zijn schatten niet in mijn hoede verbergt, is vervloekt, en ook de schat, en wegens de vervloeking op het land zal niemand hem terugkrijgen.

20 En de dag komt dat zij hun schatten zullen verbergen, omdat zij hun hart op rijkdommen hebben gezet; en omdat zij hun hart op hun rijkdommen hebben gezet en hun schatten zullen verbergen wanneer zij voor hun vijanden vluchten, zijn zij vervloekt, en ook hun schatten, omdat zij ze niet in mijn hoede verbergen; en te dien dage zullen zij geslagen worden, zegt de Heer.

21 Zie, o volk van deze grote stad, en [a]luistert naar mijn woorden; ja, luistert naar de woorden die de Heer zegt; want

12*a* 3 Ne. 8:8, 24; 9:3. 3 Ne. 9:11.
13*a* Gen. 19:24; 2 Kon. 1:9–16; Ether 14:1.
17*a* Hel. 12:18.
18*a* Mrm. 1:18;
21*a* GS Luisteren.

zie, Hij zegt dat gij vervloekt zijt wegens uw rijkdommen, en ook uw rijkdommen zijn vervloekt, omdat gij uw hart erop hebt gezet en niet hebt geluisterd naar de woorden van Hem die ze u heeft gegeven.

22 Gij denkt niet aan de Heer, uw God, bij de dingen waarmee Hij u heeft gezegend, maar gij denkt wél voortdurend aan uw [a]rijkdommen, echter niet om de Heer, uw God, ervoor te danken; ja, uw hart gaat niet uit naar de Heer, maar blaast zich van grote [b]hoogmoed op tot roemen, en tot grote verwatenheid, [c]afgunst, strijd, kwaadwilligheid, vervolgingen en moorden en allerlei ongerechtigheden.

23 Om die reden heeft de Here God een vervloeking op het land doen komen, en eveneens op uw rijkdommen, en wel wegens uw ongerechtigheden.

24 Ja, wee dit volk wegens deze tijd die gekomen is waarin gij de profeten [a]uitwerpt, en hen bespot en stenen naar hen werpt, en hen doodt en allerlei ongerechtigheid tegen hen bedrijft zoals zij vanouds dat deden.

25 En wanneer gij nu spreekt, zegt gij: Als onze dagen in de dagen van onze [a]vaderen vanouds waren geweest, zouden wij de profeten niet hebben gedood; wij zouden hen niet hebben gestenigd en uitgeworpen.

26 Zie, gij zijt erger dan zij; want zowaar de Heer leeft, als er een [a]profeet onder u komt en u het woord des Heren verkondigt dat van uw zonden en ongerechtigheden getuigt, dan zijt gij [b]vertoornd op hem, en werpt gij hem uit en zoekt gij allerlei manieren om hem te vernietigen; ja, gij zegt dat hij een valse [c]profeet is, en dat hij een zondaar is en van de duivel, omdat hij [d]getuigt dat uw werken kwaad zijn.

27 Doch zie, als er iemand onder u komt en zegt: Doet dit, en daarbij is geen ongerechtigheid; doet dat, en gij zult niet lijden; ja, als hij zegt: Wandelt naar de hoogmoed van uw eigen hart; ja, wandelt naar de hoogmoed van uw ogen, en doet wat uw hart ook verlangt — ja, als er iemand onder u komt en dat zegt, neemt gij hem aan en zegt dat hij een [a]profeet is.

28 Ja, gij verheft hem, en gij geeft hem van uw bezit; gij geeft hem van uw goud en van uw zilver, en gij kleedt hem met kostbare kleding; en omdat hij [a]vleiende woorden tot u spreekt en zegt dat alles wel is, berispt gij hem niet.

29 O verdorven en verkeerd geslacht; o verstokt en halsstarrig volk, hoe lang denkt gij dat de Heer u zal verdragen? Ja, hoe lang zult gij u laten leiden door

22*a* Luc. 12:34.
GS Rijkdom; Werelds, wereldsgezindheid.
b GS Hoogmoed.
c GS Afgunst.
24*a* 2 Kron. 36:15–16; 1 Ne. 1:20.
25*a* Hand. 7:51.
26*a* 2 Kron. 18:7; Luc. 16:31.
b Jes. 30:9–10.
c Matt. 13:57.
d Gal. 4:16.
27*a* Micha 2:11.
GS Priesterlisten.
28*a* 2 Tim. 4:3–4.

[a]dwaze en [b]blinde leidslieden? Ja, hoe lang zult gij duisternis boven [c]licht [d]verkiezen?

30 Ja, zie, de toorn des Heren is reeds tegen u ontbrand; zie, Hij heeft het land vervloekt wegens uw ongerechtigheid.

31 En zie, de tijd komt dat Hij uw rijkdommen vervloekt, zodat ze [a]glibberig worden, zodat gij ze niet kunt vasthouden; en in de dagen van uw armoede kunt gij ze niet behouden.

32 En in de dagen van uw armoede zult gij de Heer aanroepen; en gij zult tevergeefs roepen, want uw verwoesting is reeds over u gekomen en uw vernietiging is verzekerd; en te dien dage zult gij wenen en kermen, zegt de Heer der heerscharen. En dan zult gij weeklagen en zeggen:

33 O, [a]had ik mij maar bekeerd, en had ik de profeten maar niet gedood en [b]gestenigd en uitgeworpen. Ja, te dien dage zult gij zeggen: O, hadden wij maar aan de Heer, onze God, gedacht in de tijd dat Hij ons onze rijkdommen gaf, dan zouden ze niet glibberig zijn geworden, zodat wij ze hebben verloren; want zie, onze rijkdommen zijn ons ontglipt.

34 Zie, hier leggen wij een stuk gereedschap neer en de dag daarop is het verdwenen; en zie, onze zwaarden waren ons ontnomen in de tijd dat wij ze zochten voor de strijd.

35 Ja, wij hebben onze schatten verborgen en ze zijn ons ontglipt wegens de vervloeking op het land.

36 O, hadden wij ons maar bekeerd in de tijd dat het woord des Heren tot ons kwam; want zie, het land is vervloekt, en alle dingen zijn glibberig geworden en wij kunnen ze niet vasthouden.

37 Zie, wij zijn door demonen omgeven, ja, wij zijn omringd door de engelen van hem die heeft getracht onze ziel te vernietigen. Zie, onze ongerechtigheden zijn groot. O Heer, kunt Gij uw toorn niet van ons afwenden? En aldus zullen uw woorden zijn in die dagen.

38 Doch zie, de [a]dagen van uw proeftijd zijn voorbij; gij hebt de dag van uw redding [b]uitgesteld, totdat het voor eeuwig te laat is en uw vernietiging verzekerd is; ja, want gij hebt alle dagen van uw leven gezocht naar hetgeen gij niet kondt verkrijgen; en gij hebt het [c]geluk gezocht in het bedrijven van ongerechtigheid, wat in strijd is met de aard van die gerechtigheid die in ons grote en eeuwige Hoofd is.

39 O volk van het land, hadt gij maar willen luisteren naar mijn woorden! En ik bid dat de toorn des Heren van u wordt afgewend en dat gij u zult bekeren en worden gered.

29*a* 2 Ne. 28:9.
b Matt. 15:14.
c Job 24:13.
d Joh. 3:19.

31*a* Mrm. 1:17–18.

33*a* Mrm. 2:10–15.
b Matt. 23:37.

38*a* Mrm. 2:15.
b Alma 34:33–34.
c Alma 41:10–11.

HOOFDSTUK 14

Samuël voorzegt licht in de nacht en een nieuwe ster bij Christus' geboorte — Christus verlost de mensen van de stoffelijke en de geestelijke dood — De tekenen van zijn dood omvatten drie dagen duisternis, het scheuren van de rotsen, en grote omwentelingen in de natuur. Ongeveer 6 v.C.

En nu geschiedde het dat [a]Samuël de Lamaniet nog veel meer dingen profeteerde die niet kunnen worden opgeschreven.

2 En zie, hij zeide tot hen: Zie, ik geef u een teken; want er komen nog vijf jaar, en zie, dan komt de Zoon Gods om allen te verlossen die in zijn naam zullen geloven.

3 En zie, dit zal ik u tot [a]teken geven ten tijde van zijn komst; want zie, er zullen grote lichten aan de hemel zijn, zodat er in de nacht voor zijn komst geen duisternis zal zijn, zodat het de mensen zal toeschijnen dat het dag is.

4 Daarom zullen een dag en een nacht en een dag zijn alsof ze één dag zijn en er geen nacht is; en dat zal u tot teken zijn; want gij zult weten van de opgang van de zon en ook van haar ondergang; daarom zal men met zekerheid weten dat er twee dagen en één nacht zijn; niettemin zal de nacht niet donker zijn; en het zal de nacht zijn vóór [a]Hij geboren wordt.

5 En zie, er zal een nieuwe [a]ster verrijzen, zoals gij er nog nooit een hebt gezien; en ook dat zal u tot teken zijn.

6 En zie, dat is niet alles: er zullen vele tekenen en wonderen aan de hemel zijn.

7 En het zal geschieden dat gij allen verbaasd zult zijn en u zult verwonderen, zodat gij ter aarde zult [a]vallen.

8 En het zal geschieden dat wie in de Zoon Gods [a]gelooft, het eeuwige leven zal hebben.

9 En zie, aldus heeft de Heer mij door zijn engel geboden u dit te komen vertellen; ja, Hij heeft mij geboden deze dingen tot u te profeteren; ja, Hij heeft tot mij gezegd: Roep tot dit volk: Bekeert u en bereidt de weg des Heren.

10 En nu, omdat ik Lamaniet ben, en de woorden tot u heb gesproken die de Heer mij heeft geboden, en omdat die hard voor u waren, zijt gij vertoornd op mij en tracht gij mij te vernietigen en hebt gij mij uit uw midden [a]geworpen.

11 En gij zult mijn woorden horen, want met die bedoeling ben ik op de muur van deze stad geklommen, dat gij de oordelen Gods, die u wegens uw ongerechtigheden te wachten staan, zult horen en kennen, en tevens dat gij de voorwaarden van bekering zult kennen;

14 1*a* Hel. 13:2.
3*a* 3 Ne. 1:15.
4*a* GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
5*a* Matt. 2:1–2; 3 Ne. 1:21.
7*a* 3 Ne. 1:16–17.
8*a* Joh. 3:16.
10*a* Hel. 13:2.

12 en ook dat gij zult weten van de komst van Jezus Christus, de Zoon Gods, de [a]Vader van hemel en aarde, de Schepper van alle dingen vanaf het begin; en dat gij de tekenen van zijn komst zult kennen, zodat gij in zijn naam zult geloven.

13 En indien gij in zijn naam [a]gelooft, zult gij u bekeren van al uw zonden, opdat gij daardoor vergeving ervan zult ontvangen door zijn [b]verdiensten.

14 En voorts, zie, nog een teken geef ik u, ja, een teken van zijn dood.

15 Want zie, Hij moet zeker sterven, opdat er [a]redding zal komen, ja, het is van Hem vereist en het is noodzakelijk dat Hij sterft, teneinde de [b]opstanding der doden teweeg te brengen, opdat de mensen daardoor in de tegenwoordigheid des Heren zullen worden gebracht.

16 Ja, zie, deze dood brengt de opstanding teweeg, en [a]verlost het gehele mensdom van de eerste dood — die geestelijke dood; want het gehele mensdom, dat door de [b]val van Adam van de tegenwoordigheid des Heren was [c]afgesneden, wordt als [d]dood beschouwd, zowel met betrekking tot stoffelijke als tot geestelijke dingen.

17 Maar zie, de opstanding van Christus [a]verlost het mensdom, ja, het gehele mensdom, en brengt hen terug in de tegenwoordigheid des Heren.

18 Ja, en die brengt de mogelijkheid van bekering teweeg, zodat wie zich bekeert, niet wordt omgehakt en in het vuur geworpen; maar wie zich niet bekeert, wordt wél omgehakt en in het vuur geworpen; en er komt wederom een geestelijke dood over hen, ja, de tweede dood, want zij worden wederom afgesneden met betrekking tot de dingen der gerechtigheid.

19 Daarom, bekeert u, bekeert u, opdat gij u niet — door deze dingen te weten en ze niet te doen — onder veroordeling laat brengen, en gij wordt neergebracht tot deze tweede dood.

20 Doch zie, zoals ik u heb gezegd aangaande een tweede [a]teken, een teken van zijn dood, zie, op die dag dat Hij de dood ondergaat, zal de zon [b]verduisterd worden en weigeren u haar licht te geven; en eveneens de maan en de sterren; en er zal geen licht zijn op het oppervlak van dit land, ja, vanaf de tijd dat Hij de dood ondergaat, tot de tijd dat Hij uit de doden opstaat, [c]drie dagen lang.

21 Ja, in de tijd dat Hij de geest geeft, zullen er vele uren lang [a]donderslagen en bliksemschichten zijn, en de aarde zal schudden en beven; en de rotsen

12*a* Mos. 3:8; 3 Ne. 9:15; Ether 4:7. GS Jezus Christus.
13*a* Hand. 16:30–31.
b LV 19:16–20.
15*a* GS Heiland.
b Alma 42:23. GS Opstanding.
16*a* GS Verlossingsplan.
b GS Val van Adam en Eva.
c Alma 42:6–9.
d GS Dood, geestelijke.
17*a* GS Verlossen, verlossing, verlost.
20*a* 3 Ne. 8:5–25.
b Luc. 23:44.
c Mos. 3:10.
21*a* 3 Ne. 8:6.

die op het oppervlak van deze aarde zijn, die zowel boven als onder de grond zijn, waarvan gij weet dat zij op dit moment massief zijn, ofwel waarvan het grootste deel één massief geheel is, zullen in stukken worden [b]gebroken;

22 ja, zij zullen doormidden scheuren en zullen voortaan met spleten en barsten en in gebroken stukken over het oppervlak van deze gehele aarde worden [a]aangetroffen, ja, zowel boven als onder de grond.

23 En zie, er zullen hevige orkanen zijn en vele bergen zullen worden verlaagd, als een dal, en er zullen vele plekken zijn die nu dalen worden genoemd, die bergen zullen worden, waarvan de hoogte groot is.

24 En vele wegen zullen worden opgebroken en vele [a]steden zullen verlaten zijn.

25 En vele [a]graven zullen worden geopend en velen van hun doden opgeven; en vele heiligen zullen aan velen verschijnen.

26 En zie, aldus heeft de [a]engel tot mij gesproken; want hij heeft mij gezegd dat er vele uren lang donderslagen en bliksemschichten zullen zijn.

27 En hij zeide tot mij dat die dingen zouden plaatsvinden zolang de donder en de bliksem en de orkaan duurden, en dat [a]duisternis het oppervlak der gehele aarde drie dagen lang zou bedekken.

28 En de engel zeide tot mij dat velen grotere dingen dan deze zullen zien, met de bedoeling dat zij zullen geloven dat [a]deze tekenen en deze wonderen op het gehele oppervlak van dit land zullen gebeuren, met de bedoeling dat er geen reden voor ongeloof onder de mensenkinderen zal zijn —

29 en wel met de bedoeling dat wie gelooft, zal worden gered, en dat er een rechtvaardig [a]oordeel zal komen op wie niet gelooft; en ook, indien zij worden veroordeeld, dat zij hun eigen veroordeling over zich halen.

30 En nu, bedenkt, bedenkt, mijn broeders, dat wie verloren gaat, zichzelf verloren doet gaan; en wie ongerechtigheid bedrijft, het tegen zichzelf bedrijft; want zie, gij zijt [a]vrij; het wordt u toegestaan zelfstandig te handelen; want zie, God heeft u [b]kennis gegeven en u vrijgemaakt.

31 Hij heeft het u gegeven goed van kwaad te kunnen [a]onderscheiden, en Hij heeft het u gegeven het leven of de dood te kunnen [b]kiezen; en gij kunt het goede doen en tot het goede worden [c]hersteld, ofwel hetgeen goed is aan u hersteld krijgen; of gij kunt het kwade doen en hetgeen kwaad is aan u hersteld krijgen.

21*b* 3 Ne. 10:9.
22*a* 3 Ne. 8:18.
24*a* 3 Ne. 9:3–12.
25*a* Matt. 27:50–54; 3 Ne. 23:9–11.
26*a* Alma 13:26.
27*a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 8:3.
28*a* 1 Ne. 12:4–5.
29*a* gs Oordeel, laatste.
30*a* 2 Ne. 2:26–29; Moz. 6:56.
gs Keuzevrijheid.
b gs Kennis.
31*a* Mro. 7:16.
b 2 Ne. 2:28–29; Alma 3:26–27.
c Alma 41:3–5.

HOOFDSTUK 15

De Heer kastijdde de Nephieten omdat Hij hen liefhad — De bekeerde Lamanieten zijn onwrikbaar en standvastig in het geloof — De Heer zal in de laatste dagen barmhartig zijn jegens de Lamanieten. Ongeveer 6 v.C.

EN nu, mijn geliefde broeders, zie, ik verkondig u dat, tenzij gij u bekeert, uw huis [a]verwoest aan u wordt overgelaten.

2 Ja, tenzij gij u bekeert, zullen uw vrouwen veel reden hebben om te treuren in de tijd dat zij zogen; want gij zult trachten te vluchten, maar er zal geen toevluchtsoord zijn; ja, en wee hun die [a]zwanger zijn, want zij zullen zwaar zijn en niet kunnen vluchten; daarom zullen zij worden vertrapt en worden achtergelaten om om te komen.

3 Ja, wee dit volk — dat het volk van Nephi wordt genoemd — tenzij zij zich bekeren wanneer zij al deze tekenen en wonderen zien, die hun getoond zullen worden; want zie, zij zijn een uitverkoren volk des Heren geweest; ja, Hij heeft het volk van Nephi liefgehad, en Hij heeft hen ook [a]gekastijd; ja, in de dagen van hun ongerechtigheden heeft Hij hen gekastijd omdat Hij hen liefheeft.

4 Doch zie, mijn broeders, Hij heeft de Lamanieten gehaat, omdat hun daden voortdurend kwaad zijn geweest, en wel wegens de ongerechtigheid van de [a]overlevering van hun vaderen. Maar zie, het heil is tot hen gekomen door de prediking der Nephieten; en met dat doel heeft de Heer hun dagen [b]verlengd.

5 En ik wil dat gij ziet dat het [a]merendeel van hen zich op het pad van hun plicht bevindt, en zij wandelen behoedzaam voor het aangezicht van God, en zij onderhouden nauwgezet zijn geboden en zijn inzettingen en zijn gerichten volgens de wet van Mozes.

6 Ja, ik zeg u dat het merendeel van hen aldus handelt, en met onvermoeide ijver streven zij ernaar de rest van hun broeders tot de kennis der waarheid te brengen; daarom zijn er dagelijks velen die zich bij hen voegen.

7 En zie, gij weet zelf, want gij zijt er getuige van geweest dat zovelen van hen als er tot de kennis der waarheid worden gebracht en weten van de goddeloze en gruwelijke overleveringen van hun vaderen, en ertoe worden gebracht de heilige Schriften te geloven, ja, de profetieën van de heilige profeten, die zijn opgeschreven, hetgeen hen tot geloof in de Heer voert, en tot bekering, welk geloof en welke bekering hun een [a]verandering van hart brengt —

8 daarom zijn zovelen als hier-

15 1*a* Matt. 23:37–38.
2*a* Matt. 24:19.
3*a* Spr. 3:12; Hebr. 12:5–11; LV 95:1.
4*a* GS Gebruik.
b Alma 9:16.
5*a* Hel. 13:1.
7*a* GS Bekeren (zich), bekering.

toe zijn gekomen, zoals gij zelf weet, [a]onwrikbaar en standvastig in het geloof en in hetgeen waarmee zij zijn vrijgemaakt.

9 En gij weet ook dat zij hun oorlogswapens hebben [a]begraven en bevreesd zijn ze op te nemen, opdat zij niet op een of andere wijze zullen zondigen; ja, gij kunt zien dat zij vrezen te zondigen — want zie, zij laten zich door hun vijanden vertrappen en doden, en weigeren het zwaard tegen hen op te nemen, en wel wegens hun geloof in Christus.

10 En nu zie, wegens de standvastigheid waarmee zij geloven in hetgeen waarin zij geloven, en wegens hun onwrikbaarheid wanneer zij eenmaal verlicht zijn, zal de Heer hen zegenen en hun dagen verlengen, ondanks hun ongerechtigheid —

11 ja, zelfs al verkommeren zij in ongeloof, zal de Heer hun dagen [a]verlengen, totdat de tijd komt waarover onze vaderen gesproken hebben, en ook de profeet [b]Zenos en vele andere profeten, aangaande de [c]herstelling van onze broeders, de Lamanieten, tot de kennis der waarheid —

12 ja, ik zeg u dat de [a]beloften des Heren in de laatste dagen aan onze broeders, de Lamanieten, zijn aangeboden; en ondanks de vele benauwingen die zij zullen meemaken, en hoewel zij op het oppervlak der aarde her- en derwaarts [b]gedreven zullen worden, en opgejaagd en geslagen en alom verstrooid, zonder een toevluchtsoord, zal de Heer [c]barmhartig jegens hen zijn.

13 En dat is volgens de profetie dat zij wederom [a]tot de ware kennis zullen worden gebracht — hetgeen de kennis is van hun Verlosser, en hun grote en ware [b]Herder — en onder zijn schapen worden gerekend.

14 Daarom zeg ik u, het zal voor hen [a]beter zijn dan voor u, tenzij gij u bekeert.

15 Want zie, indien aan hen de [a]machtige werken waren getoond die aan u zijn getoond, ja, aan hen die in ongeloof zijn verkommerd wegens de overleveringen van hun vaderen, dan kunt gij voor uzelf zien dat zij nooit wederom in ongeloof zouden zijn verkommerd.

16 Daarom zegt de Heer: Ik zal hen niet volkomen vernietigen, maar ervoor zorgen dat zij, in de tijd die Ik wijs acht, wederom tot Mij zullen terugkeren, zegt de Heer.

17 En nu zie, zegt de Heer aangaande het volk der Nephieten: Indien zij weigeren zich te bekeren en mijn wil te doen, zal Ik hen volkomen [a]vernietigen, zegt de Heer, wegens hun ongeloof, ondanks de vele machtige werken die Ik onder hen heb

8a Alma 23:6; 27:27; 3 Ne. 6:14.
9a Alma 24:17–19.
11a Alma 9:16.
b Hel. 8:19.
c 2 Ne. 30:5–8.
12a Enos 1:12–13.
b Mrm. 5:15.
c 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Jakob 3:5–6.
13a 3 Ne. 16:12.
b gs Goede herder.
14a Hel. 7:23.
15a Matt. 11:20–23.
17a Hel. 13:6–10.

verricht; en zowaar de Heer leeft, zullen die dingen geschieden, zegt de Heer.

HOOFDSTUK 16

De Nephieten die Samuël geloven, laten zich door Nephi dopen — Samuël kan niet worden gedood door de pijlen en stenen van de onbekeerlijke Nephieten — Sommigen verstokken hun hart, en anderen zien engelen — De ongelovigen zeggen dat het niet aannemelijk is te geloven in Christus en zijn komst in Jeruzalem. Ongeveer 6–1 v.C.

EN nu geschiedde het dat er velen waren die de woorden hoorden van Samuël de Lamaniet, die hij bovenop de muren van de stad sprak. En zovelen als er in zijn woord geloofden, gingen op zoek naar Nephi; en toen zij waren gekomen en hem hadden gevonden, beleden zij hem hun zonden en ontkenden ze niet, en zij verlangden ernaar zich in de Heer te laten dopen.

2 Maar zovelen als er niet in de woorden van Samuël geloofden, waren vertoornd op hem; en zij wierpen stenen naar hem op de muur, en ook schoten velen pijlen op hem af terwijl hij op de muur stond; doch de Geest des Heren was met hem, zodat zij hem niet konden raken met hun stenen, noch met hun pijlen.

3 Toen zij nu zagen dat zij hem niet konden raken, waren er nog veel meer die in zijn woorden geloofden, zodat zij naar Nephi gingen om zich te laten dopen.

4 Want zie, Nephi doopte en profeteerde en predikte en riep het volk bekering toe, terwijl hij tekenen en wonderen toonde en onder het volk [a]wonderdaden verrichtte, opdat zij zouden weten dat de Christus [b]binnenkort moest komen —

5 en hij vertelde hun over de dingen die binnenkort moesten gebeuren, opdat zij, als het zover was, zouden weten en zich herinneren dat ze hun van tevoren waren bekendgemaakt, met de bedoeling dat zij zouden geloven; daarom gingen zovelen als er geloofden in de woorden van Samuël naar hem toe om zich te laten dopen; want zij kwamen onder bekering en belijdenis van hun zonden.

6 Maar het merendeel van hen geloofde niet in de woorden van Samuël; daarom, toen zij zagen dat zij hem niet konden raken met hun stenen en hun pijlen, riepen zij tot hun bevelhebbers, zeggende: Grijpt die kerel en bindt hem vast, want zie, hij is door een duivel bezeten; en wegens de macht van de duivel die in hem is, kunnen wij hem niet raken met onze stenen en onze pijlen; grijpt hem dus en bindt hem vast, en weg met hem.

7 En zie, toen zij aankwamen om hun handen aan hem te slaan, sprong hij van de muur af en vluchtte weg uit hun landen, ja, naar zijn eigen land, en begon

16 4*a* GS Wonder. *b* Hel. 14:2.

te prediken en te profeteren onder zijn eigen volk.

8 En zie, er werd nooit meer van hem gehoord onder de Nephieten; en aldus stonden de zaken van het volk.

9 En aldus eindigde het zesentachtigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

10 En aldus eindigde ook het zevenentachtigste jaar van de regering der rechters, en het grootste deel van het volk bleef in zijn hoogmoed en zijn goddeloosheid, en het kleinste deel wandelde behoedzamer voor God.

11 En aldus waren ook de omstandigheden in het achtentachtigste jaar van de regering der rechters.

12 En in het negenentachtigste jaar van de regering der rechters was er slechts weinig verandering in de zaken van het volk, behalve dat het volk zich meer in ongerechtigheid begon te verstokken, en steeds meer datgene begon te doen wat tegen de geboden Gods was.

13 Maar het geschiedde in het negentigste jaar van de regering der rechters, dat er [a]grote tekenen aan het volk werden gegeven, en wonderen; en de woorden der profeten [b]begonnen in vervulling te gaan.

14 En er verschenen [a]engelen aan de mensen, aan wijze mensen, en zij verkondigden hun blijde tijdingen van grote vreugde; en aldus begonnen de Schriften in dat jaar in vervulling te gaan.

15 Niettemin begonnen de mensen hun hart te verstokken, allen, behalve de gelovigsten onder hen, zowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten, en zij begonnen op hun eigen kracht en op hun [a]eigen wijsheid te vertrouwen, zeggende:

16 Onder zovele zaken zullen zij wel iets goed geraden hebben; maar zie, wij weten dat al die grote en wonderbare werken, waarover gesproken is, niet kunnen gebeuren.

17 En zij begonnen onder elkaar te overleggen en te twisten, zeggende:

18 Dat het [a]niet aannemelijk is dat er een wezen als een Christus zal komen; maar zo ja, en indien Hij de Zoon Gods is, de Vader van hemel en aarde, zoals is gezegd, waarom vertoont Hij Zich dan niet zowel aan ons als aan hen die zich in Jeruzalem bevinden?

19 Ja, waarom vertoont Hij Zich niet zowel in dit land als in het land Jeruzalem?

20 Doch zie, wij weten dat dit een goddeloze [a]overlevering is, die ons door onze vaderen is overgeleverd om ons in een groot en wonderbaar iets te doen geloven dat zou gebeuren, niet onder ons, maar in een land ver hier vandaan, een land dat wij niet kennen; daarom kunnen zij ons in onwetendheid houden, want wij kunnen er niet

13*a* 3 Ne. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14*a* Alma 13:26.
15*a* Jes. 5:21.
18*a* Alma 30:12–13.
20*a* gs Gebruik.

met onze eigen ogen [b]getuige van zijn dat het waar is.

21 En door de geslepenheid en geheimzinnige kunsten van de boze, zullen zij een of ander groot mysterie bewerkstelligen, dat wij niet kunnen begrijpen, en dat ons eronder zal houden als dienstknechten van hun woorden, en eveneens als hun dienstknechten, want wij zijn van hen afhankelijk om ons het woord te leren; en aldus zullen zij ons alle dagen van ons leven in onwetendheid houden als wij ons aan hen overgeven.

22 En nog veel meer dingen die dwaas en [a]ijdel waren, verbeeldden de mensen zich in hun hart; en zij waren zeer in de war geraakt, want Satan hitste hen op om voortdurend ongerechtigheid te bedrijven; ja, hij ging rond en verspreidde geruchten en twisten op het gehele oppervlak van het land om het hart van het volk te verstokken tegen het goede en tegen hetgeen komen zou.

23 En ondanks de tekenen en de wonderen die onder het volk des Heren werden verricht, en de vele wonderdaden die zij deden, kreeg Satan veel vat op het hart van het volk op het gehele oppervlak van het land.

24 En aldus eindigde het negentigste jaar van de regering der rechters over het volk van Nephi.

25 En aldus eindigde het boek Helaman, volgens de kroniek van Helaman en zijn zonen.

DRIE NEPHI
HET BOEK NEPHI

DE ZOON VAN NEPHI, DIE DE ZOON VAN HELAMAN WAS

En Helaman was de zoon van Helaman, die de zoon was van Alma, die de zoon was van Alma, een afstammeling van Nephi, die de zoon was van Lehi, die Jeruzalem had verlaten in het eerste jaar van de regering van Sedekia, koning van Juda.

HOOFDSTUK 1

Nephi, de zoon van Helaman, vertrekt uit het land, en zijn zoon Nephi houdt de kronieken bij — Hoewel er een overvloed aan tekenen en wonderen is, nemen de goddelozen zich voor de rechtvaardigen te doden — De nacht van Christus' geboorte breekt aan — Het teken wordt gegeven en er verschijnt een nieuwe ster — Leugens en misleiding nemen toe en de rovers van Gadianton doden vele mensen. Ongeveer 1–4 n.C.

20*b* Ether 12:5–6, 19.

22*a* GS IJdel, ijdelheid.

NU geschiedde het dat het eenennegentigste jaar was verstreken, en het was [a]zeshonderd jaar vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten; en het was in het jaar dat Lachoneüs opperrechter en regeerder van het land was.

2 En Nephi, de zoon van Helaman, was uit het land Zarahemla vertrokken en had zijn zoon [a]Nephi, die zijn oudste zoon was, belast met de zorg voor de [b]platen van koper, en voor alle kronieken die waren bijgehouden, en voor al die dingen die heilig waren gehouden sedert het vertrek van Lehi uit Jeruzalem.

3 Toen verliet hij het land, en niemand weet [a]waarheen hij is gegaan; en zijn zoon Nephi hield de kronieken bij in zijn plaats, ja, de kroniek van dit volk.

4 En zie, het geschiedde in het begin van het tweeënnegentigste jaar, dat de profetieën der profeten steeds meer in vervulling begonnen te gaan; want er kwamen grotere tekenen en er werden grotere wonderen onder het volk verricht.

5 Maar er waren er die begonnen te zeggen dat de tijd was verstreken voor de vervulling van de woorden die [a]Samuël de Lamaniet had gesproken.

6 En zij begonnen leedvermaak te hebben over hun broeders, zeggende: Zie, de tijd is verstreken en de woorden van Samuël zijn niet vervuld; uw vreugde en uw geloof daarin zijn dus tevergeefs geweest.

7 En het geschiedde dat zij het gehele land in grote beroering brachten; en de mensen die geloofden begonnen zeer bedroefd te worden, voor het geval die dingen die gezegd waren niet zouden gebeuren.

8 Maar zie, zij zagen standvastig uit naar die dag en die nacht en die dag, die als één dag zouden zijn, alsof er geen nacht was, zodat zij zouden weten dat hun geloof niet tevergeefs was geweest.

9 Nu geschiedde het dat er door de ongelovigen een dag was bepaald waarop allen die in die overleveringen geloofden ter [a]dood zouden worden gebracht, tenzij het teken verscheen dat door de profeet Samuël was gegeven.

10 Nu geschiedde het, toen Nephi, de zoon van Nephi, die goddeloosheid van zijn volk zag, dat zijn hart buitengewoon bedroefd was.

11 En het geschiedde dat hij uitging en zich ter aarde neerboog en zijn God krachtig aanriep ten behoeve van zijn volk, ja, van hen die op het punt stonden te worden vernietigd wegens hun geloof in de overlevering van hun vaderen.

12 En het geschiedde dat hij de Heer [a]die gehele dag krachtig

[3 NEPHI]
1 1*a* 2 Ne. 25:19.
2*a* GS Nephi, zoon van Nephi, zoon van Helaman.
b Alma 37:3–5.
3*a* 3 Ne. 2:9.
5*a* Hel. 14:2–4.
9*a* GS Martelaar, martelaarschap.
12*a* Enos 1:4; Alma 5:46.

aanriep; en zie, de stem des Heren kwam tot hem, zeggende:

13 Hef uw hoofd op en wees goedsmoeds; want zie, de tijd is gekomen, en deze nacht wordt het teken gegeven, en [a]morgen kom Ik in de wereld om de wereld te tonen dat Ik alles zal vervullen wat Ik [b]bij monde van mijn heilige profeten heb laten spreken.

14 Zie, Ik [a]kom tot de mijnen om alle dingen te [b]vervullen die Ik de mensenkinderen sedert de [c]grondlegging der wereld heb bekendgemaakt, en om de wil te doen [d]zowel van de Vader als van de Zoon — van de Vader wegens Mijzelf, en van de Zoon wegens mijn vlees. En zie, de tijd is gekomen, en het teken wordt deze nacht gegeven.

15 En het geschiedde dat de woorden die tot Nephi kwamen, werden vervuld zoals zij waren gesproken; want zie, bij het ondergaan van de zon was er [a]geen duisternis; en het volk begon zich te verbazen omdat er geen duisternis was toen de nacht kwam.

16 En er waren er velen — die de woorden van de profeten niet hadden geloofd — die ter aarde [a]vielen en als dood bleven liggen, want zij wisten dat het grote [b]plan van vernietiging dat zij hadden gesmeed tegen hen die in de woorden der profeten geloofden, was verijdeld; want het teken dat was gegeven, was er reeds.

17 En zij begonnen te beseffen dat de Zoon van God weldra moest verschijnen; ja, kortom, alle mensen op het oppervlak der gehele aarde, van het westen tot het oosten, zowel in het noordelijke land als in het zuidelijke land, waren zo buitengewoon verbaasd dat zij ter aarde vielen.

18 Want zij wisten dat de profeten vele jaren lang van die dingen hadden getuigd, en dat het teken dat was gegeven, er reeds was; en zij begonnen te vrezen wegens hun ongerechtigheid en hun ongeloof.

19 En het geschiedde dat er die gehele nacht geen duisternis was, maar dat het zo licht was alsof het midden op de dag was. En het geschiedde dat de zon des ochtends weer opkwam, volgens haar juiste orde; en zij wisten dat het de dag was waarop de Heer zou worden [a]geboren, wegens het teken dat was gegeven.

20 En het was geschied, ja, alles, in ieder opzicht, volgens de woorden der profeten.

21 En het geschiedde ook dat er een nieuwe [a]ster verscheen, volgens het woord.

22 En het geschiedde dat Satan vanaf dat tijdstip leugens onder de mensen uitzond om hun hart

13*a* Luc. 2:10–11.
b GS Jezus Christus—Profetieën over de geboorte en dood van Jezus Christus.
14*a* Joh. 1:11.
b Matt. 5:17–18.
c Alma 42:26.
d LV 93:3–4.
15*a* Hel. 14:3.
16*a* Hel. 14:7.
b 3 Ne. 1:9.
19*a* Luc. 2:1–7.
21*a* Matt. 2:1–2; Hel. 14:5.

te verstokken, opdat zij niet zouden geloven in de tekenen en wonderen die zij hadden gezien; maar niettegenstaande die leugens en misleidingen geloofde het merendeel van het volk wel, en werd het tot de Heer bekeerd.

23 En het geschiedde dat Nephi uitging onder het volk, en ook vele anderen, en zij doopten tot bekering, waarin grote [a]vergeving van zonden was. En aldus begon het volk wederom vrede in het land te hebben.

24 En er waren geen twisten, hoewel er enigen waren die begonnen te prediken en aan de hand van de Schriften trachtten te bewijzen dat het niet meer [a]noodzakelijk was de wet van Mozes te bewaren. Nu dwaalden zij daarin, omdat zij de Schriften niet hadden begrepen.

25 Maar het geschiedde dat zij weldra tot bekering kwamen en overtuigd werden van de dwaling waarin zij verkeerden, want het werd hun bekendgemaakt dat de wet nog niet was [a]vervuld, maar dat zij in ieder opzicht moest worden vervuld; ja, het woord kwam tot hen dat zij moest worden vervuld; ja, dat er niet één jota of tittel zou voorbijgaan, totdat zij geheel zou zijn vervuld; bijgevolg werden zij in datzelfde jaar tot het besef van hun dwaling gebracht, en zij [b]beleden hun fouten.

26 En aldus verstreek het tweeënnegentigste jaar, dat het volk blijde tijdingen bracht wegens de tekenen die plaatsvonden volgens de woorden der profetie van alle heilige profeten.

27 En het geschiedde dat ook het drieënnegentigste jaar in vrede verstreek, behalve wat de [a]rovers van Gadianton betreft, die in de bergen woonden en een plaag waren voor het land; want hun vestingen en hun geheime plaatsen waren zo sterk dat het volk hen niet kon overweldigen; daarom pleegden zij vele moorden en richtten zij onder het volk veel slachting aan.

28 En het geschiedde dat zij in het vierennegentigste jaar in grote mate begonnen toe te nemen, omdat er vele afgescheidenen van de Nephieten waren die naar hen toe vluchtten, hetgeen grote droefenis veroorzaakte onder de Nephieten die in het land bleven.

29 En er was ook aanleiding tot grote droefenis onder de Lamanieten; want zie, zij hadden vele kinderen die opgroeiden en in jaren toenamen, zodat zij voor zichzelf gingen denken, en door de leugens en vleiende woorden van sommigen die [a]Zoramieten waren, werden verleid om zich bij die rovers van Gadianton te voegen.

30 En aldus werden ook de Lamanieten beproefd, en zij begonnen in geloof en rechtvaardigheid af te nemen we-

23*a* GS Vergeving van zonden.
24*a* Alma 34:13.
25*a* Matt. 5:17–18.
b Mos. 26:29.
27*a* GS Gadianton, rovers van.
29*a* Alma 30:59.

gens de goddeloosheid van het opkomende geslacht.

HOOFDSTUK 2

Goddeloosheid en gruwelen onder het volk nemen toe — De Nephieten en de Lamanieten verenigen zich om zich tegen de rovers van Gadianton te verdedigen — Bekeerde Lamanieten worden blank van huid en worden Nephieten genoemd. Ongeveer 5–16 n.C.

En het geschiedde dat aldus ook het vijfennegentigste jaar verstreek, en het volk begon die tekenen en wonderen die zij hadden gehoord, te vergeten en zich steeds minder te verbazen over een teken of een wonder uit de hemel, zodat zij verstokt van hart begonnen te worden en verblind van verstand, en steeds minder gingen geloven van alles wat zij hadden gehoord en gezien —

2 zich de dwaasheid inbeeldend dat het was verricht door mensen en door de macht van de duivel om het hart van het volk te verleiden en te [a]bedriegen; en aldus kreeg Satan het hart van het volk wederom in bezit, zodat hij hun ogen verblindde en hen ertoe verleidde te geloven dat de leer omtrent Christus dwaas en ijdel was.

3 En het geschiedde dat het volk krachtig in goddeloosheid en gruwelen begon te worden; en zij geloofden niet dat er verder nog tekenen of wonderen zouden worden gegeven; en Satan [a]ging rond en verleidde het hart der mensen, en hij verzocht hen en bracht hen ertoe grote goddeloosheid in het land te bedrijven.

4 En aldus verstreek het zesennegentigste jaar; en ook het zevenennegentigste jaar; en ook het achtennegentigste jaar; en ook het negenennegentigste jaar;

5 en ook waren er honderd jaar verstreken sedert de dagen van [a]Mosiah, die koning was over het volk der Nephieten.

6 En er waren zeshonderdnegen jaar verstreken sedert Lehi Jeruzalem had verlaten.

7 En er waren negen jaar verstreken sedert de tijd dat het teken was gegeven waarover de profeten gesproken hadden, dat Christus in de wereld zou komen.

8 Nu begonnen de Nephieten hun tijd te rekenen vanaf het tijdstip waarop het teken werd gegeven, ofwel vanaf de komst van Christus; zodoende waren er negen jaar verstreken.

9 En Nephi, die de vader was van Nephi, die met de zorg voor de kronieken was belast, [a]keerde niet terug naar het land Zarahemla en kon nergens in het gehele land worden gevonden.

10 En het geschiedde dat het volk volhardde in goddeloosheid, niettegenstaande het vele prediken en profeteren dat onder hen werd uitgezonden; en aldus verstreek ook het tiende

2 2*a* GS Misleiden, misleiding.
3*a* LV 10:27.
5*a* Mos. 29:46–47.
9*a* 3 Ne. 1:2–3.

jaar; en ook het elfde jaar verstreek in ongerechtigheid.

11 En het geschiedde dat er in het dertiende jaar in het gehele land oorlogen en twisten ontstonden; want de rovers van Gadianton waren zo talrijk geworden en doodden zovelen van het volk en verwoestten zovele steden en verbreidden zoveel dood en slachting in het land, dat het noodzakelijk werd dat het gehele volk, zowel de Nephieten als de Lamanieten, de wapens tegen hen opnam.

12 Daarom verenigden zich alle Lamanieten die zich tot de Heer hadden bekeerd met hun broeders, de Nephieten, en zij werden gedwongen de wapens op te nemen tegen die rovers van Gadianton ter wille van de veiligheid van hun leven en die van hun vrouwen en hun kinderen, ja, en tevens om hun rechten en de voorrechten van hun kerk en van hun godsdienst, en hun [a]vrijheid en hun onafhankelijkheid te handhaven.

13 En het geschiedde voordat dat dertiende jaar was verstreken, dat de Nephieten met volslagen vernietiging werden bedreigd wegens die oorlog, die buitengewoon verwoed was geworden.

14 En het geschiedde dat die Lamanieten die zich met de Nephieten hadden verenigd, onder de Nephieten werden gerekend;

15 en hun [a]vervloeking werd van hen weggenomen, en hun huid werd [b]blank, zoals die der Nephieten;

16 En hun jongemannen en hun dochters werden buitengewoon mooi, en zij werden gerekend onder de Nephieten, en werden Nephieten genoemd. En aldus eindigde het dertiende jaar.

17 En het geschiedde in het begin van het veertiende jaar dat de oorlog tussen de rovers en het volk van Nephi voortduurde en buitengewoon verwoed werd; toch behaalde het volk van Nephi enig voordeel op de rovers, zodat zij hen uit hun landen terugdreven naar de bergen en naar hun geheime plaatsen.

18 En aldus eindigde het veertiende jaar. En in het vijftiende jaar kwamen zij op tegen het volk van Nephi; en wegens de goddeloosheid van het volk van Nephi en hun vele twisten en onenigheden, behaalden de rovers van Gadianton vele voordelen op hen.

19 En aldus eindigde het vijftiende jaar, en aldus bevond het volk zich in een toestand van veel benauwing; en het [a]zwaard der vernietiging hing hun boven het hoofd, zodat zij op het punt stonden erdoor te worden neergeveld, en wel wegens hun ongerechtigheid.

HOOFDSTUK 3

Giddianhi, de roverhoofdman, eist

12*a* GS Vrij, vrijheid.
15*a* Alma 17:15; 23:18.
b 2 Ne. 5:21; 30:6; Jakob 3:8.
19*a* Alma 60:29.

dat Lachoneüs en de Nephieten zichzelf en hun landen overgeven — Lachoneüs stelt Gidgiddoni aan als opperbevelhebber van de legers — De Nephieten verzamelen zich in Zarahemla en Overvloed om zich te verdedigen. Ongeveer 16–18 n.C.

En nu geschiedde het in het zestiende jaar sedert de komst van Christus dat Lachoneüs, de regeerder van het land, een brief ontving van de leider en het hoofd van die bende rovers; en dit waren de woorden die geschreven waren, zeggende:

2 Lachoneüs, hoogst edele opperregeerder van het land, zie, ik schrijf u deze brief en betuig u buitengewoon grote lof wegens uw onwrikbaarheid, en ook de onwrikbaarheid van uw volk, in het handhaven van hetgeen gij uw recht en vrijheid acht; ja, gij staat pal voor de verdediging van uw vrijheid en uw eigendom en uw land — of wat gij zo noemt — alsof gij door de hand van een god wordt gesteund.

3 En het lijkt mij betreurenswaardig, hoogst edele Lachoneüs, dat gij zo dwaas en ijdel zoudt zijn om te denken dat gij weerstand kunt bieden aan zovele dappere mannen, die ik onder mijn bevel heb, die op dit tijdstip onder de wapens staan en vol ongeduld wachten op het woord: Valt de Nephieten aan en vernietigt hen.

4 En omdat ik hen op het slagveld heb beproefd en daarom hun onoverwinnelijke geest ken, en hun eeuwigdurende haat tegen u wegens het vele onrecht dat gij hun hebt aangedaan, weet ik dat indien zij tegen u optrekken, zij u met volslagen vernietiging zullen bezoeken.

5 Daarom heb ik deze brief geschreven en verzegel ik hem met mijn eigen hand, want uw welzijn gaat mij ter harte wegens uw onwrikbaarheid in hetgeen volgens u juist is, en wegens uw edele geest op het slagveld.

6 Daarom schrijf ik u met het verlangen dat gij uw steden, uw landerijen en uw bezittingen liever aan mijn volk overgeeft, dan dat zij u met het zwaard bezoeken en u vernietigen.

7 Of met andere woorden, geeft u aan ons over en verenigt u met ons en raakt bekend met onze [a]geheime werken, en wordt onze broeders, opdat gij zoals wij zult zijn — niet onze slaven, maar onze broeders en deelgenoten van ons gehele bezit.

8 En zie, indien gij dat doet, [a]zweer ik u onder ede dat gij niet vernietigd wordt; maar indien gij het niet doet, zweer ik u onder ede dat ik mijn legers volgende maand zal bevelen tegen u op te trekken, en zij zullen hun handen niet weerhouden en niemand sparen, maar u doden en het zwaard op u laten vallen totdat gij niet meer bestaat.

9 En zie, ik ben Giddianhi;

3 7*a* Hel. 6:22–26. | 8*a* Ether 8:13–14.

en ik ben het hoofd van deze [a]geheime vereniging van Gadianton; en ik weet dat deze vereniging en haar werken [b]goed zijn; en zij zijn [c]zeer oud en zijn aan ons doorgegeven.

10 En ik schrijf u deze brief, Lachoneüs, en ik hoop dat gij uw landen en uw bezittingen zonder bloedvergieten zult overdragen, opdat dit, mijn volk — dat zich van u heeft afgescheiden wegens uw goddeloosheid toen gij het zijn bestuursrecht onthieldt — zijn rechten en bestuur zal terugkrijgen, en tenzij gij dat doet, zal ik zijn onrecht wreken. Ik ben Giddianhi.

11 En nu geschiedde het, toen Lachoneüs deze brief ontving, dat hij buitengewoon verbaasd was wegens de onbeschaamdheid waarmee Giddianhi het bezit van het land der Nephieten opeiste en ook het volk bedreigde en het onrecht wilde wreken van hen wie geen onrecht was aangedaan, behalve dat zij zichzelf [a]onrecht hadden aangedaan door over te lopen naar die goddeloze en gruwelijke rovers.

12 Nu zie, deze Lachoneüs, de regeerder, was een rechtvaardig man, die niet kon worden afgeschrikt door de eisen en bedreigingen van een [a]rover; daarom gaf hij geen gehoor aan de brief van Giddianhi, het hoofd der rovers, maar hij liet zijn volk de Heer aanroepen om kracht voor wanneer de rovers tegen hen zouden optrekken.

13 Ja, hij liet een bevelschrift aan het gehele volk uitgaan, dat zij hun vrouwen en hun kinderen, hun kleinvee en hun runderen en al hun bezit, behalve hun land, op één plaats bijeen moesten brengen.

14 En hij liet versterkingen om hen heen opwerpen, en deze moesten buitengewoon sterk zijn. En hij liet legers, zowel van de Nephieten als van de Lamanieten, of van allen die onder de Nephieten werden gerekend, als wachten om hen heen plaatsen om hen dag en nacht tegen de rovers te beveiligen.

15 Ja, hij zeide tot hen: Zowaar de Heer leeft, tenzij gij u van al uw ongerechtigheden bekeert en de Heer aanroept, zult gij geenszins uit de handen van die rovers van Gadianton worden bevrijd.

16 En zo groot en wonderbaar waren de woorden en profetieën van Lachoneüs dat zij vrees over het gehele volk deden komen; en zij spanden zich uit alle macht in om te handelen naar de woorden van Lachoneüs.

17 En het geschiedde dat Lachoneüs opperbevelhebbers aanstelde over alle legers der Nephieten om het bevel over hen te voeren wanneer de rovers vanuit de wildernis tegen hen zouden optrekken.

18 Nu werd de opperste onder alle opperbevelhebbers en hoog-

9*a* GS Geheime verenigingen.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30; Moz. 5:29, 49–52.
11*a* Hel. 14:30.
12*a* Alma 54:5–11; 3 Ne. 4:7–10.

ste commandant van alle legers der Nephieten aangesteld, en zijn naam was [a]Gidgiddoni.

19 Nu was het de gewoonte onder alle Nephieten — behalve in hun tijden van goddeloosheid — om als hun opperbevelhebber iemand aan te stellen die de geest van openbaring en ook van [a]profetie bezat; daarom was deze Gidgiddoni een groot profeet onder hen, en de opperrechter was dat eveneens.

20 Nu zeide het volk tot Gidgiddoni: Bid tot de Heer, en laten wij de bergen en de wildernis intrekken, zodat wij de rovers kunnen overvallen en hen in hun eigen landen vernietigen.

21 Maar Gidgiddoni zeide tot hen: De Heer [a]verhoede het; want indien wij tegen hen optrokken, zou de Heer ons in hun handen [b]overleveren; daarom zullen wij ons in het midden van onze landen voorbereiden, en wij zullen al onze legers verzamelen en wij zullen niet tegen hen optrekken, maar wachten totdat zij tegen ons optrekken; daarom, zowaar de Heer leeft, indien wij dit doen, zal Hij hen in onze handen overleveren.

22 En het geschiedde in het zeventiende jaar, tegen het eind van het jaar, dat het bevelschrift van Lachoneüs over het gehele oppervlak van het land was uitgegaan, en zij hadden hun paarden en hun wagens en hun vee en al hun kleinvee en hun runderen en hun graan en al hun bezit bijeengebracht, en bij duizenden en bij tienduizenden trokken zij op, totdat zij zich allen hadden begeven naar de plaats waar zij zich volgens de aanwijzing zouden verzamelen om zich tegen hun vijanden te verdedigen.

23 En het land dat was aangewezen, was het land Zarahemla, en het land dat tussen het land Zarahemla en het land Overvloed lag, ja, tot aan de grens die tussen het land Overvloed en het land Woestenij liep.

24 En er waren vele duizenden mensen die Nephieten werden genoemd, die zich in dat land verzamelden. Nu liet Lachoneüs hen zich verzamelen in het zuidelijke land wegens de grote vervloeking die op het [a]noordelijke land rustte.

25 En zij versterkten zich tegen hun vijanden; en zij woonden in één land en in één groep, en zij vreesden de woorden die Lachoneüs had gesproken, zodat zij zich van al hun zonden bekeerden; en zij zonden hun gebeden op tot de Heer, hun God, dat Hij hen zou [a]bevrijden wanneer hun vijanden tegen hen ten strijde zouden trekken.

26 En zij waren buitengewoon bedroefd wegens hun vijanden. En Gidgiddoni liet hen [a]oorlogswapens van iedere soort vervaardigen en zorgde ervoor dat zij sterk zouden zijn dankzij

18*a* 3 Ne. 6:6.
19*a* GS Profeteren, profetie.
21*a* Alma 48:14.
b 1 Sam. 14:12.
24*a* Alma 22:31.
25*a* GS Vertrouwen.
26*a* 2 Ne. 5:14.

harnassen en schilden en beukelaars, volgens zijn aanwijzingen.

HOOFDSTUK 4

De Nephitische legers verslaan de rovers van Gadianton — Giddianhi wordt gedood, en zijn opvolger, Zemnarihah, opgehangen — De Nephieten loven de Heer voor hun overwinningen. Ongeveer 19–22 n.C.

En het geschiedde tegen het eind van het achttiende jaar dat die legers van rovers zich op de strijd hadden voorbereid, en begonnen af te dalen en uitvallen te doen vanuit de heuvels en vanuit de bergen en de wildernis en hun verschansingen en hun geheime plaatsen, en de landen in bezit begonnen te nemen, zowel die in het zuidelijke als die in het noordelijke land, en alle landen in bezit begonnen te nemen die door de Nephieten waren [a]verlaten en de steden die leeg waren achtergelaten.

2 Maar zie, er waren geen wilde dieren, noch was er wild in die landen die door de Nephieten waren verlaten, en er was geen wild voor de rovers, behalve in de wildernis.

3 En wegens gebrek aan voedsel konden de rovers zich alleen in de wildernis in leven houden; want de Nephieten hadden hun landen leeg achtergelaten en hadden hun kleinvee en hun runderen en al hun bezit verzameld, en zij vormden één groep.

4 Daarom was er geen mogelijkheid voor de rovers om te plunderen en voedsel te verkrijgen, behalve door openlijk tegen de Nephieten ten strijde te trekken; en de Nephieten vormden één groep en waren zeer talrijk, en zij hadden voorraad en paarden en vee en kudden van iedere soort voor zich achtergehouden om zeven jaar lang te kunnen bestaan, in welke tijd zij hoopten de rovers van het oppervlak van het land weg te vagen; en aldus verstreek het achttiende jaar.

5 En het geschiedde in het negentiende jaar, dat Giddianhi het noodzakelijk achtte tegen de Nephieten ten strijde te trekken, want er was voor hen geen wijze om te bestaan behalve door plundering, roof en moord.

6 En zij durfden zich niet over het oppervlak van het land te verspreiden, zodat zij graan konden verbouwen, voor het geval de Nephieten hen zouden overvallen en doden; daarom gaf Giddianhi zijn legers bevel dit jaar tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

7 En het geschiedde dat zij ten strijde trokken; en het was in de zesde maand; en zie, groot en verschrikkelijk was de dag waarop zij ten strijde trokken; en zij waren omgord op de wijze van rovers; en zij hadden een lamsvel om hun lendenen en zij waren met bloed

4 1*a* 3 Ne. 3:13–14, 22.

beschilderd en hun hoofd was kaalgeschoren en zij droegen een helm; en groot en verschrikkelijk was de aanblik van de legers van Giddianhi wegens hun wapenrusting en wegens het bloed waarmee zij besmeurd waren.

8 En het geschiedde dat de legers der Nephieten, toen zij zagen hoe het leger van Giddianhi eruitzag, alle ter aarde vielen en de Heer, hun God, aanriepen om hen te sparen en hen uit de handen van hun vijanden te bevrijden.

9 En het geschiedde, toen de legers van Giddianhi dat zagen, dat zij van blijdschap luidkeels begonnen te juichen, want zij veronderstelden dat de Nephieten uit vrees waren neergevallen, wegens de verschrikking van hun legers.

10 Maar daarin werden zij teleurgesteld, want de Nephieten vreesden niet hen, maar zij [a]vreesden hun God en smeekten Hem om bescherming; daarom, toen de legers van Giddianhi hen bestormden, stonden zij klaar om hen tegemoet te treden; ja, zij ontvingen hen in de kracht des Heren.

11 En de slag begon in deze, de zesde maand; en groot en verschrikkelijk was die slag, ja, zo groot en verschrikkelijk was de slachting ervan, dat men onder het gehele volk van Lehi, sedert hij Jeruzalem had verlaten, nog nooit een zo grote slachting had gekend.

12 En zie, niettegenstaande de [a]bedreigingen die Giddianhi had geuit en de eden die hij had gezworen, versloegen de Nephieten hen, zodat zij voor hen terugweken.

13 En het geschiedde dat [a]Gidgiddoni zijn legers bevel gaf hen tot aan de grens der wildernis te achtervolgen en niemand te sparen die hun onderweg in handen viel; en aldus achtervolgden en doodden zij hen tot aan de grens van de wildernis, ja, totdat zij het bevel van Gidgiddoni hadden uitgevoerd.

14 En het geschiedde dat Giddianhi, die met onverschrokkenheid weerstand had geboden en gestreden, bij zijn vlucht werd achtervolgd; en daar hij vermoeid was van zijn zware strijd, werd hij ingehaald en gedood. En aldus was het einde van de rover Giddianhi.

15 En het geschiedde dat de legers der Nephieten wederom terugkeerden naar hun beveiligde plaats. En het geschiedde dat dit negentiende jaar verstreek, en de rovers trokken niet wederom ten strijde; evenmin kwamen zij in het twintigste jaar.

16 En in het eenentwintigste jaar trokken zij niet ten strijde, maar zij trokken aan alle kanten op om het volk van Nephi rondom te belegeren; want zij veronderstelden dat indien zij het volk van Nephi van hun land afsneden en hen aan alle kanten insloten, en indien zij

10*a* GS Vrees.
12*a* 3 Ne. 3:1–10.
13*a* 3 Ne. 3:18.

hen afsneden van al hun bezigheden daarbuiten, dat zij hen ertoe konden brengen zich over te geven zoals zij dat wensten.

17 Nu hadden zij een andere leider voor zich aangesteld, wiens naam Zemnarihah was; daarom was het Zemnarihah die deze belegering liet plaatsvinden.

18 Maar zie, dat was een voordeel voor de Nephieten; want het was de rovers, wegens de grote voorraad die de Nephieten hadden ingeslagen, onmogelijk het beleg zo lang vol te houden dat het enige uitwerking op hen zou hebben,

19 en wegens de schaarse voorraad onder de rovers, want zie, zij hadden niets anders dan vlees om zich in leven te houden, welk vlees zij in de wildernis verkregen;

20 en het geschiedde dat het [a]wild in de wildernis schaars werd, zodat de rovers op het punt stonden van de honger om te komen.

21 En de Nephieten deden overdag en des nachts voortdurend uitvallen, en zij overvielen hun legers en roeiden hen uit bij duizenden en bij tienduizenden.

22 En aldus kreeg het volk van Zemnarihah het verlangen hun plan te laten varen wegens de grote vernietiging die hen des nachts en des daags trof.

23 En het geschiedde dat Zemnarihah zijn volk bevel gaf zich van de belegering terug te trekken en naar de verste delen van het noordelijke land te marcheren.

24 En nu, daar Gidgiddoni op de hoogte was van hun plan en wist hoe zwak zij waren wegens het gebrek aan voedsel en de grote slachting die onder hen was aangericht, zond hij zijn legers des nachts uit en sneed hun de terugtocht af, en stelde zijn legers op de weg van hun terugtocht op.

25 En zij deden dat des nachts en marcheerden de rovers voorbij zodat, toen de rovers de volgende ochtend hun mars begonnen, zij zowel van voren als van achteren op de legers der Nephieten stuitten.

26 En de rovers die zich in het zuiden bevonden, werden ook in hun wijkplaatsen afgesneden. En al die dingen werden gedaan op bevel van Gidgiddoni.

27 En er waren vele duizenden die zich als gevangenen overgaven aan de Nephieten, en de rest van hen werd gedood.

28 En hun leider, Zemnarihah, werd gegrepen en opgehangen aan een boom, ja, aan de top ervan, totdat hij dood was. En toen zij hem hadden opgehangen totdat hij dood was, velden zij de boom ter aarde, en riepen met luide stem, zeggende:

29 Moge de Heer zijn volk bewaren in gerechtigheid en in heiligheid van hart, zodat zij allen die wegens macht en geheime verenigingen trachten hen te doden, ter aarde zullen

20*a* 1 Ne. 18:25.

doen vellen, zoals deze man ter aarde is geveld.

30 En zij verheugden zich en riepen andermaal met één stem, zeggende: Moge de [a]God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob, dit volk in gerechtigheid beschermen zolang het de naam van zijn God ter bescherming [b]aanroept.

31 En het geschiedde dat zij allen als met één stem in gezang uitbraken, en hun God [a]loofden voor het grote werk dat Hij voor hen had verricht door hen ervoor te bewaren in handen van hun vijanden te vallen.

32 Ja, zij riepen: [a]Hosanna de allerhoogste God! En zij riepen: Gezegend zij de naam van de Here God, de [b]Almachtige, de allerhoogste God!

33 En hun hart was van vreugde opgezwollen, zodat er vele tranen werden vergoten wegens de grote goedertierenheid van God door hen uit de handen van hun vijanden te bevrijden; en zij wisten dat zij wegens hun bekering en hun ootmoed van een eeuwige vernietiging waren bevrijd.

HOOFDSTUK 5

De Nephieten bekeren zich en verzaken hun zonden — Mormon schrijft de geschiedenis van zijn volk en verkondigt hun het eeuwige woord — Israël zal vergaderd worden uit zijn langdurige verstrooiing. Ongeveer 22–26 n.C.

En nu zie, er was onder het gehele volk der Nephieten geen levende ziel die ook maar enigszins twijfelde aan de woorden van alle heilige profeten die gesproken hadden; want zij wisten dat zij wel degelijk moesten worden vervuld.

2 En zij wisten dat Christus noodzakelijkerwijs gekomen moest zijn wegens de vele tekenen die gegeven waren, volgens de woorden der profeten; en wegens de dingen die reeds waren gebeurd, wisten zij dat alle dingen wel moesten gebeuren volgens hetgeen gesprokene was.

3 Daarom verzaakten zij al hun zonden en hun gruwelen en hun hoererijen, en dienden zij God met alle ijver dag en nacht.

4 En nu geschiedde het, toen zij alle rovers hadden gevangengenomen, zodat niemand ontkwam die niet was gedood, dat zij hun gevangenen in de gevangenis wierpen en hun het woord Gods lieten prediken; en zovelen als er zich van hun zonden bekeerden en een verbond aangingen dat zij niet meer zouden moorden, werden [a]vrijgelaten.

5 Maar zovelen als er geen verbond aangingen, en die nog steeds die geheime moorden in hun hart koesterden, ja, zovelen als men bedreigingen tegen hun broeders hoorde blazen,

30*a* Alma 29:11.
b Ether 4:15.
31*a* Alma 26:8.
GS Dank, dankbaar, dankbaarheid, dankzegging.
32*a* GS Hosanna.
b 1 Ne. 1:14.
GS God, Godheid.
5 4*a* GS Vrij, vrijheid.

werden veroordeeld en gestraft volgens de wet.

6 En aldus maakten zij een eind aan al die goddeloze en geheime en gruwelijke verenigingen, waarin zoveel goddeloosheid en zovele moorden werden bedreven.

7 En aldus was het [a]tweeëntwintigste jaar verstreken, en ook het drieëntwintigste jaar, en het vierentwintigste en het vijfentwintigste; en aldus was er vijfentwintig jaar verstreken.

8 En er was veel voorgevallen dat, in de ogen van sommigen, groot en wonderbaar zou zijn; evenwel kan niet alles in dit boek worden geschreven; ja, dit boek kan zelfs geen [a]honderdste deel bevatten van hetgeen in de loop van vijfentwintig jaar onder zovele mensen is verricht;

9 doch zie, er bestaan [a]kronieken die alle gebeurtenissen onder dit volk bevatten; en een korter maar getrouw verslag is door Nephi gegeven.

10 Daarom heb ik mijn kroniek van deze zaken geschreven volgens de kroniek van Nephi, die gegraveerd was op de platen die de platen van Nephi werden genoemd.

11 En zie, ik schrijf de kroniek op platen die ik eigenhandig heb gemaakt.

12 En zie, ik heet [a]Mormon, en ik ben genoemd naar het [b]land Mormon, het land waar Alma de kerk onder het volk vestigde, ja, de eerste kerk die na hun overtreding onder hen werd gevestigd.

13 Zie, ik ben een discipel van Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben door Hem geroepen om zijn woord onder zijn volk te verkondigen, opdat zij het eeuwige leven zullen hebben.

14 En het is raadzaam geworden dat ik, volgens de wil van God — opdat de gebeden van hen die zijn heengegaan, die de heiligen waren, naar hun geloof vervuld worden — een [a]kroniek schrijf van die dingen die zijn gedaan —

15 ja, een korte kroniek van hetgeen heeft plaatsgevonden vanaf het tijdstip dat Lehi Jeruzalem verliet, tot de huidige tijd.

16 Daarom stel ik mijn kroniek samen uit de verslagen die zijn gegeven door hen die mij zijn voorgegaan, tot het begin van mijn dagen;

17 en daarna schrijf ik een [a]kroniek van de dingen die ik met mijn eigen ogen heb gezien.

18 En ik weet dat de kroniek die ik schrijf een getrouwe en ware kroniek is; niettemin zijn er vele dingen die wij volgens onze taal niet kunnen [a]opschrijven.

19 En nu houd ik op met spreken over mijzelf en ga ertoe over mijn verslag te geven van de dingen die vóór mijn tijd zijn gebeurd.

20 Ik ben Mormon, en een zuivere afstammeling van Lehi. Ik heb reden mijn God en mijn

7*a* 3 Ne. 2:8.
8*a* 3 Ne. 26:6–12.
9*a* Hel. 3:13–15.
12*a* Mrm. 1:1–5.
b Mos. 18:4; Alma 5:3.
14*a* Enos 1:13–18; LV 3:19–20.
17*a* Mrm. 1:1.
18*a* Ether 12:25.

Heiland, Jezus Christus, te loven, omdat Hij onze vaderen uit het land Jeruzalem heeft weggevoerd — en [a]niemand wist het behalve Hijzelf en zij die Hij uit dat land wegvoerde — en omdat Hij mij en mijn volk zoveel kennis heeft geschonken voor het behoud van onze ziel.

21 Waarlijk heeft Hij het [a]huis van [b]Jakob gezegend, en is Hij [c]barmhartig geweest jegens het nageslacht van Jozef.

22 En [a]voor zoverre de kinderen van Lehi zijn geboden hebben onderhouden, heeft Hij hen gezegend en voorspoedig gemaakt, volgens zijn woord.

23 Ja, en waarlijk zal Hij een [a]overblijfsel van het nageslacht van Jozef wederom tot de [b]kennis van de Heer, hun God, brengen.

24 En zowaar de Heer leeft, zal Hij van de vier hoeken der aarde het gehele overblijfsel van het nageslacht van Jakob [a]vergaderen, dat over het gehele oppervlak der aarde is verstrooid.

25 En zoals Hij Zich heeft verbonden jegens het gehele huis van Jakob, zo zal ook het verbond waarmee Hij Zich heeft verbonden jegens het huis van Jakob in de door Hemzelf bestemde tijd worden vervuld, waardoor het gehele huis van Jakob [a]wederom tot de kennis zal worden gebracht van het verbond waarmee Hij Zich jegens hen heeft verbonden.

26 En dan zullen zij hun Verlosser [a]kennen, die Jezus Christus is, de Zoon van God; en dan zullen zij van de vier hoeken der aarde worden vergaderd naar hun eigen landen, vanwaar zij zijn verstrooid; ja, zowaar de Heer leeft, aldus zal het zijn. Amen.

HOOFDSTUK 6

De Nephieten zijn voorspoedig — Hoogmoed, rijkdom en standsverschil ontstaan — De kerk wordt door onenigheid verscheurd — Satan leidt het volk tot openlijke opstand — Vele profeten roepen op tot bekering en worden gedood — Hun moordenaars spannen samen om de regering over te nemen. Ongeveer 26–30 n.C.

En nu geschiedde het in het zesentwintigste jaar dat het gehele volk der Nephieten naar zijn eigen landen terugkeerde, iedere man, met zijn gezin, zijn kleinvee en zijn runderen, zijn paarden en zijn vee, en alle dingen die hem toebehoorden.

2 En het geschiedde dat zij niet al hun voorraad hadden opgegeten; daarom namen zij alles wat zij niet verbruikt hadden met zich mee, hun graan van iedere soort, en hun goud en hun zilver en al hun kostbaar-

20*a* 1 Ne. 4:36.
21*a* GS Israël.
b Gen. 32:28.
c Deut. 33:13–17.
22*a* 2 Ne. 1:20.
23*a* Alma 46:24.
b 2 Ne. 3:12.
24*a* GS Israël—De verstrooiing van Israël.
25*a* 3 Ne. 16:5.
26*a* 2 Ne. 30:5–8; 3 Ne. 20:29–34.

heden, en zij keerden terug naar hun eigen landen en hun bezittingen, zowel in het noorden als in het zuiden, zowel in het noordelijke land als in het zuidelijke land.

3 En zij gaven die rovers die een verbond hadden aangegaan om de vrede van het land te bewaren, die Lamaniet wilden blijven, landerijen naar hun aantal, opdat zij, met hun arbeid, middelen zouden hebben om van te bestaan; en aldus stichtten zij vrede in het gehele land.

4 En zij werden wederom voorspoedig en machtig; en het zesentwintigste en het zevenentwintigste jaar verstreken, en er heerste grote orde in het land; en zij hadden hun wetten naar billijkheid en recht ontworpen.

5 En nu was er niets in het gehele land om het volk te verhinderen voortdurend voorspoed te genieten, tenzij zij tot overtreding vervielen.

6 En nu waren het Gidgiddoni en de rechter, Lachoneüs, en zij die tot leiders waren aangesteld, die die grote vrede in het land hadden gesticht.

7 En het geschiedde dat vele steden opnieuw werden gebouwd en vele oude steden werden hersteld.

8 En er werden vele wegen opgeworpen, en vele paden aangelegd, die van stad naar stad voerden, en van land naar land en van plaats naar plaats.

9 En aldus verstreek het achtentwintigste jaar, en het volk kende blijvende vrede.

10 Maar het geschiedde in het negenentwintigste jaar dat er enige geschillen ontstonden onder het volk; en sommigen verhieven zich in [a]hoogmoed en grootspraak wegens hun buitengewoon grote rijkdommen, ja, tot grote vervolgingen toe;

11 want er waren vele kooplieden in het land, en ook vele wetgeleerden en vele ambtenaren.

12 En er ontstond standsverschil onder het volk, naar hun [a]rijkdommen en hun gelegenheid kennis op te doen; ja, sommigen waren onwetend wegens hun armoede, en anderen ontvingen veel kennis wegens hun rijkdommen.

13 Sommigen hadden zich in hoogmoed verheven, en anderen waren buitengewoon ootmoedig; sommigen vergolden smaad met smaad, terwijl anderen smaad en [a]vervolging en allerlei benauwingen verduurden en niet [b]terugschimpten, maar ootmoedig en boetvaardig voor het aangezicht van God waren.

14 En aldus ontstond er grote ongelijkheid in het gehele land, zodat de kerk uiteen begon te vallen; ja, zodat de kerk in het dertigste jaar in het gehele land uiteen was gevallen, behalve onder enkele Lamanieten die tot het ware geloof waren bekeerd; en zij weigerden ervan af te wijken, want zij waren onwrik-

6 10*a* GS Hoogmoed.
12*a* 1 Tim. 6:17–19; Hel. 4:12.
13*a* GS Vervolgen, vervolging.
b Matt. 5:39; 4 Ne. 1:34; LV 98:23–25.

baar en standvastig en onveranderlijk, gewillig om de geboden des Heren met alle [a]ijver te onderhouden.

15 Nu was de oorzaak van die ongerechtigheid van het volk het volgende: Satan had grote macht om het volk tot het bedrijven van allerlei ongerechtigheid op te hitsen, en hen op te blazen met hoogmoed en hen ertoe te verzoeken naar macht en gezag en rijkdommen en de ijdelheden der wereld te streven.

16 En aldus verleidde Satan het hart van het volk om allerlei ongerechtigheid te bedrijven; daarom hadden zij slechts enkele jaren vrede genoten.

17 En aldus, in het begin van het dertigste jaar — daar het volk voor een lange tijd was overgeleverd om door de [a]verzoekingen van de duivel te worden meegevoerd waarheen hij hen ook maar wilde voeren, en om elke ongerechtigheid te bedrijven die hij hen maar wilde laten bedrijven — en aldus verkeerden zij in het begin van dit, het dertigste jaar, in een staat van vreselijke goddeloosheid.

18 Nu zondigden zij niet [a]onwetend, want zij kenden de wil van God aangaande hen, want die was hun geleerd; daarom [b]stonden zij moedwillig tegen God op.

19 En nu was dit in de dagen van Lachoneüs, de zoon van Lachoneüs, want Lachoneüs bekleedde de stoel van zijn vader en regeerde het volk dat jaar.

20 En er werden mannen door de hemel [a]geïnspireerd en uitgezonden, en zij bevonden zich onder het volk in het gehele land, en zij predikten en getuigden onverschrokken van de zonden en ongerechtigheden van het volk, en zij getuigden tot hen van de verlossing die de Heer voor zijn volk teweeg zou brengen, of met andere woorden, van de opstanding van Christus; en zij getuigden onverschrokken van zijn [b]dood en lijden.

21 Nu waren er velen onder het volk die buitengewoon vertoornd waren wegens hen die van die dingen getuigden; en zij die vertoornd waren, waren hoofdzakelijk de opperrechters, en zij die hogepriesters en wetgeleerden [a]waren geweest; ja, allen die wetgeleerden waren, waren vertoornd op hen die van die dingen getuigden.

22 Nu was er geen wetgeleerde of rechter of hogepriester die de macht had iemand ter dood te veroordelen, tenzij het vonnis werd ondertekend door de regeerder van het land.

23 Nu waren er velen van hen die getuigden van de dingen met betrekking tot Christus, die onverschrokken getuigden, die door de rechters werden gegrepen en in het geheim ter dood gebracht, zodat het bericht

14*a* GS IJver.
17*a* GS Verzoeken, verzoeking.
18*a* Mos. 3:11.
b GS Opstand.
20*a* GS Inspiratie, inspireren; Profeet.
b GS Kruisiging; Verzoenen, verzoening.
21*a* LV 121:36–37. GS Afval.

van hun dood de regeerder van het land pas na hun dood bereikte.

24 Nu zie, het was tegen de wetten van het land dat iemand ter dood werd gebracht, zonder machtiging van de regeerder van het land —

25 daarom werd er een klacht naar het land Zarahemla gezonden, naar de regeerder van het land, tegen die rechters, die de profeten des Heren ter dood hadden veroordeeld, maar niet volgens de wet.

26 Nu geschiedde het dat zij werden gegrepen en voor de rechter gebracht om voor de misdaad die zij hadden bedreven te worden berecht volgens de [a]wet die door het volk was gegeven.

27 Nu geschiedde het dat die rechters vele vrienden en verwanten hadden; en de rest, ja, bijna alle wetgeleerden en hogepriesters, kwam bijeen, en verenigde zich met de verwanten van de rechters die volgens de wet moesten terechtstaan.

28 En zij gingen een [a]verbond met elkaar aan, ja, met name dat verbond dat was gegeven door de ouden, welk verbond door de [b]duivel was gegeven en toegediend, om tegen alle gerechtigheid samen te spannen.

29 Daarom spanden zij samen tegen het volk des Heren, en zij gingen een verbond aan om het te vernietigen, en om hen die aan moord schuldig waren te onttrekken aan de greep van het recht, dat volgens de wet zou worden toegepast.

30 En zij trotseerden de wet en de rechten van hun land; en zij verbonden zich jegens elkaar om de regeerder te vernietigen en een [a]koning over het land uit te roepen, opdat het land niet meer vrij zou zijn, maar aan koningen zou zijn onderworpen.

HOOFDSTUK 7

De opperrechter wordt vermoord, de regering wordt vernietigd en het volk verdeelt zich in stammen — Jakob, een antichrist, wordt koning van een geheime vereniging — Nephi predikt bekering en geloof in Christus — Engelen dienen hem dagelijks, en hij wekt zijn broeder op uit de doden — Velen bekeren zich en laten zich dopen. Ongeveer 30–33 n.C.

Nu zie, ik zal u aantonen dat zij geen koning over het land uitriepen; maar in datzelfde jaar, ja, het dertigste jaar, vernietigden zij, ja, vermoordden zij de opperrechter van het land op de rechterstoel.

2 En het volk was verdeeld, de een tegen de ander; en zij scheidden zich van elkaar af in stammen, iedere man met zijn gezin en zijn verwanten en vrienden; en aldus wierpen zij de regering van het land omver.

3 En iedere stam stelde een

26*a* Mos. 29:25; Alma 1:14.
28*a* GS Geheime verenigingen.
b Hel. 6:26–30.
30*a* 1 Sam. 8:5–7; Alma 51:5.

hoofd of leider voor zich aan; en aldus werden zij stammen en leiders van stammen.

4 Nu zie, er was niemand onder hen of hij had een groot gezin en vele verwanten en vrienden; daarom werden hun stammen buitengewoon groot.

5 Dit alles nu werd gedaan, en er waren vooralsnog geen oorlogen onder hen; en al die ongerechtigheid was over het volk gekomen, omdat het zich had [a]overgegeven aan de macht van Satan.

6 En de reglementen van de regering werden tenietgedaan ten gevolge van de [a]geheime vereniging van de vrienden en verwanten van hen die de profeten hadden vermoord.

7 En zij veroorzaakten een grote twist in het land, zodat het rechtvaardigste deel van het volk bijna geheel goddeloos was geworden; ja, er waren slechts enkele rechtvaardigen onder hen.

8 En aldus waren er geen zes jaar verstreken sedert het merendeel van het volk zich van zijn rechtvaardigheid had afgewend, zoals de hond naar zijn [a]uitbraaksel terugkeert, of de zeug zich wederom in de modderpoel wentelt.

9 Deze geheime vereniging nu, die zoveel ongerechtigheid over het volk had gebracht, kwam bijeen en stelde als hoofd een man aan die zij Jakob noemden;

10 en zij noemden hem hun koning; daarom werd hij koning over die goddeloze bende; en hij was een van de belangrijksten van hen die hun stem verheven hadden tegen de profeten, die van Jezus getuigden.

11 En het geschiedde dat zij niet zo talrijk waren als de stammen van het volk die verenigd waren, hoewel hun leiders hun eigen wetten uitvaardigden, ieder voor zijn stam; niettemin waren het vijanden; maar ofschoon zij geen rechtvaardig volk waren, waren zij toch verenigd in hun haat tegen hen die een verbond hadden aangegaan om de regering omver te werpen.

12 Daarom, toen Jakob zag dat hun vijanden talrijker waren dan zijzelf, gebood hij zijn volk, daar hij de koning van de bende was, te vluchten naar het uiterste noorden van het land en daar een [a]koninkrijk voor zich op te bouwen, totdat er zich afgescheidenen bij hen zouden voegen — want hij vleide hen dat er vele afgescheidenen zouden zijn — en zij sterk genoeg waren geworden om te strijden tegen de stammen van het volk; en dat deden zij.

13 En hun mars was zo snel, dat die niet te stuiten was voordat zij buiten het bereik van het volk waren gekomen. En aldus eindigde het dertigste jaar; en aldus stonden de zaken van het volk van Nephi.

14 En het geschiedde in het eenendertigste jaar dat zij in stammen werden verdeeld, ie-

7 5*a* Rom. 6:13–16; Alma 10:25.
6*a* 2 Ne. 9:9.
8*a* Spr. 26:11; 2 Pet. 2:22.
12*a* 3 Ne. 6:30.

dere man met zijn gezin, verwanten en vrienden; niettemin waren zij overeengekomen geen oorlog tegen elkaar te voeren; zij waren echter niet één in hun wetten en hun wijze van regeren, want die werden uitgevaardigd volgens het inzicht van hen die hun opperhoofden en hun leiders waren. Maar zij vaardigden zeer strenge wetten uit dat de ene stam niet tegen een andere mocht overtreden, zodat zij in enige mate vrede in het land hadden; niettemin was hun hart afgewend van de Heer, hun God, en zij stenigden de profeten en wierpen hen uit hun midden.

15 En het geschiedde dat [a]Nephi, die door engelen en ook de stem des Heren was bezocht, en dus engelen had gezien en ooggetuige was, en wie macht was gegeven opdat hij van de bediening van Christus zou weten, en die tevens ooggetuige was van hun snelle terugval van rechtvaardigheid naar hun goddeloosheid en gruwelen;

16 welnu, omdat hij bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand, ging hij in datzelfde jaar onder hen uit en begon stoutmoedig te getuigen van bekering en vergeving van zonden door geloof in de Heer Jezus Christus.

17 En hij leerde hun vele dingen; en niet alles daarvan kan worden opgeschreven, en een gedeelte ervan zou niet voldoende zijn, daarom zijn ze niet in dit boek opgeschreven. En Nephi leerde met [a]kracht en met groot gezag.

18 En het geschiedde dat zij vertoornd op hem waren, namelijk omdat hij grotere macht bezat dan zij, want het was [a]niet mogelijk dat zij zijn woorden niet zouden geloven, want zo groot was zijn geloof in de Heer Jezus Christus, dat engelen hem dagelijks dienden.

19 En in de naam van Jezus wierp hij duivels en [a]onreine geesten uit; en hij wekte zelfs zijn broeder op uit de doden, nadat die was gestenigd en gedood door het volk.

20 En het volk zag het en was er getuige van en was vertoornd op hem wegens zijn macht; en in de naam van Jezus verrichtte hij nog [a]veel meer wonderen voor de ogen van het volk.

21 En het geschiedde dat het eenendertigste jaar verstreek, en er waren slechts weinigen die zich tot de Heer bekeerden; maar zovelen als er zich wél bekeerden, gaven het volk waarlijk te kennen dat zij waren bezocht door de macht en Geest Gods, die in Jezus Christus was, in wie zij geloofden.

22 En allen uit wie duivels waren geworpen en die van hun ziekten en hun gebreken waren genezen, deelden het volk waarlijk mede dat de Geest Gods op hen had ingewerkt en dat zij waren genezen; en zij lieten ook tekens zien en

15*a* 3 Ne. 1:2.
17*a* GS Macht.
18*a* 2 Ne. 33:1; Alma 4:19.
19*a* GS Geest—Boze geesten.
20*a* 3 Ne. 8:1.

verrichtten een aantal wonderen onder het volk.

23 Aldus verstreek ook het tweeëndertigste jaar. En in het begin van het drieëndertigste jaar verhief Nephi zijn stem tot het volk; en hij predikte hun bekering en vergeving van zonden.

24 Nu wil ik dat gij tevens in gedachte houdt dat niemand die tot bekering was gebracht, niet met water werd [a]gedoopt.

25 Daarom ordende Nephi mannen tot die bediening, opdat allen die tot hen kwamen met water zouden worden gedoopt, en wel als een teken en een getuigenis voor het aangezicht van God en tot het volk, dat zij zich hadden bekeerd en [a]vergeving van hun zonden hadden ontvangen.

26 En er waren er velen in het begin van dat jaar die zich tot bekering lieten dopen; en aldus verstreek het grootste gedeelte van het jaar.

HOOFDSTUK 8

Orkanen, aardbevingen, branden, wervelwinden en bodemverheffingen getuigen van Christus' kruisiging — Velen worden vernietigd — Duisternis bedekt het land drie dagen lang — Zij die overblijven bejammeren hun lot. Ongeveer 33–34 n.C.

En nu geschiedde het, volgens onze kroniek, en wij weten dat onze kroniek waar is, want zie, het was een rechtvaardig man die de kroniek bijhield — want hij verrichtte waarlijk vele [a]wonderen in de [b]naam van Jezus; en er was niemand die een wonder kon verrichten in de naam van Jezus, tenzij hij in alle opzichten gereinigd was van zijn ongerechtigheid —

2 en nu geschiedde het dat het [a]drieëndertigste jaar, indien er door die man geen fout is gemaakt bij de berekening van onze tijd, was verstreken;

3 en het volk begon in alle ernst uit te zien naar het teken dat door de profeet Samuël, de Lamaniet, was gegeven, ja, naar het tijdstip dat er drie dagen lang [a]duisternis over het oppervlak van het land zou zijn.

4 En er ontstond grote twijfel en veel woordenstrijd onder het volk, ofschoon er zovele [a]tekens waren gegeven.

5 En het geschiedde in het vierendertigste jaar, in de eerste maand, op de vierde dag van de maand, dat er een grote storm opstak, een storm zoals er nog nooit een was gekend in het gehele land.

6 En er was ook een grote en verschrikkelijke orkaan; en er was een verschrikkelijk [a]donderen, waardoor de gehele aarde

24*a* GS Doop, dopen.
25*a* LV 20:37. GS Vergeving van zonden.
8 1*a* 3 Ne. 7:19–20; Mrm. 9:18–19.
b Hand. 3:6; Jakob 4:6.
2*a* 3 Ne. 2:8.
3*a* 1 Ne. 19:10; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 10:9.
4*a* GS Kruisiging.
6*a* 1 Ne. 19:11; Hel. 14:21.

werd [b]geschud alsof zij op het punt stond uiteen te splijten.

7 En er waren buitengewoon felle bliksemschichten zoals er nog nooit waren gekend in het gehele land.

8 En de [a]stad Zarahemla vatte vlam.

9 En de stad Moroni zonk weg in de diepten der zee en haar inwoners verdronken.

10 En er werd aarde op de stad Moronihah gestort, zodat er in de plaats van de stad een grote berg ontstond.

11 En er was een grote en verschrikkelijke verwoesting in het zuidelijke land.

12 Doch zie, nog groter en verschrikkelijker was de verwoesting in het noordelijke land; want zie, het gehele oppervlak van het land werd veranderd ten gevolge van de orkaan en de wervelwinden en de donderslagen en de bliksemschichten en het buitengewoon hevige beven van de gehele aarde;

13 en de [a]wegen werden opgebroken en de vlakke paden werden verwoest en vele effen plaatsen werden ruw.

14 En vele grote en aanzienlijke steden [a]zonken weg en vele verbrandden, en vele beefden totdat hun gebouwen instortten en hun inwoners werden gedood en de plaatsen verwoest achterbleven.

15 En er bleven nog enkele steden over; maar de schade eraan was buitengewoon groot, en er waren velen daarin die werden gedood.

16 En er waren er die in de wervelwind werden weggevoerd; en waarheen zij zijn gegaan, weet geen mens; men weet alleen dat zij werden weggevoerd.

17 En aldus werd het oppervlak der gehele aarde vervormd ten gevolge van de orkanen en de donderslagen en de bliksemschichten en het beven van de aarde.

18 En zie, de [a]rotsen scheurden doormidden; zij werden op het oppervlak der gehele aarde verbroken, zodat zij in brokstukken werden aangetroffen, gescheurd en gespleten, over het gehele oppervlak van het land.

19 En het geschiedde, toen de donderslagen en de bliksemschichten en de storm en de orkaan en het beven van de aarde ophielden — want zie, zij duurden ongeveer [a]drie uur lang; en sommigen zeiden dat de tijd langer was; niettemin gebeurden al die grote en verschrikkelijke dingen in een tijdsbestek van ongeveer drie uur — en zie, toen was er duisternis op het oppervlak van het land.

20 En het geschiedde dat er dikke duisternis was op het gehele oppervlak van het land, zodat de inwoners ervan die niet waren omgekomen, de [a]damp van duisternis konden [b]voelen;

21 en er kon geen licht zijn wegens de duisternis, noch

6*b* Matt. 27:45, 50–51.
8*a* 4 Ne. 1:7–8.
13*a* Hel. 14:24; 3 Ne. 6:8.
14*a* 1 Ne. 12:4.
18*a* Hel. 14:21–22.
19*a* Luc. 23:44.
20*a* 1 Ne. 12:5; 19:11.
b Ex. 10:21–22.

kaarsen, noch fakkels; evenmin kon er vuur worden ontstoken met hun fijne en buitengewoon droge hout, zodat er in het geheel geen licht kon zijn;

22 en er werd in het geheel geen licht gezien, vuur noch flikkering, zon noch maan, noch sterren, want zo dicht waren de nevels van duisternis die op het oppervlak van het land lagen.

23 En het geschiedde dat het [a]drie dagen duurde dat er geen licht werd gezien; en er was voortdurend groot getreur en gekerm en geween onder het gehele volk; ja, groot was het gekreun van het volk wegens de duisternis en de grote verwoesting die hen had getroffen.

24 En op één plaats hoorde men hen roepen, zeggende: O, hadden wij ons maar bekeerd vóór deze grote en verschrikkelijke dag, dan waren onze broeders gespaard gebleven en zouden zij niet zijn verbrand in die grote stad [a]Zarahemla.

25 En op een andere plaats hoorde men hen roepen en treuren, zeggende: O, hadden wij ons maar bekeerd vóór deze grote en verschrikkelijke dag, en hadden wij de profeten maar niet gedood en gestenigd en uitgeworpen; dan waren onze moeders en onze mooie dochters en onze kinderen gespaard gebleven, en niet bedolven onder die grote stad Moronihah. En aldus was het gekerm van het volk groot en verschrikkelijk.

HOOFDSTUK 9

In de duisternis verkondigt de stem van Christus de vernietiging van vele mensen en steden wegens hun verdorvenheid — Hij verkondigt ook zijn goddelijkheid, zegt dat de wet van Mozes is vervuld en nodigt de mensen uit om tot Hem te komen en zich te laten redden. Ongeveer 34 n.C.

En het geschiedde dat er onder alle bewoners der aarde, over het gehele oppervlak van dit land, een [a]stem werd gehoord, roepende:

2 Wee, wee, wee dit volk; [a]wee de bewoners van de gehele aarde, tenzij zij zich bekeren; want de duivel [b]lacht en zijn engelen juichen wegens de gedoden onder de mooie zonen en dochters van mijn volk; en het is wegens hun ongerechtigheid en gruwelen dat zij zijn omgekomen!

3 Zie, die grote stad Zarahemla heb Ik met vuur verbrand, en haar inwoners.

4 En zie, die grote stad Moroni heb Ik doen verzinken in de diepten der zee, en haar inwoners doen verdrinken.

5 En zie, die grote stad Moronihah heb Ik met aarde bedekt, en haar inwoners, om hun ongerechtigheden en hun gruwelen te verbergen voor mijn aangezicht, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

23*a* 1 Ne. 19:10.
24*a* Hel. 13:12.

9 1*a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 11:10.

2*a* Matt. 11:20–21.
b Moz. 7:26.

6 En zie, de stad Gilgal heb Ik doen verzinken, en haar inwoners doen begraven in de diepten der aarde;

7 ja, en de stad Onihah en haar inwoners, en de stad Mocum en haar inwoners, en de stad Jeruzalem en haar inwoners; en in hun plaats heb Ik [a]wateren doen opkomen om hun goddeloosheid en gruwelen te verbergen voor mijn aangezicht, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

8 En zie, de stad Gadiandi, en de stad Gadiomnah, en de stad Jakob, en de stad Gimgimno, al deze heb Ik doen verzinken, en er [a]heuvels en dalen voor in de plaats gemaakt; en hun inwoners heb Ik in de diepten der aarde begraven om hun goddeloosheid en gruwelen te verbergen voor mijn aangezicht, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

9 En zie, die grote stad Jakobugat, die werd bewoond door het volk van koning Jakob, heb Ik met vuur doen verbranden wegens hun zonden en hun goddeloosheid, die de goddeloosheid van de gehele aarde te boven ging wegens hun [a]geheime moorden en verenigingen; want zij zijn het die de vrede van mijn volk en de regering van het land hebben vernietigd; daarom heb Ik hen doen verbranden, om hen voor mijn aangezicht te [b]vernietigen, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

10 En zie, de stad Laman en de stad Josh en de stad Gad en de stad Kishkumen heb Ik met vuur doen verbranden, en hun inwoners, wegens hun goddeloosheid door de profeten uit te werpen, en hen te stenigen die Ik had gezonden om hen op hun goddeloosheid en hun gruwelen te wijzen.

11 En omdat zij hen allen uitwierpen, zodat er geen rechtvaardigen onder hen waren, zond ik [a]vuur neer en vernietigde hen, opdat hun goddeloosheid en gruwelen voor mijn aangezicht verborgen zouden zijn, zodat het bloed van de profeten en de heiligen die Ik onder hen had gezonden, niet [b]van de aardbodem tot Mij zou roepen om hen aan te klagen.

12 En [a]vele grote verwoestingen heb Ik over dit land doen komen, en over dit volk, wegens zijn goddeloosheid en zijn gruwelen.

13 O, gij allen die zijt [a]gespaard omdat gij rechtvaardiger waart dan zij, wilt gij nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan [b]genezen?

14 Ja, voorwaar, zeg Ik u, indien gij [a]tot Mij komt, zult

7*a* Ez. 26:19.
8*a* 1 Ne. 19:11.
9*a* Hel. 6:17–18, 21.
b Mos. 12:8.
11*a* 2 Kon. 1:9–16; Hel. 13:13.
b Gen. 4:10.
12*a* 3 Ne. 8:8–10, 14.
13*a* 3 Ne. 10:12.
b Jer. 3:22; 3 Ne. 18:32.
14*a* 2 Ne. 26:24–28; Alma 5:33–36.

gij het [b]eeuwige leven hebben. Zie, de [c]arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal Ik aannemen; en gezegend zijn zij die tot Mij komen.

15 Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik heb de hemelen [a]geschapen en de aarde en alle dingen die daarin zijn. Ik was vanaf het begin bij de Vader. [b]Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij; en in Mij heeft de Vader zijn naam verheerlijkt.

16 Ik kwam tot de mijnen, en de mijnen hebben Mij niet [a]aangenomen. En de Schriften aangaande mijn komst zijn vervuld.

17 En zovelen als Mij wél hebben aangenomen, hun heb Ik het [a]gegeven zonen van God te worden; en evenzo zal Ik geven aan zovelen als in mijn naam zullen geloven, want zie, door Mij komt de [b]verlossing en in Mij is de [c]wet van Mozes vervuld.

18 Ik ben het [a]licht en het leven der wereld. Ik ben de [b]Alfa en de Omega, het begin en het einde.

19 En gij zult Mij [a]geen bloedvergieten meer offeren; ja, uw offeranden en uw brandoffers moeten worden afgeschaft, want Ik zal geen van uw offeranden en brandoffers aannemen.

20 Maar gij zult Mij als [a]offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen. En wie tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, die zal Ik [b]dopen met vuur en met de Heilige Geest, zoals de Lamanieten wegens hun geloof in Mij ten tijde van hun bekering werden gedoopt met vuur en met de Heilige Geest; en zij wisten het niet.

21 Zie, Ik ben tot de wereld gekomen om de wereld verlossing te brengen, om de wereld van de zonde te redden.

22 Daarom, wie zich [a]bekeert en als een klein [b]kind tot Mij komt, die zal Ik aannemen, want uit zodanigen bestaat het koninkrijk Gods. Zie, voor zodanigen heb Ik mijn [c]leven afgelegd, en het wederom opgenomen; daarom, bekeert u, en komt tot Mij, gij einden der aarde, en laat u redden.

HOOFDSTUK 10

Er is vele uren lang stilte in het land — Christus' stem belooft zijn volk te vergaderen zoals een

14*b* Joh. 3:16.
c Alma 19:36.
15*a* Joh. 1:1–3; Kol. 1:16; Hel. 14:12; Ether 4:7; LV 14:9.
b Joh. 17:20–22; 3 Ne. 11:27; 19:23, 29.
16*a* Joh. 1:11; LV 6:21.
17*a* Joh. 1:12. GS Mens—De mens, zijn potentieel om als zijn hemelse Vader te worden; Zonen en dochters van God.
b GS Verlossen, verlossing, verlost.
c 3 Ne. 12:19, 46–47; 15:2–9.
18*a* GS Licht, licht van Christus.
b Op. 1:8. GS Alfa en Omega.
19*a* Alma 34:13.
20*a* 3 Ne. 12:19; LV 20:37.
b 2 Ne. 31:13–14.
22*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b Marc. 10:15; Mos. 3:19; 3 Ne. 11:37–38.
c Joh. 10:15–18.

hen haar kuikens vergadert — Het rechtvaardigste deel van het volk is bewaard gebleven. Ongeveer 34–35 n.C.

En nu zie, het geschiedde dat alle mensen van het land die woorden hoorden en ervan getuigden. En na die woorden was er vele uren lang stilte in het land;

2 want zo groot was de verbazing van de mensen, dat zij ermee ophielden te weeklagen en te kermen over het verlies van hun verwanten die gedood waren; daarom was er vele uren lang stilte in het gehele land.

3 En het geschiedde dat er andermaal een stem tot het volk kwam — en alle mensen hoorden die en getuigden ervan — zeggende:

4 O gij volk van deze [a]grote steden die gevallen zijn, gij die afstammelingen van Jakob zijt, ja, gij die van het huis Israëls zijt, hoe dikwijls heb Ik u vergaderd zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en heb Ik u [b]verzorgd.

5 En voorts, hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, ja, o gij volk van het huis Israëls, gij die gevallen zijt; ja, o volk van het huis Israëls, zowel gij die in Jeruzalem woont, als gij die gevallen zijt; ja, [a]hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen zoals een hen haar kuikens vergadert, en gij hebt niet gewild.

6 O gij huis Israëls, gij die Ik heb [a]gespaard, hoe dikwijls zal Ik u vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, indien gij u zult bekeren en tot Mij zult [b]terugkeren met een volmaakt voornemen des [c]harten.

7 Maar zo niet, o huis Israëls, dan zullen uw woonplaatsen verlaten zijn tot de tijd van de vervulling van het [a]verbond met uw vaderen.

8 En zie, nu geschiedde het, nadat het volk die woorden had gehoord, dat zij opnieuw begonnen te wenen en te kermen wegens het verlies van hun verwanten en vrienden.

9 En het geschiedde dat de drie dagen aldus verstreken. En het was ochtend, en de [a]duisternis verdween van het oppervlak van het land en de aarde hield op met beven en de rotsen scheurden niet meer en het ontzettende kreunen hield op en al het rumoer verstomde.

10 En de aarde voegde zich wederom aaneen, zodat zij vast was; en het rouwen en het wenen en het jammeren van de mensen die in leven waren gelaten, hield op; en hun rouw veranderde in vreugde, en hun weeklagen in lof en dankzegging aan de Heer Jezus Christus, hun Verlosser.

10 4*a* 3 Ne. 8:14.
b 1 Ne. 17:3.
5*a* Matt. 23:37; LV 43:24–25.
6*a* 3 Ne. 9:13.
b 1 Sam. 7:3; Hel. 13:11; 3 Ne. 24:7.
c Ez. 36:26.
7*a* GS Verbond.
9*a* 3 Ne. 8:19.

11 En tot dusver waren de schriftwoorden, die door de profeten waren gesproken, [a]vervuld.

12 En het was het [a]rechtvaardigste deel van het volk dat gespaard was gebleven, en het waren zij die de profeten hadden aangenomen en hen niet hadden gestenigd; het waren zij die het bloed van de heiligen niet hadden vergoten, die gespaard waren gebleven —

13 en zij waren gespaard gebleven en niet weggezonken en begraven in de aarde; en zij waren niet verdronken in de diepten der zee; en zij waren niet verbrand door vuur, evenmin waren zij bedolven en verpletterd; en zij waren niet weggevoerd in de wervelwind; evenmin waren zij overweldigd door de damp van rook en van duisternis.

14 En nu, wie dit leest, laat hij het begrijpen; hij die de Schriften heeft, laat hij die [a]onderzoeken en zien of al die doden en al die vernietigingen, door vuur en door rook en door orkanen en door wervelwinden en door het [b]opensplijten van de aarde om hen te verzwelgen, of al die dingen niet ter vervulling zijn van de profetieën van vele heilige profeten.

15 Zie, ik zeg u: ja, velen hebben getuigd dat die dingen bij de komst van Christus zouden plaatsvinden, en zijn [a]gedood omdat zij van die dingen hebben getuigd.

16 Ja, de profeet [a]Zenos heeft van die dingen getuigd, en ook Zenock heeft over die dingen gesproken, omdat zij in het bijzonder hebben getuigd aangaande ons die het overblijfsel van hun nageslacht zijn.

17 Zie, onze vader Jakob heeft eveneens getuigd aangaande een [a]overblijfsel van het nageslacht van Jozef. En zie, zijn wij niet een overblijfsel van het nageslacht van Jozef? En deze dingen die van ons getuigen, staan die niet geschreven op de platen van koper die onze vader Lehi uit Jeruzalem heeft meegebracht?

18 En het geschiedde aan het eind van het vierendertigste jaar, zie, ik zal u tonen dat er aan het volk van Nephi dat gespaard was gebleven, en ook aan hen die Lamanieten hadden geheten en gespaard waren gebleven, grote gunsten werden bewezen, en dat er grote zegeningen op hun hoofd werden uitgestort, omdat Christus Zich kort na zijn [a]hemelvaart aan hen heeft geopenbaard —

19 hun zijn lichaam heeft [a]getoond en hen heeft gediend; en een verslag van zijn bediening wordt hierna gegeven. Daarom beëindig ik voorlopig mijn woorden.

11*a* Hand. 3:18–20.
12*a* 2 Ne. 26:8; 3 Ne. 9:13.
14*a* GS Schriften, Schriftuur—Waarde van de Schriften.
b 1 Ne. 19:11; 2 Ne. 26:5.
15*a* GS Martelaar, martelaarschap.
16*a* Hel. 8:19–20.
17*a* 2 Ne. 3:4–5; Alma 46:24; 3 Ne. 5:23–24.
18*a* Hand. 1:9–11.
19*a* 3 Ne. 11:12–15.

Jezus Christus heeft Zich aan het volk van Nephi vertoond, toen de menigte was bijeenvergaderd in het land Overvloed, en Hij heeft hen gediend; en Hij heeft Zich op de volgende wijze aan hen vertoond.

Dit beslaat de hoofdstukken 11 tot en met 26.

HOOFDSTUK 11

De Vader getuigt van zijn geliefde Zoon — Christus verschijnt en verkondigt zijn verzoening — De mensen betasten de littekens in zijn handen, voeten en zijde — Zij roepen hosanna — Hij zet de wijze van dopen uiteen — De geest van twisten is van de duivel — De leer van Christus is dat de mensen moeten geloven en zich moeten laten dopen en de Heilige Geest moeten ontvangen. Ongeveer 34 n.C.

En nu geschiedde het dat er een grote menigte van het volk van Nephi was bijeenvergaderd rondom de tempel die in het land Overvloed stond; en zij verbaasden zich en uitten hun verwondering aan elkaar en wezen elkaar de [a]grote en wonderbare verandering aan die had plaatsgevonden.

2 En ook spraken zij samen over deze Jezus Christus, van wiens dood het [a]teken was gegeven.

3 En het geschiedde, terwijl zij aldus met elkaar spraken, dat zij een [a]stem hoorden, die als het ware uit de hemel kwam; en zij wierpen hun blik in het rond, want zij begrepen de stem die zij hoorden niet; en het was geen scherpe stem, evenmin was het een luide stem; maar toch, en ondanks dat het een [b]zachte stem was, doordrong zij hen die haar hoorden tot in hun binnenste, zodat er geen deel van hun lichaam was dat zij niet deed beven; ja, zij doordrong hen tot in de ziel en deed hun hart branden.

4 En het geschiedde dat zij de stem opnieuw hoorden, en zij verstonden haar niet.

5 En wederom, voor de derde maal, hoorden zij de stem, en zij zetten hun oren open om haar te horen; en hun ogen waren gericht naar de oorsprong van het geluid; en zij keken gestadig naar de hemel, vanwaar het geluid kwam.

6 En zie, de derde maal verstonden zij de stem die zij hoorden; en die zeide tot hen:

7 Ziet mijn [a]geliefde Zoon, [b]in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luistert naar Hem.

8 En het geschiedde, toen zij de stem begrepen, dat zij hun blik wederom hemelwaarts wierpen; en zie, zij [a]zagen een Man uit de hemel neerdalen; en Hij was gekleed in een wit gewaad; en Hij daalde neer en stond in hun

11 1*a* 3 Ne. 8:11–14.
2*a* Hel. 14:20–27.
3*a* Deut. 4:33–36; Hel. 5:29–33.
b 1 Kon. 19:11–13; LV 85:6.
7*a* Matt. 3:17; 17:5; GJS 1:17.
b 3 Ne. 9:15.
8*a* 1 Ne. 12:6; 2 Ne. 26:1.

midden; en de ogen van de gehele menigte waren op Hem gericht, en zij durfden hun mond niet open te doen, zelfs niet tegen elkaar, en wisten niet wat het betekende, want zij dachten dat het een engel was die aan hen was verschenen.

9 En het geschiedde dat Hij zijn hand uitstrekte en tot het volk sprak, zeggende:

10 Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen.

11 En zie, Ik ben het [a]licht en het leven der wereld; en Ik heb gedronken uit die bittere [b]beker die de Vader Mij heeft gegeven en heb de Vader verheerlijkt door de [c]zonden der wereld op Mij te nemen, waarmee Ik Mij in alle dingen aan de [d]wil van de Vader heb onderworpen vanaf het begin.

12 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gesproken, dat de gehele menigte ter aarde viel; want zij herinnerden zich dat er onder hen was [a]geprofeteerd dat Christus Zich na zijn hemelvaart aan hen zou vertonen.

13 En het geschiedde dat de Heer tot hen sprak, zeggende:

14 Staat op en nadert tot Mij om uw hand in mijn zijde te [a]steken, en ook om de tekens van de nagels in mijn handen en in mijn voeten te [b]voelen, opdat gij zult weten dat Ik de [c]God van Israël en de God der gehele [d]aarde ben, en ben gedood voor de zonden der wereld.

15 En het geschiedde dat de menigte toetrad en de handen in zijn zijde stak en de tekens van de nagels in zijn handen en in zijn voeten voelde; en dat deden zij en traden één voor één toe totdat allen waren toegetreden en met hun ogen hadden gezien en met hun handen hadden gevoeld, en met zekerheid wisten en getuigden, dat [a]Hij het was van wie de profeten hadden geschreven dat Hij zou komen.

16 En toen zij allen waren toegetreden en er zelf getuige van waren geweest, riepen zij eenparig uit, zeggende:

17 Hosanna! Gezegend zij de naam van de Allerhoogste God! En zij vielen aan de voeten van Jezus neer en [a]aanbaden Hem.

18 En het geschiedde dat Hij tot [a]Nephi sprak — want Nephi bevond zich onder de menigte — en Hij gebood hem toe te treden.

19 En Nephi stond op en trad toe, en hij boog zich voor het aangezicht des Heren en kuste zijn voeten.

20 En de Heer gebood hem op te staan. En hij richtte zich op en stond vóór Hem.

21 En de Heer zeide tot hem:

11*a* GS Licht, licht van Christus.
b Matt. 26:39, 42.
c Joh. 1:29; LV 19:18–19.
d Marc. 14:36; Joh. 6:38; LV 19:2.

12*a* Alma 16:20.

14*a* Joh. 20:27.
b Luc. 24:36–39; LV 129:2.
c Jes. 45:3; 3 Ne. 15:5.
d 1 Ne. 11:6.

15*a* GS Jezus Christus—Verschijningen van Christus na zijn dood.

17*a* GS Aanbidden, aanbidding.

18*a* 3 Ne. 1:2, 10.

Ik geef u de [a]macht om dit volk te [b]dopen wanneer Ik andermaal ten hemel ben gevaren.

22 En de Heer riep ook [a]anderen en zeide tot hen hetzelfde; en Hij gaf hun de macht om te dopen. En Hij zeide tot hen: Op deze wijze zult gij dopen; en er zal [b]geen woordenstrijd onder u zijn.

23 Voorwaar, Ik zeg u, wie zich door uw [a]woorden van hun zonden bekeren en [b]verlangen zich in mijn naam te laten dopen, zult gij op deze wijze dopen: Zie, gij zult in het water [c]afdalen en hen in mijn naam dopen.

24 En nu zie, dit zijn de woorden die gij zult zeggen, hen bij de naam noemend:

25 Met het [a]gezag mij door Jezus Christus verleend, doop ik u in de naam van de [b]Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest. Amen.

26 En dan zult gij hen in het water [a]onderdompelen en wederom uit het water komen.

27 En op die wijze zult gij in mijn naam dopen; want zie, voorwaar, Ik zeg u dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest [a]één zijn; en Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij; en de Vader en Ik zijn één.

28 En zoals Ik u heb geboden, aldus zult gij dopen. En er zal geen [a]woordenstrijd onder u zijn, zoals er tot dusver is geweest; evenmin zal er woordenstrijd onder u zijn over de punten van mijn leer, zoals er tot dusver is geweest.

29 Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hij die de geest van [a]twisten heeft, is niet van Mij, maar van de [b]duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander.

30 Zie, dat is niet mijn leer om het hart der mensen tot toorn op te hitsen, de een tegen de ander; dit is daarentegen mijn leer: dat zulke zaken moeten worden weggedaan.

31 Zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik zal u mijn [a]leer verkondigen.

32 En dit is mijn [a]leer, en het is de leer die de Vader Mij heeft gegeven; en Ik [b]getuig van de Vader, en de Vader getuigt van Mij, en de [c]Heilige Geest getuigt van de Vader en van Mij; en Ik getuig dat de Vader alle mensen overal gebiedt zich te bekeren en in Mij te geloven.

33 En wie in Mij gelooft en

21*a* GS Macht.
b GS Doop, dopen.
22*a* 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 12:1.
b 3 Ne. 18:34.
23*a* 3 Ne. 12:2.
b GS Doop, dopen—Vereisten voor de doop.
c 3 Ne. 19:10–13.
25*a* Mos. 18:13; LV 20:73.
GS Doop, dopen—Juist gezag.
b GS God, Godheid.
26*a* GS Doop, dopen—Doop door onderdompeling.
27*a* Joh. 17:20–22; 3 Ne. 28:10; Mrm. 7:7; LV 20:28.
28*a* 1 Kor. 1:10; Ef. 4:11–14; LV 38:27.
29*a* 2 Tim. 2:23–24; Mos. 23:15.
GS Twist.
b BJS, Ef. 4:26; Mos. 2:32–33.
31*a* 2 Ne. 31:2–21.
32*a* GS Leer van Christus.
b 1 Joh. 5:7.
c 3 Ne. 28:11; Ether 5:4.

zich laat [a]dopen, die zal [b]behouden worden; en zij zijn het die het koninkrijk Gods zullen [c]beërven.

34 En wie niet in Mij gelooft en zich niet laat dopen, zal worden verdoemd.

35 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat dit mijn leer is, en Ik getuig ervan namens de Vader; en wie in Mij [a]gelooft, gelooft ook in de Vader; en de Vader zal tot hem getuigen van Mij, want Hij zal hem bezoeken [b]met vuur en met de [c]Heilige Geest.

36 En aldus zal de Vader van Mij getuigen, en de Heilige Geest zal tot hem getuigen van de Vader en van Mij; want de Vader en Ik en de Heilige Geest zijn één.

37 En wederom zeg Ik u, gij moet u bekeren en [a]worden als een klein kind en u laten dopen in mijn naam, anders kunt gij deze dingen geenszins ontvangen.

38 En wederom zeg Ik u, gij moet u bekeren, en u laten dopen in mijn naam, en worden als een klein kind, anders kunt gij het koninkrijk Gods geenszins beërven.

39 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat dit mijn leer is, en wie daarop [a]bouwt, bouwt op mijn rots, en de [b]poorten der hel zullen hem niet overweldigen.

40 En wie meer of minder verkondigt dan dit en het als mijn leer vestigt, die is uit den boze en is niet op mijn rots gebouwd; integendeel, hij bouwt op een [a]zanderig fundament, en de poorten der hel staan open om hem te ontvangen wanneer de watervloeden komen en de winden tegen hem slaan.

41 Welnu, gaat uit onder dit volk en verkondigt de woorden die Ik heb gesproken tot de einden der aarde.

HOOFDSTUK 12

Jezus roept en machtigt de Twaalf — Hij houdt een rede voor de Nephieten die vergelijkbaar is met de bergrede — De zaligsprekingen — Zijn leringen gaan de wet van Mozes te boven en komen op de eerste plaats — De mensen wordt geboden volmaakt te zijn zoals Hij en zijn Vader volmaakt zijn — Vergelijk Matteüs 5. Ongeveer 34 n.C.

En zie, het geschiedde, toen Jezus die woorden tot Nephi had gesproken, en tot hen die geroepen waren — en het aantal van hen dat geroepen was en de macht en het gezag had ontvangen om te dopen, was [a]twaalf — dat Hij zijn hand tot de menigte uitstrekte en hen toeriep, zeggende: [b]Gezegend zijt gij indien gij acht slaat op

33*a* Marc. 16:16.
GS Doop, dopen—Onontbeerlijk.
b GS Heil.
c GS Celestiale heerlijkheid.
35*a* Ether 4:12.
b 3 Ne. 9:20; 12:2.
c GS Heilige Geest.
37*a* Marc. 10:15; Luc. 18:17; Mos. 3:19; 3 Ne. 9:22.
39*a* Matt. 7:24–29; Hel. 5:12.
GS Rots.
b 3 Ne. 18:12–13.
40*a* 3 Ne. 14:24–27.
12 1*a* 3 Ne. 13:25.
b GS Zegen, zegenen, zegening.

de woorden van deze twaalf die Ik uit uw midden heb [c]gekozen om u te leren en uw dienstknecht te zijn; en Ik heb hun de macht gegeven om u met water te dopen; en zie, nadat gij met water zijt gedoopt, zal Ik u dopen met vuur en met de Heilige Geest; daarom, gezegend zijt gij indien gij in Mij gelooft en u laat dopen nadat gij Mij hebt gezien en weet dat Ik ben.

2 En voorts, meer gezegend zijn zij die in uw woorden zullen [a]geloven, omdat gij getuigt dat gij Mij hebt gezien en weet dat Ik ben. Ja, gezegend zijn zij die in uw woorden zullen geloven en [b]afdalen in de diepste ootmoed en zich laten dopen, want zij zullen [c]met vuur en met de Heilige Geest worden bezocht en vergeving van hun zonden ontvangen.

3 Ja, gezegend zijn de [a]armen van geest die [b]tot Mij komen, want hunner is het koninkrijk van de hemel.

4 En voorts, gezegend zijn allen die treuren, want zij zullen vertroost worden.

5 En gezegend zijn de [a]zachtmoedigen, want zij zullen de [b]aarde beërven.

6 En gezegend zijn allen die [a]hongeren en [b]dorsten naar [c]gerechtigheid, want zij zullen met de Heilige Geest worden vervuld.

7 En gezegend zijn de [a]barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verkrijgen.

8 En gezegend zijn alle [a]reinen van hart, want zij zullen God [b]zien.

9 En gezegend zijn alle [a]vredestichters, want zij zullen de [b]kinderen van God worden genoemd.

10 En gezegend zijn allen die omwille van mijn naam worden [a]vervolgd, want hunner is het koninkrijk van de hemel.

11 En gezegend zijt gij wanneer men u omwille van Mij smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt;

12 want gij zult grote vreugde hebben en buitengewoon verblijd zijn, want uw [a]loon in de hemel zal groot zijn; want alzo hebben zij de profeten vervolgd die vóór u hebben geleefd.

13 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik draag u op het [a]zout der aarde te zijn; maar indien het zout zijn kracht verliest, waarmee zal de aarde dan gezouten worden? Het zout deugt daarna nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.

1*c* GS Roepen, roeping, door God geroepen.
2*a* LV 46:13–14.
GS Geloof, geloven.
b Ether 4:13–15.
c 3 Ne. 11:35; 19:13.
3*a* LV 56:17–18.
GS Nederig, nederigheid, vernederen.
b Matt. 11:28–30.
5*a* Rom. 12:16; Mos. 3:19.
GS Zachtmoedig, zachtmoedigheid.
b GS Aarde.
6*a* 2 Ne. 9:51; Enos 1:4.
b Jer. 29:13.
c Spr. 21:21.
7*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
8*a* GS Zuiver, zuiverheid.
b LV 93:1.
9*a* GS Vredestichter.
b GS Zonen en dochters van God.
10*a* LV 122:5–9.
GS Vervolgen, vervolging.
12*a* Ether 12:4.
13*a* LV 101:39–40.
GS Zout.

14 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik draag u op het licht van dit volk te zijn. Een stad die bovenop een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

15 Zie, steken de mensen een [a]kaars aan en zetten ze die onder een korenmaat? Neen, integendeel, op een standaard, en zij geeft licht aan allen die in het huis zijn;

16 laat dan uw [a]licht voor dit volk zo schijnen dat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader die in de hemel is, verheerlijken.

17 Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten teniet te doen. Ik ben niet gekomen om teniet te doen, maar om te vervullen;

18 want voorwaar, Ik zeg u, niet één jota of één tittel is verdwenen uit de [a]wet; integendeel, in Mij is zij geheel vervuld.

19 En zie, Ik heb u de wet en de geboden van mijn Vader gegeven, namelijk dat gij in Mij zult geloven en u bekeren van uw zonden en tot Mij komen met een [a]gebroken hart en een verslagen geest. Zie, gij hebt de geboden vóór u, en de [b]wet is vervuld.

20 Komt dus tot Mij en laat u redden; want voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij mijn geboden onderhoudt, die Ik u thans heb geboden, zult gij het koninkrijk van de hemel geenszins binnengaan.

21 Gij hebt gehoord dat er is gezegd door hen van weleer — en het staat tevens geschreven vóór u — dat gij niet zult [a]doden; en voor wie doodt, dreigt het gevaar van het oordeel Gods;

22 maar Ik zeg u, voor wie vertoornd is op zijn broeder dreigt het gevaar van zijn oordeel. En voor wie tot zijn broeder zegt, leeghoofd, dreigt het gevaar van de raad; en voor wie zegt, gij dwaas, dreigt het gevaar van het hellevuur.

23 Daarom, indien gij tot Mij komt, of verlangt tot Mij te komen, en gij herinnert u dat uw broeder iets tegen u heeft —

24 ga dan naar uw broeder toe, en [a]verzoen u eerst met uw broeder, en kom dan tot Mij met een volmaakt voornemen des harten, en Ik zal u aannemen.

25 Kom vlug met uw tegenpartij tot een vergelijk, terwijl gij nog met hem onderweg zijt, opdat hij u niet op een zeker tijdstip grijpt en gij in de gevangenis wordt geworpen.

26 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij zult daar geenszins uitkomen totdat gij de laatste senine hebt betaald. En kunt gij zelfs maar één [a]senine betalen terwijl gij in de gevangenis zit? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, neen.

27 Zie, er is geschreven door hen van weleer dat gij niet zult [a]echtbreken;

28 maar Ik zeg u dat wie

15*a* Luc. 8:16.
16*a* 3 Ne. 18:24.
18*a* GS Wet van Mozes.
19*a* 3 Ne. 9:20.
GS Gebroken hart.
b 3 Ne. 9:17.
21*a* Ex. 20:13; Mos. 13:21; LV 42:18.
24*a* GS Vergeven.
26*a* Alma 11:3.
27*a* 2 Ne. 9:36; LV 59:6.

een vrouw aanziet om haar te [a]begeren, in zijn hart reeds echtbreuk heeft gepleegd.

29 Zie, Ik geef u een gebod geen van die dingen in uw [a]hart te laten opkomen;

30 want het is beter dat gij u van die dingen onthoudt, waarin gij uw [a]kruis opneemt, dan dat gij in de hel wordt geworpen.

31 Er is geschreven, wie zijn vrouw wegzendt, laat die haar een [a]scheidbrief geven.

32 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie zijn vrouw [a]wegzendt om een andere reden dan [b]ontucht, die maakt dat zij [c]echtbreuk pleegt; en wie huwt met haar die gescheiden is, pleegt echtbreuk.

33 En voorts is er geschreven, gij zult uw eed niet breken, maar aan de Heer uw [a]eden gestand doen;

34 maar voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, [a]zweert in het geheel niet; noch bij de hemel, want die is Gods troon;

35 noch bij de aarde, want die is zijn voetbank;

36 noch zult gij zweren bij uw hoofd, want gij kunt niet één haar zwart of wit maken;

37 maar laat het ja dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; want wat gij meer zegt dan dat, is uit den boze.

38 En zie, er is geschreven, [a]oog om oog en tand om tand;

39 maar Ik zeg u het kwaad niet te [a]weerstaan, maar wie u een slag geeft op de rechterwang, [b]keert hem ook de andere toe;

40 en indien iemand u voor het gerecht wil dagen en uw lijfrok nemen, laat hem ook uw mantel hebben;

41 en wie u ertoe prest één mijl te gaan, gaat er twee met hem.

42 [a]Geeft aan hem die van u vraagt, en wendt u niet af van hem die van u wil lenen.

43 En zie, er is ook geschreven, gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand haten;

44 maar zie, Ik zeg u, hebt uw [a]vijanden lief, zegent hen die u vervloeken, doet wel aan hen die u haten en [b]bidt voor hen die u smadelijk behandelen en vervolgen;

45 opdat gij kinderen zult zijn van uw Vader die in de hemel is; want Hij laat zijn zon opgaan over bozen en goeden.

46 Daarom zijn alle dingen die uit vroeger tijden stammen, die onder de wet vielen, alle in Mij vervuld.

47 [a]Oude dingen zijn weggedaan en alle dingen zijn nieuw geworden.

48 Welnu, Ik wil dat gij [a]volmaakt zijt zoals Ik, of zoals

28*a* LV 42:23.
gs Wellust.
29*a* Hand. 8:22.
30*a* Matt. 10:38; 16:24; Luc. 9:23.
31*a* gs Echtscheiding.
32*a* Marc. 10:11–12.
b gs Ontucht.
c gs Echtbreuk.
33*a* gs Eed.
34*a* gs Vloeken.
38*a* Lev. 24:20.
39*a* 3 Ne. 6:13; 4 Ne. 1:34; LV 98:23–32.
b gs Geduld.
42*a* Jakob 2:17–19; Mos. 4:22–26.
44*a* Spr. 24:17; Alma 48:23.
b Hand. 7:59–60.
47*a* 3 Ne. 15:2, 7; LV 22:1.
48*a* Matt. 5:48; 3 Ne. 27:27.
gs Volmaakt.

uw Vader die in de hemel is, volmaakt is.

HOOFDSTUK 13

Jezus leert de Nephieten het gebed des Heren — Zij moeten schatten in de hemel vergaren — De Twaalf wordt geboden zich tijdens hun bediening niet te bekommeren om stoffelijke zaken — Vergelijk Matteüs 6. Ongeveer 34 n.C.

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik wil dat gij de armen [a]aalmoezen geeft; doch ziet toe uw aalmoezen niet ten overstaan van de mensen te geven om door hen te worden gezien; anders hebt gij geen loon van uw Vader die in de hemel is.

2 Daarom, wanneer gij uw aalmoezen geeft, bazuint het niet voor u uit zoals de huichelaars in de synagoge en op straat doen om zich door de mensen te laten [a]roemen. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

3 Maar wanneer gij aalmoezen geeft, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet;

4 opdat uw aalmoes in het verborgene zij; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.

5 En wanneer gij [a]bidt, zult gij niet doen zoals de huichelaars, want die staan graag te bidden in de synagoge en op de hoek van de straat om door de mensen te worden gezien. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

6 Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, en wanneer gij uw deur hebt gesloten, bidt dan tot uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.

7 Maar wanneer gij bidt, gebruikt dan geen ijdele herhalingen zoals de heidenen, want die denken te worden gehoord wegens hun veelheid van woorden.

8 Weest dus niet zoals zij, want uw Vader [a]weet welke dingen gij van node hebt eer gij Hem vraagt.

9 [a]Bidt gij dan [b]aldus: Onze [c]Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd.

10 Uw wil geschiede op aarde gelijk in de hemel.

11 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

12 En [a]leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het boze.

13 Want Uwer is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

14 Want indien gij de mensen hun overtredingen [a]vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven;

15 maar indien gij de mensen

13 1*a* gs Aalmoes.
2*a* LV 121:34–35.
5*a* gs Gebed.
8*a* LV 84:83.
9*a* gs Gebed.
b Matt. 6:9–13.
c gs God, Godheid—God de Vader.
12*a* bjs, Matt. 6:14.
14*a* Mos. 26:30–31; LV 64:9.
gs Vergeven.

hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader u evenmin uw overtredingen vergeven.

16 En voorts, wanneer gij [a]vast, trekt dan niet een somber gezicht zoals de huichelaars, want zij maken hun gelaat ontoonbaar om de mensen te laten zien dat zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

17 Maar gij, wanneer gij vast, zalft dan uw hoofd en wast uw gelaat;

18 om niet de mensen te laten zien dat gij vast, maar wél uw Vader, die in het [a]verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.

19 Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze bederven en dieven inbreken en stelen;

20 maar verzamelt u [a]schatten in de hemel, waar mot noch roest ze bederven, en waar dieven inbreken noch stelen.

21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

22 Het [a]licht van het lichaam is het oog; indien dan uw oog zuiver is, zal uw gehele lichaam vol licht zijn.

23 Maar indien uw oog slecht is, zal uw gehele lichaam vol duisternis zijn. Indien nu het licht in u duisternis is, hoe groot is dan die duisternis!

24 Niemand kan twee heren [a]dienen; want hij zal óf de ene haten en de andere liefhebben, óf zich aan de ene hechten en de andere minachten. Gij kunt niet God dienen én Mammon.

25 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij de twaalf die Hij had uitgekozen, aankeek en tot hen zeide: Denkt aan de woorden die Ik heb gesproken. Want zie, u heb Ik uitgekozen om dit volk te [a]dienen. Daarom zeg Ik tot u, [b]weest niet bezorgd over uw leven, wat gij zult eten, of wat gij zult drinken, noch over uw lichaam, waarmee gij het zult kleden. Is niet het leven meer dan het voedsel, en het lichaam meer dan de kleding?

26 Ziet de vogels van de lucht; want zij zaaien niet, zij maaien niet en brengen niet bijeen in schuren; nochtans voedt uw hemelse Vader ze. Gaat gij ze niet verre te boven?

27 Wie van u kan, door bezorgd te zijn, één el aan zijn lengte toevoegen?

28 En waarom zijt gij bezorgd over kleding? Let op de leliën des velds, hoe zij groeien; zij arbeiden niet en spinnen niet;

29 en toch zeg Ik u dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet gekleed was als één daarvan.

30 Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven wordt geworpen, zo kleedt, zal Hij ook u zo kleden, indien gij niet kleingelovig zijt.

31 Weest dus niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten of

16*a* Jes. 58:5–7. GS Vasten.
18*a* LV 38:7.
20*a* Hel. 5:8; 8:25.
22*a* LV 88:67.
24*a* 1 Sam. 7:3.
25*a* GS Bedienen.
b Alma 31:37–38; LV 84:79–85.

wat zullen wij drinken of waarmee zullen wij ons kleden?

32 Want uw hemelse Vader weet dat gij die dingen nodig hebt.

33 Maar zoekt eerst het [a]koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u worden toegevoegd.

34 Weest dus niet bezorgd over de dag van morgen, want de dag van morgen zal voor zijn eigen zaken zorgen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

HOOFDSTUK 14

Jezus gebiedt: Oordeelt niet; vraagt God; wacht u voor valse profeten — Hij belooft redding aan hen die de wil van de Vader doen — Vergelijk Matteüs 7. Ongeveer 34 n.C.

En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij Zich wederom tot de menigte wendde, en zijn mond andermaal tot hen opendeed, zeggende: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, [a]oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.

2 [a]Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke maat gij meet, zult ook gij gemeten worden.

3 En waarom ziet gij wél de splinter in het oog van uw broeder, maar bemerkt gij niet de balk in uw eigen oog?

4 Of hoe kunt gij tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog trekken — en zie, er is een balk in uw eigen oog?

5 Gij huichelaar, doet eerst de [a]balk uit uw eigen oog weg; en dan zult gij duidelijk zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen.

6 Geeft hetgeen [a]heilig is niet aan de honden, en werpt uw paarlen niet voor de zwijnen, opdat zij die niet vertrappen met hun poten en zich omkeren en u verscheuren.

7 [a]Vraagt, en het zal u gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en voor u zal worden opengedaan.

8 Want eenieder die vraagt, ontvangt; en hij die zoekt, vindt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan.

9 Of welk mens is er onder u die, als zijn zoon om brood vraagt, hem een steen zal geven?

10 Of als hij om een vis vraagt, hem een slang zal geven?

11 Indien dan gij, die slecht zijt, uw kinderen goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader die in de hemel is het goede geven aan hen die Hem daarom vragen?

12 Daarom, alles wat gij wilt, dat u de mensen doen, [a]doet gij hun evenzo, want dat is de wet en de profeten.

13 Gaat in door de [a]enge poort;

33*a* Luc. 12:31.
14 1*a* bjs, Matt. 7:1–2; Joh. 7:24.
2*a* Mrm. 8:19.
5*a* Joh. 8:3–11.
6*a* gs Heilig.
7*a* 3 Ne. 27:29. gs Gebed.
12*a* gs Medelijden.
13*a* Luc. 13:24; 3 Ne. 27:33.

want wijd is de poort en [b]breed is de weg die tot vernietiging leidt, en velen zijn er die daardoor ingaan;

14 want eng is de [a]poort en [b]smal is de weg die tot het leven leidt, en [c]weinigen zijn er die hem vinden.

15 Wacht u voor [a]valse profeten die in schaapskleders tot u komen, maar van binnen roofzuchtige wolven zijn.

16 Gij zult hen kennen aan hun vruchten. Leest men druiven van dorens, of vijgen van distels?

17 Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort; maar een zieke boom brengt slechte vruchten voort.

18 Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen, evenmin kan een zieke boom goede vruchten voortbrengen.

19 Iedere boom die [a]geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.

20 Zo zult gij hen dan aan hun [a]vruchten kennen.

21 Niet eenieder die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal het koninkrijk van de hemel binnengaan; maar wie doet de wil van mijn Vader die in de hemel is.

22 Velen zullen te dien dage tot Mij [a]zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam duivels uitgeworpen en in uw naam vele wonderbare werken gedaan?

23 En dan zal Ik hun openlijk zeggen, Ik heb u nooit [a]gekend; [b]gaat weg van Mij, gij die ongerechtigheid doet.

24 Daarom, wie deze, mijn woorden, hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op een [a]rots bouwde —

25 en de [a]regen viel, en de watervloeden kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het [b]viel niet in, want het was gegrondvest op een rots.

26 En eenieder die deze, mijn woorden, hoort en ze niet doet, zal vergeleken worden met een dwaas man, die zijn huis op het [a]zand bouwde —

27 en de regen viel, en de watervloeden kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel in en zijn val was groot.

HOOFDSTUK 15

Jezus kondigt aan dat de wet van Mozes in Hem is vervuld — De Nephieten zijn de andere schapen waarover Hij in Jeruzalem heeft gesproken — Wegens ongerechtigheid heeft het volk van de Heer in Jeruzalem geen weet van de

13*b* LV 132:25.
14*a* 2 Ne. 9:41; 31:9, 17–18; LV 22:1–4.
b 1 Ne. 8:20.
c 1 Ne. 14:12.
15*a* Jer. 23:21–32; 2 Ne. 28:9, 12, 15.
19*a* Matt. 3:10; Alma 5:36–41; LV 97:7.
20*a* Luc. 6:43–45; Mro. 7:5.
22*a* Alma 5:17.
23*a* Mos. 5:13; 26:24–27.
b Luc. 13:27.
24*a* GS Rots.
25*a* Alma 26:6; Hel. 5:12.
b Spr. 12:7.
26*a* 3 Ne. 11:40.

verstrooide schapen van Israël. Ongeveer 34 n.C.

En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden beëindigd had, dat Hij zijn blik over de menigte liet gaan en tot hen zeide: Zie, gij hebt de dingen gehoord die Ik u heb geleerd voordat Ik opvoer tot mijn Vader; wie dan aan die woorden van Mij denkt en ze [a]doet, die zal Ik ten laatsten dage [b]opwekken.

2 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gezegd, dat Hij bemerkte hoe sommigen onder hen zich verwonderden en zich afvroegen wat Hij wilde aangaande de [a]wet van Mozes; want zij begrepen het gezegde niet dat oude dingen waren voorbijgegaan, en dat alle dingen nieuw waren geworden.

3 En Hij zeide tot hen: Verwondert u niet dat Ik u heb gezegd dat oude dingen voorbij zijn gegaan en dat alle dingen nieuw zijn geworden.

4 Zie, Ik zeg u dat de [a]wet die Mozes werd gegeven, is vervuld.

5 Zie, [a]Ik ben het die de wet heeft gegeven, en Ik ben het die Zich verbonden heeft jegens mijn volk Israël; daarom is de wet in Mij vervuld, want Ik ben gekomen om de wet te [b]vervullen; daarom heeft zij een eind.

6 Zie, Ik doe de profeten [a]niet teniet, want zovele als er niet in Mij zijn vervuld, voorwaar, Ik zeg u, die zullen alle worden vervuld.

7 En hoewel Ik u heb gezegd dat oude dingen voorbij zijn gegaan, doe Ik niet teniet wat er gesproken is aangaande toekomstige zaken.

8 Want zie, het [a]verbond dat Ik met mijn volk heb gesloten, is niet geheel vervuld; maar de wet die Mozes werd gegeven, heeft in Mij een eind.

9 Zie, Ik ben de [a]wet en het [b]licht. Vertrouwt op Mij en volhardt tot het einde, en gij zult [c]leven; want aan hem die [d]tot het einde volhardt, zal Ik het eeuwige leven geven.

10 Zie, Ik heb u de [a]geboden gegeven; welnu, onderhoudt mijn geboden. En dat is de wet en de profeten, want zij hebben waarlijk van Mij [b]getuigd.

11 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij zeide tot de twaalf die Hij had uitgekozen:

12 Gij zijt mijn discipelen; en gij zijt een licht voor dit volk, dat een overblijfsel is van het huis van [a]Jozef.

13 En zie, dit is uw [a]erfland; en de Vader heeft het u gegeven.

14 En nooit heeft de Vader Mij geboden dat aan uw broeders in Jeruzalem te [a]vertellen.

15 1*a* Jakobus 1:22.
b 1 Ne. 13:37; LV 5:35.
2*a* GS Wet van Mozes.
4*a* Mos. 13:27–31; 3 Ne. 9:17–20.
5*a* 1 Kor. 10:1–4; 3 Ne. 11:14.
GS Jehova.
b Alma 34:13.
6*a* 3 Ne. 23:1–5.
8*a* 3 Ne. 5:24–26.
9*a* 2 Ne. 26:1.
b GS Licht, licht van Christus.
c Joh. 11:25; LV 84:44.
d GS Volharden.
10*a* 3 Ne. 12:20.
b Mos. 13:33.
12*a* GS Jozef, zoon van Jakob.
13*a* 1 Ne. 18:22–23.
14*a* 3 Ne. 5:20.

15 Evenmin heeft de Vader Mij ooit geboden hun te vertellen over de [a]andere stammen van het huis Israëls, die de Vader uit het land heeft weggeleid.

16 Wel heeft de Vader Mij geboden hun te vertellen:

17 Nog andere schapen heb Ik die niet van deze kudde zijn; ook die moet Ik leiden, en zij zullen mijn stem horen; en er zal één kudde zijn en één [a]herder.

18 En nu, wegens halsstarrigheid en ongeloof [a]begrepen zij mijn woord niet; daarom gebood de Vader Mij niets meer hierover tot hen te zeggen.

19 Maar voorwaar, Ik zeg u dat de Vader Mij heeft geboden u te vertellen dat gij uit hun midden werd afgezonderd wegens hun ongerechtigheid; het is dus wegens hun ongerechtigheid dat zij van u niet afweten.

20 En voorwaar, Ik zeg u wederom dat de Vader de andere stammen uit hun midden heeft afgezonderd; en het is wegens hun ongerechtigheid dat zij van hen niet afweten.

21 En voorwaar, Ik zeg u dat gij het zijt van wie Ik heb gezegd, [a]andere schapen heb Ik, die niet van deze kudde zijn; ook die moet Ik leiden, en zij zullen mijn stem horen; en er zal één kudde zijn en één herder.

22 En zij begrepen Mij niet, want zij meenden dat het de [a]andere volken waren; want zij begrepen niet dat de andere volken zouden worden [b]bekeerd door hun prediking.

23 En zij begrepen Mij niet toen Ik zeide, zij zullen mijn stem horen; en zij begrepen niet van Mij dat de [a]andere volken nooit mijn stem zouden horen — dat Ik Mij niet aan hen zou openbaren, dan alleen door de [b]Heilige Geest.

24 Maar zie, gij hebt zowel [a]mijn stem gehoord als Mij gezien; en gij zijt mijn schapen en gij wordt gerekend onder hen die de Vader Mij heeft [b]gegeven.

HOOFDSTUK 16

Jezus zal nog andere verloren schapen van Israël bezoeken — In de laatste dagen zal het evangelie eerst naar de andere volken en dan naar het huis Israëls gaan — Het volk des Heren zal het met eigen ogen zien wanneer Hij Zion terugbrengt. Ongeveer 34 n.C.

En voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat Ik [a]andere schapen heb die niet in dit land zijn, noch in het land Jeruzalem, noch in enig deel van het omliggende land waar Ik ben geweest om te dienen.

2 Want zij van wie Ik spreek, zij zijn het die mijn stem nog niet hebben gehoord; evenmin

15*a* 3 Ne. 16:1–4.
GS Israël—De tien verloren stammen van Israël.
17*a* GS Goede herder.
18*a* LV 10:59.
21*a* Joh. 10:14–16.
22*a* GS Andere volken.
b Hand. 10:34–48.
23*a* Matt. 15:24.
b 1 Ne. 10:11.
GS Heilige Geest.
24*a* Alma 5:38; 3 Ne. 16:1–5.
b Joh. 6:37; LV 27:14.
16 1*a* 3 Ne. 15:15.
GS Israël—De tien verloren stammen van Israël.

heb Ik Mijzelf ooit aan hen geopenbaard.

3 Ik heb echter een gebod van de Vader ontvangen dat Ik naar [a]hen toe moet gaan, en dat zij mijn stem moeten horen en onder mijn schapen worden gerekend, zodat er één kudde en één herder zal zijn; daarom ga Ik heen om Mijzelf aan hen te vertonen.

4 En Ik gebied u deze [a]woorden op te schrijven nadat Ik ben heengegaan, voor het geval dat mijn volk in Jeruzalem — zij die Mij hebben gezien en tijdens mijn bediening bij Mij zijn geweest — de Vader niet in mijn naam vragen of zij door de Heilige Geest kennis aangaande u mogen ontvangen, en tevens aangaande de andere stammen van wie zij niet afweten; dan zullen deze woorden die gij zult opschrijven, worden bewaard en aan de [b]andere volken bekendgemaakt, opdat het overblijfsel van hun nageslacht, dat wegens hun ongeloof over het oppervlak der aarde zal worden verstrooid, door de volheid van de andere volken zal worden binnengebracht, ofwel tot de [c]kennis gebracht van Mij, hun Verlosser.

5 En dan zal Ik hen [a]vergaderen uit de vier hoeken der aarde; en dan zal Ik het [b]verbond, dat de Vader met allen van het [c]huis Israëls heeft gesloten, gestand doen.

6 En gezegend zijn de [a]andere volken wegens hun geloof in Mij, in en door de [b]Heilige Geest, die tot hen getuigt van Mij en van de Vader.

7 Zie, wegens hun geloof in Mij, zegt de Vader, en wegens uw ongeloof, o huis Israëls, zal de waarheid in de [a]laatste dagen tot de andere volken komen, zodat de volheid van deze dingen hun zal worden bekendgemaakt.

8 Maar, zegt de Vader, wee de ongelovigen onder de andere volken — want hoewel zij op het oppervlak van dit land zijn verschenen, hebben zij mijn volk, dat van het huis Israëls is, [a]verstrooid; en mijn volk, dat van het huis Israëls is, is uit hun midden [b]geworpen en door hen vertreden;

9 en wegens de barmhartigheden van de Vader jegens de andere volken, en ook wegens de oordelen van de Vader over mijn volk, dat van het huis Israëls is, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, na dit alles, en wanneer Ik mijn volk, dat van het huis Israëls is, heb laten slaan, en laten kwellen, en laten [a]doden, en uit hun midden heb laten werpen, en door hen heb

3a 3 Ne. 17:4.
4a gs Schriften, Schriftuur.
b 1 Ne. 10:14; 3 Ne. 21:6.
c Ez. 20:42–44; 3 Ne. 20:13.
5a gs Israël—De verstrooiing van Israël.
b 3 Ne. 5:24–26.
c 1 Ne. 22:9; 3 Ne. 21:26–29.
6a 1 Ne. 13:30–42; 2 Ne. 30:3.
b 2 Ne. 32:5; 3 Ne. 11:32, 35–36. gs Heilige Geest.
7a gs Herstelling van het evangelie.
8a 1 Ne. 13:14; Mrm. 5:9, 15.
b 3 Ne. 20:27–29.
9a Amos 9:1–4.

laten haten, en het een aanfluiting en een schimpnaam onder hen heb laten worden —

10 en aldus gebiedt de Vader Mij tot u te zeggen: Ten dage dat de andere volken tegen mijn evangelie zondigen en de volheid van mijn evangelie verwerpen, en in de hoogmoed van hun hart [a]verheven zijn boven alle natiën en boven alle volken der gehele aarde, en vol zijn van allerlei leugens en bedrog en wandaden en allerlei huichelarij en moorden en [b]priesterlisten en hoererijen en van geheime gruwelen; en indien zij die dingen doen en de volheid van mijn evangelie verwerpen, zie, zegt de Vader, dan zal Ik de volheid van mijn evangelie uit hun midden nemen.

11 En dan zal Ik mijn verbond, dat Ik met mijn volk heb gesloten, [a]gedenken, o huis Israëls, en Ik zal hun mijn evangelie brengen.

12 En Ik zal u tonen, o huis Israëls, dat de andere volken geen macht over u zullen hebben; maar Ik zal mijn verbond met u gedenken, o huis Israëls, en gij zult tot de [a]kennis komen van de volheid van mijn evangelie.

13 Maar indien de andere volken zich bekeren en tot Mij terugkeren, zegt de Vader, zie, dan zullen zij onder mijn volk worden [a]gerekend, o huis Israëls.

14 En Ik zal niet toelaten dat mijn volk, dat van het huis Israëls is, bij hen binnendringt en hen vertrapt, zegt de Vader.

15 Maar indien zij zich niet tot Mij keren en niet naar mijn stem luisteren, dan zal Ik toelaten, ja, dan zal Ik toelaten dat mijn volk, o huis Israëls, bij hen binnendringt en hen [a]vertrapt, en zij zullen als zout zijn dat zijn kracht heeft verloren en daarna nergens meer voor deugt dan om weggeworpen te worden en door mijn volk onder de voet te worden getreden, o huis Israëls.

16 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, aldus heeft de Vader Mij geboden, namelijk dat Ik dit land aan dit volk moet geven als zijn erfdeel.

17 En dan zullen de [a]woorden van de profeet Jesaja worden vervuld, die luiden:

18 [a]Uw [b]wachters zullen de stem verheffen; met één stem zullen zij zingen, want met eigen ogen zullen zij zien, wanneer de Heer Zion wederbrengt.

19 Breekt uit in gejuich, zingt tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Heer heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.

20 De Heer heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën; en alle einden der

10*a* Mrm. 8:35–41.
b 2 Ne. 26:29.
11*a* 3 Ne. 21:1–11; Mrm. 5:20.
12*a* Hel. 15:12–13.
13*a* Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 15:13–17; 2 Ne. 10:18; 3 Ne. 30:2; Abr. 2:9–11.
15*a* Micha 5:8–15; 3 Ne. 20:16–19; 21:12–21; LV 87:5.
17*a* 3 Ne. 20:11–12.
18*a* Jes. 52:8–10.
b Ez. 33:1–7.
GS Waken, wachters.

aarde zullen het heil van God zien.

HOOFDSTUK 17

Jezus draagt de mensen op om zijn woorden te overdenken en te bidden om begrip — Hij geneest hun zieken — Hij bidt voor de mensen met woorden die niet geschreven kunnen worden — De kleine kinderen worden omringd door vuur en engelen dienen hen. Ongeveer 34 n.C.

Zie, nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij wederom om Zich heen keek op de menigte en tot hen zeide: Zie, mijn [a]tijd is nabij.

2 Ik merk dat gij zwak zijt, dat gij niet al mijn woorden, die de Vader Mij heeft geboden op dit tijdstip tot u te spreken, kunt [a]begrijpen.

3 Gaat daarom naar huis en [a]overweegt de dingen die Ik heb gezegd, en vraagt de Vader in mijn naam om te kunnen begrijpen, en [b]bereidt uw gemoed voor op [c]morgen, en Ik kom wederom bij u.

4 Maar nu [a]ga Ik naar de Vader, en ook om Mijzelf te [b]vertonen aan de [c]verloren stammen van Israël, want voor de Vader zijn zij niet verloren, want Hij weet waarheen Hij hen heeft gebracht.

5 En het geschiedde, toen Jezus aldus gesproken had, dat Hij zijn blik wederom om Zich heen liet gaan op de menigte en zag dat zij in tranen waren en Hem gestadig aankeken alsof zij Hem wilden vragen nog wat langer bij hen te blijven.

6 En Hij zeide tot hen: Zie, mijn binnenste is vervuld met [a]medelijden met u.

7 Hebt gij ook mensen onder u die ziek zijn? Brengt hen hierheen. Hebt gij ook mensen onder u die lam zijn, of blind of kreupel of verminkt of melaats, of die verschrompeld zijn, of die doof zijn, of die op enigerlei wijze lijdende zijn? Brengt hen hierheen en Ik zal hen genezen, want Ik heb medelijden met u; mijn binnenste is vol barmhartigheid.

8 Want Ik merk dat gij verlangt dat Ik u toon wat Ik voor uw broeders in Jeruzalem heb gedaan, want Ik zie dat uw [a]geloof voor Mij [b]voldoende is dat Ik u genees.

9 En het geschiedde, toen Hij aldus had gesproken, dat de gehele menigte als één man toetrad met hun zieken en hun lijdenden en hun lammen, en met hun blinden, en met hun stommen, en met allen die op enigerlei wijze lijdende waren; en Hij [a]genas hen, ja, ieder van hen, zodra zij bij Hem werden gebracht.

10 En allen, zowel zij die waren genezen als zij die gezond wa-

17 1*a* i.e. terugkeer naar de Vader. Zie v. 4.
2*a* Joh. 16:12; LV 78:17–18.
3*a* gs Overwegen.
b LV 132:3.
c 3 Ne. 19:2.
4*a* 3 Ne. 18:39.
b 3 Ne. 16:1–3.
c gs Israël—De tien verloren stammen van Israël.
6*a* gs Medelijden.
8*a* Luc. 18:42.
b 2 Ne. 27:23; Ether 12:12.
9*a* Mos. 3:5; 3 Ne. 26:15.

ren, bogen zich aan zijn voeten neer en aanbaden Hem; en zovelen als er, gezien de menigte, konden komen, [a]kusten Hem de voeten, zodat zij zijn voeten met hun tranen natmaakten.

11 En het geschiedde dat Hij hun gebood hun [a]kleine kinderen te brengen.

12 Dus brachten zij hun kleine kinderen en zetten hen neer op de grond om Hem heen, en Jezus stond in het midden; en de menigte maakte plaats totdat zij allen bij Hem waren gebracht.

13 En het geschiedde, toen zij allen waren gebracht en Jezus in het midden stond, dat Hij de menigte gebood op de grond [a]neer te knielen.

14 En het geschiedde, toen zij op de grond waren neergeknield, dat Jezus van binnen diep zuchtte en zeide: Vader, Ik ben [a]verontrust wegens de goddeloosheid van het volk van het huis Israëls.

15 En toen Hij die woorden had gezegd, knielde Hij ook zelf ter aarde neer; en zie, Hij bad tot de Vader, en de dingen die Hij bad kunnen niet opgeschreven worden, en de menigte, die Hem hoorde, getuigde.

16 En op deze wijze getuigen zij: Nimmer heeft het [a]oog gezien, noch het oor gehoord, zulke grote en wonderbare dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken tot de Vader;

17 en geen [a]tong kan spreken, noch kan enig mens opschrijven, noch kan het hart der mensen bevatten welke grote en wonderbare dingen wij Jezus zowel zagen als hoorden spreken; en niemand kan zich de vreugde indenken die onze ziel vervulde op het ogenblik dat wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden.

18 En het geschiedde, toen Jezus zijn gebed tot de Vader beëindigd had, dat Hij opstond; maar zo groot was de [a]vreugde van de menigte dat zij overstelpt was.

19 En het geschiedde dat Jezus tot hen sprak en hun verzocht om op te staan.

20 En zij stonden op van de aarde, en Hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij wegens uw geloof. En nu zie, mijn vreugde is overvloedig.

21 En toen Hij die woorden had gezegd, [a]weende Hij, en de menigte getuigde ervan, en Hij nam hun kleine kinderen een voor een en [b]zegende hen en bad tot de Vader voor hen.

22 En toen Hij dat had gedaan, weende Hij wederom;

23 en Hij sprak tot de menigte en zeide tot hen: Ziet uw kleinen.

24 En toen zij opkeken om te zien, richtten zij hun blik hemelwaarts, en zij zagen de hemelen geopend, en zij zagen engelen uit de hemel afdalen als het ware te midden van

10*a* Luc. 7:38.
11*a* Matt. 19:13–14; 3 Ne. 26:14, 16.
13*a* Luc. 22:41; Hand. 20:36.
14*a* Moz. 7:41.
16*a* Jes. 64:4; 1 Kor. 2:9; LV 76:10, 114–119.
17*a* 2 Kor. 12:4.
18*a* gs Vreugde.
21*a* Joh. 11:35.
b Marc. 10:14–16.

vuur; en zij kwamen neer en [a]omringden die kleinen, en zij waren omringd met vuur; en de engelen dienden hen.

25 En de menigte zag en hoorde en getuigde; en zij weten dat hun getuigenis waar is, want zij allen zagen en hoorden, ieder voor zich; en zij waren in aantal ongeveer tweeduizend vijfhonderd zielen; en het waren mannen, vrouwen en kinderen.

HOOFDSTUK 18

Jezus stelt het avondmaal in onder de Nephieten — Hij gebiedt hun altijd in zijn naam te bidden — Zij die op onwaardige wijze zijn vlees eten en zijn bloed drinken, worden verdoemd — De discipelen ontvangen de macht om de Heilige Geest te verlenen. Ongeveer 34 n.C.

En het geschiedde dat Jezus zijn discipelen gebood Hem wat [a]brood en wijn te brengen.

2 En terwijl zij brood en wijn haalden, gebood Hij de menigte ter aarde te gaan zitten.

3 En toen de discipelen met [a]brood en wijn waren gekomen, nam Hij van het brood en brak en zegende het; en Hij gaf ervan aan de discipelen en gebood hun te eten.

4 En toen zij hadden gegeten en verzadigd waren, gebood Hij hun om ervan aan de menigte te geven.

5 En toen de menigte had gegeten en verzadigd was, zeide Hij tot de discipelen: Zie, er zal er één onder u worden geordend, en hem zal Ik de macht geven om brood te [a]breken en het te zegenen en het aan het volk van mijn kerk te geven, aan allen die geloven en zich in mijn naam laten dopen.

6 En dit zult gij altijd nauwgezet doen zoals Ik het heb gedaan, zoals Ik brood heb gebroken en het heb gezegend en het aan u heb gegeven.

7 En dit zult gij doen ter [a]gedachtenis van mijn lichaam, dat Ik u heb getoond. En het zal een getuigenis tot de Vader zijn dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben.

8 En het geschiedde, toen Hij die woorden had gezegd, dat Hij zijn discipelen gebood van de wijn uit de beker te nemen en ervan te drinken, en hem ook aan de menigte te geven, opdat zij ervan zouden drinken.

9 En het geschiedde dat zij dat deden en ervan dronken en verzadigd waren; en zij gaven hem aan de menigte, en zij dronken en waren verzadigd.

10 En toen de discipelen dat hadden gedaan, zeide Jezus tot hen: Gezegend zijt gij wegens hetgeen gij hebt gedaan, want dat is de vervulling van mijn geboden, en het getuigt tot de Vader dat gij gewillig zijt te doen wat Ik u heb geboden.

11 En dat zult gij altijd doen met hen die zich bekeren en zich in mijn naam laten dopen;

24*a* Hel. 5:23–24, 43–45.
18 1*a* Matt. 26:26–28.
3*a* gs Avondmaal des Heren.
5*a* Mro. 4.
7*a* Mro. 4:3.

en gij zult het doen ter gedachtenis van mijn bloed, dat Ik voor u heb vergoten, om de Vader te betuigen dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben.

12 En Ik geef u een gebod die dingen te doen. En indien gij die dingen steeds doet, zijt gij gezegend, omdat gij zijt gebouwd op mijn [a]rots.

13 Maar wie onder u meer of minder dan dat doen, zijn niet op mijn rots gebouwd, maar op een fundament van zand; en wanneer de regen valt en de watervloeden komen, en de winden waaien en tegen hen slaan, zullen zij [a]vallen, en de [b]poorten der hel staan reeds open om hen te ontvangen.

14 Daarom, gezegend zijt gij indien gij mijn geboden onderhoudt, die de Vader Mij heeft geboden u te geven.

15 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij moet altijd waken en [a]bidden, opdat gij niet door de duivel wordt verzocht en gevankelijk door hem wordt weggevoerd.

16 En zoals Ik onder u heb gebeden, zo zult gij bidden in mijn kerk, onder mijn volk dat zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen. Zie, Ik ben het [a]licht; Ik heb u een [b]voorbeeld gegeven.

17 En het geschiedde, toen Jezus die woorden tot zijn discipelen had gesproken, dat Hij Zich wederom tot de menigte wendde en tot hen zeide:

18 Zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij moet altijd waken en bidden, opdat gij niet in verzoeking valt; want [a]Satan begeert u te bezitten om u als tarwe te ziften.

19 Daarom moet gij altijd tot de Vader bidden in mijn naam;

20 en [a]wat gij de Vader ook in mijn naam vraagt dat goed is, en gelovende dat gij zult ontvangen, zie, het zal u gegeven worden.

21 [a]Bidt in uw gezin tot de Vader, altijd in mijn naam, zodat uw vrouw en uw kinderen gezegend worden.

22 En zie, gij zult dikwijls tezamen komen; en gij zult niemand verbieden tot u te komen wanneer gij tezamen komt, maar toestaan dat zij tot u komen en het hun niet verbieden;

23 integendeel, gij zult voor hen [a]bidden en hen niet uitwerpen; en indien zij dikwijls tot u komen, zult gij tot de Vader voor hen bidden in mijn naam.

24 Welnu, houdt uw [a]licht omhoog, opdat het voor de wereld zal schijnen. Zie, Ik ben het [b]licht dat gij omhoog zult houden — dat wat gij Mij hebt zien doen. Zie, gij ziet dat Ik heb

12*a* GS Rots.
13*a* GS Afval.
b 3 Ne. 11:39.
15*a* Alma 34:17–27.
GS Gebed.
16*a* GS Licht, licht van Christus.
b GS Jezus Christus—Het voorbeeld van Jezus Christus.
18*a* Luc. 22:31; 2 Ne. 2:17–18; LV 10:22–27.
20*a* Matt. 21:22; Hel. 10:5; Mro. 7:26; LV 88:63–65.
21*a* Alma 34:21.
23*a* 3 Ne. 18:30.
24*a* Matt. 5:16.
b Mos. 16:9.

gebeden tot de Vader, en gij zijt er allen getuige van geweest.

25 En gij ziet dat Ik [a]niemand van u heb geboden weg te gaan; integendeel, Ik heb u geboden tot Mij te komen, opdat gij zult [b]voelen en zien; zo zult gij ook ten opzichte van de wereld doen; en wie dit gebod overtreedt, laat zich in verzoeking leiden.

26 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij zijn blik wederom richtte op de discipelen die Hij had uitgekozen, en tot hen zeide:

27 Zie, voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, Ik geef u nog een gebod, en dan moet Ik tot mijn [a]Vader gaan om [b]andere geboden te kunnen volbrengen die Hij Mij heeft gegeven.

28 En nu zie, dit is het gebod dat Ik u geef, dat gij, wanneer gij het bedient, niemand die het [a]onwaardig is, bewust zult toestaan te [b]nemen van mijn vlees en bloed;

29 want wie mijn vlees en [a]bloed eet en drinkt die het niet [b]waardig is, eet en drinkt verdoemenis tot zijn ziel; daarom, indien gij weet dat iemand het niet waardig is om van mijn vlees en bloed te eten en te drinken, zult gij het hem verbieden.

30 Evenwel zult gij hem niet uit uw midden [a]werpen, maar hem het woord bedienen en voor hem bidden tot de Vader in mijn naam; en indien hij zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zult gij hem aannemen en hem mijn vlees en mijn bloed bedienen.

31 Maar indien hij zich niet bekeert, zal hij niet onder mijn volk worden gerekend, opdat hij mijn volk niet vernietigt, want zie, Ik ken [a]mijn schapen, en zij zijn geteld.

32 Evenwel zult gij hem niet uit uw synagogen of uw bedehuizen werpen, want zulke mensen zult gij het woord blijven bedienen; want gij weet niet of zij niet zullen terugkomen en zich bekeren, en met een volmaakt voornemen des harten tot Mij komen en Ik hen zal [a]genezen, en gij het middel zult zijn om redding tot hen te brengen.

33 Welnu, bewaar deze woorden die Ik u heb geboden, opdat gij niet onder het [a]oordeel valt; want wee hem die door de Vader wordt veroordeeld.

34 En Ik geef u deze geboden wegens de woordenstrijd die er onder u is geweest. En gezegend zijt gij indien er [a]geen woordenstrijd onder u is.

35 En nu ga Ik naar de Vader, want het is raadzaam dat ik [a]om uwentwil naar de Vader ga.

36 En het geschiedde, toen

25*a* Alma 5:33.
b 3 Ne. 11:14–17.
27*a* GS God, Godheid—God de Vader.
b 3 Ne. 16:1–3.
28*a* Mrm. 9:29.
b 1 Kor. 11:27–30.
29*a* LV 46:4.
b GS Avondmaal des Heren; Bloed.
30*a* LV 46:3.
31*a* Joh. 10:14; Alma 5:38; 3 Ne. 15:24.
32*a* 3 Ne. 9:13–14; LV 112:13.
33*a* GS Veroordelen, veroordeling.
34*a* 3 Ne. 11:28–30.
35*a* 1 Joh. 2:1; 2 Ne. 2:9; Mro. 7:27–28; LV 29:5.

Jezus deze woorden beëindigd had, dat Hij de [a]discipelen die Hij uitgekozen had, één voor één met zijn [b]hand aanraakte, ja, totdat Hij hen allen had aangeraakt, en dat Hij, onder het aanraken, tot hen sprak.

37 En de menigte hoorde de woorden die Hij sprak niet, daarom getuigden zij er niet van; maar de discipelen getuigden dat Hij hun de [a]macht gaf om de [b]Heilige Geest te verlenen. En ik zal u hierna aantonen dat dit getuigenis waar is.

38 En het geschiedde, toen Jezus hen allen had aangeraakt, dat er een [a]wolk kwam die de menigte overschaduwde, zodat zij Jezus niet konden zien.

39 En terwijl zij overschaduwd waren, verliet Hij hen en voer ten hemel. En de discipelen zagen en getuigden dat Hij wederom ten hemel voer.

HOOFDSTUK 19

De twaalf discipelen leren het volk en bidden om de Heilige Geest — De discipelen laten zich dopen en ontvangen de Heilige Geest en engelenbediening — Jezus bidt met woorden die niet opgeschreven kunnen worden — Hij getuigt van het buitengewoon grote geloof van deze Nephieten. Ongeveer 34 n.C.

En nu geschiedde het, toen Jezus ten hemel was gevaren, dat de menigte zich verspreidde, en iedere man nam zijn vrouw en zijn kinderen en keerde terug naar zijn eigen huis.

2 En het werd onmiddellijk ruchtbaar onder het volk, nog voor het donker was, dat de menigte Jezus had gezien, en dat Hij hen had gediend en dat Hij Zich ook de volgende dag aan de menigte zou vertonen.

3 Ja, en de gehele nacht lang werd er ruchtbaarheid gegeven aan het nieuws over Jezus; en het werd het volk zodanig bekendgemaakt, dat velen van hen, ja, een zeer groot aantal, zich die gehele nacht grote inspanning getroostten om de volgende ochtend op de plaats te kunnen zijn waar Jezus Zich aan de menigte zou vertonen.

4 En het geschiedde de volgende dag, toen de menigte tezamen was gekomen, zie, dat Nephi en zijn broeder, die hij uit de doden had opgewekt, wiens naam Timoteüs was, en ook zijn zoon, wiens naam Jona was, en ook Mathoni en Mathonihah, zijn broeder, en Kumen en Kumenonhi en Jeremia en Shemnon en Jonas en Sedekia en Jesaja — dit nu waren de namen van de discipelen die Jezus had uitgekozen — en het geschiedde dat zij te midden van de menigte gingen staan.

5 En zie, de menigte was zo groot, dat zij die verdeelden in twaalf groepen.

6 En de Twaalf leerden de menigte; en zie, zij lieten de

36*a* 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 19:4.
b GS Handoplegging.

37*a* GS Macht.
b GS Gave van de Heilige Geest.

38*a* Ex. 19:9, 16.

menigte op het oppervlak der aarde knielen en tot de Vader bidden in de naam van Jezus.

7 En de discipelen baden ook tot de Vader in de naam van Jezus. En het geschiedde dat zij opstonden en het volk dienden.

8 En toen zij diezelfde woorden hadden geleerd die Jezus had gesproken — in niets afwijkend van de woorden die Jezus had gesproken — zie, toen knielden zij andermaal en baden tot de Vader in de naam van Jezus.

9 En zij baden om hetgeen zij het meest verlangden; en zij verlangden dat hun de [a]Heilige Geest zou worden gegeven.

10 En toen zij aldus hadden gebeden, daalden zij af naar de waterkant, en de menigte volgde hen.

11 En het geschiedde dat Nephi [a]in het water afdaalde en zich liet dopen.

12 En hij kwam op uit het water en begon te dopen. En hij doopte allen die Jezus had uitgekozen.

13 En het geschiedde, toen zij allen waren [a]gedoopt en uit het water waren opgekomen, dat de Heilige Geest op hen viel; en zij werden vervuld met de [b]Heilige Geest en met vuur.

14 En zie, zij werden als het ware door vuur [a]omringd; en het daalde uit de hemel neer, en de menigte was er ooggetuige van en gaf getuigenis; en engelen daalden neer uit de hemel en dienden hen.

15 En het geschiedde, terwijl de engelen de discipelen dienden, zie, dat Jezus kwam en in hun midden stond en hen diende.

16 En het geschiedde dat Hij tot de menigte sprak en hun gebood andermaal ter aarde te knielen, en ook gebood Hij zijn discipelen ter aarde te knielen.

17 En het geschiedde, toen zij allen ter aarde waren geknield, dat Hij zijn discipelen gebood te bidden.

18 En zie, zij begonnen te bidden; en zij baden tot Jezus en noemden Hem hun Heer en hun God.

19 En het geschiedde dat Jezus uit hun midden trad en Zich een weinig van hen verwijderde en Zich ter aarde neerboog, en Hij zeide:

20 Vader, Ik dank U dat Gij de Heilige Geest hebt gegeven aan dezen die Ik heb uitgekozen; en het is wegens hun geloof in Mij dat Ik hen uit de wereld heb uitgekozen.

21 Vader, Ik bid U de Heilige Geest te geven aan allen die in hun woorden zullen geloven.

22 Vader, Gij hebt hun de Heilige Geest gegeven, omdat zij in Mij geloven; en Gij ziet dat zij in Mij geloven, want Gij hoort hen, en zij bidden tot Mij; en zij bidden tot Mij, omdat Ik bij hen ben.

23 En nu, Vader, bid Ik tot U voor hen, en ook voor allen die in hun woorden zullen geloven, dat zij in Mij zullen geloven,

19 9*a* 3 Ne. 9:20.
11*a* 3 Ne. 11:23.
13*a* GS Doop, dopen.
b 3 Ne. 12:2; Mrm. 7:10. GS Gave van de Heilige Geest.
14*a* Hel. 5:23–24, 43–45; 3 Ne. 17:24.

opdat Ik in hen zal kunnen zijn [a]zoals Gij, Vader, in Mij zijt, opdat wij [b]één zullen zijn.

24 En het geschiedde, toen Jezus aldus tot de Vader had gebeden, dat Hij Zich bij zijn discipelen voegde, en zie, nog steeds baden zij zonder ophouden tot Hem; en zij gebruikten geen [a]omhaal van woorden, want hun werd gegeven wat zij moesten [b]bidden, en zij waren vervuld met verlangen.

25 En het geschiedde dat Jezus hen zegende terwijl zij tot Hem baden; en zijn gelaat lachte hen toe, en het licht van zijn [a]gelaat bescheen hen, en zie, zij waren zo [b]wit als het gelaat en ook als de klederen van Jezus; en zie, de witheid daarvan overtrof alle witheid, ja, er kon op aarde zelfs niets zo wit zijn als de witheid daarvan.

26 En Jezus zeide tot hen: Bidt voort; evenwel hadden zij hun bidden niet gestaakt.

27 En Hij wendde Zich wederom van hen af en verwijderde Zich een weinig en boog Zich ter aarde; en Hij bad wederom tot de Vader, zeggende:

28 Vader, Ik dank U dat Gij hen die Ik heb uitgekozen wegens hun geloof, hebt [a]gereinigd, en Ik bid voor hen, en ook voor hen die in hun woorden zullen geloven, dat zij — door geloof in hun woorden — in Mij gereinigd zullen worden, zoals zij in Mij gereinigd zijn.

29 Vader, Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die gij Mij wegens hun geloof [a]uit de wereld hebt gegeven, dat zij in Mij gereinigd zullen worden, opdat Ik in hen zal zijn zoals Gij, Vader, in Mij zijt, opdat wij één zullen zijn, opdat Ik in hen verheerlijkt zal worden.

30 En toen Jezus die woorden had gesproken, voegde Hij Zich wederom bij zijn discipelen; en zie, zij baden gestadig, zonder ophouden, tot Hem; en wederom lachte Hij hen toe; en zie, zij waren [a]wit, gelijk Jezus.

31 En het geschiedde dat Hij Zich wederom een weinig verwijderde en tot de Vader bad;

32 en geen tong kan de woorden uitspreken die Hij bad, noch kan een mens de woorden [a]opschrijven die Hij bad.

33 En de menigte hoorde en getuigde ervan; en hun hart was open en in hun hart begrepen zij de woorden die Hij bad.

34 Evenwel waren de woorden die Hij bad zo groot en wonderbaar, dat ze niet kunnen worden opgeschreven, noch door een mens [a]uitgesproken.

35 En het geschiedde, toen Jezus zijn gebed beëindigd had, dat Hij Zich wederom bij zijn discipelen voegde en tot hen zeide: Een zo groot [a]geloof heb

23*a* 3 Ne. 9:15.
b Joh. 17:21–23.
GS Een, eenheid.
24*a* Matt. 6:7.
b LV 46:30.
25*a* Num. 6:23–27.
b GS Gedaanteverandering—Veranderde mensen.
28*a* Mro. 7:48; LV 50:28–29; 88:74–75.
GS Zuiver, zuiverheid.
29*a* Joh. 17:6.
30*a* Matt. 17:2.
32*a* LV 76:116.
34*a* 2 Kor. 12:4; 3 Ne. 17:17.
35*a* GS Geloof, geloven.

Ik onder alle Joden nog nooit gezien; daarom kon Ik hun, wegens hun [b]ongeloof, niet zulke grote wonderen tonen.

36 Voorwaar, Ik zeg u, geen van hen heeft zulke grote dingen gezien als gij hebt gezien; noch hebben zij zulke grote dingen gehoord als gij hebt gehoord.

HOOFDSTUK 20

Jezus verschaft brood en wijn op wonderbaarlijke wijze en bedient de mensen wederom het avondmaal — Het overblijfsel van Jakob zal tot de kennis komen van de Heer, hun God, en heel Amerika beërven — Jezus is de profeet die gelijk Mozes is, en de Nephieten zijn de kinderen van de profeten — Anderen van het volk des Heren zullen naar Jeruzalem worden vergaderd. Ongeveer 34 n.C.

En het geschiedde dat Hij de menigte gebood met bidden op te houden, en ook zijn discipelen. En Hij gebood hun niet op te houden met [a]bidden in hun hart.

2 En Hij gebood hun zich op te richten en op hun voeten te staan. En zij richtten zich op en stonden op hun voeten.

3 En het geschiedde dat Hij wederom brood brak en het zegende en de discipelen te eten gaf.

4 En toen zij gegeten hadden, gebood Hij hun brood te breken en te geven aan de menigte.

5 En toen zij gegeven hadden aan de menigte, gaf Hij hun ook wijn te drinken en gebood hun daarvan te geven aan de menigte.

6 Nu was er [a]brood noch wijn door de discipelen meegebracht, noch door de menigte;

7 maar Hij gaf hun [a]waarlijk brood te eten en ook wijn te drinken.

8 En Hij zeide tot hen: Hij die dit brood [a]eet, eet van mijn lichaam voor zijn ziel; en hij die van deze wijn drinkt, drinkt van mijn bloed voor zijn ziel; en zijn ziel zal nimmermeer hongeren of dorsten, maar verzadigd zijn.

9 Welnu, toen alle mensen hadden gegeten en gedronken, zie, toen werden zij vervuld met de Geest; en zij riepen met één stem en gaven eer aan Jezus, die zij zowel zagen als hoorden.

10 En het geschiedde, toen zij allen eer aan Jezus hadden gegeven, dat Hij tot hen zeide: Zie, nu voleindig Ik het gebod dat de Vader Mij heeft geboden aangaande dit volk, dat een overblijfsel is van het huis Israëls.

11 Gij herinnert u dat Ik tot u sprak en zeide dat wanneer de [a]woorden van [b]Jesaja worden vervuld — zie, ze zijn

35*b* Matt. 13:58.
GS Ongeloof.
20 1*a* 2 Ne. 32:9; Mos. 24:12.
6*a* Matt. 14:19–21.
7*a* Joh. 6:9–14.
8*a* Joh. 6:50–58; 3 Ne. 18:7.
GS Avondmaal des Heren.
11*a* 3 Ne. 16:17–20; 23:1–3.
b 2 Ne. 25:1–5; Mrm. 8:23.

geschreven, gij hebt ze voor u, onderzoekt ze dus —

12 en voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat wanneer zij worden vervuld, dan wordt het [a]verbond vervuld dat de Vader met zijn volk heeft gesloten, o huis Israëls.

13 En dan zullen de [a]overblijfselen, die over het oppervlak der aarde [b]verstrooid zullen zijn, uit het oosten en uit het westen, en uit het zuiden en uit het noorden worden [c]vergaderd; en zij zullen tot de [d]kennis worden gebracht van de Heer, hun God, die hen heeft verlost.

14 En de Vader heeft Mij geboden u dit [a]land te geven als uw erfdeel.

15 En Ik zeg u dat indien de andere volken zich niet [a]bekeren na de zegen die zij zullen ontvangen, nadat zij mijn volk hebben verstrooid —

16 dan zult gij, die een overblijfsel van het huis van Jakob zijt, onder hen uitgaan; en gij zult zijn te midden van hen die velen zijn; en gij zult onder hen zijn als een leeuw onder de dieren van het woud, en als een jonge [a]leeuw onder de schaapskudden, die, wanneer hij er binnendringt, [b]vertrapt en in stukken scheurt, zonder dat iemand redding brengt.

17 Uw hand zal opgeheven zijn tegen uw tegenstanders en al uw vijanden zullen worden uitgeroeid.

18 En Ik zal mijn volk [a]verzamelen, zoals iemand zijn schoven verzamelt op de dorsvloer.

19 Want Ik zal mijn volk, jegens wie de Vader Zich heeft verbonden, vormen, ja, Ik zal uw [a]hoorn van ijzer maken en Ik zal uw hoeven van koper maken. En gij zult vele volken verbrijzelen; en Ik zal hun gewin aan de Heer wijden en hun vermogen aan de Heer der gehele aarde. En zie, Ik ben het die dat doet.

20 En het zal geschieden, zegt de Vader, dat het [a]zwaard van mijn gerechtigheid te dien dage boven hen zal hangen; en tenzij zij zich bekeren, zal het op hen vallen, zegt de Vader, ja, op alle natiën van de andere volken.

21 En het zal geschieden dat Ik mijn [a]volk zal vestigen, o huis Israëls.

22 En zie, Ik zal dit volk in dit land vestigen ter vervulling van het [a]verbond dat Ik heb gesloten met uw vader Jakob; en het zal een [b]nieuw Jeruzalem zijn. En de machten des hemels zullen te midden van dit volk zijn; ja, namelijk [c]Ik zal in uw midden zijn.

12*a* 3 Ne. 15:7–8.
13*a* 3 Ne. 16:11–12; 21:2–7.
b GS Israël—De verstrooiing van Israël.
c GS Israël—De verstrooiing van Israël.
d 3 Ne. 16:4–5.
14*a* GS Beloofd land.
15*a* 3 Ne. 16:10–14.
16*a* Mrm. 5:24; LV 19:27.
b Micha 5:8–9; 3 Ne. 16:14–15; 21:12.
18*a* Micha 4:12.
19*a* Micha 4:13.
20*a* 3 Ne. 29:4.
21*a* 3 Ne. 16:8–15.
22*a* Gen. 49:22–26; LV 57:2–3.
b Jes. 2:2–5; 3 Ne. 21:23–24; Ether 13:1–12; LV 84:2–4. GS Nieuw-Jeruzalem.
c Jes. 59:20–21; Mal. 3:1; 3 Ne. 24:1.

23 Zie, Ik ben het over wie Mozes sprak, zeggende: [a]Een profeet gelijk ik zal de Heer, uw God, voor u doen opstaan uit uw broeders; naar Hem zult gij luisteren in alle dingen die Hij tot u zal zeggen. En het zal geschieden dat iedere ziel die niet naar die profeet wil luisteren, uit het midden des volks zal worden afgesneden.

24 Voorwaar, Ik zeg u, ja, en [a]alle profeten van Samuël af en zij die daarna zijn gekomen — zovelen als er hebben gesproken — hebben van Mij getuigd.

25 En zie, gij zijt kinderen van de profeten; en gij zijt van het huis Israëls; en gij zijt van het [a]verbond dat de Vader met uw vaderen heeft gesloten toen Hij tot Abraham zeide: En [b]in uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend.

26 De Vader heeft Mij eerst voor u doen opstaan en Mij gezonden om u te zegenen door eenieder van u [a]af te wenden van zijn ongerechtigheden; en wel omdat gij kinderen van het verbond zijt —

27 en dan, nadat gij gezegend zijt, doet de Vader het verbond gestand dat Hij met Abraham heeft gesloten, zeggende: [a]In uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend — met de uitstorting van de Heilige Geest door Mij op de andere volken, welke zegen op de [b]andere volken hen boven allen machtig zal maken, ter verstrooiing van mijn volk, o huis Israëls.

28 En zij zullen een [a]gesel zijn voor het volk van dit land. Niettemin, wanneer zij de volheid van mijn evangelie hebben aangenomen, dan zal Ik — indien zij hun hart tegen Mij verstokken — hun ongerechtigheden op hun eigen hoofd doen wederkeren, zegt de Vader.

29 En Ik zal [a]denken aan het verbond dat Ik met mijn volk gesloten heb; en Ik heb Mij ertoe verbonden jegens hen dat Ik hen in de door Mij bestemde tijd zal [b]vergaderen, dat Ik hun het [c]land van hun vaderen zal teruggeven als hun erfdeel, hetgeen het land [d]Jeruzalem is dat voor hen voor eeuwig het beloofde land is, zegt de Vader.

30 En het zal geschieden dat de tijd komt dat de volheid van mijn evangelie tot hen zal worden gepredikt;

31 en zij zullen in Mij [a]geloven — dat Ik Jezus Christus ben, de Zoon van God — en bidden tot de Vader in mijn naam.

32 Dan zullen hun [a]wachters hun stem verheffen, en met één

23*a* Deut. 18:15–19; Hand. 3:22–23; 1 Ne. 22:20–21.
24*a* Hand. 3:24–26; 1 Ne. 10:5; Jakob 7:11.
25*a* GS Abraham, verbond van.
b Gen. 12:1–3; 22:18.
26*a* Spr. 16:6.
27*a* Gal. 3:8; 2 Ne. 29:14; Abr. 2:9.
b 3 Ne. 16:6–7.
28*a* 3 Ne. 16:8–9.
29*a* Jes. 44:21; 3 Ne. 16:11–12.
b GS Israël—De verstrooiing van Israël.
c Amos 9:14–15.
d GS Jeruzalem.
31*a* 3 Ne. 5:21–26; 21:26–29.
32*a* Jes. 52:8; 3 Ne. 16:18–20. GS Waken, wachters.

stem zullen zij zingen; want zij zullen met eigen ogen zien.

33 Dan zal de Vader hen wederom vergaderen en hun Jeruzalem als hun erfland geven.

34 Dan zullen zij uitbreken in gejuich — [a]zingt tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Vader heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.

35 De Vader heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën, en alle einden der aarde zullen het heil van de Vader zien; en de Vader en Ik zijn één.

36 En dan zal geschieden wat er geschreven staat: [a]Ontwaak, ontwaak wederom, en bekleed u met sterkte, o Zion; bekleed u met pronkgewaden, o Jeruzalem, gij heilige stad, want voortaan zullen de onbesnedenen en de onreinen niet meer bij u binnenkomen.

37 Schud het stof van u af; richt u op en zet u neer, o Jeruzalem; maak de banden van uw hals los, o gevangen dochter van Zion.

38 Want aldus zegt de Heer: Gij hebt u om niet verkocht en gij zult zonder geld worden verlost.

39 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat mijn volk mijn naam zal kennen; ja te dien dage zullen zij weten dat Ik het ben die spreekt.

40 En dan zullen zij zeggen: [a]Hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hem die hun goede tijdingen brengt, die vrede [b]aankondigt; die hun goede tijdingen brengt van het goede, die heil verkondigt; die tot Zion zegt: Uw God regeert!

41 En dan zal er een roep uitgaan: [a]Vertrekt, vertrekt, gaat uit vandaar, raakt het [b]onreine niet aan; gaat weg uit haar midden; weest [c]rein, gij die de vaten des Heren draagt.

42 Want gij zult [a]niet overhaast uittrekken, noch in vlucht heengaan; want de Heer gaat voor u heen en de God Israëls is uw achterhoede.

43 Zie, mijn knecht handelt met wijsheid; Hij zal worden verhoogd en verheven en zeer hoog zijn.

44 Zoals velen zich over u ontzet hebben — zijn gelaat was zo geschonden, meer dan van ieder ander, en zijn gedaante meer dan die der mensenkinderen —

45 zo zal Hij vele natiën [a]besprenkelen; om Hem zullen koningen verstommen, want wat hun niet verteld was, zien zij; en wat zij niet gehoord hadden, nemen zij waar.

46 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, al deze dingen zullen stellig komen, zoals de Vader Mij heeft geboden. Dan zal dit verbond, waartoe de Vader Zich jegens zijn volk heeft verbon-

34*a* Jes. 52:9.
36*a* Jes. 52:1–3; LV 113:7–10. GS Zion.
40*a* Jes. 52:7; Nahum 1:15; Mos. 15:13–18; LV 128:19.
b Marc. 13:10; 1 Ne. 13:37.
41*a* Jes. 52:11–15.
b GS Rein en onrein.
c LV 133:5.
42*a* 3 Ne. 21:29.
45*a* Jes. 52:15.

den, worden vervuld; en dan zal [a]Jeruzalem wederom door mijn volk worden bewoond, en het zal hun erfland zijn.

HOOFDSTUK 21

Israël zal vergaderd worden wanneer het Boek van Mormon tevoorschijn komt — De andere volken zullen als een vrij volk in Amerika worden gevestigd — Indien zij geloven en gehoorzamen, zullen zij gered worden; anders zullen zij afgesneden en vernietigd worden — Israël zal het nieuwe Jeruzalem bouwen en de verloren stammen zullen terugkeren. Ongeveer 34 n.C.

En voorwaar, Ik zeg u, Ik geef u een teken, opdat gij zult weten [a]wanneer deze dingen staan te gebeuren — dat Ik mijn volk, o huis Israëls, na zijn langdurige verstrooiing zal vergaderen en mijn Zion wederom onder hen zal vestigen;

2 en zie, dit is wat Ik u tot teken zal geven, want voorwaar, Ik zeg u dat wanneer deze dingen die Ik u verkondig en die Ik hierna zal verkondigen, zowel zelf als door de macht van de Heilige Geest, die de Vader u zal geven — aan de andere volken zullen worden bekendgemaakt, zodat zij zullen afweten van dit volk, dat een overblijfsel is van het huis van Jakob, en van dit, mijn volk, dat door hen zal worden verstrooid —

3 voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wanneer [a]die dingen hun door de Vader worden bekendgemaakt en uitgaan van de Vader, van hen tot u —

4 want het is wijsheid in het bestel van de Vader dat zij zich in dit land vestigen en door de macht van de Vader als [a]vrij volk opgericht worden, opdat deze dingen van hen zullen uitgaan naar een overblijfsel van uw nageslacht, opdat het [b]verbond van de Vader, waartoe Hij Zich jegens zijn volk heeft verbonden, zal worden vervuld, o huis Israëls —

5 welnu, wanneer die werken en de werken die hierna onder u verricht zullen worden, [a]van de andere volken uitgaan naar uw [b]nageslacht, dat wegens ongerechtigheid in ongeloof zal verkommeren —

6 want het is volgens de Vader nodig dat ze van de [a]andere volken uitgaan, opdat Hij de andere volken zijn macht kan tonen, met het doel dat de andere volken, indien zij hun hart niet verstokken, zich zullen bekeren en tot Mij komen en zich in mijn naam laten dopen en de ware punten van mijn leer kennen, opdat zij onder mijn volk zullen worden [b]gerekend, o huis Israëls —

46*a* Ether 13:5, 11.
21 1*a* gs Laatste dagen.
3*a* Ether 4:17; GJS 1:34–36.
4*a* 1 Ne. 13:17–19; LV 101:77–80.
b Mrm. 5:20.
gs Abraham, verbond van.
5*a* 3 Ne. 26:8.
b 2 Ne. 30:4–5; Mrm. 5:15; LV 3:18–19.
6*a* 1 Ne. 10:14; Jakob 5:54; 3 Ne. 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29; 3 Ne. 16:13; Abr. 2:9–11.

7 en wanneer die dingen plaatsvinden, zodat uw [a]nakomelingen kennis van die dingen beginnen te krijgen, zal dat hun een teken zijn, zodat zij zullen weten dat het werk van de Vader ter vervulling van het verbond dat Hij heeft gesloten met het volk dat van het huis Israëls is, reeds is begonnen.

8 En wanneer die dag komt, zal het geschieden dat koningen verstommen; want wat hun niet verteld was, zien zij; en wat zij niet gehoord hadden, nemen zij waar.

9 Want te dien dage zal de Vader om mijnentwil een werk werken, dat een groot en [a]wonderbaar werk onder hen zal zijn; en er zullen er onder hen zijn die het niet zullen geloven, hoewel iemand het hun verkondigt.

10 Maar zie, het leven van mijn dienstknecht zal in mijn hand zijn; daarom zullen zij hem geen kwaad doen, hoewel hij wegens hen zal worden [a]geschonden. Nochtans zal Ik hem genezen, want Ik zal hun tonen dat [b]mijn wijsheid groter is dan de geslepenheid van de duivel.

11 Welnu, het zal geschieden dat wie niet wil geloven in mijn woorden — en Ik ben Jezus Christus — die de Vader [a]hem aan de andere volken zal laten brengen — en Hij zal hem macht geven om ze aan de andere volken te brengen (het zal immers gebeuren zoals Mozes heeft gezegd) — uit het midden van mijn volk, dat tot het verbond behoort, zal worden [b]afgesneden.

12 En mijn volk, dat een overblijfsel is van Jakob, zal onder de andere volken zijn, ja, te midden van hen als een [a]leeuw onder de dieren van het woud, als een jonge leeuw onder de schaapskudden die, wanneer hij er binnendringt, [b]neerslaat en verscheurt zonder dat iemand redding brengt.

13 Hun hand zal opgeheven zijn tegen hun tegenstanders en al hun vijanden zullen worden uitgeroeid.

14 Ja, wee de andere volken, tenzij zij zich [a]bekeren; want te dien dage zal het gebeuren, zegt de Vader, dat Ik uw paarden uit uw midden zal uitroeien en Ik uw strijdwagens zal vernietigen;

15 en Ik zal de steden van uw land uitroeien en al uw verschansingen afbreken;

16 en Ik zal de toverkunsten uit uw land uitroeien, en gij zult geen waarzeggers meer hebben;

17 uw [a]gesneden beelden zal Ik eveneens uitroeien, en uw standbeelden uit uw midden, en gij zult het werk van uw handen niet meer aanbidden;

7*a* 3 Ne. 5:21–26.
9*a* Jes. 29:13; Hand. 13:41; 1 Ne. 22:8. GS Herstelling van het evangelie.
10*a* LV 135:1–3.
b LV 10:43.
11*a* 2 Ne. 3:6–15; Mrm. 8:16, 25.
b LV 1:14.
12*a* Micha 5:8–15; 3 Ne. 20:16.
b 3 Ne. 16:13–15.
14*a* 2 Ne. 10:18; 33:9.
17*a* Ex. 20:3–4; Mos. 13:12–13; LV 1:16. GS Afgoderij.

18 en Ik zal uw gewijde palen uit uw midden uitrukken; aldus zal Ik uw steden verwoesten.

19 En het zal geschieden dat al uw [a]leugens en bedrog en afgunst en strijd en priesterlisten en hoererijen zullen worden weggedaan.

20 Want het zal geschieden, zegt de Vader, dat Ik te dien dage eenieder die zich niet wil bekeren en tot mijn geliefde Zoon komen, zal afsnijden uit het midden van mijn volk, o huis Israëls;

21 en Ik zal wraak en grimmigheid op hen uitoefenen, net als op de heidenen, zoals zij nog nooit hebben gehoord.

22 Maar indien zij zich bekeren en naar mijn woorden luisteren en hun hart niet verstokken, zal Ik mijn kerk onder hen [a]vestigen, en zij zullen tot het verbond toetreden en worden [b]gerekend onder dit, het overblijfsel van Jakob, wie ik dit land als erfdeel heb gegeven;

23 en zij zullen mijn volk, het overblijfsel van Jakob, bijstaan, en tevens zovelen van het huis Israëls als er zullen komen, om een stad te kunnen bouwen die het [a]nieuwe Jeruzalem zal worden genoemd.

24 En dan zullen zij mijn volk bijstaan, zodat zij die verstrooid zijn over het gehele oppervlak van het land, tot het nieuwe Jeruzalem vergaderd zullen worden.

25 En dan zal de [a]macht des hemels onder hen neerdalen; en ook [b]Ik zal te midden van hen zijn.

26 En dan zal het werk van de Vader te dien dage beginnen, namelijk wanneer dit evangelie wordt gepredikt onder het overblijfsel van dit volk. Voorwaar, Ik zeg u, te dien dage zal het werk van de Vader [a]beginnen onder alle verstrooiden van mijn volk, ja, namelijk onder de stammen die [b]verloren zijn, die de Vader uit Jeruzalem heeft weggeleid.

27 Ja, het werk zal beginnen onder alle [a]verstrooiden van mijn volk, waarbij de Vader de weg zal bereiden waarlangs zij tot Mij kunnen komen, zodat zij de Vader kunnen aanroepen in mijn naam.

28 Ja, en dan zal het werk beginnen, waarbij de Vader onder alle natiën de weg zal bereiden waarlangs zijn volk huiswaarts kan worden [a]vergaderd naar zijn erfland.

29 En zij zullen van alle natiën uittrekken; en zij zullen niet [a]overhaast uittrekken, noch in vlucht heengaan, want Ik ga voor hen uit, zegt de Vader, en Ik zal hun achterhoede zijn.

19*a* 3 Ne. 30:2.
22*a* GS Bedeling.
b 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13.
23*a* 3 Ne. 20:22; Ether 13:1–12. GS Nieuw-Jeruzalem.
25*a* 1 Ne. 13:37.
b Jes. 2:2–4; 3 Ne. 24:1.
26*a* 1 Ne. 14:17; 3 Ne. 21:6–7.
b GS Israël—De tien verloren stammen van Israël.
27*a* 3 Ne. 16:4–5.
28*a* GS Israël—De verstrooiing van Israël.
29*a* Jes. 52:12; 3 Ne. 20:42.

HOOFDSTUK 22

Zion en haar pinnen zullen in de laatste dagen gevestigd worden en Israël zal in barmhartigheid en tederheid vergaderd worden — Zij zullen zegevieren — Vergelijk Jesaja 54. Ongeveer 34 n.C.

En dan zal geschieden hetgeen geschreven staat: Jubel, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt; breek uit in [a]gejubel en juich, gij die geen weeën gekend hebt, want de kinderen der eenzame zijn talrijker dan de kinderen der gehuwde, zegt de Heer.

2 Maak de plaats voor uw tent wijd, en men spanne de kleden van uw woningen uit; wees er niet karig mee, maak uw touwen lang en sla uw [a]pinnen vast;

3 want naar rechts en naar links zult gij uitbreiden en uw nageslacht zal de [a]andere volken in bezit nemen en de verwoeste steden bevolken.

4 Vrees niet, want gij zult niet beschaamd staan; word niet schaamrood, want gij zult niet te [a]schande worden; ja, gij zult de schande van uw jeugd vergeten en aan de smaad van uw jeugd niet meer denken en aan de smaad van uw weduwschap niet meer denken.

5 Want uw Maker, uw man, Heer der heerscharen is zijn naam; en uw Verlosser, de Heilige Israëls, God der ganse aarde zal Hij genoemd worden.

6 Want als een verlaten en diepbedroefde vrouw heeft de Heer u geroepen, als een vrouw uit de jeugdtijd, toen gij versmaad werdt, zegt uw God.

7 Een kort ogenblik heb Ik u verlaten, maar met groot erbarmen zal Ik u tot Mij nemen.

8 In een weinig verbolgenheid heb Ik mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwigdurende goedertierenheid [a]ontferm Ik Mij over u, zegt uw Verlosser, de Heer.

9 [a]Dit is Mij als in de dagen van Noach: zoals Ik gezworen heb dat de [b]wateren van Noach niet meer over de aarde zouden komen, zo heb Ik gezworen, dat Ik niet meer verbolgen op u zal zijn.

10 Want de [a]bergen zullen wijken en de heuvels zullen wankelen, maar mijn goedertierenheid zal niet van u [b]wijken, noch zal mijn vredesverbond wankelen, zegt de Heer, die Zich over u ontfermt.

11 O, gij ellendige, door storm voortgedrevene, ongetrooste! Zie, Ik beleg uw [a]stenen met fraaie kleuren en leg uw grondvesten met saffieren.

12 Ik maak uw vensters van robijnen en uw poorten van karbonkelstenen en uw gehele omwalling van edelsteen.

22 1*a* GS Zingen.
2*a* GS Ring.
3*a* GS Andere volken.
4*a* 2 Ne. 6:7, 13.
8*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
9*a* Jes. 54:9.
b GS Watervloed ten tijde van Noach.
10*a* Jes. 40:4.
b Ps. 94:14; LV 35:25.
11*a* Op. 21:18–21.

13 En [a]al uw kinderen zullen leerlingen des Heren zijn; en groot zal de vrede van uw kinderen zijn.

14 In [a]gerechtigheid zult gij worden gevestigd; gij zult verre zijn van verdrukking, want gij zult niet vrezen, en van verschrikking, want zij zal tot u niet naderen.

15 Zie, zij zullen zich zeker tegen u vergaderen, doch niet uit Mij; wie zich tegen u vergadert, zal om uwentwil vallen.

16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die de kolen in het vuur aanblaast en een werktuig vervaardigt voor zijn werk; en Ik heb de verderver geschapen om te vernielen.

17 Elk wapen dat tegen u wordt gesmeed, zal niets uitrichten; en elke tong die zich in het gericht tegen u keert, zult gij in het ongelijk stellen. Dit is het erfdeel van de knechten des Heren, en hun recht is uit Mij, zegt de Heer.

HOOFDSTUK 23

Jezus bevestigt de woorden van Jesaja — Hij gebiedt het volk de profeten te onderzoeken — De woorden van Samuël de Lamaniet over de opstanding worden aan hun kronieken toegevoegd. Ongeveer 34 n.C.

En nu, zie, Ik zeg u dat gij die dingen dient te [a]onderzoeken. Ja, Ik geef u een gebod die dingen zorgvuldig te onderzoeken; want groot zijn de woorden van [b]Jesaja.

2 Want hij heeft waarlijk gesproken over alle dingen betreffende mijn volk, dat van het huis Israëls is; daarom moet hij wel ook tot de andere volken spreken.

3 En alle dingen die hij heeft gezegd, zijn gebeurd en [a]zullen gebeuren, ja, volgens de woorden die hij heeft gesproken.

4 Slaat daarom acht op mijn woorden; schrijft de dingen die Ik u heb verteld op; en volgens de tijd en de wil van de Vader zullen zij naar de andere volken uitgaan.

5 En wie naar mijn woorden luistert en zich bekeert en zich laat dopen, die zal behouden worden. Onderzoekt de [a]profeten, want velen zijn er die van deze dingen getuigen.

6 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gezegd dat Hij — nadat Hij hun alle Schriften die zij hadden ontvangen, had uitgelegd — wederom tot hen sprak en tot hen zeide: Zie, Ik wil dat gij nog andere Schriften opschrijft die gij niet hebt opgeschreven.

7 En het geschiedde dat Hij tot Nephi zeide: Breng de kroniek die gij hebt bijgehouden.

8 En toen Nephi de kronieken

13*a* Jer. 31:33–34.
14*a* GS Rechtvaardig, rechtvaardigen, rechtvaardigheid.

23 1*a* GS Schriften, Schriftuur.
b 2 Ne. 25:1–5; Mrm. 8:23.
GS Jesaja.
3*a* 3 Ne. 20:11–12.
5*a* Luc. 24:25–27.

had gebracht en ze Hem had voorgelegd, bekeek Hij ze en zeide:

9 Voorwaar, Ik zeg u, Ik had mijn dienstknecht, [a]Samuël de Lamaniet, geboden tot dit volk te getuigen dat er, ten dage dat de Vader zijn naam in Mij zou verheerlijken, [b]vele [c]heiligen uit de doden zouden [d]opstaan en aan velen verschijnen en hen dienen. En Hij zeide tot hen: Is het niet zo gegaan?

10 En zijn discipelen antwoordden Hem en zeiden: Ja, Heer, Samuël heeft volgens uw woorden geprofeteerd en ze zijn alle vervuld.

11 En Jezus zeide tot hen: Hoe komt het dat gij dat niet hebt opgeschreven, dat vele heiligen zijn opgestaan en aan velen verschenen en hen hebben gediend?

12 En het geschiedde dat Nephi zich herinnerde dat het niet was opgeschreven.

13 En het geschiedde dat Jezus gebood het op te schrijven; daarom werd het volgens zijn gebod opgeschreven.

14 En nu geschiedde het, toen Jezus alle Schriften die zij hadden opgeschreven, in hun geheel had [a]uitgelegd, dat Hij hun gebood de dingen te leren die Hij hun had uitgelegd.

HOOFDSTUK 24

De bode des Heren zal de weg bereiden voor de wederkomst — Christus zal oordelen — Israël wordt geboden tienden en offergaven te betalen — Er wordt een gedenkboek bijgehouden — Vergelijk Maleachi 3. Ongeveer 34 n.C.

En het geschiedde dat Hij hun gebood de woorden op te schrijven die de Vader aan Maleachi had gegeven en die Hij hun moest verkondigen. En het geschiedde, toen zij waren opgeschreven, dat Hij ze uitlegde. En dit zijn de woorden die Hij hun verkondigde, zeggende: Aldus zeide de Vader tot Maleachi: Zie, Ik zend mijn [a]bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal; en de Heer, die gij zoekt, zal plotseling tot zijn tempel komen, namelijk de bode des verbonds, in wie gij u verheugt. Zie, Hij komt, zegt de Heer der heerscharen.

2 Doch wie kan de dag van zijn komst [a]verdragen, en wie zal bestaan als Hij verschijnt? Want Hij is als het [b]vuur van de smelter en als het loog van de bleker.

3 En Hij zal zitten als een smelter en reiniger van zilver; en Hij zal de [a]zonen van Levi reinigen, Hij zal hen louteren als goud en als zilver, opdat

9*a* Hel. 13:2.
b Hel. 14:25.
c GS Heilige.
d Matt. 27:52–53.
GS Opstanding.
14*a* Luc. 24:44–46.

24 1*a* LV 45:9.
2*a* 3 Ne. 25:1.
b Zach. 13:9; LV 128:24.
GS Aarde—Reiniging der aarde; Wederkomst van Jezus Christus.
3*a* Deut. 10:8; LV 84:31–34.

zij de Heer een offer zullen [b]offeren in gerechtigheid.

4 Dan zal het offer van Juda en van Jeruzalem de Heer aangenaam zijn zoals in de dagen vanouds en zoals in vroegere jaren.

5 En Ik zal tot u ten gerichte naderen; en Ik zal een snelle getuige zijn tegen de tovenaars en tegen de echtbrekers en tegen de meinedigen en tegen hen die het loon van de dagloner drukken, de weduwe en de [a]wees verdrukken en die de vreemdeling terzijde dringen en Mij niet vrezen, zegt de Heer der heerscharen.

6 Want Ik ben de Heer, Ik verander niet; daarom zijt gij, zonen van Jakob, niet verteerd.

7 Van de dagen van uw vaderen af zijt gij [a]afgeweken van mijn verordeningen en hebt ze niet onderhouden. [b] Keert terug tot Mij, dan zal Ik tot u terugkeren, zegt de Heer der heerscharen. Maar gij zegt: In welk opzicht zullen wij terugkeren?

8 Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. Maar gij zegt: Waarin beroven wij U? In de [a]tienden en de [b]offergaven.

9 Met een vervloeking zijt gij vervloekt, want gij hebt Mij beroofd, ja, dit gehele volk.

10 Brengt alle [a]tienden naar het voorraadhuis, opdat er spijze zij in mijn huis; en beproeft Mij toch daarmede, zegt de Heer der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en [b]zegen over u uitgieten, zodat er niet genoeg plaats zal zijn om die te ontvangen.

11 En Ik zal de afvreter om uwentwil berispen en hij zal de vrucht van uw land niet verderven; noch zal uw wijnstok zijn vrucht verliezen voor de oogsttijd op het veld, zegt de Heer der heerscharen.

12 En alle natiën zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een aangenaam land zult zijn, zegt de Heer der heerscharen.

13 Vermetel zijn uw woorden over Mij, zegt de Heer. Toch zegt gij: Wat hebben wij tegen U gesproken?

14 Gij hebt gezegd: Nutteloos is het God te dienen; wat gewin geeft het, dat wij zijn verordeningen onderhouden en dat wij in rouw gaan voor het aangezicht van de Heer der heerscharen?

15 En nu prijzen wij de hoogmoedigen gelukkig; ja, zij die goddeloosheid bedrijven, worden gebouwd; ja, zij die God verzoeken, worden zelfs bevrijd.

16 Dan [a]spraken zij die de Heer vreesden dikwijls onder elkander, en de Heer luisterde en hoorde; en er werd een [b]gedenkboek voor zijn aangezicht geschreven ten goede van hen

3*b* LV 13:1.
5*a* Jakobus 1:27.
7*a* GS Afval.
b Hel. 13:11; 3 Ne. 10:6; Mro. 9:22.
8*a* GS Tiende.
b GS Offer, offerande, offeren.
10*a* LV 64:23; 119:1–7.
b GS Zegen, zegenen, zegening.
16*a* Mro. 6:5.
b LV 85:9; Moz. 6:5. GS Gedenkboek.

die de Heer vreesden en die zijn naam in ere hielden.

17 En zij zullen de Mijnen zijn, zegt de Heer der heerscharen, ten dage dat Ik [a]mijn juwelen bijeenbreng; en Ik zal hen sparen zoals een man zijn eigen zoon spaart, die hem dient.

18 Dan zult gij terugkeren en [a]onderscheiden tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.

HOOFDSTUK 25

De hoogmoedigen en goddelozen zullen bij de wederkomst als stoppels worden verbrand — Elia zal terugkeren voor die grote en geduchte dag — Vergelijk Maleachi 4. Ongeveer 34 n.C.

Want zie, de dag komt, [a]brandend als een oven; en alle [b]hoogmoedigen, ja, en allen die goddeloosheid bedrijven, zullen stoppels zijn; en de dag die komt, zal hen in brand steken, zegt de Heer der heerscharen, zodat hij hun wortel noch tak zal overlaten.

2 Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de [a]Zoon der gerechtigheid opgaan met genezing onder zijn vleugels; en gij zult uitgaan en [b]opgroeien als [c]kalveren in de stal.

3 En gij zult de goddelozen [a]vertreden; want tot stof zullen zij zijn onder uw voetzolen op de dag dat Ik dat zal doen, zegt de Heer der heerscharen.

4 Gedenkt de wet van Mozes, mijn knecht, die Ik hem op [a]Horeb geboden heb voor gans Israël, met de inzettingen en gerichten.

5 Zie, Ik zend u de profeet [a]Elia, voordat de grote en geduchte [b]dag des Heren komt;

6 en hij zal het hart der vaderen [a]terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en de aarde treffe met een banvloek.

HOOFDSTUK 26

Jezus legt alle dingen uit vanaf het begin tot het eind — Zuigelingen en kinderen zeggen wonderbare dingen die niet opgeschreven kunnen worden — De leden van de kerk van Christus hebben alle dingen gemeenschappelijk. Ongeveer 34 n.C.

En nu geschiedde het, toen Jezus die dingen had gezegd, dat Hij ze aan de menigte uitlegde; en Hij legde hun alle

17*a* LV 101:3.
18*a* GS Onderscheid, gave van.
25 1*a* Jes. 24:6; 1 Ne. 22:15; 3 Ne. 24:2; LV 29:9; 64:23–24; 133:64; GJS 1:37.
GS Aarde—Reiniging der aarde.
b 2 Ne. 20:33. GS Hoogmoed.
2*a* Ether 9:22.
b LV 45:58.
c Amos 6:4; 1 Ne. 22:24.
3*a* 3 Ne. 21:12.
4*a* Ex. 3:1–6.
5*a* 2 Kon. 2:1–2; LV 2:1; 110:13–16; 128:17–18. GS Elia; Heil voor de doden; Verzegelen, verzegeling.
b GS Wederkomst van Jezus Christus.
6*a* LV 2:2.

dingen uit, zowel de grote als de kleine.

2 En Hij zeide: De Vader heeft Mij geboden u [a]deze Schriften te geven, die gij niet onder u hadt; want het was wijsheid in zijn bestel dat ze aan toekomstige geslachten gegeven zouden worden.

3 En Hij legde alle dingen uit, ja, vanaf het begin tot het tijdstip dat Hij in zijn [a]heerlijkheid zou komen; ja, namelijk alle dingen die op het oppervlak der aarde zullen plaatsvinden, totdat de [b]elementen door gloeiende hitte zullen smelten en de aarde als een boekrol zal worden [c]opgerold, en de hemelen en de aarde zullen voorbijgaan;

4 en tot op de [a]grote en laatste dag, wanneer alle volken en alle geslachten en alle natiën en alle talen voor God zullen [b]staan om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

5 indien zij goed zijn, tot de [a]opstanding van het eeuwige leven; en indien zij kwaad zijn, tot de opstanding van de verdoemenis; want het zijn tegenhangers, de ene aan de ene kant en de andere aan de andere kant, naar de barmhartigheid en de [b]gerechtigheid en de heiligheid, die in Christus zijn, die was [c]voor de wereld begon.

6 En nu kan er in dit boek geen [a]honderdste deel worden opgeschreven van de dingen die Jezus het volk waarlijk leerde;

7 maar zie, de [a]platen van Nephi bevatten het grootste gedeelte van de dingen die Hij het volk leerde.

8 En ik heb deze dingen opgeschreven, die het kleinste deel zijn van de dingen die Hij het volk leerde; en ik heb ze opgeschreven, opdat ze opnieuw tot dit volk zullen worden gebracht, vanuit de [a]andere volken, volgens de woorden die Jezus heeft gesproken.

9 En wanneer zij dit ontvangen hebben — en het is raadzaam dat zij dit eerst ontvangen, om hun geloof te beproeven — dan zullen hun, indien zij deze dingen geloven, de [a]grotere dingen worden geopenbaard.

10 En indien zij deze dingen niet willen geloven, dan zullen de grotere dingen hun worden [a]onthouden, tot hun veroordeling.

11 Zie, ik stond op het punt ze op te schrijven, alles wat op de platen van Nephi was gegra-

26 2*a* I.E. Mal. 3 en 4, aangehaald in 3 Ne. 24 en 25.
3*a* GS Jezus Christus—De heerlijkheid van Jezus Christus.
b Amos 9:13; 2 Pet. 3:10, 12; Mrm. 9:2. GS Aarde—Reiniging der aarde; Wereld—Einde van de wereld.
c Mrm. 5:23.
4*a* Hel. 12:25; 3 Ne. 28:31.
b Mos. 16:10–11. GS Oordeel, laatste.
5*a* Dan. 12:2; Joh. 5:29.
b GS Gerechtigheid.
c Ether 3:14. GS Jezus Christus—Voorsterfelijk bestaan van Christus.
6*a* Joh. 21:25; 3 Ne. 5:8.
7*a* GS Platen.
8*a* 3 Ne. 21:5–6.
9*a* Ether 4:4–10.
10*a* Alma 12:9–11.

veerd, doch de Heer verbood het, zeggende: Ik zal het geloof van mijn volk [a]beproeven.

12 Daarom schrijf ik, Mormon, de dingen op die de Heer mij heeft geboden. En nu beëindig ik, Mormon, mijn eigen woorden en ga ertoe over de dingen op te schrijven die mij geboden zijn.

13 Daarom wil ik dat gij inziet dat de Heer het volk waarlijk leerde, drie dagen lang; en daarna [a]vertoonde Hij Zich dikwijls aan hen en brak dikwijls [b]brood en zegende het en gaf het hun.

14 En het geschiedde dat Hij de [a]kinderen van de menigte van wie gesproken is, leerde en diende; en Hij [b]maakte hun tong los, en zij zeiden grote en wonderbare dingen tot hun vaders, grotere zelfs dan Hij het volk geopenbaard had; en Hij maakte hun tong los zodat zij konden spreken.

15 En het geschiedde, nadat Hij ten hemel was gevaren — na de tweede maal dat Hij Zich aan hen had vertoond en tot de Vader was gegaan, na al hun zieken en lammen te hebben [a]genezen, en de ogen van hun blinden te hebben geopend en de oren van de doven te hebben ontsloten, ja, nadat Hij allerlei genezingen onder hen had verricht, en een man uit de doden had opgewekt en hun zijn macht had getoond en tot de Vader was opgevaren —

16 zie, het geschiedde op de volgende dag dat de menigte bijeenkwam, en zij zagen en hoorden die kinderen; ja, zelfs [a]zuigelingen deden hun mond open en zeiden wonderbare dingen; en de dingen die zij zeiden mochten door niemand worden opgeschreven.

17 En het geschiedde dat de [a]discipelen die Jezus had uitgekozen, vanaf dat tijdstip zovelen als er tot hen kwamen begonnen te [b]dopen en te leren; en zovelen als er zich in de naam van Jezus lieten dopen, werden met de Heilige Geest vervuld.

18 En velen van hen zagen en hoorden onuitsprekelijke dingen, waarvan het [a]niet geoorloofd is ze op te schrijven.

19 En zij leerden en dienden elkaar; en zij hadden [a]alle dingen [b]gemeenschappelijk, waarbij eenieder de ander rechtvaardig behandelde.

20 En het geschiedde dat zij alle dingen deden zoals Jezus het hun geboden had.

21 En zij die zich in de naam van Jezus lieten dopen, werden de [a]kerk van Christus genoemd.

11*a* Ether 12:6.
13*a* Joh. 21:14.
b 3 Ne. 20:3–9.
GS Avondmaal des Heren.
14*a* 3 Ne. 17:11–12.
b Alma 32:23; 3 Ne. 26:16.
15*a* 3 Ne. 17:9.
GS Genezen, genezingen; Wonder.
16*a* Matt. 11:25.
17*a* 3 Ne. 19:4–13.
b 4 Ne. 1:1.
18*a* 3 Ne. 26:11.
19*a* 4 Ne. 1:3.
b GS Toewijden, wet van toewijding.
21*a* Mos. 18:17.
GS Kerk van Jezus Christus.

HOOFDSTUK 27

Jezus gebiedt hun de kerk bij zijn naam te noemen — Zijn zending en zijn zoenoffer vormen zijn evangelie — De mensen wordt geboden zich te bekeren en zich te laten dopen, zodat zij door de Heilige Geest geheiligd kunnen worden — Zij moeten zijn zoals Jezus is. Ongeveer 34–35 n.C.

En het geschiedde, terwijl de discipelen van Jezus rondreisden en de dingen predikten die zij zowel hadden gehoord als gezien, en in de naam van Jezus doopten, geschiedde het dat de discipelen waren bijeenvergaderd en [a]verenigd in machtig gebed en [b]vasten.

2 En Jezus [a]vertoonde Zich wederom aan hen, want zij baden tot de Vader in zijn naam; en Jezus kwam en stond in hun midden en zeide tot hen: Wat wilt gij dat Ik u geven zal?

3 En zij zeiden tot Hem: Heer, wij zouden willen dat Gij ons zegt met welke naam wij deze kerk moeten aanduiden; want er is woordenstrijd onder het volk aangaande die zaak.

4 En de Heer zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hoe komt het dat het volk hierover mort en redetwist?

5 Hebben zij de Schriften niet gelezen, waarin staat dat gij de [a]naam van Christus, die mijn naam is, op u moet nemen? Want met die naam zult gij ten laatsten dage aangeduid worden;

6 en wie mijn naam op zich neemt en tot het einde [a]volhardt, die zal ten laatsten dage behouden worden.

7 Daarom moet gij wat gij ook zult doen, in mijn naam doen; daarom moet gij de kerk met mijn naam aanduiden; en gij moet de Vader in mijn naam aanroepen, opdat Hij de kerk om mijnentwil zal zegenen.

8 En hoe kan het [a]mijn [b]kerk zijn, indien die niet met mijn naam wordt aangeduid? Want indien een kerk met de naam van Mozes wordt aangeduid, dan is het de kerk van Mozes; of indien die met de naam van een mens wordt aangeduid, dan is het de kerk van een mens; maar indien die met mijn naam wordt aangeduid, dan is het mijn kerk, indien zij op mijn evangelie zijn gebouwd.

9 Voorwaar, Ik zeg u dat gij op mijn evangelie zijt gebouwd; daarom moet gij alle dingen die gij aanduidt, met mijn naam aanduiden; welnu, indien gij de Vader aanroept ten behoeve van de kerk, indien het in mijn naam is, zal de Vader u horen;

10 en indien de kerk op mijn evangelie is gebouwd, dan zal de Vader zijn eigen werken daarin tonen.

27 1*a* LV 29:6.
b Alma 6:6.
GS Vasten.
2*a* 3 Ne. 26:13.
GS Jezus Christus—Verschijningen van Christus na zijn dood.
5*a* GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
6*a* 3 Ne. 15:9.
8*a* LV 115:4.
b GS Jezus Christus—Hoofd van de kerk.

11 Maar indien zij niet op mijn evangelie is gebouwd, maar op de werken van mensen is gebouwd, of op de werken van de duivel, voorwaar, Ik zeg u, zij hebben enige tijd vreugde in hun werken, maar weldra komt het eind, en zij worden [a]omgehakt en in het vuur geworpen, waaruit geen terugkeer is.

12 Want hun werken [a]volgen hen na, want het is wegens hun werken dat zij worden omgehakt; denkt dus aan de dingen die Ik u heb gezegd.

13 Zie, Ik heb u mijn [a]evangelie gegeven, en dit is het evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de [b]wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden.

14 En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden [a]verhoogd; en opdat Ik, na aan het kruis te zijn verhoogd, [b]alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, zodat evenals Ik door de mensen was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden [c]geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

15 en om die reden ben Ik [a]verhoogd; daarom zal Ik, volgens de macht van de Vader, alle mensen tot Mij trekken, zodat zij naar hun werken kunnen worden geoordeeld.

16 En het zal geschieden dat wie zich [a]bekeert en zich in mijn naam laat [b]dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde [c]volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen.

17 En hij die niet tot het einde volhardt, hij is het die vervolgens wordt omgehakt en in het vuur geworpen, vanwaar zij niet meer kunnen terugkeren, wegens de [a]gerechtigheid van de Vader.

18 En dit is het woord dat Hij de mensenkinderen heeft gegeven. En om die reden vervult Hij de woorden die Hij heeft gegeven, en Hij liegt niet, maar vervult al zijn woorden.

19 En [a]niets onreins kan zijn koninkrijk ingaan; daarom gaat niemand tot zijn [b]rust in behalve zij die hun klederen in mijn bloed hebben [c]gereinigd, wegens hun geloof en de bekering van al hun zonden en hun getrouwheid tot het einde.

20 Welnu, dit is het gebod: [a]bekeert u, al gij einden der aarde, en komt tot Mij en laat

11*a* Alma 5:52.
12*a* Op. 14:13; LV 59:2.
13*a* LV 76:40–42.
GS Evangelie.
b Joh. 6:38–39.
14*a* 1 Ne. 11:32–33; Moz. 7:55.
b Joh. 6:44; 2 Ne. 9:5; LV 27:18.
c GS Jezus Christus—Rechter.
15*a* GS Verzoenen, verzoening.
16*a* GS Bekeren (zich), bekering.
b GS Doop, dopen.
c 1 Ne. 13:37.
GS Volharden.
17*a* GS Gerechtigheid.
19*a* Alma 11:37.
b LV 84:24.
GS Rust, rusten.
c Op. 1:5; 7:14; Alma 5:21, 27; 13:11–13.
20*a* Ether 4:18.

u [b]dopen in mijn naam, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden [c]geheiligd, zodat gij ten laatsten dage [d]vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan.

21 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dit is mijn evangelie; en gij weet de dingen die gij in mijn kerk moet doen; want de werken die gij Mij hebt zien doen, die zult gij eveneens doen; ja, hetgeen gij Mij hebt zien doen, juist dat zult gij doen;

22 daarom, indien gij die dingen doet, zijt gij gezegend, want gij zult ten laatsten dage worden verhoogd.

23 Schrijft de dingen op die gij hebt gezien en gehoord, behalve de dingen die [a]verboden zijn.

24 Schrijft over de werken van dit volk die nog zullen komen, zoals er is geschreven over hetgeen is geweest.

25 Want zie, dit volk zal [a]geoordeeld worden uit de boeken die geschreven zijn en die geschreven zullen worden, want daaruit zullen hun [b]werken de mensen bekend zijn.

26 En zie, alle dingen worden vanwege de Vader [a]opgeschreven; daarom zal de wereld worden geoordeeld uit de boeken die geschreven zullen worden.

27 En weet dat gij de [a]rechters van dit volk zult zijn, volgens het oordeel dat Ik u geven zal, dat rechtvaardig zal zijn. [b]Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, [c]zoals Ik ben.

28 En nu [a]ga Ik tot de Vader. En voorwaar, Ik zeg u, wat gij de Vader ook vraagt in mijn naam, zal u gegeven worden.

29 Daarom, [a]bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan; want hij die bidt, ontvangt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan.

30 En nu, zie, mijn vreugde is groot, ja, zelfs overvloedig, wegens u en ook wegens dit geslacht; ja, en zelfs de Vader verheugt Zich, en tevens alle heilige engelen, wegens u en dit geslacht; want [a]geen van hen is verloren.

31 Zie, Ik wil dat gij het begrijpt; want Ik bedoel hen die van [a]dit geslacht [b]nu in leven zijn; en geen van hen is verloren; en in hen heb Ik een volheid van [c]vreugde.

32 Maar zie, Ik ben bedroefd wegens het [a]vierde geslacht vanaf dit geslacht, want zij worden gevankelijk door hem weggevoerd zoals ook de zoon des verderfs is weggevoerd; want zij zullen Mij verkopen voor zilver en voor goud en

20*b* GS Doop, dopen—Onontbeerlijk.
c GS Heiliging.
d LV 4:2.
23*a* 3 Ne. 26:16.
25*a* 2 Ne. 33:10–15; WvM. 1:11.
b 1 Ne. 15:32–33.
26*a* 3 Ne. 24:16.
GS Boek des levens.
27*a* 1 Ne. 12:9–10; Mrm. 3:19.
b GS Jezus Christus—Het voorbeeld van Jezus Christus.
c Matt. 5:48; 3 Ne. 12:48.
28*a* Joh. 20:17.
29*a* Matt. 7:7; 3 Ne. 14:7.
30*a* Joh. 17:12.
31*a* 3 Ne. 28:23.
b 3 Ne. 9:11–13; 10:12.
c GS Vreugde.
32*a* 2 Ne. 26:9–10; Alma 45:10, 12.

voor datgene wat de [b]mot bederft en wat de dieven door inbraak kunnen stelen. En te dien dage zal Ik hen bezoeken, ja, hun werken op hun eigen hoofd doen terugkeren.

33 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij tot zijn discipelen zeide: Gaat in door de [a]enge poort; want eng is de poort en smal is de weg die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden; maar wijd is de poort en breed de weg die tot de dood leidt, en velen zijn er die hem bewandelen, totdat de nacht komt waarin niemand werken kan.

HOOFDSTUK 28

Negen van de Twaalf verlangen een erfdeel in Christus' koninkrijk wanneer zij sterven, hetgeen hun wordt beloofd — Aan het verlangen van de drie Nephieten naar macht over de dood teneinde op aarde te kunnen blijven totdat Christus terugkomt, wordt voldaan — Zij worden veranderd en zien dingen waarover niet gesproken mag worden; zij dienen nu onder de mensen. Ongeveer 34–35 n.C.

En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gezegd, dat Hij één voor één tot zijn discipelen sprak, tot hen zeggende: Wat verlangt gij van Mij nadat Ik tot de Vader ben gegaan?

2 En op drie na spraken zij allen, zeggende: Wij verlangen dat onze bediening, waartoe Gij ons geroepen hebt, een einde zal hebben wanneer wij de leeftijd van een mens hebben bereikt, zodat wij spoedig tot U kunnen komen in uw koninkrijk.

3 En Hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij omdat gij dat van Mij hebt verlangd; daarom zult gij, nadat gij tweeënzeventig jaar oud zijt geworden, tot Mij komen in mijn koninkrijk; en bij Mij zult gij [a]rust vinden.

4 En toen Hij tot hen had gesproken, wendde Hij Zich tot de drie en zeide tot hen: Wat wilt gij dat Ik voor u doe wanneer Ik tot de Vader ben gegaan?

5 En zij waren bedroefd van harte, want zij durfden Hem niet te zeggen wat zij verlangden.

6 En Hij zeide tot hen: Zie, Ik [a]ken uw gedachten en gij hebt verlangd wat [b]Johannes, mijn geliefde, die bij Mij was tijdens mijn bediening voordat Ik door de Joden werd verhoogd, van Mij verlangde.

7 Daarom, meer gezegend zijt gij, want gij zult de [a]dood [b]nooit smaken; maar gij zult leven om alle handelingen van de Vader met de mensenkinderen te aanschouwen, ja, totdat alle dingen

32*b* Matt. 6:19–21; 3 Ne. 13:19–21.
33*a* Matt. 7:13–14; 3 Ne. 14:13–14; LV 22:1–4.

28 3*a* GS Rust, rusten.
6*a* Amos 4:13; Alma 18:32.
b Joh. 21:21–23; LV 7:1–4.

7*a* GS Opgenomen mensen.
b 4 Ne. 1:14; Mrm. 8:10–11; Ether 12:17.

zullen zijn vervuld volgens de wil van de Vader, wanneer Ik in mijn heerlijkheid kom met de [c]machten des hemels.

8 En gij zult de smarten des doods nooit ondergaan; maar wanneer Ik in mijn heerlijkheid kom, zult gij in een oogwenk van [a]sterfelijkheid in [b]onsterfelijkheid worden veranderd; en dan zult gij gezegend zijn in het koninkrijk van mijn Vader.

9 En voorts, gij zult geen pijn kennen terwijl gij in het vlees vertoeft, noch droefenis, behalve over de zonden der wereld; en dit alles zal Ik doen wegens hetgeen gij van Mij hebt verlangd, want gij hebt verlangd [a]mensenzielen tot Mij te brengen zolang de wereld bestaat.

10 En om die reden zult gij een [a]volheid van vreugde hebben; en gij zult in het koninkrijk van mijn Vader aanzitten; ja, uw vreugde zal overvloedig zijn, zoals de Vader Mij een volheid van vreugde heeft gegeven; en gij zult zijn zoals Ik ben, en Ik ben zoals de Vader; en de Vader en Ik zijn [b]één;

11 en de [a]Heilige Geest getuigt van de Vader en van Mij; en de Vader geeft de Heilige Geest aan de mensenkinderen om Mijnentwil.

12 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij eenieder van hen met zijn vinger aanraakte, behalve de drie die zouden blijven, waarna Hij heenging.

13 En zie, de hemelen openden zich, en zij werden in de hemel [a]opgenomen en zagen en hoorden onuitsprekelijke dingen.

14 En het werd hun [a]verboden te spreken; noch werd hun de macht gegeven de dingen die zij zagen en hoorden, uit te kunnen spreken;

15 en of zij in het lichaam of buiten het lichaam waren, konden zij niet zeggen; want het scheen hun toe dat zij een [a]gedaanteverandering hadden ondergaan, dat zij van dit lichaam van vlees waren veranderd in een onsterfelijke staat zodat zij de dingen Gods konden zien.

16 Maar het geschiedde dat zij wederom op het oppervlak der aarde leerden; evenwel leerden zij niet aangaande de dingen die zij hadden gehoord en gezien, wegens het gebod dat hun in de hemel was gegeven.

17 En nu, of zij sedert de dag van hun gedaanteverandering sterfelijk of onsterfelijk waren, weet ik niet;

18 maar wél weet ik, volgens het verslag dat gegeven is, dat zij over het oppervlak van het land uitgingen en alle mensen dienden en zovelen als er hun prediking geloofden, in de kerk opnamen en doopten; en zove-

7 *c* 3 Ne. 20:22.
8 *a* 3 Ne. 28:36–40. GS Sterfelijk, sterfelijkheid.
b GS Onsterfelijk, onsterfelijkheid.
9 *a* Fil. 1:23–24; LV 7:5–6.
10 *a* LV 84:36–38.
b Joh. 17:20–23.
11 *a* 2 Ne. 31:17–21; 3 Ne. 11:32.
13 *a* 2 Kor. 12:2–4.
14 *a* LV 76:114–116.
15 *a* Moz. 1:11. GS Gedaanteverandering.

len als er zich lieten dopen, ontvingen de Heilige Geest.

19 En zij werden in de gevangenis geworpen door hen die niet tot de kerk behoorden. Maar de [a]gevangenissen konden hen niet vasthouden, want die werden doormidden gescheurd.

20 En zij werden diep in de aarde geworpen; maar zij sloegen de aarde met het woord Gods, zodat zij door zijn [a]macht uit de diepten der aarde werden bevrijd; en daarom konden zij geen kuilen graven die diep genoeg waren om hen erin te houden.

21 En driemaal werden zij in een [a]oven geworpen en bleven ongedeerd.

22 En tweemaal werden zij in een [a]kuil met wilde dieren geworpen; en zie, zij speelden met de dieren zoals een kind met een zuiglam, en bleven ongedeerd.

23 En het geschiedde dat zij aldus onder het gehele volk van Nephi uitgingen en het [a]evangelie van Christus predikten tot alle mensen op het oppervlak van het land; en zij werden tot de Heer bekeerd en in de kerk van Christus opgenomen, en aldus werd het volk van [b]dat geslacht volgens het woord van Jezus gezegend.

24 En nu houd ik, Mormon, enige tijd op met spreken over deze dingen.

25 Zie, ik stond op het punt de [a]namen op te schrijven van hen die de dood nooit zouden smaken, maar de Heer verbood het; daarom schrijf ik ze niet op, want zij worden voor de wereld verborgen gehouden.

26 Maar zie, ik heb hen gezien en zij hebben mij gediend.

27 En zie, zij zullen onder de andere volken verkeren, en de andere volken zullen hen niet kennen.

28 Zij zullen ook onder de Joden verkeren, en de Joden zullen hen niet kennen.

29 En het zal geschieden, wanneer het de Heer in zijn wijsheid goeddunkt, dat zij alle [a]verstrooide stammen van Israël — en alle natiën, geslachten, talen en volken — dienen, en daaruit vele zielen tot Jezus brengen, opdat hun verlangen zal worden vervuld, en tevens wegens de overtuigingskracht Gods die in hen is.

30 En zij zijn als de [a]engelen Gods, en wanneer zij tot de Vader bidden in de naam van Jezus, kunnen zij zich vertonen aan wie het hun ook goeddunkt.

31 Daarom zullen er grote en wonderbare werken door hen worden verricht vóór de [a]grote en toekomende dag waarop alle mensen stellig voor de rechterstoel van Christus moeten staan;

19*a* Hand. 16:26; Alma 14:26–28.
20*a* Mrm. 8:24.
21*a* Dan. 3:22–27; 4 Ne. 1:32.
22*a* Dan. 6:16–23; 4 Ne. 1:33.
23*a* gs Evangelie.
b 3 Ne. 27:30–31.
25*a* 3 Ne. 19:4.
29*a* gs Israël—De tien verloren stammen van Israël; Israël—De verstrooiing van Israël.
30*a* gs Engelen.
31*a* Hel. 12:25; 3 Ne. 26:4–5.

32 ja, er zal onder de andere volken een [a]groot en wonderbaar werk door hen worden verricht vóór die oordeelsdag.

33 En indien gij alle Schriften hadt die een verslag geven van alle wonderbare werken van Christus, zoudt gij, volgens de woorden van Christus, weten dat deze dingen stellig moeten komen.

34 En wee hem die [a]niet wil luisteren naar de woorden van Jezus en evenmin naar [b]hen die Hij heeft uitgekozen en onder hen heeft gezonden; want wie de woorden van Jezus en de woorden van hen die Hij heeft gezonden, niet aanneemt, neemt Hem niet aan; en daarom zal Hij hen ten laatsten dage niet aannemen;

35 en het zou voor hen beter zijn indien zij niet geboren waren. Want denkt gij u te kunnen ontdoen van de gerechtigheid van een gekrenkte God, die door de mensen met voeten is [a]getreden, opdat daardoor het heil zou komen?

36 En nu zie, zoals ik heb gezegd over hen die de Heer heeft uitgekozen — ja, de drie die in de hemel werden opgenomen — dat ik niet wist of zij van sterfelijkheid tot onsterfelijkheid waren gereinigd —

37 maar zie, sedert ik dat heb geschreven, heb ik navraag gedaan bij de Heer en heeft Hij mij geopenbaard dat er wel een verandering in hun lichaam moest worden teweeggebracht, daar zij anders de dood hadden moeten smaken;

38 daarom, opdat zij de dood niet zouden smaken, werd er een [a]verandering in hun lichaam teweeggebracht zodat zij geen pijn of smart zouden lijden, behalve over de zonden der wereld.

39 Nu was die verandering niet gelijk aan de verandering die ten laatsten dage zal plaatsvinden; maar er werd een verandering in hen teweeggebracht, zodat Satan geen macht over hen kon hebben en hen niet kon [a]verzoeken; en zij werden in het vlees [b]geheiligd, zodat zij [c]heilig waren en de machten der aarde hen niet konden belemmeren.

40 En zij zouden in die toestand blijven tot de oordeelsdag van Christus; en te dien dage zouden zij een grotere verandering ondergaan en in het koninkrijk van de Vader worden ontvangen om er niet meer uit te gaan, maar voor eeuwig bij God in de hemelen te wonen.

HOOFDSTUK 29

Het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon is een teken dat de Heer begonnen is met de vergadering van Israël en de vervulling

32*a* 2 Ne. 25:17.
34*a* Ether 4:8–12.
b GS Profeet.
35*a* Hel. 12:2.
38*a* GS Opgenomen mensen.
39*a* GS Verzoeken, verzoeking.
b GS Heiliging.
c GS Heiligheid.

van zijn verbonden — Zij die zijn openbaringen en gaven van de laatste dagen verwerpen, zullen worden vervloekt. Ongeveer 34–35 n.C.

En nu zie, ik zeg u dat wanneer het de Heer in zijn wijsheid goeddunkt dat deze woorden volgens zijn woord tot de andere volken [a]komen, gij dan kunt weten dat het [b]verbond dat de Vader met de kinderen Israëls heeft gesloten over hun terugkeer naar hun erflanden, reeds in vervulling begint te gaan.

2 En gij kunt weten dat de woorden des Heren die door de heilige profeten zijn gesproken, alle vervuld zullen worden; en gij behoeft niet te zeggen dat de Heer zijn komst tot de kinderen Israëls [a]uitstelt.

3 En gij behoeft niet in uw hart te overleggen dat de woorden die zijn gesproken, tevergeefs zijn, want zie, de Heer zal zijn verbond dat Hij met zijn volk van het huis Israëls heeft gesloten, indachtig zijn.

4 En wanneer gij deze woorden onder u tevoorschijn ziet komen, behoeft gij de handelingen des Heren niet langer te versmaden, want het [a]zwaard van zijn [b]gerechtigheid is in zijn rechterhand; en zie, te dien dage, indien gij zijn handelingen versmaadt, zal Hij maken dat het u weldra achterhaalt.

5 [a]Wee hem die de handelingen des Heren [b]versmaadt; ja, wee hem die de Christus en zijn werken [c]verloochent!

6 Ja, [a]wee hem die de openbaringen des Heren verloochent en zegt dat de Heer niet langer werkt door openbaring of door profetie of door [b]gaven of door talen of door genezingen of door de macht van de Heilige Geest!

7 Ja, en wee hem die te dien dage om [a]gewin zegt dat er [b]geen wonder door Jezus Christus kan worden verricht; want hij die dat doet, zal worden zoals de [c]zoon des verderfs, voor wie er, volgens het woord van Christus, geen barmhartigheid was!

8 Ja, en gij behoeft de [a]Joden niet langer uit te [b]fluiten of te [c]versmaden of de spot met hen te drijven, noch met enig overblijfsel van het huis Israëls; want zie, de Heer gedenkt zijn verbond met hen, en Hij zal met hen handelen volgens hetgeen Hij heeft gezworen.

9 Daarom behoeft gij niet te denken dat gij de rechterhand des Heren naar links kunt wenden, zodat Hij geen recht zal doen ter vervulling van het verbond dat Hij met het huis Israëls heeft gesloten.

29 1*a* 2 Ne. 30:3–8.
b Mrm. 5:14, 20.
2*a* Luc. 12:45–48.
4*a* 3 Ne. 20:20.
b GS Gerechtigheid.
5*a* 2 Ne. 28:15–16.
b Mrm. 8:17; Ether 4:8–10.
c Matt. 10:32–33.
6*a* Mrm. 9:7–11, 15.
b GS Gaven van de Geest.
7*a* GS Priesterlisten.
b 2 Ne. 28:4–6; Mrm. 9:15–26.
c GS Zonen des verderfs.
8*a* GS Joden.
b 1 Ne. 19:14.
c 2 Ne. 29:4–5.

HOOFDSTUK 30

De andere volken van de laatste dagen wordt geboden zich te bekeren, tot Christus te komen en zich te rekenen tot het huis Israëls. Ongeveer 34–35 n.C.

Luistert, o gij andere volken, en hoort de woorden van Jezus Christus, de Zoon van de levende God, die Hij mij heeft [a]geboden aangaande u te spreken; want zie, Hij gebiedt mij te schrijven, zeggende:

2 Wendt u af, al gij [a]andere volken, van uw goddeloze wegen; en [b]bekeert u van uw boze werken, van uw leugen en bedrog, en van uw hoererijen en van uw geheime gruwelen en uw afgoderijen en van uw moorden en uw priesterlisten en uw afgunst en uw strijd, en van al uw goddeloosheid en gruwelen, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, opdat gij vergeving van uw zonden zult ontvangen en zult worden vervuld met de Heilige Geest, zodat gij zult worden [c]gerekend onder mijn volk, dat van het huis Israëls is.

Vier Nephi
Het boek Nephi

DEZE NEPHI IS DE ZOON VAN NEPHI—
EEN VAN DE DISCIPELEN VAN JEZUS CHRISTUS

Een verslag van het volk van Nephi, naar zijn kroniek.

De Nephieten en de Lamanieten worden allen tot de Heer bekeerd — Zij hebben alle dingen gemeenschappelijk, verrichten wonderen en zijn voorspoedig in het land — Na twee eeuwen ontstaan er scheuringen, boosheden, valse kerken en vervolgingen — Na driehonderd jaar zijn zowel de Nephieten als de Lamanieten goddeloos — Ammaron verbergt de heilige kronieken. Ongeveer 35–321 n.C.

En het geschiedde dat het vierendertigste jaar verstreek, en ook het vijfendertigste, en zie, de discipelen van Jezus hadden in alle omliggende landen een kerk van Christus opgericht. En zovelen als er tot hen kwamen en zich oprecht van hun zonden bekeerden, werden in de naam van Jezus gedoopt; en zij ontvingen ook de Heilige Geest.

2 En het geschiedde in het

30 1*a* 3 Ne. 5:12–13.
2*a* GS Andere volken.
b GS Bekeren (zich), bekering.
c Gal. 3:27–29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:10–13; 21:22–25; Abr. 2:10.

zesendertigste jaar dat het gehele volk op het gehele oppervlak van het land tot de Heer was bekeerd, zowel de Nephieten als de Lamanieten, en er was geen twist of woordenstrijd onder hen, en eenieder behandelde de ander rechtvaardig.

3 En zij hadden [a]alle dingen gemeenschappelijk onder zich; zodoende waren er geen armen en rijken, dienstknechten en vrijen; maar allen waren vrijgemaakt en deelgenoot van de hemelse gave.

4 En het geschiedde dat ook het zevenendertigste jaar verstreek, en de vrede in het land duurde nog steeds voort.

5 En er werden grote en wonderbare werken verricht door de discipelen van Jezus, zodat zij de zieken [a]genazen, de doden opwekten, de lammen deden lopen, de blinden hun gezicht deden ontvangen en de doven deden horen; en zij verrichtten allerlei [b]wonderen onder de mensenkinderen; en in niets verrichtten zij wonderen dan alleen in de naam van Jezus.

6 En aldus verstreek het achtendertigste jaar, en ook het negenendertigste en het eenenveertigste en het tweeënveertigste, ja, totdat er negenenveertig jaar waren verstreken, en ook het eenenvijftigste en het tweeënvijftigste; ja, totdat er zelfs negenenvijftig jaar waren verstreken.

7 En de Heer maakte hen buitengewoon voorspoedig in het land; ja, zodat zij wederom steden bouwden waar steden waren afgebrand.

8 Ja, zelfs die grote [a]stad Zarahemla lieten zij wederom opbouwen.

9 Maar er waren vele steden die [a]verzonken waren, en er was water voor in de plaats gekomen; daarom konden die steden niet worden vernieuwd.

10 En nu, zie, het geschiedde dat het volk van Nephi sterk werd en buitengewoon snel talrijk werd, en een buitengewoon [a]mooi en aangenaam volk werd.

11 En zij huwden en werden ten huwelijk gegeven, en waren gezegend volgens de vele beloften die de Heer hun had gedaan.

12 En zij wandelden niet meer volgens de [a]riten en verordeningen van de [b]wet van Mozes; maar zij wandelden volgens de geboden die zij hadden ontvangen van hun Heer en hun God, en zij gingen door met [c]vasten en gebed en bleven dikwijls samenkomen om zowel te bidden als het woord des Heren te horen.

13 En het geschiedde dat er onder het gehele volk in het gehele land geen twist was; integendeel, er werden onder de

[4 Nephi]
1 3*a* Hand. 4:32; 3 Ne. 26:19. gs Toewijden, wet van toewijding.
5*a* gs Genezen, genezingen.
b Joh. 14:12. gs Wonder.
8*a* 3 Ne. 8:8.
9*a* 3 Ne. 9:4, 7.
10*a* Mrm. 9:6.
12*a* 2 Ne. 25:30; 3 Ne. 15:2–8.
b gs Wet van Mozes.
c Mro. 6:5; LV 88:76–77.

discipelen van Jezus machtige wonderen verricht.

14 En het geschiedde dat het eenenzeventigste jaar verstreek, en ook het tweeënzeventigste jaar, ja, kortom, totdat het negenenzeventigste jaar was verstreken; ja, er waren zelfs honderd jaar verstreken, en de discipelen van Jezus, die Hij had uitgekozen, waren allen naar het [a]paradijs van God gegaan, behalve de [b]drie die zouden blijven; en er waren andere [c]discipelen in hun plaats [d]geordend; en ook velen van dat geslacht waren gestorven.

15 En het geschiedde dat er [a]geen twist in het land was wegens de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden.

16 En er was [a]geen afgunst, noch strijd, noch opschudding, noch hoererij, noch leugen, noch moord, noch enigerlei [b]wellust; en er kon stellig geen [c]gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand Gods waren geschapen.

17 Er waren geen rovers of moordenaars; evenmin waren er Lamanieten of wat voor -ieten dan ook; integendeel, zij waren [a]één, kinderen van Christus en erfgenamen van het koninkrijk Gods.

18 En wat waren zij gezegend! Want de Heer zegende hen in al hun werken; ja, zij werden gezegend en voorspoedig gemaakt totdat er honderdtien jaar waren verstreken; en het eerste geslacht vanaf Christus was heengegaan en er was geen twist in het gehele land.

19 En het geschiedde dat Nephi, hij die deze laatste kroniek bijhield — en hij hield die bij op de [a]platen van Nephi — stierf, en zijn zoon Amos hield die in zijn plaats bij; en ook hij hield die bij op de platen van Nephi.

20 En hij hield die vierentachtig jaar lang bij, en er was nog steeds vrede in het land, op een klein deel van het volk na, dat van de kerk was afgevallen en de naam Lamanieten op zich had genomen; zodoende ontstonden er weer Lamanieten in het land.

21 En het geschiedde dat ook Amos stierf — en het was honderdvierennegentig jaar vanaf de komst van Christus — en zijn zoon Amos hield de kroniek bij in zijn plaats; en ook hij hield die bij op de platen van Nephi; en zij werd ook in het boek Nephi geschreven, hetgeen dit boek is.

22 En het geschiedde dat er tweehonderd jaar waren verstreken; en op enkelen na was het gehele tweede geslacht heengegaan.

23 En nu wil ik, Mormon, dat gij weet dat het volk talrijk was geworden, zodat zij over het gehele oppervlak van het land

14*a* GS Paradijs.
b 3 Ne. 28:3–9. GS Opgenomen mensen.
c GS Discipel.
d GS Ordenen, ordening.
15*a* GS Vrede.
16*a* GS Een, eenheid.
b GS Wellust.
c Mos. 2:41; Alma 50:23. GS Vreugde.
17*a* Joh. 17:21. GS Zion.
19*a* GS Platen.

waren verspreid, en dat zij buitengewoon rijk waren geworden wegens hun voorspoed in Christus.

24 En nu, in dat tweehonderdeerste jaar, begonnen er onder hen zodanigen te zijn die zich in [a]hoogmoed verhieven, zodat zij kostbare kleding droegen en allerlei prachtige parels, en de prachtige dingen van de wereld.

25 En vanaf die tijd hadden zij hun goederen en hun bezit niet meer [a]gemeenschappelijk onder elkaar.

26 En zij begonnen in standen verdeeld te worden; en zij begonnen voor zichzelf en om [a]gewin [b]kerken op te bouwen en begonnen de ware kerk van Christus te verloochenen.

27 En het geschiedde, toen er tweehonderdtien jaar waren verstreken, dat er vele kerken in het land waren; ja, er waren vele kerken die beweerden de Christus te kennen, maar toch [a]verloochenden zij het merendeel van zijn evangelie, zodat zij allerlei goddeloosheid aannamen en het heilige bedienden aan hem wie het was [b]verboden omdat hij het niet waardig was.

28 En deze [a]kerk nam buitengewoon toe wegens ongerechtigheid en wegens de macht van Satan, die vat kreeg op hun hart.

29 En voorts was er nog een andere kerk die de Christus verloochende; en zij [a]vervolgden de ware kerk van Christus wegens hun ootmoed en hun geloof in Christus; en zij verachtten hen wegens de vele wonderen die onder hen werden verricht.

30 Daarom oefenden zij macht en gezag uit over de discipelen van Jezus die bij hen waren gebleven en zij wierpen hen in de [a]gevangenis; maar door de kracht van het woord Gods, die in hen was, scheurden de gevangenissen doormidden, en zij gingen uit en verrichtten machtige wonderen onder hen.

31 Niettemin — en ondanks al die wonderen — verstokten de mensen hun hart, en zij stonden hun naar het leven, net zoals de Joden in Jeruzalem Jezus naar het leven hadden gestaan, volgens zijn woord.

32 En zij wierpen hen in [a]brandende [b]vuurovens, en zij kwamen er ongedeerd uit.

33 En zij wierpen hen ook in [a]kuilen met wilde dieren, en zij speelden met de wilde dieren, zoals een kind met een lam; en zij kwamen ongedeerd uit hun midden voort.

34 Niettemin verstokten de mensen hun hart, want zij werden door vele priesters en valse profeten ertoe gebracht vele kerken op te bouwen en allerlei ongerechtigheid te bedrijven.

24*a* GS Hoogmoed.
25*a* 4 Ne. 1:3.
26*a* LV 10:56.
GS Priesterlisten.
b 1 Ne. 22:23; 2 Ne. 28:3; Mrm. 8:32–38.
27*a* GS Afval.
b 3 Ne. 18:28–29.
28*a* GS Duivel—De kerk van de duivel.
29*a* GS Vervolgen, vervolging.
30*a* 3 Ne. 28:19–20.
32*a* Dan. 3:26–27.
b 3 Ne. 28:21.
33*a* 3 Ne. 28:22.

En zij [a]sloegen het volk van Jezus; doch het volk van Jezus sloeg niet terug. En aldus verkommerden zij van jaar tot jaar in ongeloof en goddeloosheid, ja, totdat er tweehonderddertig jaar waren verstreken.

35 En nu geschiedde het in dat jaar, ja in het tweehonderdeenendertigste jaar, dat er een grote verdeeldheid onder het volk was.

36 En het geschiedde dat er in dat jaar een volk opstond dat de Nephieten werd genoemd, en zij geloofden waarlijk in Christus; en onder hen waren zij die door de Lamanieten Jakobieten en Jozefieten en Zoramieten werden genoemd;

37 daarom werden zij die waarlijk in Christus geloofden en waarachtige aanbidders van Christus waren — onder wie zich de [a]drie discipelen van Jezus bevonden die zouden blijven — Nephieten en Jakobieten en Jozefieten en Zoramieten genoemd.

38 En het geschiedde dat zij die het evangelie verwierpen Lamanieten en Lemuëlieten en Ismaëlieten werden genoemd; en zij verkommerden niet in ongeloof, maar kwamen moedwillig in [a]opstand tegen het evangelie van Christus; en zij leerden hun kinderen om niet te geloven, zoals hun vaderen, die vanaf het begin verkommerden.

39 En het was wegens de goddeloosheid en gruwelen van hun vaderen, zoals het was in het begin. En hun werd [a]geleerd de kinderen van God te haten, zoals de Lamanieten vanaf het begin was geleerd de kinderen van Nephi te haten.

40 En het geschiedde dat er tweehonderdvierenveertig jaar waren verstreken, en aldus stonden de zaken van het volk ervoor. En het goddelooste deel van het volk werd sterk en veel talrijker dan het volk van God.

41 En zij bleven nog steeds kerken voor zichzelf opbouwen en die met allerlei kostbaarheden verfraaien. En aldus verstreken er tweehonderdvijftig jaar, en ook tweehonderdzestig jaar.

42 En het geschiedde dat het goddelooste deel van het volk de geheime eden en [a]verenigingen van Gadianton wederom begon op te richten.

43 En ook het volk dat het volk van Nephi werd genoemd, begon wegens hun buitengewone rijkdom hooghartig te zijn, en ijdel te worden, zoals hun broeders, de Lamanieten.

44 En vanaf die tijd begonnen de discipelen om de [a]zonden der wereld te treuren.

45 En het geschiedde, toen er driehonderd jaar waren verstreken, dat zowel het volk van Nephi als de Lamanieten buitengewoon goddeloos waren geworden, het ene volk net zoals het andere.

34*a* 3 Ne. 12:39; LV 98:23–27.
37*a* 3 Ne. 28:6–7; Mrm. 8:10–11.
38*a* gs Opstand.
39*a* Mos. 10:17.
42*a* gs Geheime verenigingen.
44*a* 3 Ne. 28:9.

46 En het geschiedde dat de rovers van Gadianton zich over het gehele oppervlak van het land verbreidden; en op de discipelen van Jezus na waren er geen rechtvaardigen. En zij verzamelden goud en zilver in overvloed en dreven handel in allerlei handelswaar.

47 En het geschiedde, toen er driehonderdvijf jaar waren verstreken — en het volk volhardde nog steeds in goddeloosheid — dat Amos stierf; en zijn broeder, Ammaron, hield de kroniek bij in zijn plaats.

48 En het geschiedde, toen er driehonderdtwintig jaar waren verstreken, dat Ammaron, daartoe gedrongen door de Heilige Geest, de kronieken die heilig waren, verborg — ja, alle heilige [a]kronieken, die van geslacht op geslacht waren doorgegeven, die heilig waren — ja, tot aan het driehonderdtwintigste jaar vanaf de komst van Christus.

49 En hij verborg ze in de hoede des Heren, opdat zij, naar de profetieën en beloften des Heren, [a]wederom tot het overblijfsel van het huis van Jakob zouden komen. En aldus is het einde van de kroniek van Ammaron.

Het boek Mormon

HOOFDSTUK 1

Ammaron geeft Mormon aanwijzingen over de heilige kronieken — Er breekt oorlog uit tussen de Nephieten en de Lamanieten — De drie Nephieten worden weggenomen — Goddeloosheid, ongeloof, toverij en hekserij krijgen de overhand. Ongeveer 321–326 n.C.

EN nu schrijf ik, [a]Mormon, een [b]kroniek van de dingen die ik zowel heb gezien als gehoord, en ik noem die het boek Mormon.

2 En omstreeks het tijdstip waarop [a]Ammaron de kronieken in de hoede des Heren verborg, kwam hij tot mij — en ik was ongeveer tien jaar oud en werd al enigermate [b]onderwezen in de geleerdheid van mijn volk — en Ammaron zeide tot mij: Ik bemerk dat gij een ernstig kind zijt, en vlug van begrip;

3 daarom wil ik dat gij, wanneer gij ongeveer vierentwintig jaar oud zijt, terugdenkt aan de dingen die gij aangaande dit volk hebt waargenomen; en wanneer gij die leeftijd hebt, ga dan naar het land Antum, naar een heuvel die [a]Shim zal worden genoemd; en daar heb ik alle heilige graveersels aangaande dit volk in de hoede des Heren weggelegd.

48*a* Hel. 3:13, 15–16.
49*a* Enos 1:13.
[mormon]

1 1*a* gs Mormon, Nephitisch profeet.
b 3 Ne. 5:11–18.

2*a* 4 Ne. 1:47–49.
b Mos. 1:3–5.
3*a* Ether 9:3.

4 En zie, gij zult de [a]platen van Nephi meenemen en de overige op de plaats laten waar zij zich bevinden; en gij zult op de platen van Nephi alle dingen graveren die gij aangaande dit volk hebt waargenomen.

5 En ik, Mormon, die een afstammeling ben van [a]Nephi — en de naam van mijn vader was Mormon — hield de dingen in gedachte die Ammaron mij had geboden.

6 En het geschiedde dat ik op mijn elfde jaar door mijn vader naar het zuidelijke land werd gebracht, namelijk naar het land Zarahemla.

7 Het gehele oppervlak van het land was nu met gebouwen bedekt en de mensen waren, als het ware, bijna zo talrijk als het zand der zee.

8 En het geschiedde dat er in dat jaar oorlog uitbrak tussen de Nephieten, die bestonden uit de Nephieten en de Jakobieten en de Jozefieten en de Zoramieten; en deze oorlog was tussen de Nephieten en de Lamanieten en de Lemuëlieten en de Ismaëlieten.

9 Nu werden de Lamanieten en de Lemuëlieten en de Ismaëlieten Lamanieten genoemd, en de twee partijen waren de Nephieten en de Lamanieten.

10 En het geschiedde dat er oorlog tussen hen ontstond in het grensgebied van Zarahemla, bij de wateren van de Sidon.

11 En het geschiedde dat de Nephieten een groot aantal mannen bijeen hadden gebracht, ja, meer dan dertigduizend. En het geschiedde dat zij in datzelfde jaar een aantal veldslagen leverden waarin de Nephieten de Lamanieten versloegen en velen van hen doodden.

12 En het geschiedde dat de Lamanieten hun voornemen lieten varen en dat er vrede in het land werd gesloten; en de vrede duurde ongeveer vier jaar lang, waarin er geen bloedvergieten was.

13 Doch goddeloosheid heerste op het oppervlak van het gehele land, zodat de Heer zijn [a]geliefde discipelen wegnam en het werk van wonderen en genezing ophield wegens de ongerechtigheid van het volk.

14 En er waren geen [a]gaven van de Heer, en de [b]Heilige Geest kwam over niemand, wegens hun goddeloosheid en [c]ongeloof.

15 En ik was vijftien jaar oud en tamelijk ernstig van aard; daarom kwam de Heer tot mij en smaakte en kende ik de goedheid van Jezus.

16 En ik trachtte tot dit volk te prediken, maar mijn mond werd gesloten en het werd mij verboden tot hen te prediken; want zie, zij waren moedwillig tegen hun God [a]opgestaan; en wegens hun ongerechtigheid werden de geliefde discipelen uit het land [b]weggenomen.

17 Maar ik bleef onder hen,

4*a* WvM. 1:1, 11. GS Platen.
5*a* 3 Ne. 5:12, 20.
13*a* 3 Ne. 28:2, 12.
14*a* Mro. 10:8–18, 24.
b GS Heilige Geest.
c GS Ongeloof.
16*a* GS Opstand.
b Mrm. 8:10.

hoewel het mij was verboden tot hen te prediken vanwege de verstoktheid van hun hart; en vanwege de verstoktheid van hun hart werd het land wegens hen [a]vervloekt.

18 En die rovers van Gadianton, die zich onder de Lamanieten bevonden, maakten het land onveilig, zodat de inwoners ervan hun [a]schatten begonnen te verbergen in de aarde; en ze werden glibberig omdat de Heer het land had vervloekt, zodat zij ze niet konden vasthouden, noch wederom behouden.

19 En het geschiedde dat er toverij en hekserij en magie was; en de macht van de boze was werkzaam op het gehele oppervlak van het land ter vervulling van alle woorden van Abinadi en ook van Samuël de Lamaniet.

HOOFDSTUK 2

Mormon voert de Nephitische legers aan — Bloed en slachting overspoelen het land — De Nephieten weeklagen en treuren met de droefenis van de verdoemden — De dag van genade is voor hen voorbij — Mormon verkrijgt de platen van Nephi — Oorlogen duren voort. Ongeveer 327–350 n.C.

En het geschiedde in datzelfde jaar dat er wederom oorlog uitbrak tussen de Nephieten en de Lamanieten. En hoewel ik jong was, was ik groot van gestalte; daarom wees het volk van Nephi mij aan als hun aanvoerder, of de aanvoerder van hun legers.

2 Daarom geschiedde het dat ik in mijn zestiende jaar aan het hoofd van een leger Nephieten optrok tegen de Lamanieten; en er waren driehonderdzesentwintig jaar verstreken.

3 En het geschiedde in het driehonderdzevenentwintigste jaar dat de Lamanieten ons overvielen met buitengewoon grote kracht, zodat zij mijn legers angst aanjoegen; daarom wilden zij niet vechten en begonnen zij zich terug te trekken in de richting van de noordelijke landen.

4 En het geschiedde dat wij de stad Angola bereikten, en wij namen de stad in bezit en troffen voorbereidingen om ons tegen de Lamanieten te verdedigen. En het geschiedde dat wij de stad uit alle macht versterkten; maar niettegenstaande al onze versterkingen overvielen de Lamanieten ons en verdreven ons uit de stad.

5 En zij verdreven ons eveneens uit het land David.

6 En wij marcheerden verder en kwamen bij het land Jozua, dat in de westelijke kuststreken lag.

7 En het geschiedde dat wij ons volk zo snel mogelijk bijeenbrachten om hen in één groep bij elkaar te kunnen krijgen.

8 Doch zie, het land was vol rovers en Lamanieten; maar niettegenstaande de grote vernietiging die mijn volk boven het hoofd hing, bekeerden zij

17*a* 2 Ne. 1:7; Alma 45:10–14, 16.

18*a* Hel. 13:18–20; Ether 14:1–2.

zich niet van hun boze werken; daarom breidden bloed en slachting zich uit over het gehele oppervlak van het land, zowel aan de zijde der Nephieten als aan de zijde der Lamanieten; en er was een totale ommekeer over het gehele oppervlak van het land.

9 En nu hadden de Lamanieten een koning, en zijn naam was Aäron; en hij viel ons aan met een leger van vierenveertigduizend man. En zie, ik weerstond hem met tweeënveertigduizend. En het geschiedde dat ik hem met mijn leger versloeg, zodat hij voor mij vluchtte. En zie, dit alles geschiedde, en er waren driehonderddertig jaar verstreken.

10 En het geschiedde dat de Nephieten zich van hun ongerechtigheid begonnen te bekeren en het begonnen uit te schreeuwen, zoals door de profeet Samuël was geprofeteerd; want zie, niemand kon behouden wat van hem was, wegens de dieven en de rovers en de moordenaars en de toverkunsten en de hekserij die in het land waren.

11 Aldus ontstond er getreur en geweeklaag in het gehele land wegens die dingen, en wel voornamelijk onder het volk van Nephi.

12 En het geschiedde, toen ik, Mormon, hun geweeklaag en hun getreur en hun droefheid voor het aangezicht des Heren zag dat mijn hart zich begon te verheugen, want ik veronderstelde — de goedertierenheid en de lankmoedigheid des Heren kennende — dat Hij barmhartig jegens hen zou zijn, zodat zij wederom een rechtvaardig volk zouden worden.

13 Maar zie, die vreugde van mij was ijdel, want hun [a]droefheid was niet tot bekering wegens de goedheid Gods; maar het was eerder de droefheid van de [b]verdoemden, omdat de Heer hun niet altijd zou toestaan [c]behagen te scheppen in zonde.

14 En zij kwamen niet tot Jezus met een gebroken [a]hart en een verslagen geest; integendeel, zij [b]vervloekten God en wilden sterven. Niettemin streden zij met het zwaard voor hun leven.

15 En het geschiedde dat mijn droefheid mij wederom aangreep, en ik zag dat de [a]dag van [b]genade voor hen [c]voorbij was, zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht; want ik zag hoe duizenden van hen in openlijke opstand tegen hun God werden neergehouwen en als mest op het oppervlak van het land opgehoopt lagen. En aldus waren er driehonderdvierenveertig jaar verstreken.

16 En het geschiedde in het driehonderdvijfenveertigste jaar dat de Nephieten voor de Lama-

2 13*a* 2 Kor. 7:10; Alma 42:29.
b GS Verdoemenis.
c Alma 41:10.
14*a* GS Gebroken hart.
b GS Godslastering, lasteren.
15*a* Hel. 13:38.
b GS Genade.
c Jer. 8:20; LV 56:16.

nieten begonnen te vluchten; en zij werden achtervolgd totdat zij bij het land Jashon kwamen alvorens zij in hun terugtocht konden worden gestuit.

17 En nu was de stad Jashon dichtbij het [a]land waar Ammaron de kronieken in de hoede des Heren had weggelegd, opdat zij niet vernietigd zouden worden. En zie, ik was er volgens het woord van Ammaron heengegaan en had de platen van Nephi gehaald, en ik schreef een kroniek naar het woord van Ammaron.

18 En op de platen van Nephi heb ik een volledig verslag gegeven van alle goddeloosheid en gruwelen; maar op deze [a]platen heb ik mij ervan weerhouden een volledig verslag te geven van hun goddeloosheid en gruwelen, want zie, er heeft zich een voortdurend toneel van goddeloosheid en gruwelen voor mijn ogen afgespeeld sedert de tijd dat ik in staat was de wegen der mensen gade te slaan.

19 En wee mij wegens hun goddeloosheid; want wegens hun goddeloosheid is mijn hart mijn leven lang met droefheid vervuld geweest; niettemin weet ik dat ik ten laatsten dage zal worden [a]verhoogd.

20 En het geschiedde in dat jaar dat het volk van Nephi wederom werd verjaagd en verdreven. En het geschiedde dat wij werden verdreven totdat wij noordwaarts waren gekomen bij het land dat Shem werd genoemd.

21 En het geschiedde dat wij de stad Shem versterkten, en wij brachten ons volk zoveel mogelijk bijeen om hen wellicht voor vernietiging te kunnen vrijwaren.

22 En het geschiedde in het driehonderdzesenveertigste jaar dat zij ons wederom begonnen aan te vallen.

23 En het geschiedde dat ik tot mijn volk sprak en hen met grote kracht aanspoorde om de Lamanieten onverschrokken te weerstaan en te [a]vechten voor vrouw en kind, en voor huis en haard.

24 En mijn woorden wekten hen enigszins op tot moed, zodat zij niet vluchtten voor de Lamanieten, maar hen onverschrokken weerstonden.

25 En het geschiedde dat wij met een leger van dertigduizend streden tegen een leger van vijftigduizend. En het geschiedde dat wij hen met zulk een vastberadenheid weerstonden, dat zij voor ons vluchtten.

26 En het geschiedde, toen zij op de vlucht waren geslagen, dat wij hen met onze legers achtervolgden en hen wederom aanvielen en hen versloegen; maar toch was de kracht des Heren niet met ons; ja, wij waren aan onszelf overgelaten, zodat de Geest des Heren niet in ons verbleef; daarom waren wij zwak geworden, gelijk onze broeders.

17*a* Mrm. 1:1–4.
18*a* GS Platen.
19*a* Mos. 23:22; Ether 4:19.
23*a* Mos. 20:11; Alma 43:45.

27 En mijn hart was bedroefd wegens deze grote ramp voor mijn volk ten gevolge van hun goddeloosheid en hun gruwelen. Doch zie, wij trokken op tegen de Lamanieten en de rovers van Gadianton, totdat wij onze erflanden wederom in bezit hadden genomen.

28 En het driehonderdnegenenveertigste jaar was verstreken. En in het driehonderdvijftigste jaar sloten wij een verdrag met de Lamanieten en de rovers van Gadianton, waarbij onze erflanden werden verdeeld.

29 En de Lamanieten gaven ons het noordelijke land, ja, tot aan de [a]smalle doorgang die naar het zuidelijke land voerde. En wij gaven de Lamanieten het gehele zuidelijke land.

HOOFDSTUK 3

Mormon roept de Nephieten bekering toe — Zij behalen een grote overwinning en roemen in hun eigen kracht — Mormon weigert hen aan te voeren en zijn gebeden voor hen zijn zonder geloof — Het Boek van Mormon nodigt de twaalf stammen van Israël uit om in het evangelie te geloven. Ongeveer 360–362 n.C.

En het geschiedde dat de Lamanieten niet wederom ten strijde trokken alvorens er nog tien jaar waren verstreken. En zie, ik had mijn volk, de Nephieten, ingezet om hun landen en hun wapens voor te bereiden op dagen van strijd.

2 En het geschiedde dat de Heer tot mij zeide: Roep dit volk toe: Bekeert u en komt tot Mij en laat u dopen en bouwt mijn kerk wederom op, en gij zult gespaard blijven.

3 En ik riep dit volk toe, doch het was tevergeefs; en zij besefften niet dat het de Heer was die hen had gespaard en hun een kans had gegeven om zich te bekeren. En zie, zij verstokten hun hart tegen de Heer, hun God.

4 En het geschiedde, toen dat tiende jaar was verstreken — in het geheel dus driehonderdzestig jaar sedert de komst van Christus — dat de koning der Lamanieten mij een brief zond die mij liet weten dat zij zich erop voorbereidden wederom tegen ons ten strijde te trekken.

5 En het geschiedde dat ik mijn volk bijeen liet komen in het land Woestenij, bij een stad die in het grensgebied lag bij de smalle doorgang die naar het zuidelijke land voerde.

6 En daar stelden wij onze legers op om de legers der Lamanieten te kunnen stuiten, zodat zij geen van onze landen in bezit zouden krijgen; daarom versterkten wij ons tegen hen met al onze macht.

7 En het geschiedde in het driehonderdeenenzestigste jaar dat de Lamanieten naar de stad Woestenij kwamen om tegen ons te strijden; en het geschied-

29*a* Alma 22:32.

de dat wij hen versloegen in dat jaar, zodat zij wederom naar hun eigen landen terugkeerden.

8 En in het driehonderdtweeënzestigste jaar trokken zij wederom op ten strijde. En wederom versloegen wij hen en doodden een groot aantal van hen, en hun doden werden in zee geworpen.

9 En nu, wegens die grootse daad die de Nephieten, mijn volk, hadden gesteld, begonnen zij te [a]roemen op hun eigen kracht en bij de hemelen te zweren het bloed te zullen wreken van hun broeders die door hun vijanden waren gedood.

10 En zij zwoeren bij de hemelen, en ook bij de troon Gods, tegen hun vijanden [a]ten strijde te trekken en hen van het oppervlak van het land weg te vagen.

11 En het geschiedde dat ik, Mormon, ten enenmale weigerde voortaan commandant en leider van dit volk te zijn, wegens hun goddeloosheid en gruwelen.

12 Zie, ik had hen aangevoerd; ondanks hun goddeloosheid had ik hen vele malen ten strijde gevoerd en hen van ganser harte liefgehad, volgens de [a]liefde Gods die in mij was; en mijn ziel had zich de gehele dag lang tot mijn God voor hen in gebed uitgestort; het was echter [b]zonder geloof, wegens de verstoktheid van hun hart.

13 En ik heb hen driemaal uit de handen van hun vijanden bevrijd, maar toch hebben zij zich niet van hun zonden bekeerd.

14 En toen zij bij alles wat hun door onze Heer en Heiland Jezus Christus was [a]verboden, hadden gezworen tegen hun vijanden ten strijde te trekken en het bloed van hun broeders te wreken, zie, toen kwam de stem des Heren tot mij, zeggende:

15 Mij komt de [a]wraak toe en Ik zal [b]vergelding brengen; en zie, omdat dit volk zich niet bekeerde toen Ik het had bevrijd, zal het van het oppervlak der aarde worden weggevaagd.

16 En het geschiedde dat ik ten enenmale weigerde tegen mijn vijanden op te trekken; en ik deed zoals de Heer mij had geboden; en ik stond erbij als toeschouwer om de wereld de dingen bekend te maken die ik zag en hoorde, volgens de openbaringen van de Geest, die van toekomende dingen had getuigd.

17 Daarom schrijf ik [a]aan u, andere volken, en eveneens aan u, huis Israëls, opdat, wanneer het werk begint, gij u zult gereedmaken om naar uw erfland terug te keren;

18 ja, zie, ik schrijf aan alle einden der aarde; ja, aan u, twaalf stammen van Israël, die naar uw werken zult worden [a]geoordeeld door de twaalf die

3 9*a* 2 Ne. 4:34.
10*a* 3 Ne. 3:20–21; Mrm. 4:4.
12*a* GS Liefde.
b Mrm. 5:2.
14*a* 3 Ne. 12:34–37.
15*a* GS Wraak.
b LV 82:23.
17*a* 2 Ne. 30:3–8; 3 Ne. 29:1.
18*a* Matt. 19:28; Luc. 22:29–30; LV 29:12.

Jezus als zijn discipelen heeft gekozen in het land Jeruzalem.

19 En ik schrijf eveneens aan het overblijfsel van dit volk, dat ook zal worden geoordeeld door de [a]twaalf die Jezus in dit land heeft gekozen; en die zullen worden geoordeeld door de andere twaalf die Jezus in het land Jeruzalem heeft gekozen.

20 En de Geest openbaart deze dingen aan mij; daarom schrijf ik aan u allen. En om deze reden schrijf ik u, dat gij zult weten dat gij allen voor de [a]rechterstoel van Christus zult moeten staan, ja, iedere ziel die deel uitmaakt van het gehele [b]mensengeslacht van Adam; en gij moet staan om te worden geoordeeld naar uw werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn;

21 en ook, dat gij het evangelie van Jezus Christus zult [a]geloven dat gij onder u zult hebben; en ook dat de [b]Joden, het verbondsvolk des Heren, nog een [c]getuige zullen hebben — buiten Hem die zij hebben gezien en gehoord — dat Jezus, die zij hebben gedood, de [d]ware Christus en de ware God was.

22 En ik wilde dat ik u allen, gij [a]einden der aarde, ertoe kon bewegen u te bekeren en u erop voor te bereiden voor de rechterstoel van Christus te staan.

HOOFDSTUK 4

Oorlog en slachting duren voort — De goddelozen straffen de goddelozen — Er heerst grotere goddeloosheid dan ooit tevoren in geheel Israël — Vrouwen en kinderen worden aan afgoden geofferd — De Lamanieten beginnen de Nephieten weg te vagen. Ongeveer 363–375 n.C.

EN nu geschiedde het in het driehonderddrieënzestigste jaar dat de Nephieten met hun legers ten strijde trokken tegen de Lamanieten vanuit het land Verwoesting.

2 En het geschiedde dat de legers der Nephieten wederom naar het land Verwoesting werden teruggedreven. En terwijl zij nog vermoeid waren, overviel hen een vers leger Lamanieten; en zij voerden een hevige strijd, zodat de Lamanieten de stad Verwoesting in bezit namen en vele Nephieten doodden en velen gevangennamen.

3 En het overblijfsel vluchtte en sloot zich aan bij de inwoners van de stad Teancum. Nu lag de stad Teancum in de kuststreek; en het was ook dichtbij de stad Verwoesting.

4 En het was [a]omdat de legers der Nephieten tegen de Lamanieten optrokken, dat zij verslagen begonnen te worden; want als zij dat niet hadden gedaan, hadden de Lamanieten geen macht over hen kunnen hebben.

5 Doch zie, de oordelen Gods zullen over de goddelozen ko-

19*a* 1 Ne. 12:9–10.
20*a* GS Oordeel, laatste.
b LV 27:11.
21*a* LV 3:20.
b GS Joden.
c 2 Ne. 25:18.
d 2 Ne. 26:12; Mos. 7:27.
22*a* Alma 29:1.
4 4*a* Mrm. 3:10.

men; en de goddelozen worden door de goddelozen [a]gestraft; want het zijn de goddelozen die het hart der mensenkinderen ophitsen tot bloedvergieten.

6 En het geschiedde dat de Lamanieten voorbereidselen troffen om tegen de stad Teancum op te trekken.

7 En het geschiedde in het driehonderdvierenzestigste jaar dat de Lamanieten optrokken tegen de stad Teancum om ook de stad Teancum in bezit te kunnen nemen.

8 En het geschiedde dat zij door de Nephieten werden teruggeslagen en teruggedreven. En toen de Nephieten zagen dat zij de Lamanieten verdreven hadden, roemden zij wederom op hun eigen sterkte; en zij trokken uit in hun eigen kracht en namen de stad Verwoesting wederom in bezit.

9 En nu waren al die dingen gebeurd, en er waren aan beide zijden duizenden gedood, zowel Nephieten als Lamanieten.

10 En het geschiedde dat het driehonderdzesenzestigste jaar was verstreken, en de Lamanieten trokken wederom ten strijde tegen de Nephieten; en toch bekeerden de Nephieten zich niet van het kwaad dat zij hadden gedaan, maar volhardden voortdurend in hun goddeloosheid.

11 En geen tong kan vertellen en geen pen volledig beschrijven hoe afgrijselijk het toneel van bloed en slachting was dat zich onder het volk afspeelde, zowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten; en ieder hart was verstokt, zodat zij zich voortdurend verlustigden in het vergieten van bloed.

12 En volgens de woorden des Heren was er onder alle kinderen van Lehi, of zelfs onder het gehele huis Israëls, nog nooit een zo grote [a]goddeloosheid geweest als onder dit volk.

13 En het geschiedde dat de Lamanieten de stad Woestenij in bezit namen, en wel doordat hun [a]aantal het aantal der Nephieten overtrof.

14 En zij trokken eveneens op tegen de stad Teancum en zij dreven de inwoners eruit en maakten vele gevangenen, zowel vrouwen als kinderen, en zij brachten hen ten offer aan hun [a]afgoden.

15 En het geschiedde in het driehonderdzevenenzestigste jaar dat de Nephieten, die vertoornd waren omdat de Lamanieten hun vrouwen en hun kinderen hadden geofferd, in buitengewoon grote toorn tegen de Lamanieten optrokken, zodat zij de Lamanieten wederom versloegen en hen uit hun landen verdreven.

16 En de Lamanieten trokken niet wederom op tegen de Nephieten tot het driehonderdvijfenzeventigste jaar.

17 En in dat jaar trokken zij met al hun strijdkrachten op tegen de Nephieten; en wegens hun grote aantal werden zij niet geteld.

5*a* LV 63:33.
12*a* Gen. 6:5; 3 Ne. 9:9.
13*a* Mrm. 5:6.
14*a* GS Afgoderij.

18 En [a]vanaf dat tijdstip verkregen de Nephieten geen macht meer over de Lamanieten, maar begonnen door hen weggevaagd te worden, zoals dauw voor de zon.

19 En het geschiedde dat de Lamanieten optrokken tegen de stad Woestenij; en er werd een buitengewoon zware slag geleverd in het land Woestenij, waarin zij de Nephieten versloegen.

20 En wederom vluchtten zij voor hen; en zij kwamen bij de stad Boaz; en daar boden zij de Lamanieten weerstand met buitengewone onverschrokkenheid, zodat de Lamanieten hen pas versloegen toen zij voor de tweede maal waren gekomen.

21 En toen zij voor tweede maal waren gekomen, werden de Nephieten verdreven en in een buitengewoon grote slachting gedood; hun vrouwen en hun kinderen werden wederom ten offer gebracht aan afgoden.

22 En het geschiedde dat de Nephieten wederom voor hen uit vluchtten en alle inwoners met zich meenamen, zowel uit de steden als uit de dorpen.

23 En nu, toen ik, Mormon, zag dat de Lamanieten op het punt stonden het land ten val te brengen, ging ik naar de heuvel [a]Shim en verwijderde alle kronieken die Ammaron in de hoede des Heren had verborgen.

HOOFDSTUK 5

Mormon voert de Nephitische legers wederom aan in veldslagen vol bloed en slachting — Het Boek van Mormon zal tevoorschijn komen om geheel Israël ervan te overtuigen dat Jezus de Christus is — Wegens hun ongeloof zullen de Lamanieten worden verstrooid en zal de Geest ophouden op hen in te werken — In de laatste dagen zullen zij het evangelie ontvangen van de andere volken. Ongeveer 375–384 n.C.

En het geschiedde dat ik onder de Nephieten uitging en de [a]eed herriep die ik gezworen had om hen niet meer te helpen; en zij gaven mij wederom het bevel over hun legers, want zij beschouwden mij als iemand die in staat was hen uit hun ellende te bevrijden.

2 Doch zie, ik was [a]zonder hoop, want ik kende de oordelen des Heren die over hen zouden komen; want zij bekeerden zich niet van hun ongerechtigheden, maar vochten voor hun leven zonder het Wezen aan te roepen dat hen geschapen had.

3 En het geschiedde dat de Lamanieten wederom tegen ons optrokken toen wij naar de stad Jordan waren gevlucht; doch zie, zij werden teruggedreven, zodat zij de stad op dat tijdstip niet innamen.

4 En het geschiedde dat zij wederom tegen ons optrokken,

18*a* Mrm. 3:3.
23*a* Mrm. 1:3.

5 1*a* Mrm. 3:11.
2*a* Mrm. 3:12.

en wij hielden de stad. En er waren ook andere steden die de Nephieten hielden, en die verschansingen hielden hen tegen, zodat zij het gebied dat voor ons lag niet konden binnentrekken om de bewoners van ons land af te snijden.

5 Maar het geschiedde dat die landen waar wij doorheen getrokken waren en waarvan wij de inwoners niet bijeengezameld hadden, door de Lamanieten werden vernietigd, en hun steden en dorpen en nederzettingen werden door vuur verbrand; en aldus verstreken er driehonderdnegenenzeventig jaar.

6 En het geschiedde in het driehonderdtachtigste jaar dat de Lamanieten wederom tegen ons ten strijde trokken, en wij boden hun onverschrokken weerstand; alles was echter tevergeefs, want hun aantal was zo groot dat zij het volk der Nephieten onder de voet liepen.

7 En het geschiedde dat wij wederom op de vlucht sloegen, en zij wier vlucht sneller was dan de achtervolging der Lamanieten, ontkwamen, en zij wier vlucht de achtervolging der Lamanieten niet overtrof, werden neergeveld en vernietigd.

8 En nu zie, ik, Mormon, heb niet het verlangen de ziel der mensen te verscheuren door hun zulk een afgrijselijk toneel van bloed en slachting voor te houden als er zich voor mijn ogen afspeelde; maar omdat ik weet dat deze dingen stellig moeten worden bekendgemaakt, en dat alle dingen die verborgen zijn vanaf de daken moeten worden [a]geopenbaard —

9 en ook dat de kennis van deze dingen [a]tot het overblijfsel van dit volk moet komen, en eveneens tot de andere volken, die volgens de Heer dit volk zullen [b]verstrooien, en dat dit volk onder hen als niets zal worden geacht — daarom schrijf ik een korte [c]samenvatting; want wegens het gebod dat ik heb ontvangen, durf ik geen volledig verslag te geven van de dingen die ik heb gezien, en ook opdat gij niet al te grote smart zult lijden over de goddeloosheid van dit volk.

10 En nu zie, dit zeg ik tot hun nageslacht, en eveneens tot de andere volken die zich bekommeren om het huis Israëls en beseffen en weten vanwaar hun zegeningen komen.

11 Want ik weet dat zij bedroefd zullen zijn over de rampspoed van het huis Israels; ja, zij zullen bedroefd zijn over de vernietiging van dit volk; zij zullen bedroefd zijn dat dit volk zich niet heeft bekeerd zodat Jezus het in zijn armen had kunnen sluiten.

12 Welnu, [a]deze dingen zijn geschreven aan het [b]overblijfsel van het huis Jakobs; en ze zijn op deze wijze geschreven, omdat God weet dat ze hun

8*a* Luc. 12:2–3; 2 Ne. 27:11; LV 1:3.
9*a* 4 Ne. 1:49.
b 3 Ne. 16:8.
c Mrm. 1:1.
12*a* Enos 1:16; Hel. 15:11–13.
GS Boek van Mormon.
b LV 3:16–20.

wegens goddeloosheid niet zullen toekomen; en ze moeten in de hoede des Heren worden [c]verborgen, zodat ze in de door Hem bestemde tijd tevoorschijn kunnen komen.

13 En dit is het gebod dat ik ontvangen heb; en zie, ze zullen volgens het gebod des Heren tevoorschijn komen, wanneer het Hem in zijn wijsheid goeddunkt.

14 En zie, zij zullen tot de ongelovigen onder de [a]Joden gaan; en ze zullen met deze bedoeling gaan: dat zij ervan [b]overtuigd zullen raken dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, opdat de Vader door zijn innig Geliefde zijn grote en eeuwige doel zal kunnen verwezenlijken door het terugbrengen van de Joden — ofwel het gehele huis Israëls — naar hun erfland, dat de Heer, hun God, hun heeft gegeven, ter vervulling van zijn [c]verbond;

15 en tevens opdat de nakomelingen van [a]dit volk meer geloof zullen hechten aan zijn evangelie, dat van de andere volken tot hen zal [b]uitgaan; want dit volk zal worden [c]verstrooid en zal een donker, vuil en weerzinwekkend volk [d]worden, dat de beschrijving te boven gaat van alles wat ooit onder ons is geweest, ja, zelfs van alles wat onder de Lamanieten is geweest, en wel wegens hun ongeloof en afgoderij.

16 Want zie, de Geest des Heren is reeds opgehouden op hun vaders [a]in te werken; en zij zijn zonder Christus en God in de wereld; en zij worden her en der gedreven zoals [b]kaf voor de wind.

17 Eens waren zij een aangenaam volk, en hadden zij Christus als hun [a]Herder; ja, zij werden zelfs geleid door God de Vader.

18 Doch zie, nu worden zij her en der [a]geleid door Satan, zoals kaf wordt gedreven voor de wind, of zoals een vaartuig zonder zeil of anker of zonder iets om het mee te sturen op de golven heen en weer wordt geslingerd; en zoals dat is, zo zijn zij.

19 En zie, de Heer heeft hun zegeningen, die zij in het land hadden kunnen ontvangen, bewaard voor de [a]andere volken die het land zullen bezitten.

20 Doch zie, het zal geschieden dat de andere volken hen zullen verdrijven en verstrooien; en nadat de andere volken hen hebben verdreven en verstrooid, zie, dan zal de Heer het [a]verbond [b]gedenken dat Hij heeft gesloten met Abraham en met het gehele huis Israëls.

21 En de Heer zal eveneens

12*c* Mrm. 8:4, 13–14; Mro. 10:1–2.
14*a* 2 Ne. 29:13; 30:7–8. GS Joden.
b 2 Ne. 25:16–17.
c 3 Ne. 29:1–3.
15*a* 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b 1 Ne. 13:20–29, 38; Mrm. 7:8–9.
c 1 Ne. 10:12–14; 3 Ne. 16:8.
d 2 Ne. 26:33.
16*a* Gen. 6:3; Ether 2:15.
b Ps. 1:4.
17*a* GS Goede herder.
18*a* 2 Ne. 28:21.
19*a* 3 Ne. 20:27–28.
20*a* GS Abraham, verbond van.
b 3 Ne. 16:8–12.

de [a]gebeden der rechtvaardigen indachtig zijn, die tot Hem zijn opgezonden voor hen.

22 En dan, o andere volken, hoe kunt gij standhouden tegenover de macht van God, tenzij gij u bekeert en u afwendt van uw kwade wegen?

23 Weet gij niet dat gij in Gods handen zijt? Weet gij niet dat Hij alle macht bezit en dat de aarde op zijn grote [a]gebod als een boekrol zal worden [b]opgerold?

24 Daarom, bekeert u en verootmoedigt u voor Hem, opdat Hij niet tegen u in het gericht zal treden — opdat een overblijfsel van het nageslacht van Jakob niet als een [a]leeuw onder u zal uitgaan en u in stukken scheuren, en er niemand is om redding te brengen.

HOOFDSTUK 6

De Nephieten verzamelen zich in het land Cumorah voor de laatste veldslagen — Mormon verbergt de heilige kronieken in de heuvel Cumorah — De Lamanieten zegevieren en het Nephitische volk wordt vernietigd — Honderdduizenden worden met het zwaard gedood. Ongeveer 385 n.C.

En nu voltooi ik mijn kroniek over de [a]vernietiging van mijn volk, de Nephieten. En het geschiedde dat wij voor de Lamanieten uit opmarcheerden.

2 En ik, Mormon, schreef een brief aan de koning der Lamanieten en verzocht hem ons toe te staan ons volk te verzamelen in het [a]land Cumorah, bij een heuvel die Cumorah werd genoemd, en daar zouden wij hun slag kunnen leveren.

3 En het geschiedde dat de koning der Lamanieten mijn verzoek inwilligde.

4 En het geschiedde dat wij opmarcheerden naar het land Cumorah, en wij sloegen onze tenten op rondom de heuvel Cumorah; en het was in een land met vele wateren, rivieren en bronnen; en daar hoopten wij voordeel op de Lamanieten te behalen.

5 En toen er driehonderdvierentachtig jaar waren verstreken, hadden wij het gehele overblijfsel van ons volk in het land Cumorah bijeengezameld.

6 En zie, het geschiedde, toen wij ons gehele volk hadden bijeengezameld in het land Cumorah, dat ik, Mormon, oud begon te worden; en omdat ik wist dat het de laatste strijd van mijn volk zou zijn, en omdat mij door de Heer was geboden de kronieken, die door onze vaderen waren doorgegeven en die heilig waren, niet in handen der Lamanieten te laten vallen — want de Lamanieten zouden ze vernietigen — heb ik [a]deze kroniek geschreven aan de

21*a* Enos 1:12–18; Mrm. 9:36–37.
23*a* Hel. 12:8–17.
b 3 Ne. 26:3.
24*a* Micha 5:8; 3 Ne. 20:15–16.
6 1*a* 1 Ne. 12:19; Jarom 1:10; Alma 45:9–14; Hel. 13:5–11.
2*a* Ether 9:3.
6*a* gs Platen.

hand van de platen van Nephi, en alle kronieken die mij door de hand des Heren waren toevertrouwd, [b]verborgen in de heuvel Cumorah, uitgezonderd [c]deze enkele platen die ik aan mijn zoon [d]Moroni heb gegeven.

7 En het geschiedde dat mijn volk, met hun vrouwen en hun kinderen, nu zagen dat de [a]legers der Lamanieten tegen hen optrokken; en met die vreselijke angst voor de dood, die het hart van alle goddelozen vervult, wachtten zij hen op.

8 En het geschiedde dat zij tegen ons ten strijde trokken, en iedere ziel was vervuld met ontzetting wegens hun grote aantal.

9 En het geschiedde dat zij mijn volk aanvielen met het zwaard en met de boog en met de pijl en met de strijdbijl en met allerlei oorlogswapens.

10 En het geschiedde dat mijn mannen werden neergehouwen, ja, mijn tienduizend die bij mij waren, en ik viel gewond in hun midden neer; en zij gingen aan mij voorbij, zodat zij geen eind aan mijn leven maakten.

11 En toen zij verder waren getrokken en [a]mijn gehele volk hadden neergehouwen, op vierentwintig van ons na — onder wie mijn zoon Moroni — zagen wij, die de doden van ons volk hadden overleefd, de volgende dag, toen de Lamanieten naar hun kampen waren teruggekeerd, vanaf de top van de heuvel Cumorah de tienduizend van mijn volk die waren neergehouwen, en die door mij in de voorste gelederen waren aangevoerd.

12 En wij zagen ook de tienduizend van mijn volk die waren aangevoerd door mijn zoon Moroni.

13 En zie, de tienduizend van Gidgiddonah waren gevallen, en ook hij in hun midden.

14 En Lamah was gevallen met zijn tienduizend; en Gilgal was gevallen met zijn tienduizend; en Limhah was gevallen met zijn tienduizend; en Jeneüm was gevallen met zijn tienduizend; en Cumenihah en Moronihah en Antionum en Shiblom en Shem, en Josh waren allen met hun tienduizend gevallen.

15 En het geschiedde dat er nog tien waren die door het zwaard waren gevallen, allen met hun tienduizend; ja, zelfs [a]mijn gehele volk was gevallen, behalve die vierentwintig die bij mij waren en tevens enkelen die naar de zuidelijke landen waren ontkomen, en enkelen die naar de Lamanieten waren overgelopen; en hun vlees en beenderen en bloed lagen op het oppervlak der aarde, achtergelaten door de handen die hen hadden gedood, om op het land te vergaan en uiteen te vallen en terug te keren tot hun moeder aarde.

16 En mijn ziel werd wegens

6 *b* Ether 15:11.
c WvM. 1:2.
d Mrm. 8:1.

7 *a* 1 Ne. 12:15.
11 *a* 1 Ne. 12:19–20; Hel. 15:17.

15 *a* Alma 9:24.

de gedoden van mijn volk door smart verscheurd, en ik riep:

17 O gij schonen, hoe hebt gij de wegen des Heren kunnen verlaten! O gij schonen, hoe hebt gij die Jezus, die met open armen klaarstond om u te ontvangen, kunnen verwerpen!

18 Zie, als gij dat niet hadt gedaan, waart gij niet gevallen. Doch zie, gij zijt gevallen, en ik rouw over uw verlies.

19 O gij schone zonen en dochters, gij vaders en moeders, gij echtelieden, gij schonen, hoe hebt gij kunnen vallen!

20 Doch zie, gij zijt heengegaan en mijn droefenis kan u niet terugbrengen.

21 En weldra komt de dag dat uw sterfelijk lichaam onsterfelijkheid moet aandoen, en deze lichamen, die nu in verderfelijkheid vergaan, moeten weldra [a]onverderfelijke lichamen worden; en dan moet gij voor de rechterstoel van Christus staan om naar uw werken te worden geoordeeld; en indien gij rechtvaardig zijt, wordt gij gezegend tezamen met uw vaderen die u zijn voorgegaan.

22 O, dat gij u hadt bekeerd voordat deze grote vernietiging over u was gekomen. Doch zie, gij zijt heengegaan, en de Vader, ja, de eeuwige Vader des hemels, kent uw toestand; en Hij handelt met u naar zijn [a]gerechtigheid en [b]barmhartigheid.

HOOFDSTUK 7

Mormon nodigt de Lamanieten van de laatste dagen uit om in Christus te geloven, zijn evangelie aan te nemen en zich te laten redden — Allen die in de Bijbel geloven, zullen ook in het Boek van Mormon geloven. Ongeveer 385 n.C.

En nu, zie, ik wil iets zeggen tot het [a]overblijfsel van dit volk dat gespaard is gebleven, indien God hun mijn woorden geeft, zodat zij weet zullen hebben van de aangelegenheden van hun vaderen; ja, ik spreek tot u, overblijfsel van het huis Israëls; en dit zijn de woorden die ik spreek:

2 Weet dat gij van het [a]huis Israëls zijt.

3 Weet dat gij tot bekering moet komen, anders kunt gij niet worden gered.

4 Weet dat gij uw oorlogswapens moet neerleggen en u niet meer moogt verlustigen in het bloedvergieten en ze ook niet meer moogt opnemen, tenzij God het u gebiedt.

5 Weet dat gij tot de [a]kennis van uw vaderen moet komen en u van al uw zonden en ongerechtigheden bekeren en [b]geloven in Jezus Christus, dat Hij de Zoon van God is, en dat Hij door de Joden werd gedood, en door de macht van de Vader wederom is opgestaan, waar-

21*a* 1 Kor. 15:53–54.
22*a* gs Gerechtigheid.
b gs Barmhartig, barmhartigheid.
7 1*a* Hel. 15:11–13.
2*a* Alma 10:3.
5*a* 2 Ne. 3:12.
b gs Geloof, geloven.

door Hij de [c]overwinning heeft behaald op het graf; en in Hem is ook de prikkel des doods verzwolgen.

6 En Hij brengt de [a]opstanding der doden teweeg, waardoor de mens moet worden opgewekt om voor zijn [b]rechterstoel te staan.

7 En Hij heeft de [a]verlossing der wereld teweeggebracht, waardoor het hem die op de dag des oordeels [b]onschuldig voor zijn aangezicht wordt bevonden, vergund wordt om in de tegenwoordigheid van God in zijn koninkrijk te [c]wonen en met de [d]koren hierboven de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, die [e]één God zijn, onafgebroken lof toe te zingen in een staat van [f]geluk die geen einde heeft.

8 Daarom, bekeert u en laat u dopen in de naam van Jezus, en grijpt het [a]evangelie van Christus aan dat u wordt voorgelegd, niet alleen in deze kroniek, maar ook in de [b]kroniek die [c]van de Joden tot de andere volken en van de andere volken [d]tot u zal komen.

9 Want zie, [a]deze wordt geschreven met de bedoeling dat gij die zult [b]geloven; en indien gij die gelooft, zult gij ook deze geloven; en indien gij deze gelooft, zult gij weet hebben van uw vaderen, en ook van de wonderbare werken die door de macht Gods onder hen werden verricht.

10 En gij zult tevens weten dat gij een overblijfsel zijt van het nageslacht van Jakob; daarom wordt gij gerekend onder het volk van het eerste verbond; en indien gij gelooft in Christus en u laat dopen — eerst met water en dan met vuur en met de Heilige Geest — het [a]voorbeeld volgend van onze Heiland volgens hetgeen Hij ons heeft geboden, dan zal het wel met u zijn op de dag des oordeels. Amen.

HOOFDSTUK 8

De Lamanieten sporen de Nephieten op en vernietigen hen — Het Boek van Mormon zal door de macht Gods tevoorschijn komen — Wee wordt afgeroepen over hen die verbolgenheid en strijd tegen het werk des Heren blazen — De Nephitische kroniek zal tevoorschijn komen in een tijd van goddeloosheid, ontaarding en afvalligheid. Ongeveer 400–421 n.C.

Zie, ik, [a]Moroni, beëindig de [b]kroniek van mijn vader Mormon. Zie, ik heb slechts enkele

5 *c* Jes. 25:8; Mos. 16:7–8.
6 *a* gs Opstanding.
b gs Jezus Christus—Rechter; Oordeel, laatste.
7 *a* gs Verlossen, verlossing, verlost.
b gs Rechtvaardigen, rechtvaardiging.
c 1 Ne. 10:21; LV 76:62; Moz. 6:57.
d Mos. 2:28.
e LV 20:28. gs God, Godheid.
f gs Vreugde.
8 *a* gs Evangelie.
b gs Bijbel.
c 2 Ne. 29:4–13.
d 1 Ne. 13:38.
9 *a* gs Boek van Mormon.
b 1 Ne. 13:38–41.
10 *a* 2 Ne. 31:5–9.
8 1 *a* gs Moroni, zoon van Mormon.
b gs Platen.

dingen te schrijven, namelijk hetgeen mijn vader mij geboden heeft.

2 En nu geschiedde het na de [a]grote en ontzettende slag bij Cumorah, zie, dat de Nephieten die naar het zuidelijke land waren ontkomen, door de [b]Lamanieten werden nagezeten totdat zij allen waren vernietigd.

3 En ook mijn vader werd door hen gedood, en [a]alleen ik ben overgebleven om het droeve verhaal van de vernietiging van mijn volk op te schrijven. Doch zie, zij zijn heengegaan, en ik kom het gebod van mijn vader na. En of zij mij zullen doden, weet ik niet.

4 Daarom zal ik schrijven en de kronieken in de aarde verbergen; en waar ik heen ga, doet er niet toe.

5 Zie, mijn vader heeft [a]deze kroniek geschreven, en hij heeft de reden daarvoor opgeschreven. En zie, ik zou die ook opschrijven als ik op de [b]platen ruimte had, maar die heb ik niet; en erts heb ik niet, want ik ben alleen. Mijn vader is in de strijd gedood, evenals al mijn verwanten, en ik heb geen vrienden en kan nergens heen; en hoe lang de Heer zal toestaan dat ik leef, weet ik niet.

6 Zie, er is [a]vierhonderd jaar verstreken sedert de komst van onze Heer en Heiland.

7 En zie, de Lamanieten hebben mijn volk, de Nephieten, van stad tot stad en van plaats tot plaats nagejaagd, totdat zij niet meer bestonden; en hun [a]val is groot geweest; ja, groot en wonderbaar is de vernietiging van mijn volk, de Nephieten.

8 En zie, het is de hand des Heren die het heeft gedaan. En zie ook, de Lamanieten voeren onderling [a]oorlog; en het gehele oppervlak van dit land is een voortdurend toneel van moord en bloedvergieten; en het einde van de oorlog is niemand bekend.

9 En nu, zie, ik zeg niets meer over hen, want er zijn alleen nog maar Lamanieten en [a]rovers op het oppervlak van het land.

10 En er is niemand die de ware God kent, behalve de [a]discipelen van Jezus die in het land zijn gebleven, totdat de goddeloosheid van het volk zo groot was dat de Heer hun niet toestond bij het volk te [b]blijven; en of zij nog op het oppervlak van het land zijn, weet niemand.

11 Doch zie, mijn [a]vader en ik hebben hen gezien en zij hebben ons gediend.

12 En wie deze kroniek ontvangt en die niet veroordeelt wegens de onvolmaaktheden die erin staan, die zal kennis krijgen van [a]grotere dingen dan deze. Zie, ik ben Moroni; en als het mogelijk was, zou ik u alle dingen bekendmaken.

2*a* Mrm. 6:2–15.
b LV 3:18.
3*a* Mro. 9:22.
5*a* Mrm. 2:17–18.
b Mrm. 6:6.
6*a* Alma 45:10.
7*a* 1 Ne. 12:2–3.
8*a* 1 Ne. 12:20–23.
9*a* Mrm. 2:8.
10*a* 3 Ne. 28:7; Ether 12:17; GS Drie Nephitische discipelen.
b Mrm. 1:16.
11*a* 3 Ne. 28:24–26.
12*a* 3 Ne. 26:6–11.

13 Zie, ik houd op met spreken over dit volk. Ik ben de zoon van Mormon, en mijn vader was een [a]afstammeling van Nephi.

14 En ik ben dezelfde die deze kroniek in de hoede des Heren [a]verbergt; wegens het gebod des Heren hebben de platen zelf geen waarde. Want Hij heeft waarlijk gezegd dat niemand ze zal hebben [b]om gewin te verkrijgen; doch de kroniek is van grote waarde; en wie die aan het licht brengt, hem zal de Heer zegenen.

15 Want niemand kan macht hebben om die aan het licht te brengen, tenzij God hem die verleent; want God wil dat het zal gebeuren met een [a]oog dat alleen op zijn eer is gericht, of op het welzijn van het oude en lang verstrooide verbondsvolk des Heren.

16 En gezegend is [a]hij die deze dingen aan het licht brengt; want volgens het woord Gods zullen zij [b]vanuit de duisternis in het licht worden gebracht; ja, zij zullen uit de aarde worden voortgebracht, en zij zullen uit de duisternis schijnen en het volk zal er weet van krijgen; en het zal gebeuren door de macht Gods.

17 En indien er [a]fouten zijn, zijn het de fouten van een mens. Doch zie, wij weten van geen fout; niettemin, God weet alle dingen; daarom, laat hij die [b]veroordeelt, zich bewust zijn van het gevaar voor het hellevuur.

18 En hij die zegt: Toon mij, anders zult gij geslagen worden — laat hem op zijn hoede zijn dat hij niet gebiedt wat door de Heer verboden is.

19 Want zie, wie overijld [a]oordeelt, zal ook zelf overijld geoordeeld worden; want naar zijn werken zal zijn loon zijn; daarom, hij die slaat, zal ook zelf door de Heer geslagen worden.

20 Ziet wat de Schrift zegt: De mens zal niet slaan noch zal hij oordelen; want Mij komt het oordeel toe, zegt de Heer, en Mij komt ook de wraak toe en Ik zal vergelden.

21 En hij die verbolgenheid en strijd tegen het werk des Heren blaast, en tegen het verbondsvolk des Heren, dat het huis Israëls is, en zegt: Wij zullen het werk des Heren vernietigen, en de Heer zal zijn verbond, dat Hij met het huis Israëls heeft gesloten, niet gedenken — die loopt gevaar te worden omgehakt en in het vuur te worden geworpen;

22 want de [a]eeuwige doeleinden des Heren zullen voortgaan totdat al zijn beloften zijn vervuld.

23 Onderzoekt de profetieën van [a]Jesaja. Zie, ik kan ze niet opschrijven. Ja, zie, ik zeg u dat die heiligen die mij zijn voorgegaan, die dit land in bezit

13*a* 3 Ne. 5:20.
14*a* Mro. 10:1–2.
b GJS 1:46.
15*a* LV 4:5.
16*a* 2 Ne. 3:6–7, 11, 13–14.
b Jes. 29:18; 2 Ne. 27:29.
17*a* Mrm. 9:31, 33; Ether 12:23–28.
b 3 Ne. 29:5; Ether 4:8.
19*a* BJS, Matt. 7:1–2; 3 Ne. 14:1–2; Mro. 7:14.
22*a* LV 3:3.
23*a* 3 Ne. 20:11; 23:1.

hebben gehad, zullen [b]roepen, ja, zelfs vanuit het stof zullen zij de Heer toeroepen; en zowaar de Heer leeft, zal Hij het verbond gedenken dat Hij met hen heeft gesloten.

24 En Hij kent hun [a]gebeden, en weet dat die ten behoeve van hun broeders waren. En Hij kent hun geloof, want in zijn naam konden zij [b]bergen verzetten; en in zijn naam konden zij de aarde doen beven; en door de kracht van zijn woord lieten zij [c]gevangenissen ter aarde storten; ja, zelfs de brandende vuuroven kon hen niet deren, noch wilde dieren, noch giftige slangen, wegens de kracht van zijn woord.

25 En zie, hun [a]gebeden waren ook ten behoeve van hem die de Heer zou toestaan deze dingen tevoorschijn te brengen.

26 En niemand hoeft te zeggen dat ze niet zullen komen, want dat zullen ze zeker wel, want de Heer heeft het gesproken; want ze zullen door de hand des Heren [a]uit de aarde tevoorschijn komen, en niemand kan het tegenhouden; en het zal komen ten dage dat er zal worden gezegd dat [b]wonderen zijn weggedaan; en het zal komen alsof er iemand [c]uit de doden spreekt.

27 En het zal komen ten dage dat het [a]bloed der heiligen tot de Heer roept wegens [b]geheime verenigingen en werken van duisternis.

28 Ja, het zal komen ten dage dat de macht Gods wordt verloochend, en [a]kerken worden ontwijd en in de hoogmoed van hun hart verheven worden; ja, in een tijd dat leiders van kerken en leraren zich in de hoogmoed van hun hart verheffen, ja, tot afgunst van hen die tot hun kerk behoren.

29 Ja, het zal komen ten dage dat [a]er wordt gehoord van branden en orkanen en [b]dampen van rook in vreemde landen;

30 en er zal ook worden gehoord van [a]oorlogen, geruchten van oorlogen en aardbevingen op verschillende plaatsen.

31 Ja, het zal komen ten dage dat er grote verontreinigingen op het oppervlak der aarde zijn; er zullen moord en roof en leugen en bedrog en hoererij en allerlei gruwelen zijn; wanneer er velen zijn die zeggen: doe dit, of doe dat, en het [a]doet er niet toe, want de Heer zal zulken ten laatsten dage [b]ondersteunen. Maar wee hun, want zij bevinden zich in de [c]gal van

23*b* Jes. 29:4; 2 Ne. 3:19–20; 26:16.
24*a* Enos 1:12–18; Mrm. 9:36; LV 10:46.
b Jakob 4:6; Hel. 10:9.
c Alma 14:27–29.
25*a* Mrm. 5:21.
26*a* Jes. 29:4; 2 Ne. 33:13.
b Mrm. 9:15–26; Mro. 7:27–29, 33–37.
c 2 Ne. 26:15–16; Mrm. 9:30; Mro. 10:27.
27*a* Ether 8:22–24; LV 87:6–7.
b GS Geheime verenigingen.
28*a* 2 Tim. 3:1–7; 1 Ne. 14:9–10; 2 Ne. 28:3–32; LV 33:4.
29*a* Joël 2:28–32; 2 Ne. 27:2–3.
b 1 Ne. 19:11; LV 45:39–42.
30*a* Matt. 24:6; 1 Ne. 14:15–17.
31*a* 2 Ne. 28:21–22.
b 2 Ne. 28:8.
c Alma 41:11.

bitterheid en in de boeien der ongerechtigheid.

32 Ja, het zal komen ten dage dat er kerken worden gesticht die zeggen: Komt tot mij, en voor uw geld zullen uw zonden u worden vergeven.

33 O gij goddeloos en verkeerd en halsstarrig volk, waarom hebt gij kerken voor uzelf gesticht om [a]gewin te verkrijgen? Waarom hebt gij het heilige woord Gods [b]veranderd, zodat gij [c]verdoemenis over uw ziel brengt? Zie, vertrouwt op de openbaringen Gods; want zie, te dien dage komt de tijd dat al die dingen moeten worden vervuld.

34 Zie, de Heer heeft mij grote en wonderbare dingen getoond aangaande hetgeen binnenkort moet komen, ten dage dat die dingen onder u tevoorschijn komen.

35 Zie, ik spreek tot u alsof gij aanwezig zijt, en toch zijt gij het niet. Maar zie, Jezus Christus heeft u aan mij getoond en ik ken uw werken.

36 En ik weet dat gij [a]wandelt in de hoogmoed van uw hart; en er is niemand, slechts enkelen uitgezonderd, die zich niet in de hoogmoed van zijn hart [b]verheft, zodat hij [c]zeer fraaie kleding draagt en zich overgeeft aan afgunst en strijd en kwaadwilligheid en vervolgingen en allerlei ongerechtigheden; en uw kerken, ja, alle, zijn verontreinigd wegens de hoogmoed van uw hart.

37 Want zie, gij hebt [a]geld en uw goed en uw fraaie kleding en de versiering van uw kerken meer lief dan gij de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten liefhebt.

38 O gij verontreinigden, gij huichelaars, gij leraren, die uzelf verkoopt voor hetgeen verderft, waarom hebt gij de heilige kerk van God verontreinigd? Waarom [a]schaamt gij u om de naam van Christus op u te nemen? Waarom acht gij de waarde van eindeloos geluk niet groter dan die [b]ellende die nooit sterft? Wegens de [c]lof der wereld?

39 Waarom tooit gij u met hetgeen geen leven heeft, en laat gij de hongerigen en de behoeftigen en de naakten en de zieken en de ellendigen aan u voorbijgaan en merkt gij hen niet op?

40 Ja, waarom bouwt gij om gewin uw [a]geheime gruwelen op en laat gij de weduwen treuren voor het aangezicht des Heren, en ook de wezen treuren voor het aangezicht des Heren, en laat gij ook het bloed van hun vaders en van hun mannen van de grond tot de Heer roepen om wraak op uw hoofd?

41 Zie, het zwaard der wrake hangt boven u; en weldra komt de tijd dat Hij het bloed der

33*a* GS Priesterlisten.
b 1 Ne. 13:26–29.
c GS Verdoemenis.
36*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b Jakob 2:13.
c Alma 5:53.
37*a* 2 Ne. 28:9–16.
38*a* Rom. 1:16; 2 Tim. 1:8; 1 Ne. 8:25–28; Alma 46:21.
b Mos. 3:25.
c 1 Ne. 13:9.
40*a* GS Geheime verenigingen.

heiligen op u [a]wreekt, want Hij zal hun geroep niet langer verdragen.

HOOFDSTUK 9

Moroni roept hen die niet in Christus geloven op om zich te bekeren — Hij verkondigt een God van wonderen die openbaringen geeft en gaven en tekenen uitstort op de getrouwen — Wonderen houden op wegens ongeloof — Tekenen volgen hen die geloven — De mensen worden aangespoord om wijs te zijn en de geboden te onderhouden. Ongeveer 401–421 n.C.

En nu spreek ik ook over hen die niet in Christus geloven.

2 Zie, zult gij geloven op de dag van uw bezoeking — zie, wanneer de Heer komt, ja, op die [a]grote dag waarop de [b]aarde als een boekrol zal worden opgerold en de elementen door de gloeiende hitte zullen [c]smelten, ja, op die grote dag dat gij voor het Lam Gods wordt geleid — zult gij dan zeggen dat er geen God is?

3 Zult gij dan nog langer de Christus verloochenen, of zult gij dan het Lam Gods kunnen aanschouwen? Denkt gij in het besef van uw schuld bij Hem te zullen wonen? Denkt gij gelukkig te kunnen zijn wanneer gij bij dat heilige Wezen woont als uw ziel wordt gekweld door het besef dat gij zijn wetten steeds geschonden hebt?

4 Zie, ik zeg u dat het voor u ellendiger zou zijn om bij een heilige en rechtvaardige God te wonen in het besef van uw vuilheid voor zijn aangezicht, dan te wonen bij de [a]verdoemde zielen in de [b]hel.

5 Want zie, wanneer gij ertoe wordt gebracht uw [a]naaktheid voor het aangezicht van God te zien, en ook de heerlijkheid van God, en de heiligheid van Jezus Christus, zal dat een vlam van onuitblusbaar vuur in u ontsteken.

6 O gij [a]ongelovigen, [b]wendt u daarom tot de Heer; roept de Vader krachtig aan in de naam van Jezus om op die grote en laatste dag misschien vlekkeloos, [c]rein, mooi en wit te worden bevonden, daar gij zijt gereinigd door het bloed van het [d]Lam.

7 En voorts spreek ik tot u die de openbaringen van God [a]verloochent en zegt dat zij zijn weggedaan, dat er geen openbaringen zijn, noch profetieën, noch gaven, noch genezingen, noch spreken in talen en [b]uitleggen van talen;

8 zie, ik zeg u, hij die deze dingen verloochent, kent het [a]evangelie van Christus niet; ja, hij heeft de Schriften niet

41 *a* 1 Ne. 22:14.
9 2 *a* Mal. 4:5; 3 Ne. 28:31.
b Mrm. 5:23; LV 63:20–21. GS Wereld—Einde van de wereld.
c Amos 9:13; 3 Ne. 26:3.
4 *a* GS Verdoemenis.
b GS Hel.
5 *a* 2 Ne. 9:14.
6 *a* GS Ongeloof.
b Ez. 18:23, 32; LV 98:47.
c GS Zuiver, zuiverheid.
d GS Lam Gods.
7 *a* 3 Ne. 29:6–7.
b 1 Kor. 12:7–10; Art. 1:7.
8 *a* GS Evangelie.

gelezen; en indien wel, dan [b]begrijpt hij ze niet.

9 Want lezen wij niet dat God [a]dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig, en dat er in Hem geen verandering is of zweem van ommekeer?

10 En nu, indien gij u een god hebt voorgesteld die verandert en in wie er een zweem van ommekeer is, dan hebt gij u een god voorgesteld die geen god van wonderen is.

11 Doch zie, ik zal u een god van wonderen tonen, ja, de God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob; en het is diezelfde [a]God die de hemelen en de aarde heeft geschapen en alle dingen die daarin zijn.

12 Zie, Hij heeft Adam geschapen, en door [a]Adam is de [b]val van de mens gekomen. En wegens de val van de mens is Jezus Christus gekomen, ja, de Vader en de Zoon; en wegens Jezus Christus is de [c]verlossing van de mens gekomen.

13 En wegens de verlossing van de mens, die door Jezus Christus is gekomen, worden zij teruggebracht in de tegenwoordigheid des Heren; ja, hierdoor worden alle mensen verlost, omdat de dood van Christus de [a]opstanding teweegbrengt, die een verlossing teweegbrengt uit een eindeloze [b]slaap, uit welke slaap alle mensen door de macht Gods gewekt zullen worden wanneer de bazuin klinkt; en zij zullen tevoorschijn komen, zowel klein als groot, en allen zullen voor zijn gerecht staan, verlost en bevrijd van die eeuwige [c]band des doods, welke dood een stoffelijke dood is.

14 En dan komt het [a]oordeel van de Heilige over hen; en dan komt de tijd dat hij die [b]vuil is, nog steeds vuil zal zijn; en hij die rechtvaardig is, nog steeds rechtvaardig zal zijn; hij die gelukkig is, nog steeds gelukkig zal zijn; en hij die ongelukkig is, nog steeds ongelukkig zal zijn.

15 En nu, o gij allen die u een god hebt voorgesteld die [a]geen wonderen kan doen, ik wil u vragen, zijn al die dingen waarover ik heb gesproken voorbij? Is het einde reeds gekomen? Zie, ik zeg u, neen; en God is niet opgehouden een God van wonderen te zijn.

16 Zie, zijn de dingen die God heeft verricht niet wonderbaar in onze ogen? Ja, en wie kan de wonderbare [a]werken Gods doorgronden?

17 Wie zal zeggen dat het geen wonder is dat de hemel en de aarde door zijn [a]woord zijn ontstaan; en dat de mens door

8*b* Matt. 22:29.
9*a* Hebr. 13:8; 1 Ne. 10:18–19; Alma 7:20; Mro. 8:18; LV 20:12.
11*a* Gen. 1:1; Mos. 4:2; LV 76:20–24. GS Jezus Christus.
12*a* Mos. 3:26.
b GS Val van Adam en Eva.
c GS Verlossen, verlossing, verlost.
13*a* Hel. 14:15–18.
b LV 43:18.
c LV 138:16.
14*a* GS Oordeel, laatste.
b Alma 7:21; LV 88:35.
15*a* Mro. 7:35–37; LV 35:8. GS Wonder.
16*a* Ps. 40:5; LV 76:114; Moz. 1:3–5.
17*a* Jakob 4:9.

de kracht van zijn woord is [b]geschapen uit het [c]stof der aarde; en dat er door de kracht van zijn woord wonderen zijn verricht?

18 En wie zal zeggen dat Jezus Christus niet vele machtige [a]wonderen heeft gedaan? En er zijn vele machtige wonderen verricht door de hand van de apostelen.

19 En indien er toen [a]wonderen werden verricht, waarom is God dan opgehouden een God van wonderen te zijn en is Hij toch een onveranderlijk Wezen? En zie, ik zeg u, Hij verandert niet, anders zou Hij ophouden God te zijn; en Hij houdt niet op God te zijn en is een God van wonderen.

20 En de reden dat Hij ophoudt [a]wonderen te doen onder de mensenkinderen, is omdat zij verkommeren in ongeloof en afwijken van de rechte weg en de God op wie zij behoren te [b]vertrouwen, niet kennen.

21 Zie, Ik zeg u dat wie gelooft in Christus, in geen enkel opzicht twijfelende, [a]wat hij de Vader ook zal vragen in de naam van Christus, het zal hem gegeven worden; en die belofte is aan allen, zelfs tot aan de einden der aarde.

22 Want zie, aldus heeft Jezus Christus, de Zoon Gods, ten aanhoren van de menigte gezegd tot zijn discipelen die zouden blijven, ja, en ook tot al zijn discipelen: [a]Gaat heen in de gehele wereld en predikt het evangelie tot alle schepselen;

23 en hij die gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar hij die niet gelooft, zal worden [a]verdoemd;

24 en deze [a]tekenen zullen hen die geloven, volgen: in mijn naam zullen zij [b]duivels uitwerpen; zij zullen in nieuwe talen spreken; zij zullen slangen opnemen; en wanneer zij iets dodelijks drinken, zal het hun niet deren; zij zullen de zieken de [c]handen opleggen en zij zullen genezen;

25 en wie in mijn naam gelooft, in geen enkel opzicht twijfelende, aan hem zal Ik al mijn woorden [a]bevestigen, ja, tot aan de einden der aarde.

26 En nu, zie, wie kan de werken des Heren weerstaan? [a]Wie kan zijn woorden verloochenen? Wie wil opstaan tegen de almacht des Heren? Wie wil de werken des Heren verachten? Wie wil de kinderen van Christus verachten? Zie, gij allen die [b]verachters zijt van de werken des Heren, want gij zult u verwonderen en verloren gaan.

27 O, veracht dus niet en verwondert u niet, maar luistert naar de woorden des Heren en

17*b* GS Scheppen, schepping.
c Gen. 2:7; Mos. 2:25.
18*a* Joh. 6:14.
19*a* LV 63:7–10.
20*a* Richt. 6:11–13; Ether 12:12–18; Mro. 7:35–37.
b GS Vertrouwen.
21*a* Matt. 21:22; 3 Ne. 18:20.
22*a* Marc. 16:15–16. GS Zendingswerk.
23*a* GS Verdoemenis.
24*a* Marc. 16:17–18. GS Teken.
b Hand. 16:16–18.
c GS Zalving van zieken.
25*a* GS Getuigenis; Openbaring.
26*a* 3 Ne. 29:4–7.
b Spr. 13:13.

vraagt de Vader in de naam van Jezus om alle dingen die gij nodig hebt. Twijfelt niet, doch weest gelovig en begint zoals in vroegere tijden en [a]komt tot de Heer met geheel uw [b]hart en [c]bewerkt uw eigen behoudenis met vrees en beven voor zijn aangezicht.

28 Weest [a]wijs in de dagen van uw proeftijd; ontdoet u van alle onreinheid; vraagt niet om iets om het in uw [b]hartstochten door te brengen, doch vraagt met onwrikbare vastberadenheid dat gij voor geen enkele verzoeking zult zwichten, maar de ware en [c]levende God zult dienen.

29 Ziet toe dat gij niet [a]onwaardig zijt u te laten dopen; ziet toe dat gij niet [b]onwaardig zijt het avondmaal van Christus te gebruiken; doch ziet toe dat gij alle dingen in [c]waardigheid doet en ze doet in de naam van Jezus Christus, de Zoon van de levende God; en indien gij dat doet en tot het einde volhardt, zult gij geenszins worden uitgeworpen.

30 Zie, ik spreek tot u alsof ik [a]uit de doden spreek; want ik weet dat gij mijn woorden zult hebben.

31 Veroordeelt mij niet wegens mijn [a]onvolmaaktheid, noch mijn vader wegens zijn onvolmaaktheid, noch hen die vóór hem hebben geschreven; maar dankt liever God dat Hij u onze onvolmaaktheden heeft onthuld, opdat gij zult leren wijzer te zijn dan wij geweest zijn.

32 En nu, zie, wij hebben deze kroniek volgens onze kennis geschreven met de lettertekens die onder ons de [a]Hervormd-Egyptische worden genoemd, die wij hebben doorgegeven en veranderd volgens onze spreekwijze.

33 En indien onze platen groot genoeg waren geweest, hadden wij in het Hebreeuws geschreven; maar ook het Hebreeuws is door ons veranderd; en indien wij in het Hebreeuws hadden kunnen schrijven, zie, dan hadt gij in onze kroniek geen onvolmaaktheid gehad.

34 Maar de Heer weet de dingen die wij hebben geschreven, en ook dat geen ander volk onze taal kent; en omdat geen ander volk onze taal kent, heeft Hij [a]middelen bereid voor de vertaling ervan.

35 En deze dingen worden geschreven opdat wij onze klederen kunnen reinigen van het bloed van onze broeders, die in [a]ongeloof zijn verkommerd.

36 En zie, wat wij aangaande onze broeders hebben [a]verlangd,

27*a* Mro. 10:30–32.
b Jozua 22:5; LV 64:22, 34. GS Hart.
c Fil. 2:12.
28*a* Jakob 6:12.
b GS Wellust.
c Alma 5:13.
29*a* GS Doop, dopen—Vereisten voor de doop.
b 1 Kor. 11:27–30; 3 Ne. 18:28–32.
c GS Waardig, waardigheid.
30*a* Mrm. 8:26; Mro. 10:27.
31*a* Mrm. 8:17; Ether 12:22–28, 35.
32*a* 1 Ne. 1:2; Mos. 1:4.
34*a* Mos. 8:13–18; Ether 3:23, 28; LV 17:1.
35*a* 2 Ne. 26:15.
36*a* Mrm. 8:24–26; LV 10:46–49.

ja, hun herstel tot de kennis van Christus, is volgens de gebeden van alle heiligen die in het land hebben gewoond.

37 En moge de Heer Jezus Christus geven dat hun gebeden volgens hun geloof worden verhoord; en moge God de Vader het verbond gedenken dat Hij met het huis Israëls heeft gesloten; en moge Hij hen eeuwig zegenen door het geloof in de naam van Jezus Christus. Amen.

Het boek Ether

De kroniek van de Jaredieten, ontleend aan de vierentwintig platen die gevonden zijn door het volk van Limhi in de dagen van koning Mosiah.

HOOFDSTUK 1

Moroni vat de geschriften van Ether samen — Ethers afstamming wordt vermeld — De taal van de Jaredieten wordt bij de toren van Babel niet verward — De Heer belooft hen naar een verkieslijk land te voeren en hen tot een groot volk te maken.

EN nu ga ik, [a]Moroni, ertoe over een verslag te geven van die oude inwoners die door de [b]hand des Heren werden vernietigd op het oppervlak van dit noordelijke land.

2 En ik ontleen mijn verslag aan de [a]vierentwintig platen die gevonden waren door het volk van Limhi, dat het boek Ether wordt genoemd.

3 En daar ik veronderstel dat het eerste gedeelte van die kroniek — dat handelt over de schepping van de wereld, en ook van Adam, en een verslag bevat vanaf die tijd tot aan de grote [a]toren, en alle dingen die tot aan die tijd onder de mensenkinderen hebben plaatsgevonden — zich onder de Joden bevindt —

4 daarom schrijf ik niet die dingen op die gebeurd zijn vanaf de dagen van [a]Adam tot aan die tijd; evenwel staan ze op de platen; en wie ze vindt, zal de macht hebben om het volledige verslag te verkrijgen.

5 Doch zie, ik geef niet het volledige verslag, maar ik geef een gedeelte van het verslag, vanaf de toren totdat zij vernietigd werden.

6 En ik geef het verslag op deze wijze. Hij die deze kroniek heeft geschreven, was [a]Ether, en hij was een afstammeling van Coriantor.

[ether]
1 1*a* gs Moroni, zoon van Mormon.
b Mrm. 5:23; LV 87:6–7.
2*a* Alma 37:21; Ether 15:33.
3*a* Omni 1:22; Mos. 28:17; Hel. 6:28.
4*a* i.e. dezelfde periode bestrijkend als Genesis 1–10.
6*a* Ether 12:2; 15:34.

7 Coriantor was de zoon van Moron.
8 En Moron was de zoon van Ethem.
9 En Ethem was de zoon van Ahah.
10 En Ahah was de zoon van Seth.
11 En Seth was de zoon van Shiblon.
12 En Shiblon was de zoon van Com.
13 En Com was de zoon van Coriantum.
14 En Coriantum was de zoon van Amnigaddah.
15 En Amnigaddah was de zoon van Aäron.
16 En Aäron was een afstammeling van Heth, die de zoon was van Hearthom.
17 En Hearthom was de zoon van Lib.
18 En Lib was de zoon van Kish.
19 En Kish was de zoon van Corom.
20 En Corom was de zoon van Levi.
21 En Levi was de zoon van Kim.
22 En Kim was de zoon van Morianton.
23 En Morianton was een afstammeling van Riplakish.
24 En Riplakish was de zoon van Shez.
25 En Shez was de zoon van Heth.
26 En Heth was de zoon van Com.
27 En Com was de zoon van Coriantumr.
28 En Coriantumr was de zoon van Emer.
29 En Emer was de zoon van Omer.
30 En Omer was de zoon van Shule.
31 En Shule was de zoon van Kib.
32 En Kib was de zoon van Orihah, die de zoon was van Jared;
33 welke [a]Jared, met zijn broeder en hun gezinnen, met enkele anderen en hun gezinnen, van de grote toren kwam ten tijde dat de Heer de taal van het volk [b]verwarde en in zijn verbolgenheid zwoer dat zij over het gehele [c]oppervlak der aarde zouden worden verstrooid; en volgens het woord des Heren werd het volk verstrooid.
34 En omdat de [a]broeder van Jared een groot en machtig man was, en een man die door de Heer hoogst begunstigd was, zeide zijn broeder Jared tot hem: Roep de Heer aan, opdat Hij ons niet zal verwarren en wij elkaars woorden niet zullen verstaan.
35 En het geschiedde dat de broeder van Jared de Heer aanriep, en de Heer had medelijden met Jared; daarom verwarde Hij de taal van Jared niet; en Jared en zijn broeder werden niet verward.
36 Toen zeide Jared tot zijn broeder: Roep de Heer opnieuw aan, en misschien zal Hij zijn toorn afwenden van hen die onze vrienden zijn, zodat Hij hun taal niet zal verwarren.

33*a* GS Jared.
b Gen. 11:6–9.
c Mos. 28:17.
34*a* GS Jared, broeder van.

37 En het geschiedde dat de broeder van Jared de Heer aanriep, en de Heer had ook medelijden met hun vrienden en met hun gezinnen, zodat zij niet werden verward.

38 En het geschiedde dat Jared wederom tot zijn broeder sprak, zeggende: Ga navraag doen bij de Heer of Hij ons uit het land zal verdrijven, en indien Hij ons uit het land zal verdrijven, vraag Hem dan waarheen wij zullen gaan. En wie weet of de Heer ons dan niet in een land zal brengen dat [a]verkieslijk is boven het gehele aardrijk? En indien dat zo is, laten wij de Heer dan getrouw zijn, zodat wij het als ons erfdeel kunnen ontvangen.

39 En het geschiedde dat de broeder van Jared de Heer aanriep volgens hetgeen door de mond van Jared was gesproken.

40 En het geschiedde dat de Heer de broeder van Jared hoorde en medelijden met hem had en tot hem zeide:

41 Welaan nu, breng uw kudden van iedere soort bijeen, zowel mannetjes als wijfjes, en ook het zaad der aarde van iedere soort; en uw [a]gezinnen; en ook Jared, uw broeder, en zijn gezin; en ook uw [b]vrienden en hun gezinnen, en de vrienden van Jared en hun gezinnen.

42 En wanneer gij dat hebt gedaan, zult gij [a]aan het hoofd van hen afdalen naar het dal dat in het noorden ligt. En daar zal Ik u ontmoeten, en Ik zal voor u [b]uitgaan naar een land dat [c]verkieslijk is boven alle landen der aarde.

43 En daar zal Ik u en uw nageslacht zegenen, en uit uw nageslacht en uit het nageslacht van uw broeder, en uit hen die met u zullen meegaan, zal Ik voor Mij een grote natie doen opstaan. En er zal op het gehele oppervlak der aarde niet een groter zijn dan de natie die Ik voor Mij zal doen opstaan uit uw nageslacht. En aldus zal Ik met u handelen, omdat gij Mij deze lange tijd hebt aangeroepen.

HOOFDSTUK 2

De Jaredieten bereiden zich voor op hun reis naar een beloofd land — Het is een verkieslijk land waar de mensen Christus moeten dienen of worden weggevaagd — De Heer spreekt drie uur lang tot de broeder van Jared — De Jaredieten bouwen boten — De Heer vraagt de broeder van Jared een voorstel te doen aangaande de verlichting van de schepen.

EN het geschiedde dat Jared en zijn broeder en hun gezinnen, en ook de vrienden van Jared en zijn broeder en hun gezinnen, afdaalden naar het dal dat in het noorden lag — en de naam van het dal was [a]Nimrod, genoemd naar de grote jager — met hun kudden die zij hadden

38*a* GS Beloofd land.
41*a* Ether 6:20.
b Ether 6:16.
42*a* 1 Ne. 2:1–2; Abr. 2:3.
b LV 84:88.
c 1 Ne. 13:30.
2 1*a* Gen. 10:8.

bijeengebracht, mannetjes en wijfjes, van iedere soort.

2 En zij spanden ook valstrikken en vingen vogels van de lucht; en zij vervaardigden ook een vat waarin zij de vissen van de wateren met zich meevoerden.

3 En zij voerden ook deseret met zich mee, hetgeen vertaald honingbij is; en aldus voerden zij bijenzwermen met zich mee, en van allerlei dat op het oppervlak van het land was, zaden van iedere soort.

4 En het geschiedde, toen zij in het dal Nimrod waren afgedaald, dat de Heer neerdaalde en met de broeder van Jared sprak; en Hij bevond Zich in een [a]wolk en de broeder van Jared zag Hem niet.

5 En het geschiedde dat de Heer hun gebood de wildernis in te trekken, ja, in dat deel waar nog nooit een mens was geweest. En het geschiedde dat de Heer voor hen uit ging en met hen sprak terwijl Hij in een [a]wolk stond, en hun aanwijzingen gaf waarheen zij moesten reizen.

6 En het geschiedde dat zij in de wildernis reisden en boten bouwden waarin zij vele wateren overstaken, en zij werden voortdurend door de hand des Heren geleid.

7 En de Heer wilde niet toestaan dat zij aan de overzijde van de zee in de wildernis bleven, maar Hij wilde dat zij naar het [a]land van belofte kwamen, dat verkieslijk was boven alle andere landen en dat de Here God had bewaard voor een rechtvaardig volk.

8 En Hij had de broeder van Jared in zijn verbolgenheid gezworen dat allen die dit land van belofte zouden bezitten, vanaf die tijd en voor altijd, Hem, de ware en enige God, moesten [a]dienen; anders zouden zij worden [b]weggevaagd wanneer de volheid van zijn verbolgenheid over hen kwam.

9 En nu, wij kunnen zien wat de besluiten van God aangaande dit land zijn, namelijk dat het een land van belofte is; en dat welke natie ook het zal bezitten, God moet dienen; anders zullen zij worden weggevaagd wanneer de volheid van zijn verbolgenheid over hen komt. En de volheid van zijn verbolgenheid komt over hen wanneer zij in ongerechtigheid rijp geworden zijn.

10 Want zie, dit is een land dat boven alle andere landen verkieslijk is; daarom moet hij die het bezit, God dienen; anders zal hij worden weggevaagd; want het is het eeuwige besluit van God. En pas in de tijd van de [a]volheid van ongerechtigheid onder de kinderen van het land worden zij [b]weggevaagd.

11 En dit komt tot u, o gij

4*a* Num. 11:25; LV 34:7–9; GJS 1:68.
5*a* Ex. 13:21–22.
7*a* 1 Ne. 4:14. GS Beloofd land.
8*a* Ether 13:2.
b Jarom 1:3, 10; Alma 37:28; Ether 9:20.
10*a* 2 Ne. 28:16.
b 1 Ne. 17:37–38.

[a]andere volken, opdat gij de besluiten Gods zult kennen — opdat gij u zult bekeren en niet in uw ongerechtigheden zult voortgaan totdat de volheid wordt bereikt, opdat gij de volheid van de verbolgenheid Gods niet over u neerhaalt, zoals de bewoners van het land tot dusver hebben gedaan.

12 Zie, dit is een verkieslijk land, en welke natie ook het zal bezitten, zal [a]vrij zijn van knechtschap en van gevangenschap en van alle andere natiën onder de hemel, indien zij slechts de God van het land wil [b]dienen, die Jezus Christus is, die geopenbaard is door de dingen die wij hebben opgeschreven.

13 En nu ga ik verder met mijn kroniek; want zie, het geschiedde dat de Heer Jared en zijn broeders naar die grote zee bracht die de landen scheidt. En toen zij bij de zee kwamen, sloegen zij hun tenten op; en zij noemden de naam van de plaats Moriancumer; en zij woonden in tenten, en vier jaar lang woonden zij in tenten aan de oever van de zee.

14 En het geschiedde aan het eind van vier jaar dat de Heer wederom tot de broeder van Jared kwam en in een wolk stond en met hem sprak. En de Heer sprak drie uur lang met de broeder van Jared en [a]kastijdde hem omdat hij er niet aan had gedacht de naam des Heren [b]aan te roepen.

15 En de broeder van Jared bekeerde zich van het kwaad dat hij had bedreven en riep de naam des Heren aan voor zijn broeders, die bij hem waren. En de Heer zeide tot hem: Ik zal u en uw broeders uw zonden vergeven; maar gij zult niet meer zondigen, want gij zult bedenken dat mijn [a]Geest niet blijft [b]inwerken op de mens; indien gij dan zondigt totdat gij geheel rijp zijt, zult gij van de tegenwoordigheid des Heren worden afgesneden. En dit zijn mijn gedachten over het land dat Ik u als uw erfdeel zal geven; want het zal een land zijn dat boven alle andere landen [c]verkieslijk is.

16 En de Heer zeide: Ga aan het werk en bouw het soort boten dat gij tot dusver hebt gebouwd. En het geschiedde dat de broeder van Jared aan het werk ging, en eveneens zijn broeders, en zij bouwden boten zoals zij ze hadden gebouwd, volgens de [a]aanwijzingen des Heren. En ze waren klein, en ze waren licht op het water, ja, zo licht als een vogel op het water.

17 En ze waren zo gebouwd dat ze buitengewoon [a]dicht waren, ja, zodat ze water konden bevatten zoals een schotel; en de bodem ervan was zo dicht als een schotel; en de zijkanten ervan waren zo dicht als een

11*a* 2 Ne. 28:32.
12*a* GS Vrij, vrijheid.
b Jes. 60:12.
14*a* GS Kastijden, kastijding.
b GS Gebed.
15*a* Ether 15:19.
b Gen. 6:3; 2 Ne. 26:11; Mrm. 5:16.
c Ether 9:20.
16*a* 1 Ne. 17:50–51.
17*a* Ether 6:7.

schotel; en de uiteinden liepen uit in een punt; en de bovenkant ervan was zo dicht als een schotel; en de lengte ervan was de lengte van een boom; en de deur ervan, wanneer die gesloten was, was zo dicht als een schotel.

18 En het geschiedde dat de broeder van Jared de Heer aanriep, zeggende: O Heer, ik heb het werk volbracht dat Gij mij geboden hebt, en ik heb de boten gemaakt zoals Gij mij hebt gewezen.

19 En zie, o Heer, er is geen licht in; waarheen zullen wij sturen? En wij zullen ook omkomen, want wij kunnen er niet in ademen, behalve de lucht die erin is; daarom zullen wij omkomen.

20 En de Heer zeide tot de broeder van Jared: Zie, gij moet een gat in de bovenkant maken, en ook in de onderkant; en wanneer gij lucht nodig hebt, haalt gij de stop uit het gat en gij ontvangt lucht. En als het water over u heen naar binnen komt, zie, dan sluit gij het gat om niet in de watervloed om te komen.

21 En het geschiedde dat de broeder van Jared dat deed, zoals de Heer had geboden.

22 En hij riep de Heer wederom aan, zeggende: O Heer, zie, ik heb gedaan zoals Gij mij hebt geboden; en ik heb de vaartuigen voor mijn volk bereid, en zie, er is geen licht in. Zie, o Heer, wilt Gij ons dit grote water in duisternis laten oversteken?

23 En de Heer zeide tot de broeder van Jared: Wat wilt gij dat Ik doe, zodat gij licht in uw vaartuigen zult hebben? Want zie, gij kunt geen vensters hebben, want die zouden in stukken worden geslagen; evenmin zult gij vuur meenemen, want gij zult niet bij het licht van vuur gaan.

24 Want zie, gij zult zijn als een walvis midden in de zee; want golven als bergen zo hoog zullen zich over u heen storten. Niettemin zal Ik u uit de diepten der zee wederom omhoogbrengen; want de [a]winden zijn uit mijn mond uitgegaan, en ook de [b]regens en de watervloeden heb Ik uitgezonden.

25 En zie, Ik bereid u op deze dingen voor; want gij kunt dit grote diep niet oversteken, tenzij Ik u voorbereid op de golven der zee en de winden die zijn uitgegaan en de watervloeden die zullen komen. Daarom, wat wilt gij dat Ik voor u bereid, zodat gij licht zult hebben wanneer gij verzwolgen zijt in de diepten der zee?

HOOFDSTUK 3

De broeder van Jared ziet de vinger des Heren wanneer Hij zestien stenen aanraakt — Christus toont zijn geestelijke lichaam aan de broeder van Jared — Zij die volmaakte kennis hebben, kunnen

24*a* Ether 6:5. *b* Ps. 148:8.

niet buiten de sluier gehouden worden — Er worden uitleggers verschaft om de kroniek der Jaredieten aan het licht te brengen.

EN het geschiedde dat de broeder van Jared — het aantal vaartuigen nu dat bereid was, was acht — naar de berg ging die zij de berg Shelem noemden wegens zijn buitengewone hoogte, en uit een rots zestien kleine stenen smolt; en zij waren wit en helder, ja, zoals doorschijnend glas; en hij droeg ze in zijn handen naar de top van de berg en riep de Heer wederom aan, zeggende:

2 O Heer, Gij hebt gezegd dat wij door de watervloeden omgeven moeten worden. Zie nu, o Heer, en wees niet vertoornd op uw dienstknecht wegens zijn zwakheid voor uw aangezicht; want wij weten dat Gij heilig zijt en in de hemelen woont, en dat wij onwaardig zijn voor uw aangezicht; wegens de [a]val zijn wij voortdurend kwaad van [b]aard geworden; niettemin, o Heer, hebt Gij ons een gebod gegeven om U aan te roepen, opdat wij van U zullen ontvangen, volgens onze verlangens.

3 Zie, o Heer, Gij hebt ons geslagen wegens onze ongerechtigheid, en hebt ons voortgedreven, en al die jaren zijn wij in de wildernis geweest; niettemin zijt Gij [a]barmhartig jegens ons geweest. O Heer, zie met deernis op mij neer en wend uw toorn af van dit, uw volk, en sta niet toe dat zij in duisternis over dit woedende diep gaan; maar aanschouw deze dingen die ik uit de rots heb gesmolten.

4 En ik weet, o Heer, dat Gij alle [a]macht bezit en alles kunt doen wat Gij maar wilt voor het welzijn van de mens; daarom, o Heer, raak deze stenen met uw vinger aan en bereid ze, zodat ze in het duister zullen schijnen; en zij zullen voor ons schijnen in de vaartuigen die wij hebben bereid, zodat wij licht zullen hebben terwijl wij de zee oversteken.

5 Zie, o Heer, Gij kunt dat doen. Wij weten dat Gij in staat zijt grote macht te tonen, die klein [a]lijkt voor het begrip van de mens.

6 En zie, het geschiedde, toen de broeder van Jared deze woorden had gezegd, dat de [a]Heer zijn hand uitstrekte en de stenen één voor één met zijn vinger aanraakte. En de [b]sluier werd van de ogen van de broeder van Jared weggenomen, en hij zag de vinger des Heren; en die was als de vinger van een mens, als vlees en bloed; en de broeder van Jared viel voor de Heer neer, want hij was door vrees bevangen.

7 En de Heer zag dat de broeder van Jared ter aarde was gevallen; en de Heer zeide tot hem: Sta op, waarom zijt gij neergevallen?

3 2*a* GS Val van Adam en Eva.
b Mos. 3:19.
3*a* Ether 1:34–43.
4*a* GS Macht.
5*a* Jes. 55:8–9; 1 Ne. 16:29.
6*a* GS Jezus Christus.
b Ether 12:19, 21.

8 En hij zeide tot de Heer: Ik zag de vinger des Heren en ik vreesde dat Hij mij zou slaan; want ik wist niet dat de Heer vlees en bloed had.

9 En de Heer zeide tot hem: Wegens uw geloof hebt gij gezien dat Ik [a]vlees en bloed op Mij zal nemen; en er is nog nooit een mens voor Mij gekomen met zo een buitengewoon groot geloof als gij hebt; want als dat niet zo was, hadt gij mijn vinger niet kunnen zien. Hebt gij nog meer dan dat gezien?

10 En hij antwoordde: Neen; Heer, toon U aan mij.

11 En de Heer zeide tot hem: Gelooft gij de woorden die Ik spreken zal?

12 En hij antwoordde: Ja, Heer, ik weet dat Gij de waarheid spreekt, want Gij zijt een God van waarheid en [a]kunt niet liegen.

13 En zie, toen hij die woorden had gezegd, [a]toonde de Heer Zich aan hem en zeide: [b]Omdat gij die dingen weet, zijt gij verlost van de val; daarom zijt gij teruggebracht in mijn tegenwoordigheid; daarom [c]toon Ik Mijzelf aan u.

14 Zie, Ik ben het die vanaf de grondlegging der wereld is bereid om mijn volk te [a]verlossen. Zie, Ik ben Jezus Christus. Ik ben de [b]Vader en de Zoon. In Mij zal het gehele mensdom [c]leven hebben, en wel voor eeuwig, ja, zij die in mijn naam geloven; en zij zullen mijn [d]zonen en mijn dochters worden.

15 En nooit heb Ik Mijzelf getoond aan de mens die Ik heb geschapen, want nooit heeft de mens in Mij [a]geloofd zoals gij. Ziet gij dat gij naar mijn [b]beeld zijt geschapen? Ja, alle mensen zijn in het begin naar mijn beeld geschapen.

16 Zie, dit lichaam, dat gij nu aanschouwt, is het lichaam van mijn geest; en Ik heb de mens geschapen naar het lichaam van mijn [a]geest; en zoals Ik er voor u uitzie in de geest, zo zal Ik aan mijn volk verschijnen in het vlees.

17 En nu, zoals ik, Moroni, zei, heb ik geen volledig verslag kunnen maken van die dingen die geschreven zijn; daarom is het mij voldoende te zeggen dat Jezus Zich in de geest aan deze man heeft getoond, ja, op de wijze en in de gelijkenis van hetzelfde lichaam waarin Hij Zich aan de Nephieten heeft [a]getoond.

18 En Hij diende hem zoals Hij de Nephieten heeft gediend; en dit alles opdat die man zou weten dat Hij God was, dankzij de vele grote werken die de Heer hem had getoond.

9*a* GS Jezus Christus; Sterfelijk, sterfelijkheid; Vlees.
12*a* Hebr. 6:18.
13*a* LV 67:10–11.
b Enos 1:6–8.
c GS Jezus Christus—Voorsterfelijk bestaan van Christus.
14*a* GS Verlossen, verlossing, verlost; Verlosser.
b Mos. 15:1–4.
c Mos. 16:9.
d GS Zonen en dochters van God.
15*a* GS Geloof, geloven.
b Gen. 1:26–27; Mos. 7:27; LV 20:17–18.
16*a* GS Geest.
17*a* 3 Ne. 11:8–10.

19 En wegens de kennis van die man, kon het hem niet worden belet binnen de [a]sluier te zien; en hij zag de vinger van Jezus, en toen hij die zag, viel hij van vrees neer; want hij wist dat het de vinger des Heren was; en hij had niet langer geloof, want nu wist hij, in geen enkel opzicht twijfelende.

20 Daarom, omdat hij die volmaakte kennis van God bezat, kon het hem [a]niet worden belet binnen de sluier te komen; daarom zag hij Jezus; en Hij diende hem.

21 En het geschiedde dat de Heer tot de broeder van Jared zeide: Zie, gij zult de dingen die gij hebt gezien en gehoord niet in de wereld laten uitgaan, tot de [a]tijd komt dat Ik mijn naam in het vlees zal verheerlijken; daarom moet gij de dingen die gij hebt gezien en gehoord als een schat bewaren en ze aan niemand bekendmaken.

22 En zie, tegen de tijd dat gij tot Mij komt, zult gij ze opschrijven en verzegelen, zodat niemand ze kan vertalen; want gij zult ze opschrijven in een taal waarin ze niet kunnen worden gelezen.

23 En zie, Ik zal u deze [a]twee stenen geven, en gij moet die ook verzegelen, met de dingen die gij zult opschrijven.

24 Want zie, Ik heb de taal waarin gij zult schrijven verward; daarom zal Ik er in de door Mij bestemde tijd voor zorgen dat deze stenen voor de ogen der mensen die dingen die gij zult opschrijven groot zullen maken.

25 En toen de Heer die woorden had gezegd, toonde Hij de broeder van Jared [a]alle bewoners der aarde die waren geweest, en ook allen die zouden zijn; en Hij onthield hen niet aan zijn gezicht, tot de einden der aarde toe.

26 Want Hij had hem reeds eerder gezegd dat [a]indien hij [b]geloofde in Hem — dat Hij hem [c]alle dingen kon tonen — dat het hem ook getoond zou worden; daarom kon de Heer hem niets onthouden, want hij wist dat de Heer hem alle dingen kon tonen.

27 En de Heer zeide tot hem: Schrijf deze dingen op en [a]verzegel ze; en in de door Mij bestemde tijd zal Ik ze aan de mensenkinderen tonen.

28 En het geschiedde dat de Heer hem gebood de twee [a]stenen die hij had ontvangen te verzegelen en ze niet te tonen, totdat de Heer ze aan de mensenkinderen zou tonen.

HOOFDSTUK 4

Moroni krijgt het gebod de geschriften van de broeder van Jared te verzegelen — Ze zullen pas geopenbaard worden wanneer de

19*a* GS Sluier.
20*a* Ether 12:19–21.
21*a* Ether 4:1.
23*a* GS Urim en Tummim.
25*a* Moz. 1:8.
26*a* Ether 3:11–13.
b GS Geloof, geloven.
c Ether 4:4.
27*a* 2 Ne. 27:6–8.
28*a* LV 17:1.

mensen geloven zoals de broeder van Jared — Christus gebiedt de mensen zijn woorden en die van zijn discipelen te geloven — De mensen wordt geboden zich te bekeren, het evangelie te geloven en zich te laten redden.

EN de Heer gebood de broeder van Jared de berg af te dalen, uit de tegenwoordigheid des Heren, en de dingen [a]op te schrijven die hij had gezien; en ze mochten pas tot de mensenkinderen komen [b]nadat Hij was verhoogd aan het kruis; en om die reden heeft koning Mosiah ze bewaard, zodat ze pas tot de wereld zouden komen nadat Christus Zich aan zijn volk zou vertonen.

2 En nadat Christus Zich waarlijk aan zijn volk had getoond, heeft Hij geboden ze openbaar te maken.

3 En nu, daarna zijn zij allen in ongeloof verkommerd; en er is niemand meer behalve de Lamanieten, en zij hebben het evangelie van Christus verworpen; daarom is mij geboden ze wederom in de aarde te [a]verbergen.

4 Zie, ik heb op deze platen precies die dingen opgeschreven die de broeder van Jared heeft gezien; en er zijn nog nooit grotere dingen geopenbaard dan de dingen die werden geopenbaard aan de broeder van Jared.

5 Daarom heeft de Heer mij geboden ze op te schrijven; en ik heb ze opgeschreven. En Hij heeft mij geboden ze te [a]verzegelen; en Hij heeft mij eveneens geboden de uitleg ervan te verzegelen; daarom heb ik de [b]uitleggers verzegeld volgens het gebod des Heren.

6 Want de Heer zeide tot mij: Ze zullen pas tot de andere volken uitgaan ten dage dat zij zich van hun ongerechtigheid bekeren en rein worden voor het aangezicht des Heren.

7 En ten dage, zegt de Heer, dat zij geloof oefenen in Mij zoals de broeder van Jared dat deed, zodat zij in Mij [a]geheiligd kunnen worden, dan zal Ik hun de dingen openbaren die de broeder van Jared heeft gezien, ja, hun al mijn openbaringen ontvouwen, zegt Jezus Christus, de Zoon Gods, de [b]Vader van de hemelen en van de aarde en van alle dingen die daarin zijn.

8 En hij die het woord des Heren [a]bestrijdt, zij vervloekt; en hij die deze dingen [b]verloochent, zij vervloekt; want Ik zal hun [c]geen grotere dingen tonen, zegt Jezus Christus; want Ik ben het die spreekt.

9 En op mijn gebod worden de hemelen geopend en [a]gesloten;

4 1*a* Ether 12:24. GS Schriften, Schriftuur. *b* Ether 3:21. 3*a* Mrm. 8:14. 5*a* Ether 5:1. *b* LV 17:1; GJS 1:52. GS Urim en Tummim. 7*a* GS Heiliging. *b* Mos. 3:8. 8*a* 3 Ne. 29:5–6; Mrm. 8:17. *b* 2 Ne. 27:14; 28:29–30. *c* Alma 12:10–11; 3 Ne. 26:9–10. 9*a* 1 Kon. 8:35; LV 77:8.

en op mijn woord zal de [b]aarde beven; en op mijn gebod zullen haar bewoners omkomen, ja, als door vuur.

10 En hij die mijn woorden niet gelooft, gelooft mijn discipelen niet; en indien Ik niet spreek, oordeel dan zelf; want ten [a]laatsten dage zult gij weten dat Ik het ben die spreekt.

11 Maar hij die de dingen [a]gelooft die Ik heb gesproken, die zal Ik bezoeken met de openbaringen van mijn Geest, en hij zal weten en getuigen. Want door mijn Geest zal hij [b]weten dat deze dingen [c]waar zijn; want Hij beweegt de mensen ertoe het goede te doen.

12 En alles wat de mensen ertoe beweegt het goede te doen, komt van Mij; want het [a]goede komt van niemand anders dan van Mij. Ik ben het die de mensen tot al het goede leidt; hij die mijn woorden [b]niet gelooft, zal Mij niet geloven: dat Ik ben; en hij die Mij niet gelooft, gelooft de Vader niet die Mij gezonden heeft. Want zie, Ik ben de Vader, Ik ben het [c]licht en het [d]leven en de waarheid der wereld.

13 [a]Komt tot Mij, o gij andere volken, en Ik zal u de grotere dingen tonen, de kennis die verborgen is wegens ongeloof.

14 Komt tot Mij, o gij huis Israëls, en het zal u worden [a]geopenbaard welke grote dingen de Vader voor u heeft bewaard vanaf de grondlegging der wereld; en ze zijn niet tot u gekomen, wegens ongeloof.

15 Zie, wanneer gij die sluier van ongeloof doormidden scheurt, die u doet blijven in uw vreselijke staat van goddeloosheid en verstoktheid van hart en verblindheid van verstand, dan zullen de grote en wonderbare dingen die vanaf de grondlegging der wereld voor u [a]verborgen zijn gehouden — ja, wanneer gij de Vader in mijn naam aanroept met een gebroken hart en een verslagen geest — dan zult gij weten dat de Vader aan het verbond heeft gedacht dat Hij met uw vaderen heeft gesloten, o huis Israëls.

16 En dan zullen mijn [a]openbaringen, die Ik heb laten opschrijven door mijn dienstknecht Johannes, voor de ogen van alle volken worden ontvouwd. Bedenkt dat wanneer gij die dingen ziet, gij zult weten dat de tijd nabij is dat ze metterdaad geopenbaard zullen worden.

17 Daarom, [a]wanneer gij deze kroniek ontvangt, zult gij weten dat het werk van de Vader op het gehele oppervlak van het land is begonnen.

18 Daarom, [a]bekeert u, gij einden der aarde, en komt tot Mij en gelooft in mijn evangelie en

9 *b* Hel. 12:8–18; Mrm. 5:23.
10 *a* 2 Ne. 33:10–15.
11 *a* LV 5:16.
b GS Getuigenis.
c Ether 5:3–4; Mro. 10:4–5.
12 *a* Alma 5:40; Mro. 7:16–17.
b 3 Ne. 28:34.
c GS Licht, licht van Christus.
d Joh. 8:12; Alma 38:9.
13 *a* 3 Ne. 12:2–3.
14 *a* LV 121:26–29.
15 *a* 2 Ne. 27:10.
16 *a* Op. 1:1; 1 Ne. 14:18–27.
17 *a* 3 Ne. 21:1–9, 28.
18 *a* 3 Ne. 27:20; Mro. 7:34.

laat u in mijn naam [b]dopen; want hij die gelooft en zich laat dopen, zal worden behouden; maar hij die niet gelooft, zal worden verdoemd; en [c]tekenen zullen hen volgen die geloven in mijn naam.

19 En gezegend is hij die ten laatsten dage [a]getrouw aan mijn naam wordt bevonden, want hij zal verhoogd worden om te wonen in het koninkrijk dat [b]vanaf de grondlegging der wereld voor hem is bereid. En zie, Ik ben het die het heeft gezegd. Amen.

HOOFDSTUK 5

Drie getuigen en het werk zelf zullen een getuigenis vormen van de waarachtigheid van het Boek van Mormon.

EN nu heb ik, Moroni, volgens mijn herinnering de woorden opgeschreven die mij waren geboden; en ik heb u de dingen verteld die ik heb [a]verzegeld; raak ze daarom niet aan om ze te vertalen, want dat is u verboden, tenzij het mettertijd wijsheid in het bestel Gods zal zijn.

2 En zie, gij zult het voorrecht hebben de platen te tonen aan [a]hen die zullen meehelpen om dit werk tevoorschijn te brengen;

3 en ze zullen door de macht Gods aan [a]drie worden getoond; daarom zullen zij zeker [b]weten dat deze dingen [c]waar zijn.

4 En op de verklaring van drie [a]getuigen zullen deze dingen vaststaan; en het getuigenis van drie, en dit werk waarin de macht Gods zal worden aangetoond, alsmede zijn woord waarvan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest getuigenis geven — en dit alles zal ten laatsten dage als een getuigenis tegen de wereld staan.

5 En indien zij zich bekeren en tot de Vader [a]komen in de naam van Jezus, zullen zij in het koninkrijk Gods worden ontvangen.

6 En nu, oordeel zelf of ik ten aanzien van deze dingen geen gezag heb; want gij zult weten dat ik gezag heb wanneer gij mij ziet en wij ten laatsten dage voor God staan. Amen.

HOOFDSTUK 6

De Jareditische boten worden door de wind naar het beloofde land gedreven — Het volk prijst de Heer voor zijn goedheid — Orihah wordt als koning over hen

18*b* Joh. 3:3–5.
GS Doop, dopen—Onontbeerlijk.
c GS Gaven van de Geest.
19*a* Mos. 2:41; LV 6:13.
GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
b 2 Ne. 9:18.

5 1*a* 2 Ne. 27:7–8, 21; Ether 4:4–7.
2*a* 2 Ne. 27:12–14; LV 5:9–15.
3*a* 2 Ne. 11:3; 27:12.
b LV 5:25.
c Ether 4:11.
4*a* Zie van LV 17 de inleiding en de verzen 1–3; zie ook Het getuigenis van de drie getuigen voorin het Boek van Mormon.
5*a* Mrm. 9:27; Mro. 10:30–32.

aangesteld — Jared en zijn broeder sterven.

EN nu ga ik, Moroni, verder met de kroniek over Jared en zijn broeder.

2 Want het geschiedde, nadat de Heer de [a]stenen had bereid die de broeder van Jared naar de top van de berg had meegenomen, dat de broeder van Jared de berg afdaalde; en hij plaatste de stenen in de vaartuigen die bereid waren, één aan ieder uiteinde ervan; en zie, zij verschaften de vaartuigen licht.

3 En aldus liet de Heer stenen in de duisternis schijnen om mannen, vrouwen en kinderen licht te geven, zodat zij de grote wateren niet in duisternis hoefden over te steken.

4 En het geschiedde, toen zij allerlei voedsel hadden bereid om op het water in leven te kunnen blijven, en ook voedsel voor hun kleinvee en runderen, en voor ieder soort beest of dier of vogel dat zij zouden meenemen — en het geschiedde, toen zij al die dingen hadden gedaan, dat zij aan boord gingen van hun vaartuigen of boten en zee kozen, zich toevertrouwend aan de Heer, hun God.

5 En het geschiedde dat de Here God een [a]geweldige wind over het oppervlak der wateren liet waaien in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij voor de wind op de golven der zee heen en weer geslingerd.

6 En het geschiedde dat zij vele malen in de diepten der zee werden begraven wegens de huizenhoge golven die zich over hen uitstortten, en ook de grote en verschrikkelijke orkanen die veroorzaakt werden door de hevigheid van de wind.

7 En het geschiedde wanneer zij in het diep begraven waren dat geen water hen kon deren, omdat hun vaartuigen zo [a]dicht als een schotel waren, en ze waren ook zo dicht als de [b]ark van Noach; wanneer zij dus door vele wateren omgeven waren, riepen zij de Heer aan, en Hij bracht hen wederom tevoorschijn, bovenop de wateren.

8 En het geschiedde dat de wind, terwijl zij op de wateren waren, nooit ophield te waaien in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij voor de wind voortgedreven.

9 En zij [a]zongen de Heer lof toe; ja, de broeder van Jared zong de Heer lof toe, en hij [b]dankte en prees de Heer de gehele dag; en wanneer het nacht werd, hielden zij niet op de Heer te prijzen.

10 En aldus werden zij voortgedreven; en geen zeemonster kon hen breken, noch kon een walvis hun schade toebrengen; en zij hadden voortdurend licht, hetzij boven water, hetzij onder water.

6 2*a* Ether 3:3–6.
5*a* Ether 2:24–25.
7*a* Ether 2:17.
b Gen. 6:14; Moz. 7:43.
9*a* GS Zingen.
b 1 Kron. 16:7–9; Alma 37:37; LV 46:32.

11 En aldus werden zij driehonderdvierenveertig dagen lang op het water voortgedreven.

12 En zij landden op de kust van het beloofde land. En toen zij voet op de kust van het beloofde land hadden gezet, bogen zij zich op het oppervlak van het land neer en vernederden zich voor de Heer en vergoten tranen van vreugde voor het aangezicht des Heren, wegens de overvloed van zijn tedere barmhartigheden jegens hen.

13 En het geschiedde dat zij uitgingen over het oppervlak van het land en de aardbodem begonnen te bebouwen.

14 En Jared had vier zonen; en zij werden Jacom en Gilgah en Mahah en Orihah genoemd.

15 En de broeder van Jared verwekte eveneens zonen en dochters.

16 En de [a]vrienden van Jared en zijn broeder waren in aantal ongeveer tweeëntwintig zielen; en ook zij hadden zonen en dochters verwekt voor zij naar het beloofde land kwamen; en daarom begonnen zij talrijk te worden.

17 En hun werd geleerd [a]ootmoedig voor het aangezicht des Heren te wandelen; en zij werden eveneens vanuit den hoge [b]geleerd.

18 En het geschiedde dat zij zich over het oppervlak van het land begonnen te verspreiden en talrijk te worden en de aardbodem te bebouwen; en zij werden sterk in het land.

19 En de broeder van Jared begon oud te worden en zag dat hij spoedig in het graf moest afdalen; daarom zeide hij tot Jared: Laten wij ons volk bijeenbrengen om hen te tellen en van hen te vernemen wat zij van ons verlangen voordat wij afdalen in ons graf.

20 En dienovereenkomstig werd het volk bijeengebracht. Nu bedroeg het aantal zonen en dochters van de broeder van Jared tweeëntwintig zielen; en het aantal zonen en dochters van Jared bedroeg twaalf, onder wie vier zonen.

21 En het geschiedde dat zij hun volk telden; en nadat zij hen hadden geteld, vroegen zij hun wat zij wilden dat zij zouden doen alvorens zij in hun graf afdaalden.

22 En het geschiedde dat het volk van hen wilde dat zij een van hun zonen tot koning over hen zouden [a]zalven.

23 En nu, zie, dat was smartelijk voor hen. En de broeder van Jared zeide tot hen: Dat [a]voert stellig tot gevangenschap.

24 Doch Jared zeide tot zijn broeder: Laat hen een koning hebben. En daarom zeide hij tot hen: Kiest uit onze zonen een koning, wie gij maar wilt.

25 En het geschiedde dat zij de eerstgeborene van de broeder van Jared kozen; en zijn naam was Pagag. En het geschiedde

16*a* Ether 1:41.
17*a* GS Wandelen, wandelen met God.
b GS Openbaring.
22*a* GS Zalven.
23*a* 1 Sam. 8:10–18; Mos. 29:16–23.

dat hij weigerde en hun koning niet wilde zijn. En het volk wilde dat zijn vader hem zou dwingen, maar zijn vader wilde niet; en hij gebood hun niemand te dwingen hun koning te zijn.

26 En het geschiedde dat zij alle broeders van Pagag kozen, maar zij wilden niet.

27 En het geschiedde dat de zonen van Jared evenmin wilden, geen van hen op een na; en Orihah werd tot koning over het volk gezalfd.

28 En hij begon te regeren en het volk begon voorspoedig te worden en zij werden buitengewoon rijk.

29 En het geschiedde dat Jared stierf, en zijn broeder eveneens.

30 En het geschiedde dat Orihah ootmoedig voor het aangezicht des Heren wandelde en indachtig was welke grote dingen de Heer had gedaan voor zijn vader, en zijn volk ook leerde welke grote dingen de Heer had gedaan voor hun vaderen.

HOOFDSTUK 7

Orihah regeert in rechtvaardigheid — Te midden van machtswisseling en strijd worden de rivaliserende koninkrijken van Shule en Cohor gesticht — Profeten veroordelen de goddeloosheid en afgoderij van het volk, dat zich vervolgens bekeert.

EN het geschiedde dat Orihah het land al zijn dagen — en het waren buitengewoon vele dagen — in rechtvaardigheid richtte.

2 En hij verwekte zonen en dochters; ja, hij verwekte er eenendertig, onder wie drieëntwintig zonen.

3 En het geschiedde dat hij op zijn oude dag ook Kib verwekte. En het geschiedde dat Kib in zijn plaats regeerde; en Kib verwekte Corihor.

4 En toen Corihor tweeëndertig jaar oud was, stond hij op tegen zijn vader, en hij ging in het land Nehor wonen; en hij verwekte zonen en dochters, en zij werden buitengewoon mooi; daardoor trok Corihor velen achter zich aan.

5 En toen hij een leger had bijeengebracht, trok hij op naar het land Moron waar de koning woonde en nam hem gevangen, hetgeen de [a]woorden van de broeder van Jared, dat zij in gevangenschap zouden worden gebracht, in vervulling deed gaan.

6 Nu lag het land Moron, waar de koning woonde, bij het land dat door de Nephieten Woestenij wordt genoemd.

7 En het geschiedde dat Kib en zijn volk in gevangenschap leefden onder zijn zoon, Corihor, totdat hij buitengewoon oud werd; niettemin verwekte Kib op zijn oude dag Shule, terwijl hij nog in gevangenschap was.

8 En het geschiedde dat Shule vertoornd was op zijn broeder; en Shule werd sterk, en hij werd

7 5*a* Ether 6:23.

krachtig wat de sterkte van een man betreft; en hij was eveneens krachtig in zijn oordeel.

9 Welnu, hij ging naar de heuvel Efraïm, en smolt uit de heuvel, en maakte zwaarden uit staal voor hen die hij met zich had gevoerd; en nadat hij hen met zwaarden had bewapend, keerde hij terug naar de stad Nehor en leverde zijn broeder Corihor slag, waardoor hij het koninkrijk verkreeg en het aan zijn vader Kib teruggaf.

10 En nu, wegens hetgeen Shule had gedaan, schonk zijn vader hem het koninkrijk; daarom begon hij te regeren in de plaats van zijn vader.

11 En het geschiedde dat hij in rechtvaardigheid richtte; en hij breidde zijn koninkrijk uit over het gehele oppervlak van het land, want het volk was buitengewoon talrijk geworden.

12 En het geschiedde dat ook Shule vele zonen en dochters verwekte.

13 En Corihor bekeerde zich van het vele kwaad dat hij had gedaan; daarom gaf Shule hem macht in zijn koninkrijk.

14 En het geschiedde dat Corihor vele zonen en dochters had. En onder de zonen van Corihor was er één wiens naam Noach was.

15 En het geschiedde dat Noach opstond tegen Shule, de koning, en ook tegen zijn vader, Corihor, en Cohor, zijn broeder, weglokte, alsmede al zijn broeders en velen van het volk.

16 En hij leverde Shule, de koning, slag, waardoor hij hun eerste erfland verkreeg; en hij werd koning van dat deel van het land.

17 En het geschiedde dat hij wederom Shule, de koning, slag leverde; en hij nam Shule, de koning, gevangen en voerde hem gevankelijk weg naar Moron.

18 En het geschiedde, toen hij hem ter dood wilde brengen, dat de zonen van Shule des nachts het huis van Noach binnenslopen en hem doodden en de deur van de gevangenis openbraken en hun vader bevrijdden en hem op zijn troon in zijn eigen koninkrijk plaatsten.

19 Daarom bouwde de zoon van Noach in zijn plaats zijn koninkrijk op; niettemin verkregen zij geen macht meer over Shule, de koning; en het volk waarover Shule, de koning, regeerde, werd buitengewoon voorspoedig en machtig.

20 En het land was verdeeld; en er waren twee koninkrijken: het koninkrijk van Shule en het koninkrijk van Cohor, de zoon van Noach.

21 En Cohor, de zoon van Noach, liet zijn volk Shule slag leveren, waarbij Shule hen versloeg en Cohor doodde.

22 En Cohor nu had een zoon die Nimrod heette; en Nimrod gaf het koninkrijk van Cohor over aan Shule, en hij vond genade in de ogen van Shule; daarom bewees Shule hem grote gunsten, en hij deed in het koninkrijk van Shule naar eigen believen.

23 En ook kwamen er tijdens

de regering van Shule profeten onder het volk, die door de Heer waren gezonden, en profeteerden dat de goddeloosheid en de [a]afgoderij van het volk een vervloeking op het land brachten, en dat zij vernietigd zouden worden indien zij zich niet bekeerden.

24 En het geschiedde dat het volk de profeten beschimpte en hen bespotte. En het geschiedde dat koning Shule in het gericht trad met allen die de profeten beschimpten.

25 En hij vaardigde een wet uit in het gehele land die de profeten de bevoegdheid gaf te gaan waarheen zij maar wilden; en daardoor werd het volk tot bekering gebracht.

26 En omdat het volk zich bekeerde van zijn ongerechtigheden en afgoderij, spaarde de Heer het, en het werd wederom voorspoedig in het land. En het geschiedde dat Shule op zijn oude dag zonen en dochters verwekte.

27 En er waren geen oorlogen meer in de dagen van Shule; en hij was de grote dingen indachtig die de Heer voor zijn vaderen had gedaan door hen [a]over het grote diep in het beloofde land te brengen; daarom richtte hij al zijn dagen in rechtvaardigheid.

HOOFDSTUK 8

Er is strijd en twist over het koninkrijk — Akish roept een eedplichtige geheime vereniging in het leven om de koning te doden — Geheime verenigingen zijn van de duivel en voeren tot de vernietiging van natiën — De hedendaagse andere volken worden gewaarschuwd voor de geheime vereniging die ernaar zal streven de vrijheid van alle landen, natiën en koninkrijken omver te werpen.

EN het geschiedde dat hij Omer verwekte, en Omer regeerde in zijn plaats. En Omer verwekte Jared; en Jared verwekte zonen en dochters.

2 En Jared stond op tegen zijn vader en kwam in het land Heth wonen. En het geschiedde dat hij velen vleide met zijn geslepen woorden, totdat hij de helft van het koninkrijk had verkregen.

3 En toen hij de helft van het koninkrijk had verkregen, leverde hij zijn vader slag, en hij voerde zijn vader weg in gevangenschap en dwong hem in gevangenschap te dienen;

4 en nu, in de dagen van de regering van Omer verkeerde hij de helft van zijn dagen in gevangenschap. En het geschiedde dat hij zonen en dochters verwekte, onder wie Chesron en Coriantumr;

5 en zij waren buitengewoon vertoornd wegens de handelingen van Jared, hun broeder, zodat zij een leger op de been brachten en Jared slag leverden. En het geschiedde dat zij hem des nachts slag leverden.

23*a* GS Afgoderij.

27*a* Ether 6:4, 12.

6 En het geschiedde, toen zij het leger van Jared hadden gedood, dat zij op het punt stonden ook hem te doden; en hij smeekte hen hem niet te doden, dan zou hij het koninkrijk aan zijn vader overdragen. En het geschiedde dat zij hem in leven lieten.

7 En nu werd Jared buitengewoon bedroefd wegens het verlies van het koninkrijk, want hij had zijn hart op het koninkrijk en op de eer der wereld gezet.

8 Nu wilde de dochter van Jared, die buitengewoon schrander was en de smarten van haar vader zag, een plan verzinnen waardoor zij het koninkrijk voor haar vader kon terugwinnen.

9 Nu was de dochter van Jared buitengewoon mooi. En het geschiedde dat zij met haar vader sprak en tot hem zeide: Waarom is mijn vader zo bedroefd? Heeft hij de kroniek niet gelezen die onze vaderen over het grote diep hebben meegebracht? Zie, bestaat er niet een verslag over de ouden, dat zij door hun [a]geheime plannen koninkrijken en grote roem verkregen?

10 En nu, laat mijn vader dan Akish, de zoon van Kimnor, ontbieden; en zie, ik ben mooi en ik zal voor hem [a]dansen en ik zal hem behagen, zodat hij mij tot vrouw zal begeren; indien hij u dan verzoekt mij aan hem tot vrouw te geven, zult gij zeggen: Ik zal haar geven indien gij mij het hoofd brengt van mijn vader, de koning.

11 En Omer nu was Akish tot vriend; toen dus Jared Akish had ontboden, danste de dochter van Jared voor hem, zodat zij hem behaagde en hij haar tot vrouw begeerde. En het geschiedde dat hij tot Jared zeide: Geef mij haar tot vrouw.

12 En Jared zeide tot hem: Ik zal haar u geven indien gij mij het hoofd brengt van mijn vader, de koning.

13 En het geschiedde dat Akish al zijn verwanten in het huis van Jared bijeenbracht en tot hen zeide: Wilt gij mij zweren mij getrouw te zijn in hetgeen ik van u verlang?

14 En het geschiedde dat zij hem allen [a]zwoeren bij de God des hemels, en ook bij de hemelen, en ook bij de aarde, en bij hun hoofd, dat wie afweek van de hulp die Akish verlangde, zijn hoofd zou verliezen; en wie ook maar iets onthulde van hetgeen Akish hun bekendmaakte, die zou zijn leven verliezen.

15 En het geschiedde dat zij aldus met Akish overeenkwamen. En Akish nam hun de [a]eden af, die gegeven waren door de ouden die ook naar macht hadden gestreefd, en die waren doorgegeven van [b]Kaïn af, die vanaf het begin een moordenaar was.

16 En ze werden door de macht van de duivel in stand gehouden om de mensen die

8 9*a* 3 Ne. 6:28; Hel. 6:26–30; Moz. 5:51–52.
10*a* Marc. 6:22–28.
14*a* GS Godslastering, lasteren.
15*a* GS Eed.
b Gen. 4:7–8; Moz. 5:28–30.

eden af te nemen, om hen in de duisternis te houden, om hen die naar macht streefden te helpen bij het verkrijgen van macht, en om te moorden en om te plunderen en om te liegen en om allerlei goddeloosheid en hoererijen te bedrijven.

17 En het was de dochter van Jared die hem in het hart gaf die dingen vanouds op te zoeken; en Jared gaf het Akish in het hart; daarom diende Akish ze zijn verwanten en vrienden toe en verleidde hen met mooie beloften om alles te doen wat hij maar verlangde.

18 En het geschiedde dat zij een geheime [a]vereniging oprichtten, zoals de ouden, welke vereniging boven alles goddeloos en gruwelijk is in de ogen Gods;

19 want de Heer werkt niet door geheime verenigingen, evenmin wil Hij dat de mens bloed vergiet; doch Hij heeft het vanaf het begin van het mensdom in ieder opzicht verboden.

20 En nu schrijf ik, Moroni, niet over de toedracht van hun eden en verenigingen, want het is mij bekendgemaakt dat zij bestaan onder alle volken, en dat zij bestaan onder de Lamanieten.

21 En zij hebben de [a]vernietiging veroorzaakt van dit volk waarvan ik nu spreek, en eveneens de vernietiging van het volk van Nephi.

22 En alle natiën die zulke geheime verenigingen steunen om macht en gewin te verkrijgen — totdat die zich onder de natie verbreiden — zie, zij zullen vernietigd worden; want de Heer zal niet toestaan dat het [a]bloed van zijn heiligen dat door hen zal worden vergoten, altijd van de aardbodem tot Hem zal roepen om [b]wraak op hen, zonder dat Hij hen wreekt.

23 Daarom, o gij andere volken, is het wijsheid in het bestel Gods dat die dingen u worden getoond, opdat gij u daardoor van uw zonden bekeert en niet toelaat dat die moordzuchtige verenigingen — die zijn opgebouwd om [a]macht en gewin te verkrijgen — u in hun greep krijgen en het werk, ja, het werk der vernietiging, over u komt; ja, het zwaard der gerechtigheid van de eeuwige God zal op u vallen tot uw omverwerping en vernietiging, indien gij die dingen laat bestaan.

24 Daarom gebiedt de Heer u dat wanneer gij die dingen onder u ziet komen, gij u bewust wordt van uw vreselijke toestand wegens die geheime vereniging die onder u zal bestaan; of wee haar, wegens het bloed van hen die zijn gedood; want zij roepen vanuit het stof om wraak op haar, en ook op hen die haar hebben opgebouwd.

25 Want het zal geschieden dat wie haar opbouwen, ernaar streven de [a]vrijheid van alle

18*a* GS Geheime verenigingen.
21*a* Hel. 6:28.
22*a* Mrm. 8:27, 40–41.
b GS Wraak.
23*a* 1 Ne. 22:22–23; Moz. 6:15.
25*a* GS Vrij, vrijheid.

landen, natiën en volken omver te werpen; en ze brengt de vernietiging van alle volken teweeg, want ze is opgebouwd door de duivel, die de vader van alle leugen is; ja, diezelfde leugenaar die onze eerste ouders heeft [b]verleid, ja, diezelfde leugenaar die de mens vanaf het begin moord heeft laten plegen; die het hart der mensen heeft verstokt, zodat zij vanaf het begin de profeten hebben vermoord en gestenigd en uitgeworpen.

26 Daarom is mij, Moroni, geboden deze dingen op te schrijven, opdat het kwaad zal worden weggedaan en de tijd zal komen dat Satan [a]geen macht over het hart der mensenkinderen zal hebben, doch dat zij ertoe [b]bewogen zullen worden voortdurend het goede te doen, zodat zij tot de bron van alle gerechtigheid kunnen komen en gered zullen worden.

HOOFDSTUK 9

Het koninkrijk gaat van de een op de ander over door afstamming, kuiperij en moord — Emer ziet de Zoon der gerechtigheid — Vele profeten roepen op tot bekering — Het volk wordt gekweld door hongersnood en giftige slangen.

EN nu ga ik, Moroni, verder met mijn kroniek. Daarom, zie, geschiedde het wegens de [a]geheime verenigingen van Akish en zijn vrienden, zie, dat zij het koninkrijk van Omer omverwierpen.

2 Niettemin was de Heer barmhartig jegens Omer, en eveneens jegens zijn zonen en jegens zijn dochters die niet zijn vernietiging hadden gezocht.

3 En de Heer waarschuwde Omer in een droom dat hij uit het land moest vertrekken; daarom vertrok Omer met zijn familie uit het land en reisde vele dagen, en kwam bij de heuvel [a]Shim en trok erlangs en kwam bij de plek [b]waar de Nephieten waren vernietigd, en daarvandaan oostwaarts, en kwam bij een plaats die Ablom heette, aan de kust; en daar sloeg hij zijn tent op, en zo ook zijn zonen en zijn dochters en zijn gehele huis, behalve Jared en zijn familie.

4 En het geschiedde dat Jared door de hand der goddeloosheid tot koning over het volk werd gezalfd; en hij gaf Akish zijn dochter tot vrouw.

5 En het geschiedde dat Akish zijn schoonvader naar het leven stond; en hij wendde zich tot hen die hij de eed der ouden had laten zweren, en zij verkregen het hoofd van zijn schoonvader terwijl hij op zijn troon zat en zijn volk audiëntie verleende.

6 Want de verbreiding van die goddeloze en geheime vereniging was zo groot geweest, dat die het hart van het gehele volk had verdorven; daarom werd

25*b* Gen. 3:1–13; 2 Ne. 9:9; Mos. 16:3; Moz. 4:5–19.

26*a* 1 Ne. 22:26.
b 2 Ne. 33:4; Mro. 7:12–17.

9 1*a* Ether 8:13–17.
3*a* Mrm. 1:3; 4:23.
b Mrm. 6:1–15.

Jared op zijn troon vermoord, en Akish regeerde in zijn plaats.

7 En het geschiedde dat Akish naijverig begon te worden op zijn zoon; daarom sloot hij hem op in de gevangenis en gaf hem weinig of geen voedsel totdat hij stierf.

8 En nu was de broeder van hem die gestorven was — en zijn naam was Nimrah — vertoornd op zijn vader wegens hetgeen zijn vader zijn broeder had aangedaan.

9 En het geschiedde dat Nimrah een klein aantal mannen bijeenbracht en het land ontvluchtte en bij Omer kwam en bij hem woonde.

10 En het geschiedde dat Akish nog andere zonen verwekte, en zij wonnen het hart van het volk, niettegenstaande zij hem hadden gezworen allerlei ongerechtigheid te begaan naar hetgeen hij verlangde.

11 Nu streefde het volk van Akish naar gewin, zoals Akish streefde naar macht; daarom boden de zonen van Akish hun geld, waardoor zij het merendeel van het volk achter zich aan trokken.

12 En er ontstond een oorlog tussen de zonen van Akish en Akish die vele jaren duurde, ja, totdat bijna alle mensen van het koninkrijk waren vernietigd, ja, alle, op dertig zielen na en hen die met het huis van Omer waren gevlucht.

13 Bijgevolg werd Omer wederom hersteld in zijn erfland.

14 En het geschiedde dat Omer oud begon te worden; niettemin verwekte hij op hoge leeftijd Emer; en hij zalfde Emer tot koning om in zijn plaats te regeren.

15 En nadat hij Emer tot koning had gezalfd, zag hij twee jaar lang vrede in het land, en hij stierf na buitengewoon vele dagen te hebben gezien die vol droefenis waren. En het geschiedde dat Emer in zijn plaats regeerde en in de voetstappen van zijn vader trad.

16 En de Heer begon de vervloeking wederom van het land weg te nemen en het huis van Emer was buitengewoon voorspoedig onder de regering van Emer; en zij waren in de loop van tweeënzestig jaar buitengewoon sterk geworden, zodat zij buitengewoon rijk werden —

17 want zij hadden allerlei vruchten en granen en zijde en fijn linnen en goud en zilver en kostbaarheden;

18 en ook allerlei vee: ossen en koeien en schapen en zwijnen en geiten, en tevens vele andere soorten dieren die nuttig waren als voedsel voor de mens.

19 En zij hadden ook [a]paarden en ezels, en er waren olifanten en cureloms en cumoms, die alle nuttig waren voor de mens, en in het bijzonder de olifanten en de cureloms en de cumoms.

20 En aldus stortte de Heer zijn zegeningen uit op dit land, dat boven alle andere landen [a]verkieslijk was; en Hij gebood

19*a* 1 Ne. 18:25.

20*a* Ether 2:15.

dat allen die het land zouden bezitten, het in de Heer moesten bezitten; anders zouden zij [b]vernietigd worden wanneer zij in ongerechtigheid waren gerijpt; want op dezulken, zegt de Heer, zal Ik de volheid van mijn verbolgenheid uitstorten.

21 En Emer richtte al zijn dagen in rechtvaardigheid en hij verwekte vele zonen en dochters; en hij verwekte Coriantumr, en hij zalfde Coriantumr om in zijn plaats te regeren.

22 En nadat hij Coriantumr had gezalfd om in zijn plaats te regeren, leefde hij nog vier jaar, en hij zag vrede in het land; ja, en hij zag zelfs de [a]Zoon der gerechtigheid en hij verheugde zich over diens dag en roemde erin; en hij stierf in vrede.

23 En het geschiedde dat Coriantumr in de voetstappen van zijn vader trad en vele machtige steden bouwde en zijn volk al zijn dagen voorzag van hetgeen goed was. En het geschiedde dat hij tot op zeer hoge leeftijd geen kinderen had.

24 En het geschiedde dat zijn vrouw stierf in de leeftijd van honderdentwee jaar. En het geschiedde dat Coriantumr op zijn oude dag een jong meisje tot vrouw nam, en zonen en dochters verwekte; en aldus leefde hij tot hij honderdtweeënveertig jaar oud was.

25 En het geschiedde dat hij Com verwekte, en Com regeerde in zijn plaats; en hij regeerde negenenveertig jaar, en hij verwekte Heth; en hij verwekte ook nog andere zonen en dochters.

26 En het volk had zich wederom over het gehele oppervlak van het land verspreid en er ontstond andermaal buitengewoon grote goddeloosheid op het oppervlak van het land; en Heth begon zich wederom op de geheime plannen vanouds toe te leggen om zijn vader te vernietigen.

27 En het geschiedde dat hij zijn vader onttroonde, want hij doodde hem met zijn eigen zwaard; en hij regeerde in diens plaats.

28 En er kwamen wederom profeten in het land die hen bekering toeriepen — dat zij de weg des Heren moesten bereiden, omdat er anders een vervloeking over het oppervlak van het land zou komen; ja, er zou zelfs een grote hongersnood zijn waarin zij vernietigd zouden worden indien zij zich niet bekeerden.

29 Doch het volk geloofde de woorden der profeten niet, maar zij wierpen hen uit; en een aantal van hen wierpen zij in een put en lieten hen achter om om te komen. En het geschiedde dat zij al die dingen deden op bevel van de koning, Heth.

30 En het geschiedde dat er grote schaarste in het land ontstond en de inwoners begonnen wegens de schaarste buitengewoon snel om te komen, want er was geen regen op het oppervlak der aarde.

20*b* Ether 2:8–11.

22*a* 3 Ne. 25:2.

31 En er verschenen ook giftige slangen op het oppervlak van het land die vele mensen vergiftigden. En het geschiedde dat hun kudden voor de giftige slangen op de vlucht sloegen in de richting van het zuidelijke land, dat door de Nephieten [a]Zarahemla werd genoemd.

32 En het geschiedde dat vele daarvan onderweg omkwamen; niettemin waren er enkele die het zuidelijke land binnenvluchtten.

33 En het geschiedde dat de Heer ervoor zorgde dat de [a]slangen hen niet langer achtervolgden, maar dat zij de weg versperden, zodat de mensen er niet langs konden gaan; en zij die dat toch trachtten te doen, zouden vallen door de giftige slangen.

34 En het geschiedde dat de mensen het pad van de beesten volgden en de kadavers van de beesten die onderweg gevallen waren, verslonden, totdat zij ze alle hadden verslonden. Toen nu de mensen zagen dat zij moesten omkomen, begonnen zij zich van hun ongerechtigheden te [a]bekeren en de Heer aan te roepen.

35 En het geschiedde, toen zij zich voldoende voor het aangezicht des Heren hadden [a]verootmoedigd, dat Hij regen op het oppervlak der aarde zond; en de mensen begonnen wederom op te leven en er begonnen vruchten te groeien in de noordelijke landen en in alle omliggende landen. En de Heer toonde hun zijn macht door hen voor hongersnood te bewaren.

HOOFDSTUK 10

De ene koning volgt de andere op — Sommige koningen zijn rechtvaardig, andere onrechtvaardig — Wanneer rechtvaardigheid heerst, worden de mensen door de Heer gezegend en voorspoedig gemaakt.

En het geschiedde dat Shez, die een afstammeling van Heth was — want Heth was met zijn gehele huis, op Shez na, door de hongersnood omgekomen — welnu, Shez begon een gebroken volk opnieuw op te bouwen.

2 En het geschiedde dat Shez de vernietiging van zijn vaderen indachtig was en hij bouwde een koninkrijk van gerechtigheid op; want hij dacht eraan wat de Heer had gedaan door Jared en zijn broeder [a]over het diep te brengen; en hij wandelde in de wegen des Heren; en hij verwekte zonen en dochters.

3 En zijn oudste zoon, die Shez heette, stond tegen hem op; maar wegens zijn buitengewoon grote rijkdommen werd Shez door de hand van een rover neergeveld, hetgeen zijn vader wederom vrede bracht.

4 En het geschiedde dat zijn vader vele steden op het oppervlak van het land opbouwde, en het volk begon zich wederom over het gehele oppervlak van het land te verspreiden. En

31*a* Omni 1:13.
33*a* Num. 21:6–9.
34*a* Alma 34:34; LV 101:8.
35*a* LV 5:24.
10 2*a* Ether 6:1–12.

Shez bereikte een buitengewoon hoge leeftijd; en hij verwekte Riplakish. En hij stierf en Riplakish regeerde in zijn plaats.

5 En het geschiedde dat Riplakish niet deed wat goed was in de ogen des Heren, want hij had vele vrouwen en [a]bijvrouwen, en hij legde de mensen datgene op de schouders wat zwaar te dragen was; ja, hij belastte hen met een hoge belasting; en met de belasting bouwde hij vele ruime gebouwen.

6 En voor zichzelf bouwde hij een buitengewoon fraaie troon; en hij bouwde vele gevangenissen, en wie zich niet aan de belasting wilde onderwerpen, wierp hij in de gevangenis; en wie niet in staat was de belasting te betalen, wierp hij in de gevangenis; en hij liet hen voortdurend voor hun onderhoud arbeiden; en wie weigerde te arbeiden liet hij ter dood brengen.

7 Aldus verkreeg hij al zijn fijne werk, ja, zelfs zijn fijn goud liet hij in de gevangenis zuiveren; en hij liet allerlei fijn handwerk in de gevangenis vervaardigen. En het geschiedde dat hij het volk met zijn hoererijen en gruwelen kwelde.

8 En toen hij tweeënveertig jaar lang had geregeerd, kwam het volk tegen hem in opstand; en er ontstond wederom oorlog in het land, zodat Riplakish werd gedood en zijn afstammelingen uit het land werden verdreven.

9 En het geschiedde na vele jaren, dat Morianton — die een afstammeling van Riplakish was — een leger ballingen bijeenbracht en uittrok en ten strijde trok tegen het volk; en hij verwierf macht over vele steden; en de oorlog werd buitengewoon hevig en duurde vele jaren; en hij verwierf macht over het gehele land en wierp zich op tot koning over het gehele land.

10 En nadat hij zich tot koning had opgeworpen, verlichtte hij de lasten van het volk, waardoor hij gunst in de ogen van het volk verwierf, en zij zalfden hem tot hun koning.

11 En hij liet het volk recht wedervaren, maar zichzelf niet wegens zijn vele hoererijen; daarom werd hij van de tegenwoordigheid des Heren afgesneden.

12 En het geschiedde dat Morianton vele steden opbouwde, en het volk werd onder zijn regering buitengewoon rijk, zowel aan gebouwen als aan goud en zilver, als aan het verbouwen van graan, als aan kleinvee en runderen en die dingen die hun waren teruggegeven.

13 En Morianton bereikte een buitengewoon hoge leeftijd, en toen verwekte hij Kim; en Kim regeerde in plaats van zijn vader; en hij regeerde acht jaar, en zijn vader stierf. En het geschiedde dat Kim niet rechtvaardig regeerde, waardoor hij bij de Heer niet in de gunst stond.

5*a* Jakob 3:5; Mos. 11:2.

14 En zijn broeder kwam tegen hem in opstand, waardoor hij hem in gevangenschap bracht; en hij bleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte zonen en dochters in gevangenschap, en op zijn oude dag verwekte hij Levi; en hij stierf.

15 En het geschiedde dat Levi na de dood van zijn vader tweeënveertig jaar lang in gevangenschap diende. En hij voerde oorlog tegen de koning van het land, waardoor hij het koninkrijk voor zichzelf verkreeg.

16 En toen hij het koninkrijk voor zichzelf had verkregen, deed hij wat goed was in de ogen des Heren; en het volk was voorspoedig in het land; en hij bereikte een hoge leeftijd en verwekte zonen en dochters; en hij verwekte ook Corom, die hij tot koning zalfde in zijn plaats.

17 En het geschiedde dat Corom al zijn dagen deed wat goed was in de ogen des Heren; en hij verwekte vele zonen en dochters; en toen hij vele dagen had gezien, stierf hij, zoals al het aardse; en Kish regeerde in zijn plaats.

18 En het geschiedde dat ook Kish stierf; en Lib regeerde in zijn plaats.

19 En het geschiedde dat ook Lib deed wat goed was in de ogen des Heren. En in de dagen van Lib werden de [a]giftige slangen vernietigd. Daarom trokken zij naar het zuidelijke land om op voedsel te jagen voor het volk van het land, want het land was zeer rijk aan dieren van het woud. En ook Lib zelf werd een groot jager.

20 En zij bouwden een grote stad bij de landengte, bij de plaats waar de zee het land verdeelt.

21 En zij behielden het zuidelijke land als wildernis, om wild te verkrijgen. En het gehele oppervlak van het noordelijke land was dichtbevolkt.

22 En zij waren buitengewoon hardwerkend, en zij kochten en verkochten en handelden onderling om gewin te verkrijgen.

23 En zij werkten met allerlei ertsen, en zij maakten goud en zilver en [a]ijzer en koper en allerlei metalen; en zij groeven die uit de aarde; daarom wierpen zij geweldige hopen aarde op om erts te winnen van goud en van zilver en van ijzer en van koper. En zij vervaardigden allerlei fijn werk.

24 En zij hadden zijde en getweernd fijn linnen; en zij vervaardigden allerlei stoffen om hun naaktheid te bedekken.

25 En zij vervaardigden allerlei gereedschap om de grond te bebouwen, om te ploegen en te zaaien, om te oogsten en te schoffelen en ook om te dorsen.

26 En zij vervaardigden allerlei gereedschap om met hun dieren te werken.

27 En zij vervaardigden allerlei oorlogswapens. En zij vervaardigden allerlei werk van buitengewoon vernuftige makelij.

19*a* Ether 9:31.

23*a* 2 Ne. 5:15.

28 En er kon nooit een volk zijn dat meer gezegend was en meer voorspoedig gemaakt door de hand des Heren dan zij. En zij bevonden zich in een land dat boven alle andere landen verkieslijk was, want de Heer had het gezegd.

29 En het geschiedde dat Lib vele jaren leefde en zonen en dochters verwekte; en hij verwekte ook Hearthom.

30 En het geschiedde dat Hearthom in plaats van zijn vader regeerde. En zie, toen Hearthom vierentwintig jaar had geregeerd, werd hem het koninkrijk ontnomen. En hij diende vele jaren in gevangenschap, ja, de rest van zijn dagen.

31 En hij verwekte Heth en Heth leefde al zijn dagen in gevangenschap. En Heth verwekte Aäron, en Aäron verbleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Amnigaddah, en ook Amnigaddah verbleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Coriantumr, en Coriantumr verbleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Com.

32 En het geschiedde dat Com de helft van het koninkrijk achter zich trok. En hij regeerde tweeënveertig jaar over de helft van het koninkrijk; en hij trok ten strijde tegen de koning, Amgid, en zij vochten vele jaren, waarin Com macht kreeg over Amgid, en macht kreeg over de rest van het koninkrijk.

33 En in de dagen van Com kwamen er rovers in het land; en zij bedienden zich van de oude plannen en namen [a]eden af, naar de wijze der ouden, en streefden er wederom naar het koninkrijk te vernietigen.

34 Nu streed Com veel tegen hen; nochtans kreeg hij niet de overhand op hen.

HOOFDSTUK 11

Oorlog, onenigheid en goddeloosheid beheersen het Jareditische leven — Profeten voorspellen de volkomen vernietiging van de Jaredieten, tenzij zij zich bekeren — Het volk verwerpt de woorden der profeten.

EN ook in de dagen van Com kwamen er vele profeten, en zij profeteerden de vernietiging van dat grote volk, tenzij het zich bekeerde en zich tot de Heer wendde en zijn moorden en goddeloosheid verzaakte.

2 En het geschiedde dat de profeten door het volk werden verworpen, en zij vluchtten naar Com voor bescherming, want het volk trachtte hen te vernietigen.

3 En zij profeteerden vele dingen tot Com; en hij was gedurende de rest van zijn dagen gezegend.

4 En hij bereikte een hoge leeftijd en hij verwekte Shiblom; en Shiblom regeerde in zijn plaats. En de broeder van Shiblom stond tegen hem op en er

33*a* GS Eed; Geheime verenigingen.

ontstond een buitengewoon grote oorlog in het gehele land.

5 En het geschiedde dat de broeder van Shiblom alle profeten die de vernietiging van het volk profeteerden, ter dood liet brengen;

6 en er was grote rampspoed in het gehele land, want zij hadden getuigd dat er een grote vervloeking op het land zou komen, en ook op het volk, en dat er een grote vernietiging onder hen zou zijn, zoals er nog nooit een op het oppervlak der aarde was geweest, en dat hun beenderen als [a]hopen aarde zouden zijn op het oppervlak van het land, tenzij zij zich van hun goddeloosheid bekeerden.

7 En zij luisterden niet naar de stem des Heren wegens hun goddeloze verenigingen; daarom ontstonden er oorlogen en twisten in het gehele land, en eveneens vele hongersnoden en pestilentiën, zodat er een grote vernietiging was, zoals er nog nooit een op het oppervlak der aarde was gekend; en dit alles geschiedde in de dagen van Shiblom.

8 En het volk begon zich van zijn ongerechtigheid te bekeren; en voor zoverre zij dat deden, was de Heer [a]barmhartig jegens hen.

9 En het geschiedde dat Shiblom werd gedood, en Seth werd in gevangenschap gebracht en verbleef al zijn dagen in gevangenschap.

10 En het geschiedde dat Ahah, zijn zoon, het koninkrijk verkreeg; en hij regeerde het volk al zijn dagen. En hij bedreef in zijn dagen allerlei ongerechtigheid, waardoor hij het vergieten van veel bloed veroorzaakte; en zijn dagen waren weinige.

11 En Ethem, die een afstammeling van Ahah was, verkreeg het koninkrijk; en ook hij deed in zijn dagen wat kwaad was.

12 En het geschiedde dat er in de dagen van Ethem vele profeten kwamen en wederom tot het volk profeteerden; ja, zij profeteerden dat de Heer hen geheel van het oppervlak der aarde zou wegvagen, tenzij zij zich van hun ongerechtigheden bekeerden.

13 En het geschiedde dat het volk zijn hart verstokte en niet naar hun woorden wilde [a]luisteren; en de profeten treurden en trokken zich van het volk terug.

14 En het geschiedde dat Ethem al zijn dagen in goddeloosheid richtte; en hij verwekte Moron. En het geschiedde dat Moron in zijn plaats regeerde; en Moron deed wat kwaad was voor het aangezicht des Heren.

15 En het geschiedde dat er een [a]opstand onder het volk ontstond wegens die geheime vereniging die was opgericht om macht en gewin te verkrijgen; en er stond een man onder hen op die machtig in ongerechtigheid was en Moron slag leverde, zodat hij de helft van het koninkrijk omverwierp; en

11 6*a* Omni 1:22; Ether 14:21.
8*a* GS Barmhartig, barmhartigheid.
13*a* Mos. 16:2.
15*a* GS Opstand.

hij behield de helft van het koninkrijk vele jaren lang.

16 En het geschiedde dat Moron hem ten val bracht en het koninkrijk wederom verkreeg.

17 En het geschiedde dat er nog een machtig man opstond; en hij was een afstammeling van de broeder van Jared.

18 En het geschiedde dat hij Moron ten val bracht en het koninkrijk verkreeg; daarom verbleef Moron de rest van zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Coriantor.

19 En het geschiedde dat Coriantor al zijn dagen in gevangenschap verbleef.

20 En in de dagen van Coriantor kwamen er ook vele profeten, en zij profeteerden grote en wonderbaarlijke dingen en riepen het volk bekering toe; en tenzij zij zich bekeerden zou de Here God met hen in het [a]gericht treden tot hun volkomen vernietiging;

21 en door zijn macht zou de Here God een [a]ander volk zenden of brengen om het land te bezitten, zoals Hij hun vaderen had gebracht.

22 En wegens hun geheime vereniging en goddeloze gruwelen verwierpen zij alle woorden der profeten.

23 En het geschiedde dat Coriantor [a]Ether verwekte, en hij stierf na al zijn dagen in gevangenschap te zijn verbleven.

HOOFDSTUK 12

De profeet Ether spoort het volk aan om in God te geloven — Moroni vertelt over de wonderen en tekenen die door geloof worden verricht — Door geloof kon de broeder van Jared Christus zien — De Heer geeft de mensen zwakheid opdat zij ootmoedig zullen zijn — De broeder van Jared verplaatste de berg Zerin door geloof — Geloof, hoop en naastenliefde zijn onontbeerlijk voor het eeuwige heil — Moroni heeft Jezus van aangezicht tot aangezicht gezien.

EN het geschiedde dat de dagen van Ether in de dagen van Coriantumr waren; en [a]Coriantumr was koning over het gehele land.

2 En [a]Ether was een profeet des Heren; Ether nu trad naar voren in de dagen van Coriantumr en begon tot het volk te profeteren, want wegens de Geest des Heren die in hem was, kon hij niet worden [b]weerhouden.

3 Want hij [a]predikte van de ochtend tot aan het ondergaan van de zon en spoorde het volk aan om in God te geloven tot bekering, opdat zij niet [b]vernietigd zouden worden, hun zeggende dat alle dingen door [c]geloof worden vervuld —

4 daarom mag hij die in God gelooft met zekerheid [a]hopen

20*a* GS Oordeel, oordelen.
21*a* Ether 13:20–21.
23*a* Ether 1:6; 15:33–34.
12 1*a* Ether 13:13–31.
2*a* GS Ether.
b Jer. 20:9; Enos 1:26; Alma 43:1.
3*a* LV 112:5.
b Ether 11:12, 20–22.
c GS Geloof, geloven.
4*a* GS Hoop.

op een betere wereld, ja, zelfs een plaats ter rechterhand Gods, welke hoop voortvloeit uit geloof en een [b]anker vormt voor de ziel der mensen, dat hen zeker en standvastig maakt, te allen tijde overvloedig in [c]goede werken, en hen ertoe leidt God te [d]verheerlijken.

5 En het geschiedde dat Ether grote en wonderbare dingen tot het volk profeteerde die zij niet geloofden, omdat zij ze niet zagen.

6 En nu wil ik, Moroni, iets zeggen over die dingen; ik wil de wereld tonen dat [a]geloof datgene is waarop men [b]hoopt maar dat men [c]niet ziet; daarom, betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de [d]beproeving van uw geloof.

7 Want het was door geloof dat Christus Zich aan onze vaderen toonde nadat Hij uit de doden was opgestaan; en Hij toonde Zich pas aan hen nadat zij geloof in Hem hadden; daarom moeten sommigen van hen wel geloof in Hem hebben gehad, want Hij toonde Zich niet aan de wereld.

8 Maar wegens het geloof der mensen heeft Hij Zich aan de wereld getoond en de naam van de Vader verheerlijkt en een weg bereid, opdat anderen daardoor deelgenoot van de hemelse gave konden worden en konden hopen op datgene wat zij niet hebben gezien.

9 Zo kunt ook gij hoop hebben en deelgenoot zijn van de gave, indien gij slechts geloof wilt hebben.

10 Zie, het was door geloof dat de ouden [a]geroepen werden volgens de heilige orde Gods.

11 Zo werd ook door geloof de wet van Mozes gegeven. Maar met de gave van zijn Zoon heeft God een [a]voortreffelijker weg bereid; en het is door geloof dat zij is vervuld.

12 Want indien er geen [a]geloof onder de mensenkinderen is, kan God geen [b]wonder onder hen verrichten; daarom toonde Hij Zich pas na hun geloof.

13 Zie, het was het geloof van Alma en Amulek dat de [a]gevangenis ter aarde deed vallen.

14 Zie, het was het geloof van Nephi en Lehi dat de [a]verandering der Lamanieten teweegbracht, zodat zij met vuur en met de [b]Heilige Geest werden gedoopt.

15 Zie, het was het geloof van [a]Ammon en zijn broeders dat zulk een groot wonder onder de Lamanieten [b]teweegbracht.

16 Ja, en allen die [a]wonderen hebben verricht, hebben ze door [b]geloof verricht, ja, zowel zij

4*b* Hebr. 6:19.
c 1 Kor. 15:58.
d 3 Ne. 12:16.
6*a* Hebr. 11:1.
b Rom. 8:24–25.
c Alma 32:21.
d 3 Ne. 26:11; LV 105:19; 121:7–8.
10*a* Alma 13:3–4. GS Roepen, roeping, door God geroepen.
11*a* 1 Kor. 12:31.
12*a* 2 Ne. 27:23; Mos. 8:18; Mro. 7:37; LV 35:8–11.
b Matt. 13:58; Mrm. 9:20.
13*a* Alma 14:26–29.
14*a* Hel. 5:50–52.
b Hel. 5:45; 3 Ne. 9:20.
15*a* Alma 17:29–39.
b I.E. zoals verteld in Alma 17–26.
16*a* GS Wonder.
b Hebr. 11:7–40.

die vóór Christus leefden als zij die daarna leefden.

17 En het was door geloof dat de drie discipelen een belofte verkregen dat zij de dood [a]niet zouden smaken; en zij verkregen de belofte pas na hun geloof.

18 En niemand heeft ooit wonderen verricht dan na zijn geloof; zo hebben zij dan eerst in de Zoon Gods geloofd.

19 En er waren velen wier geloof zo buitengewoon sterk was, zelfs [a]vóór de komst van Christus, dat het hun niet kon worden belet binnen de [b]sluier te komen, en die werkelijk met hun eigen ogen de dingen zagen die zij met het oog des geloofs hadden gezien, en zij waren verblijd.

20 En zie, wij hebben in deze kroniek gezien dat een van hen de broeder van Jared was; want zijn geloof in God was zo groot, dat toen God zijn [a]vinger uitstak, Hij die niet voor het oog van de broeder van Jared verborgen kon houden, wegens zijn woord dat Hij tot hem gesproken had, het woord dat hij door geloof had ontvangen.

21 En toen de broeder van Jared de vinger des Heren had gezien wegens de [a]belofte die de broeder van Jared door geloof had verkregen, kon de Heer niets aan zijn oog onthouden; daarom toonde Hij hem alle dingen, want hij kon niet langer buiten de [b]sluier worden gehouden.

22 En het is door geloof dat mijn vaderen de [a]belofte verkregen dat deze dingen door middel van de andere volken tot hun broeders zouden komen; daarom heeft de Heer mij aldus geboden, ja, namelijk Jezus Christus.

23 En ik zeide tot Hem: Heer, de andere volken zullen met deze dingen spotten wegens onze [a]zwakheid in het schrijven; want, Heer, Gij hebt ons door geloof machtig gemaakt in het gesproken woord, maar Gij hebt ons niet [b]machtig gemaakt in het schrijven; want Gij hebt dit gehele volk zo gemaakt dat zij veel kunnen spreken dankzij de Heilige Geest, die Gij hun hebt gegeven;

24 en Gij hebt ons zo gemaakt dat wij slechts weinig kunnen schrijven wegens de onbeholpenheid van onze handen. Zie, Gij hebt ons niet machtig gemaakt in het [a]schrijven zoals de broeder van Jared, want hem hebt Gij zo gemaakt dat de dingen die hij schreef even machtig waren als Gij zijt, zodat de mens ertoe gedreven wordt ze te lezen.

25 Gij hebt ook onze woorden krachtig en groot gemaakt, zodat wij ze niet kunnen schrijven; daarom, wanneer wij

17*a* 3 Ne. 28:7; Mrm. 8:10–12.
19*a* 2 Ne. 11:1–4; Jakob 4:4–5; Jarom 1:11; Alma 25:15–16.
b Ether 3:6. GS Sluier.
20*a* Ether 3:4.
21*a* Ether 3:25–26.
b Ether 3:20; LV 67:10–13.
22*a* Enos 1:13.
23*a* Mrm. 8:17; 9:33.
b 2 Ne. 33:1.
24*a* GS Taal.

schrijven, zien wij onze zwakheid en struikelen wij wegens de rangschikking van onze woorden; en ik vrees dat de andere volken de [a]spot zullen drijven met onze woorden.

26 En toen ik dit had gezegd, sprak de Heer tot mij, zeggende: Dwazen [a]spotten, doch zij zullen treuren; en mijn genade is genoeg voor de zachtmoedigen, zodat zij geen misbruik zullen maken van uw zwakheid;

27 en indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun [a]zwakheid tonen. Ik [b]geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn [c]genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht [d]verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik [e]zwakke dingen sterk voor hen laten worden.

28 Zie, Ik zal de andere volken hun zwakheid tonen, en Ik zal hun tonen dat [a]geloof, hoop en naastenliefde tot Mij voeren — de bron van alle gerechtigheid.

29 En toen ik, Moroni, die woorden had gehoord, was ik vertroost, en ik zeide: O Heer, uw rechtvaardige wil geschiede, want ik weet dat Gij jegens de mensenkinderen handelt naar hun geloof;

30 want de broeder van Jared zeide tot de berg Zerin: [a]Verplaats u — en hij verplaatste zich. En indien hij geen geloof had gehad, zou die zich niet hebben bewogen; want Gij handelt pas nadat de mensen geloof hebben getoond.

31 Want aldus hebt Gij U aan uw discipelen geopenbaard; want Gij toonde U pas aan hen in grote macht nadat zij [a]geloof hadden getoond en in uw naam hadden gesproken.

32 En ik herinner mij ook dat Gij hebt gezegd een huis voor de mens te hebben bereid, ja, onder de [a]woningen van uw Vader, waarop de mens een voortreffelijker [b]hoop mag hebben; daarom moet de mens hopen, anders kan hij geen erfdeel ontvangen op de plaats die Gij hebt bereid.

33 En voorts herinner ik mij dat Gij hebt gezegd de wereld te hebben [a]liefgehad, zozeer dat Gij zelfs uw leven voor de wereld hebt afgelegd om het wederom te kunnen opnemen, teneinde een plaats voor de mensenkinderen te bereiden.

34 En nu weet ik dat die [a]liefde die Gij voor de mensenkinderen hebt gekoesterd, naastenliefde is; daarom kunnen de mensen, tenzij zij naastenliefde

25*a* 1 Kor. 2:14.
26*a* Gal. 6:7.
27*a* Jakob 4:7.
b Ex. 4:11; 1 Kor. 1:27.
c GS Genade.
d Luc. 18:10–14; LV 1:28. GS Nederig, nederigheid, vernederen.
e Luc. 9:46–48; 2 Kor. 12:9.
28*a* 1 Kor. 13:1–13; Mro. 7:39–47.
30*a* Matt. 17:20; Jakob 4:6; Hel. 10:6, 9. GS Macht.
31*a* GS Geloof, geloven.
32*a* Joh. 14:2; Enos 1:27; LV 72:4; 98:18.
b GS Hoop.
33*a* Joh. 3:16–17.
34*a* Mro. 7:47. GS Liefde; Naastenliefde.

bezitten, de plaats die Gij in de woningen van uw Vader hebt bereid, niet beërven.

35 Daarom weet ik door hetgeen Gij hebt gezegd, dat als de andere volken wegens onze zwakheid geen naastenliefde bezitten, Gij hen zult beproeven en hun [a]talent, ja, hetgeen zij hebben ontvangen, zult wegnemen en zult geven aan hen die overvloediger bezitten.

36 En het geschiedde dat ik de Heer bad dat Hij de andere volken [a]genade zou schenken, opdat zij naastenliefde zouden bezitten.

37 En het geschiedde dat de Heer tot mij zeide: Indien zij geen naastenliefde bezitten, maakt het voor u niet uit, want gij zijt getrouw geweest; daarom zullen uw klederen [a]gereinigd worden. En omdat gij uw [b]zwakheid hebt gezien, zult gij sterk worden gemaakt, ja, zodat gij zult neerzitten in de plaats die Ik heb bereid in de woningen van mijn Vader.

38 En nu zeg ik, Moroni, de andere volken vaarwel, ja, en ook mijn broeders, die ik liefheb, totdat wij elkaar ontmoeten voor de [a]rechterstoel van Christus, waar alle mensen zullen weten dat mijn [b]klederen niet met uw bloed zijn bevlekt.

39 En dan zult gij weten dat ik Jezus heb [a]gezien en dat Hij van [b]aangezicht tot aangezicht met mij heeft gesproken, en dat Hij mij in alle eenvoud in mijn eigen taal over deze dingen heeft verteld, zoals de ene mens de andere iets vertelt;

40 en wegens mijn zwakheid in het schrijven heb ik slechts enkele daarvan opgeschreven.

41 En nu wil ik u aansporen die Jezus — over wie de profeten en de apostelen hebben geschreven — te [a]zoeken, opdat de genade van God de Vader, en ook van de Heer Jezus Christus, en van de Heilige Geest, die van Hen [b]getuigt, in u zal zijn en voor eeuwig in u zal verblijven. Amen.

HOOFDSTUK 13

Ether spreekt over een nieuw Jeruzalem dat in Amerika zal worden gebouwd door het nageslacht van Jozef — Hij profeteert, wordt uitgeworpen, schrijft de Jareditische geschiedenis en voorspelt de vernietiging der Jaredieten — Oorlog woedt in het gehele land.

EN nu ga ik, Moroni, mijn kroniek van de vernietiging van het volk waarover ik heb geschreven, beëindigen.

2 Want zie, zij verwierpen alle woorden van Ether; want hij vertelde hun waarlijk van alle dingen vanaf het begin van de mens en dat, toen de wateren van het oppervlak van dit land

35*a* Matt. 25:14–30. GS Gave; Talent.
36*a* GS Genade.
37*a* LV 38:42; 88:74–75; 135:4–5.
b Ether 12:27.
38*a* GS Jezus Christus—Rechter.
b Jakob 1:19.
39*a* GS Jezus Christus—Verschijningen van Christus na zijn dood.
b Gen. 32:30; Ex. 33:11.
41*a* LV 88:63; 101:38.
b 3 Ne. 11:32.

waren [a]weggevloeid, het een land werd dat boven alle andere landen verkieslijk was, een door de Heer uitverkoren land; daarom wilde de Heer dat alle mensen die op het oppervlak daarvan wonen, Hem [b]dienen;

3 en dat het de plek was van het [a]nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel zou [b]neerdalen, en van het gewijde heiligdom des Heren.

4 Zie, Ether zag de dagen van Christus en hij sprak van een [a]nieuw Jeruzalem op dit land.

5 En hij sprak eveneens van het huis Israëls en het [a]Jeruzalem waar [b]Lehi vandaan zou komen — nadat het verwoest was, zou het wederom worden opgebouwd, een [c]heilige stad voor de Heer; daarom kon dat niet een nieuw Jeruzalem zijn, want het had in een vroegere tijd bestaan; maar het zou wederom worden opgebouwd en een heilige stad des Heren worden; en het zou voor het huis Israëls worden gebouwd —

6 en dat er een [a]nieuw Jeruzalem in dit land zou worden gebouwd voor het overblijfsel van het nageslacht van [b]Jozef, van welke dingen er een [c]zinnebeeld is geweest.

7 Want zoals Jozef zijn vader naar het land [a]Egypte heeft gebracht, waar die ook is gestorven, zo heeft de Heer een overblijfsel van het nageslacht van Jozef uit het land Jeruzalem gebracht om barmhartig jegens het nageslacht van Jozef te kunnen zijn, zodat zij niet zouden [b]omkomen, zoals Hij ook barmhartig is geweest jegens de vader van Jozef, opdat die niet zou omkomen.

8 Daarom zal het overblijfsel van het huis van Jozef in dit [a]land worden gevestigd; en het zal voor hen een erfland zijn; en zij zullen een heilige stad voor de Heer bouwen, zoals het Jeruzalem vanouds; en zij zullen [b]niet meer worden verward totdat het einde komt, wanneer de aarde zal voorbijgaan.

9 En er zullen een [a]nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn; en zij zullen zoals de oude zijn, behalve dan dat de oude zijn voorbijgegaan en alle dingen nieuw zijn geworden.

10 En dan komt het nieuwe Jeruzalem; en gezegend zijn zij die erin wonen, want zij zijn het van wie de klederen [a]wit zijn door het bloed van het Lam; en zij zijn het die worden gerekend onder het overblijfsel van het nageslacht van Jozef, dat van het huis Israëls was.

11 En dan komt ook het Jeru-

13 2*a* Gen. 7:11–24; 8:3.
b Ether 2:8.
3*a* 3 Ne. 20:22; 21:23–24.
GS Nieuw-Jeruzalem.
b Op. 3:12; 21:2.
4*a* GS Zion.
5*a* GS Jeruzalem.
b 1 Ne. 1:18–20.
c Op. 21:10; 3 Ne. 20:29–36.
6*a* LV 42:9; 45:66–67; 84:2–5; Art. 1:10.
b GS Jozef, zoon van Jakob.
c Alma 46:24.
GS Symboliek.
7*a* Gen. 46:2–7; 47:6.
b 2 Ne. 3:5.
8*a* GS Beloofd land.
b Mro. 10:31.
9*a* 2 Pet. 3:10–13; Op. 21:1; 3 Ne. 26:3; LV 101:23–25.
10*a* Op. 7:14; 1 Ne. 12:10–11; Alma 5:27.

zalem vanouds; en de inwoners daarvan, gezegend zijn zij, want zij zijn gewassen in het bloed des Lams; en zij zijn het die waren verstrooid en [a]vergaderd vanuit de vier hoeken der aarde, en vanuit de [b]noordelijke landen, en deelgenoot zijn van de vervulling van het verbond dat God heeft gesloten met hun vader, [c]Abraham.

12 En wanneer deze dingen komen, wordt het schriftwoord vervuld dat zegt: Er zijn [a]eersten die de laatsten zullen zijn; en er zijn laatsten die de eersten zullen zijn.

13 En ik wilde meer schrijven, doch het is mij verboden; groot en wonderbaar waren echter de profetieën van Ether; maar zij achtten hem als niets en wierpen hem uit; en overdag verborg hij zich in de holte van een rots en des nachts ging hij uit en aanschouwde de dingen die over het volk zouden komen.

14 En tijdens zijn verblijf in de holte van een rots schreef hij de rest van deze kroniek, terwijl hij des nachts de vernietigingen aanschouwde die over het volk kwamen.

15 En het geschiedde dat er in datzelfde jaar dat hij uit het midden van het volk werd geworpen, een grote oorlog onder het volk ontstond, want er waren er velen die opstonden, die sterke mannen waren en trachtten Coriantumr te vernietigen door hun geheime, goddeloze plannen, waarover reeds gesproken is.

16 En nu bond Coriantumr, die zelf krijgskunde en alle geslepenheid der wereld had bestudeerd, de strijd aan met hen die trachtten hem te vernietigen.

17 Maar hij bekeerde zich niet, evenmin zijn mooie zonen en dochters; evenmin de mooie zonen en dochters van Cohor; evenmin de mooie zonen en dochters van Corihor; kortom, er waren onder de mooie zonen en dochters op het oppervlak der gehele aarde geen die zich van hun zonden bekeerden.

18 Nu geschiedde het dat er in het eerste jaar dat Ether in de holte van een rots woonde, velen werden gedood door het zwaard van die [a]geheime verenigingen die tegen Coriantumr vochten om het koninkrijk te verkrijgen.

19 En het geschiedde dat de zonen van Coriantumr veel vochten en veel bloed verloren.

20 En in het tweede jaar kwam het woord des Heren tot Ether dat hij tot [a]Coriantumr moest profeteren dat de Heer, indien hij zich met zijn gehele huis bekeerde, hem zijn koninkrijk zou geven en het volk zou sparen —

21 anders zouden zij vernietigd worden, en ook zijn gehele huis, behalve hijzelf. En hij zou

11*a* GS Israël—De verstrooiing van Israël.
b LV 133:26–35.
c GS Abraham, verbond van.
12*a* Marc. 10:31; 1 Ne. 13:42; Jakob 5:63; LV 90:9.
18*a* Ether 8:9–26.
20*a* Ether 12:1–2.

slechts leven om de vervulling te zien van de profetieën die waren gesproken aangaande een [a]ander volk dat het land als zijn erfdeel zou ontvangen; en Coriantumr zou door hen begraven worden; en iedere ziel zou vernietigd worden, behalve [b]Coriantumr.

22 En het geschiedde dat Coriantumr zich niet bekeerde, noch zijn huis, noch het volk; en de oorlogen hielden niet op; en zij trachtten Ether te doden, maar hij vluchtte voor hen en verborg zich wederom in de holte van de rots.

23 En het geschiedde dat Shared opstond, en ook hij leverde Coriantumr slag; en hij versloeg hem, zodat hij hem in het derde jaar in gevangenschap bracht.

24 En in het vierde jaar versloegen de zonen van Coriantumr Shared en verkregen het koninkrijk wederom voor hun vader.

25 Nu ontstond er een oorlog op het gehele oppervlak van het land, waarbij iedere man met zijn bende vocht om hetgeen hij verlangde.

26 En er waren rovers, en kortom, er was allerlei goddeloosheid op het gehele oppervlak van het land.

27 En het geschiedde dat Coriantumr buitengewoon vertoornd was op Shared en hij trok tegen hem ten strijde met zijn legers; en zij traden elkaar tegemoet in grote toorn, en zij traden elkaar tegemoet in het dal Gilgal; en de strijd werd buitengewoon hevig.

28 En het geschiedde dat Shared drie dagen lang tegen hem vocht. En het geschiedde dat Coriantumr hem versloeg en hem achtervolgde totdat hij bij de vlakten van Heshlon kwam.

29 En het geschiedde dat Shared hem wederom slag leverde op de vlakten; en zie, hij versloeg Coriantumr en dreef hem wederom terug naar het dal Gilgal.

30 En Coriantumr leverde Shared wederom slag in het dal Gilgal, en hij versloeg Shared en doodde hem.

31 En Shared had Coriantumr verwond aan zijn dij, zodat hij twee jaar lang niet wederom ten strijde trok, en onderwijl vergoten alle mensen op het oppervlak van het land bloed, en er was niemand om hen tegen te houden.

HOOFDSTUK 14

De ongerechtigheid van het volk brengt een vervloeking over het land — Coriantumr trekt ten oorlog tegen Gilead, vervolgens tegen Lib, en dan tegen Shiz — Bloed en slachting bedekken het land.

En nu begon er wegens de ongerechtigheid van het volk over het gehele land een grote [a]vervloeking te komen, die inhield dat wanneer iemand zijn gereedschap of zijn zwaard op zijn plank legde, of op de plaats

21 *a* Omni 1:19–21; Ether 11:21.
b Ether 15:29–32.
14 1 *a* Hel. 12:18; 13:17–23; Mrm. 1:17–18; 2:10–14.

waar hij het wilde bewaren, zie, hij het de volgende ochtend niet kon vinden, zo groot was de vervloeking op het land.

2 Daarom klampte eenieder zich met beide handen vast aan hetgeen van hem was en wilde lenen noch uitlenen; en eenieder hield het gevest van zijn zwaard in zijn rechterhand ter verdediging van zijn eigendom en zijn eigen leven en dat van zijn vrouwen en kinderen.

3 En nu, zie, na twee jaar, en na de dood van Shared, stond de broeder van Shared op en leverde Coriantumr slag, waarbij Coriantumr hem versloeg en hem achtervolgde tot de wildernis van Akish.

4 En het geschiedde dat de broeder van Shared hem slag leverde in de wildernis van Akish; en de strijd werd buitengewoon hevig en vele duizenden vielen door het zwaard.

5 En het geschiedde dat Coriantumr de wildernis belegerde; en de broeder van Shared marcheerde des nachts de wildernis uit en doodde een deel van het leger van Coriantumr, terwijl zij dronken waren.

6 En hij trok verder naar het land Moron en zette zich op de troon van Coriantumr.

7 En het geschiedde dat Coriantumr twee jaar lang met zijn leger in de wildernis verbleef en in die tijd veel versterking voor zijn leger ontving.

8 Nu ontving de broeder van Shared, die Gilead heette, wegens geheime verenigingen ook veel versterking voor zijn leger.

9 En het geschiedde dat zijn hogepriester hem vermoordde terwijl hij op zijn troon zat.

10 En het geschiedde dat iemand van de geheime verenigingen hem vermoordde in een geheime doorgang en het koninkrijk voor zichzelf verkreeg; en zijn naam was Lib; en Lib was zeer groot van gestalte, groter dan welke andere man ook onder het gehele volk.

11 En het geschiedde in het eerste jaar van Lib dat Coriantumr optrok naar het land Moron en Lib slag leverde.

12 En het geschiedde dat hij met Lib streed, in welke strijd Lib hem op de arm sloeg, zodat hij werd verwond; niettemin rukte het leger van Coriantumr op tegen Lib, zodat hij vluchtte naar de kuststreek.

13 En het geschiedde dat Coriantumr hem achtervolgde; en Lib leverde hem slag aan de kust.

14 En het geschiedde dat Lib het leger van Coriantumr versloeg, zodat zij wederom naar de wildernis van Akish vluchtten.

15 En het geschiedde dat Lib hem achtervolgde totdat hij de vlakten van Agosh had bereikt. En toen Coriantumr voor Lib was gevlucht, had hij alle mensen meegenomen naar dat deel van het land waarheen hij was gevlucht.

16 En toen hij de vlakten van Agosh had bereikt, leverde hij Lib slag en hij sloeg hem totdat hij stierf; evenwel trok de broeder van Lib in diens

plaats tegen Coriantumr op, en de strijd werd buitengewoon hevig, waarbij Coriantumr wederom voor het leger van de broeder van Lib vluchtte.

17 De naam van de broeder van Lib nu was Shiz. En het geschiedde dat Shiz Coriantumr achtervolgde, en hij veroverde vele steden, en hij doodde zowel vrouwen als kinderen, en hij stak de steden in brand.

18 En de vrees voor Shiz verbreidde zich door het gehele land; ja, er ging een roep door het gehele land: Wie kan standhouden voor het leger van Shiz? Zie, hij maakt alles op zijn pad met de grond gelijk!

19 En het geschiedde dat het volk zich op het gehele oppervlak van het land tot legers begon samen te voegen.

20 En zij waren verdeeld; en een gedeelte van hen vluchtte naar het leger van Shiz, en een gedeelte van hen vluchtte naar het leger van Coriantumr.

21 En de oorlog was zo hevig en langdurig geweest, en het toneel van bloedvergieten en slachting had zo lang geduurd dat het gehele oppervlak van het land met de [a]lichamen der doden was bedekt.

22 En de oorlog ging zo vlug en snel dat er niemand overbleef om de doden te begraven, want zij marcheerden van bloedvergieten tot bloedvergieten en lieten de lichamen van zowel mannen als vrouwen en kinderen verspreid op het oppervlak van het land achter om een prooi te worden voor de [a]wormen van het vlees.

23 En de stank ervan verspreidde zich over het oppervlak van het land, ja, over het gehele oppervlak van het land; daarom werden de mensen dag en nacht geplaagd vanwege de stank ervan.

24 Niettemin hield Shiz niet op Coriantumr te achtervolgen; want hij had gezworen wraak te nemen op Coriantumr voor het bloed van zijn broeder die was gedood, en op het woord des Heren dat tot Ether was gekomen dat Coriantumr niet zou vallen door het zwaard.

25 En aldus zien wij dat de Heer hen in de volheid van zijn verbolgenheid bezocht; en hun goddeloosheid en gruwelen hadden een weg bereid voor hun eeuwige vernietiging.

26 En het geschiedde dat Shiz Coriantumr achtervolgde in oostelijke richting, zelfs tot aan de kuststreek, en daar leverde hij Shiz drie dagen lang slag.

27 En de vernietiging onder de legers van Shiz was zo verschrikkelijk dat het volk bevreesd werd en voor de legers van Coriantumr begon te vluchten; en zij vluchtten naar het land Corihor en vaagden de inwoners voor zich weg, ja, allen die zich niet bij hen wilden aansluiten.

28 En zij sloegen hun tenten op in het dal Corihor; en Coriantumr sloeg zijn tenten

21*a* Ether 11:6.

22*a* Jes. 14:9–11.

op in het dal Shurr. Nu was het dal Shurr bij de heuvel Comnor; daarom bracht Coriantumr zijn legers bijeen op de heuvel Comnor, en hij blies een bazuin voor de legers van Shiz om hen tot de strijd uit te nodigen.

29 En het geschiedde dat zij opkwamen, maar wederom verdreven werden; en zij kwamen een tweede maal en werden voor de tweede maal wederom verdreven. En het geschiedde dat zij wederom een derde maal kwamen, en de strijd werd buitengewoon hevig.

30 En het geschiedde dat Shiz Coriantumr sloeg en hem vele diepe wonden toebracht; en Coriantumr, die veel bloed had verloren, viel in zwijm en werd weggedragen alsof hij dood was.

31 Nu was het verlies aan mannen, vrouwen en kinderen aan beide kanten zo groot dat Shiz zijn mensen gebood de legers van Coriantumr niet te achtervolgen; daarom keerden zij terug naar hun kamp.

HOOFDSTUK 15

Miljoenen Jaredieten worden in de strijd gedood — Shiz en Coriantumr verzamelen het gehele volk voor een dodelijk gevecht — De Geest des Heren houdt op op hen in te werken — De Jareditische natie wordt volledig vernietigd — Slechts Coriantumr blijft over.

EN het geschiedde, toen Coriantumr van zijn verwondingen was hersteld, dat hij zich de [a]woorden begon te herinneren die Ether tot hem had gesproken.

2 Hij zag dat er al bijna twee miljoen van zijn volk door het zwaard waren gedood en hij werd bedroefd van hart; ja, er waren twee miljoen sterke mannen gedood, en eveneens hun vrouwen en hun kinderen.

3 Hij begon zich te bekeren van het kwaad dat hij had bedreven; hij begon zich de woorden te herinneren die bij monde van alle profeten waren gesproken, en hij zag dat ze tot dusver in elk opzicht waren vervuld; en zijn ziel treurde en weigerde zich te laten troosten.

4 En het geschiedde dat hij een brief schreef aan Shiz met het verzoek het volk te sparen, en hij zou afstand doen van het koninkrijk omwille van het leven van het volk.

5 En het geschiedde, toen Shiz zijn brief had ontvangen, dat hij een brief aan Coriantumr schreef, waarin stond dat hij het leven van het volk zou sparen als hij zich wilde overgeven, zodat hij hem met zijn eigen zwaard zou kunnen doden.

6 En het geschiedde dat het volk zich niet bekeerde van zijn ongerechtigheid; en het volk van Coriantumr werd tot toorn opgehitst tegen het volk van Shiz; en het volk van Shiz werd tot toorn opgehitst tegen het

15 1*a* Ether 13:20–21.

volk van Coriantumr; daarom leverde het volk van Shiz het volk van Coriantumr slag.

7 En toen Coriantumr zag dat hij op het punt stond te vallen, vluchtte hij wederom voor het volk van Shiz.

8 En het geschiedde dat hij bij de wateren van Ripliancum kwam, hetgeen vertaald betekent: groot of allesovertreffend; toen zij dan die wateren bereikten, sloegen zij hun tenten op; en Shiz sloeg dichtbij hen ook zijn tenten op; en bijgevolg trokken zij de volgende dag ten strijde.

9 En het geschiedde dat zij een buitengewoon hevige strijd voerden, waarin Coriantumr wederom werd verwond, en wegens bloedverlies viel hij in zwijm.

10 En het geschiedde dat de legers van Coriantumr druk uitoefenden op de legers van Shiz, zodat zij hen versloegen en voor zich uit op de vlucht joegen; en zij vluchtten zuidwaarts en sloegen hun tenten op in een plaats die Ogath werd genoemd.

11 En het geschiedde dat het leger van Coriantumr zijn tenten opsloeg bij de heuvel Ramah; en het was diezelfde heuvel waar mijn vader Mormon de kronieken, die heilig waren, in de hoede des Heren had [a]verborgen.

12 En het geschiedde dat zij het gehele volk op het gehele oppervlak van het land dat niet was gedood, bijeenbrachten, behalve Ether.

13 En het geschiedde dat Ether alles zag wat het volk deed; en hij zag dat het volk dat voor Coriantumr was, bij het leger van Coriantumr werd ingelijfd; en het volk dat voor Shiz was, werd bij het leger van Shiz ingelijfd.

14 Welnu, vier jaar lang waren zij bezig het volk bijeen te brengen om allen te verkrijgen die zich op het oppervlak van het land bevonden en om alle mogelijke versterking te ontvangen die zij maar konden ontvangen.

15 En het geschiedde, toen zij allen waren ingelijfd, eenieder bij het leger van zijn keuze, samen met zijn vrouw en zijn kinderen — zowel mannen als vrouwen en kinderen waren met oorlogswapens uitgerust, met schilden en [a]borstplaten en hoofdplaten, en waren gekleed op de oorlog — dat zij tegen elkaar ten strijde trokken; en zij vochten die gehele dag en overwonnen niet.

16 En het geschiedde, toen het nacht was, dat zij vermoeid waren en zich in hun kamp terugtrokken; en nadat zij zich in hun kamp hadden teruggetrokken, hieven zij een gekerm en een geweeklaag aan wegens het verlies van de gedoden van hun volk; en hun geschreeuw en gekerm en geweeklaag was zo hevig dat die de lucht verscheurden.

17 En het geschiedde dat zij

11*a* Mrm. 6:6.

15*a* Mos. 8:7–10.

de volgende dag wederom ten strijde trokken, en die dag was groot en verschrikkelijk; niettemin overwonnen zij niet, en toen het wederom nacht werd, verscheurden zij de lucht met hun geschreeuw en hun gekerm en hun gerouwklaag wegens het verlies van de gedoden van hun volk.

18 En het geschiedde dat Coriantumr wederom een brief aan Shiz schreef met het verzoek niet wederom ten strijde te trekken, maar het koninkrijk te nemen en het leven van het volk te sparen.

19 Doch zie, de Geest des Heren was opgehouden op hen in te werken en [a]Satan had het hart van het volk volledig in zijn macht; want zij waren overgeleverd aan de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand om vernietigd te worden; daarom trokken zij wederom ten strijde.

20 En het geschiedde dat zij die gehele dag vochten, en toen het nacht werd, sliepen zij op hun zwaard.

21 En de volgende dag vochten zij totdat het nacht werd.

22 En toen het nacht werd, waren zij [a]dronken van toorn, zoals een man die dronken is van wijn; en wederom sliepen zij op hun zwaard.

23 En de volgende dag vochten zij wederom; en toen het nacht werd, waren zij allen gevallen door het zwaard op tweeënvijftig van het volk van Coriantumr na, en negenenzestig van het volk van Shiz.

24 En het geschiedde dat zij die nacht op hun zwaard sliepen, en de volgende dag vochten zij wederom, en die gehele dag streden zij uit alle macht met hun zwaard en hun schild.

25 En toen het nacht werd, waren er nog maar tweeëndertig van het volk van Shiz en zevenentwintig van het volk van Coriantumr.

26 En het geschiedde dat zij aten en sliepen en zich erop voorbereidden de volgende dag te sterven. En het waren grote en sterke mannen wat mensenkracht betreft.

27 En het geschiedde dat zij drie uur lang vochten en wegens bloedverlies in zwijm vielen.

28 En het geschiedde, toen de mannen van Coriantumr voldoende kracht hadden ontvangen om te kunnen lopen, dat zij voor hun leven wilden vluchten; maar zie, Shiz stond op, en zijn mannen ook, en hij zwoer in zijn verbolgenheid Coriantumr te doden of zelf door het zwaard om te komen.

29 Daarom achtervolgde hij hen, en de volgende dag haalde hij hen in; en wederom vochten zij met het zwaard. En zie, het geschiedde, toen zij [a]allen door het zwaard waren gevallen, op Coriantumr en Shiz na, dat Shiz wegens bloedverlies in zwijm viel.

30 En het geschiedde, toen Coriantumr op zijn zwaard had

19*a* GS Duivel. | 22*a* Mro. 9:23. | 29*a* Ether 13:20–21.

geleund om wat uit te rusten, dat hij Shiz het hoofd afsloeg.

31 En het geschiedde, nadat hij het hoofd van Shiz had afgeslagen, dat Shiz zich op zijn handen oprichtte en terugviel; en toen hij om adem had geworsteld, stierf hij.

32 En het geschiedde dat [a]Coriantumr ter aarde viel en als een levenloze werd.

33 En de Heer sprak tot Ether en zeide tot hem: Ga uit. En hij ging uit en zag dat de woorden des Heren alle waren vervuld; en hij voltooide zijn [a]kroniek — en geen honderdste deel heb ik opgeschreven — en hij verborg die op een wijze dat het volk van Limhi haar vond.

34 De laatste woorden nu die door [a]Ether zijn geschreven, zijn deze: Of de Heer wil dat ik veranderd word of dat ik de wil des Heren in het vlees onderga, het doet er niet toe, indien ik maar het heil verkrijg in het koninkrijk Gods. Amen.

Het boek Moroni

HOOFDSTUK 1

Moroni schrijft ten behoeve van de Lamanieten — De Nephieten die Christus niet willen verloochenen, worden ter dood gebracht. Ongeveer 401–421 n.C.

NU had ik, [a]Moroni, niet gedacht nog meer te zullen schrijven na de samenvatting van het verslag van het volk van Jared te hebben voltooid; maar ik ben nog niet omgekomen; en ik maak mij niet bekend aan de Lamanieten, zodat zij mij niet zullen vernietigen.

2 Want zie, hun onderlinge [a]oorlogen zijn buitengewoon hevig; en wegens hun haat [b]doden zij iedere Nephiet die de Christus niet wil verloochenen.

3 En ik, Moroni, wil de Christus niet [a]verloochenen; daarom zwerf ik overal rond voor de veiligheid van mijn leven.

4 Welnu, ik schrijf nog enkele dingen, in tegenstelling tot hetgeen ik had gedacht; want ik had gedacht niets meer te zullen schrijven; doch ik schrijf nog enkele dingen, in de hoop dat zij, volgens de wil des Heren, in de toekomst van waarde zullen zijn voor mijn broeders, de Lamanieten.

HOOFDSTUK 2

Jezus geeft de twaalf Nephitische discipelen de macht om de gave van de Heilige Geest te verlenen. Ongeveer 401–421 n.C.

32*a* Omni 1:20–22.
33*a* Mos. 8:9; Alma 37:21–31; Ether 1:1–5.
34*a* Ether 12:2.
[MORONI]
1 1a GS Moroni, zoon van Mormon.
2*a* 1 Ne. 12:20–23.
b Alma 45:14.
3*a* Matt. 10:32–33; 3 Ne. 29:5.

De woorden van Christus, die Hij sprak tot zijn [a]discipelen, de twaalf die Hij gekozen had, toen Hij hun de handen oplegde —

2 en Hij noemde hen bij de naam, zeggende: Gij zult de Vader aanroepen in mijn naam, in krachtig gebed; en wanneer gij dat hebt gedaan, zult gij de [a]macht hebben om hem die gij de [b]handen oplegt, de Heilige Geest te [c]geven; en gij zult die in mijn naam geven, want aldus doen mijn apostelen.

3 Nu sprak Christus die woorden tot hen bij zijn eerste verschijning; en de menigte hoorde het niet, maar de discipelen hoorden het wel; en de Heilige Geest viel op zovelen als zij de handen [a]oplegden.

HOOFDSTUK 3

De ouderlingen ordenen priesters en leraren door handoplegging. Ongeveer 401–421 n.C.

De wijze waarop de discipelen, die [a]ouderlingen van de kerk werden genoemd, priesters en leraren [b]ordenden —

2 nadat zij tot de Vader hadden gebeden in de naam van Christus, legden zij hun de handen op en zeiden:

3 In de naam van Jezus Christus orden ik u tot priester (of als het om een leraar ging: orden ik u tot leraar) om bekering en [a]vergeving van zonden door Jezus Christus te prediken, door tot het einde in geloof in zijn naam te volharden. Amen.

4 En op die wijze [a]ordenden zij priesters en leraren, volgens de [b]gaven en roepingen van God aan de mens; en zij ordenden hen door de [c]macht van de Heilige Geest, die in hen was.

HOOFDSTUK 4

Hoe ouderlingen en priesters het avondmaalsbrood bedienen wordt uitgelegd. Ongeveer 401–421 n.C.

De [a]wijze waarop hun [b]ouderlingen en priesters het vlees en bloed van Christus aan de kerk bedienden; en zij [c]bedienden het volgens de geboden van Christus; daarom weten wij dat het de juiste wijze is; en de ouderling of priester bediende het —

2 en zij knielden neer met de kerk en baden tot de Vader in de naam van Christus, zeggende:

3 O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, dit [a]brood te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan nemen, opdat zij mogen eten ter [b]gedachtenis van het lichaam

2 1*a* 3 Ne. 13:25.
2*a* gs Macht.
b gs Handoplegging.
c 3 Ne. 18:37.
3*a* Hand. 19:6.
3 1*a* Alma 6:1. gs Ouderling.
b gs Ordenen, ordening.
3*a* gs Vergeving van zonden.
4*a* LV 18:32; 20:60.
b gs Gave.
c 1 Ne. 13:37; Mro. 6:9.
4 1*a* 3 Ne. 18:1–7.
b gs Ouderling.
c LV 20:76–77.
3*a* gs Avondmaal des Heren.
b Luc. 22:19; 1 Kor. 11:23–24; 3 Ne. 18:7.

van uw Zoon en U, o God, eeuwige Vader, betuigen dat zij gewillig zijn de [c]naam van uw Zoon op zich te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij hun heeft gegeven, opdat zij zijn [d]Geest altijd bij zich mogen hebben. Amen.

HOOFDSTUK 5

Een uiteenzetting van de manier waarop de avondmaalswijn wordt bediend. Ongeveer 401–421 n.C.

De [a]wijze waarop de wijn werd bediend — Zie, zij namen de beker en zeiden:

2 O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, deze [a]wijn te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan drinken, opdat zij het mogen doen ter [b]gedachtenis van het bloed van uw Zoon dat voor hen is vergoten, opdat zij U, o God, eeuwige Vader, mogen betuigen dat zij Hem altijd indachtig zijn, opdat zij zijn Geest bij zich mogen hebben. Amen.

HOOFDSTUK 6

Zij die zich bekeren, worden gedoopt en door de kerkleden opgenomen — Kerkleden die zich bekeren ontvangen vergeving — Bijeenkomsten worden geleid door de macht van de Heilige Geest. Ongeveer 401–421 n.C.

En nu spreek ik over de [a]doop. Zie, ouderlingen, priesters en leraren werden gedoopt; maar zij werden niet gedoopt, tenzij zij vruchten voortbrachten waaruit bleek dat zij het [b]waardig waren.

2 Evenmin lieten zij mensen tot de doop toe, tenzij die met een [a]gebroken hart en een verslagen geest kwamen en tot de kerk getuigden dat zij zich werkelijk van al hun zonden hadden bekeerd.

3 En er werden geen mensen tot de doop toegelaten, tenzij die de naam van Christus [a]op zich namen en vastbesloten waren Hem tot het einde te dienen.

4 En wanneer zij tot de doop waren toegelaten en de macht van de Heilige Geest op hen had ingewerkt en hen had [a]gereinigd, werden zij onder het volk van de kerk van Christus gerekend; en hun [b]naam werd opgeschreven, zodat zij bekend zouden blijven en gevoed worden door het goede woord Gods, om hen op het rechte pad te houden, om hen voortdurend het gebed [c]indachtig te doen

3*c* GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
d GS Heilige Geest.
5 1*a* 3 Ne. 18:8–11; LV 20:78–79.
2*a* LV 27:2–4.
GS Avondmaal des Heren.
b Luc. 22:19–20; 1 Kor. 11:25.
6 1*a* GS Doop, dopen.
b GS Waardig, waardigheid.
2*a* GS Gebroken hart.
3*a* GS Jezus Christus—De naam van Jezus Christus op ons nemen.
4*a* GS Zuiver, zuiverheid.
b LV 20:82.
c Alma 34:39; 3 Ne. 18:15–18.

zijn, alleen [d]vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de [e]bron en voleinder was van hun geloof.

5 En de leden der [a]kerk kwamen [b]dikwijls tezamen om te [c]vasten en te bidden en met elkaar te spreken over het welzijn van hun ziel.

6 En zij kwamen dikwijls tezamen om van het brood en de wijn te nemen ter gedachtenis van de Heer Jezus.

7 En zij zagen er nauwlettend op toe dat er [a]geen ongerechtigheid onder hen was; en als er werden gevonden die ongerechtigheid bedreven — en als [b]drie getuigen van de kerk hen ten overstaan van de [c]ouderlingen schuldig bevonden — en zij zich niet bekeerden en zij niet [d]bekenden, dan werd hun naam [e]uitgewist en werden zij niet onder het volk van Christus gerekend.

8 Maar [a]zo dikwijls als zij zich bekeerden en vergeving zochten, met een oprechte bedoeling, ontvingen zij [b]vergeving.

9 En hun bijeenkomsten werden door de kerk [a]geleid naar de werkingen van de Geest en door de macht van de [b]Heilige Geest; want zoals de macht van de Heilige Geest hen leidde — zij het om te prediken of aan te sporen of te bidden of te smeken of te zingen — zo werd het gedaan.

HOOFDSTUK 7

Een uitnodiging om tot de rust des Heren in te gaan — Oprecht bidden — De Geest van Christus stelt de mensen in staat om goed van kwaad te onderscheiden — Satan overreedt de mensen om Christus te verloochenen en het kwade te doen — De profeten openbaren de komst van Christus — Wonderen en engelenbediening worden bewerkstelligd door geloof — De mensen dienen op het eeuwige leven te hopen en de naastenliefde aan te hangen. Ongeveer 401–421 n.C.

En nu schrijf ik, Moroni, enkele woorden op die mijn vader Mormon gesproken heeft over [a]geloof, hoop en naastenliefde; want aldus sprak hij tot de mensen toen hij hen onderwees in de synagoge, die zij als plaats van aanbidding hadden gebouwd.

2 En nu spreek ik, Mormon, tot u, mijn geliefde broeders; en het is door de genade van God de Vader, en van onze Heer Jezus Christus, en zijn heilige wil, dankzij de gave van zijn [a]roeping aan mij, dat mij wordt toegestaan op dit tijdstip tot u te spreken.

4 *d* 2 Ne. 31:19; LV 3:20.
e Hebr. 12:2.
5 *a* GS Kerk van Jezus Christus.
b 3 Ne. 18:22; 4 Ne. 1:12; LV 88:76.
c GS Vasten.
7 *a* LV 20:54.
b LV 42:80–81. GS Getuige, getuigen.
c Alma 6:1. GS Ouderling.
d GS Belijden, belijdenis.
e Ex. 32:33; LV 20:83. GS Excommunicatie.
8 *a* Mos. 26:30–31.
b GS Vergeven.
9 *a* LV 20:45; 46:2.
b GS Heilige Geest.
7 1 *a* 1 Kor. 13:1–13; Ether 12:3–22, 27–37; Mro. 8:14; 10:20–23.
2 *a* GS Roepen, roeping, door God geroepen.

3 Welnu, ik wil spreken tot u die tot de kerk behoort, die de vredige volgelingen van Christus zijt en die voldoende hoop hebt verkregen waardoor gij tot de [a]rust des Heren kunt ingaan, van nu af aan totdat gij met Hem zult rusten in de hemel.

4 En nu, mijn broeders, ik beoordeel u zo wegens uw vredige [a]wandel onder de mensenkinderen.

5 Want ik denk aan het woord Gods dat zegt: Aan hun werken zult gij hen [a]kennen; want indien hun werken goed zijn, zijn zij eveneens goed.

6 Want zie, God heeft gezegd dat een mens die [a]slecht is, niet kan doen wat goed is; want indien hij een gave offert of tot God [b]bidt, baat het hem niets, tenzij hij het met een oprechte bedoeling doet.

7 Want zie, het wordt hem niet als gerechtigheid toegerekend.

8 Want zie, indien een mens die [a]slecht is, een gave geeft, doet hij het met [b]tegenzin; daarom wordt het hem toegerekend alsof hij de gave had behouden; daarom wordt hij in de ogen van God als slecht gerekend.

9 En aldus wordt het een mens ook als kwaad toegerekend als hij bidt, maar het niet met een [a]oprecht voornemen des harten doet; ja, en het baat hem niets, want God neemt zo iemand niet aan.

10 Zo kan een mens die slecht is, niet doen wat goed is; evenmin zal hij een goede gave geven.

11 Want zie, een bittere [a]bron kan geen goed water geven; evenmin kan een goede bron bitter water geven; daarom kan een mens die een dienstknecht van de duivel is, Christus niet volgen; maar indien hij Christus wel [b]volgt, kan hij niet een dienstknecht van de duivel zijn.

12 Daarom, alle dingen die [a]goed zijn, komen van God; en wat [b]slecht is, komt van de duivel; want de duivel is een vijand van God en strijdt voortdurend tegen Hem, en nodigt uit en verlokt tot [c]zonde en om voortdurend te doen wat kwaad is.

13 Doch zie, wat van God is, nodigt uit en verlokt om voortdurend goed te doen; daarom is alles wat uitnodigt en [a]verlokt om goed te doen en God lief te hebben en Hem te dienen, door God [b]ingegeven.

14 Welnu, ziet toe, mijn geliefde broeders, dat gij hetgeen [a]slecht is niet aan God toeschrijft, noch hetgeen goed is en van God, aan de duivel.

15 Want zie, mijn broeders,

3*a* GS Rust, rusten.
4*a* 1 Joh. 2:6; LV 19:23.
5*a* 3 Ne. 14:15–20.
6*a* Matt. 7:15–18.
b Alma 34:28.
GS Gebed.
8*a* Spr. 15:8.
b LV 64:34.
9*a* Jakobus 1:6–7; 5:16; Mro. 10:4.
11*a* Jakobus 3:11–12.
b Matt. 6:24; 2 Ne. 31:10–13; LV 56:2.
12*a* Jakobus 1:17; 1 Joh. 4:1–2; Ether 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hel. 6:30.
GS Zonde.
13*a* 2 Ne. 33:4; Ether 8:26.
b GS Inspiratie, inspireren.
14*a* Jes. 5:20; 2 Ne. 15:20.

het is u gegeven te [a]oordelen, zodat gij goed van kwaad kunt onderscheiden; en opdat gij het met volmaakte kennis zult weten, is de wijze van oordelen even duidelijk als het verschil tussen het daglicht en de donkere nacht.

16 Want zie, de [a]Geest van Christus wordt aan ieder mens gegeven, opdat hij goed van kwaad zal kunnen [b]onderscheiden; welnu, ik toon u de wijze van oordelen; want alles wat uitnodigt om goed te doen en overreedt om in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van God is.

17 Maar alles wat de mens overreedt om [a]kwaad te doen en niet in Christus te geloven en Hem te verloochenen en God niet te dienen, daarvan kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van de duivel is; want op die wijze gaat de duivel te werk, want hij overreedt geen enkel mens om goed te doen, neen, niet één; en zijn engelen evenmin; en evenmin zij die zich aan hem onderwerpen.

18 En nu, mijn broeders, aangezien gij het licht kent waarmee gij kunt oordelen, welk licht het [a]licht van Christus is, ziet toe dat gij niet verkeerd oordeelt; want met datzelfde [b]oordeel waarmee gij oordeelt, zult ook gij geoordeeld worden.

19 Daarom smeek ik u, broeders, zorgvuldig onderzoek te doen in het [a]licht van Christus, opdat gij goed van kwaad kunt onderscheiden; en wanneer gij al het goede aangrijpt en het niet veroordeelt, zult gij zeker een [b]kind van Christus zijn.

20 En nu, mijn broeders, hoe kunt gij al het goede aangrijpen?

21 En nu kom ik bij dat geloof waarover ik heb gezegd te zullen spreken; en ik zal u vertellen hoe gij al het goede kunt aangrijpen.

22 Want zie, omdat God [a]alle dingen weet — daar Hij bestaat van eeuwigheid tot eeuwigheid — zie, heeft Hij [b]engelen gezonden om de mensenkinderen te dienen, om de komst van Christus te openbaren; en in Christus zou al het goede komen.

23 En God heeft ook aan profeten verkondigd, door zijn eigen mond, dat Christus zou komen.

24 En zie, er waren verschillende wijzen waarop Hij de mensenkinderen datgene openbaarde wat goed is; en alles wat goed is, komt van Christus; anders waren de mensen [a]gevallen gebleven en had er niets goeds tot hen kunnen komen.

15*a* GS Onderscheid, gave van.
16*a* GS Geweten; Licht, licht van Christus.
b Gen. 3:5; 2 Ne. 2:5, 18, 26; Mos. 16:3; Alma 29:5; Hel. 14:31.
17*a* GS Zonde.
18*a* Mos. 16:9; LV 50:24; 88:7–13. GS Licht, licht van Christus.
b BJS, Matt. 7:1–2; Luc. 6:37; Joh. 7:24.
19*a* LV 84:45–46.
b Mos. 15:10–12; 27:25. GS Zonen en dochters van God.
22*a* GS God, Godheid.
b Moz. 5:58. GS Engelen.
24*a* 2 Ne. 2:5.

25 Welnu, door de bediening van [a]engelen en door ieder woord dat uit de mond Gods uitging, begonnen de mensen geloof in Christus te oefenen; en aldus grepen zij al het goede aan door geloof; en zo was het tot de komst van Christus.

26 En nadat Hij was gekomen, werden de mensen eveneens gered door geloof in zijn naam; en door geloof worden zij zonen van God. En zowaar Christus leeft, heeft Hij deze woorden tot onze vaderen gesproken, zeggende: [a]Wat gij de Vader ook in mijn naam zult vragen, dat goed is, vol vertrouwen gelovende dat gij zult ontvangen, zie, het zal u geschieden.

27 Welnu, mijn geliefde broeders, zijn [a]wonderen opgehouden omdat Christus ten hemel is gevaren en Zich aan de rechterhand van God heeft gezet, om bij de Vader [b]aanspraak te maken op zijn recht op barmhartigheid dat Hij jegens de mensenkinderen heeft?

28 Want Hij heeft aan de doeleinden der wet voldaan en Hij maakt aanspraak op allen die in Hem geloven; en zij die in Hem geloven, zullen al het goede [a]aanhangen; daarom [b]bepleit Hij de zaak der mensenkinderen; en Hij woont voor eeuwig in de hemelen.

29 En zijn wonderen opgehouden, mijn geliefde broeders, omdat Hij dat heeft gedaan? Zie, ik zeg u: neen; evenmin zijn engelen opgehouden de mensenkinderen te dienen.

30 Want zie, zij zijn Hem onderworpen om volgens het woord van zijn gebod te dienen en zich te tonen aan hen die een sterk geloof hebben en een onwrikbare geest in iedere vorm van godsvrucht.

31 En de taak van hun bediening is om mensen bekering toe te roepen en het werk van de verbonden van de Vader die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten, te vervullen en te verrichten; om de weg onder de mensenkinderen te bereiden door het woord van Christus te verkondigen aan de uitverkoren vaten des Heren, opdat zij van Hem zullen getuigen.

32 En zodoende bereidt de Here God de weg, zodat het overige deel der mensen in Christus zal [a]geloven, opdat de Heilige Geest een plaats in hun hart zal verkrijgen, volgens diens macht; en op die wijze brengt de Vader de verbonden tot stand die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten.

33 En Christus heeft gezegd: [a]Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik [b]raadzaam acht.

34 En Hij heeft gezegd: [a]Bekeert u, al gij einden der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen

25*a* Alma 12:28–30.
26*a* 3 Ne. 18:20.
GS Gebed.
27*a* GS Wonder.
b Jes. 53:12; Mos. 14:12.
28*a* Rom. 12:9; LV 98:11.
b 1 Joh. 2:1; 2 Ne. 2:9.
GS Voorspraak.
32*a* GS Geloof, geloven.
33*a* Matt. 17:20.
b LV 88:64–65.
34*a* 3 Ne. 27:20; Ether 4:18.

in mijn naam, en gelooft in Mij, opdat gij gered zult worden.

35 En nu, mijn geliefde broeders, indien deze dingen die ik tot u gesproken heb inderdaad waar zijn — en God zal u ten laatsten [a]dage met [b]macht en grote heerlijkheid tonen dat ze waar zijn — en indien ze waar zijn, is de dag van wonderen dan opgehouden?

36 Of zijn engelen opgehouden te verschijnen aan de mensenkinderen? Of heeft Hij hun de macht van de Heilige Geest [a]onthouden? Of zal Hij dat doen zolang de tijd duurt, of de aarde bestaat, of er op het oppervlak daarvan één mens bestaat die moet worden gered?

37 Zie, ik zeg u: neen; want het is door geloof dat [a]wonderen worden verricht; en het is door geloof dat engelen verschijnen en de mensen dienen; daarom, indien die dingen zijn opgehouden, wee de mensenkinderen, want het is wegens [b]ongeloof, en alles is tevergeefs.

38 Want niemand kan worden gered, volgens de woorden van Christus, tenzij hij gelooft in zijn naam; daarom, indien die dingen zijn opgehouden, is geloof ook opgehouden; en vreselijk is dan de toestand van de mensen, want zij zijn alsof er geen verlossing is teweeggebracht.

39 Doch zie, mijn geliefde broeders, van u heb ik een beter beeld, want wegens uw zachtmoedigheid meen ik dat gij in Christus gelooft; want indien gij niet in Hem gelooft, dan zijt gij niet [a]geschikt om onder het volk van zijn kerk te worden gerekend.

40 En voorts, mijn geliefde broeders, wil ik tot u spreken aangaande [a]hoop. Hoe kunt gij geloof verwerven, tenzij gij hoop hebt?

41 En waar zult gij op [a]hopen? Zie, ik zeg u dat gij door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult [b]hopen tot het [c]eeuwige leven te worden opgewekt, en wel wegens uw geloof in Hem volgens de belofte.

42 Daarom, indien een mens [a]geloof heeft, [b]moet hij wel hoop hebben; want zonder geloof kan er geen hoop zijn.

43 En voorts, zie, ik zeg u dat hij geen geloof en hoop kan hebben, tenzij hij [a]zachtmoedig en nederig van hart is.

44 Anders zijn zijn [a]geloof en hoop tevergeefs, want niemand is aannemelijk voor God dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart; en indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest

35*a* LV 35:8.
b 2 Ne. 33:11.
36*a* Mro. 10:4–5, 7, 19.
37*a* Matt. 13:58; Mrm. 9:20; Ether 12:12–18.
b Mro. 10:19–24.
39*a* GS Waardig, waardigheid.
40*a* Ether 12:4. GS Hoop.
41*a* LV 138:14.
b Titus 1:2; Jakob 4:4; Alma 25:16; Mro. 9:25.
c GS Eeuwig leven.
42*a* GS Geloof, geloven.
b Mro. 10:20.
43*a* GS Zachtmoedig, zachtmoedigheid.
44*a* Alma 7:24; Ether 12:28–34.

[b]belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben; want als hij geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben.

45 En de [a]naastenliefde is lankmoedig en goedertieren en niet [b]afgunstig en niet opgeblazen; zij zoekt zichzelf niet, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe en is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid; zij verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en doorstaat alle dingen.

46 Daarom, mijn geliefde broeders, indien gij geen naastenliefde hebt, zijt gij niets, want de naastenliefde vergaat nimmer. Houdt daarom vast aan de naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

47 maar de [a]naastenliefde is de reine [b]liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.

48 Welnu, mijn geliefde broeders, [a]bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware [b]volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, [c]Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij [d]gereinigd zullen worden zoals Hij rein is. Amen.

HOOFDSTUK 8

De doop van kleine kinderen is een vreselijke gruwel — Kleine kinderen zijn levend in Christus dankzij de verzoening — Geloof, bekering, zachtmoedigheid en nederigheid van hart, ontvangst van de Heilige Geest en volharding tot het einde voeren tot redding. Ongeveer 401–421 n.C.

Een brief van mijn [a]vader Mormon, geschreven aan mij, Moroni; en hij is aan mij geschreven kort na mijn roeping tot de bediening. En op deze wijze heeft hij mij geschreven, zeggende:

2 Mijn geliefde zoon, Moroni, ik ben buitengewoon verheugd dat uw Heer Jezus Christus u indachtig is geweest en u tot zijn bediening heeft geroepen, en tot zijn heilige werk.

3 Ik ben u altijd indachtig in mijn gebeden en bid voortdurend tot God de Vader in de naam van zijn heilig Kind, Jezus, dat Hij u, door zijn onein-

44*b* Luc. 12:8–9.
gs Belijden, belijdenis; Getuigenis.
45*a* 1 Kor. 13:1–13.
b gs Afgunst.
47*a* 2 Ne. 26:30.
gs Naastenliefde.
b Jozua 22:5.
gs Liefde.
48*a* gs Gebed.
b gs Gehoorzaam, gehoorzaamheid, gehoorzamen; Jezus Christus—Het voorbeeld van Jezus Christus.
c 1 Joh. 3:1–3; 3 Ne. 27:27.
d 3 Ne. 19:28–29.
gs Zuiver, zuiverheid.

8 1*a* WvM. 1:1.

dige [a]goedheid en [b]genade, zal bewaren door volharding in het geloof in zijn naam tot het einde.

4 En nu, mijn zoon, spreek ik tot u over hetgeen mij buitengewoon bedroeft; want het bedroeft mij dat er [a]woordenstrijd onder u ontstaat.

5 Want, indien ik de waarheid heb vernomen, is er woordenstrijd onder u geweest aangaande de doop van uw kleine kinderen.

6 En nu, mijn zoon, wil ik dat gij ijverig te werk gaat om deze grote dwaling uit uw midden te verwijderen; want met dat oogmerk schrijf ik deze brief.

7 Want onmiddellijk nadat ik deze dingen over u had vernomen, deed ik navraag bij de Heer aangaande die zaak. En het [a]woord des Heren kwam tot mij door de macht van de Heilige Geest, zeggende:

8 Luister naar de woorden van Christus, uw Verlosser, uw Heer en uw God. Zie, Ik ben in de wereld gekomen niet om rechtvaardigen, maar om zondaars bekering toe te roepen; de [a]gezonden hebben geen geneesheer nodig, maar zij die ziek zijn; welnu, kleine [b]kinderen zijn [c]gezond, want zij zijn niet in staat om [d]zonde te bedrijven; daarom is de vervloeking van [e]Adam van hen weggenomen in Mij, zodat die geen macht over hen heeft; en in Mij is de wet der [f]besnijdenis weggedaan.

9 En op deze wijze openbaarde de Heilige Geest mij het woord Gods; daarom weet ik, mijn geliefde zoon, dat het ernstige spotternij is voor het aangezicht van God om kleine kinderen te dopen.

10 Zie, ik zeg u dat gij het volgende zult leren: bekering en doop voor hen die [a]toerekeningsvatbaar zijn en in staat om zonde te bedrijven; ja, leer de ouders dat zij zich moeten bekeren en zich moeten laten dopen en zich als hun kleine [b]kinderen moeten verootmoedigen, en zij zullen allen met hun kleine kinderen worden behouden.

11 En hun kleine [a]kinderen hebben geen bekering of doop nodig. Zie, de doop is tot bekering ter vervulling van de geboden, tot [b]vergeving van zonden.

12 Maar kleine [a]kinderen zijn levend in Christus, ja, vanaf de grondlegging der wereld; zo niet, dan is God een partijdig God, en ook een veranderlijk God en een [b]aannemer des

3*a* Mos. 4:11.
b GS Genade.
4*a* 3 Ne. 11:22, 28; 18:34.
7*a* GS Woord van God.
8*a* Marc. 2:17.
b Marc. 10:13–16.
c Mos. 3:16; LV 74:7.
d GS Zonde.
e 2 Ne. 2:25–27.
GS Val van Adam en Eva.
f Gen. 17:10–11.
GS Besnijdenis.
10*a* GS Verantwoordelijk, verantwoordelijkheid, verantwoorden, verantwoording.
b GS Kind, kinderen; Nederig, nederigheid, vernederen.
11*a* GS Doop, dopen—Vereisten voor de doop; Kind, kinderen.
b GS Vergeving van zonden.
12*a* LV 29:46–47; 93:38.
b Ef. 6:9; 2 Ne. 26:33; LV 38:16.

persoons; want hoevele kleine kinderen zijn er niet zonder de doop gestorven!

13 Welnu, indien kleine kinderen zonder de doop niet behouden konden worden, moesten zij wel naar een eindeloze hel zijn gegaan.

14 Zie, ik zeg u dat hij die denkt dat kleine kinderen de doop nodig hebben, zich in de gal van bitterheid en in de boeien der ongerechtigheid bevindt; want hij heeft [a]geloof, hoop noch naastenliefde; daarom moet hij, indien hij met die gedachte wordt weggerukt, afdalen naar de hel.

15 Want vreselijk is de goddeloosheid om te denken dat God het ene kind behoudt wegens de doop, en dat het andere verloren moet gaan omdat het niet is gedoopt.

16 Wee hun die de wegen des Heren op die wijze verdraaien, want tenzij zij zich bekeren, zullen zij verloren gaan. Zie, ik spreek met vrijmoedigheid en met [a]gezag van God; en ik vrees niet wat de mens kan doen, want de volmaakte [b]liefde [c]drijft alle vrees uit.

17 En ik ben vervuld met [a]naastenliefde, ja, de eeuwigdurende liefde; daarom zijn mij alle kinderen gelijk; daarom heb ik kleine [b]kinderen lief met een volmaakte liefde; en zij zijn allen gelijk en deelgenoot van het heil.

18 Want ik weet dat God geen partijdig God is, noch een veranderlijk Wezen; integendeel, Hij is [a]onveranderlijk van [b]alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid.

19 Kleine [a]kinderen kunnen zich niet bekeren; daarom is het vreselijke goddeloosheid om de reine barmhartigheden van God jegens hen te verloochenen, want zij zijn allen levend in Hem dankzij zijn [b]barmhartigheid.

20 En hij die zegt dat kleine kinderen de doop nodig hebben, verloochent de barmhartigheden van Christus en acht zijn [a]verzoening en de kracht van zijn verlossing als niets.

21 Wee zulke mensen, want zij lopen het gevaar van de dood, de [a]hel en [b]eindeloze kwelling. Ik zeg het vrijmoedig; God heeft het mij geboden. Luister en handel ernaar, anders zal het tegen u getuigen voor de [c]rechterstoel van Christus.

22 Want zie, alle kleine kinderen zijn [a]levend in Christus, en ook allen die niet onder de [b]wet staan. Want de kracht der [c]ver-

14*a* 1 Kor. 13:1–13; Ether 12:6; Mro. 7:25–28; 10:20–23.
16*a* gs Gezag.
b gs Liefde.
c 1 Joh. 4:18.
17*a* gs Naastenliefde.
b Mos. 3:16–19.
18*a* Alma 7:20; Mrm. 9:9.
gs God, Godheid.
b Mro. 7:22.
19*a* Luc. 18:15–17.
b gs Barmhartig, barmhartigheid.
20*a* gs Verlossingsplan; Verzoenen, verzoening.
21*a* gs Hel.
b Jakob 6:10; Mos. 28:3; LV 19:10–12.
c gs Jezus Christus—Rechter.
22*a* gs Heil—Heil van kinderen.
b Hand. 17:30; LV 76:71–72.
c gs Verlossen, verlossing, verlost.

lossing komt tot allen die geen wet hebben; daarom kan hij die niet is veroordeeld, of hij die niet onder veroordeling staat, zich niet bekeren; en zo iemand baat de doop niets —

23 integendeel, het is spotternij voor het aangezicht van God om de barmhartigheden van Christus en de macht van zijn Heilige Geest te loochenen en op [a]dode werken te vertrouwen.

24 Zie, mijn zoon, dit moet niet zo zijn; want [a]bekering is voor hen die onder veroordeling staan en onder de vervloeking van een gebroken wet.

25 En de eerste vrucht der [a]bekering is de [b]doop; en de doop komt door geloof om de geboden te volbrengen; en het volbrengen van de geboden brengt [c]vergeving van zonden;

26 en de vergeving van zonden brengt [a]zachtmoedigheid en nederigheid van hart; en dankzij de zachtmoedigheid en nederigheid van hart komt het bezoek van de [b]Heilige Geest, welke [c]Trooster vervult met [d]hoop en volmaakte [e]liefde, welke liefde standhoudt door [f]ijverig te [g]bidden, totdat het einde komt, wanneer alle [h]heiligen bij God zullen wonen.

27 Zie, mijn zoon, ik zal u wederom schrijven als ik niet binnenkort tegen de Lamanieten optrek. Zie, de [a]hoogmoed van deze natie, ofwel het volk der Nephieten, zal blijken hun vernietiging te zijn, tenzij zij zich bekeren.

28 Bid voor hen, mijn zoon, dat bekering tot hen zal komen. Doch zie, ik vrees dat de Geest is opgehouden op hen [a]in te werken; en in dit deel van het land trachten zij ook een eind te maken aan alle macht en gezag die van God komen; en zij [b]verloochenen de Heilige Geest.

29 En na het verwerpen van een zo grote kennis, mijn zoon, moeten zij wel spoedig omkomen, ter vervulling van de profetieën die door de profeten zijn gesproken, evenals van de woorden van onze Heiland zelf.

30 Vaarwel, mijn zoon, totdat ik u schrijf, of u wederom ontmoet. Amen.

De tweede brief van Mormon aan zijn zoon Moroni.

Dit beslaat hoofdstuk 9.

HOOFDSTUK 9

Zowel de Nephieten als de Lamanieten zijn verdorven en ontaard — Zij martelen en vermoorden

23*a* LV 22:2.
24*a* GS Bekeren (zich), bekering.
25*a* GS Doop, dopen—Vereisten voor de doop.
b Moz. 6:58–60.
c LV 76:52.
GS Vergeving van zonden.
26*a* GS Zachtmoedig, zachtmoedigheid.
b GS Heilige Geest.
c GS Trooster.
d GS Hoop.
e 1 Pet. 1:22; 1 Ne. 11:22–25.
f GS IJver.
g GS Gebed.
h GS Heilige.
27*a* LV 38:39.
GS Hoogmoed.
28*a* Mrm. 5:16.
b Alma 39:6.
GS Onvergeeflijke zonde.

elkaar — Mormon bidt dat genade en goedheid Moroni voor eeuwig ten deel zullen vallen. Ongeveer 401–21 n.C.

Mijn geliefde zoon, ik schrijf u wederom, opdat gij zult weten dat ik nog in leven ben; maar ik schrijf het een en ander over iets wat zeer smartelijk is.

2 Want zie, ik heb een zware strijd gehad met de Lamanieten, waarin wij niet overwonnen hebben; en Archeantus is door het zwaard gevallen, en ook Luram en Emron; ja, en wij hebben een groot aantal van onze beste mannen verloren.

3 En nu zie, mijn zoon, ik vrees dat de Lamanieten dit volk zullen vernietigen; want zij bekeren zich niet en Satan hitst hen voortdurend op tot toorn tegen elkaar.

4 Zie, ik arbeid voortdurend onder hen; en wanneer ik het woord Gods met scherpte spreek, beven zij en worden zij vertoornd op mij; en wanneer ik geen [a]scherpte gebruik, verstokken zij hun hart ertegen; daarom vrees ik dat de Geest des Heren is opgehouden op hen [b]in te werken.

5 Want zij zijn zo buitengewoon vertoornd dat zij, naar het mij voorkomt, geen vrees hebben voor de dood; en zij hebben hun liefde voor elkaar verloren; en zij [a]dorsten voortdurend naar bloed en wraak.

6 En nu, mijn geliefde zoon, laten wij, ondanks hun verstoktheid, [a]ijverig arbeiden; want als wij onze [b]arbeid staakten, zouden wij onder veroordeling komen te staan; want wij hebben een werk te verrichten tijdens ons verblijf in deze tabernakel van leem, teneinde de vijand van alle gerechtigheid te overwinnen en onze ziel te laten rusten in het koninkrijk Gods.

7 En nu schrijf ik het een en ander over het lijden van dit volk. Want zie, volgens het bericht dat ik van Amoron heb ontvangen, hebben de Lamanieten vele gevangenen die zij hebben weggehaald uit de toren van Sherrizah; en er waren mannen, vrouwen en kinderen bij.

8 En zij hebben de mannen en vaders van die vrouwen en kinderen gedood; en zij voeden de vrouwen met het vlees van hun mannen en de kinderen met het vlees van hun vaders; en zij geven hun bijna geen water.

9 En ondanks deze grote gruwel der Lamanieten, overtreft die niet die van ons volk in Moriantum. Want zie, zij hebben vele dochters der Lamanieten gevangengenomen; en nadat zij hen hadden beroofd van hetgeen het liefst en het kostbaarst boven alles was, namelijk hun [a]kuisheid en [b]deugd —

10 en nadat zij dat hadden

9 4*a* 2 Ne. 1:26–27; LV 121:41–43.
b LV 1:33.
5*a* Mrm. 4:11–12.

6*a* gs IJver.
b Jakob 1:19; Enos 1:20. gs Plicht.

9*a* gs Kuisheid.
b gs Deugd, deugdzaam, deugdzaamheid.

gedaan, vermoordden zij hen op een uitermate wrede wijze, door hun lichaam tot stervens toe te folteren; en nadat zij dat hebben gedaan, verslinden zij hun vlees als wilde beesten, wegens de verstoktheid van hun hart; en zij doen het als teken van dapperheid.

11 O mijn geliefde zoon, hoe kan een dergelijk volk, dat zonder beschaving is —

12 (en slechts enkele jaren zijn verstreken, en zij zijn een beschaafd en aangenaam volk geweest)

13 maar o, mijn zoon, hoe kan een dergelijk volk, dat in zoveel gruwel behagen schept —

14 hoe kunnen wij verwachten dat God zijn hand in het gericht tegen ons zal [a]weerhouden?

15 Zie, mijn hart roept uit: Wee dit volk. Treed in het gericht, o God, en verberg hun zonden en goddeloosheid en gruwelen voor uw aangezicht!

16 En voorts, mijn zoon, zijn er vele [a]weduwen en hun dochters die in Sherrizah zijn gebleven; en zie, wat de Lamanieten niet aan voorraad hebben weggevoerd, dat heeft het leger van Zenephi weggevoerd, en zij werden aan hun lot overgelaten om overal rond te zwerven op zoek naar voedsel; en vele oude vrouwen bezwijmen onderweg en sterven.

17 En het leger dat bij mij is, is zwak; en de legers der Lamanieten liggen tussen Sherrizah en mij; en zovelen als er naar het leger van [a]Aäron zijn gevlucht, zijn het slachtoffer geworden van hun vreselijke onmenselijkheid.

18 O, de verdorvenheid van mijn volk! Zij zijn zonder orde en zonder barmhartigheid. Zie, ik ben slechts een mens en ik heb slechts de kracht van een mens en ik kan mijn bevelen niet langer afdwingen.

19 En zij zijn sterk geworden in hun ontaarding; en zij zijn allen even onmenselijk en sparen niemand, oud noch jong; en zij scheppen behagen in alles behalve het goede; en het lijden van onze vrouwen en onze kinderen op het gehele oppervlak van dit land overtreft alles; ja, het is met geen tong te vertellen; evenmin laat het zich opschrijven.

20 En nu, mijn zoon, sta ik niet langer stil bij dit afgrijselijke toneel. Zie, gij kent de goddeloosheid van dit volk; gij weet dat zij beginselloos zijn en geen gevoel meer hebben; en hun goddeloosheid [a]overtreft die der Lamanieten.

21 Zie, mijn zoon, ik kan hen niet aanbevelen bij God uit vrees dat Hij mij zal slaan.

22 Doch zie, mijn zoon, u beveel ik wél bij God aan, en ik vertrouw in Christus dat gij zult worden gered; en ik bid God dat Hij uw leven zal [a]sparen om getuige te zijn van de terugkeer van zijn volk tot Hem, of van hun volslagen vernietiging; want ik weet dat zij moe-

14*a* Alma 10:23.
16*a* GS Weduwe.
17*a* Mrm. 2:9.
20*a* Hel. 6:34–35.
22*a* Mrm. 8:3.

ten omkomen, tenzij zij zich [b]bekeren en tot Hem terugkeren.

23 En indien zij omkomen, zal het zijn zoals met de Jaredieten, wegens de weerspannigheid van hun hart, dat [a]dorst naar bloed en [b]wraak.

24 En indien zij omkomen, dan weten wij dat velen van onze broeders naar de Lamanieten zijn [a]overgelopen, en er zullen er ook nog velen meer naar hen overlopen; welnu, schrijf nog het een en ander, indien gij gespaard blijft en ik omkom en u niet zie; maar ik vertrouw erop u binnenkort te zullen zien, want ik heb heilige kronieken die ik aan u wil [b]overdragen.

25 Mijn zoon, wees getrouw in Christus; en mogen de dingen die ik heb geschreven u niet bedroeven, zodat ze u tot stervens toe terneerdrukken; maar moge Christus u verheffen, en mogen zijn [a]lijden en dood, en de verschijning van zijn lichaam aan onze vaderen, en zijn barmhartigheid en lankmoedigheid, en de hoop op zijn heerlijkheid en op het [b]eeuwige leven, u voor eeuwig [c]bijblijven.

26 En moge de genade van God de Vader, wiens troon hoog in de hemelen is, en van onze Heer Jezus Christus, die ter [a]rechterhand van zijn macht zit totdat alle dingen Hem onderworpen zullen zijn, voor eeuwig bij u zijn en bij u verblijven. Amen.

HOOFDSTUK 10

Het getuigenis van het Boek van Mormon komt door de macht van de Heilige Geest — De gaven van de Geest vallen de getrouwen ten deel — Geloof gaat altijd vergezeld van geestelijke gaven — Moroni's woorden spreken uit het stof — Komt tot Christus, wordt in Hem vervolmaakt en heiligt uw ziel. Ongeveer 421 n.C.

Nu schrijf ik, Moroni, het een en ander naar het mij goeddunkt; en ik schrijf aan mijn broeders, de [a]Lamanieten; en ik wil dat zij weten dat er meer dan vierhonderdtwintig jaar zijn verstreken sinds het teken van de komst van Christus werd gegeven.

2 En ik [a]verzegel deze kronieken, nadat ik enkele woorden tot u heb gesproken bij wijze van aansporing.

3 Zie, ik wil u aansporen dat wanneer gij deze dingen leest — indien het wijsheid is in het bestel Gods dat gij ze leest — gij zult bedenken hoe barmhartig de Heer jegens de mensenkinderen is geweest vanaf de schepping van Adam tot op het tijdstip dat gij deze

22*b* Mal. 3:7; Hel. 13:11; 3 Ne. 10:6; 24:7.
23*a* Mrm. 4:11–12.
b Ether 15:15–31.
24*a* Alma 45:14.
b Mrm. 6:6.
25*a* gs Verzoenen, verzoening.
b gs Eeuwig leven.
c gs Verstand.
26*a* Luc. 22:69; Hand. 7:55–56; Mos. 5:9; Alma 28:12.

10 1*a* LV 10:48.
2*a* Mrm. 8:4, 13–14.
gs Schriften, Schriftuur—Het tevoorschijn komen van Schriftuur geprofeteerd.

dingen ontvangt, en het in uw [a]hart zult [b]overwegen.

4 En wanneer gij deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te [a]vragen of deze dingen [b]niet waar zijn; en indien gij vraagt met een [c]oprecht hart, met een [d]eerlijke bedoeling en met [e]geloof in Christus, zal Hij de [f]waarheid ervan aan u [g]openbaren door de macht van de Heilige Geest.

5 En door de macht van de Heilige Geest kunt gij de [a]waarheid van alle dingen [b]kennen.

6 En alles wat goed is, is juist en waar; daarom, niets wat goed is, verloochent de Christus, maar bevestigt dat Hij is.

7 En door de macht van de Heilige Geest kunt gij weten dat Hij is; daarom spoor ik u aan de macht Gods niet te verloochenen; want Hij werkt door macht, [a]volgens het geloof der mensenkinderen, dezelfde heden en morgen en voor eeuwig.

8 En voorts spoor ik u aan, mijn broeders, de [a]gaven Gods niet te verloochenen, want het zijn er vele; en ze komen van dezelfde God. En er zijn [b]verschillende wijzen waarop die gaven worden verleend; doch het is dezelfde God die alles in allen werkt; en zij worden door de openbaringen van de Geest Gods aan de mensen gegeven om hun van nut te zijn.

9 Want zie, [a]aan de een wordt het door de Geest Gods gegeven om in het woord van wijsheid te [b]onderwijzen;

10 en aan een ander om in het woord van kennis te onderwijzen door dezelfde Geest;

11 en aan een ander buitengewoon groot [a]geloof; en aan een ander de gaven van [b]genezing door dezelfde Geest;

12 en voorts, aan een ander om machtige [a]wonderen te verrichten;

13 en voorts, aan een ander om aangaande alle dingen te profeteren;

14 en voorts, aan een ander het aanschouwen van engelen en dienende geesten;

15 en voorts, aan een ander allerlei tongen;

16 en voorts, aan een ander het uitleggen van talen en van verschillende soorten [a]tongen.

17 En al deze gaven komen door de Geest van Christus; en zij komen tot ieder mens afzonderlijk, zoals Hij het wil.

18 En ik spoor u aan, mijn geliefde broeders, in gedachte

3*a* Deut. 6:6–7.
b Deut. 11:18–19. GS Overwegen.
4*a* GS Gebed.
b 1 Ne. 13:39; 14:30; Mos. 1:6; Ether 4:10–11; 5:3.
c GS Eerlijk, eerlijkheid.
d Jakobus 1:5–7; Mro. 7:9.
e GS Geloof, geloven.
f GS Waarheid.
g GS Openbaring.
5*a* Joh. 8:32.
b LV 35:19. GS Getuigenis; Onderscheid, gave van.
7*a* 1 Ne. 10:17–19.
8*a* GS Gaven van de Geest.
b LV 46:15.
9*a* 1 Kor. 12:8–11; LV 46:8–29.
b LV 88:77–79, 118.
11*a* GS Geloof, geloven.
b GS Genezen, genezingen.
12*a* GS Wonder.
16*a* GS Tongen, gave van.

te houden dat [a]iedere goede gave van Christus komt.

19 En ik spoor u aan, mijn geliefde broeders, in gedachte te houden dat Hij [a]dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig, en dat al deze gaven waarover ik gesproken heb, die geestelijk zijn, nooit zullen worden weggedaan, ja, zolang de wereld zal bestaan, dan alleen overeenkomstig het [b]ongeloof der mensenkinderen.

20 Daarom moet er [a]geloof zijn; en indien er geloof moet zijn, moet er ook hoop zijn; en indien er hoop moet zijn, moet er ook naastenliefde zijn.

21 En tenzij gij [a]naastenliefde hebt, kunt gij geenszins behouden worden in het koninkrijk Gods; evenmin kunt gij behouden worden in het koninkrijk Gods indien gij geen geloof hebt; evenmin indien gij geen hoop hebt.

22 En indien gij geen hoop hebt, moet gij u wel in wanhoop bevinden; en wanhoop komt door ongerechtigheid.

23 En Christus heeft waarlijk tot onze vaderen gezegd: [a]Indien gij geloof hebt, kunt gij alle dingen doen die Ik raadzaam acht.

24 En nu spreek ik tot alle einden der aarde — dat indien de dag komt dat de kracht en gaven Gods uit uw midden worden weggedaan, het [a]wegens [b]ongeloof zal zijn.

25 En wee de mensenkinderen als dat het geval is; want er zal [a]niemand onder u zijn die goed doet, neen, niet één. Want indien er één onder u is die goed doet, zal hij werken door de kracht en gaven Gods.

26 En wee hun die deze dingen wegdoen en sterven, want zij [a]sterven in hun [b]zonden, en zij kunnen niet behouden worden in het koninkrijk Gods; en ik zeg dit volgens de woorden van Christus; en ik lieg niet.

27 En ik spoor u aan deze dingen in gedachte te houden; want de tijd komt spoedig dat gij zult weten dat ik niet lieg, want gij zult mij zien voor het gerecht Gods; en de Here God zal tot u zeggen: Heb Ik u niet mijn [a]woorden verkondigd, die door deze man zijn geschreven zoals iemand die vanuit de doden [b]roept, ja, zoals iemand die spreekt uit het [c]stof?

28 Ik verkondig deze dingen ter vervulling van de profetieën. En zie, zij zullen voortgaan uit de mond van de eeuwige God; en zijn woord zal [a]voortsissen van geslacht tot geslacht.

29 En God zal u tonen dat hetgeen ik heb geschreven, waar is.

30 En voorts wil ik u aansporen

18*a* Jakobus 1:17.
19*a* Hebr. 13:8.
b Mro. 7:37.
20*a* Ether 12:3–37.
21*a* 1 Kor. 13:1–13; Mro. 7:1, 42–48. GS Naastenliefde.
23*a* Mro. 7:33.
24*a* Mro. 7:37.
b GS Ongeloof.
25*a* BJS, Ps. 14:1–7; Rom. 3:10–12.
26*a* Ez. 18:26–27; 1 Ne. 15:32–33; Mos. 15:26.
b Joh. 8:21.
27*a* 2 Ne. 33:10–11.
b 2 Ne. 3:19–20; 27:13; 33:13; Mrm. 9:30.
c Jes. 29:4.
28*a* 2 Ne. 29:2.

[a]tot Christus te komen en iedere goede gave aan te grijpen en de kwade gave [b]niet aan te roeren, noch het onreine.

31 En [a]ontwaak en verhef u uit het stof, o Jeruzalem; ja, en bekleed u met uw pronkgewaden, o dochter van [b]Zion; en [c]sla uw [d]pinnen vast en breid uw gebied voor eeuwig uit, opdat gij [e]niet meer verward wordt, opdat de verbonden van de eeuwige Vader, die Hij met u, o huis Israëls, heeft gesloten, zullen worden vervuld.

32 Ja, [a]komt tot Christus en wordt [b]vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God [c]liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus; en indien gij door de [d]genade Gods volmaakt zijt in Christus, kunt gij de macht Gods geenszins verloochenen.

33 En voorts, indien gij door de genade Gods volmaakt zijt in Christus en zijn macht niet verloochent, dan zijt gij [a]geheiligd in Christus door de genade Gods, wegens het vergieten van het [b]bloed van Christus, dat in het verbond van de Vader tot [c]vergeving van uw zonden dient, opdat gij [d]heilig wordt, zonder smet.

34 En nu zeg ik allen vaarwel. Spoedig ga ik [a]rusten in het [b]paradijs van God, totdat mijn [c]geest en lichaam zich wederom [d]verenigen en ik zegevierend door de [e]lucht word gevoerd om u te ontmoeten voor het [f]aangename gerecht van de grote [g]Jehova, de eeuwige [h]Rechter van zowel de levenden als de doden. Amen.

30*a* 1 Ne. 6:4; Mrm. 9:27; Ether 5:5.
b Alma 5:57.
31*a* Jes. 52:1–2.
b GS Zion.
c Jes. 54:2.
d GS Ring.
e Ether 13:8.
32*a* Matt. 11:28; 2 Ne. 26:33; Jakob 1:7; Omni 1:26.
b Matt. 5:48; 3 Ne. 12:48. GS Volmaakt.
c LV 4:2; 59:5–6.
d 2 Ne. 25:23.
33*a* GS Heiliging.
b GS Verzoenen, verzoening.
c GS Vergeving van zonden.
d GS Heiligheid.
34*a* GS Rust, rusten.
b GS Paradijs.
c GS Geest.
d GS Opstanding.
e 1 Tess. 4:17.
f Jakob 6:13.
g GS Jehova.
h GS Jezus Christus—Rechter.

EINDE